

Hof van cassatie - Cour de cassation

TRADCAS

2013

(Vertaalde) samenvattingen van arresten van het hof van cassatie, geordend volgens rolnummer.

Résumés (traduits) des arrêts de la Cour de cassation, classés en fonction de numéro de rôle.

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ONVERDEELDHEID - Vrijwillige mede-eigendom in hoofdzaak - Verdeling - Toepasselijk recht

Artikel 815 van het Burgerlijk Wetboek, waarvan het eerste lid bepaalt dat niemand kan worden genooddaakt in onverdeeldheid te blijven en dat de verdeling te allen tijde kan worden gevorderd, niettegenstaande enige hiermee strijdige verbodsbepaling, is niet van toepassing op de vrijwillige onverdeeldheid in hoofdzaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ONVERDEELDHEID - Vrijwillige mede-eigendom in hoofdzaak - Verdeling - Toepasselijk recht
- Art. 815 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

INDIVISION - Copropriété volontaire à titre principal - Partage - Droit applicable

L'article 815 du Code civil, dont l'alinéa 1er dispose que nul ne peut être contraint à demeurer dans l'indivision et que le partage peut être toujours provoqué, nonobstant prohibitions et conventions contraires, ne s'applique pas à l'indivision volontaire à titre principal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INDIVISION - Copropriété volontaire à titre principal - Partage - Droit applicable
- Art. 815 Code civil

Het voordeel van de verzekeringswaarborg kan enkel worden ontzegd aan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of die een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen; bijgevolg is elk contractueel beding verboden waardoor de verzekeringswaarborg wordt ontzegd aan een andere verzekeringnemer dan diegene die de opzettelijke fout heeft begaan.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Verzekering - Landverzekering - Dekking - Contractuele verplichting - Niet-nakoming - Opzettelijke fout - Verval - Beperkingen - Contractueel beding

- Artt. 8, eerste lid, en 11, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

VERZEKERING - Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Dekking - Contractuele verplichting - Niet-nakoming - Opzettelijke fout - Gevolg - Verval - Beperkingen

- Artt. 8, eerste lid, en 11, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

Seul l'auteur d'une faute intentionnelle ou d'un manquement à une obligation déterminée du contrat peut être déchu du bénéfice de la garantie de l'assurance; partant est prohibée toute clause contractuelle qui a pour effet de priver de la garantie d'assurance un autre preneur que l'auteur de la faute intentionnelle.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Assurances - Assurances terrestres - Couverture - Obligation contractuelle - Manquement - Faute intentionnelle - Déchéance - Limites - Clause contractuelle

- Art. 8, al. 1er, et 11, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 1134 Code civil

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance de la responsabilité civile non obligatoire - Couverture - Obligation contractuelle - Manquement - Faute intentionnelle - Conséquence - Déchéance - Limites

- Art. 8, al. 1er, et 11, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 1134 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Vrederechter - Ruilverkaveling van landeigendommen

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Ruilverkaveling van landeigendommen - Geschil over de ruilverkavelingsbeslissing zelf

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting voor het Hof - Grenzen - Vraag reeds beantwoord door het Grondwettelijk Hof

Conclusions de l'avocat général Werquin.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Remembrement de biens ruraux

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Remembrement de biens ruraux - Contestation portant sur la décision de remembrement elle-même

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation pour la Cour - Limites - Question ayant déjà été tranchée par la Cour constitutionnelle

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting voor het Hof - Grenzen - Vraag zonder belang voor de beslechting van het geschil

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Handeling van een administratieve overheid

RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN - Volstreekte bevoegdheid (Materiële. Persoonlijke) - Geschil over de ruilverkavelingsbeslissing zelf

RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN - Volstreekte bevoegdheid (Materiële. Persoonlijke) - Vrederechter

Er bestaat geen grond om een nieuwe vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer uit een eerder arrest van dat Hof volgt dat het bestaan van een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissingen van het ruilverkavelingscomité voor de Raad van State niet strijdig met de Grondwet is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting voor het Hof - Grenzen - Vraag reeds beantwoord door het Grondwettelijk Hof

- Art. 26, § 2, tweede lid, 2° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2013, nr. ...

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Handeling van een administratieve overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

De bepaling van artikel 26, §2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989, krachtens welke het Hof gehouden is het Grondwettelijk Hof te verzoeken uitspraak te doen over een voor hem opgeworpen vraag, zelfs wanneer het oordeelt dat het antwoord op de vraag niet vereist is om zijn beslissing te wijzen, moet binnen de grenzen van het bij het Hof aanhangig gemaakte middel worden uitgelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2013, nr. ***.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting voor het Hof - Grenzen - Vraag zonder belang voor de beslechting van het geschil

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation pour la Cour - Limites - Question sans intérêt pour trancher le litige

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Acte d'une autorité administrative

REMEMBREMENT DES BIENS RURAUX - Compétence d'attribution - Contestation portant sur la décision de remembrement elle-même

REMEMBREMENT DES BIENS RURAUX - Compétence d'attribution - Juge de paix

Il n'y a pas lieu de poser une nouvelle question à la Cour constitutionnelle lorsqu'il résulte d'un arrêt antérieur de celle-ci qu'elle ne saurait tenir l'existence d'un recours en annulation des décisions finales du comité de remembrement devant le Conseil d'Etat pour contraire à la Constitution (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation pour la Cour - Limites - Question ayant déjà été tranchée par la Cour constitutionnelle

- Art. 26, § 2, al. 2, 2° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

La compétence de la section du contentieux administratif du Conseil d'Etat est déterminée par l'objet véritable et direct du recours en annulation (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Acte d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

La disposition de l'article 26, § 2, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 en vertu de laquelle la Cour n'est pas dispensée de demander à la Cour constitutionnelle de statuer sur une question soulevée devant elle, même lorsqu'elle estime que la réponse à la question n'est pas indispensable pour rendre sa décision, ne peut s'entendre que dans les limites du moyen dont la Cour est saisie (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation pour la Cour - Limites - Question sans intérêt pour trancher le litige

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Noch artikel 43 van de wet van 22 juli 1970, noch enige andere bepaling bepalen dat de rechterlijke macht bevoegd is om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op de ruilverkavelingsbeslissing zelf, of sluiten uit dat de administratieve akte die deze beslissing bevat met een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State kan worden bestreden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Ruilverkaveling van landeigendommen - Geschil over de ruilverkavelingsbeslissing zelf

RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN - Volstreekte bevoegdheid (Materiële. Persoonlijke) - Geschil over de ruilverkavelingsbeslissing zelf

Hoewel de vrederechter luidens artikel 591, 11°, van het Gerechtelijk Wetboek kennisneemt van geschillen inzake ruilverkaveling van landeigendommen, ongeacht het bedrag van de vordering, is die bepaling enkel van toepassing op de geschillen die uitdrukkelijk worden opgesomd in de wet van 22 juli 1970 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Vrederechter - Ruilverkaveling van landeigendommen

- Art. 591, 11° Gerechtelijk Wetboek

RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN - Volstreekte bevoegdheid (Materiële. Persoonlijke) - Vrederechter

- Art. 591, 11° Gerechtelijk Wetboek

Ni l'article 43 de la loi du 22 juillet 1970, ni aucune autre disposition n'attribue au pouvoir judiciaire la connaissance d'une contestation portant sur la décision de remembrement elle-même et n'exclut qu'un recours en annulation puisse être formé devant le Conseil d'Etat contre l'acte administratif portant cette décision (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Remembrement de biens ruraux - Contestation portant sur la décision de remembrement elle-même

REMEMBREMENT DES BIENS RURAUX - Compétence d'attribution - Contestation portant sur la décision de remembrement elle-même

Si, aux termes de l'article 591, 11°, du Code judiciaire, le juge de paix connaît, quel que soit le montant de la demande, des contestations en matière de remembrement de biens ruraux, cette disposition ne vise que les contestations qui sont expressément énumérées par la loi du 22 juillet 1970 (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Remembrement de biens ruraux

- Art. 591, 11° Code judiciaire

REMEMBREMENT DES BIENS RURAUX - Compétence d'attribution - Juge de paix

- Art. 591, 11° Code judiciaire

C.10.0120.F

4 februari 2013

AC nr. ...

De brandverzekering die in eigen naam is gesloten door de onverdeelde mede-eigenaar van het verzekerd goed dekt enkel zijn deel van de eigendom en komt niet ten goede aan de andere mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering volgt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Verzekeringen - Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Tussenkost van de verzekeraar - Omvang

- Art. 1, B, a) Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Artt. 1122 en 1165 Burgerlijk Wetboek

VERZEKERING - Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Brand - Tussenkost van de verzekeraar - Voorwaarden

- Art. 1, B, a) Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Artt. 1122 en 1165 Burgerlijk Wetboek

L'assurance contre le péril d'incendie souscrite en son nom personnel par le copropriétaire indivis du bien assuré ne couvre que sa part de propriété et ne bénéficie pas aux autres copropriétaires, sauf s'il résulte de l'assurance que le preneur a agi pour leur compte.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Assurances - Assurances terrestres - Assurance de la responsabilité civile non obligatoire - Assurance incendie - Immeuble - Frère et soeur copropriétaires - Intervention de l'assureur - Etendue

- Art. 1er, B, a) L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 1122 et 1165 Code civil

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance de la responsabilité civile non obligatoire - Assurance incendie - Immeuble - Frère et soeur copropriétaires - Incendie - Intervention de l'assureur - Conditions

- Art. 1er, B, a) L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 1122 et 1165 Code civil

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Schade zoals ze zich heeft voorgedaan - Verlies van een kans om de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, te voorkomen - Onverenigbaarheid

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan - Geen verband - Oorzakelijk verband tussen de fout en het verlies van een kans om de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, te voorkomen

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Bewijslast

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Oorzakelijk verband

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze is ontstaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Bewijslast

- Artt. 1315, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Oorzakelijk verband - Bewijslast

- Artt. 1315, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Werquin.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Notion - Dommage tel qu'il s'est réalisé - Perte d'une chance d'éviter le dommage tel qu'il s'est réalisé - Incompatibilité

Conclusions de l'avocat général Werquin.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé - Défaut - Lien de causalité entre la faute et la perte d'une chance d'éviter le dommage tel qu'il s'est réalisé

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Charge de la preuve

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Responsabilité hors contrat - Cause - Lien de causalité

Il incombe au demandeur en réparation d'établir l'existence d'un lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé; ce lien suppose que, sans la faute, le dommage n'eût pu se produire tel qu'il s'est produit (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Charge de la preuve

- Art. 1315, 1382 et 1383 Code civil
- Art. 870 Code judiciaire

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Responsabilité hors contrat - Cause - Lien de causalité - Charge de la preuve

- Art. 1315, 1382 et 1383 Code civil
- Art. 870 Code judiciaire

Het arrest, dat overweegt dat, enerzijds, een fout, die hierin bestaat dat de effecten, die waren ingeschreven op een op naam van de moeder van het slachtoffer en een andere persoon geopende rekening, niet werden overgeschreven op de rekening van het slachtoffer, schade heeft veroorzaakt die gelijkstaat met de helft van de waarde van de effectenrekening, en dat, anderzijds, de moeder van het slachtoffer haar kapitaal tijdens haar leven voor andere doeleinden had kunnen aanwenden, sluit niet uit dat de schade zich zonder die fout op dezelfde wijze had kunnen voordoen; het arrest verantwoordt derhalve niet naar recht zijn beslissing om de auteur van de fout te veroordelen tot betaling, aan het slachtoffer, van een vergoeding die overeenkomt met het verlies van een kans, geraamd op vijfenzeventig percent, om de helft van de waarde van de effectenrekening te erven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Schade zoals ze zich heeft voorgedaan - Verlies van een kans om de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, te voorkomen - Onverenigbaarheid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan - Geen verband - Oorzakelijk verband tussen de fout en het verlies van een kans om de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, te voorkomen

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

De rechter kan de auteur van de fout niet veroordelen om de geleden schade te vergoeden indien hij vaststelt dat er twijfel blijft bestaan over het oorzakelijk verband tussen de fout en die schade; het arrest verantwoordt niet naar recht zijn beslissing om de auteur van een fout te veroordelen tot vergoeding van de door het slachtoffer aangevoerde schade, wanneer het niet uitsluit dat de schade zich zonder die schade op dezelfde wijze had kunnen voordoen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

L'arrêt, qui considère, d'une part, qu'une faute consistant à ne pas avoir transféré sur un compte de la victime des titres du compte ouvert au nom de la mère de celle-ci et d'une autre personne a causé un dommage équivalant à la moitié de la valeur du compte-titres, d'autre part, que la mère de la victime aurait pu, durant sa vie, utiliser son capital à d'autres fins, n'exclut pas que, sans cette faute, le dommage eût pu se produire tel qu'il s'est réalisé; il ne justifie dès lors pas légalement sa décision de condamner l'auteur de la faute à payer à la victime une indemnité correspondant à la perte d'une chance, évaluée à septante-cinq pour cent, d'hériter de la moitié de la valeur du compte-titres (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Notion - Dommage tel qu'il s'est réalisé - Perte d'une chance d'éviter le dommage tel qu'il s'est réalisé - Incompatibilité

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé - Défaut - Lien de causalité entre la faute et la perte d'une chance d'éviter le dommage tel qu'il s'est réalisé

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Le juge ne peut condamner l'auteur de la faute à réparer le dommage subi s'il constate qu'un doute subsiste quant au lien causal entre la faute et ce dommage; ne justifie pas légalement sa décision de condamner l'auteur d'une faute à réparer le dommage invoqué par la victime, l'arrêt qui n'exclut pas que, sans cette faute, le dommage eût pu se produire tel qu'il s'est réalisé (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.10.0245.F

6 december 2013

AC nr. ...

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze zich heeft voorgedaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Contractuele aansprakelijkheid - Voorwaarde - Oorzakelijk verband -

Il incombe au demandeur en réparation d'établir l'existence d'un lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé; ce lien suppose que, sans la faute, le dommage n'eût pu se produire tel qu'il s'est produit.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Responsabilité contractuelle - Condition - Lien de causalité - Charge de la preuve

Bewijslast

- Artt. 1147, 1149, 1150, 1151 en 1315 Burgerlijk Wetboek
- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1147, 1149, 1150, 1151 et 1315 Code civil
- Art. 870 Code judiciaire

De rechter kan de auteur van de fout niet veroordelen om de geleden schade te vergoeden indien hij vaststelt dat er twijfel blijft bestaan over het oorzakelijk verband tussen de fout en die schade; het arrest verantwoordt niet naar recht zijn beslissing om de auteur van een fout te veroordelen tot vergoeding van de door het slachtoffer aangevoerde schade, wanneer het niet uitsluit dat de schade zich zonder die schade op dezelfde wijze had kunnen voordoen.

Le juge ne peut condamner l'auteur de la faute à réparer le dommage subi s'il décide qu'une incertitude subsiste quant au lien causal entre la faute et ce dommage; ne justifie pas légalement sa décision de condamner l'auteur d'une faute à réparer le dommage invoqué par la victime, l'arrêt qui n'exclut pas que, sans cette faute, le dommage eût pu se produire tel qu'il s'est réalisé.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Contractuele aansprakelijkheid - Oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan
- Artt. 1147, 1149, 1150 en 1151 Burgerlijk Wetboek

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Responsabilité contractuelle - Lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est réalisé
- Art. 1147, 1149, 1150 et 1151 Code civil

C.10.0286.N

7 november 2013

AC nr. 360

De artikelen 1, lid 1, sub b, en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken, moeten aldus worden uitgelegd dat het gerecht van een lidstaat dat verlangt dat de handeling tot het verkrijgen van bewijs waarmee een deskundige is belast, wordt verricht op het grondgebied van een andere lidstaat, niet noodzakelijkerwijs gehouden is de in die bepalingen neergelegde methode voor bewijsverkrijging toe te passen om die handeling te mogen gelasten (1). (1) Zie Cass. 27 mei 2011, AR C.10.0286.N, AC 2011, nr. 360.

Les articles 1er, alinéa 1er, sub b, et 17 du règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des États membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale, doivent être interprétés en ce sens que la juridiction d'un Etat-membre qui souhaite qu'un acte d'obtention de la preuve dont est chargé un expert soit effectué sur le territoire d'un autre État membre, n'est pas nécessairement tenue de recourir à la méthode d'obtention des preuves prévue par ces dispositions afin de pouvoir ordonner cet acte (1). (1) Voir Cass., 27 mai 2011, RG C.10.0286.N, Pas., 2011, n° 360.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei - Deskundigenonderzoek - Europese Unie - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Opdracht van de rechter - Procedure

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

DESKUNDIGENONDERZOEK - Burgerlijke zaken - Europese Unie - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Opdracht van de rechter - Procedure

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

EUROPESE UNIE - Allerlei - Bewijs - Burgerlijke zaken - Deskundigenonderzoek - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Opdracht van de rechter - Procedure

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

PREUVE - Matière civile - Divers - Expertise - Union européenne - Exécution partielle dans un autre Etat-membre - Mission du juge - Procédure

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des États membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

EXPERTISE - Matière civile - Union européenne - Exécution partielle dans un autre Etat-membre - Mission du juge - Procédure

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des États membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

UNION EUROPEENNE - Divers - Preuve - Matière civile - Expertise - Exécution partielle dans un autre Etat-membre - Mission du juge - Procédure

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

C.10.0483.F

21 januari 2013

AC nr. ...

Tegen het vonnis dat uitspraak doet over een vordering tot onttrekking kan geen cassatieberoep worden ingesteld.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Vordering tot onttrekking - Vonnis - Cassatieberoep

- Art. 1613, derde lid *Gerechtelijk Wetboek*

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Beslag - Uitvoerend beslag - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Vordering tot onttrekking - Vonnis

- Art. 1613, derde lid *Gerechtelijk Wetboek*

Le jugement statuant sur une demande en distraction n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation.

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-exécution immobilière - Demande en distraction - Jugement - Pourvoi en cassation

- Art. 1613, al. 3 *Code judiciaire*

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Saisie - Saisie-exécution - Saisie-exécution immobilière - Demande en distraction - Jugement

- Art. 1613, al. 3 *Code judiciaire*

C.10.0484.F

2 mei 2013

AC nr. ...

De hypothecaire inschrijving die de curator namens de gezamenlijke schuldeisers neemt op de onroerende goederen van de gefailleerde heeft niet tot gevolg dat er in het voordeel van de boedel een nieuwe waarborg wordt gesteld die de volgorde wijzigt waarin de rechten van voorrang tijdens het faillissement worden uitgeoefend.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers - Curator - Hypothecaire inschrijving namens de gezamenlijke schuldeisers

- Art. 57, derde lid *Wet 8 aug. 1997*

- Art. 487, derde lid *Wetboek van Koophandel*

L'inscription hypothécaire que le curateur prend au nom de la masse des créanciers sur les immeubles du failli n'a pas pour effet de créer au bénéfice de la masse une garantie nouvelle modifiant l'ordre des causes de préférence qui s'exercent lors de la faillite.

FAILLITE ET CONCORDATS - Créanciers privilégiés et hypothécaires - Curateur - Inscription hypothécaire au nom de la masse des créanciers

- Art. 57, al. 3 *L. du 8 août 1997 sur les faillites*

- Art. 487, al. 3 *Code de commerce*

C.10.0551.F

21 januari 2013

AC nr. ...

Na de verdeling bepaald bij artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek, mag de pachter, overeenkomstig artikel 34 van de wet van 4 november 1969 betreffende de pacht, de pacht van de gronden die door de verdeling aan één van de deelgenoten zijn toegewezen, zonder toestemming overdragen aan een persoon bedoeld in die bepaling, aangezien die overdracht ten aanzien van die laatste betrekking heeft op het geheel van de pacht.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur - Overdracht van de huur - Afstammelingen en consoorten - Verpachters die in onverdeeldheid zijn - Verdeling

- Art. 883 *Burgerlijk Wetboek*

- Art. 34 *Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen*

Après le partage prévu à l'article 883 du Code civil, le preneur à ferme peut, conformément à l'article 34 de la loi du 4 novembre 1969 sur les baux à ferme, céder sans autorisation à une personne visée par cette disposition, le bail des terres attribuées par le partage à l'un des indivisaires, cette cession portant, à l'égard de ce dernier, sur la totalité du bail.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail à ferme - Souslocation et cession du bail - Cession du bail - Descendants et consorts - Bailleurs indivis - Partage

- Art. 883 *Code civil*

- Art. 34 *L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux*

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, wanneer meerdere in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan en het verhuurde goed vervolgens onder hen verdeeld wordt, de pachter na die verdeling afstand kan doen van de pacht van de gronden die aan één van de deelgenoten is toegewezen met de loutere instemming van die laatste.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Verpachters die in onverdeeldheid zijn - Verdeling - Pachter - Afstand van de pacht

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

- Art. 34 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, om de pacht van rechtswege te vernieuwen ten voordele van de overnemer bedoeld in artikel 34 van de wet van 4 november 1969, wanneer verschillende in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan, het verhuurde goed vervolgens onder die laatsten verdeeld wordt en de pachter de pacht van de gronden overdraagt die door de verdeling aan één van de deelgenoten is toegewezen, het volstaat dat de overdracht louter aan die deelgenoot ter kennis wordt gebracht overeenkomstig artikel 35 van voormelde wet.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur - Overdracht van de huur - Afstammelingen en consoorten - Verpachters die in onverdeeldheid zijn - Verdeling - Kennisgeving van de overdracht - Pachtvernieuwing

- Artt. 34 en 35 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

Il suit de l'article 883 du Code civil que, lorsqu'un bail à ferme a été consenti par plusieurs propriétaires indivis et que le bien loué est ensuite partagé entre ceux-ci, le preneur peut, après ce partage, renoncer au bail des terres attribuées à l'un des indivisaires du seul accord de ce dernier.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail a ferme - Fin (congé. prolongation. réintégration. etc) - Bailleurs indivis - Partage - Preneur - Renonciation au bail

- Art. 883 Code civil

- Art. 34 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

Il suit de l'article 883 du Code civil que, lorsqu'un bail à ferme a été consenti par plusieurs propriétaires indivis, que le bien loué est ensuite partagé entre ceux-ci et que le preneur cède le bail des terres attribuées par le partage à l'un des indivisaires, il suffit, pour que le bail soit renouvelé de plein droit au profit du cessionnaire visé à l'article 34 de la loi du 4 novembre 1969 sur les baux à ferme, que la cession soit notifiée à ce seul indivisaire conformément à l'article 35 de ladite loi.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail a ferme - Souslocation et cession du bail - Cession du bail - Descendants et consorts - Bailleurs indivis - Partage - Notification de la cession - Renouvellement du bail

- Art. 34 et 35 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 883 Code civil

C.10.0585.N

8 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Toepassingsgebied - Gebouw opgericht zonder vergunning - Gebruik

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Champ d'application - Bâtiment érigé sans permis - Utilisation

De loutere uitvoering van inrichtingswerkzaamheden aan een afgewerkt gebouw is niet vergunningsplichtig, aangezien artikel 99 Stedenbouwdecreet 1999 voor deze handeling geen stedenbouwkundige vergunning vereist; de omstandigheid dat het gebouw waarin de inrichtingswerken worden uitgevoerd, zelf werd opgetrokken zonder stedenbouwkundige vergunning, doet hieraan niets af; de loutere uitvoering van niet-vergunningsplichtige inrichtingswerkzaamheden aan een afgewerkt gebouw, zelfs al werd het gebouw zonder stedenbouwkundige vergunning, is derhalve geen stedenbouwkundige inbreuk in de zin van artikel 146, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999.

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Afgewerkt gebouw - Inrichtingswerkzaamheden - Vergunningsplicht
- Artt. 99 en 146, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

De rechter beslist ten gronde over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel en toetst hierbij het bevel op zijn interne en externe wettigheid, en mag hierbij nagaan of het bevel een preventieve aard heeft, dan wel berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Vordering tot opheffing - Rechter - Beoordelingsbevoegdheid - Opdracht
- Art. 154, zesde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Een stakingsbevel tot stopzetting van het gebruik van een gebouw dat werd opgericht zonder vergunning kan slechts worden opgelegd indien het gebruik vergunningsplichtig is (1). (1) Zie de strijdige concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Toepassingsgebied - Gebouw opgericht zonder vergunning - Gebruik
- Art. 154, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

La simple exécution de travaux de transformations apportés à un immeuble terminé n'est pas soumise à un permis dès lors que l'article 99 du décret du 18 mai 1999 ne subordonne pas cette opération à un permis urbanistique; la circonstance que l'immeuble dans lequel les travaux sont exécutés a lui-même été érigé en l'absence de permis urbanistique, n'y déroge pas; la simple exécution de travaux de transformation non soumis à permis dans un immeuble terminé, fût-il construit sans permis urbanistique, ne constitue dès lors pas une infraction urbanistique au sens de l'article 146, alinéa 1er du décret du 18 mai 1999.

URBANISME - Permis de bâtir - Bâtiment terminé - Travaux de transformation - Obligation de permis
- Art. 99 et 146, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Le juge statue quant au fond sur la demande de levée de l'ordre de cessation et contrôle à cet égard sa légalité externe et interne et peut examiner si l'ordre est de nature préventive ou est fondé sur un abus ou un détournement de pouvoir.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Demande de levée - Juge - Pouvoir d'appréciation - Mission
- Art. 154, al. 6 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Un ordre de cessation de l'utilisation d'un bâtiment qui a été construit en l'absence de permis ne peut être imposé que si cette utilisation est subordonnée à un permis (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Champ d'application - Bâtiment érigé sans permis - Utilisation
- Art. 154, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Het begrip "industrie of industriële bedrijven" in de zin van de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 verwijst naar bedrijven die grondstoffen verwerken of naar productief-technische bedrijven; louter commerciële of dienstverlenende bedrijven, zoals winkels, warenhuizen of veilingen zijn geen industrie of industriële bedrijven in de zin van die bepalingen; een tuinbouwveiling beantwoordt niet aan de definitie van het wettelijk begrip milieubelastende industrie (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep; het was van oordeel dat het tweede middel niet ontvankelijk was gezien het antwoord op de vraag of een bepaalde bedrijvigheid hetzij een industrieel of ambachtelijk bedrijf is, of een complementair dienstverlenend bedrijf ten behoeve van andere industriële bedrijven, hetzij milieubelastend is, noopt tot een onderzoek van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Industrie of industriële bedrijven - Begrip - Commerciële of dienstverlenende bedrijven - Milieubelastende industrie - Begrip - Tuinbouwveiling

- Artt. 7 en 8 KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

Ingeval de onteigening niet geschiedt ter verwezenlijking van een streek-, gewest- of gemeentelijk plan, verbiedt geen enkel wettelijk voorschrift dat bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van zodanig plan; in dit geval is de rechter bij het bepalen van de billijke vergoeding die krachtens artikel 16 van de Grondwet aan de onteigende verschuldigd is, verplicht met zodanige waardevermeerdering of -vermindering rekening te houden.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Niet ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan

- Art. 16 Grondwet 1831

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Onteigening - Niet ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan

- Art. 16 Grondwet 1831

La notion "d'industrie ou d'entreprises industrielles" au sens des articles 7 et 8 de l'arrêté royal du 28 décembre 1972 se réfère aux entreprises qui transforment des matières premières ou à des entreprises tecnico-productives; les simples entreprises commerciales ou de service, telles que les commerces, les magasins ou les marchés ne sont pas des industries ou des entreprises industrielles au sens de cette disposition; un marché horticole ne répond pas à la notion légale d'industrie de nature à perturber le milieu de vie.

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Industrie et entreprises industrielles - Notion - Entreprises commerciales ou de service - Industrie de nature à perturber le milieu de vie - Notion - Marché de produits horticoles

- Art. 7 et 8 A.R. du 28 décembre 1972

Lorsque l'expropriation n'a pas lieu en vue de l'exécution d'un plan régional, de secteur ou communal, aucune prescription légale n'interdit que lors de la détermination de la valeur de la parcelle expropriée, il soit tenu compte de la plus-value ou de la moins-value résultant des prescriptions d'un tel plan; dans ce cas le juge est tenu, lors de la fixation de la juste indemnité due à l'exproprié en vertu de l'article 16 de la Constitution, de tenir compte d'une telle plus-value ou moins-value.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Pas en exécution de plans régionaux, de secteur ou communaux - Parcelle expropriée - Calcul de la valeur - Plus-value ou moins-value - Résultant des prescriptions du plan

- Art. 16 Constitution 1831

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Expropriation - Pas en exécution de plans régionaux, de secteur ou communaux - Parcelle expropriée - Calcul de la valeur - Plus-value ou moins-value - Résultant des prescriptions du plan

- Art. 16 Constitution 1831

Wanneer de overheid overgaat tot uitvoering van de voorschriften van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen en zij daarvoor gronden onteigent, wordt bij het bepalen van de waarde van het onteigend perceel geen rekening gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van de plannen.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan

- Art. 29 Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

- Art. 16 Grondwet 1831

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Onteigening - Ter uitvoering van streek-, gewest- of gemeentelijke plannen - Onteigend perceel - Waardebepaling - Waardevermeerdering of -vermindering - Voortvloeiend uit de voorschriften van het plan

- Art. 29 Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

- Art. 16 Grondwet 1831

Lorsque l'autorité procède à l'exécution des prescriptions des plans régionaux, de secteur ou communaux et qu'elle procède, à cette fin, à des expropriations de terrains, il n'est pas tenu compte lors du calcul de la valeur de la parcelle expropriée de la plus-value ou de la moins-value résultant des prescriptions des plans.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - En exécution de plans régionaux, de secteur ou communaux - Parcelle expropriée - Calcul de la valeur - Plus-value ou moins-value - Résultant des prescriptions du plan

- Art. 29 Décret relatif à l'aménagement du territoire, coordonné le 22 octobre 1996, tel qu'il a été modifié par le décret du 19 décembre 1998

- Art. 16 Constitution 1831

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Expropriation - En exécution de plans régionaux, de secteur ou communaux - Parcelle expropriée - Calcul de la valeur - Plus-value ou moins-value - Résultant des prescriptions du plan

- Art. 29 Décret relatif à l'aménagement du territoire, coordonné le 22 octobre 1996, tel qu'il a été modifié par le décret du 19 décembre 1998

- Art. 16 Constitution 1831

C.10.0661.N

14 januari 2013

AC nr. ...

De zelfstandigheid van de zaak is elk gegeven dat doorslaggevend is geweest voor de partij om de overeenkomst aan te gaan, waarvan de medecontractant op de hoogte hoorde te zijn en zonder hetwelk de overeenkomst niet zou zijn gesloten.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Dwaling - Zelfstandigheid van de zaak

- Art. 1110, eerste lid Burgerlijk Wetboek

La substance même de la chose consiste en tout élément qui a déterminé une partie à conclure la convention, que la partie cocontractante devait connaître et sans lequel la convention n'aurait pas été conclue.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Consentement - Erreur - Substance même de la chose

- Art. 1110, al. 1er Code civil

Wanneer de doorslaggevende beweegreden tot de overeenkomst berust op een onvrijwillige verkeerde voorstelling van de werkelijkheid, is de verbintenis niet aangegaan zonder oorzaak of uit een valse oorzaak, maar is de toestemming mogelijk gegeven door dwaling; deze is slechts een grond tot nietigheid wanneer zij verschoonbaar is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het vierde onderdeel feitelijke grondslag miste in zoverre het aanvoerde dat uit de vaststellingen van de appelrechter bleek dat de oorzaak van de schenking niet vals was, en dat het, in zoverre het aanvoerde dat een dwaling met betrekking tot de oorzaak niet als een valse oorzaak kan worden beschouwd, niet ontvankelijk was nu het art. 1131 BW niet als geschonden aanwees.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak - Doorslaggevende beweegreden - Onvrijwillige verkeerde voorstelling van de werkelijkheid

- Artt. 1109 en 1110, eerste lid Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Doorslaggevende

La convention dont le motif déterminant est fondé sur une représentation involontairement erronée de la réalité, n'est pas une convention dénuée de cause ou fondée sur une cause erronée mais une convention dont le consentement est entaché d'erreur: celle-ci n'est une cause de nullité que si elle est excusable (1). (1) Le M.P. a conclu au rejet: il considère que, dans la mesure où il fait valoir qu'il ressort des constatations du juge d'appel que la cause de la donation n'est pas erronée, le moyen, en sa quatrième branche, manque en fait et que, dans la mesure où il fait valoir qu'une erreur quant à la cause ne peut être considérée comme une cause erronée, le moyen, en cette branche, est irrecevable dès lors qu'il ne désigne pas l'article 1131 du Code civil en tant que disposition légale violée.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Cause - Motif déterminant - Représentation involontairement erronée de la réalité

- Art. 1109 et 1110, al. 1er Code civil

CONVENTION - Eléments constitutifs - Consentement - Motif

beweeegreden - Onvrijwillige verkeerde voorstelling van de werkelijkheid - Dwaling - Grond tot nietigheid
- Artt. 1109 en 1110, eerste lid Burgerlijk Wetboek

déterminant - Représentation involontairement erronée de la réalité - Erreur - Cause de nullité
- Art. 1109 et 1110, al. 1er Code civil

C.10.0669.N

8 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Vordering tot opheffing - Rechtbank van eerste aanleg - Voorzitter - Beoordelingsbevoegdheid - Opdracht

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Wettigheid - Toetsing - Rechter - Bestaan van stedenbouwkundige inbreuk - Beoordeling

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg beslist ten gronde over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel; hij toetst hierbij het stakingsbevel op zijn externe en interne wettigheid, en mag hierbij nagaan of het bevel een preventieve aard heeft, dan wel berust op machtsoverschrijding (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Vordering tot opheffing - Rechtbank van eerste aanleg - Voorzitter - Beoordelingsbevoegdheid - Opdracht

- Art. 154, laatste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

In het raam van de toetsing van de wettigheid van het stakingsbevel mag de rechter zich niet beperken tot een prima facie beoordeling van het bestaan van de stedenbouwkundige inbreuk, waarop het stakingsbevel berust (1). (1) Zie de op dit punt deels strijdige concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Wettigheid - Toetsing - Rechter - Bestaan van stedenbouwkundige inbreuk - Beoordeling

- Art. 154, laatste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Demande de levée - Tribunal de première instance - Président - Pouvoir d'appréciation - Mission

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Légalité - Contrôle - Juge - Existence d'une infraction urbanistique - Appréciation

Le président du tribunal de première instance statue quant au fond sur la demande de levée de l'ordre de cessation; il contrôle à cet égard sa légalité externe et interne et peut examiner si l'ordre est de nature préventive ou est fondé sur un abus de pouvoir (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Demande de levée - Tribunal de première instance - Président - Pouvoir d'appréciation - Mission

- Art. 154, dernier al. Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Dans le cadre du contrôle de la légalité de l'ordre de cessation le juge ne peut se borner à une appréciation prima facie de l'existence de l'infraction urbanistique sur laquelle est fondé l'ordre de cessation (1). (1) Voir les conclusions partiellement contraires du M.P. sur ce point.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Légalité - Contrôle - Juge - Existence d'une infraction urbanistique - Appréciation

- Art. 154, dernier al. Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

C.10.0685.F

27 september 2013

AC nr. ...

Door te bepalen dat de rechtbank de vordering tot betwisting van vaderschap slechts afwijst indien de vaststelling van de afstamming "kennelijk strijdig is met de belangen van het kind", schendt artikel 332quinquies, §2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het de rechter slechts een marginale toetsing van het belang van het kind toestaat, artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet.

AFSTAMMING - Vaststelling van de afstamming - Betwisting van het vermoeden van vaderschap - Belang van het kind - Marginale inaanmerkingneming - Verenigbaarheid met artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet

- Art. 332quinquies, § 2, eerste lid Burgerlijk Wetboek

En disposant que le tribunal ne rejette la demande en contestation de paternité que si l'établissement de la filiation est "manifestement contraire à l'intérêt de l'enfant", l'article 332quinquies, § 2, alinéa 1er, du Code civil, interprété en ce sens qu'il autorise le juge à n'opérer qu'un contrôle marginal de l'intérêt de l'enfant, viole l'article 22bis, alinéa 4, de la Constitution.

FILIATION - Etablissement de la filiation - Contestation de la présomption de paternité - Intérêt de l'enfant - Prise en compte marginale - Compatibilité avec l'article 22bis, alinéa 4, de la Constitution

- Art. 332quinquies, § 2, al. 1er Code civil

- Art. 22bis, vierde lid Grondwet 1994

GRONDWETTELIJK HOF - Afstamming - Vaststelling van de afstamming - Betwisting van het vermoeden van vaderschap - Belang van het kind - Marginale inaanmerkingneming - Verenigbaarheid met artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet

- Art. 332quinquies, § 2, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 22bis, vierde lid Grondwet 1994

- Art. 22bis, al. 4 Constitution 1994

COUR CONSTITUTIONNELLE - Filiation - Etablissement de la filiation - Contestation de la présomption de paternité - Intérêt de l'enfant - Prise en compte marginale - Compatibilité avec l'article 22bis, alinéa 4, de la Constitution

- Art. 332quinquies, § 2, al. 1er Code civil

- Art. 22bis, al. 4 Constitution 1994

C.10.0697.N

10 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BORGTOCHT - Landbouw - Europese Unie - Verdragsbepalingen - Beleid - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Landbouw - Borgtocht - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

LANDBOUW - Europese Unie - Verdragsbepalingen - Beleid - Borgtocht - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

Faalt naar recht het middel dat ervan uitgaat dat de vaststelling van fraude bij het verkrijgen van uitvoerrestituties voor landbouwproducten na het afsluiten van het administratief dossier en de vrijgave van de zekerheid gesteld op grond van artikel 4 van Verordening (EEG) Nr 2220/85, de borgstellingsverbintenis tot terugbetaling van de voorschotten van de restituties of prefinanciering doet herleven (1). (1) Zie concl. O.M.

BORGTOCHT - Landbouw - Europese Unie - Verdragsbepalingen - Beleid - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

- Art. 4 Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwprodukten

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Landbouw - Borgtocht - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

- Art. 4 Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwprodukten

LANDBOUW - Europese Unie - Verdragsbepalingen - Beleid - Borgtocht - Landbouwproducten - Uitvoerrestituties - Administratief dossier - Afsluiting - Fraude

- Art. 4 Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwprodukten

Conclusions du procureur général Leclercq.

CAUTIONNEMENT - Agriculture - Union européenne - Droit matériel - Politique - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Agriculture - Cautionnement - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

AGRICULTURE - Union européenne - Droit matériel - Politique - Cautionnement - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

Le moyen qui suppose que la constatation de fraude dans l'obtention de restitutions à l'exportation pour des produits agricoles après la clôture du dossier administratif et après la libération de la garantie constituée en vertu de l'article 4 du règlement 2220/85 fait revivre l'engagement de cautionnement du remboursement des acomptes des restitutions ou du préfinancement manque en droit (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

CAUTIONNEMENT - Agriculture - Union européenne - Droit matériel - Politique - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

- Art. 4 Règlement (CEE) n° 2220/85 de la commission du 22 juillet 1985 fixant les modalités communes d'application du régime des garanties pour les produits agricoles

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Agriculture - Cautionnement - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

- Art. 4 Règlement (CEE) n° 2220/85 de la commission du 22 juillet 1985 fixant les modalités communes d'application du régime des garanties pour les produits agricoles

AGRICULTURE - Union européenne - Droit matériel - Politique - Cautionnement - Produits agricoles - Restitutions à l'exportation - Dossier administratif - Clôture - Fraude

- Art. 4 Règlement (CEE) n° 2220/85 de la commission du 22 juillet 1985 fixant les modalités communes d'application du régime des garanties pour les produits agricoles

C.10.0741.F

7 maart 2013

AC nr. ...

Hoewel de rechter bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade de omstandigheden niet kan wijzigen waarin deze zich heeft voorgedaan, gebeurt dit wel onder voorbehoud dat de fout zelf wordt weggelaten (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0226.F, AC 2008, nr. 324; Cass. 23 april 2009, AR C.07.0568.F, AC 2009, nr. 272; Cass. 14 nov. 2012, AR P.11.1611.F, AC 2012, nr. 612.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Beoordeling - Omstandigheden

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Beoordeling - Omstandigheden

Si le juge qui apprécie le lien causal entre la faute et le dommage ne peut modifier les conditions dans lesquelles celui-ci est survenu, c'est sous la réserve de l'omission de la faute elle-même (1). (1) Cass., 28 mai 2008, RG P.08.0226.F, Pas., 2008, n° 324; Cass., 23 avril 2009, RG C.07.0568.F, Pas., 2009, n° 272; Cass., 14 novembre 2012, RG P.11.1611.F, Pas., 2012, n° 612.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Appréciation - Circonstances

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Responsabilité hors contrat - Cause - Notion - Appréciation par le juge - Lien de causalité - Appréciation - Circonstances

C.10.0747.F

25 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Absoluut gezag van gewijsde - Grondslag

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoven en rechtbanken - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoven en rechtbanken - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter - Grenzen

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Arresten van de Raad van State

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter - Grenzen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter - Grenzen

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Absoluut gezag van gewijsde - Grondslag

Buiten de voornoemde gevallen staat het niet aan de hoven en rechtbanken uitspraak te doen over de bevoegdheid van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaart (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoven en rechtbanken - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een

Conclusions de l'avocat général Werquin

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Autorité absolue de la chose jugée - Fondement

Conclusions de l'avocat général Werquin.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Cours et tribunaux - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Cours et tribunaux - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Arrêts du Conseil d'Etat

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Divers - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Autorité absolue de la chose jugée - Fondement

En dehors des cas précités, il n'appartient pas aux cours et tribunaux de statuer sur la compétence du Conseil d'État qui a annulé un acte administratif (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Cours et tribunaux - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge

administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 33, eerste lid, en 34 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling

- Art. 33, eerste lid, en 34 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 33, eerste lid, en 34 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Krachtens een algemeen beginsel van administratief recht hebben de arresten van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaren, volstrekt gezag van gewijsde (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Absoluut gezag van gewijsde - Grondslag

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Absoluut gezag van gewijsde - Grondslag

Het Hof van Cassatie dient uitspraak te doen over de beroepen tegen de arresten waarbij de afdeling bestuursrechtspraak beslist van de eis geen kennis te kunnen nemen op grond dat die kennisneming binnen de bevoegdheid van de rechterlijke overheid valt, of waarbij zij afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid gesteund op de grond dat de eis tot de bevoegdheid van die overheid behoort, alsook over bevoegdheidsregelingen die zijn gerezen omdat de afdeling bestuursrechtspraak of een hof of een rechtbank van de rechterlijke orde zich beiden hetzij bevoegd, hetzij onbevoegd hebben verklaard om van dezelfde eis kennis te nemen (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Arresten van de Raad van State

- Art. 33, eerste lid, en 34 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

De gerechtelijke rechter mag niet weigeren acht te slaan op een arrest van nietigverklaring van de Raad van State op grond dat deze niet bevoegd zou zijn geweest om die nietigverklaring uit te spreken (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoven en rechtbanken - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter - Grenzen

RAAD VAN STATE - Arrest van nietigverklaring van een administratieve handeling - Bevoegdheid van de rechter - Grenzen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei - Raad van State - Arrest van nietigverklaring van een administratieve

- Art. 33, al. 1er, et 34 Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif

- Art. 33, al. 1er, et 34 Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge

- Art. 33, al. 1er, et 34 Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

En vertu d'un principe général du droit administratif, les arrêts du Conseil d'État qui annulent un acte administratif ont l'autorité absolue de la chose jugée (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Autorité absolue de la chose jugée - Fondement

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Autorité absolue de la chose jugée - Fondement

Il appartient à la Cour de cassation de statuer sur les recours contre les arrêts par lesquels la section du contentieux administratif décide de ne pas pouvoir connaître de la demande par le motif que la connaissance de celle-ci rentre dans les attributions des autorités judiciaires ou rejette un déclinatoire fondé sur le motif que la demande relève des attributions de ces autorités ainsi que sur les règlements d'attributions nés de conflits résultant de ce que la section du contentieux administratif et une cour ou un tribunal de l'ordre judiciaire se sont déclarés l'un et l'autre, soit compétents, soit incompétents pour connaître de la même demande (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Arrêts du Conseil d'Etat

- Art. 33, al. 1er, et 34 Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Le juge judiciaire ne peut refuser d'avoir égard à un arrêt d'annulation du Conseil d'État au motif que ce dernier n'aurait pas été compétent pour prononcer cette annulation (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Cours et tribunaux - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

CONSEIL D'ETAT - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Divers - Conseil d'Etat - Arrêt d'annulation d'un acte administratif - Pouvoir du juge - Limites

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Hypotheek die echtgenoot van gefailleerde heeft toegestaan op zijn eigen goederen, als waarborg voor de verbintenissen

GRONDWET - Art. 11 - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

GRONDWET - Art. 10 - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

GRONDWETTELIJK HOF - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

De bepaling volgens welke de echtgenoot van de gefailleerde, die persoonlijk aansprakelijk is voor de schuld van zijn echtgenoot, ingevolge de verschoonbaarheid van die verplichting wordt bevrijd, strekt zich uit tot de hypotheek die de echtgenote van de gefailleerde heeft toegestaan op een van haar eigen goederen, als waarborg voor de verbintenissen van laatstgenoemde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Hypotheek die echtgenoot van gefailleerde heeft toegestaan op zijn eigen goederen, als waarborg voor de verbintenissen

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

De echtgenoot van de gefailleerde wordt bevrijd van elke schuld die hij gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan, ook al is die schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefailleerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de

Conclusions de l'avocat général Werquin.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Hypothèque consentie sur un de ses biens propres par le conjoint du failli, en garantie des engagements de ce dernier

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

COUR CONSTITUTIONNELLE - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

La disposition suivant laquelle le conjoint du failli qui est personnellement obligé à la dette de son époux est libéré de cette obligation par l'effet de l'excusabilité s'étend à l'hypothèque consentie sur un de ses biens propres par le conjoint du failli, en garantie des engagements de ce dernier (1). (1) Voir les concl. contraires du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Hypothèque consentie sur un de ses biens propres par le conjoint du failli, en garantie des engagements de ce dernier

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

Le conjoint du failli est libéré de toute dette qu'il a contractée conjointement ou solidairement avec le failli, même si cette dette a été souscrite au profit du patrimoine propre de ce conjoint (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

gefaillieerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

GRONDWET - Art. 11 - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefaillieerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefaillieerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

GRONDWET - Art. 10 - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefaillieerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefaillieerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

GRONDWETTELIJK HOF - Faillissement - Gevolgen - Goederen - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefaillieerde - Schuld die de echtgenoot gezamenlijk of hoofdelijk met de gefaillieerde is aangegaan - Schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

COUR CONSTITUTIONNELLE - Faillite - Effets - Biens - Déclaration d'excusabilité du failli - Dette souscrite conjointement ou solidairement avec le failli par le conjoint - Dette souscrite au profit du patrimoine propre du conjoint

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.11.0096.N

22 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Authentieke akte - Notaris - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskening van het voorschrift

NOTARIS - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskening van het voorschrift

Uit de schrapping in artikel 114 Wet Notarisambt van de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, 1° door de wet van 4 mei 1999 en uit de parlementaire voorbereiding van deze wet blijkt dat de wetgever aan de miskening van het in dit artikel 6, eerste lid, 1° bedoelde voorschrift niet langer het gevolg van de nietigheid van de notariële akte heeft willen verbinden en heeft willen derogeren aan het bepaalde in artikel 1317, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; hieruit volgt dat de bijzondere regeling van de Wet Notarisambt de niet-vermelding van de verklaring van de partij dat zij fysiek niet in staat is om zich te verplaatsen naar het kantoor zoals bepaald in artikel 5, §2, niet met de nietigheid sanctioneert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskening van het voorschrift - Authentieke akte - Notaris

- Art. 1317, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 5, § 2, 6, eerste lid, 1° en 114 Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

NOTARIS - Verlijden van akten buiten het ambtsgebied - Voorwaarden - Miskening van het voorschrift

- Art. 1317, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 5, § 2, 6, eerste lid, 1° en 114 Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Généralités - Acte authentique - Notaire - Actes passés hors du ressort - Conditions - Violation de la prescription

NOTAIRE - Actes passés hors du ressort - Conditions - Violation de la prescription

Il ressort de la radiation dans l'article 114 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat de la référence à l'article 6, alinéa 1er, 1°, par la loi du 4 mai 1999 et des travaux parlementaires de cette loi que le législateur n'a plus voulu reconnaître à la violation de la prescription de l'article 6, alinéa 1er, 1° l'effet de la nullité de l'acte notarié et a voulu déroger au prescrit de l'article 1317, alinéa 1er, du Code civil; il s'ensuit que la réglementation particulière de la loi du 16 mars 1803 ne sanctionne pas par la nullité, comme prévu par l'article 5, §2, la non-déclaration par la partie dans l'acte qu'elle est physiquement incapable de se rendre à l'étude (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Généralités - Actes passés hors du ressort - Conditions - Violation de la prescription - Acte authentique - Notaire

- Art. 1317, al. 1er Code civil

- Art. 5, § 2, 6, al. 1er, 1° et 114 L. du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

NOTAIRE - Actes passés hors du ressort - Conditions - Violation de la prescription

- Art. 1317, al. 1er Code civil

- Art. 5, § 2, 6, al. 1er, 1° et 114 L. du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk geen enkel in het buitenland verblijvende persoon door dwangmaatregel met extraterritoriale draagwijdte gedwongen mag worden de wetgeving van zijn verblijfplaats te schenden.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Vreemde wet - Persoon die in het buitenland verblijft - Noodgedwongen schending van de wet van zijn verblijfplaats door een dwangregel met extraterritoriale draagwijdte - Geen miskening van een algemeen rechtsbeginsel

VREEMDE WET - Persoon die in het buitenland verblijft - Noodgedwongen schending van de wet van zijn verblijfplaats door een dwangregel met extraterritoriale draagwijdte - Geen miskening van een algemeen rechtsbeginsel

Artikel 20, tweede lid, van het van het Wetboek van internationaal privaatrecht verplicht de Belgische rechter niet toepassing te maken van dwingende bepalingen of bepalingen van openbare orde van het recht van een andere Staat waarmee het geval nauw is verbonden, maar geeft hem uitsluitend de mogelijkheid er uitwerking aan te verlenen.

VREEMDE WET - Persoon die in het buitenland verblijft - Noodgedwongen schending van de wet van zijn verblijfplaats door een dwangregel met extraterritoriale draagwijdte - Artikel 20, tweede lid, van het Wetboek van internationaal privaatrecht - Art. 20, tweede lid Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

Schending van een vreemde wet wordt enkel via de verwijzingsregel bij het Hof aanhangig gemaakt (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wettelijke bepalingen - Vreemde wet - Toepasselijke verwijzingsregel

Schending van een vreemde wet wordt enkel via de verwijzingsregel bij het Hof aanhangig gemaakt (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

VREEMDE WET - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wettelijke bepalingen - Toepasselijke verwijzingsregel

Il n'existe pas de principe général du droit selon lequel aucune personne résidant à l'étranger ne doit être forcée, par un acte de contrainte à portée extraterritoriale, à enfreindre la législation de son lieu de résidence.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Loi étrangère - Personne résidant à l'étranger - Obligation d'enfreindre la législation de son lieu de résidence par un acte de contrainte de portée extraterritoriale - Pas de violation d'un principe général du droit

LOI ETRANGERE - Personne résidant à l'étranger - Obligation d'enfreindre la législation de son lieu de résidence par un acte de contrainte de portée extraterritoriale - Pas de violation d'un principe général du droit

L'article 20, alinéa 2, du Code de droit international privé n'impose pas au juge belge d'appliquer les dispositions impératives ou d'ordre public du droit d'un autre État avec lequel la situation présente un lien étroit mais lui donne seulement la faculté de leur donner effet.

LOI ETRANGERE - Personne résidant à l'étranger - Obligation d'enfreindre la législation de son lieu de résidence par un acte de contrainte de portée extraterritoriale - Article 20, al. 2 du Code de droit international privé - Art. 20, al. 2 L. du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé

La Cour n'est saisie de la violation de la loi étrangère que par le truchement de la règle de conflit (1). (1) Cass., 4 novembre 2010, RG C.07.0191.F, Pas., 2010, n° 653.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Dispositions légales violées - Loi étrangère - Règle de conflit applicable

La Cour n'est saisie de la violation de la loi étrangère que par le truchement de la règle de conflit (1). (1) Cass., 4 novembre 2010, RG C.07.0191.F, Pas., 2010, n° 653.

LOI ETRANGERE - Moyen de cassation - Matière civile - Indications requises - Dispositions légales violées - Règle de conflit applicable

Het toepassingsgebied van de Verordening nr. 1206/2001, zoals het wordt omschreven in artikel 1, §1, en zoals het voortvloeit uit het stelsel van deze verordening, is beperkt is tot twee middelen van bewijsverzekering, te weten, ten eerste, het verrichten van een handeling tot het verkrijgen van bewijs door het aangezochte gerecht overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 16 van die verordening na een verzoek van het verzoekende gerecht van een andere lidstaat en, ten tweede, het rechtstreeks verrichten van een dergelijke handeling in een andere lidstaat door het verzoekende gerecht, op de wijze zoals geregeld in artikel 17 van die verordening (1). (1) HvJ, arrest 6 sept. 2012, Lippens, (C-171/11) Info Curia.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Aan partij van een andere Lidstaat gerichte vordering tot overlegging van contractuele stukken - Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 - Artikel 1, § 1

- Art. 1, § 1 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverzekering in burgerlijke en handelszaken

Een gerecht van een lidstaat mag een in een andere lidstaat verblijvende partij veroordelen om, overeenkomstig zijn nationale wet, hem een stuk over te leggen (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Aan partij van een andere Lidstaat gerichte vordering tot overlegging van contractuele stukken - Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 - Artikel 1, § 1 - Draagwijdte

- Art. 1, § 1 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverzekering in burgerlijke en handelszaken

- Artt. 870 e.v. Gerechtelijk Wetboek

Le champ d'application matériel du règlement n° 1206/2001, tel qu'il est défini par l'article 1er, paragraphe 1er, et tel qu'il résulte du système de ce règlement, est limité aux deux moyens d'obtention des preuves, à savoir, d'une part, l'exécution d'un acte d'instruction par la juridiction requise conformément aux articles 10 à 16 dudit règlement à la suite d'une demande de la juridiction requérante d'un autre État membre et, d'autre part, l'exécution directe d'un tel acte par la juridiction requérante dans un autre État membre, dont les modalités sont déterminées par l'article 17 du même règlement (1). (1) C.J.U.E., arrêt du 6 septembre 2012, Lippens, (C-171/11), InfoCuria.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Demande de production de documents contractuels faite à une partie relevant d'un autre Etat membre - Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 - Article 1er, § 1er

- Art. 1er, § 1er Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

Une juridiction d'un Etat membre peut condamner une partie résidant dans un autre Etat membre à produire un document devant elle conformément à son droit national (1). (1) C.J.U.E., arrêt du 6 septembre 2012, Lippens, (C-171/11), InfoCuria.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Demande de production de documents contractuels faite à une partie relevant d'un autre Etat membre - Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 - Article 1er, § 1er - Portée

- Art. 1er, § 1er Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

- Art. 870 et s. Code judiciaire

C.11.0141.F

4 maart 2013

AC nr. ...

De bevoegdheid van de Gemeenschappen is niet gekoppeld aan een bepaalde wijze van omroepen of uitzenden; aldus kunnen zij de technische aspecten van de uitzending regelen die een onderdeel zijn van het vakgebied van de radio-omroep en de televisie.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschappen - Radio- en televisieomroep - Wijze van uitzenden - Technische aspecten - Toebehoren - Bevoegdheid

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

La compétence des Communautés n'est pas liée à un mode déterminé de diffusion ou de transmission; elle leur permet de régler les aspects techniques de la transmission qui sont un accessoire de la matière de la radiodiffusion et de la télévision

COMMUNAUTE ET REGION - Communautés - Radiodiffusion et télévision - Mode de transmission - Aspects techniques - Accessoire - Compétence

- Art. 4, 6° Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

- Art. 2, 5° et 30°, et 65 L. du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques

Het proportionaliteitsbeginsel, dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening, impliceert dat de nationale wetgever de bevoegdheid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie niet eenzijdig mag regelen wanneer de bevoegdheden van de federale Staat en de Gemeenschappen elkaar als gevolg van de technologische evolutie dermate overlappen dat ze enkel nog door onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend.

RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] - Belgisch instituut voor postdiensten en telecommunicatie - Regeling van de huurlijnen - Overleg onder regulatoren - Federale staat - Gemeenschappen - Bevoegdheden - Samenwerking - Proportionaliteitsbeginsel

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

MACHTEN - Allerlei - Radio- en televisieomroep - Belgisch instituut voor postdiensten en telecommunicatie - Regeling van de huurlijnen - Overleg onder regulatoren - Federale staat - Gemeenschappen - Bevoegdheden - Samenwerking - Proportionaliteitsbeginsel

- Art. 4, 6° Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 5° en 30°, en 65 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

Le principe de proportionnalité propre à tout exercice de compétence implique que le législateur national ne peut régler unilatéralement la compétence de l'Institut belge des services postaux et des télécommunications lorsque les compétences de l'État fédéral et des Communautés sont devenues à ce point imbriquées, par suite de l'évolution technologique, qu'elles ne peuvent plus être exercées qu'en coopération.

CHAMBRE DU CONSEIL [VOIR: 300 JURIDICTIONS D'INSTR - Institut belge des services postaux et des télécommunications - Régulation des lignes louées - Concertation entre régulateurs - Etat fédéral - Communautés - Compétences - Coopération - Principe de proportionnalité

- Art. 4, 6° Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

- Art. 2, 5° et 30°, et 65 L. du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques

POUVOIRS - Divers - Radiodiffusion et télévision - Institut belge des services postaux et des télécommunications - Régulation des lignes louées - Concertation entre régulateurs - Etat fédéral - Communautés - Compétences - Coopération - Principe de proportionnalité

- Art. 4, 6° Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

- Art. 2, 5° et 30°, et 65 L. du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques

C.11.0261.F

16 mei 2013

AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een partij de tegen haar ingestelde vordering heeft aangevochten, op grond dat die vordering uitsluitend betrekking heeft op een medeverweerder, kan niet worden afgeleid dat die partij tegen die verweerder conclusie heeft genomen en dat er tussen hen een geding aanhangig was voor de eerste rechter.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Verweerder betoogt dat de rechtsvordering enkel een medeverweerder betreft - Hoger beroep van de verweerder tegen de medeverweerder - Ontvankelijkheid

- Artt. 17, 18, 21, 1042, 1053 en 1054 Gerechtelijk Wetboek

Het hoger beroep van een oorspronkelijke verweerder tegen een medeverweerder is niet ontvankelijk wanneer tussen hen geen geding aanhangig was voor de eerste rechter en het geschil niet onsplitsbaar is (1). (1) Zie Cass. 13 maart 1998, AR C.97.0039.F, AC 1998, nr. 140.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Hoger beroep van een oorspronkelijke verweerder tegen een medeverweerder - Ontvankelijkheid

- Artt. 17, 18, 21, 1042, 1053 en 1054 Gerechtelijk Wetboek

De la seule circonstance qu'une partie se soit opposée à l'action dirigée contre elle en faisant valoir que cette action concerne exclusivement un codéfendeur, il ne se déduit pas que cette partie a conclu contre ce défendeur et a eu avec lui une instance liée devant le premier juge.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Défendeur faisant valoir que l'action concerne exclusivement un codéfendeur - Appel du défendeur contre le codéfendeur - Recevabilité

- Art. 17, 18, 21, 1042, 1053 et 1054 Code judiciaire

L'appel interjeté par un défendeur originaire contre un codéfendeur est irrecevable lorsque aucune instance n'a été liée entre eux devant le premier juge et que le litige n'est pas indivisible (1). (1) Voir Cass., 13 mars 1998, RG C.97.0039.F, Pas., 1998, n° 140.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Appel d'un défendeur originaire contre un codéfendeur - Recevabilité

- Art. 17, 18, 21, 1042, 1053 et 1054 Code judiciaire

Het Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie, het eerste op het grondgebied van het Franse taalgebied en de tweede op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, oefenen de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uit in het gezondheidsbeleid, met uitzondering van de universitaire ziekenhuizen; de uitzondering van de universitaire ziekenhuizen houdt in dat de Gemeenschap nog steeds volledig bevoegd is voor het gezondheidsbeleid ten aanzien van die ziekenhuizen.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Bevoegdheden van de Franse Gemeenschap - Toekenning aan het Waalse Gewest en aan de Franse Gemeenschapscommissie - Gezondheidsbeleid - Uitzondering

- Art. 3, 6° Décret II van 19 juli 1993 tot toekenning van de uitoefening van sommige bevoegdheden van de Franse Gemeenschap aan het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie

La Région et la Commission communautaire française, la première sur le territoire de la région de langue française et la seconde sur le territoire de la région bilingue de Bruxelles-Capitale, exercent les compétences de la Communauté française dans la politique de la santé, à l'exception des hôpitaux universitaires; l'exception des hôpitaux universitaires implique que la Communauté a conservé sa compétence entière en matière de politique de la santé à l'égard de ces hôpitaux.

COMMUNAUTE ET REGION - Compétences de la Communauté française - Attribution à la Région wallonne et à la Commission communautaire française - Politique de la santé - Exception

- Art. 3, 6° Décret II du 19 juillet 1993 attribuant l'exercice de certaines compétences de la Communauté française à la Région wallonne et à la Commission communautaire française

C.11.0323.N

11 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

HOGER BEROEP - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

JEUGDBESCHERMING - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

De jeugdrechtbank die wordt gevat in het kader van het beroep tegen een administratieve beslissing ten aanzien van een minderjarige op grond van de Voetbalwet (1), vermag niet de maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding bedoeld in artikel 37, §1, van de Jeugdbeschermingswet op te leggen, of deze aan de opgelegde administratieve sanctie te substitueren. (1) In casu ging het om een stadionverbod.

JEUGDBESCHERMING - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Maatregelen van bewaring of behoeding - Oplegging door de jeugdrechtbank - Substitutie - Mogelijkheid

- Artt. 22, 24, 24ter, 24quater en 31 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- Artt. 36 en 37, § 1 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Conclusions de l'avocat général Mortier.

COMPETENCE ET RESSORT - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

APPEL - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

Le tribunal de la jeunesse qui est saisi dans le cadre d'un recours contre une décision administrative à l'encontre d'un mineur en vertu de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football (1), ne peut ordonner les mesures de garde, de préservation et d'éducation visées à l'article 37, §1er, de la loi du 8 avril 1965 ou les substituer à la sanction administrative infligée. (1) En l'espèce, il s'agissait d'une interdiction de stade.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Mesures de garde ou de préservation - Ordonnées par le tribunal de la jeunesse - Substitution - Possibilité

- Art. 22, 24, 24ter, 24quater et 31 L. du 21 décembre 1998

- Art. 36 et 37, § 1er L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Tegen de beslissing van de jeugdrechtbank in beroep van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Voetbalwet, staat geen hoger beroep open, zodat het vonnis in laatste aanleg is gewezen en een cassatieberoep tegen dergelijk vonnis ontvankelijk (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

- Artt. 24, tweede lid, en 31 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- Art. 36 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

- Artt. 24, tweede lid, en 31 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- Art. 36 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming HOGER BEROEP - Allerlei - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

- Artt. 24, tweede lid, en 31 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- Art. 36 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming JEUGDBESCHERMING - Voetbalwet - Administratieve sanctie - Minderjarige - Beroep - Jeugdrechtbank - Beslissing - Aanleg

- Artt. 24, tweede lid, en 31 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- Art. 36 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

La décision rendue par le tribunal de la jeunesse statuant sur le recours formé contre la sanction administrative visée à l'article 24, alinéa 2, de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football n'est susceptible d'aucun appel de sorte que le jugement a été rendu en dernier ressort et peut faire l'objet d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir les concl. contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

COMPETENCE ET RESSORT - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

- Art. 24, al. 2 et 31 L. du 21 décembre 1998

- Art. 36 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

- Art. 24, al. 2 et 31 L. du 21 décembre 1998

- Art. 36 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse APPEL - Divers - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

- Art. 24, al. 2 et 31 L. du 21 décembre 1998

- Art. 36 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse PROTECTION DE LA JEUNESSE - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanction administrative - Mineur - Recours - Tribunal de la jeunesse - Décision - Ressort

- Art. 24, al. 2 et 31 L. du 21 décembre 1998

- Art. 36 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

C.11.0341.N

14 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

*AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding - Eiser in hoger beroep - Gevolg - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid
HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid - Eiser in hoger beroep - Afstand van geding
HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Tijdstip*

Vermits de gedaagde in hoger beroep te allen tijde incidenteel beroep kan instellen, kan hij dit doen tot aan het sluiten van het debat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Tijdstip
- Art. 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek*

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

*DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'instance - Appelant - Conséquence - Appel incident - Recevabilité
APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel incident - Recevabilité - Appelant - Désistement d'instance
APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel incident - Moment*

Dès lors qu'il peut former incidemment appel à tout moment, l'intimé peut former appel jusqu'à la clôture des débats (1). (1) Voir les concl. du M.P.

*APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel incident - Moment
- Art. 1054, al. 1er Code judiciaire*

Wanneer de eiser in hoger beroep afstand van geding doet, is het incidenteel beroep van de gedaagde in hoger beroep alleen dan niet ontvankelijk, wanneer hij de afstand van geding heeft aangenomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding - Eiser in hoger beroep - Gevolg - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid
- Artt. 825, eerste lid, 826, eerste lid, en 1054, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid - Eiser in hoger beroep - Afstand van geding
- Artt. 825, eerste lid, 826, eerste lid, en 1054, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

En cas de désistement d'instance par l'appelant, l'appel incident de l'intimé n'est irrecevable que s'il a accepté le désistement d'instance (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'instance - Appelant - Conséquence - Appel incident - Recevabilité
- Art. 825, al. 1er, 826, al. 1er, et 1054, al. 1er *Code judiciaire*

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel incident - Recevabilité - Appelant - Désistement d'instance
- Art. 825, al. 1er, 826, al. 1er, et 1054, al. 1er *Code judiciaire*

C.11.0358.N

25 januari 2013

AC nr. ...

De verklaring die niet voor een rechter wordt afgelegd of is gedaan in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak moet doen, is geen gerechtelijke bekentenis (1). (1) Cass. 7 nov. 2002, AR C.11.0541.F, AC 2002, nr. 589; zie ook Cass. 2 juni 1964, Pas. 1964, 1032.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Gerechtelijke bekentenis - Niet voor een rechter afgelegde verklaring of gedaan in een andere zaak
- Art. 1356, eerste lid *Burgerlijk Wetboek*

Ne constitue pas un aveu judiciaire, la déclaration qui n'a pas été faite devant un juge ou qui a été faite dans une cause autre que celle sur laquelle le juge est appelé à statuer (1). (1) Cass., 7 novembre 2002, RG C.11.0541.F, Pas., 2002, n° 589; voir aussi Cass., 2 juin 1964, Pas., 1964, 1032.

PREUVE - Matière civile - Aveu - Aveu judiciaire - Déclaration qui n'a pas été faite devant un juge ou qui a été faite dans une autre cause
- Art. 1356, al. 1er *Code civil*

C.11.0363.F

17 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

WETTELIJKE SAMENWONING - Voorwerp - Vermogensrechtelijke bescherming - Gevolg - Aard - Staat van de personen

WETTELIJKE SAMENWONING - Voorwerp
WETTELIJKE SAMENWONING - Verklaring van samenwoning - Bekwaamheid - Toepasselijke wet

De bekwaamheid om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen overeenkomstig de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek, en om een overeenkomst te sluiten die genoemde samenwoning regelt, valt niet onder artikel 3, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. (2) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, vóór de opheffing bij Wet 16 juli 2004.

WETTELIJKE SAMENWONING - Verklaring van samenwoning - Bekwaamheid - Toepasselijke wet
- Artt. 1475 tot 1479 *Burgerlijk Wetboek*
- Art. 3, derde lid *Burgerlijk Wetboek*

Conclusions de l'avocat général Genicot.

COHABITATION LEGALE - Objet - Protection patrimoniale - Conséquence - Nature - Etat des personnes

COHABITATION LEGALE - Objet
COHABITATION LEGALE - Déclaration de cohabitation - Capacité - Loi applicable

La capacité de faire une déclaration de cohabitation légale conformément aux articles 1475 à 1479 du Code civil et de conclure un contrat organisant cette cohabitation n'est pas régie par l'article 3, alinéa 3, du Code civil (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Art. 3, du Code civil, tel que d'application avant son abrogation par la loi du 16 juillet 2004.

COHABITATION LEGALE - Déclaration de cohabitation - Capacité - Loi applicable
- Art. 1475 à 1479 *Code civil*
- Art. 3, al. 3 *Code civil*

De wettelijke samenwoning valt niet onder de staat van de personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

WETTELIJKE SAMENWONING - Voorwerp - Vermogensrechtelijke bescherming - Gevolg - Aard - Staat van de personen

- Artt. 1475 tot 1479 Burgerlijk Wetboek

De artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek willen in hoofdzaak een beperkte vermogensrechtelijke bescherming bieden aan de samenwonenden, ongeacht hun geslacht en hun mogelijke verwantschap (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. (2) Artt. 1475 tot 1495 Burgerlijk Wetboek zoals ze werden gewijzigd bij Wet 23 nov. 1998 en vóór de wijziging van art. 1476 bij Wet 3 dec. 2005, van art. 1477 bij Wet 28 maart 2007 en van art. 1479 bij Wet 28 jan. 2003.

WETTELIJKE SAMENWONING - Voorwerp

- Artt. 1475 tot 1479 Burgerlijk Wetboek

La cohabitation légale ne relève pas de l'état des personnes (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COHABITATION LEGALE - Objet - Protection patrimoniale - Conséquence - Nature - Etat des personnes

- Art. 1475 à 1479 Code civil

Les articles 1475 à 1479 du Code civil, ont essentiellement pour objet d'assurer une protection patrimoniale limitée aux cohabitants, quels que soient leur sexe et la parenté éventuelle qui les unit (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Art. 1475 à 1479 du Code civil, tels qu'ils ont été modifiés par la loi du 23 novembre 1998, et avant la modification de l'article 1476 par la loi du 3 décembre 2005, de l'article 1477 par la loi du 28 mars 2007 et de l'article 1479 par la loi du 23 janvier 2003.

COHABITATION LEGALE - Objet

- Art. 1475 à 1479 Code civil

C.11.0387.F

7 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

VERZEKERING - Landverzekering - Brandverzekering - Verzekeringsvergoeding - Opzettelijke daad van de verzekerde aangevoerd door de verzekeraar - Gevolg - Betaling - Verwijlinterest - Ingebrekestelling - Voorwaarden - Gemeen recht - Afwijking

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

VERZEKERING - Landverzekering - Brandverzekering - Verzekeringsvergoeding - Opzettelijke daad van de verzekerde aangevoerd door de verzekeraar - Gevolg - Betaling

Uit artikel 67 van de wet van 25 juni 1992 blijkt dat die bepaling, zowel in de op het geschil toepasselijke versie als in de versie gewijzigd bij de wet van 21 mei 2003, afwijkt van het gemeen recht van de artikelen 1146 en 1153 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

VERZEKERING - Landverzekering - Brandverzekering - Verzekeringsvergoeding - Opzettelijke daad van de verzekerde aangevoerd door de verzekeraar - Gevolg - Betaling - Verwijlinterest - Ingebrekestelling - Voorwaarden - Gemeen recht - Afwijking

- Art. 67, § 2, 5°, a) et b) Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance incendie - Indemnité d'assurance - Fait intentionnel de l'assuré invoqué par l'assureur - Effet - Paiement - Intérêt de retard - Mise en demeure - Conditions - Droit commun - Dérogation

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance incendie - Indemnité d'assurance - Fait intentionnel de l'assuré invoqué par l'assureur - Effet - Paiement

Il ressort de l'article 67 de la loi du 25 juin 1992, tant dans sa version applicable au litige que dans celle résultant de sa modification par la loi du 21 mai 2003, que cette disposition déroge au droit commun des articles 1146 et 1153 du Code civil (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance incendie - Indemnité d'assurance - Fait intentionnel de l'assuré invoqué par l'assureur - Effet - Paiement - Intérêt de retard - Mise en demeure - Conditions - Droit commun - Dérogation

- Art. 67, § 2, 5°, a) en b) L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Wanneer de verzekeraar weigert een brandschadegeval te dekken omdat het te wijten kan zijn aan een opzettelijke daad van de verzekerde of van de verzekeringsbegunstigde, is enkel de afwijking bepaald onder a) van voornoemd artikel 67, §2, 5°, met uitzondering van die onder b), toepasselijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

VERZEKERING - Landverzekering - Brandverzekering - Verzekeringsvergoeding - Opzettelijke daad van de verzekerde aangevoerd door de verzekeraar - Gevolg - Betaling
- Art. 67, § 2, 5°, a) et b) Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Lorsque l'assureur refuse de couvrir un sinistre incendie en invoquant que celui-ci peut être dû à un fait intentionnel de l'assuré ou du bénéficiaire d'assurance, c'est la dérogation prévue sous a) de l'article 67, § 2, 5°, précité qui est seule applicable, à l'exclusion de celle prévue sous b) (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance incendie - Indemnité d'assurance - Fait intentionnel de l'assuré invoqué par l'assureur - Effet - Paiement
- Art. 67, § 2, 5°, a) en b) L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.11.0396.N

29 maart 2013

AC nr. ...

De bekendmaking waartoe de aannemer jegens de aanbestedende overheid gehouden is omtrent de feiten en omstandigheden die de uitvoering van het werk verstoren, dient schriftelijk te geschieden; de wet vereist evenwel voor dit geschrift geen enkele vorm of voorwaarde; die bekendmaking kan dus gebeuren in de processen-verbaal van de werfvergadering of in het dagboek (1). (1) Cass. 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren - Aannemer - Bekendmaking - Vormen
- Art. 16, § 3, eerste lid, bijlage aan KB 26 sept. 1996 Regie der Gebouwen. _ Onteigening

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren bekend te maken aan de aanbestedende overheid en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1). (1) Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0088.N, AC 2011, nr. 226; Cass 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren - Aannemer - Bekendmaking - Termijn - Voorwerp
- Art. 16, § 3, eerste en vierde lid, bijlage aan KB 26 sept. 1996 Regie der Gebouwen. _ Onteigening

La dénonciation par l'entrepreneur au pouvoir adjudicateur des faits et circonstances qui perturbent l'exécution du marché doit être faite par écrit; toutefois aucune forme ou condition relative audit écrit n'est imposée légalement; cette dénonciation peut, dès lors, être faite dans les procès-verbaux de chantier (1). (1) Cass., 21 septembre 2007, RG C.05.0590.N, Pas., 2007, n° 425.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Faits et circonstances perturbant l'exécution des travaux - Entrepreneur - Dénonciation - Formes
- Art. 16, § 3, al. 1er, annexe à l' A.R. du 26 septembre 1996 Régie des Bâtiments. _ Expropriation

Le délai de trente jours prescrit à peine de déchéance ne concerne que la dénonciation par l'entrepreneur au pouvoir adjudicateur des faits et circonstances qui perturbent l'exécution du marché et non la description sommaire de l'influence que ceux-ci ont ou pourraient avoir sur le déroulement et le coût du marché (1). (1) Cass., 25 mars 2011, RG C.10.0088.N, Pas., 2011, n° 226; Cass., 21 septembre 2007, RG C.05.0590.F, Pas., 2007, n° 425.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Faits et circonstances perturbant l'exécution des travaux - Entrepreneur - Dénonciation - Délai - Objet
- Art. 16, § 3, al. 1er et 4, annexe de l' A.R. du 26 septembre 1996 Régie des Bâtiments. _ Expropriation

C.11.0454.N

14 januari 2013

AC nr. ...

De rechtbank oordeelt onaantastbaar of de nadelen die de andere bij de adoptie betrokken personen zouden ondervinden, opwegen tegen de voordelen voor de adoptant en geadopteerde.

ADOPTIE - Voordelen voor de adoptant en de geadopteerde -

Le juge apprécie souverainement si les avantages dont l'adoptant et l'adopté bénéficient à la suite de l'adoption compensent les désavantages subis par les autres personnes concernées par l'adoption.

ADOPTION - Avantages pour l'adoptant et l'adopté - Désavantages

Nadelen voor de andere personen - Afweging - Feitenrechter - Onaantastbare beoordeling

- Art. 1231-13, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Adoptie - Voordelen voor de adoptant en de geadopteerde - Nadelen voor de andere personen - Afweging

- Art. 1231-13, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Het is niet zo dat, in geval van de stiefouderadoptie van een meerderjarige, de voorgenomen adoptie niet op wettige redenen kan steunen, indien de biologische ouder steeds zijn ouderlijke verplichtingen is nagekomen en hij als ouder geen zwaarwichtige fouten heeft begaan, of dat zijn persoonlijke, familiale of medische situatie geen grond of beweegredenen zijn om hem zijn uniek statuut als ouder te ontnemen.

ADOPTIE - Stiefouderadoptie van een meerderjarige - Wettige redenen - Houding of situatie van de biologische ouder

- Art. 344-1 Burgerlijk Wetboek

Het vereiste dat de adopties gegrond moeten zijn op wettige redenen houdt in dat de voorgenomen adoptie niet strijdig mag zijn met de openbare orde noch met andere wettelijke bepalingen van dwingend recht en dat zij niet mag worden afgewend van haar eigenlijke doelstelling; voor het overige staat het aan de feitenrechter te oordelen of er wettige redenen voor de adoptie bestaan (1). (1) Zie Cass. 4 nov. 1993, AR 9613, AC 1993, nr. 445.

ADOPTIE - Wettige redenen - Begrip - Beoordeling - Opdracht van de rechter

- Art. 344-1 Burgerlijk Wetboek

pour les autres personnes - Appréciation - Juge du fond - Appréciation souveraine

- Art. 1231-13, al. 1er Code judiciaire

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Adoption - Avantages pour l'adoptant et l'adopté - Désavantages pour les autres personnes - Appréciation

- Art. 1231-13, al. 1er Code judiciaire

En cas d'adoption d'une personne majeure par un beau-parent, la circonstance qu'en sa qualité de parent, le parent biologique a respecté ses obligations et n'a commis aucune faute grave ou que sa situation personnelle, familiale ou médicale ne justifie pas qu'il soit soustrait à son statut unique de parent, n'implique pas que l'adoption envisagée est dépourvue des justes motifs requis.

ADOPTION - Adoption d'une personne majeure par un beau-parent - Justes motifs - Comportement ou situation du parent biologique

- Art. 344-1 Code civil

La condition de l'adoption fondée sur de justes motifs implique que l'adoption envisagée ne peut être contraire à l'ordre public ou à d'autres dispositions légales de droit impératif et qu'elle ne peut être détournée de son véritable objectif: pour le surplus, il appartient au juge du fond d'apprécier l'existence des justes motifs de l'adoption (1). (1) Voir Cass., 4 novembre 1993, RG 9613, Pas., 1993, n° 445.

ADOPTION - Justes motifs - Notion - Appréciation - Mission du juge

- Art. 344-1 Code civil

C.11.0476.F

21 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Fout van het slachtoffer

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Vrijstelling van aansprakelijkheid van de meesters en aanstellers

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen

Conclusions de l'avocat général Werquin.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Faute de la victime

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Principes

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Exonération de la responsabilité des maîtres et commettants

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Principes

De onrechtmatige daad, ook de opzettelijke, moet weliswaar passen in het kader van de bediening van de aangestelde; het is evenwel voldoende de die daad werd gesteld tijdens de bediening en dat hij, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen
- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

De fout van de benadeelde persoon, die erin bestaat dat hij wist of hoorde te weten dat de aangestelde misbruik maakte van zijn bediening, is niet voldoende om de aansprakelijkheid van de aansteller uit te sluiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Fout van het slachtoffer
- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

Wanneer de onrechtmatige daad voortvloeit uit een misbruik van de bediening, gesteld wordt tijdens de bediening en, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft, moet de aansteller burgerrechtelijk instaan voor de fout van zijn aangestelde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Voorwaarden voor de aansprakelijkheid van meesters en aanstellers - Beginselen
- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

Indien de onrechtmatige daad van de aangestelde voortvloeit uit een misbruik van bediening, wordt de aansteller enkel van zijn aansprakelijkheid vrijgesteld voor zover zijn aangestelde zonder toestemming buiten de grenzen van zijn bediening heeft gehandeld en voor een ander doel dan zijn eigen taak heeft gehandeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Misbruik van bediening door de aangestelde - Vrijstelling van aansprakelijkheid van de meesters en aanstellers
- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

L'acte illicite, fût-il intentionnel, doit certes rentrer dans les fonctions du préposé; il suffit toutefois que cet acte ait été accompli pendant le temps de la fonction et qu'il soit, même indirectement et occasionnellement, en relation avec celle-ci (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Principes
- Art. 1384, al. 3 Code civil

La faute de la personne lésée, consistant en ce qu'elle savait ou devait savoir que le préposé abusait de sa fonction, ne suffit pas à exclure la responsabilité du commettant (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Faute de la victime
- Art. 1384, al. 3 Code civil

Lorsque l'acte illicite résulte d'un abus de fonctions, est accompli pendant le temps de la fonction et est, même indirectement et occasionnellement, en relation avec celle-ci, le commettant doit répondre civilement de la faute de son préposé (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Conditions de la responsabilité des maîtres et commettants - Principes
- Art. 1384, al. 3 Code civil

Si l'acte illicite du préposé résulte d'un abus de fonctions, le commettant n'est exonéré de sa responsabilité que si son préposé a agi hors des fonctions auxquelles il était employé, sans autorisation, et à des fins étrangères à ses attributions (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Abus de fonctions du préposé - Exonération de la responsabilité des maîtres et commettants
- Art. 1384, al. 3 Code civil

De rechtsspreuk volgens welke de bijzaak de hoofdzaak volgt, is geen algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Cass. 7 april 1986, AR nr. 7426, AC 1985-86, nr. 479.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Rechtsspreuk volgens welke de bijzaak de hoofdzaak volgt

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen (1). (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208; zie ook G. De Leval, Conclusions de synthèse et motivation de la décision, in JLMB 2009, 1667-1668.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Vonnissen en arresten - Burgerlijke zaken - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie

- Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

L'adage suivant lequel l'accessoire suit le principal ne constitue pas un principe général du droit (1). (1) Cass., 7 avril 1986, RG n° 7426, Pas., 1986, n° 479.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Adage suivant lequel l'accessoire suit le principal]

Il ressort des dispositions des articles 748bis et 780, alinéa 1er, 3°, du Code judiciaire que l'objet de la demande est exclusivement déterminé par les conclusions de synthèse et que le juge ne peut statuer sur un point de la demande qui n'est pas repris dans les conclusions de synthèse; cela implique aussi que la partie qui ne reprend pas dans ses conclusions de synthèse une demande formulée dans des conclusions antérieures ou dans l'acte introductif, est censée se désister de cette demande (1). (1) Cass., 29 mars 2012, RG C.11.0472.N, Pas., 2012, n° 208; voir aussi G. De Leval, Conclusions de synthèse et motivation de la décision, in JLMB 2009, 1667-1668.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Action en justice - Objet de la demande - Conclusions de synthèse

- Art. 748bis et 780, al. 1er, 3° Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Action en justice - Objet de la demande - Conclusions de synthèse

- Art. 748bis et 780, al. 1er, 3° Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Jugements et arrêts - Matière civile - Objet de la demande - Conclusions de synthèse

- Art. 748bis et 780, al. 1er, 3° Code judiciaire

C.11.0503.F

6 december 2013

AC nr. ...

Hoewel de verbeurdverklaring of de toekenning van een som gelijk aan de prijs van de gebeurlijk reeds verkochte goederen geen verband houdt met de omvang van de schade van de octrooihouder, moet bij de raming van de schadevergoeding rekening worden gehouden met het herstel t.g.v. de voormelde verbeurdverklaring of toekenning van die som reeds heeft geleid.

UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi - Daad van namaak - Schade - Herstel - Schadevergoeding - Raming - In aanmerking te nemen elementen

- Art. 5, eerste lid, en 3 Wet 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien

Degenen die zich persoonlijk inlaten met de namaak, die daaraan rechtstreeks deelnemen, zijn strafbaar als mededader.

UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi - Daad van namaak - Mededader

- Art. 4, b) Wet 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien

Bien que la confiscation ou l'allocation d'une somme égale au prix des objets qui seraient déjà vendus soient sans rapport avec l'étendue du préjudice subi par le titulaire du brevet, il y a lieu de tenir compte, dans l'évaluation des dommages et intérêts, de la réparation qui résulte déjà de ladite confiscation ou de l'allocation de ladite somme.

BREVET D'INVENTION - Brevet national - Acte de contrefaçon - Dommage - Réparation - Dommages et intérêts - Evaluation - Éléments à prendre en considération

- Art. 5, al. 1er, et 3 L. du 28 mars 1984

Ceux qui s'associent personnellement à la contrefaçon, qui y prennent une part directe, sont punissables comme coauteurs.

BREVET D'INVENTION - Brevet national - Acte de contrefaçon - Coauteur

- Art. 4, b) L. du 28 mars 1984

Wanneer de partij, die over een overgedragen litigieuze schuldvordering beschikt, het geding van haar rechtsvoorganger overneemt, voldoet zij aldus aan de vormvereisten van artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek, dat van toepassing is op het geschil.

UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi - Splitsing van een naamloze vennootschap - Oprichting van twee naamloze vennootschappen - Inbreng octrooien, licenties en rechten en verbintenissen m.b.t. ingebrachte goederen van ontbonden vennootschap - Tegenstelbaarheid van de overdracht van schuldvordering - Vormvereisten

- Art. 1690 Burgerlijk Wetboek

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Splitsing van een naamloze vennootschap - Oprichting van twee naamloze vennootschappen - Inbreng octrooien, licenties en rechten en verbintenissen m.b.t. ingebrachte goederen van ontbonden vennootschap - Tegenstelbaarheid van de overdracht van schuldvordering - Vormvereisten

- Art. 1690 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Splitsing van een naamloze vennootschap - Oprichting van twee naamloze vennootschappen - Inbreng octrooien, licenties en rechten en verbintenissen m.b.t. ingebrachte goederen van ontbonden vennootschap - Tegenstelbaarheid van de overdracht van schuldvordering - Vormvereisten

- Art. 1690 Burgerlijk Wetboek

En reprenant l'instance de son auteur, la partie à qui une créance litigieuse a été transmise satisfait aux formalités prévues par l'article 1690 du Code civil, applicable au litige.

BREVET D'INVENTION - Brevet national - Scission d'une société anonyme - Création de deux sociétés anonymes - Apport des brevets, licences, droits et engagements liés aux biens apportés, détenus par la société dissoute - Opposabilité du transfert de créance - Formalités

- Art. 1690 Code civil

SOCIÉTÉS - Sociétés commerciales - Généralités - Scission d'une société anonyme - Création de deux sociétés anonymes - Apport des brevets, licences, droits et engagements liés aux biens apportés, détenus par la société dissoute - Opposabilité du transfert de créance - Formalités

- Art. 1690 Code civil

OBLIGATION - Scission d'une société anonyme - Création de deux sociétés anonymes - Apport des brevets, licences, droits et engagements liés aux biens apportés, détenus par la société dissoute - Opposabilité du transfert de créance - Formalités

- Art. 1690 Code civil

Er is sprake van namaak, die bestaat in het aanwenden van in het octrooi begrepen middelen in de zin van de wet van 24 mei 1854, wanneer zulks met handelsdoeleinden geschiedt; er is sprake van handelsdoeleinden wanneer het middel wordt aangewend met het oog op de daaropvolgende verhandeling van de door die aanwending verkregen voorwerpen; die aanwending hoeft daarom nog niet plaats te vinden in het kader van een activiteit waarmee de houder of de rechthebbende beconcurrereerd wordt.

UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi - Daad van namaak

- Art. 4, b) Wet 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien

Il y a contrefaçon résultant de l'emploi de moyens brevetés au sens de l'article 4, b), de la loi du 24 mai 1854 lorsque cet emploi a lieu dans un but commercial; il y a but commercial dès que l'emploi du moyen se fait en vue du trafic ultérieur des objets obtenus par cet emploi; il n'est pas nécessaire que cet emploi se situe dans le cadre d'une activité concurrente à celle du titulaire ou de l'ayant droit du brevet.

BREVET D'INVENTION - Brevet national - Acte de contrefaçon

- Art. 4, b) L. du 28 mars 1984

Zowel de schadevergoeding die verschuldigd is aan het slachtoffer van een daad van namaak als de verbeurdverklaring waarmee de daders van die daad gestraft worden, vallen, onder voorbehoud, wat laatstgenoemde betreft, van het geval waarin de nieuwe wet minder streng is, onder de toepassing van de wet die van kracht was op het ogenblik van de namaak.

UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi - Daad van namaak - Straffen - Toepasselijke wet

- Art. 77, § 2 Wet 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien

Tant les dommages-intérêts dus à la victime d'un acte de contrefaçon que la confiscation sanctionnant les auteurs de cet acte sont régis, sous réserve, en ce qui concerne cette dernière, du cas où la loi nouvelle est plus douce, par la loi en vigueur au moment de la contrefaçon.

BREVET D'INVENTION - Brevet national - Acte de contrefaçon - Sanctions - Loi applicable

- Art. 77, § 2 L. du 28 mars 1984

C.11.0507.F

6 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

MUNTEN EN BANKBIJETTEN - Uitgifte van munten en bankbiljetten

Conclusions de l'avocat général Henkes.

MONNAIE ET BILLETS DE BANQUE - Emission de pièces et de billets

Uit artikel 31, tweede lid, van de wet tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, uitgelegd door artikel 141, §9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uit artikel 128 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de teneur van artikel 106 tot oprichting van de Europese Gemeenschap heeft overgenomen, en uit artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgt duidelijk dat het recht tot uitgifte van bankbiljetten verdeeld wordt tussen de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken binnen het Europese systeem van de centrale banken; het feit dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van de euro ontnemt de nationale banken niet het recht om bankbiljetten en muntstukken in euro uit te geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, ...

Il ressort manifestement de l'article 31, alinéa 2, de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, interprété par l'article 141, § 9, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, de l'article 128 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, qui a repris la teneur de l'article 106 du Traité instituant la Communauté européenne et de l'article 228, 1°, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, que le droit d'émission de billets de banque est partagé entre la Banque centrale européenne et les banques centrales nationales au sein du système européen des banques centrales; le fait que la Banque centrale européenne est seule habilitée à autoriser l'émission de l'euro n'enlève pas aux banques centrales nationales le droit d'émettre les billets de banque et pièces en euros (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

*MUNTEN EN BANKBIJETTEN - Uitgifte van munten en bankbiljetten
in euro - Nationale Bank van België - Europese Centrale Bank -
Bevoegdheden*

- Art. 31, tweede lid Wet 22 feb. 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België
- Art. 141, § 9 Wet 2 aug. 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten
- Artt. 128 en 228, 1° Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie
- Art. 106 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

*MONNAIE ET BILLETS DE BANQUE - Emission de pièces et de billets
de banque en euro - Banque nationale de Belgique - Banque centrale
européenne - Compétences*

- Art. 31, al. 2 L. du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque Nationale de Belgique
- Art. 141, § 9 L. du 2 août 2002
- Art. 128 et 228, 1° Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne
- Art. 106 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

C.11.0508.F

27 juni 2013

AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen, op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, enkel steunt op feiten die hem regelmatig zijn voorgelegd en het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt; daarbij moet hij het recht van verdediging van partijen eerbiedigen (1). (1) Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. adv.-gen. Génicot in Pas., 2009, nr. 529.

*RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Algemeen -
Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aangevulde reden - Debat
op tegenspraak*

*RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Debat op
tegenspraak - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aangevulde
reden*

Le juge est tenu d'examiner la nature juridique des faits invoqués par les parties et, quelle que soit la qualification que celles-ci leur ont donnée, peut suppléer d'office aux motifs invoqués devant lui, dès lors qu'il n'élève aucune contestation dont les parties ont exclu l'existence, qu'il se fonde uniquement sur des faits régulièrement soumis à son appréciation et qu'il ne modifie ni l'objet ni la cause de la demande; il doit, ce faisant, respecter les droits de la défense (1). (1) Cass., 28 septembre 2009, RG C.04.0253.F, Pas., 2009, n° 529, avec les concl. de M. l'avocat général Génicot.

*DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Généralités - Pouvoir du
juge - Motif suppléé d'office - Débat contradictoire*

*TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Débat contradictoire -
Pouvoir du juge - Motif suppléé d'office*

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BORGTOCHT - Huishuur - Huur van korte duur - Verlenging - Uitwerking - Borg
GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling ten gronde - Gevolg - Verplichting van de rechter
HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Huur van korte duur - Verlenging - Uitwerking - Borg

Aangezien de veroordeling in de kosten, krachtens artikel 1017, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een juridisch gevolg van de veroordeling ten gronde is, staat het aan de rechter in hoger beroep, die het hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart en de beslissing van de eerste rechter wijzigt, jegens de appelland en de geïntimeerde de veroordeling uit te spreken in de kosten van eerste aanleg zoals zij resulteert uit zijn beslissing ten gronde over het geschil (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling ten gronde - Gevolg - Verplichting van de rechter
 - Art. 1017, eerste lid, en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

De verbintenissen van de borg, in het geval bepaald bij artikel 3, §6, vijfde lid, van de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats in het bijzonder, vervat in artikel 2 van de wet van 20 februari 1991, dekken, behoudens een beperking van duur bepaald in de borgtocht, de verplichtingen van de huur van de hoofdverblijfplaats voor het geheel van de volle negen jaar; de verplichtingen van de borg blijven aldus beperkt tot diegene die volgen uit de huurovereenkomst waarvoor zij zijn aangegaan, conform artikel 2015 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BORGTOCHT - Huishuur - Huur van korte duur - Verlenging - Uitwerking - Borg
 - Art. 3, §6, vijfde lid Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur
 - Art. 2015 Burgerlijk Wetboek
HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Huur van korte duur - Verlenging - Uitwerking - Borg
 - Art. 3, §6, vijfde lid Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur
 - Art. 2015 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CAUTIONNEMENT - Bail à loyer - Bail de courte durée - Prorogation - Effets - Caution
FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Condamnation au fond - Conséquence - Obligation du juge
LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Bail de courte durée - Prorogation - Effets - Caution

La condamnation aux dépens étant, en vertu de l'article 1017, alinéa 1er du Code judiciaire, une conséquence juridique de la condamnation sur le fond, il appartient au juge d'appel qui, recevant l'appel et le déclarant fondé, réforme la décision du premier juge, de prononcer entre l'appelant et l'intimé la condamnation aux dépens de première instance qui découle de sa décision sur le fond de la contestation (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Condamnation au fond - Conséquence - Obligation du juge
 - Art. 1017, al. 1er et 1068, al. 1er Code judiciaire

Sauf restriction de durée prévue dans le cautionnement, les engagements de la caution couvrent, dans le cas prévu à l'article 3, § 6, alinéa 5, des règles particulières aux baux relatifs à la résidence principale contenues dans l'article 2 de la loi du 20 février 1991, les obligations du bail de résidence principale sur l'ensemble des neuf années de la durée; les obligations de la caution restent ainsi limitées à celles résultant du bail pour lequel elles ont été consenties, dans le respect de l'article 2015 du Code civil (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

CAUTIONNEMENT - Bail à loyer - Bail de courte durée - Prorogation - Effets - Caution
 - Art. 3, §6, al. 5 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer
 - Art. 2015 Code civil
LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Bail de courte durée - Prorogation - Effets - Caution
 - Art. 3, §6, al. 5 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer
 - Art. 2015 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal VANDEWAL.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Taxatie - Tarief

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

EXPERTISE - Honoraires - Taxation - Tarif en matière répressive -

strafzaken - Commissie voor de gerechtskosten - Opdracht - Aard

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Taxatie - Tarief strafzaken - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid - Verwijlntresten

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Verbintenis tot betaling - Voorwerp

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Opdracht - Aard

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid - Verwijlntresten

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 161 - Administratieve rechtscolleges - Oprichting - Bevoegdheid

INTEREST - Moratoire interest - Deskundigenonderzoek - Honoraria - Verbintenis tot betaling - Voorwerp

INTEREST - Moratoire interest - Gerechtskosten - Strafzaken - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid

MACHTEN - Wetgevende macht - Bevoegdheid - Administratieve rechtscolleges - Oprichting

MACHTEN - Uitvoerende macht - Bevoegdheid - Administratieve rechtscolleges - Oprichting

VERBINTENIS - Voorwerp - Deskundigen - Betaling van honoraria

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Algemeen - Nieuwe wet

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Nieuwe wet - Administratieve rechtscolleges - Bevoegdheid en werking - Administratieve procedure - Nieuwe regels

De bevoegdheid van de Commissie voor de Gerechtskosten is beperkt tot het beslechten van geschillen over de taxatie van honoraria van deskundigen; zij heeft geen rechtsmacht om te oordelen over de toekenning van verwijlntresten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Taxatie - Tarief strafzaken - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid - Verwijlntresten

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950

- Art. 5, § 1, eerste lid Programmawet 27 dec. 2006

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid - Verwijlntresten

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950

- Art. 5, § 1, eerste lid Programmawet 27 dec. 2006

INTEREST - Moratoire interest - Gerechtskosten - Strafzaken - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Bevoegdheid

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950

- Art. 5, § 1, eerste lid Programmawet 27 dec. 2006

Commission des frais de justice - Mission - Nature

EXPERTISE - Honoraires - Taxation - Tarif en matière répressive - Commission des frais de justice - Compétence - Intérêts de retard

EXPERTISE - Honoraires - Obligation de paiement - Objet

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Mission - Nature

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Compétence - Intérêts de retard

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 161 - Juridictions administratives - Etablissement - Compétence

INTERETS - Intérêts moratoires - Expertise - Honoraires - Obligation de paiement - Objet

INTERETS - Intérêts moratoires - Frais de justice - Matière répressive - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Compétence

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Compétence - Juridictions administratives - Etablissement

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Compétence - Juridictions administratives - Etablissement

OBLIGATION - Objet - Experts - Paiement des honoraires

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Généralités - Loi nouvelle

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Loi nouvelle - Juridictions administratives - Compétence et fonctionnement - Procédure administrative - Règles nouvelles

La compétence de la Commission des frais de justice est limitée à la résolution des litiges concernant la taxation des honoraires des experts; elle est sans pouvoir pour statuer sur l'octroi d'intérêts de retard (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

EXPERTISE - Honoraires - Taxation - Tarif en matière répressive - Commission des frais de justice - Compétence - Intérêts de retard

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950

- Art. 5, § 1er, al. 1er L.-programme du 27 décembre 2006

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Compétence - Intérêts de retard

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950

- Art. 5, § 1er, al. 1er L.-programme du 27 décembre 2006

INTERETS - Intérêts moratoires - Frais de justice - Matière répressive - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Compétence

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950

- Art. 5, § 1er, al. 1er L.-programme du 27 décembre 2006

De Commissie voor Gerechtskosten, die werd opgericht bij koninklijk besluit, beslecht betwistingen over de taxatie van honoraria van deskundigen als administratieve overheid en niet als administratief rechtscollege (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Taxatie - Tarief strafzaken - Commissie voor de gerechtskosten - Opdracht - Aard

- Artt. 146 en 161 Grondwet 1994
- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Tarief strafzaken - Deskundigen - Honoraria - Taxatie - Commissie voor de gerechtskosten - Opdracht - Aard

- Artt. 146 en 161 Grondwet 1994
- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Honoraria - Verbintenis tot betaling - Voorwerp

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950
- Art. 1153, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2 tot 5 Programmawet 27 dec. 2006

INTEREST - Moratoire interest - Deskundigenonderzoek - Honoraria - Verbintenis tot betaling - Voorwerp

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950
- Art. 1153, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2 tot 5 Programmawet 27 dec. 2006

VERBINTENIS - Voorwerp - Deskundigen - Betaling van honoraria

- Artt. 1, 2 en 78 KB 28 dec. 1950
- Art. 1153, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2 tot 5 Programmawet 27 dec. 2006

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Algemeen - Nieuwe wet

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

Het behoort in beginsel tot de bevoegdheid van de wetgever om administratieve rechtscolleges op te richten; minstens moet de wetgever de Koning machtigen om een administratief rechtscollege in te stellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 161 - Administratieve rechtscolleges - Oprichting - Bevoegdheid

La Commission des frais de justice, qui a été établie par arrêté royal, tranche les litiges concernant la taxation des honoraires des experts en tant qu'autorité administrative et pas en tant que juridiction administrative (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

EXPERTISE - Honoraires - Taxation - Tarif en matière répressive - Commission des frais de justice - Mission - Nature

- Art. 146 et 161 Constitution 1994
- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Tarif en matière répressive - Experts - Honoraires - Taxation - Commission des frais de justice - Mission - Nature

- Art. 146 et 161 Constitution 1994
- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950

L'obligation en matière de paiement des honoraires des experts a pour objet le paiement d'une somme d'argent (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

EXPERTISE - Honoraires - Obligation de paiement - Objet

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950
- Art. 1153, al. 1er Code civil
- Art. 2 à 5 L.-programme du 27 décembre 2006

INTERETS - Intérêts moratoires - Expertise - Honoraires - Obligation de paiement - Objet

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950
- Art. 1153, al. 1er Code civil
- Art. 2 à 5 L.-programme du 27 décembre 2006

OBLIGATION - Objet - Experts - Paiement des honoraires

- Art. 1er, 2 et 78 A.R. du 28 décembre 1950
- Art. 1153, al. 1er Code civil
- Art. 2 à 5 L.-programme du 27 décembre 2006

Une loi nouvelle n'est, en principe, pas uniquement applicable à des situations nées après son entrée en vigueur mais aussi aux effets futurs des situations nées sous l'empire de l'ancienne loi ou qui se présentent ou se poursuivent sous l'empire de la loi nouvelle, pour autant que cette application ne porte pas atteinte à des droits déjà constatés de manière irrévocable (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Généralités - Loi nouvelle

- Art. 2 Code civil

Il relève, en principe, du pouvoir du législateur d'établir des juridictions administratives; le législateur doit, à tout le moins, autoriser le Roi à établir une juridiction administrative (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 161 - Juridictions administratives - Etablissement - Compétence

- Art. 161 Grondwet 1994

MACHTEN - Uitvoerende macht - Bevoegdheid - Administratieve rechtscolleges - Oprichting

- Art. 161 Grondwet 1994

MACHTEN - Wetgevende macht - Bevoegdheid - Administratieve rechtscolleges - Oprichting

- Art. 161 Grondwet 1994

Wetten die nieuwe regels invoeren met betrekking tot de bevoegdheid en werking van een administratief rechtscollege zijn onmiddellijk van toepassing; hetzelfde geldt voor wetten die een administratieve procedure regelen die moet worden gevolgd alvorens het administratief rechtscollege kan worden gevat, voor zover de toepassing van deze wetten geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Nieuwe wet - Administratieve rechtscolleges - Bevoegdheid en werking - Administratieve procedure - Nieuwe regels

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

- Art. 3 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 161 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Compétence - Juridictions administratives - Etablissement

- Art. 161 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Compétence - Juridictions administratives - Etablissement

- Art. 161 Constitution 1994

Les lois qui instaurent de nouvelles règles relatives à la compétence et au fonctionnement d'une juridiction administrative sont immédiatement applicables; cela vaut aussi pour les lois réglant une procédure administrative qui doit être suivie avant que la juridiction administrative puisse être saisie, pour autant que l'application de ces lois ne porte atteinte à des droits déjà constatés de manière irrévocable (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Loi nouvelle - Juridictions administratives - Compétence et fonctionnement - Procédure administrative - Règles nouvelles

- Art. 2 Code civil

- Art. 3 Code judiciaire

C.11.0548.F

7 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARTS - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Zichtrekening - Overeenkomst - Aard - Voorwerp

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Arts - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Beroep - Betekening - Onregelmatigheid - Belang van de verweerder - Aantasting - Weerslag - Ontvankelijkheid

LASTGEVING - Artsen - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

De zichtrekening is een overeenkomst met als voornaamste doel de gelden van de cliënt te bewaren en bankdiensten te verkrijgen waardoor, met name, giraal geld kan worden aangewend; zij wordt gesloten tussen de houder van de rekening en de bank (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Zichtrekening - Overeenkomst - Aard - Voorwerp

Conclusions de l'avocat général de Genicot.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte à vue - Contrat - Nature - Objet

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Médecin - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai de signification etou de dépôt - Pourvoi - Signification - Irrégularité - Intérêt de la partie défenderesse - Atteinte - Incidence - Recevabilité

MANDAT - Médecins - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

Le compte ` vue est un contrat qui a pour objet essentiel la garde des fonds du client et l'obtention de services bancaires permettant notamment l'usage de la monnaie scripturale; il est conclu entre le titulaire du compte et la banque (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte à vue - Contrat - Nature - Objet

Indien uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de onregelmatigheid van het exploit van het cassatieberoep, dat is overhandigd aan een persoon die noch een bediende noch een aangestelde van de verweerder was, noch speciaal gemachtigd was om de stukken in zijn naam te ontvangen, de belangen van laatstgenoemde niet heeft geschaad, kan de grond van niet-ontvankelijkheid, afgeleid uit de onregelmatigheid van die betekening, niet worden aangenomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Beroep - Betekening - Onregelmatigheid - Belang van de verweerder - Aantasting - Weerslag - Ontvankelijkheid

- Art. 861 *Gerechtelijk Wetboek*

Wanneer een vzw is belast met de inning van de honoraria voor rekening van de ziekenhuisgeneesheren en de geïnde bedragen onder meer moet aanwenden voor de dekking van de inningskosten, kan daaruit evenwel niet worden afgeleid dat die vzw elke rechtshandeling ter uitvoering van haar opdracht stelt in naam en voor rekening van de ziekenhuisgeneesheren; geen enkele bepaling verplicht die vzw een bankrekening te openen om haar inningsopdracht te vervullen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ARTS - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

- Artt. 121, 133, 136, en 140 *Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987*

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Arts - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

- Artt. 121, 133, 136, en 140 *Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987*

LASTGEVING - Artsen - Ziekenhuizen - Lonen - Honoraria - Systeem van centrale inning - Medische Raad - Hiervoor opgerichte vereniging zonder winstoogmerk - Lastgeving - Omvang - Grenzen - Bankrekening - Opening

- Artt. 121, 133, 136, en 140 *Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987*

S'il apparaît des circonstances de la cause que l'irrégularité de l'exploit de signification du pourvoi en cassation, remis à une personne qui n'était ni employée, ni préposée de la partie défenderesse, ni spécialement habilitée à recevoir des pièces en son nom, n'a pas nui aux intérêts de cette dernière, la fin de non-recevoir déduite de l'irrégularité de cette signification ne peut être accueillie (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai de signification et ou de dépôt - Pourvoi - Signification - Irrégularité - Intérêt de la partie défenderesse - Atteinte - Incidence - Recevabilité

- Art. 861 *Code judiciaire*

Si une asbl a reçu mandat de percevoir les honoraires pour le compte des médecins hospitaliers et d'affecter les montants perçus notamment à la couverture des frais de perception, il ne s'en déduit toutefois que tout acte juridique posé par cette asbl dans le cadre de l'exécution pas de son mandat l'est au nom et pour compte des médecins hospitaliers; aucune disposition n'impose à cette asbl l'ouverture d'un compte en banque pour exécuter son mandat de perception (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

- Art. 121, 133, 136, et 140 *L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987*

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Médecin - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

- Art. 121, 133, 136, et 140 *L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987*

MANDAT - Médecins - Hôpitaux - Rémunérations - Honoraires - Système de perception centrale - Conseil médical - Association sans but lucratif créée à cette fin - Mandat - Etendue - Limites - Compte en banque - Ouverture

- Art. 121, 133, 136, et 140 *L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987*

C.11.0562.F

27 juni 2013

AC nr. ...

Onder ontstaan van het schadegeval, in de zin van artikel 87, §1, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992, wordt het ontstaan van de schade bedoeld.

VERZEKERING - Landverzekering - Overeenkomst - Beëindiging voordat het schadegeval heeft plaatsgevonden - Schadegeval

- Art. 87, § 1, tweede lid *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

La survenance du sinistre s'entend, au sens de l'article 87, § 1er, alinéa 2, de la loi du 25 juin 1992, de la survenance du dommage.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat - Résiliation intervenue avant la survenance du sinistre - Survenance du sinistre

- Art. 87, § 1er, al. 2 *L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre*

Hoewel een derde, buiten het geval van een beding in zijn voordeel, niet de uitvoering, in zijn voordeel, van de verplichtingen uit een overeenkomst kan eisen, kan hij zich, in zijn verweer tegen de rechtsvordering die door een derde tegen hem is ingesteld, op grond van artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek niet alleen beroepen op het bestaan van die overeenkomst maar ook op de gevolgen die de voormelde overeenkomst tussen de contracterende partijen teweegbrengt (1). (1) Cass., 29 okt. 2004, AR C.03.0284.N, AC, 2004, nr. 518.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Zaak ingeschreven op de rol van een vrederechter - Partij met hoedanigheid van plaatsvervangend vrederechter - Verzoekschrift van de procureur des Konings tot onttrekking van de zaak aan de vrederechter - Ontvankelijkheid
- Artt. 1134 en 1165 Burgerlijk Wetboek

Si un tiers ne peut, hors le cas d'une stipulation à son profit, exiger l'exécution à son bénéfice des obligations qui découlent d'une convention, l'article 1165 du Code civil lui permet de se prévaloir non seulement de l'existence de ce contrat mais aussi des effets qu'il produit entre les parties contractantes pour se défendre contre l'action qui est intentée contre lui par un tiers (1). (1) Cass., 29 octobre 2004, RG C.03.0284.N, Pas., 2004, n°518.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Affaire inscrite au rôle d'une justice de paix - Partie ayant la qualité de juge de paix suppléant - Requête du procureur du Roi en dessaisissement du juge de paix - Recevabilité
- Art. 1134 et 1165 Code civil

C.11.0575.F

11 april 2013

AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gewest - Waals Gewest - Rechtshandeling als eiser of als verweerder - Cassatieverzoekschrift - Vertegenwoordiging van het gewest door zijn regering - Delegatie aan de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil - Ontvankelijkheid

- Art. 13, eerste lid, 11° B.W.Reg. 17 juli 2009 tot regeling van de werking van de regering
- Art. 2 B.W.Reg. 17 juli 2009 tot vaststelling van de verdeling van de ministeriële bevoegdheden en tot regeling van de ondertekening van haar akten
- Art. 82 Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerdere - Gewest - Waals Gewest - Cassatieverzoekschrift - Vertegenwoordiging van het gewest door zijn regering - Delegatie aan de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil - Ontvankelijkheid

- Art. 13, eerste lid, 11° B.W.Reg. 17 juli 2009 tot regeling van de werking van de regering
- Art. 2 B.W.Reg. 17 juli 2009 tot vaststelling van de verdeling van de ministeriële bevoegdheden en tot regeling van de ondertekening van haar akten
- Art. 82 Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

Est irrecevable le pourvoi en cassation qui a été introduit, lors de la remise de la requête au greffe de la Cour, par la Région wallonne, représentée par son gouvernement en la personne du ministre qui n'est pas compétent pour la matière du litige soumis au juge du fond (1). (1) Voir Cass., 4 septembre 2008, RG F.06.0133.F, Pas., 2008, n° 449.

COMMUNAUTE ET REGION - Région - Région wallonne - Action judiciaire en demandant ou en défendant - Requête en cassation - Représentation de la région par son gouvernement - Délégation au ministre qui n'est pas compétent pour la matière du litige soumis au juge du fond - Recevabilité

- Art. 13, al. 1er, 11° A. Gouv. w. du 17 juillet 2009 portant le règlement du fonctionnement du gouvernement
- Art. 2 A. Gouv. w. du 17 juillet 2009 fixant la répartition des compétences entre les Ministres et réglant la signature des actes du Gouvernement
- Art. 82 Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Région - Région wallonne - Requête en cassation - Représentation de la région par son gouvernement - Délégation au ministre qui n'est pas compétent pour la matière du litige soumis au juge du fond - Recevabilité

- Art. 13, al. 1er, 11° A. Gouv. w. du 17 juillet 2009 portant le règlement du fonctionnement du gouvernement
- Art. 2 A. Gouv. w. du 17 juillet 2009 fixant la répartition des compétences entre les Ministres et réglant la signature des actes du Gouvernement
- Art. 82 Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

C.11.0582.F

17 januari 2013

AC nr. ...

Artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek sluit weliswaar in de regel uit dat nieuwe middelen worden aangebracht die geen verband houden met het voorwerp van de heropening van het debat, maar die bepaling staat niet eraan in de weg dat dergelijke middelen worden aangevoerd na een heropening van het debat wanneer na die heropening het debat volledig wordt hernomen omdat de samenstelling van de zetel gewijzigd was.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Heropening van het debat - Voorwerp - Draagwijdte - Nieuwe middelen - Wijziging in de samenstelling van de zetel - Hervatting van het debat ab initio

- Art. 775, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Si l'article 775, alinéa 1er, du Code judiciaire exclut, en règle, l'introduction de moyens nouveaux étrangers à l'objet de la réouverture des débats, cette disposition ne fait toutefois pas obstacle à ce que de tels moyens soient soulevés après une réouverture des débats lorsqu'à la suite de celles-ci, les débats sont repris entièrement en raison de la modification de la composition du siège.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Réouverture des débats - Objet - Portée - Moyens nouveaux - Modification de la composition du siège - Reprise des débats ab initio

- Art. 775, al. 1er Code judiciaire

C.11.0583.N

1 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq. *Jurisprudentiefiche*

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Stuiting van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State

Uit artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit met het oog op het stuiten van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State, vloeit voort dat deze wet van 25 juli 2008 niet van toepassing is wanneer een definitief geworden rechterlijke beslissing de vordering tot schadevergoeding verjaard heeft verklaard (1). (1) Zie concl. O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Stuiting van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State

Conclusions du procureur général Leclercq.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Interruption de la prescription de l'action en dommages et intérêts suite d'un recours en annulation devant le Conseil d'Etat

Il résulte de l'article 4, de la loi du 25 juillet 2008 modifiant le Code civil et des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l'Etat en vue d'interrompre la prescription de l'action en dommages et intérêts à la suite d'un recours en annulation devant le Conseil d'Etat, que cette loi n'est pas applicable lorsque l'action en dommages et intérêts a été déclarée prescrite par une décision passée en force de chose jugée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Interruption de la prescription de l'action en dommages et intérêts suite d'un recours en annulation devant le Conseil d'Etat

C.11.0586.F

16 mei 2013

AC nr. ...

De onteigeningsprocedure wordt geregeld bij de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte, die het gemeen recht inzake onteigening vormt (1). (1) Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening van 9 april 2004, geratificeerd bij ordonnantie van 13 mei 2004 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Op de bewaarijst ingeschreven of beschermd onroerend goed - Eigendom van een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon - Werkzaamheden die nodig zijn voor het behoud van de integriteit van het goed - Gevaar voor vernieling of zware beschadiging - Onteigening ten algemene nutte door het Gewest - Toepasselijke wet - Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- Artt. 240 en 242 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening
ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Brussels Hoofdstedelijk

La procédure d'expropriation est réglée par la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique, qui constitue le droit commun en matière d'expropriation (1). (1) Code bruxellois de l'aménagement du territoire du 9 avril 2004, ratifié par l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 13 mai 2004.

COMMUNAUTE ET REGION - Bien immobilier inscrit sur la liste de sauvegarde ou classé - Propriété d'une personne physique ou morale de droit privé - Travaux indispensables au maintien de l'intégrité du bien - Risque de destruction ou de détérioration grave - Expropriation pour cause d'utilité publique par la Région - Loi applicable - Région de Bruxelles-Capitale

- Art. 240 en 242 Code bruxellois d'aménagement du territoire
EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Région de

Gewest - Op de bewaarlijst ingeschreven of beschermd onroerend goed - Eigendom van een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon - Werkzaamheden die nodig zijn voor het behoud van de integriteit van het goed - Gevaar voor vernieling of zware beschadiging - Onteigening ten algemenen nutte door het Gewest - Toepasselijke wet

- Artt. 240 en 242 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

De vonnissen en arresten in een onteigeningsprocedure worden pas gewezen nadat het openbaar ministerie gehoord is.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Op de bewaarlijst ingeschreven of beschermd onroerend goed - Eigendom van een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon - Werkzaamheden die nodig zijn voor het behoud van de integriteit van het goed - Gevaar voor vernieling of zware beschadiging - Onteigening ten algemenen nutte door het Gewest - Procedure - Optreden van het openbaar ministerie

- Artt. 240 en 242 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

- Art. 17 Wet 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Op de bewaarlijst ingeschreven of beschermd onroerend goed - Eigendom van een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon - Werkzaamheden die nodig zijn voor het behoud van de integriteit van het goed - Gevaar voor vernieling of zware beschadiging - Onteigening ten algemenen nutte door het Gewest - Procedure - Optreden van het openbaar ministerie

- Artt. 240 en 242 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

- Art. 17 Wet 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte

OPENBAAR MINISTERIE - Stedenbouw - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Op de bewaarlijst ingeschreven of beschermd onroerend goed - Eigendom van een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon - Werkzaamheden die nodig zijn voor het behoud van de integriteit van het goed - Gevaar voor vernieling of zware beschadiging - Onteigening ten algemenen nutte door het Gewest - Procedure - Optreden van het openbaar ministerie

- Artt. 240 en 242 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

- Art. 17 Wet 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte

Bruxelles-Capitale - Bien immobilier inscrit sur la liste de sauvegarde ou classé - Propriété d'une personne physique ou morale de droit privé - Travaux indispensables au maintien de l'intégrité du bien - Risque de destruction ou de détérioration grave - Expropriation pour cause d'utilité publique par la Région - Loi applicable

- Art. 240 en 242 Code bruxellois d'aménagement du territoire

Les jugements et arrêts qui interviennent dans l'instruction de la procédure d'expropriation ne seront rendus qu'après avoir entendu le ministère public.

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Bien immobilier inscrit sur la liste de sauvegarde ou classé - Propriété d'une personne physique ou morale de droit privé - Travaux indispensables au maintien de l'intégrité du bien - Risque de destruction ou de détérioration grave - Expropriation pour cause d'utilité publique par la Région - Procédure - Intervention du ministère public

- Art. 240 en 242 Code bruxellois d'aménagement du territoire

- Art. 17 L. du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Région de Bruxelles-Capitale - Bien immobilier inscrit sur la liste de sauvegarde ou classé - Propriété d'une personne physique ou morale de droit privé - Travaux indispensables au maintien de l'intégrité du bien - Risque de destruction ou de détérioration grave - Expropriation pour cause d'utilité publique par la Région - Procédure - Intervention du ministère public

- Art. 240 en 242 Code bruxellois d'aménagement du territoire

- Art. 17 L. du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique

MINISTERE PUBLIC - Urbanisme - Région de Bruxelles-Capitale - Bien immobilier inscrit sur la liste de sauvegarde ou classé - Propriété d'une personne physique ou morale de droit privé - Travaux indispensables au maintien de l'intégrité du bien - Risque de destruction ou de détérioration grave - Expropriation pour cause d'utilité publique par la Région - Procédure - Intervention du ministère public

- Art. 240 en 242 Code bruxellois d'aménagement du territoire

- Art. 17 L. du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique

C.11.0615.N

8 februari 2013

AC nr. ...

De sanctie van de onontvankelijkheid van de vordering is van toepassing op de ondernemingen die weliswaar in de Kruispuntbank van Ondernemingen zijn ingeschreven, maar waarvan de inschrijving ofwel niet de activiteit betreft waarop de vordering gesteund is ofwel niet beantwoordt aan het maatschappelijk doel waarvoor de onderneming op die datum is ingeschreven.

HANDELSREGISTER - Kruispuntbank van ondernemingen - Onderneming - Inschrijving - Vordering in rechte - Gesteund op andere activiteit dan ingeschrevene - Niet vallend onder ingeschreven maatschappelijk doel - Gevolg - Ontvankelijkheid

La sanction de l'irrecevabilité de l'action s'applique aux entreprises qui, certes, sont inscrites à la Banque-Carrefour des entreprises mais dont l'inscription soit ne concerne pas l'activité sur laquelle la demande est basée soit ne tombe pas sous l'objet social pour lequel l'entreprise est inscrite à cette date.

REGISTRE DE COMMERCE - Banque-carrefour des entreprises - Entreprise - Inscription - Action en justice - Fondée sur une activité autre que celle qui fait l'objet de l'inscription - Activité qui ne tombe pas sous l'objet social pour lequel l'entreprise est inscrite - Conséquence - Recevabilité

- Art. 14, vierde lid Wet 16 jan. 2003

VORDERING IN RECHTE - Ontvankelijkheid - Kruispuntbank van ondernemingen - Onderneming - Inschrijving - Vordering - Gesteund op andere activiteit dan ingeschrevene - Niet vallend onder ingeschreven maatschappelijk doel

- Art. 14, vierde lid Wet 16 jan. 2003

- Art. 14, al. 4 L. du 16 janvier 2003

DEMANDE EN JUSTICE - Recevabilité - Banque-carrefour des entreprises - Entreprise - Inscription - Action - Fondée sur une activité autre que celle qui fait l'objet de l'inscription - Activité qui ne tombe pas sous l'objet social pour lequel l'entreprise est inscrite

- Art. 14, al. 4 L. du 16 janvier 2003

C.11.0617.N

8 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Misdrijven - Eenheid van opzet
MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortdurend misdrijf - Begrip - Stedenbouw - Niet-vergund gebruik - Strijdig met bestemmingsvoorschriften - Aard

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Beoordeling - Feitenrechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Misdrijven - Eenheid van opzet

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Niet-vergund gebruik - Strijdig met bestemmingsvoorschriften - Misdrijf - Aard - Voortdurend misdrijf

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Aard - Doel
STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Niet-vergund gebruik - Strijdig met gewestplanbestemming - Recreatiegebied - Strafbaarheid - Gevolg - Stakingsbevel

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die er niet alleen toe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 146 Stedenbouwdecreet 1999 en 6.1.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Aard - Doel
- Art. 154, eerste lid Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999
- Art. 6.1.47 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Het niet-vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortdurend misdrijf - Begrip - Stedenbouw - Niet-vergund gebruik - Strijdig met bestemmingsvoorschriften - Aard

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Infractions - Unité d'intention

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Infraction continue - Notion - Urbanisme - Utilisation non autorisée - Contraire aux prescriptions d'affectation - Nature

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Unité d'intention - Appréciation - Juge du fond

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Infractions - Unité d'intention

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Utilisation non autorisée - Contraire aux prescriptions d'affectation - Infraction - Nature - Infraction continue

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Nature - But
URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Utilisation non autorisée - Contraire à l'affectation du plan régional - Zone de loisirs - Caractère punissable - Conséquence - Ordre de cessation

L'ordre de cessation constitue une mesure préventive qui tend, non seulement, à garantir le pouvoir du juge d'ordonner la réparation mais qui vise aussi à prévenir des infractions aux règles légales en matière d'aménagement du territoire au sens des articles 146 du décret du 18 mai 1999 et 6.1.1. du Code flamand de l'aménagement du territoire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Nature - But
- Art. 154, al. 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999
- Art. 6.1.47 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

L'utilisation non autorisée en violation des prescriptions d'affectation ne constitue pas une infraction continue, c'est-à-dire une infraction consistant en une situation illégale ininterrompue maintenue de manière persistante par son auteur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Infraction continue - Notion - Urbanisme - Utilisation non autorisée - Contraire aux prescriptions d'affectation - Nature

- Art. 6.1.1.6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Niet-vergund gebruik - Strijdig met bestemmingsvoorschriften - Misdrijf - Aard - Voortdurend misdrijf

- Art. 6.1.1.6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Het niet-vergund gebruik in strijd met de gewestplanbestemming "recreatiegebied" maakt na 1 mei 2000 een strafbare handeling uit; voor dergelijke strafbare handeling kan een stakingsbevel worden afgeleverd voor zover vaststaat dat daardoor een inbreuk op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening kan worden voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Strijdig met gewestplanbestemming - Recreatiegebied - Strafbaarheid - Gevolg - Stakingsbevel - Plan van aanleg - Niet-vergund gebruik

- Artt. 6.1.1.6°, en 6.1.47 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 154 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

Of verscheidene misdrijven wegens eenheid van opzet een enkel misdrijf opleveren, wordt onaantastbaar beoordeeld door de feitenrechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Misdrijven - Eenheid van opzet
MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Beoordeling - Feitenrechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Misdrijven - Eenheid van opzet

- Art. 6.1.1.6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Utilisation non autorisée - Contraire aux prescriptions d'affectation - Infraction - Nature - Infraction continue

- Art. 6.1.1.6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

L'utilisation non autorisée en violation de l'affectation du plan régional en "zone de loisirs" constitue un acte punissable après le 1er mai 2000; la cessation peut être ordonnée pour un tel acte punissable dans la mesure où il est établi qu'une infraction aux règles légales en matière d'aménagement du territoire peut ainsi être prévenue (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Contraire à l'affectation du plan régional - Zone de loisirs - Caractère punissable - Conséquence - Ordre de cessation - Plan d'aménagement - Utilisation non autorisée

- Art. 6.1.1.6°, et 6.1.47 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 154 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

Le juge apprécie souverainement en fait si diverses infractions constituent une seule infraction en raison d'une unité d'intention (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Infractions - Unité d'intention
INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Unité d'intention - Appréciation - Juge du fond

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Infractions - Unité d'intention

C.11.0634.F

13 juni 2013

AC nr. ...

Wanneer een fout iemand anders schade heeft toegebracht, dient de rechter de schade te ramen met betrekking tot de toestand waarin de getroffene zich zou hebben bevonden, indien de schadeveroorzaker de tegen hem in aanmerking genomen fout niet had begaan, en niet met betrekking tot een andere fout.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Raming - Aanbesteding van een overheidsopdracht - Beslissing de overheidsopdracht niet te gunnen maar hem opnieuw aan te besteden - Fout - Laagste offerte ingediend door de getroffene - Schade - Vordering tot vergoeding van de winstderving en van het verlies op de afschrijving van de vaste kosten - Toekenning van een forfaitaire vergoeding met verwijzing naar artikel 15, eerste lid, van de wet van 24 december 1993

Lorsqu'une faute cause à autrui un dommage, le juge est tenu d'évaluer le dommage par rapport à la situation qui eût été celle de la victime si l'auteur n'avait pas commis la faute retenue contre lui, et non en fonction d'une autre faute.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. évaluation. date à considérer - Evaluation - Mise d'un marché en adjudication - Décision de ne pas attribuer le marché mais de le remettre en adjudication - Faute - Offre la plus basse remise par la victime - Dommage - Demande de réparation de la perte du bénéficiaire et de la perte sur amortissements des frais fixes - Octroi d'une indemnisation forfaitaire par référence au critère de l'article 15, al. 1er, de la loi du 24 décembre 1993

C.11.0643.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

LANDBOUW - Uitgesteld loon - Bedrijf - Arbeid - Vermoeden - Landbouwer - Inwoning

In land- en tuinbouw hebben de wettige, natuurlijke of adoptieve afstammelingen van een land- of tuinbouwer of van zijn echtgenoot en de echtgenoten van deze afstammelingen die, onder de bij wet bepaalde voorwaarden, een niet-beloonde normale arbeid hebben verricht op het bedrijf van die land- of tuinbouwer of van zijn echtgenoot, recht op een uitgesteld loon, en wordt degene die bij de exploitant inwoont en als helper aangesloten is geweest bij de stelsels inzake kinderbijslagen of rust- en overlevingspensioenen, of in deze hoedanigheid onderworpen is geweest in de inkomstenbelastingen, behoudens tegenbewijs, geacht een dergelijke arbeid te hebben verricht; voor de toepassing van die bepaling wordt inwoning verstaan als het feit dat twee of meer personen samenwonen onder hetzelfde dak en een gemeenschappelijk huishouden vormen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

LANDBOUW - Uitgesteld loon - Bedrijf - Arbeid - Vermoeden - Landbouwer - Inwoning

- Art. 5, tweede lid Wet 28 dec. 1967 betreffende een uitgesteld loon in land- en tuinbouw, zoals van kracht voor de wetwijziging van 12 aug. 1985

Conclusions du procureur général Leclercq

AGRICULTURE - Salaire différé - Exploitation - Activité - Présomption - Exploitant - Cohabitation

Ont droit à un salaire différé dans l'agriculture et l'horticulture, les descendants légitimes, naturels ou adoptifs d'un agriculteur ou horticulteur ou de son conjoint, ainsi que les conjoints de ces descendants, qui, dans les conditions prévues par la loi, ont exercé dans l'exploitation de cet agriculteur ou horticulteur ou de son conjoint une activité normale non rémunérée, et est présumé, jusqu'à preuve du contraire, avoir exercé pareille activité, celui qui, cohabitant avec l'exploitant, a été affilié en qualité d'aidant aux régimes des allocations familiales ou des pensions de retraite et de survie ou assujetti aux impôts sur les revenus; pour l'application de cette disposition, la cohabitation s'entend comme le fait pour deux ou plusieurs personnes de vivre ensemble sous le même toit et de former un ménage commun (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AGRICULTURE - Salaire différé - Exploitation - Activité - Présomption - Exploitant - Cohabitation

- Art. 5, al. 2 L. du 28 décembre 1967

C.11.0649.F

24 januari 2013

AC nr. ...

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering verjaart, sinds de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis Burgerlijk Wetboek, na verloop van tien jaar.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Termijnen - Energie - Gasleidingen en elektriciteitskabels - Beheerder van het openbaar domein - Recht om inrichtingen te doen verplaatsen - Rechtsvordering tot betaling van de kosten voor verplaatsing van de inrichtingen

- Art. 2262bis Burgerlijk Wetboek

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., zevende lid Wet 17 jan. 1938

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering is een persoonlijke rechtsvordering en geen vordering tot herstel van een schade uit een fout (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Energie - Gasleidingen en

L'action qui découle de ces dispositions légales a, depuis l'entrée en vigueur de la loi du 10 juin 1998 modifiant l'article 2262bis du Code civil, une durée de dix ans.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Délais - Energie - Conduites de gaz et câbles électriques - Gestionnaire du domaine public - Droit de faire déplacer les installations - Action en paiement des frais de déplacement des installations

- Art. 2262bis Code civil

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. 7 L. du 17 janvier 1938

L'action qui découle de ces dispositions légales est une action personnelle et non une action en réparation d'un dommage résultant d'une faute (1). (1) Cass., 2 février 2006, RG C.05.0614.F, Pas., 2006, n° 70.

ACTION CIVILE - Energie - Conduites de gaz et câbles électriques -

elektriciteitskabels - Beheerder van het openbaar domein - Recht om inrichtingen te doen verplaatsen - Rechtsvordering tot betaling van de kosten voor verplaatsing van de inrichtingen - Aard

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., zevende lid Wet 17 jan. 1938

Het enige artikel van de wet van 17 januari 1938, zevende lid, en artikel 13, derde lid, van de wet van 10 maart 1925 doen voor het bedrijf dat de inrichting heeft geplaatst, niet de verplichting ontstaan op zijn kosten de door de Staat, de provincies en de gemeente gevorderde werkzaamheden tot wijziging van de inrichtingen of van het plan van aanleg van een inrichting, evenals van de daarmee verband houdende werken, uit te voeren, maar bepaalt uitsluitend wie de kosten moet dragen wanneer die openbare overheden hun recht uitoefenen om de inrichting of het plan van een aanleg evenals de daarmee verband houdende werken te doen wijzigen (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

ENERGIE - Gasleidingen en elektriciteitskabels - Beheerder van het openbaar domein - Recht om inrichtingen te doen verplaatsen - Aard van de verplichtingen van het bedrijf dat de inrichting heeft geplaatst - Voorwerp van de wetsbepalingen

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., zevende lid Wet 17 jan. 1938

De verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, kan niet beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering; de rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 27 juni 2011, AR S.10.0016.F, AC 2011, nr. 428, met concl. van procureur-generaal Leclercq, in Pas. 2011, nr. 428.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Energie - Gasleidingen en elektriciteitskabels - Beheerder van het openbaar domein - Recht om inrichtingen te doen verplaatsen - Rechtsvordering tot betaling van de kosten voor verplaatsing van de inrichtingen - Voorwerp van de verjaring

- Art. 2262bis Burgerlijk Wetboek

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., zevende lid Wet 17 jan. 1938

Gestionnaire du domaine public - Droit de faire déplacer les installations - Action en paiement des frais de déplacement des installations - Nature

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. 7 L. du 17 janvier 1938

L'article unique, alinéa 7, de la loi du 17 janvier 1938 et l'article 13, alinéa 3, de la loi du 10 mars 1925 ne créent pas, pour l'entreprise qui a établi l'installation, l'obligation d'exécuter, à ses frais, les travaux de modification des dispositions ou du tracé d'une installation, ainsi que des ouvrages qui s'y rapportent, demandés par l'État, les provinces et les communes, mais détermine uniquement à qui incombent les frais lorsque ces autorités publiques exercent leur droit de faire modifier les dispositions ou le tracé d'une installation, ainsi que les ouvrages qui s'y rapportent (1). (1) Cass., 2 février 2006, RG C.05.0614.F, Pas., 2006, n° 70.

ENERGIE - Conduites de gaz et câbles électriques - Gestionnaire du domaine public - Droit de faire déplacer les installations - Nature des obligations de l'entreprise qui a établi l'installation - Objet des dispositions légales

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. 7 L. du 17 janvier 1938

La prescription, qui est une défense opposée à une action tardive, ne peut prendre cours avant que cette action soit née; l'action sanctionnant une obligation naît, en règle, au jour où cette obligation doit être exécutée et se prescrit, dès lors, à partir de ce moment (1). (1) Cass., 27 juin 2011, RG S.10.0016.F, Pas., 2011, n° 428, avec les concl. de M. le procureur général Leclercq.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Energie - Conduites de gaz et câbles électriques - Gestionnaire du domaine public - Droit de faire déplacer les installations - Action en paiement des frais de déplacement des installations - Objet de la prescription

- Art. 2262bis Code civil

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. 7 L. du 17 janvier 1938

De beslissing waarbij het arrest de vordering tot veroordeling van de verweerder tot betaling van het gehele door de eiser gevorderde bedrag verwerpt, benadeelt de eiser die, bijgevolg, belang erbij heeft op die beslissing kritiek uit te oefenen (1). (1) Cass. 4 okt. 2012, AR C.11.0686.F, AC 2012, nr. 512, met concl. OM in Pas., 2012, nr. 512.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Beslissing die overeenstemt met de conclusie van de eiser

La décision de l'arrêt de rejeter la demande de condamnation du défendeur au paiement de la totalité de la somme qu'il réclamait, cause grief au demandeur qui, partant, a intérêt à la critiquer (1). (1) Cass., 4 octobre 2012, RG C.11.0686.F, Pas., 2012, n°512, avec les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Décision conforme aux conclusions du demandeur

De abnormale vatbaarheid van het pand van de naburige eigenaar heeft slechts een weerslag op de rechtmatige en passende vergoeding, wanneer de feitenrechter vaststelt dat zonder de daad, het verzuim of het gedrag van de veroorzaker van de hinder die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, die schade zich zou hebben voorgedaan zoals ze in concreto is ontstaan (1). (1) Zie Cass. 18 jan. 1990, AR 8438, AC 1989-90, nr. 312.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder - Abnormale vatbaarheid van het pand van de naburige eigenaar

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

La réceptivité anormale de l'immeuble du propriétaire voisin n'a d'effet sur l'étendue de la juste et adéquate compensation que si le juge du fond constate que, sans le fait, l'omission ou le comportement de l'auteur du trouble excédant la mesure des inconvénients ordinaires du voisinage, ce trouble se serait produit tel qu'il s'est réalisé in concreto (1). (1) Voir Cass., 18 janvier 1990, RG 8434, Pas., 1990, n°312.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Troubles de voisinage - Réceptivité anormale de l'immeuble du propriétaire voisin

- Art. 544 Code civil

De eigenaar van een pand die door een daad, een verzuim of eender welke gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verstoort door aan een naburige eigenaar hinder op te leggen die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, is een rechtmatige en passende vergoeding tot herstel van het verstoorde evenwicht verschuldigd (1). (1) Cass. 20 april 2012, AR C.10.0103.F, C.10.0612.F en C.11.0205.F, AC 2012, nr. 243, met concl. OM in Pas., 2012, nr. 243.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder - Beslissing die overeenstemt met de conclusie van de eiser

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

Le propriétaire d'un immeuble qui, par un fait, une omission ou un comportement quelconque, rompt l'équilibre entre les propriétés en imposant à un propriétaire voisin un trouble excédant la mesure des inconvénients ordinaires du voisinage lui doit une juste et adéquate compensation, rétablissant l'égalité rompue (1). (1) Cass., 20 avril 2012, RG C.10.0103.F, C.10.0612.F et C.11.0205.F, Pas., 2012, n°243, avec les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Troubles de voisinage - Décision conforme aux conclusions du demandeur

- Art. 544 Code civil

De honoraria en kosten van een technisch raadsman die zijn gedragen door het slachtoffer van een abnormale burenhinder, kunnen een te vergoeden bestanddeel van zijn schade vormen, voor zover ze door die hinder zijn veroorzaakt en het noodzakelijk gevolg daarvan zijn. (Art. 544 BW).

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder - Schade

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

Les honoraires et les frais de conseil technique supportés par la victime d'un trouble anormal du voisinage peuvent constituer un élément de son dommage donnant lieu à indemnisation dans la mesure où ils ont ce trouble pour cause et en constituent une suite nécessaire.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Troubles de voisinage - Dommage

- Art. 544 Code civil

Wanneer de beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen werden toegekend, wordt vernietigd op het verzet van de beslagene, geldt de beschikking op derdenverzet, ongeacht het instellen van een niet-schorsend cassatieberoep door de beslaglegger, in beginsel als titel voor de teruggave aan de beslagene van al hetgeen deze in uitvoering van de vernietigde beslissing heeft gepresteerd; dit geldt in beginsel ook wat betreft de stukken van de beslagene die ingevolge de tenuitvoerlegging van de vernietigde beschikking in handen zijn gekomen van de krachtens die beschikking aangewezen deskundige; de omstandigheid dat het cassatieberoep geen schorsende werking heeft, staat niet eraan in de weg dat, zo er te vreezen valt dat de door de beslagene gevorderde teruggave van documenten ertoe strekt het bewijs van de door hem gepleegde inbreuk definitief onmogelijk te maken, de rechter in kort geding bij spoedeisendheid maatregelen kan gelasten ter vrijwaring van de rechten van het slachtoffer van de inbreuk.

BESLAG - Algemeen - Beslag inzake namaak - Beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen worden toegekend - Beschikking op derdenverzet - Vernietiging

- Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034, *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 1130, eerste lid, 1188 en 1369bis/1, § 7, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen - Beslag inzake namaak - Beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen worden toegekend - Beschikking op derdenverzet - Vernietiging

- Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034, *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 1130, eerste lid, 1188 en 1369bis/1, § 7, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

DERDENVERZET - Beslag inzake namaak - Beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen worden toegekend - Beschikking op derdenverzet - Vernietiging

- Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034, *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 1130, eerste lid, 1188 en 1369bis/1, § 7, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beslag inzake namaak - Beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen worden toegekend - Beschikking op derdenverzet - Vernietiging

- Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034, *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 1130, eerste lid, 1188 en 1369bis/1, § 7, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

KORT GEDING - Beslag inzake namaak - Beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen worden toegekend - Beschikking op derdenverzet - Vernietiging

- Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034, *Gerechtelijk Wetboek*

Lorsqu'une ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie, est annulée sur l'opposition formée par le saisi, l'ordonnance rendue sur tierce opposition vaut, indépendamment de l'introduction d'un pourvoi en cassation non suspensif par le saisissant, en principe comme titre de la restitution au saisi de tout ce qu'il a presté en exécution de la décision annulée; cela vaut, en principe, aussi en ce qui concerne les pièces du saisi qui, à la suite de l'exécution de l'ordonnance annulée sont entrées en possession de l'expert désigné en vertu de cette ordonnance; la circonstance que le pourvoi en cassation n'a pas d'effet suspensif, n'empêche pas que, s'il faut craindre que la restitution des documents réclamée par le saisi tend à rendre définitivement impossible la preuve de l'infraction qu'il a commise, le juge des référés puisse, en cas d'urgence, ordonner des mesures afin de garantir les droits de la victime de l'infraction.

SAISIE - Généralités - Saisie en matière de contrefaçon - Ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie - Ordonnance rendue sur tierce opposition - Annulation

- Art. 584, al. 1er et 4, 1033, et 1034 *Code judiciaire*

- Art. 1130, al. 1er, 1188 et 1369bis/1, § 7, al. 1er *Code judiciaire*

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Généralités - Saisie en matière de contrefaçon - Ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie - Ordonnance rendue sur tierce opposition - Annulation

- Art. 584, al. 1er et 4, 1033, et 1034 *Code judiciaire*

- Art. 1130, al. 1er, 1188 et 1369bis/1, § 7, al. 1er *Code judiciaire*

TIERCE OPPOSITION - Saisie en matière de contrefaçon - Ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie - Ordonnance rendue sur tierce opposition - Annulation

- Art. 584, al. 1er et 4, 1033, et 1034 *Code judiciaire*

- Art. 1130, al. 1er, 1188 et 1369bis/1, § 7, al. 1er *Code judiciaire*

EXPERTISE - Saisie en matière de contrefaçon - Ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie - Ordonnance rendue sur tierce opposition - Annulation

- Art. 584, al. 1er et 4, 1033, et 1034 *Code judiciaire*

- Art. 1130, al. 1er, 1188 et 1369bis/1, § 7, al. 1er *Code judiciaire*

REFERE - Saisie en matière de contrefaçon - Ordonnance rendue sur requête unilatérale accordant des mesures de description ou de saisie - Ordonnance rendue sur tierce opposition - Annulation

- Art. 584, al. 1er et 4, 1033, et 1034 *Code judiciaire*

C.11.0675.F

4 maart 2013

AC nr. ...

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

ONTVOERING VAN EEN KIND - Belang van het kind - Beoordeling door de rechter - Criteria - Ouderlijk gezag - Hoofdverblijf - Terugkeer in België van een onwettelijk overgebracht kind

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT - Hoofdverblijf - Ontvoering van een kind naar het buitenland - Terugkeer in België van een onwettelijk overgebracht kind - Belang van het kind - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Ontvoering van een kind naar het buitenland - Ouderlijk gezag - Hoofdverblijf - Terugkeer in België van een onwettelijk overgebracht kind - Belang van het kind - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Artt. 1, 2, 13 en 20 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

- Art. 374, § 2, in fine Burgerlijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Il découle de l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales que le retour de l'enfant ne saurait être ordonné de façon automatique ou mécanique dès lors que la Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants s'applique; l'intérêt supérieur de l'enfant, du point de vue de son développement personnel, dépend en effet de plusieurs circonstances individuelles, notamment de son âge et de sa maturité, de la présence ou de l'absence de ses parents, de l'environnement dans lequel il vit et de son histoire personnelle; c'est pourquoi il doit s'apprécier au cas par cas.

ENLEVEMENT D'ENFANT - Intérêt de l'enfant - Appréciation par le juge - Critères - Autorité parentale - Hébergement principal - Retour en Belgique d'un enfant illicitement déplacé

- Art. 1er, 2, 13 et 20 Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants

- Art. 374, §2, in fine Code civil

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

ORDONNANCES [VOIR: 527 LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. - Hébergement principal - Enlèvement d'enfant à l'étranger - Retour en Belgique d'un enfant illicitement déplacé - Intérêt de l'enfant - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 1er, 2, 13 et 20 Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants

- Art. 374, §2, in fine Code civil

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Enlèvement d'enfant à l'étranger - Autorité parentale - Hébergement principal - Retour en Belgique d'un enfant illicitement déplacé - Intérêt de l'enfant - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 1er, 2, 13 et 20 Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants

- Art. 374, §2, in fine Code civil

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

C.11.0679.N

4 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Artikelen 13 en 14 WAM 1989 - Schadevergoeding benadeelde - Verplichtingen en sancties voor de

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Articles 13 et 14 de la loi du 21 novembre 1989 - Indemnisation de la personne lésée -

verzekeraar - Draagwijdte en omvang van deze bepalingen

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Artikelen 13 en 14 WAM 1989 - Schadevergoeding benadeelde - Verplichtingen en sancties voor de verzekeraar - Draagwijdte en omvang van deze bepalingen

Obligations et sanctions pour l'assureur - Portée et étendue de ces dispositions

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Articles 13 et 14 de la loi du 21 novembre 1989 - Indemnisation de la personne lésée - Obligations et sanctions pour l'assureur - Portée et étendue de ces dispositions

Het middel dat ervan uitgaat dat de artikelen 13 en 14 WAM 1989, die de verzekeraar bijkomende verplichtingen opleggen die verder reiken dan loutere betalingsmodaliteiten inzake zijn verplichting tot vergoeding van de benadeelde, procedureregels zijn in de zin van artikel 3 Gerechtelijk Wetboek, faalt naar recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Artikelen 13 en 14 WAM 1989 - Schadevergoeding benadeelde - Verplichtingen en sancties voor de verzekeraar - Draagwijdte en omvang van deze bepalingen

- Artt. 13 en 14 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 3 Gerechtelijk Wetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Artikelen 13 en 14 WAM 1989 - Schadevergoeding benadeelde - Verplichtingen en sancties voor de verzekeraar - Draagwijdte en omvang van deze bepalingen

- Artt. 13 en 14 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 3 Gerechtelijk Wetboek

Manque en droit le moyen qui est fondé sur l'hypothèse que les articles 13 et 14 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteur, qui imposent à l'assureur des obligations complémentaires qui sont plus étendues que les simples modalités de paiement concernant son obligation d'indemniser la personne lésée, sont des règles de procédure au sens de l'article 3 du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Articles 13 et 14 de la loi du 21 novembre 1989 - Indemnisation de la personne lésée - Obligations et sanctions pour l'assureur - Portée et étendue de ces dispositions

- Art. 13 et 14 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 3 Code judiciaire

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Articles 13 et 14 de la loi du 21 novembre 1989 - Indemnisation de la personne lésée - Obligations et sanctions pour l'assureur - Portée et étendue de ces dispositions

- Art. 13 et 14 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 3 Code judiciaire

C.11.0684.F

17 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Artikel 63 - Alcoholintoxicatie - Bewijs - Bloedproef - Weigering

Uit de artikelen 34, §2, 3°, en 63, §1, 2°, zoals het van toepassing was op de feiten, van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer volgt niet dat de bestuurder die werd veroordeeld omdat hij, zonder gewettigde reden geweigerd heeft, de in voornoemd artikel 63, §1, 2°, vermelde bloedproef te ondergaan, vermoed wordt zich in een staat van alcoholintoxicatie te bevinden (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ... (2) Art. 63, §1, 2°, zoals het van toepassing was op de feiten, in de versie ervan vóór de wijziging bij Wet 31 juli 2009.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Artikel 63 - Alcoholintoxicatie - Bewijs - Bloedproef - Weigering

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Article 63 - Imprégnation alcoolique - Preuve - Prélèvement sanguin - Refus

Il ne s'agit pas des articles 34, § 2, 3°, et 63, § 1er, 2°, dans sa version applicable aux faits, de l'arrêté royal du 16 mars 1968 portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière que le conducteur qui est condamné pour s'être refusé, sans motif légitime, au prélèvement sanguin prévu à l'article 63, § 1er, 2°, précité est présumé s'être trouvé en état d'imprégnation alcoolique (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Art. 63, § 1er, 2°, tel qu'applicable aux faits dans sa version antérieure à sa modification par la loi du 31 juillet 2009.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Article 63 - Imprégnation alcoolique - Preuve - Prélèvement sanguin - Refus

C.11.0685.F

23 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslag op onroerend goed - Niet-ingeschreven schuldeisers - Niet-tegenwerpelijheid
BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslag op onroerend goed - Niet-ingeschreven schuldeisers - Niet-tegenwerpelijheid - Bericht aan de beslaggriffie - Weigering van de hypotheekbewaarder om het beslag over te schrijven - Indeplaatsstelling van de beslaglegger in een beslag op onroerend goed dat overgeschreven is voor de vervreemding

Uit de combinatie van de artikelen 1565, 1575 en 1577, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat onder de niet-ingeschreven schuldeisers enkel de schuldeisers die een beslag of een aan een beslag voorafgaand bevel hebben doen inschrijven op de dag van de vervreemding de niet-tegenwerpelijheid ervan kunnen aanvoeren; daarbij is zonder belang dat het beslag het voorwerp heeft uitgemaakt van een bericht aan de beslaggriffie, of dat de hypotheekbewaarder met toepassing van artikel 1571 van het Gerechtelijk Wetboek geweigerd heeft het beslag over te schrijven, of nog dat de beslaglegger in de plaats is getreden tijdens een beslag op onroerend goed dat een eerste beslaglegger heeft ingeleid en dat werd overgeschreven vóór de vervreemding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslag op onroerend goed - Niet-ingeschreven schuldeisers - Niet-tegenwerpelijheid
- Artt. 1565, 1575 en 1577, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslag op onroerend goed - Niet-ingeschreven schuldeisers - Niet-tegenwerpelijheid - Bericht aan de beslaggriffie - Weigering van de hypotheekbewaarder om het beslag over te schrijven - Indeplaatsstelling van de beslaglegger in een beslag op onroerend goed dat overgeschreven is voor de vervreemding
- Artt. 1565, 1575 en 1577, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

SAISIE - Saisie exécution - Saisie immobilière - Créanciers non-inscrits - Inopposabilité
SAISIE - Saisie exécution - Saisie immobilière - Créanciers non-inscrits - Inopposabilité - Avis au greffe des saisies - Refus du conservateur des hypothèques de transcrire la saisie - Subrogation de l'auteur de la saisie dans une saisie immobilière transcrite avant l'aliénation

Il résulte d'une lecture conjointe des articles 1565, 1575 et 1577, alinéa 1er, du Code judiciaire que parmi les créanciers non-inscrits seuls les créanciers qui ont fait transcrire une saisie ou un commandement préalable à saisie au jour de l'aliénation peuvent invoquer l'inopposabilité de celle-ci; est sans incidence à cet égard la circonstance que la saisie a fait l'objet d'un avis au greffe des saisies ou celle que le conservateur des hypothèques a refusé de procéder à la transcription de la saisie par application de l'article 1571 du Code judiciaire ou encore celle que l'auteur de la saisie a été subrogé dans les poursuites d'une saisie immobilière initiée par un premier saisissant, qui a été transcrite avant l'aliénation (1). (1) Voir les conclusions du Ministère Public.

SAISIE - Saisie exécution - Saisie immobilière - Créanciers non-inscrits - Inopposabilité
- Art. 1565, 1575 et 1577, al. 1er Code judiciaire
SAISIE - Saisie exécution - Saisie immobilière - Créanciers non-inscrits - Inopposabilité - Avis au greffe des saisies - Refus du conservateur des hypothèques de transcrire la saisie - Subrogation de l'auteur de la saisie dans une saisie immobilière transcrite avant l'aliénation
- Art. 1565, 1575 et 1577, al. 1er Code judiciaire

C.11.0697.F

21 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Wetboek van internationaal privaatrecht - Punten van de bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Documentaire kredieten

Conclusions du procureur général Leclercq.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Code de droit international privé - Chefs de la décision attaquée - Recevabilité - Crédit documentaire

Het middel is onduidelijk en bijgevolg niet-ontvankelijk, wanneer het de bestreden beslissing verwijt artikel 99, §1, 3° van het Wetboek van internationaal privaatrecht, met schending van de artikelen 2 van het Burgerlijk Wetboek en 127, §1, van het Wetboek van internationaal privaatrecht, toe te passen om het recht te bepalen dat van toepassing is op de gevolgen die voortvloeien uit een rechtshandeling of rechtsfeit van vóór de inwerkingtreding ervan en de punten van die beslissing, welke steunen op de toepassing van de Belgische wet die het aanvecht, niet nader bepaalt (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Wetboek van internationaal privaatrecht - Punten van de bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Documentaire kredieten

- Art. 1082, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Est imprécis et, partant, irrecevable le moyen qui fait grief à la décision attaquée d'appliquer, au mépris des articles 2 du Code civil et 127, §1er, du Code de droit international privé, l'article 99, §1er, 3°, de ce code pour déterminer le droit applicable aux effets produits par un acte ou un fait juridique survenu avant son entrée en vigueur et qui ne précise pas les chefs de cette décision fondés sur l'application de la loi belge qu'il entend critiquer (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Code de droit international privé - Chefs de la décision attaquée - Recevabilité - Crédit documentaire

- Art. 1082, al. 1er Code judiciaire

C.11.0701.N

31 mei 2013

AC nr. ...

Ingeval van vernietiging zonder precisering van de omvang ervan, is deze in de regel beperkt tot de punten van de beslissing waartegen het cassatieberoep is gericht (1). (1) Zie Cass. 3 juni 2005, AR D.04.0019.N, AC 2005, nr. 316; Cass. 27 maart 2003, AR C.02.0159.F en C.02.0239.F, AC 2003, nr. 210.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging zonder precisering van de omvang - Beperkt cassatieberoep

- Artt. 1082, eerste lid, 1095 en 1110 Gerechtelijk Wetboek

En cas de cassation sans précision de son étendue, elle est en principe limitée aux chefs de la décision contre lesquels le pourvoi est dirigée (1). (1) Voir Cass., 3 juin 2005, RG D.04.0019.N, Pas., 2005, n° 316; Cass., 27 mars 2003, RG C.02.0159.F et C.02.0239.F, Pas., 2003, n° 210.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation sans précision de l'étendue - Pourvoi limité

- Art. 1082, al. 1er, 1095 et 1110 Code judiciaire

C.11.0712.N

26 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

INTEREST - Moratoire interest - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard

MILIEURECHT - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Waardevermindering - Berekening

MILIEURECHT - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard - Gevolg - Interesten

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Waardevermindering - Berekening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard - Gevolg - Interesten

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

INTERETS - Intérêts moratoires - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Diminuation de valeur - Calcul

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature - Conséquence - Intérêts

URBANISME - Permis de bâtir - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Diminuation de valeur - Calcul

URBANISME - Permis de bâtir - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature - Conséquence - Intérêts

De verplichting tot betaling van de bij artikel 54, §2, van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud vastgestelde vergoeding is een verbintenis die, in de zin van artikel 1153 van het Burgerlijk Wetboek, alleen betrekking heeft op het betalen van een geldsom; ingevolge dat artikel bestaat de schadevergoeding wegens vertraging in de uitvoering in de regel in de wettelijke intrest te rekenen van de dag van de aanmaning tot betaling (1). (1) Zie concl. O.M.

INTEREST - Moratoire interest - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard

- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek
- Art. 54, § 2 Wet 12 juli 1973

MILIEURECHT - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard - Gevolg - Interesten

- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek
- Art. 54, § 2 Wet 12 juli 1973

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Verbintenis tot betaling - Aard - Gevolg - Interesten

- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek
- Art. 54, § 2 Wet 12 juli 1973

Enkel de waardevermindering die rechtstreeks voortvloeit uit het bouwverbod in beschermd duingebied of in voor het duingebied belangrijk landbouwgebied komt in aanmerking voor vergoeding; wanneer de waardevermindering die zich voordoet tussen de verwerving van het goed en het ontstaan van het recht op schadevergoeding voor een deel kan worden toegerekend aan een andere oorzaak dan aan het bouwverbod, mag de financiële weerslag die het gevolg is van die andere oorzaak niet in de berekening van de waardevermindering worden opgenomen; dit leidt tot een aanpassing van de restwaarde, waarbij de externe oorzaak wordt weggedacht bij het bepalen van de verkoopwaarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding (1). (1) Zie concl. O.M.

MILIEURECHT - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Waardevermindering - Berekening

- Art. 54, §§ 1, 2 en 4 Wet 12 juli 1973
- Art. 1, § 1 B.VI.Reg. 8 okt. 1996 tot uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Natuurbehoud - Duingebied - Bescherming - Bouwverbod - Schadevergoeding - Waardevermindering - Berekening

- Art. 54, §§ 1, 2 en 4 Wet 12 juli 1973
- Art. 1, § 1 B.VI.Reg. 8 okt. 1996 tot uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud

L'obligation de payer l'indemnité déterminée par l'article 54, § 2, de la loi du 12 juillet 1973 sur la conservation de la nature constitue une obligation qui, au sens de l'article 1153 du Code civil, ne concerne que le paiement d'une somme d'argent; en vertu de cet article l'indemnité pour cause de retard dans l'exécution consiste en principe dans l'intérêt légal à calculer à compter du jour de la sommation (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INTERETS - Intérêts moratoires - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature

- Art. 1153 Code civil
- Art. 54, § 2 L. du 12 juillet 1973

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature - Conséquence - Intérêts

- Art. 1153 Code civil
- Art. 54, § 2 L. du 12 juillet 1973

URBANISME - Permis de bâtir - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Obligation de payer - Nature - Conséquence - Intérêts

- Art. 1153 Code civil
- Art. 54, § 2 L. du 12 juillet 1973

Seule la diminution de valeur résultant directement de l'interdiction de bâtir dans une zone de dunes protégée ou dans une zone agricole ayant une importance pour les dunes peut faire l'objet d'une indemnisation; lorsque la diminution de valeur qui se produit entre l'acquisition du bien et la naissance du droit d'indemnité peut être imputée en partie à une cause autre que l'interdiction de bâtir, la répercussion financière qui résulte de cette autre cause ne peut être reprise dans le calcul de la diminution de valeur; cela donne lieu à une adaptation de la valeur résiduelle, faisant abstraction de la cause externe lors de la détermination de la valeur vénale du bien au moment de la naissance du droit d'indemnité (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Diminution de valeur - Calcul

- Art. 54, § 1er, 2 et 4 L. du 12 juillet 1973
- Art. 1er, § 1er A. Gouv. fl. du 8 octobre 1996

URBANISME - Permis de bâtir - Conservation de la nature - Zone de dunes - Protection - Interdiction de bâtir - Indemnité - Diminution de valeur - Calcul

- Art. 54, § 1er, 2 et 4 L. du 12 juillet 1973
- Art. 1er, § 1er A. Gouv. fl. du 8 octobre 1996

De overeenkomst tussen degene die een exclusieve octrooilicentie verleent en de licentienemer, die enerzijds, de verplichting voor de licentienemer inhoudt om een gedeelte van de bestaande rechten op een verbetering van het oorspronkelijke octrooi, die onlosmakelijk met dat octrooi verbonden is en door de licentienemer is aangebracht, aan de licentiegever over te dragen, en, anderzijds, de verplichting voor de licentienemer om vergoedingen te betalen voor de exploitatie van de op beider naam geöctrooieerde verbetering, is geen overeenkomst die ertoe strekt de mededinging in de interne of de Belgische markt te beperken of te vervalsen.

HANDELSPRAKTIJK - Ongeoorloofde mededinging - Overeenkomst die ertoe strekt de mededinging in de interne of de Belgische markt te beperken of te vervalsen

- Art. 101, 1 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

- Art. 2, § 1 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

L'accord entre le donneur de licence exclusive de brevet et le preneur de licence, qui contient, d'une part, l'obligation pour le preneur de céder au donneur de licence une partie des droits existant sur une amélioration du brevet initial indissociable de celui-ci, que le preneur aura apportée, et, d'autre part, l'obligation pour le preneur de payer des redevances pour l'exploitation de l'amélioration brevetée au nom des deux, ne constitue pas un accord qui a pour objet d'empêcher, de restreindre ou de fausser le jeu de la concurrence dans le marché intérieur ou le marché belge.

PRATIQUES DU COMMERCE - Concurrence illicite - Accord ayant pour objet d'empêcher de restreindre ou de fausser le jeu de la concurrence dans le marché intérieur ou marché belge

- Art. 101, 1 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

- Art. 2, § 1er L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

De arbeidsongevallenverzekeraar kan in de verzekeringsovereenkomst, die een persoonsverzekering is, een recht van verhaal tegen de verzekeringnemer bedingen in geval van miskennen van de krachtens artikel 26, § 1, van de Wet Landverzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting om in de loop van de overeenkomst en onder de voorwaarden van artikel 5 de nieuwe omstandigheden of de wijzigingen van de omstandigheden aan te geven die van aard zijn om een aanmerkelijke en blijvende verzwaring van het risico dat het verzekerde voorval zich voordoet, te bewerkstelligen.

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Aard - Arbeidsongevallenverzekeraar - Verhaalsrecht - Verplichting van de verzekeringnemer - Nieuwe of gewijzigde omstandigheden - Aangifte - Miskennen

- Art. 26, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 55 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

VERZEKERING - Landverzekering - Arbeidsongevallenverzekering - Aard - Arbeidsongevallenverzekeraar - Verhaalsrecht - Verplichting van de verzekeringnemer - Nieuwe of gewijzigde omstandigheden - Aangifte - Miskennen

- Art. 26, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 55 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

L'assureur-loi lié par un contrat d'assurance de personnes peut stipuler un droit de recours contre le preneur d'assurance qui ne respecte pas l'obligation prévue à l'article 26, § 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre consistant à déclarer, en cours de contrat, dans les conditions de l'article 5, les circonstances nouvelles ou les modifications de circonstance qui sont de nature à entraîner une aggravation sensible et durable du risque de survenance de l'événement assuré.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Nature - Assureur-loi - Droit de recours - Obligation du preneur d'assurance - Circonstances nouvelles ou modifications de circonstance - Déclaration - Non-respect

- Art. 26, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 55 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance contre les accidents du travail - Nature - Assureur-loi - Droit de recours - Obligation du preneur d'assurance - Circonstances nouvelles ou modifications de circonstance - Déclaration - Non-respect

- Art. 26, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 55 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

De bepaling dat in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringsprestatie mag bedongen worden dan wegens de niet-nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, en mits er een oorzakelijk verband bestaat tussen de tekortkoming en het schadegeval, is niet van toepassing op het bedongen verhaalsrecht van de verzekeraar op de verzekeringnemer wegens miskenning van de verplichting opgelegd bij artikel 26, § 1, Landverzekeringsovereenkomst.

VERZEKERING - Landverzekering - Verboden vervalbedingen - Grenzen - Toepassingsgebied - Bedongen verhaalsrecht van de verzekeraar - Verplichting van de verzekeringnemer - Nieuwe of gewijzigde omstandigheden - Aangifte - Miskenning

- Artt. 11 en 26, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

La disposition suivant laquelle le contrat d'assurance ne peut prévoir la déchéance partielle ou totale du droit à la prestation d'assurance qu'en raison de l'inexécution d'une obligation déterminée imposée par le contrat et à la condition que le manquement soit en relation causale avec la survenance du sinistre n'est pas applicable au droit de recours que l'assureur a stipulé contre le preneur d'assurance au cas où celui-ci ne respecterait pas l'obligation prévue à l'article 26, § 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Interdiction de stipuler la déchéance - Limites - Champ d'application - Stipulation d'un droit de recours pour l'assureur - Obligation du preneur d'assurance - Circonstances nouvelles ou modifications de circonstance - Déclaration - Non-respect

- Art. 11 et 26, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.11.0743.N

26 september 2013

AC nr. ...

De NMBS HOLDING kan de verplaatsing vorderen van de leidingen die zich bevinden op de aan hem overgedragen goederen die deel uitmaken van het voormalig Staatsspoorwegnet en de kosten van de verplaatsing ervan zijn ten laste van de concessiehouder of van de onderneming die de leiding heeft aangelegd indien de verplaatsing gevorderd wordt in het belang van de aanleg van nieuwe wegen; noch uit de toepasselijke wettelijke bepalingen noch uit de beginselen van veranderlijkheid en continuïteit van de openbare dienst kan echter worden afgeleid dat hij de verplaatsing kan bevelen van leidingen gelegen op andere gronden dan diegene die hem zijn overgedragen door de Belgische Staat in uitvoering van artikel 4 van de wet van 23 juli 1926.

ENERGIE - Nutsleidingen - Verplaatsing - Openbaar domein - Voormalig staatsspoorwegnet - Overdracht aan de NMBS HOLDING

- Art. 4, eerste lid Wet 23 juli 1926 tot oprichting der Belgische spoorwegen

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., laatste lid Wet 17 jan. 1938

OPENBAAR DOMEIN - Voormalig staatsspoorwegnet - Overdracht aan de NMBS HOLDING - Gevolg - Nutsleidingen - Verplaatsing - Kosten

- Art. 4, eerste lid Wet 23 juli 1926 tot oprichting der Belgische spoorwegen

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., laatste lid Wet 17 jan. 1938

OPENBAAR VERVOER - Spoorwegen - Voormalig staatsspoorwegnet - Openbaar domein - Overdracht aan de NMBS HOLDING - Gevolg - Nutsleidingen - Verplaatsing - Kosten

- Art. 4, eerste lid Wet 23 juli 1926 tot oprichting der Belgische spoorwegen

La SNCB Holding peut demander le déplacement de conduits qui se trouvent sur les biens qui lui ont été transférés qui font partie de l'ancien réseau des Chemins de Fer de l'Etat et les frais de déplacement sont à charge du concessionnaire ou de l'entreprise qui a établi le conduit si le déplacement est demandé dans l'intérêt de l'installation d'une nouvelle voirie; il ne ressort ni des dispositions légales applicables ni des principes de mutabilité et de continuité du service public qu'elle peut ordonner le déplacement de conduits situés sur des biens autres que ceux qui lui ont été transférés par l'Etat belge en exécution de l'article 4 de la loi du 23 juillet 1926.

ENERGIE - Conduits utilitaires - Déplacement - Domaine public - Ancien réseau de chemins de fer de l'Etat - Transfert à la SNCB HOLDING

- Art. 4, al. 1er L. du 23 juillet 1926

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. dernier L. du 17 janvier 1938

DOMAINE PUBLIC - Ancien réseau de chemins de fer de l'Etat - Transfert à la SNCB HOLDING - Conséquence - Conduits utilitaires - Déplacement - Frais

- Art. 4, al. 1er L. du 23 juillet 1926

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. dernier L. du 17 janvier 1938

TRANSPORT EN COMMUN - Chemins de fer - Ancien réseau de chemins de fer de l'Etat - Domaine public - Transfert à la SNCB HOLDING - Conséquence - Conduits utilitaires - Déplacement - Frais

- Art. 4, al. 1er L. du 23 juillet 1926

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., laatste lid Wet 17 jan. 1938

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. dernier L. du 17 janvier 1938

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, verliest op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op de kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op een lager gelegen weg (1). (1) Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0514.N-C.05.0518.N, AC 2007, nr. 351, met concl. van AG GUY DUBRULLE.

WEGEN - Rijksweg - Gewestweg - Provincieweg - Gemeenteweg - Spoorweg - Bovengrondse kruising - Bestemming

- Art. 7, eerste lid Wet 9 aug. 1948 houdende wijziging van de wetgeving in zake wegen

- Art. 1 Wet 25 juli 1891 houdende herziening der wet van 15 april 1843, op de politie der spoorwegen

Une route nationale, régionale, provinciale ou communale, à l'endroit du croisement avec un chemin de fer, perd, par le fait même de sa nouvelle affectation à l'endroit de ce croisement, sa nature originale et fait partie intégrante du chemin de fer, soit de la grande voirie; le simple fait d'un croisement aérien du chemin de fer avec la route nationale, régionale, provinciale ou communale située en contre-bas n'a pas pour effet, à l'endroit de ce croisement, l'incorporation de la route située en contre-bas, nonobstant le fait que le carrefour aérien s'appuie sur une construction reposant sur cette route située en contre-bas (1). (1) Cass., 22 juin 2007, RG C.05.0514.N-C.05.0518.N, Pas., 2007, n° 351 et les conclusions de Monsieur l'avocat général G. DUBRULLE publiées à leur date dans A.C.

VOIRIE - Route nationale - Route régionale - Route provinciale - Route communale - Chemin de fer - Carrefour aérien - Affectation

- Art. 7, al. 1er L. du 9 août 1948 portant modification à la législation sur la voirie par terre

- Art. 1er L. du 25 juillet 1891 révisant la L. du 15 avril 1843 sur la police des chemins de fer

C.11.0745.F

25 april 2013

AC nr. ...

De gelijkstelling van het Belgisch Bureau met een verzekeraar kan slechts worden aangevoerd door wie op het Belgisch grondgebied door een ongeval getroffen is dat veroorzaakt is door het verkeer van een voertuig dat gewoonlijk in het buitenland is gestald en is niet van toepassing op het verhaal van dat bureau tot teruggave van de betalingen die het heeft gedaan ten voordele van wie in een andere Staat door een ongeval is getroffen dat veroorzaakt is door een voertuig dat gewoonlijk op het Belgische grondgebied is gestald.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Belgisch Bureau van de Autoverzekeraars - Gelijkstelling met een verzekeraar

- Art. 2, § 2, tweede lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 2, tweede lid Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972

L'assimilation du bureau belge à un assureur ne peut être invoquée que par les victimes de sinistres survenus sur le territoire belge et provoqués par la circulation de véhicules ayant leur stationnement habituel à l'étranger et ne s'applique pas au recours exercé par ce bureau en remboursement des décaissements effectués en faveur des victimes d'un sinistre survenu sur le territoire d'un autre État et provoqué par un véhicule ayant son stationnement habituel sur le territoire belge.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Bureau belge des assureurs automobiles - Assimilation à un assureur

- Art. 2, § 2, al. 2 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 2, al. 2 Directive du Conseil de la C.E.E. n° 72/166 du 24 avril 1972

C.11.0749.N

31 mei 2013

AC nr. ...

De wettelijke bepaling van artikel 72, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, die inhoudt dat, wanneer de onteigening wordt gevorderd voor de verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan, bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of – vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van dat ruimtelijk uitvoeringsplan, vertolkt een algemeen beginsel dat van toepassing is ongeacht de rechtsgrond van de onteigening (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van het cassatieberoep maar was van oordeel dat het eerste middel niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang nu eisers in hun appelconclusie zelf hadden besloten tot de toepasselijkheid van het principe van de planologische neutraliteit.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan - Onteigend perceel - Waardebepaling - Planologische neutraliteit

- Art. 72, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onteigening ten algemene nutte - Planologische neutraliteit

- Art. 72, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

La disposition de l'article 72, § 1er, alinéa 1er, du Décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire qui implique que, lorsque l'expropriation est requise pour la réalisation d'un plan d'exécution spatial, il n'est pas tenu compte lors de la détermination de la valeur de la parcelle expropriée, de la plus-value ou de la moins-value qui résulte des prescriptions de ce plan d'exécution spatial, traduit un principe général applicable quel que soit le fondement juridique de l'expropriation (1). (1) Le M.P. a aussi conclu au rejet du pourvoi mais a estimé que le premier moyen était irrecevable à défaut d'intérêt dès lors que les demandeurs avaient décidé eux-mêmes dans leurs conclusions d'appel que le principe de neutralité planologique était applicable.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Réalisation d'un plan d'exécution spatiale - Parcelle expropriée - Détermination de la valeur - Neutralité planologique

- Art. 72, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Expropriation pour cause d'utilité publique - Neutralité planologique

- Art. 72, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

C.11.0750.N

14 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 30, §1, van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, voorziet in een bijzondere procedureregeling waardoor, bij onteigening krachtens deze wet, de onteigeningsmachtiging dient te worden verleend door het lid van de Vlaamse regering dat openbare werken onder zijn bevoegdheid heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Economische expansie - Onteigeningsmachtiging - Vlaamse Regering - Bevoegde minister

- Art. 30, § 1 Wet 30 dec. 1970 betreffende de economische expansie

L'article 30, § 1er, de la loi du 30 décembre 1970 sur l'expansion économique prévoit une procédure particulière en vertu de laquelle, en cas d'expropriation en vertu de cette loi, l'autorisation d'expropriation doit être octroyée par le membre du Gouvernement flamand ayant les travaux publics dans ses attributions (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Expansion économique - Autorisation d'expropriation - Gouvernement flamand - Ministre compétent

- Art. 30, § 1er L. du 30 décembre 1970

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Economische expansie - Onteigeningsmachtiging - Vlaamse Regering - Bevoegde minister

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Gewestelijke aangelegenheden - Onteigeningsmachtiging - Vlaamse Regering - Voorwaarde - Bevoegde minister

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Expansion économique - Autorisation d'expropriation - Gouvernement flamand - Ministre compétent

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Matières régionales - Autorisation d'expropriation - Gouvernement flamand - Condition - Ministre compétent

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemene nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Gewestelijke aangelegenheden - Onteigeningsmachtiging - Vlaamse Regering - Voorwaarde - Bevoegde minister

- Art. 1 Besluit van de Vlaamse Executieve 19 dec. 1991 inzake onteigeningen ten algemene nutte ten behoeve van de gemeenten, de provincies, de intercommunale verenigingen en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen

- Art. 15, § 4, 1° Besluit Vlaamse Regering 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering

- Art. 79, § 1 Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

- Artt. 2, 3 en 4 Decr. VI. 13 april 1988

- Art. 16 Grondwet 1994

Le Gouvernement flamand est autorisé à poursuivre des expropriations pour cause d'utilité publique en matières régionales à condition de faire application des règles et procédures prescrites par la législation en vigueur en matière d'expropriation; en vertu des arrêtés du Gouvernement flamand le membre du Gouvernement flamand qui est compétent pour les affaires intérieures peut, sauf dans les cas déterminés par la loi ou le décret, octroyer l'autorisation de procéder à l'expropriation avec l'accord du membre fonctionnellement compétent du Gouvernement flamand (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Matières régionales - Autorisation d'expropriation - Gouvernement flamand - Condition - Ministre compétent

- Art. 1er Arrêté de l'Exécutif flamand du 19 décembre 1991 relatif aux expropriations pour cause d'utilité publique aux besoins des communes, des provinces, des associations intercommunales et des sociétés régionales de développement

- Art. 15, § 4, 1° Arrêté du gouvernement flamand du 13 juillet 2001 fixant les attributions des membres du Gouvernement flamand

- Art. 79, § 1er Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

- Art. 2, 3 et 4 D.fl. du 13 avril 1988

- Art. 16 Constitution 1994

C.11.0756.F

7 maart 2013

AC nr. ...

Uit artikel 71 van het statuut van het personeel van de gemeente Courcelles blijkt dat dat de ambtenaar wiens ziekte door de Administratieve Gezondheidsdienst, thans Medex, erkend is als een langdurige ernstige ziekte of gebrekkigheid, een wachtgeld geniet dat gelijk is aan het bedrag van zijn laatste activiteitswedde bij de aanvang van zijn indisponibiliteitstelling.

GEMEENTE - Statuut van het personeel - Ambtenaar - Ziekte - Gebrekkigheid - Disponibiliteit - Wachtgeld - Aanvang

AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies) - Statuut van het personeel - Ziekte - Gebrekkigheid - Disponibiliteit - Wachtgeld - Aanvang

Het administratief statuut van het personeel van de gemeente Courcelles, dat door haar gemeenteraad is vastgelegd op 9 oktober 1996 en bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen is goedgekeurd op 12 december 1996, met uitzondering van de artikelen 128 tot 136 van dat statuut, bevat abstracte regels met een algemeen karakter, wat kenmerkend is voor een wet; dat statuut is een wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, AC 2000, nr. 720.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei - Gemeentepersoneel - Administratief statuut - Aard - Wet - Artikel

Il ressort de l'article 71 du statut du personnel de la Commune de Courcelles que l'agent dont la maladie qui l'affecte est reconnue comme une maladie ou infirmité grave et de longue durée par le Service de santé administratif, actuellement Medex, bénéficie d'un traitement d'attente égal au montant de son dernier traitement d'activité à la date du début de sa disponibilité.

COMMUNE - Statut du personnel - Fonctionnaire - Maladie - Infirmité - Disponibilité - Traitement d'attente - Prise de cours

FONCTIONNAIRE - Fonctionnaires des communes et des provinces - Statut du personnel - Maladie - Infirmité - Disponibilité - Traitement d'attente - Prise de cours

Le statut administratif du personnel de la Commune de Courcelles, arrêté par son conseil communal le 9 octobre 1996 et approuvé par l'arrêté de la députation permanente de la province de Hainaut le 12 décembre 1996, à l'exception de ses articles 128 à 136, contient des règles abstraites revêtant le caractère de généralité propre à la loi; ce statut est une loi au sens de l'article 608 du Code judiciaire (1). (1) Cass., 22 décembre 2000, RG C.99.0164.N, Pas., 2000, n° 720.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Divers - Personnel communal - Statut administratif - Nature - Loi - Code judiciaire,

C.11.0762.N

13 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

MAKELAAR - Vastgoedmakelaar - Tableau en lijst stagiairs - Inschrijving - Werkend vennoot

MAKELAAR - Vastgoedmakelaar - Tableau en lijst stagiairs - Inschrijving - Werkend vennoot - Werknemer - Onweerlegbaar vermoeden

Uit artikel 4, derde en vierde lid van de Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen volgt dat de aandeelhouder of vennoot die persoonlijk de gereguleerde activiteit uitoefent of die de daadwerkelijke leiding waarneemt van de diensten waar het beroep wordt uitgeoefend voor de toepassing van titel II "bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen" onweerlegbaar wordt vermoed deze werkzaamheden als zelfstandige uit te oefenen in de zin van artikel 4 tweede lid van voormelde kaderwet; de appelrechter die oordeelt dat de tweede verweerder niet als een "werkend vennoot" kan worden aangezien louter omdat hij als werknemer onder het gezag, de leiding en het toezicht werkt van de zaakvoerder van eerste verweerder en het tegendeel door eiseres niet wordt bewezen miskent het onweerlegbaar vermoeden van artikel 4, derde lid (1). (1) Zie conclusie O.M.

MAKELAAR - Vastgoedmakelaar - Tableau en lijst stagiairs - Inschrijving - Werkend vennoot - Werknemer - Onweerlegbaar vermoeden

- Art. 4 Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Uit de tekst en de doelstelling van artikel 4 van de Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen blijkt niet dat de wetgever de inschrijvingsplicht heeft willen beperken tot de behorende vennoten van bepaalde vennootschapsvormen; werkend vennoot in de zin van artikel 4, tweede lid van voormelde Kaderwet is de aandeelhouder of vennoot die persoonlijk de gereguleerde activiteit uitoefent of die de daadwerkelijke leiding waarneemt van de diensten waar het beroep wordt uitgeoefend (1). (1) Zie conclusie O.M.

MAKELAAR - Vastgoedmakelaar - Tableau en lijst stagiairs - Inschrijving - Werkend vennoot

- Art. 4 Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

COURTIER - Agent immobilier - Tableau et liste des stagiaires - Inscription - Associé actif

COURTIER - Agent immobilier - Tableau et liste des stagiaires - Inscription - Associé actif - Travailleur - Présomption irréfragable

Il suit de l'article 4, alinéas 3 et 4, de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services que, pour l'application du titre II «Protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services», l'actionnaire ou l'associé qui exerce personnellement l'activité réglementée ou qui a la direction effective des services où elle est exercée, sont présumés, de manière irréfragable, exercer cette activité à titre indépendant au sens de l'article 4, alinéa 2, de la loi-cadre du 3 août 2007; le juge d'appel qui décide que le second défendeur ne peut être considéré comme un «associé actif» par le seul motif que celui-ci est occupé en tant que travailleur sous l'autorité, la direction et le contrôle du gérant de la première défenderesse et que le demandeur n'apporte pas la preuve contraire, méconnaît la présomption irréfragable prévue à l'article 4, alinéa 3, de la loi-cadre du 3 août 2007 (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

COURTIER - Agent immobilier - Tableau et liste des stagiaires - Inscription - Associé actif - Travailleur - Présomption irréfragable

- Art. 4 Loi-cadre du 3 août 2007

Il ne ressort ni du texte ni de l'économie de l'article 4 de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services que le législateur a voulu restreindre l'obligation d'inscription aux associés actifs de certaines formes de sociétés; l'associé actif au sens de l'article 4, alinéa 2, de la loi-cadre du 3 août 2007 est l'actionnaire ou l'associé qui exerce personnellement l'activité réglementée ou qui a la direction effective des services où elle est exercée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

COURTIER - Agent immobilier - Tableau et liste des stagiaires - Inscription - Associé actif

- Art. 4 Loi-cadre du 3 août 2007

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.*GEMEENTE - Retributiereglement op het parkeren - Aard - Doel**GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen - Retributie**RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.2 - Artikel 6.3 - Bestuurlijke sanctie - Kwalificatie als strafsanctie**RETRIBUTIE - Retributie**STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Straf en maatregel - Bestuurlijke sanctie*

Een bestuurlijke sanctie is een bij of krachtens de wet vastgestelde maatregel met een repressief karakter, die door een bestuursorgaan wordt opgelegd door middel van een eenzijdige, individuele bestuurshandeling, als reactie op een inbreuk op een rechtsnorm (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Straf en maatregel - Bestuurlijke sanctie

Een bestuurlijke sanctie kan een strafsanctie zijn in de zin van artikel 6 EVRM op voorwaarde dat ze niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag oplegt en op de niet-naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen een vergoeding van schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om een herhaling van gelijkaardige handelingen te voorkomen, stoelt op een norm met een algemeen karakter, waarvan het oogmerk tezelfdertijd preventief en repressief is, en zeer zwaar is gelet op het bedrag ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.2 - Artikel 6.3 - Bestuurlijke sanctie - Kwalificatie als strafsanctie**- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden*

Een gemeentelijk retributiereglement op het parkeren houdt in de regel geen administratieve sanctie in die een inbreuk op een rechtsnorm wil voorkomen en beteugelen, maar legt een vergoeding op die de gemeente eist als tegenprestatie voor een dienst die zij in het belang van de heffingsplichtige verstrekt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*GEMEENTE - Retributiereglement op het parkeren - Aard - Doel*Conclusions de l'avocat général Vandewal.*COMMUNE - Règlement communal de redevance en matière de stationnement - Nature - But**TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Autres taxes locales - Rétribution**DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Article 6, § 2 - Article 6, § 3 - Sanction administrative - Qualifiée comme peine**REDEVANCE - Rétribution**PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Peines et mesures - Sanction administrative*

Une sanction administrative est une mesure à caractère répressif établie par ou en vertu d'une loi par la voie d'un acte administratif unilatéral et individuel émanant d'un organe administratif en réaction à une infraction à une règle de droit (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Peines et mesures - Sanction administrative

Une sanction administrative peut constituer une peine au sens de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour autant qu'elle ne vise pas uniquement un groupe déterminé relevant d'un statut particulier, qu'elle impose un comportement déterminé et inflige une peine en cas de non-respect, qu'elle ne tende pas seulement à réparer un préjudice mais vise essentiellement à punir dans le but d'éviter la répétition d'actes similaires, qu'elle soit fondée sur une norme générale à caractère tant préventif que répressif et qu'elle soit lourde, eu égard à son montant (1). (1) Voir les concl. du M.P.

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Article 6, § 2 - Article 6, § 3 - Sanction administrative - Qualifiée comme peine**- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950*

Un règlement communal de redevance en matière de stationnement ne vise pas à infliger une sanction administrative dans le but d'éviter et de réprimer une infraction à une règle de droit, mais fixe la rétribution que les autorités réclament en contrepartie d'un service presté dans l'intérêt des redevables (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMMUNE - Règlement communal de redevance en matière de stationnement - Nature - But

Een retributie is de vergoeding die de overheid van bepaalde heffingsplichtigen vordert als tegenprestatie voor een bijzondere dienst die zij in hun persoonlijk belang heeft geleverd of voor een rechtstreeks en bijzonder voordeel dat zij hun heeft toegestaan; het bedrag ervan moet in een redelijke verhouding staan tot het belang van de verstrekte dienst, anders moet zij als een belasting worden beschouwd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen - Retributie
RETRIBUTIE - Retributie

Une redevance est la rétribution que les autorités réclament à certains redevables en contrepartie d'un service spécial presté ou d'un avantage direct et particulier accordé dans leur intérêt personnel: son montant doit être en proportion raisonnable avec l'importance du service presté, sinon elle sera considérée comme un impôt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Autres taxes locales - Rétribution
REDEVANCE - Rétribution

C.11.0770.N

8 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Vrijspraak op strafgebied - Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Afwijzing van de eis

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Dagvaarding voor de strafrechter - Vrijspraak op strafgebied - Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Vrijspraak op strafgebied - Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

De bepaling van artikel 2247 BW overeenkomstig hetwelk de stuiting voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, maakt geen onderscheid naar gelang de reden van afwijzing van de eis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Afwijzing van de eis

- Art. 2247 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Vrijspraak op strafgebied - Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

- Art. 2247 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Dagvaarding voor de strafrechter - Vrijspraak op strafgebied -

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Action civile (règles particulières) - Acquittement au pénal - Déclaration d'incompétence pour connaître de l'action civile

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Rejet de la demande

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation - Citation devant le juge pénal - Acquittement au pénal - Déclaration d'incompétence pour connaître de l'action civile

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action civile - Acquittement au pénal - Déclaration d'incompétence pour connaître de l'action civile

La disposition de l'article 2247 du Code civil suivant laquelle l'interruption est regardée comme non avenue si la demande est rejetée, ne fait pas de distinction suivant le motif de rejet de la demande (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Rejet de la demande

- Art. 2247 Code civil

Le juge pénal qui décide qu'aucune infraction n'est établie dans le chef du prévenu et qui se déclare par ce motif incompetent pour connaître de l'action civile exercée contre le prévenu et la partie civilement responsable statue au fond et cette décision implique le rejet de l'action civile dès lors que l'infraction sur laquelle celle-ci est fondée n'est pas établie (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Action civile (règles particulières) - Acquittement au pénal - Déclaration d'incompétence pour connaître de l'action civile

- Art. 2247 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation - Citation devant le juge pénal - Acquittement au pénal - Déclaration

Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

- Art. 2247 Burgerlijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Vrijspraak op strafgebied - Onbevoegdverklaring om kennis te nemen van de burgerlijke vordering

- Art. 2247 Burgerlijk Wetboek

d'incompétence pour connaître de l'action civile

- Art. 2247 Code civil

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action civile - Acquittement au pénal - Déclaration d'incompétence pour connaître de l'action civile

- Art. 2247 Code civil

C.11.0777.F

14 februari 2013

AC nr. ...

De wetgever voert, door de aangifte van de verantwoordelijke voor de verwerking, enerzijds een a priori toezicht in ten voordele van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zodat die commissie zich ervan kan vergewissen of de aangegeven verwerking conform de bij wet bepaalde beginselen is, en legt, anderzijds, aan de verantwoordelijke voor de verwerking de strafrechtelijk bestrafte verplichting op om aan een natuurlijke persoon, die hierom verzoekt, alle inlichtingen te verstrekken die hij krachtens de wet dient te geven.

GRONDWET - Art. 22 - Bescherming van het privé-leven - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verplichtingen - Voorwerp - Doel

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verplichtingen - Voorwerp - Doel

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Bescherming van het privé-leven - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verplichtingen - Voorwerp - Doel

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Le législateur, d'une part, crée, par la déclaration du responsable du traitement, un contrôle a priori, au profit de la Commission de la protection de la vie privée, en vue de lui permettre de s'assurer de la conformité du traitement déclaré avec les principes énoncés par la loi, et, d'autre part, impose au responsable du traitement l'obligation, sanctionnée pénalement, de fournir à une personne physique qui le demande les informations dont la loi prévoit la communication.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 22 - Protection de la vie privée - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Obligations - Objet - Finalité

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

VIE PRIVÉ (PROTECTION) - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Obligations - Objet - Finalité

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Protection de la vie privée - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Obligations - Objet - Finalité

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

Alleen wanneer de verantwoordelijke voor de verwerking de inlichtingen, die m.n. betrekking hebben op de categorieën van gegevens en de persoonsgegevens die zijn verwerkt, meedeelt aan de natuurlijke persoon die hierom verzoekt, kwijt hij zich van zijn informatieplicht t.a.v. de betrokkene.

GRONDWET - Art. 22 - Bescherming van het privé-leven - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verzoek om inlichtingen door een natuurlijke persoon - Informatieplicht - Inhoud

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verzoek om inlichtingen door een natuurlijke persoon - Informatieplicht - Inhoud

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Bescherming van het privé-leven - Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke voor de verwerking - Verzoek om inlichtingen door een natuurlijke persoon - Informatieplicht - Inhoud

- Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5 Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Seule la transmission des informations portant, notamment, sur les catégories de données sur lesquelles porte le traitement et sur les données personnelles faisant l'objet du traitement, adressée par le responsable du traitement à la personne physique qui le demande, répond au devoir d'information mis à charge du responsable du traitement vis-à-vis de la personne concernée.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 22 - Protection de la vie privée - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Information demandée par une personne physique - Devoir d'information - Contenu

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

VIE PRIVÉ (PROTECTION) - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Information demandée par une personne physique - Devoir d'information - Contenu

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Protection de la vie privée - Traitement des données à caractère personnel - Responsable du traitement - Information demandée par une personne physique - Devoir d'information - Contenu

- Art 1er, § 1er et 4, al. 1er L. du 8 décembre 1992

- Art. 10, § 1er, al. 1er, a) et b), al. 2 et 3 L. du 8 décembre 1992

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2 et 3, 5° et 6, et 39°, 5 L. du 8 décembre 1992

C.11.0781.N

10 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Bekentenis - Onsplitsbare bekendenis - Verbintenis - Bestaan - Uitvoering

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Onsplitsbare bekendenis - Verbintenis - Bestaan - Uitvoering - Bewijslast

Conclusions du procureur général Leclercq.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Aveu - Aveu indivisible - Obligation - Existence - Exécution

PREUVE - Matière civile - Aveu - Aveu indivisible - Obligation - Existence - Exécution - Charge de la preuve

De erkenning van het bestaan van een verbintenis en van de uitvoering ervan is onsplitsbaar in de zin van artikel 1356, derde lid, Burgerlijk Wetboek en deze onsplitsbaarheid wijzigt de regels van de bewijslast niet (1). (1) Zie concl. O.M.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Bekentenis - Onsplitsbare bekendenis - Verbintenis - Bestaan - Uitvoering

- Art. 1356, derde lid Burgerlijk Wetboek

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Onsplitsbare bekendenis - Verbintenis - Bestaan - Uitvoering - Bewijslast

- Art. 1356, derde lid Burgerlijk Wetboek

La reconnaissance de l'existence d'une obligation et de son exécution est indivisible au sens de l'article 1356, alinéa 3, du Code civil et cette indivisibilité ne modifie pas les règles relatives à la charge de la preuve (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Aveu - Aveu indivisible - Obligation - Existence - Exécution

- Art. 1356, al. 3 Code civil

PREUVE - Matière civile - Aveu - Aveu indivisible - Obligation - Existence - Exécution - Charge de la preuve

- Art. 1356, al. 3 Code civil

C.11.0782.F

27 juni 2013

AC nr. ...

De organisatie van openluchtklassen en schoolreizen alsook het daarbij horende vervoer maken deel uit van de normale onderwijsorganisatie.

ONDERWIJS - Openluchtklassen en schoolreizen alsook het daarbij horende vervoer - Vóór en na 1 september 2001 - Sociaal voordeel

- Art. 33, eerste lid Wet 29 mei 1959

- Artt. 3, eerste lid, 4, eerste lid, en 33, eerste lid Decr.Fr.Gem. 7 juni 2001

L'organisation des classes de dépaysement et d'excursions scolaires ainsi que le transport s'y rapportant font partie de l'organisation normale de l'enseignement.

ENSEIGNEMENT - Classes de dépaysement et d'excursions scolaires ainsi que le transport s'y rapportant - Avant et après le 1er septembre 2001 - Avantage social

- Art. 33, al. 1er L. du 29 mai 1959

- Art. 3, al. 1er, 4, al. 1er et 33, al. 1er Décr.Comm.fr. du 7 juin 2001

De beslissing van een gemeente om een sociaal voordeel toe te kennen aan leerlingen die onderwijs volgen in de scholen die zij inricht, geeft de inrichtende macht van een school van dezelfde categorie die in dezelfde gemeente gelegen is en die tot het door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde vrij onderwijs behoort, het recht om van die gemeente hetzelfde voordeel te verkrijgen voor de leerlingen die in die school onderwijs volgen.

ONDERWIJS - Scholen ingericht door een gemeente - Toekenning van een sociaal voordeel - Scholen die behoren tot het door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde vrij onderwijs

- Art. 33, eerste lid Wet 29 mei 1959

- Artt. 3, eerste lid, 4, eerste lid, en 33, eerste lid Decr.Fr.Gem. 7 juni 2001

La décision prise par une commune d'octroyer un avantage social au bénéfice des élèves fréquentant une école qu'elle organise ouvre au profit du pouvoir organisateur d'une école de même catégorie située dans la même commune et relevant de l'enseignement libre subventionné par la Communauté française le droit d'obtenir de cette commune le même avantage au bénéfice des élèves fréquentant cette école.

ENSEIGNEMENT - Ecoles organisées par une commune - Octroi d'un avantage social - Ecoles relevant de l'enseignement libre subventionné par la Communauté française

- Art. 33, al. 1er L. du 29 mai 1959

- Art. 3, al. 1er, 4, al. 1er et 33, al. 1er Décr.Comm.fr. du 7 juin 2001

De sociale voordelen zijn voordelen van sociale aard die aan de kinderen worden toegekend en die niet binnen de normale onderwijsorganisatie vallen; het economische en financiële aspect van de voordelen kan het begrip normale onderwijsorganisatie niet vervangen (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2007, AR C.05.0321.F, AC 2007, nr. 311.

ONDERWIJS - Sociaal voordeel

- Art. 33, eerste lid Wet 29 mei 1959

- Artt. 3, eerste lid, 4, eerste lid, en 33, eerste lid Decr.Fr.Gem. 7 juni 2001

Les avantages sociaux sont des avantages à caractère social accordés aux enfants, qui ne s'inscrivent pas dans l'organisation normale de l'enseignement; l'aspect économique et financier des avantages ne peut se substituer à la notion d'organisation normale de l'enseignement (1). (1) Voir Cass., 7 juin 2007, RG C.05.0321.F, Pas., 2007, n° 311.

ENSEIGNEMENT - Avantage social

- Art. 33, al. 1er L. du 29 mai 1959

- Art. 3, al. 1er, 4, al. 1er et 33, al. 1er Décr.Comm.fr. du 7 juin 2001

Bij samenloop van fouten van een derde en van de werkgever en veroordeling in solidum van laatstgenoemden tot vergoeding van de schadelijder kan de derde, die de getroffene heeft vergoed, tegen de werkgever een vordering tot vrijwaring instellen voor het gedeelte waarvoor laatstgenoemde aansprakelijk is gesteld.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen - Arbeidsongeval - Verkeersongeval - Fouten begaan door een derde en de werkgever - Veroordeling in solidum t.a.v. de getroffene - Vordering tot vrijwaring van de derde tegen de werkgever

- Art. 46, § 1er, 6° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Artt. 1251, 3°, 1382, 1383 en 1384, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Jegens het slachtoffer is de bewaarder aansprakelijk wanneer zijn hoedanigheid van bewaarder, het gebrek van de zaak en het oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade bewezen is, en jegens de derde die door zijn fout het gebrek heeft veroorzaakt, heeft die bewaarder een verhaal voor het totaalbedrag van de schade.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen - Zaken - Gebrek - Bewaarder - Aansprakelijkheid - Gebrek veroorzaakt door de fout van een derde - Verhaal van de bewaarder

- Artt. 1251, 3°, en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

INDEPLAATSSTELLING - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Samenloop van aansprakelijkheid - Zaken - Gebrek - Bewaarder - Aansprakelijkheid - Gebrek veroorzaakt door de fout van een derde - Verhaal van de bewaarder

- Artt. 1251, 3°, en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Het vermoeden van aansprakelijkheid van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, is ingegeven door de bekommernis om een efficiëntere bescherming te bieden aan hen die schade lijden door zaken die een ander onder zijn bewaring heeft; het bestaat slechts ten gunste van de personen die rechtstreeks schade lijden, en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Cass. 4 feb. 2011, AR C.10.0236.N, AC 2011, nr. 104.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Bewaarder - Aansprakelijkheid - Doel van het vermoeden

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Wanneer een arbeidsongeval een verkeersongeval is, beschikt de werkgever niet meer over de vrijstelling van aansprakelijkheid die de getroffene en zijn rechthebbenden belet een rechtsovereenkomstig de regels van de burgerlijke aansprakelijkheid.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht -

En cas de concours de fautes commises par un tiers et par l'employeur, et de condamnation in solidum de ceux-ci à indemniser la victime d'un dommage, le tiers, qui a indemnisé celle-ci, dispose d'une action en garantie contre l'employeur en proportion de la part de responsabilité mise à la charge de ce dernier.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Concours de responsabilités - Généralités - Accident du travail - Accident de roulage - Fautes commise par un tiers et par l'employeur - Condamnation in solidum à l'égard de la victime - Action en garantie du tiers contre l'employeur

- Art. 46, § 1er, 6° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

- Art. 1251, 3°, 1382, 1383 et 1384, al. 2 Code civil

Envers la victime, le gardien est responsable dès lors que sont établis sa qualité de gardien, l'existence d'un vice de la chose et le lien de causalité entre le vice et le dommage et, contre le tiers dont la faute a causé le vice, ce gardien possède un recours pour le montant total du dommage. (1) (1) Cass., 4 février 2011, RG C.10.0236.N, Pas., 2011, n° 104

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Concours de responsabilités - Généralités - Choses - Vice - Gardien - Responsabilité - Vice causé par la faute d'un tiers - Recours du gardien

- Art. 1251, 3°, et 1384, al. 1er Code civil

SUBROGATION - Responsabilité hors contrat - Concours de responsabilités - Choses - Vice - Gardien - Responsabilité - Vice causé par la faute d'un tiers - Recours du gardien

- Art. 1251, 3°, et 1384, al. 1er Code civil

La présomption de responsabilité instaurée par l'article 1384, alinéa 1er, du Code civil est inspirée par le souci d'assurer une protection plus efficace aux victimes des dommages causés par le fait des choses que l'on a sous sa garde; elle n'existe qu'en faveur des personnes directement victimes du dommage et ne peut être invoquée que par elles. (1). (1) Cass., 4 février 2011, RG C.10.0236.N, Pas., 2011, n° 104.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Gardien - Responsabilité - Finalité de la présomption

- Art. 1384, al. 1er Code civil

Lorsqu'un accident du travail est un accident de roulage, l'employeur ne bénéficie plus de l'immunité excluant toute action en justice intentée, conformément aux règles de la responsabilité civile, par la victime et ses ayants droit.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres.

Meesters - Aangestelden - Verkeersongeval - Vordering van de werknemer tegen de werkgever wegens burgerlijke aansprakelijkheid - Vrijstelling

- Art. 46, § 1er, 6° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever - Verkeersongeval - Vordering van de werknemer tegen de werkgever wegens burgerlijke aansprakelijkheid - Vrijstelling

- Art. 46, § 1er, 6° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

préposés - Accident de roulage - Action en responsabilité civile du travailleur contre l'employeur - Immunité

- Art. 46, § 1er, 6° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Responsabilité - Travailleur. employeur - Accident de roulage - Action en responsabilité civile du travailleur contre l'employeur - Immunité

- Art. 46, § 1er, 6° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

C.12.0011.F

18 oktober 2013

AC nr. ...

Uit het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaren, volgt dat die arresten gezag van gewijsde erga omnes hebben (1). (1) Cass. 6 feb. 2009, AR C.08.0296.F, AC 2013, nr. 99.

RAAD VAN STATE - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei - Raad van State - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde

Il découle du principe général du droit relatif à l'autorité de chose jugée qui s'attache aux arrêts du Conseil d'État qui annulent un acte administratif que ces arrêts ont autorité de chose jugée erga omnes (1). (1) Cass., 6 février 2009, RG C.08.0296.F, Pas., 2013, n° 99.

CONSEIL D'ETAT - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Divers - Conseil d'Etat - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée

De omstandigheid dat de administratieve overheid, ten gevolge van de nietigverklaring, de nietig verklaarde handeling kan vernieuwen, ontslaat noch die overheid, noch de met eigenlijke rechtspraak belaste rechter van de verplichting de uitwerking in acht te nemen van het arrest van nietigverklaring wanneer de administratieve overheid de handeling niet heeft vernieuwd.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei - Raad van State - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde - Geen vernieuwing van de nietig verklaarde handeling

RAAD VAN STATE - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde - Geen vernieuwing van de nietig verklaarde handeling

La circonstance que l'autorité administrative a, ensuite de l'annulation, la faculté de procéder à la réfection de l'acte annulé ne dispense ni cette autorité ni le juge judiciaire de l'obligation de respecter l'effet qui s'attache à l'arrêt d'annulation lorsque l'autorité administrative s'est abstenue de procéder à la réfection.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Divers - Conseil d'Etat - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée - Pas de réfection de l'acte annulé

CONSEIL D'ETAT - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée - Pas de réfection de l'acte annulé

De terugwerkende kracht van de arresten van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaren, heeft tot gevolg dat de administratieve handelingen ab initio tenietgaan, zodat de partijen opnieuw in de toestand worden geplaatst waarin zij zich bevonden vóór de nietig verklaarde beslissing (1). (1) Cass. 6 feb. 2009, AR C.08.0296.F, AC 2013, nr. 99.

RAAD VAN STATE - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei - Raad van State - Arrest - Administratieve handeling - Nietigverklaring - Gezag van gewijsde

La rétroactivité des arrêts du Conseil d'État qui annulent un acte administratif entraîne la disparition de ceux-ci ab initio, de sorte que les parties sont remises dans l'état où elles se trouvaient avant la décision annulée (1). (1) Cass., 6 février 2009, RG C.08.0296.F, Pas., 2013, n° 99.

CONSEIL D'ETAT - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Divers - Conseil d'Etat - Arrêt - Acte administratif - Annulation - Autorité de chose jugée

C.12.0021.N

4 januari 2013

AC nr. ...

De rechter miskent het recht van verdediging, noch schendt artikel 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek, wanneer hij op een gemotiveerde wijze, op grond van de door de partijen overgelegde gegevens en binnen de grenzen van de tegenstrijdige vorderingen van de ouders een omgangsregeling oplegt in het belang van de ouders en de kinderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het eerste en tweede onderdeel van het eerste middel en in zoverre tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat krachtens artikel 1138, 2° Ger.W. de rechter geen uitspraak mag doen over niet-gevorderde zaken of meer mag toekennen dan gevraagd en het beschikkingsbeginsel hem verbiedt om ambtshalve het voorwerp van de vordering te wijzigen (Cass. 26 feb. 2010, AC 2010, nr. 132; Cass. 15 mei 2009, AC 2009, nr. 319; Cass. 17 feb. 2005, AC 2005, nr. 97), en in deze geen enkele partij een speciale regeling voor het verblijf van de kinderen van de woensdagnamiddag tot de donderdag vorderde. Nu tevens uit de memorie van toelichting m.b.t. de wet van 18 juli 2006 op het verblijfsco-ouderschap blijkt dat een te grote versnippering ter zake kennelijk niet in het belang van het kind werkt en het bestreden arrest een en ander ambtshalve oplegt zonder dat partijen gelet op het verloop van het debat mochten verwachten dat de rechter dit in zijn oordeel zou betrekken (Cass. 29 sept. 2011, AC 2011, nr. 514) en zonder dat zij hierover tegenspraak hebben kunnen voeren, was het O.M. van oordeel dat het recht van verdediging van de eiser werd miskend.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Recht van verdediging - Omgangsregeling kinderen - Wijziging van de maatregel - Voorwaarden

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Omgangsregeling kinderen - Wijziging van de maatregel - Voorwaarden

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Recht van verdediging - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Omgangsregeling kinderen - Wijziging van de maatregel - Voorwaarden

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Recht van verdediging - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Omgangsregeling kinderen - Wijziging van de maatregel - Voorwaarden

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Le juge ne viole ni les droits de la défense ni l'article 1138, 2°, du Code judiciaire, lorsqu'il impose, de manière motivée, un droit de visite dans l'intérêt des parents et des enfants, en se fondant sur des éléments produits par les parties et dans les limites des demandes contradictoires des parents (1). (1) Le M.P. a conclu au bien-fondé du premier moyen en ses première et deuxième branches et, dans cette mesure, à la cassation de l'arrêt attaqué au motif, qu'en vertu de l'article 1138, 2°, du Code judiciaire le juge ne peut prononcer sur choses non demandées ou accorder plus qu'il n'a été demandé et que le principe dispositif lui interdit de modifier d'office l'objet de la demande (Cass., 26 février 2010, Pas., 2010, n° 132; Cass., 15 mai 2009, Pas., 2009, n°319; Cass., 17 février 2005, Pas., 2005, n° 97) et, qu'en l'espèce, aucune des deux parties n'a demandé une mesure particulière pour le séjour des enfants du mercredi midi au jeudi. Dès lors qu'il ressort aussi de l'exposé des motifs de la loi du 18 juillet 2006 tendant à privilégier l'hébergement égalitaire de l'enfant dont les parents sont séparés et réglant l'exécution forcée en matière d'hébergement d'enfant qu'un morcellement trop important ne servirait manifestement pas l'intérêt de l'enfant et que l'arrêt attaqué l'impose, d'office, sans que les parties pouvaient attendre, vu le déroulement des débats, que le juge les inclurait dans son jugement (Cass., 29 septembre 2011, Pas., 2011, n° 514) et que la décision n'a pas été soumise à la contradiction des parties, le M.P. a considéré que les droits de défense du demandeur ont été violés.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Divorce par consentement mutuel - Droits de la défense - Droit de visite des enfants - Modification de la mesure - Conditions

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Divorce par consentement mutuel - Droit de visite des enfants - Modification de la mesure - Conditions

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Droits de la défense - Divorce par consentement mutuel - Droit de visite des enfants - Modification de la mesure - Conditions

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Droits de la défense - Divorce par consentement mutuel - Droit de visite des enfants - Modification de la mesure - Conditions

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

C.12.0031.F

18 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation -

Vreemde wet - Uitlegging door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vreemde wet - Uitlegging - Feitenrechter - Bevoegdheid

VREEMDE WET - Uitlegging - Bevoegdheid van de rechter

Généralités - Matière civile - Loi étrangère - Interprétation par le juge du fond - Contrôle de la Cour

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Loi étrangère - Interprétation - Juge du fond - Pouvoir

LOI ETRANGERE - Interprétation - Pouvoir du juge

Het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter overeenstemt met de uitlegging die aan deze wet in het land van oorsprong gegeven wordt (1) (2). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ... (2) Cass. 12 jan. 2009, AR C.07.0269.F – C.07.0284.F, AC 2009, nr. 21.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken - Vreemde wet - Uitlegging door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

La Cour vérifie la conformité de la décision du juge du fond à l'interprétation que la loi étrangère reçoit dans le pays dont elle émane (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Cass., 12 janvier 2009, RG C.07.0269.F-C.07.0284.F, Pas., 2009, n° 21.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière civile - Loi étrangère - Interprétation par le juge du fond - Contrôle de la Cour

Wanneer de feitenrechter de vreemde wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen door rekening te houden met de uitlegging die eraan gegeven wordt in het land van oorsprong (1) (2). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ... (2) Cass. 12 jan. 2009, AR C.07.0269.F – C.07.0284.F, AC 2009, nr. 21.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vreemde wet - Uitlegging - Feitenrechter - Bevoegdheid

VREEMDE WET - Uitlegging - Bevoegdheid van de rechter

Lorsqu'il applique la loi étrangère, le juge du fond doit en déterminer la portée en tenant compte de l'interprétation qu'elle reçoit dans le pays dont elle émane (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Cass., 12 janvier 2009, RG C.07.0269.F-C.07.0284.F, Pas., 2009, n° 21.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Loi étrangère - Interprétation - Juge du fond - Pouvoir

LOI ETRANGERE - Interprétation - Pouvoir du juge

C.12.0032.F

16 september 2013

AC nr. ...

Een nieuwe wet wordt in de regel niet enkel toegepast op situaties die ontstaan vanaf haar inwerkingtreding maar ook op de gevolgen in de toekomst van situaties die onder de werking van de vroegere wet ontstaan zijn en zich onder de nieuwe wet voordoen of voortduren, voor zover er geen afbreuk wordt gedaan aan de reeds definitief vastgestelde rechten; bij overeenkomsten blijft echter de oude wet toepasselijk tenzij de nieuwe wet van openbare orde of van dwingend recht is, of als zij uitdrukkelijk de toepassing op de lopende overeenkomsten bepaalt (1). (1) Cass. 18 maart 2011, AR C.10.0015.N, AC 2011, nr. 212.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Overeenkomst - Nieuwe wet - Toepassing

Hoewel de rechter, op vraag van een partij, een deloyale handelwijze die het recht van verdediging aantast, mag bestraffen en om die reden een conclusie uit het debat mag weren, handelt de partij die in de laatste conclusie van de procedurekalender een vordering instelt, overeenkomstig voornoemd artikel 747, §§ 1 en 2, niet noodzakelijk deloyaal.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Artikel 747, §§ 1 en

En règle, une loi nouvelle s'applique non seulement aux situations qui naissent à partir de son entrée en vigueur mais aussi aux effets futurs des situations nées sous le régime de la loi antérieure qui se produisent ou se prolongent sous l'empire de la loi nouvelle, pour autant que cette application ne porte pas atteinte aux droits déjà irrévocablement fixés; toutefois en matière de convention, l'ancienne loi demeure applicable, à moins que la loi nouvelle ne soit d'ordre public ou impérative ou qu'elle n'en prévoie expressément l'application aux conventions en cours (1). (1) Cass., 18 mars 2011, RG C.10.0015.N, Pas., 2011, n° 212.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Convention - Loi nouvelle - Application

Si le juge peut, à la demande d'une partie, sanctionner un comportement déloyal portant atteinte aux droits de la défense et, pour ce motif, écarter les conclusions des débats, la partie qui introduit une demande par les dernières conclusions prévues au calendrier de la procédure déterminé conformément à l'article 747, § 1er et 2, du Code judiciaire ne commet pas nécessairement pareille déloyauté.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Article 747, § 1er et 2 du

2 van het Gerechtelijk Wetboek - Procedurekalender - Laatste conclusie - Nieuwe vordering - Recht van verdediging - Loyale handelwijze - Sanctie - Weren van conclusie - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 747, §§ 1 en 2 Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Artikel 747, §§ 1 en 2 van het Gerechtelijk Wetboek - Procedurekalender - Laatste conclusie - Nieuwe vordering - Loyale handelwijze - Sanctie - Weren van conclusie - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 747, §§ 1 en 2 Gerechtelijk Wetboek

Code judiciaire - Calendrier de la procédure - Dernières conclusions - Demande nouvelle - Droits de la défense - Loyauté - Sanction - Ecartement des conclusions - Pouvoir du juge

- Art. 747, § 1er et 2 Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Article 747, § 1er et 2 du Code judiciaire - Calendrier de la procédure - Dernières conclusions - Demande nouvelle - Loyauté - Sanction - Ecartement des conclusions - Pouvoir du juge

- Art. 747, § 1er et 2 Code judiciaire

C.12.0036.N

12 december 2013

AC nr. ...

De rechter die de door de stedenbouwkundig inspecteur voor de burgerlijke rechter ingestelde herstellvordering afwijst als ongegrond, vermag de stedenbouwkundige inspecteur niet als in het ongelijk gestelde partij veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Zie GwH. 8 maart 2012, nr. 43/2012.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Stedenbouwkundig inspecteur - Herstellvordering - Afwijzing - Gevolg - Rechtsplegingsvergoeding

- Art. 6.1.43 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Afwijzing - Gevolg - Rechtsplegingsvergoeding - Herstel van plaats in de vorige staat - Stedenbouwkundig inspecteur

- Art. 6.1.43 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

Le juge qui rejette comme étant non fondée l'action en réparation introduite par l'inspecteur urbaniste devant le juge civil, ne peut condamner l'inspecteur urbaniste en tant que partie succombante au paiement d'une indemnité de procédure (1). (1) Voir Cour Const., 8 mars 2012, n° 43/2012.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Inspecteur urbaniste - Action en réparation - Rejet - Conséquence - Indemnité de procédure

- Art. 6.1.43 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 1017, al. 1er, 1018, al. 1er et 1022, al. 1er Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Rejet - Conséquence - Indemnité de procédure - Remise en état des lieux - Inspecteur urbaniste

- Art. 6.1.43 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 1017, al. 1er, 1018, al. 1er et 1022, al. 1er Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

C.12.0037.N

25 maart 2013

AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM; zie o.m. Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Gerechtelijk recht - Rechtspleging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer een rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Gerechtelijk recht - Rechtspleging - Taak van de rechter - Beslissing - Redenen - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Recht van verdediging - Toepassing - Taak van de rechter - Beslissing - Redenen - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak

Le juge est tenu de trancher le litige conformément aux règles de droit qui lui sont applicables; il a l'obligation d'examiner la nature juridique des faits et actes invoqués par les parties et, quelle que soit la qualification juridique que celles-ci leur ont donnée, peut suppléer d'office aux motifs invoqués devant lui, pour autant qu'il n'élève aucune contestation dont les parties ont exclu l'existence par voie de conclusions, qu'il se fonde uniquement sur des éléments régulièrement soumis à son appréciation, qu'il ne modifie pas l'objet de la demande et ne viole pas les droits de défense des parties (1). (1) Cass., 29 septembre 2011, RG C.10.0349.N, Pas., 2011, n° 514, et les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC; voir notamment, Cass., 31 janvier 2011, RG C.10.0123.F, Pas., 2011, n° 88; Cass., 1er février 2010, RG S.09.0064.N, Pas., 2010, n° 77, et les conclusions de Madame l'avocat général Mortier publiées avant cet arrêt dans AC; Cass., 28 septembre 2009, RG C.04.0253.F, Pas., 2009, n° 529, et les conclusions de Monsieur l'avocat général Genicot publiées avant cet arrêt; Cass., 28 mai 2009, RG C.06.0248.F, Pas., 2009, n° 355, et les conclusions de Monsieur l'avocat général Henkes publiées avant cet arrêt; Cass., 28 mai 2009, RG C.08.0066.F, Pas., 2009, n° 356.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Droit judiciaire - Procédure - Mission du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 774 Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Droits de la défense - Mission du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 774 Code judiciaire

Ne viole pas le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense, le juge qui fonde sa décision sur des éléments dont les parties pouvaient présumer, eu égard au déroulement des débats, qu'ils formeraient la conviction du juge et qui ont été soumis à contradiction (1). (1) Cass., 29 septembre 2011, RG C.10.0349.N, Pas., 2011, n° 514 et les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Droit judiciaire - Procédure - Mission du juge - Décision - Motifs - Présomption des parties - Soumission à contradiction

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Droits de la défense - Application - Mission du juge - Décision - Motifs - Présomption des parties - Soumission à contradiction

Het feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Toepassing van een bepaalde wetsbepaling - Niet opgeworpen door partijen - Gevolg - Uitsluiting bij conclusie

Il ne résulte pas de la circonstance qu'elles n'ont pas invoqué l'application d'une disposition légale déterminée que les parties ont exclu celle-ci par voie de conclusions (1). (1) Cass., 29 septembre 2011, RG C.10.0349.N, Pas., 2011, n° 514 et les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Application d'une disposition légale déterminée - Non soulevée par les parties - Conséquence - Exclusion par conclusions

C.12.0053.N

7 november 2013

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite over de doelstelling van de onteigening.

*ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Onteigening - Doelstelling
ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Doelstelling - Beoordeling*

Le juge apprécie souverainement en fait le but de l'expropriation.

*APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Expropriation - But
EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - But - Appréciation*

De wettelijke bepaling van artikel 72, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, die inhoudt dat, wanneer de onteigening wordt gevorderd voor de verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan, bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of – vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van dat ruimtelijk uitvoeringsplan, vertolkt een algemeen beginsel dat van toepassing is ongeacht de rechtsgrond van de onteigening (1). (1) Cass. 31 mei 2013, AR C.11.0749.N, AC 2013, nr. 332.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan - Onteigend perceel - Waardebepaling - Planologische neutraliteit

- Art. 72, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onteigening ten algemene nutte - Planologische neutraliteit

- Art. 72, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

La disposition de l'article 72, § 1er, alinéa 1er, du Décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire qui implique que, lorsque l'expropriation est requise pour la réalisation d'un plan d'exécution spatial, il n'est pas tenu compte lors de la détermination de la valeur de la parcelle expropriée, de la plus-value ou de la moins-value qui résulte des prescriptions de ce plan d'exécution spatiale, exprime un principe général applicable quel que soit le fondement juridique de l'expropriation (1). (1) Cass., 31 mai 2013, RG C.11.0749.N, Pas., 2013, n° 332.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Réalisation d'un plan d'exécution spatiale - Parcelle expropriée - Détermination de la valeur - Neutralité planologique

- Art. 72, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Expropriation pour cause d'utilité publique - Neutralité planologique

- Art. 72, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Er is geen aanleiding prejudiciële vragen te stellen die uitgaan van een verkeerde rechtsopvatting (1). (1) Zie Cass. 13 juni 2013, AR C.12.0091.F, AC 2013, nr. 368; Cass. 21 okt. 2010, AR F.08.0035.F, AC 2010, nr. 623, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES in Pas. 2010, nr. 623; Cass. 17 maart 2009, AR P.08.1749.N, AC 2009, nr. 202; Cass. 19 dec. 2008, AR C.07.0281.N, AC 2008, nr. 746, met concl. van advocaat-generaal met opdracht A. VAN INGELGEM; Cass. 18 juni 2007, AR C.06.0080.F, AC 2007, nr. 335.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie -

Il n'y a pas lieu de poser des questions préjudicielles qui reposent sur une prémisse juridique erronée (1). (1) Voir Cass., 13 juin 2013, RG C.12.0091.F, Pas., 2013, n° 368; Cass., 21 octobre 2010, RG. F.08.0035.F, Pas., 2010, n° 623 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Henkes; Cass., 17 mars 2009, RG P.08.1749.N, Pas., 2009, n° 202; Cass., 19 décembre 2008, RG C.07.0281.N, Pas., 2008, n° 746 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Van Ingelgem publiées à leur date dans AC; Cass., 18 juin 2007, RG C.06.0080.F, Pas., 2007, n° 335.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de

Verplichting om een vraag te stellen - Verkeerde rechtsopvatting

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting om een vraag te stellen - Verkeerde rechtsopvatting

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

cassation - Obligation de poser une question - Prémisse juridique erronée

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation de poser une question - Prémisse juridique erronée

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

C.12.0056.F

4 maart 2013

AC nr. ...

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter het geschil moet beslechten overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, is hij verplicht om, in naleving van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing is vereist door de feiten die de partijen tot staving van hun aanspraken speciaal aanvoeren (1). (1) Zie Cass. 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, AC 2006, nr. 173; Cass. 9 mei 2008, AR C.06.0641.F, AC 2008, nr. 283.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Toepasselijk recht - Bijzonder aangevoerde feiten - Ambtshalve opgeworpen middelen - Verplichting - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

En vertu du principe général du droit suivant lequel le juge est tenu de trancher le litige conformément à la règle de droit qui lui est applicable, il a l'obligation, en respectant les droits de la défense, de relever d'office les moyens de droit dont l'application est commandée par les faits spécialement invoqués par les parties au soutien de leurs prétentions (1). (1) Voir Cass., 24 mars 2006, RG C.05.0360.F, Pas., 2006, n° 173; Cass., 9 mai 2008, RG C.06.0641.F, Pas., 2008, n° 283.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoir du juge - Droit applicable - Faits spécialement invoqués - Moyens relevés d'office - Obligation - Principe dispositif - Droits de la défense

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pouvoir du juge - Droit applicable - Faits spécialement invoqués - Moyens relevés d'office - Obligation - Principe dispositif - Droits de la défense

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Matière civile - Pouvoir du juge - Droit applicable - Faits spécialement invoqués - Moyens relevés d'office - Obligation - Principe dispositif - Droits de la défense

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Pouvoir du juge - Droit applicable - Faits spécialement invoqués - Moyens relevés d'office - Obligation - Principe dispositif - Droits de la défense

C.12.0059.N

14 januari 2013

AC nr. ...

Het adagium volgens hetwelk iedereen wordt geacht de wet te kennen is geen algemeen rechtsbeginsel.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Adagium - Iedereen wordt geacht de wet te kennen - Aard

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26 en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt dat ook in andere zaken die hetzelfde voorwerp hebben als een reeds beantwoorde prejudiciële vraag, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, niet vermag toe te passen (1). (1) Cass. 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, AC 2005, nr. 108, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Reeds beantwoord -

L'adage suivant lequel nul n'est censé ignorer la loi, ne constitue pas un principe général du droit.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Adage - Nul n'est censé ignorer la loi - Nature

Il suit du régime des questions préjudicielles régi notamment par les articles 26 et 28 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, qu'en toutes causes ayant un objet identique à celui d'une question préjudicielle déjà tranchée, le juge ne peut appliquer la disposition légale déclarée inconstitutionnelle par la Cour constitutionnelle (1). (1) Cass., 22 février 2005, RG P.04.1345.N, Pas., 2005, n° 108, et les conclusions de Monsieur le procureur général De Swaef, publiées avant cet arrêt dans A.C.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Déjà tranchée -

Gevolg - Rechtbanken - Andere zaken - Zelfde voorwerp - Opdracht van de rechter - Ongrondwettig bevonden wetsbepaling - Toepassing

- Artt. 26 en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Reeds beantwoord - Gevolg - Rechtbanken - Andere zaken - Zelfde voorwerp - Opdracht van de rechter - Ongrondwettig bevonden wetsbepaling - Toepassing - Grondwettelijk Hof

- Artt. 26 en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Conséquence - Tribunaux - Autres causes - Même objet - Mission du juge - Disposition légale considérée comme inconstitutionnelle - Application

- Art. 26 et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Déjà tranchée - Conséquence - Tribunaux - Autres causes - Même objet - Mission du juge - Disposition légale considérée comme inconstitutionnelle - Application - Cour constitutionnelle

- Art. 26 et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

C.12.0063.F

21 februari 2013

AC nr. ...

Het arrest schendt artikel 275, §1, van de douane- en accijnzenwet, wanneer het de burgerlijke rechter in kort geding bevoegd verklaart om kennis te nemen van de vordering tot vrijgave van een beslag dat de administratie der douane en accijnzen heeft gelegd n.a.v. de vervolging van een strafrechtelijke overtreding van de wetten inzake douane en accijnzen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Vervolging van een strafrechtelijke overtreding - Administratie der douane en accijnzen - Beslag - Vordering tot vrijgave - Burgerlijke rechter - Bevoegdheid
- Art. 275, § 1 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

Viole l'article 275, § 1er, de la loi générale relative aux douanes et accises, l'arrêt qui reconnaît au juge civil siégeant en référé le pouvoir de connaître de la demande en mainlevée d'une saisie effectuée par l'administration des douanes et accises dans le cadre de la poursuite d'une infraction pénale aux lois en matière de douanes et accises.

DOUANES ET ACCISES - Poursuite d'une infraction pénale - Administration des douanes et accises - Saisie - Demande en mainlevée - Juge civil - Compétence
- Art. 275, § 1er L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

C.12.0066.F

28 februari 2013

AC nr. ...

Het onderhandse stuk op grond waarvan een bewarend beslag onder derden kan worden gelegd zonder toelating van de beslagrechter, is het stuk dat de schuldeiser reeds bezit en waaruit zijn schuldvordering blijkt (1). (1) Cass. 5 april 1991, AR 7104, AC 1990-91, nr. 409.

BESLAG - Bewarend beslag - Bewarend beslag onder derden - Voorwaarde - Onderhands stuk
- Art. 1445, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

De staat van honoraria die een advocaat aan zijn cliënt toestuurt, is op zich geen onderhands stuk.

ADVOCAAT - Bewarend beslag - Voorwaarde - Onderhands stuk - Staat van honoraria

- Art. 1445, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Bewarend beslag - Bewarend beslag onder derden - Voorwaarde - Onderhands stuk - Begrip - Staat van honoraria van een advocaat

- Art. 1445, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le titre privé qui permet de faire pratiquer une saisie-arrêt conservatoire, sans autorisation du juge des saisies, est celui que possède déjà le créancier et qui établit sa créance (1). (1) Cass., 5 avril 1991, RG 7104, Pas., 1991, n° 409.

SAISIE - Saisie conservatoire - Saisie-arrêt conservatoire - Condition - Titre privé
- Art. 1445, al. 1er Code judiciaire

Un état d'honoraires adressé par un avocat à son client ne constitue pas en soi un titre privé.

AVOCAT - Saisie conservatoire - Condition - Titre privé - Etat d'honoraires

- Art. 1445, al. 1er Code judiciaire

SAISIE - Saisie conservatoire - Saisie-arrêt conservatoire - Condition - Titre privé - Notion - Etat d'honoraires d'un avocat

- Art. 1445, al. 1er Code judiciaire

C.12.0068.N

24 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement -

aanleg - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter
STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Plannen van aanleg - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

Plan d'aménagement - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Acte punissable - Condition - Mission du juge
URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Plans d'aménagement - Acte punissable - Condition - Mission du juge

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg vanaf 1 mei 2000 kan een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

L'usage contraire aux prescriptions de destination des plans d'aménagement après le 1er mai 2000 peut constituer un acte punissable pour autant que cet usage contraire ait une implication spatiale, ce qui doit être examiné in concreto par le juge (1). (1) Voir les concl. partiellement contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Acte punissable - Condition - Mission du juge

- Artt. 6.1.1, eerste lid, 6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 6.1.1, al. 1er, 6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Plannen van aanleg - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Plans d'aménagement - Acte punissable - Condition - Mission du juge

- Art. 6.1.1, eerste lid, 6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 6.1.1, al. 1er, 6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

C.12.0069.N

24 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

STEDENBOUW - Sancties - Strafbare handelingen - Gebruik
STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Plannen van aanleg - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter
STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

URBANISME - Sanctions - Actes punissables - Usage
URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Plans d'aménagement - Acte punissable - Condition - Mission du juge
URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Acte punissable - Condition - Mission du juge

De artikelen 4.2.1, 5°, c), en 6.1.1, eerste lid, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stellen enkel strafbaar het gewoonlijk gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, dit is het herhaaldelijk plaatsen van dergelijke inrichtingen op een stuk grond, maar niet het gebruik van deze inrichtingen als dusdanig (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

Les articles 4.2.1, 5°, c) et 6.1.1, alinéa 1er, 1° du Code flamand de l'aménagement du territoire déclarent punissable uniquement l'usage usuel d'un terrain pour la pose d'une ou plusieurs installations mobiles pouvant être utilisées comme logement, c'est-à-dire le placement répété de telles installations sur un terrain, mais pas l'usage de ces installations en tant que telles (1). (1) Voir les concl. partiellement contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

STEDENBOUW - Sancties - Strafbare handelingen - Gebruik
- Artt. 4.2.1, 5°, c), en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

URBANISME - Sanctions - Actes punissables - Usage
- Art. 4.2.1, 5°, c), et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg vanaf 1 mei 2000 kan een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

STEDENBOUW - Sancties - Stakingsbevel - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Plannen van aanleg - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

- Artt. 6.1.1, eerste lid, 6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Plan van aanleg - Gebruik - Strijdig met de bestemmingsvoorschriften - Strafbare handeling - Voorwaarde - Opdracht van de rechter

- Artt. 6.1.1, eerste lid, 6° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

L'usage contraire aux prescriptions de destination des plans d'aménagement après le 1er mai 2000 peut constituer un acte punissable pour autant que cet usage contraire ait une implication spatiale, ce qui doit être examiné in concreto par le juge (1). (1) Voir les concl. partiellement contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Sanctions - Ordre de cessation - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Plans d'aménagement - Acte punissable - Condition - Mission du juge

- Art. 6.1.1, al. 1er, 6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Plan d'aménagement - Usage - Contraire aux prescriptions de destination - Acte punissable - Condition - Mission du juge

- Art. 6.1.1, al. 1er, 6° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

C.12.0072.F

4 oktober 2013

AC nr. ...

Uit artikel 88, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst volgt niet dat het verval van het recht van de verzekeraar om tegen zijn verzekerde een regresvordering in te stellen, doordat hij gedraald heeft zijn verzekerde in kennis te stellen van zijn voornemen om verhaal in te stellen zodra hij de feiten kent die zijn beslissing staven, tot gevolg heeft dat de verzekerde, ondanks zijn zware fout, recht heeft op de dekking van zijn verzekeraar.

VERZEKERING - Landverzekering - Regresvordering van de verzekeraar - Verval - Recht van de verzekerde op dekking

- Art. 88, tweede lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Il ne résulte pas de l'article 88, alinéa 2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre que la déchéance du droit de l'assureur d'introduire l'action récursoire contre son assuré lorsqu'il tarde à notifier à l'assuré son intention d'exercer un recours aussitôt qu'il a connaissance des faits justifiant sa décision, entraîne le droit pour l'assuré, malgré sa faute lourde, de faire appel à la garantie de son assureur.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Action récursoire de l'assureur - Déchéance - Droit d'appel à garantie par l'assuré

- Art. 88, al. 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0091.F

13 juni 2013

AC nr. ...

Doordat de eiser voor de appelrechter slechts betoogde dat de litigieuze beschermingsmaatregel, zonder de betaling van een bedrag dat redelijkerwijs in verhouding staat tot de waarde van het goed, die neerkomt op een definitieve beroving van de eigenaar van het goed, strijdig is met artikel 1 van het eerste aanvullende Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, is het middel dat de schending van dat artikel aanvoert door voor het eerst voor het Hof te betogen dat het een vergoeding impliceert wanneer de aangenomen beschermingsmaatregel geen billijk evenwicht tot stand brengt tussen de vereisten van het algemeen belang van de gemeenschap en de vereisten van de vrijwaring van de fundamentele rechten van het individu, nieuw en bijgevolg niet ontvankelijk.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Middel niet voor de appelrechter aangevoerd - Ontvankelijkheid

Artikel 16 van de Grondwet is van toepassing in geval van onteigening ten algemene nutte, die een gedwongen eigendomsoverdracht onderstelt waaruit een eigendomsverlies, en bijgevolg een daadwerkelijke beroving van een goed voortvloeit (1). (1) Cass. 4 dec. 2008, AR C.04.0582.F-C.05.0129.F-C.05.0130.F-C.05.0131.F-C.05.0132.F-C.05.0133.F-C.05.0134.F-C.05.0135.F-C.05.0136.F-C.05.0222.F-C.05.0224.F, AC 2008, nr. 696.

GRONDWET - Art. 16 - Toepassingsgebied

- Art. 16 Grondwet 1994

Artikel 1 van de Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985, dat uitsluitend begripsomschrijvingen bevat, strekt niet ertoe verplichtingen of rechten vast te leggen waarop de rechtzoekenden zich zouden kunnen beroepen en heeft bijgevolg geen directe werking in het interne recht (1). (1) Zie AR RvS nr. 97.477 van 5 juli 2001.

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985 inzake het behoud van het architectonische erfgoed van Europa - Artikel 1 - Toepassing

- Art. 1 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bescherming van roerende goederen in een als monument beschermd gebouw - Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985 inzake het behoud van het architectonische erfgoed van Europa - Artikel 1 - Toepassing

- Art. 1 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

STEDENBOUW - Algemeen - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bescherming van roerende goederen in een als monument beschermd gebouw - Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985 inzake het behoud van het architectonische erfgoed van Europa - Artikel 1 - Toepassing

Dès lors que le demandeur se limitait à soutenir devant le juge d'appel que, sans le versement d'une somme raisonnablement en rapport avec la valeur du bien, la mesure de classement litigieuse, qui aboutit à déposséder définitivement le propriétaire du bien, est contraire à l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le moyen, qui invoque la violation de cet article en faisant valoir pour la première fois devant la Cour qu'il implique une indemnisation lorsque la mesure de classement adoptée ne réalise pas un juste équilibre entre les exigences de l'intérêt général de la communauté et les impératifs de sauvegarde des droits fondamentaux de l'individu, est nouveau, partant, irrecevable.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Moyen non invoqué dans le juge d'appel - Recevabilité

L'article 16 de la Constitution s'applique en cas d'expropriation pour cause d'utilité publique, laquelle suppose un transfert de propriété forcé ayant pour effet une perte de propriété, partant, une dépossession effective d'un bien (1). (1) Cass., 4 décembre 2008, RG C.04.0582.F-C.05.0129.F-C.05.0130.F-C.05.0131.F-C.05.0132.F-C.05.0133.F-C.05.0134.F-C.05.0135.F-C.05.0136.F-C.05.0222.F-C.05.0224.F, Pas., 2008, n° 696.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 16 - Champ d'application

- Art. 16 Constitution 1994

L'article 1er de la Convention de Grenade du 3 octobre 1985, qui ne contient que des définitions, n'a pas pour objet de consacrer des obligations ou des droits dont les justiciables pourraient se prévaloir et, partant, n'a pas d'effet direct dans le droit interne (1). (1) Voir C.E., arrêt n° 97.477 du 5 juillet 2001.

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: - Convention de Grenade du 3 octobre 1985 pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe - Article 1er - Application

- Art. 1er Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Région de Bruxelles-Capitale - Classement de meubles dans un immeuble classé comme monument - Convention de Grenade du 3 octobre 1985 pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe - Article 1er - Application

- Art. 1er Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

URBANISME - Généralités - Région de Bruxelles-Capitale - Classement de meubles dans un immeuble classé comme monument - Convention de Grenade du 3 octobre 1985 pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe - Article 1er - Application

- Art. 1 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

- Art. 1er Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

Onder uitrusting of decoratieve elementen die integrerend deel uitmaken van het als monument beschermde werk moet worden verstaan elk voorwerp dat, wegens de historische, archeologische, artistieke, esthetische, wetenschappelijke, sociale, technische of volkskundige band die het met dat werk verbindt, bijdraagt tot de socio-culturele, artistieke of historische waarde ervan; die voorwerpen hoeven bovendien de hoedanigheid van onroerend goed uit hun aard of door bestemming niet te hebben.

Par installations ou éléments décoratifs faisant partie intégrante de la réalisation protégée au titre de monument, il y a lieu d'entendre tout objet qui, en raison du lien historique, archéologique, artistique, esthétique, social, technique ou folklorique qui l'unit à cette réalisation, contribue à en déterminer la valeur socio-culturelle, artistique ou historique; ces objets ne doivent pas revêtir en outre la qualité d'immeuble par nature ou par destination.

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Beschermingsprocedure van het onroerende erfgoed - Voorwerp - Uitrusting of decoratieve elementen die integrerend deel uitmaken van het als monument beschermde werk

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Région de Bruxelles-Capitale - Procédure de classement du patrimoine immobilier - Objet - Installations ou éléments décoratifs faisant partie intégrante de la réalisation protégée au titre de monument

- Art. 206, 1° Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening
STEDENBOUW - Algemeen - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Beschermingsprocedure van het onroerende erfgoed - Voorwerp - Uitrusting of decoratieve elementen die integrerend deel uitmaken van het als monument beschermde werk

- Art. 206, 1° Code bruxellois d'aménagement du territoire
URBANISME - Généralités - Région de Bruxelles-Capitale - Procédure de classement du patrimoine immobilier - Objet - Installations ou éléments décoratifs faisant partie intégrante de la réalisation protégée au titre de monument

- Art. 206, 1° Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

- Art. 206, 1° Code bruxellois d'aménagement du territoire

Hoewel een beschermingsmaatregel van een goed een beperking kan vormen op het uitoefenen van het eigendomsrecht van de eigenaar ervan, levert zij geen daadwerkelijke beroving van dat goed op.

Si une mesure de classement d'un bien peut constituer une restriction à l'usage du droit de propriété de son propriétaire, elle n'emporte pas une dépossession effective de ce bien.

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Beschermingsmaatregel van een goed
- Artt. 206, 1°, 222 tot 226, en 232 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening
STEDENBOUW - Algemeen - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Beschermingsmaatregel van een goed
- Artt. 206, 1°, 222 tot 226, en 232 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Région de Bruxelles-Capitale - Mesure de classement d'un bien
- Art. 206, 1°, 222 à 226, et 232 Code bruxellois d'aménagement du territoire
URBANISME - Généralités - Région de Bruxelles-Capitale - Mesure de classement d'un bien
- Art. 206, 1°, 222 à 226, et 232 Code bruxellois d'aménagement du territoire

Een prejudiciële vraag die steunt op een onjuiste premisse hoeft niet te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass. 17 maart 2009, AR P.08.1749.F, AC 2009, nr. 202; Cass. 11 sept. 2009, AR D.08.0022.F, AC 2009, nr. 495; Cass. 21 okt. 2010, AR F.08.0035.F, AC 2010, nr. 623.

Une question préjudicielle basée sur une prémisse juridique inexacte ne doit pas être posée à la Cour constitutionnelle (1). (1) Cass., 17 mars 2009, RG P.08.1749.F, Pas., 2009, n° 202; Cass., 11 septembre 2009, RG D.08.0022.F, Pas., 2009, n° 495; Cass., 21 octobre 2010, RG F.08.0035.F, Pas., 2010, n° 623.

GRONDWETTELIJK HOF - Hof van Cassatie - Prejudiciële vraag gesteund op een onjuiste premisse - Verplichting voor het Hof

COUR CONSTITUTIONNELLE - Cour de cassation - Question préjudicielle basée sur une prémisse inexacte - Obligation pour la Cour

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijke Hof - Hof van Cassatie - Prejudiciële vraag gesteund op een onjuiste premisse - Verplichting voor het Hof

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Question préjudicielle basée sur une prémisse inexacte - Obligation pour la Cour

Een partij die in eerste aanleg geen vordering heeft ingesteld tegen een bepaalde partij, kan tegen die partij niet voor het eerst in hoger beroep een vordering instellen (1). (1) Zie Cass. 16 maart 2007, AR C.06.0294.N, AC 2007, nr. 144; Cass. 5 jan. 2007, AR C.06.0026.N, AC 2007, nr. 8; Cass. 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, AC 2004, nr. 517 en RW 2004-05, 1618, noot S. MOSSELMANS; S. MOSSELMANS, "Tussenvorderingen in het gerechtelijk privaatrecht", RW 2004-05, (1601) 1606-1607.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis - Eerste aanleg - Geen vordering - Vordering in beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 812, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Eerste aanleg - Geen vordering - Hoger beroep - Vordering - Ontvankelijkheid

- Art. 812, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Une partie qui n'a pas introduit de demande en première instance contre une partie déterminée ne peut former pour la première fois en degré d'appel une demande contre cette partie (1). (1) Voir Cass., 16 mars 2007, RG C.06.0294.N, Pas., 2007, n° 144; Cass., 5 janvier 2007, RG C.06.0026.N, Pas., 2007, n° 8; Cass., 29 octobre 2004, RG C.02.0406.N, Pas., 2004, n° 517 et RW 2004-05, 1618 et la note signée S. MOSSELMANS; S. MOSSELMANS, «Tussenvorderingen in het gerechtelijk privaatrecht», RW 2004-05, (1601) 1606-1607.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Extension de la demande et demande nouvelle - Première instance - Pas de demande - Demande en degré d'appel - Recevabilité

- Art. 812, al. 2 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Première instance - Pas de demande - Appel - Demande - Recevabilité

- Art. 812, al. 2 Code judiciaire

C.12.0097.N

14 juni 2013

AC nr. ...

Er kan aan de verplichting opgelegd aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk tot sanering van het door de exploitant aan zijn abonnees geleverde water met het oog op het behoud van de kwaliteit van het geleverde water, en waarvoor een bijdrage in de kostprijs kan worden aangerekend, worden voldaan door het afsluiten van een overeenkomst als voorzien in artikel 6bis, §§3 en 4, van het Decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

MILIEURECHT - Drinkwater - Exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk - Saneringsplicht

- Artt. 6bis, §§ 1, 2, 3 en 4, en 16bis, §§ 1, 2 en 3 Decreet Vlaamse Gemeenschap 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

- Art. 16, §§ 1, 2 en 3, eerste en zevende lid Decreet Vlaamse Gemeenschap 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

WATERS - Drinkwater - Exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk - Saneringsplicht

- Artt. 6bis, §§ 1, 2, 3 en 4, en 16bis, §§ 1, 2 en 3 Decreet Vlaamse Gemeenschap 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

- Art. 16, §§ 1, 2 en 3, eerste en zevende lid Decreet Vlaamse Gemeenschap 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

Il peut être satisfait à l'obligation imposée à l'exploitant d'un réseau public de distribution d'eau d'assainir l'eau fournie par l'exploitant à ses abonnés en vue de la conservation de la qualité de l'eau distribuée et pour laquelle une contribution dans le coût peut être demandée, par la conclusion d'une convention comme prévu à l'article 6bis, § 3 et 4 du Décret du 24 mai 2002 relatif aux eaux destinées à l'utilisation humaine.

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Eau potable - Exploitant d'un réseau public de distribution d'eau - Obligation d'assainissement

- Art. 6bis, § 1er, 2, 3 et 4, et 16bis, § 1er, 2 et 3 Décret Communauté flamande du 24 mai 2002 relatif aux eaux destinées à l'utilisation humaine

- Art. 16bis, § 1er, 2 et 3, al. 1er et 7 Décret Communauté flamande du 24 mai 2002 relatif aux eaux destinées à l'utilisation humaine

EAUX - Eau potable - Exploitant d'un réseau public de distribution d'eau - Obligation d'assainissement

- Art. 6bis, § 1er, 2, 3 et 4, et 16bis, § 1er, 2 et 3 Décret Communauté flamande du 24 mai 2002 relatif aux eaux destinées à l'utilisation humaine

- Art. 16bis, § 1er, 2 et 3, al. 1er et 7 Décret Communauté flamande du 24 mai 2002 relatif aux eaux destinées à l'utilisation humaine

C.12.0112.F

6 december 2013

AC nr. ...

De ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt helemaal niet dat het gebrek aan voorafgaande erkenning van een privé-tewerkstellingsagentschap leidt tot de nietigheid van de overeenkomsten die zij sluit in de uitoefening van tewerkstellingsactiviteiten.

ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling - Privé-tewerkstellingsagentschap - Geen erkenning

- Artt. 2.1, a), 6, § 1, en 20 Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt

Het onderdeel, dat gericht is tegen een overtollige overweging van het arrest, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Cass. 18 juni 2007, AR C.06.0061.F, AC 2007, nr. 334.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Twee onderscheiden juridische grondslagen die de beslissing afdoend schragen - Vergeefs bekritiseerde juridische grondslag - Kritiek op de andere juridische grondslag - Ontvankelijkheid

De omstandigheid dat de uitoefening van tewerkstellingsactiviteiten zonder voorafgaande erkenning strafrechtelijk wordt bestraft, betekent niet dat de met een niet-erkend privé-tewerkstellingsagentschap gesloten overeenkomsten volstrekt nietig zouden zijn.

ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling - Privé-tewerkstellingsagentschap - Geen erkenning - Strafrechtelijke sancties

- Artt. 2.1, a), 6, § 1, en 20 Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt

Wanneer het onderzoek van de aangeklaagde tegenstrijdigheid de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die door het arrest worden toegepast, houdt die grief, die niet gelijkstaat met een gebrek aan redenen, geen verband met artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 2 april 2009, AR C.08.0343.F, AC 2009, nr. 232.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Grief die een tegenstrijdigheid in de redenen van de beslissing en tussen de redenen en het dictum ervan aanvoert - Ontvankelijkheid

- Art. 149 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Grief die een tegenstrijdigheid in de redenen van de beslissing en tussen de redenen en het dictum ervan aanvoert - Ontvankelijkheid

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Grief die een tegenstrijdigheid in de redenen van de beslissing en tussen de redenen en het dictum ervan aanvoert - Ontvankelijkheid

- Art. 149 Grondwet 1994

Aucune disposition de l'Ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 26 juin 2003 relative à la gestion mixte de l'emploi dans la région précitée ne prévoit que le défaut d'agrément préalable d'une agence d'emploi privé entraîne la nullité des conventions qu'elle conclut dans l'exercice d'activités d'emploi.

EMPLOI - Placement - Agence d'emploi privé - Défaut d'agrément

- Art. 2.1, a), 6, § 1er, et 20 Ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale du 26 juin 2003 relative à la gestion mixte du marché de l'emploi

Est irrecevable à défaut d'intérêt le moyen dirigé contre une considération surabondante de l'arrêt (1). (1) Cass., 18 juin 2007, RG C.06.0061.F, Pas., 2007, n° 334.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Deux fondements juridiques distincts et suffisants de la décision - Fondement juridique vainement critiqué - Critique de l'autre fondement juridique - Recevabilité

La circonstance que l'exercice d'activités d'emploi sans agrément préalable soit puni de sanctions pénales n'implique pas que les conventions conclues avec une agence d'emploi privée non agréée soient frappées de nullité absolue.

EMPLOI - Placement - Agence d'emploi privé - Défaut d'agrément - Sanctions pénales

- Art. 2.1, a), 6, § 1er, et 20 Ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale du 26 juin 2003 relative à la gestion mixte du marché de l'emploi

Lorsque l'examen de la contradiction dénoncée suppose l'interprétation des dispositions légales dont l'arrêt fait application, ce grief, qui n'équivaut pas à une absence de motifs, est étranger à l'article 149 de la Constitution (1). (1) Cass., 2 avril 2009, RG C.08.0343.F, Pas., 2009, n° 232.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Généralités - Grief invoquant une contradiction dans les motifs de la décision et entre ses motifs et son dispositif - Recevabilité

- Art. 149 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Grief invoquant une contradiction dans les motifs de la décision et entre ses motifs et son dispositif - Recevabilité

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Grief invoquant une contradiction dans les motifs de la décision et entre ses motifs et son dispositif - Recevabilité

- Art. 149 Constitution 1994

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Uitkering van een rente aan de echtgenoot - Overheid - Werkgever - Door een derde veroorzaakt ongeval op weg naar en van het werk - Overlijden van het personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Door een derde veroorzaakt ongeval op weg naar en van het werk - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een loon

De werkgever uit de openbare sector die krachtens zijn wettelijke en reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor prestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Door een derde veroorzaakt ongeval op weg naar en van het werk - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een loon

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Een rente die de werkgever uit de openbare sector uitkeert aan de echtgenoot van zijn personeelslid dat ten gevolge van een ongeval op de weg naar en van het werk is overleden, is geen vergoedbare schade aangezien de betaling van die rente niet de tegenprestatie vormt van de arbeidsprestaties die werkgever zou hebben ontvangen indien het ongeval zich niet zou hebben voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Door een derde veroorzaakt ongeval op weg naar en van het werk - Overlijden van het personeelslid - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Uitkering van een rente aan de echtgenoot

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Werquin.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Obligations légales ou réglementaires - Versement d'une rente au conjoint - Pouvoirs publics - Employeur - Accident sur le chemin du travail causé par un tiers - Décès de l'agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics - Employeur - Accident sur le chemin du travail causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement d'une rémunération

L'employeur public qui, en vertu de ses obligations légales ou réglementaires, est tenu de verser une rémunération à son agent sans recevoir de prestations en contrepartie a droit à une indemnité lorsqu'il subit ainsi un dommage (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics - Employeur - Accident sur le chemin du travail causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement d'une rémunération

- Art. 1382 et 1383 Code civil

N'est pas un dommage indemnisable une rente versée par l'employeur public au conjoint de son agent décédé à la suite d'un accident survenu sur le chemin du travail dès lors que le paiement de cette rente ne constitue pas la contrepartie des prestations de travail dont l'employeur aurait bénéficié en l'absence de l'accident (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics - Employeur - Accident sur le chemin du travail causé par un tiers - Décès de l'agent - Obligations légales ou réglementaires - Versement d'une rente au conjoint

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De brandverzekering die een mede-eigenaar van een onverdeeld goed in eigen naam heeft gesloten, dekt slechts zijn aandeel in de eigendom en strekt niet ten voordele van de overige mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering blijkt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

VERZEKERING - Landverzekering - Onverdeeld goed - Brandverzekering - In eigen naam gesloten door een mede-eigenaar - Voorwerp van de dekking

- Artt. 1, B, a) en 39, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 1165 Burgerlijk Wetboek

L'assurance contre le péril d'incendie souscrite en nom personnel par un copropriétaire indivis du bien assuré ne couvre que sa part de propriété et ne bénéficie pas aux autres copropriétaires, sauf s'il résulte de l'assurance que le preneur a agi pour leur compte.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Biens indivis - Assurance contre le péril d'incendie - Souscription en nom personnel par un copropriétaire - Objet de la couverture

- Art. 1er, B, a), 39, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 1165 Code civil

Hoewel de objectieve en redelijke verantwoording voor het criterium op grond waarvan een onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt niet onmiddellijk uit de bestreden verordening zelf hoeft te blijken, moet in dergelijk geval de doelstelling die het daaruit voortvloeiende verschil in behandeling redelijkerwijs kan verantwoorden, vooralsnog blijken uit het dossier dat tijdens de behandeling ervan is samengesteld of moet zij kunnen worden afgeleid uit het administratief dossier dat door de auteur ervan is samengesteld.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belastingverordening - Gelijkeheidsbeginsel - Verschil in behandeling - Verantwoording - Lokalisatie - Belastingverordening - Dossier - Administratief dossier

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

S'il n'est pas requis que la justification objective et raisonnable du critère de la distinction faite entre différentes catégories de personnes ressorte immédiatement du seul règlement attaqué, encore faut-il en pareil cas que l'objectif pouvant raisonnablement justifier la différence de traitement qui en découle apparaisse du dossier constitué au cours de son élaboration ou puisse être déduit du dossier administratif constitué par son auteur.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Règlement-taxe - Principe d'égalité - Différence de traitement - Justification - Localisation - Règlement-taxe - Dossier - Dossier administratif

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

Rechtsmisbruik bestaat in het uitoefenen van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgvuldig persoon; dat is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of verkregen heeft; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass. 17 jan. 2011, AR C.10.0246.F, AC 2011, nr. 47.

RECHTSMISBRUIK - Erfdienstbaarheid van afvoer van huishoudelijk afvalwater - Omschrijving

Een erfdienstbaarheid van afvoer van huishoudelijk afvalwater vereist, om uitgevoerd te worden, telkens een daad van de mens en is niet voortdurend.

ERFDIENSTBAARHEID - Erfdienstbaarheid van afvoer van huishoudelijk afvalwater - Omschrijving

- Art. 688, derde lid Burgerlijk Wetboek

L'abus de droit consiste à exercer un droit d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal de ce droit par une personne prudente et diligente; tel est le cas spécialement lorsque le préjudice causé est sans proportion avec l'avantage recherché ou obtenu par le titulaire du droit; dans l'appréciation des intérêts en présence, le juge doit tenir compte de toutes les circonstances de la cause (1). (1) Cass., 17 janvier 2011, RG C.10.0246.F, Pas., 2011, n° 47.

ABUS DE DROIT - Servitude d'écoulement des eaux ménagères - Qualification

Une servitude d'écoulement des eaux ménagères requiert l'intervention actuelle de l'homme pour être exercée et est discontinuë.

SERVITUDE - Servitude d'écoulement des eaux ménagères - Qualification

- Art. 688, al. 3 Code civil

Wanneer een cassatiemiddel schending aanvoert van een artikel van de "ZIV-wet", zonder te preciseren welke wet wordt bedoeld, leest het Hof de als geschonden aangewezen "ZIV-wet" als de "gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen", conform de door het Hof gebruikte "Lijst van verkorte citeertitels van wetten en besluiten en hun volledige benaming" die is opgenomen in de Arresten van het Hof van Cassatie en op zijn webstek; dit middel is dan ook ontvankelijk.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Als geschonden aangewezen wetsbepaling - ZIV-wet - Gebruik van de verkorte citeertitel - Ontvankelijkheid

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Cassatiemiddel - Als geschonden aangewezen wetsbepaling - ZIV-wet - Gebruik van de verkorte citeertitel - Ontvankelijkheid

Lorsqu'un moyen de cassation invoque la violation d'un article de la "ZIV-wet" sans préciser quelle loi est visée, la Cour entend la "ZIV-wet" indiquée comme étant violée, dans le sens de la "loi coordonnée du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités"; conformément à la "Lijst van verkorte citeertitels van wetten en besluiten en hun volledige benaming" qui est reprise dans les "Arresten van het Hof van Cassatie" et sur son site web; ce moyen est, dès lors, recevable.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Disposition légale indiquée comme étant violée - "ZIV-wet" - Utilisation de l'intitulé abrégé - Recevabilité

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Moyen de cassation - Disposition légale indiquée comme étant violée - "ZIV-wet" - Utilisation de l'intitulé abrégé - Recevabilité

C.12.0128.N

7 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Verzekering - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Aansprakelijkheidsverzekeringen - Leiding van het geschil - Verzekeraar - Verzekerde - Verzekerde als CMR vervoerder

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Aansprakelijkheidsverzekeringen - Leiding van het geschil - Verzekeraar - Verzekerde - CMR - Verzekerde als CMR vervoerder

Wanneer een van de aansprakelijkheidsgronden waarop de verzekerde, als CMR vervoerder, door de benadeelde wordt aangesproken niet gedekt is door de polis, vallen de belangen van de verzekeraar en van de verzekerde in zoverre niet samen en heeft de verzekeraar niet het recht om, in de plaats van de verzekerde, de vordering van de benadeelde te bestrijden (1). (1) Zie concl. O.M.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Verzekering - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Aansprakelijkheidsverzekeringen - Leiding van het geschil - Verzekeraar - Verzekerde - Verzekerde als CMR vervoerder

- Art. 79, eerste en tweede lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Aansprakelijkheidsverzekeringen - Leiding van het geschil - Verzekeraar - Verzekerde - CMR - Verzekerde als CMR vervoerder

- Art. 79, eerste en tweede lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Conclusions du procureur général Leclercq.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport par route - CMR - Assurance - Assurance terrestre - Contrat d'assurance terrestre - Assurances de responsabilité - Direction du litige - Assureur - Assuré - Assuré en sa qualité de transporteur CMR

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Assurances de responsabilité - Direction du litige - Assureur - Assuré - CMR - Assuré en sa qualité de transporteur CMR

Lorsqu'un des motifs de la responsabilité, fondant la réclamation de la personne lésée contre le transporteur CMR, n'est pas couvert par la police, les intérêts de l'assureur et de l'assuré ne coïncident pas dans cette mesure et l'assureur n'a pas le droit de combattre, à la place de l'assuré, la réclamation de la personne lésée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport par route - CMR - Assurance - Assurance terrestre - Contrat d'assurance terrestre - Assurances de responsabilité - Direction du litige - Assureur - Assuré - Assuré en sa qualité de transporteur CMR

- Art. 79, al. 1er et 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Assurances de responsabilité - Direction du litige - Assureur - Assuré - CMR - Assuré en sa qualité de transporteur CMR

- Art. 79, al. 1er et 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0129.F

7 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

Aangezien de tekst van het beding van het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk dezelfde is als die welke weergegeven wordt in de conclusies van hoger beroep van de partijen, uit de stukken waarop acht kan worden geslagen blijkt dat de partijen niet hebben aangevoerd dat er verschillende versies van die overeenkomst zouden bestaan en bijgevolg is aangetoond dat de in het middel aangehaalde tekst wel degelijk die is van het stuk dat aan het hof van beroep is overgelegd, is de verklaring waarin bevestigd wordt dat het bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stuk eensluidend is met het aan het hof van beroep overgelegde stuk geen noodzakelijke vermelding (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Middel dat de miskennenning van de bewijskracht van de akten aanvoert - Ontvankelijkheid - Stuk overgelegd aan het hof van beroep - Overeenstemming - Eensluidendverklaring - Vermeldingen

Conclusions de l'avocat général Genicot.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Foi due aux actes - Moyen de cassation - Matière civile - Pièces à joindre - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Pièces à joindre - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions

Dès lors que le texte de la clause du document joint à la requête en cassation, est identique à celui reproduit dans les conclusions d'appel des parties, qu'il ressort des pièces auxquelles on peut avoir égard que les parties n'ont pas invoqué l'existence de plusieurs versions de ce compromis et qu'il est dès lors établi que le texte cité au moyen est bien celui du document produit devant la cour d'appel, la mention certifiant la conformité de la pièce jointe à la requête en cassation à la pièce produite devant la cour d'appel n'est pas indispensable (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Pièces à joindre - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Foi due aux actes - Moyen de cassation - Matière civile - Pièces à joindre - Moyen pris de la violation de la foi due aux actes - Recevabilité - Pièce produite devant la cour d'appel - Conformité - Certification - Mentions

C.12.0133.F

13 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

*ARBITRAGE - Koop - Prijs - Arbitrage door een derde
KOOP - Prijs - Arbitrage door een derde - Arbitrage
RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Stukken - Conclusie*

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Stukken - Conclusie

Conclusions du procureur général Leclercq.

*ARBITRAGE - Vente - Prix - Arbitrage d'un tiers
VENTE - Prix - Arbitrage d'un tiers - Arbitrage
TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pièces - Conclusions*

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Divers - Pièces - Conclusions

In zoverre een partij niet meer het recht heeft conclusie te nemen, mag zij, behoudens uitdrukkelijke instemming van de andere partijen, geen nieuwe stukken meer neerleggen zonder dat zij daartoe van de rechter op grond van artikel 748, §2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een nieuwe termijn heeft verkregen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Stukken - Conclusie

- Artt. 740 en 748, § 2 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Stukken - Conclusie

- Artt. 740 en 748, § 2 Gerechtelijk Wetboek

De opdracht die een derde op grond van artikel 1592 van het Burgerlijk Wetboek wordt gegeven om de verkoopprijs te bepalen, is geen arbitrage die onder de toepassing valt van de artikelen 1676 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr.

ARBITRAGE - Koop - Prijs - Arbitrage door een derde

- Art. 1592 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1676 Gerechtelijk Wetboek

KOOP - Prijs - Arbitrage door een derde - Arbitrage

- Art. 1592 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1676 Gerechtelijk Wetboek

Dans la mesure où une partie ne dispose plus du droit de conclure, elle ne peut plus, sauf accord exprès des autres parties, déposer des pièces nouvelles sans obtenir du juge un nouveau délai pour ce faire sur la base de l'article 748, §2, alinéa 1er, du Code judiciaire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Divers - Pièces - Conclusions

- Art. 740 et 748, § 2 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pièces - Conclusions

- Art. 740 et 748, § 2 Code judiciaire

La mission confiée à un tiers pour déterminer le prix de la vente sur la base de l'article 1592 du Code civil ne constitue pas un arbitrage régi par les articles 1676 et suivants du Code judiciaire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ARBITRAGE - Vente - Prix - Arbitrage d'un tiers

- Art. 1592 Code civil

- Art. 1676 Code judiciaire

VENTE - Prix - Arbitrage d'un tiers - Arbitrage

- Art. 1592 Code civil

- Art. 1676 Code judiciaire

C.12.0138.N

12 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Dwangbevel

BELASTING - Fiscaal recht - Toepasselijke regels - Gemeen recht

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Verzetsprocedure

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Oppervlaktewaterenheffing - Verjaring - Schorsing - Toepasselijke regels

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Oppervlaktewaterenheffing - Verjaring - Schorsing - Toepasselijke regels

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Verzetsprocedure

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Dwangbevel

VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Toepasselijke regels - Oppervlaktewaterenheffing

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Contrainte

IMPOT - Droit fiscal - Règles applicables - Droit commun

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Procédure d'opposition

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance sur les eaux de surface - Prescription - Suspension - Règles applicables

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance sur les eaux de surface - Prescription - Suspension - Règles applicables

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Procédure d'opposition

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Contrainte

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Règles applicables - Redevance sur les eaux de surface

De met de invordering van de heffing op de waterverontreiniging belaste ambtenaar kan tijdens de duur van de verzetsprocedure niet overgaan tot invordering van de belastingschuld en tot gedwongen uitvoering (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Verzetsprocedure

- Art. 35terdecies, § 2, 1 en 2 lid, § 5, 1 lid, en § 6 Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Verzetsprocedure

- Art. 35terdecies, § 2, 1 en 2 lid, § 5, 1 lid, en § 6 Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

De regels met betrekking tot de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing wijken niet af van de gemeenrechtelijke regels inzake de schorsing van de verjaring, zodat artikel 2251 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is inzake de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Oppervlaktewaterenheffing - Verjaring - Schorsing - Toepasselijke regels

- Art. 35terdecies, § 2, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Oppervlaktewaterenheffing - Verjaring - Schorsing - Toepasselijke regels

- Art. 35terdecies, § 2, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Toepasselijke regels - Oppervlaktewaterenheffing

- Art. 35terdecies, § 2, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

De regels van het gemeen recht zijn toepasselijk op het fiscaal recht, voor zover de fiscale wet er niet anders over beschikt (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING - Fiscaal recht - Toepasselijke regels - Gemeen recht

Le fonctionnaire chargé du recouvrement de la redevance sur la pollution de l'eau ne peut procéder au cours de la procédure d'opposition au recouvrement de la dette d'impôt ni à l'exécution forcée (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Procédure d'opposition

- Art. 35terdecies, § 2, al. 1er et 2, § 5, al. 1er et § 6 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 2251 Code civil

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Procédure d'opposition

- Art. 35terdecies, § 2, al. 1er et 2, § 5, al. 1er et § 6 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 2251 Code civil

Les règles relatives à la prescription de la demande en acquittement de la redevance sur les eaux de surface ne dérogent pas aux règles de droit commun relative à l'interruption de la prescription, de sorte que l'article 2251 du Code civil s'applique en cette matière (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance sur les eaux de surface - Prescription - Suspension - Règles applicables

- Art. 35terdecies, § 2, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 2251 Code civil

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance sur les eaux de surface - Prescription - Suspension - Règles applicables

- Art. 35terdecies, § 2, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 2251 Code civil

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Règles applicables - Redevance sur les eaux de surface

- Art. 35terdecies, § 2, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 2251 Code civil

Les règles de droit commun s'appliquent au droit fiscal pour autant que la loi fiscale n'en dispose pas autrement (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOT - Droit fiscal - Règles applicables - Droit commun

Wanneer de heffing op de waterverontreiniging voor het jaar 1991 niet vrijwillig wordt voldaan, moet door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel worden uitgevaardigd teneinde tot de gedwongen invordering te kunnen overgaan (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Dwangbevel

- Art. 35terdecies, § 4, 1e, 2e en 3e lid, § 5, 1e lid, en § 6 Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

MILIEURECHT - Oppervlaktewaterenwet - Waterverontreiniging - Heffing - Gedwongen invordering - Dwangbevel

- Art. 35terdecies, § 4, 1e, 2e en 3e lid, § 5, 1e lid, en § 6 Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

A défaut d'acquiescement volontaire de la redevance sur la pollution de l'eau pour l'année 1991, le fonctionnaire chargé du recouvrement délivre une contrainte afin de pouvoir procéder au recouvrement forcé (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOT - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Contrainte

- Art. 35terdecies, § 4, al. 1er, 2 et 3, § 5, al. 1er, et § 6 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution - Pollution de l'eau - Redevance - Recouvrement forcé - Contrainte

- Art. 35terdecies, § 4, al. 1er, 2 et 3, § 5, al. 1er, et § 6 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

C.12.0148.F

7 februari 2013

AC nr. ...

Uit het arrest van 9 september 1999 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen blijkt dat, indien de oorzaak van het ongeval te wijten is aan een aansprakelijke derde, de ambtenaar van de Europese Gemeenschappen geen aanspraak kan maken op een dubbele vergoeding van de geleden schade, waarvan een op grond van artikel 73 van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de andere op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek; die twee vergoedingsregelingen kunnen alleen gecumuleerd worden voor zover de in het statuut bepaalde vergoeding niet volstaat om de geleden schade volledig te vergoeden met toepassing van de voormelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Europese Unie - Europese Gemeenschappen - Ambtenaren - Slachtoffer - Schade - Herstel - Vergoeding - Artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek - Artikel 73 van het statuut van de Europese ambtenaren - Cumulatie

- Art. 73, §§ 1 en 2, b EEG-Verordening nr. 259/68 van 29 feb. 1968 van de Raad

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

EUROPESE UNIE - Algemeen - Europese Gemeenschappen - Ambtenaar - Slachtoffer - Schade - Herstel - Vergoeding - Artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek - Artikel 73 van het statuut van de Europese ambtenaren - Cumulatie

- Art. 73, §§ 1 en 2, b EEG-Verordening nr. 259/68 van 29 feb. 1968 van de Raad

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Il ressort de l'arrêt du 9 septembre 1999 de la cour de justice des communautés européennes que, si la cause d'un accident est imputable à un tiers responsable, le fonctionnaire des communautés européennes ne peut prétendre à une double indemnisation du préjudice subi, l'une sur base de l'article 73 du statut des fonctionnaires des communautés européennes, et l'autre sur la base des articles 1382 et 1383 du Code civil; ces deux systèmes d'indemnisation ne peuvent être cumulés que dans la mesure où l'indemnité prévue par le statut ne suffit pas pour assurer la pleine réparation du préjudice subi par application des articles précités du Code civil.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Union européenne - Communautés européennes - Fonctionnaires - Victime - Dommage - Réparation - Indemnisation - Articles 1382 et 1383 du Code civil - Article 73 du statut des fonctionnaires européens - Cumul

- Art. 73, § 1er et 2, b Règlement C.E.E. n° 259/68 du Conseil du 29 février 1968

- Art. 1382 et 1383 Code civil

UNION EUROPEENNE - Généralités - Communautés européennes - Fonctionnaire - Victime - Dommage - Réparation - Indemnisation - Articles 1382 et 1383 du Code civil - Article 73 du statut des fonctionnaires européens - Cumul

- Art. 73, § 1er et 2, b Règlement C.E.E. n° 259/68 du Conseil du 29 février 1968

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0150.F

2 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BESLAG - Allerlei - Beslag inzake namaak - Beschrijvend beslag -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SAISIE - Divers - Saisie en matière de contrefaçon - Saisie-

Auteursrechten - Uitvindingsoctrooi - Intellectuele eigendom - Derdenverzet - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Tijdstip

DERDENVERZET - Bevoegdheid van de rechter - Rechtspleging - Regelmaticheid - Controle

DERDENVERZET - Bevoegdheid van de rechter - Volledige rechtsmacht - Derde

DERDENVERZET - Uitvindingsoctrooi - Intellectuele eigendom - Beschrijvend beslag - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Tijdstip

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Beschrijvend beslag - Derdenverzet - Intellectuele eigendom - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Gegevens afgeleid uit de beschrijvende maatregel

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Beschrijvend beslag - Derdenverzet - Intellectuele eigendom - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Tijdstip

Inzake de positie van de derde oefent de rechter die van het derdenverzet kennisneemt, zijn volledige rechtsmacht uit over hetgeen in de litigieuze beslissing is beslist; binnen die grenzen mag de derde alle middelen in feite en in rechte aanvoeren en wordt hij hierbij, in beginsel, niet beperkt door de proceshouding van de verzoeker in het oorspronkelijke geding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

DERDENVERZET - Bevoegdheid van de rechter - Volledige rechtsmacht - Derde

De rechter die van een derdenverzet kennisneemt, moet, in dezelfde omstandigheden als de eerste rechter, nagaan of de procedure op verzoekschrift regelmatig is en of de door de eerste rechter bevolen maatregelen gegrond zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

DERDENVERZET - Bevoegdheid van de rechter - Rechtspleging - Rechtmaticheid - Controle

De aanwijzingen van een inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht, op grond waarvan de beschrijvende maatregel kan worden bevolen, moeten worden vastgesteld op de datum waarop de eerste rechter op het eenzijdig verzoekschrift uitspraak doet; de aanwijzingen van een inbreuk op dat recht kunnen bijgevolg niet worden afgeleid uit de gegevens van de uitvoering zelf van de maatregel en, meer bepaald, uit het deskundigenverslag dat is opgemaakt ter uitvoering van de beschikking waartegen derdenverzet is gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BESLAG - Allerlei - Beslag inzake namaak - Beschrijvend beslag - Auteursrechten - Uitvindingsoctrooi - Intellectuele eigendom - Derdenverzet - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Tijdstip

DERDENVERZET - Uitvindingsoctrooi - Intellectuele eigendom - Beschrijvend beslag - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Tijdstip

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Beschrijvend beslag - Derdenverzet - Intellectuele eigendom - Aanwijzingen van inbreuk -

description - Droits d'auteur - Brevet d'invention - Propriété intellectuelle - Tierce opposition - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Moment

TIERCE OPPOSITION - Pouvoir du juge - Procédure - Régularité - Contrôle

TIERCE OPPOSITION - Pouvoir du juge - Pleine juridiction - Tiers

TIERCE OPPOSITION - Brevet d'invention - Propriété intellectuelle - Saisie-description - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Moment

BREVET D'INVENTION - Généralités - Saisie-description - Tierce opposition - Propriété intellectuelle - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Eléments tirés de la mesure de description

BREVET D'INVENTION - Généralités - Saisie-description - Tierce opposition - Propriété intellectuelle - Indice d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Moment

En ce qui concerne la position du tiers, le juge saisi de la tierce-opposition exerce sa pleine juridiction sur ce qui a été décidé dans la décision litigieuse; dans ces limites, le tiers peut invoquer tous les moyens de droit et de fait sans être, en règle, lié par l'attitude procédurale qui était adoptée par le requérant dans l'instance initiale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TIERCE OPPOSITION - Pouvoir du juge - Pleine juridiction - Tiers

Le juge saisi d'une tierce-opposition doit contrôler la régularité de la procédure sur requête et le bien-fondé des mesures ordonnées par le premier juge dans les mêmes conditions que celui-ci (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TIERCE OPPOSITION - Pouvoir du juge - Procédure - Régularité - Contrôle

Les indices d'atteinte au droit de propriété intellectuelle justifiant la mesure de description doivent être constatés au jour où le premier juge statue sur la requête unilatérale; il s'ensuit que les indices d'atteinte à ce droit ne peuvent se déduire des éléments tirés de l'exécution même de la mesure et, notamment, du rapport d'expertise dressé en exécution de l'ordonnance soumise à la tierce-opposition (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SAISIE - Divers - Saisie en matière de contrefaçon - Saisie-description - Droits d'auteur - Brevet d'invention - Propriété intellectuelle - Tierce opposition - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Moment

TIERCE OPPOSITION - Brevet d'invention - Propriété intellectuelle - Saisie-description - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Moment

BREVET D'INVENTION - Généralités - Saisie-description - Tierce opposition - Propriété intellectuelle - Indice d'atteinte - Eléments

De aanwijzingen van een inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht, op grond waarvan de beschrijvende maatregel kan worden bevolen, kunnen noch als vaststellingen van de deskundige noch als vermoeden worden afgeleid uit de gegevens van de uitvoering zelf van die maatregel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Beschrijvend beslag - Derdenverzet - Intellectuele eigendom - Aanwijzingen van inbreuk - Gegevens voor beoordeling door rechter - Gegevens afgeleid uit de beschrijvende maatregel

Les indices d'atteinte au droit de propriété intellectuelle justifient la mesure de description ne peut se déduire des éléments tirés de l'exécution même de cette mesure, que ce soit au titre d'expertise ou au titre de présomption (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BREVET D'INVENTION - Généralités - Saisie-description - Tierce opposition - Propriété intellectuelle - Indices d'atteinte - Eléments d'appréciation par le juge - Eléments tirés de la mesure de description

C.12.0158.F

7 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering - Verantwoording

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Action civile - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile - Justification

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering - Verantwoording

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ACTION CIVILE - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile

ACTION CIVILE - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile - Justification

De regel van openbare orde die is vastgelegd in artikel 4 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, en krachtens welke de burgerlijke rechtsvordering die niet terzelfdertijd als de strafvordering voor dezelfde rechter wordt vervolgd, geschorst is zolang niet definitief is beslist over de strafvordering, is gesteld omdat het strafvonnis in de regel ten aanzien van de afzonderlijk ingestelde burgerlijke rechtsvordering gezag van gewijsde heeft voor de punten die de twee vorderingen met elkaar gemeen hebben: de strafrechter dient uitspraak te doen over de strafvordering bij een beslissing die gezag van gewijsde heeft voor de burgerlijke rechtsvordering die afzonderlijk is ingesteld voor de burgerlijke rechter en die op dezelfde feiten gegrond is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke

La règle d'ordre public, fixée à l'article 4 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, en vertu de laquelle l'exercice de l'action civile qui n'est pas poursuivie devant le même juge simultanément à l'action publique est suspendu tant qu'il n'a pas été prononcé définitivement sur l'action publique, se justifie par le fait que le jugement pénal est en règle revêtu à l'égard de l'action civile introduite séparément de l'autorité de la chose jugée sur les points communs à ces deux actions; il appartient au juge répressif de statuer sur le sort à réserver à l'action publique, par une décision qui a autorité de chose jugée quant à l'action civile introduite séparément devant le juge civil et qui est fondée sur les mêmes faits (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACTION CIVILE - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile - Justification

rechtsvordering - Verantwoording

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering - Verantwoording

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Action civile - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile - Justification

Wanneer een onderzoek wegens valsheid en gebruik van valse stukken is geopend met betrekking tot een stuk waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond, dient de burgerlijke rechter de uitspraak over de voor hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering aan te houden zolang de strafrechter niet definitief uitspraak heeft gedaan, zelfs als aangevoerd wordt dat de strafvordering niet gegrond is en de klacht een vertragingsmanoeuvre is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

Lorsqu'une instruction est ouverte du chef de faux et usage de faux à propos d'une pièce sur laquelle l'action civile est fondée, le juge civil est tenu de surseoir au jugement de l'action civile introduite devant lui jusqu'à ce que le juge pénal ait statué définitivement, lors même qu'on invoque que l'action publique n'est pas fondée et que la plainte a un caractère dilatoire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Artikel 4, V.T.Sv. - Strafvordering - Afzonderlijk voor de burgerlijke rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering - Schorsing van de burgerlijke rechtsvordering

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile

ACTION CIVILE - L. du 17 avril 1878, article 4 - Action publique - Action civile introduite séparément devant le juge civil - Suspension de l'action civile

C.12.0160.F

16 mei 2013

AC nr. ...

De methode-Renard biedt de mogelijkheid om de kosten van elk kind op grond van statistische gegevens te berekenen naargelang van de inkomsten van beide ouders, de leeftijd van het kind en het aantal kinderen, ongeacht het reële bedrag van de gewone lasten van de ouders (1). (1) Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek in de versie ervan vóór de wet van 19 maart 2010.

LEVENSONDERHOUD - Bijdrage in de kosten voor huisvesting en levensonderhoud van gemeenschappelijke kinderen - Berekening - Methode-Renard - Voorwerp

- Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek

La méthode Renard permet de déterminer le coût de chaque enfant sur la base de données statistiques en fonction des revenus des deux parents, de l'âge de l'enfant et du nombre d'enfants, sans égard au montant réel des charges ordinaires des parents (1). (1) C. civ., art.203 et 203bis, dans leur version avant la loi du 19 mars 2010.

ALIMENTS - Part contributive dans les frais d'hébergement et d'entretien d'enfants communs - Calcul - Méthode Renard - Objet

- Art. 203 et 203bis Code civil

De rechter die bij het toepassen van die methode de maandelijkse bruto kosten van de gemeenschappelijke kinderen vaststelt met inaanmerkingneming van de leeftijdscoëfficiënt van het eigen kind van de ouder, hoeft het bedrag van de gewone lasten van dat kind niet af te trekken van de inkomsten van die ouder (1). (1) Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek in de versie ervan vóór de wet van 19 maart 2010.

LEVENSONDERHOUD - Bijdrage in de kosten voor huisvesting en levensonderhoud van gemeenschappelijke kinderen - Berekening - Methode-Renard - Onderhoudsverplichting van een ouder jegens zijn eigen kind

- Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek

Le juge qui, lorsqu'il fait application de cette méthode, fixe le coût mensuel brut des enfants communs en ayant égard au coefficient d'âge de son enfant propre, ne doit pas déduire le montant des charges ordinaires relatives à cet enfant des revenus de son auteur (1). (1) C. civ., art. 203 et 203bis, dans leur version avant la loi du 19 mars 2010.

ALIMENTS - Part contributive dans les frais d'hébergement et d'entretien d'enfants communs - Calcul - Méthode Renard - Obligation alimentaire d'un auteur à l'égard de son enfant propre

- Art. 203 et 203bis Code civil

De eigenaar van een erf dat is bezwaard met een wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut van bezetting, die elk daad verbiedt welke de gasvervoerinstallatie of de exploitatie ervan kan schaden, kan aan de gerechtigde op de erfdienstbaarheid vragen het bezette terrein aan te kopen en kan, bij gebreke van overeenstemming over verkoop in der minne, de gerechtigde op de erfdienstbaarheid tot onteigening dwingen; de gerechtigde op de erfdienstbaarheid is hierbij niet verplicht het private erf, dat gedeeltelijk wordt bezet, volledig te kopen of te onteigenen.

ENERGIE - Gaswet - Bezetting - Erfdienstbaarheid van openbaar nut - Bezwaard erf - Eigenaar - Gerechtigde - Aankoop van het terrein - Onteigening - Verplichting

- Artt. 11 en 14 Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen

Le propriétaire d'un fond grevé d'une servitude légale d'utilité publique d'occupation, interdisant tout acte de nature à nuire aux installations de transport de gaz ou à leur exploitation peut demander au bénéficiaire de la servitude d'acheter le terrain occupé et à défaut d'accord de vente amiable, il peut contraindre le bénéficiaire de la servitude à expropriation; le bénéficiaire de la servitude n'est pas tenu d'acheter ou d'exproprier totalement le fond privé qui est occupé partiellement.

ENERGIE - Loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations - Occupation - Servitude d'utilité publique - Fond grevé - Propriétaire - Bénéficiaire - Achat du terrain - Expropriation - Obligation

- Art. 11 et 14 L. du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Openbaar ministerie - Rechtsvordering van ambtswege - Voorwaarden - Openbare orde

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtigd akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Homologatie - Vonnis - Categorieën van schuldeisers - Gedifferentieerde behandeling

OPENBAAR MINISTERIE - Rechtsvordering van ambtswege - Artikel 138bis, Gerechtigd Wetboek - Voorwaarden - Openbare orde

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - RSZ - Schuldvordering - Aard SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Homologatie - Categorieën van schuldeisers - RSZ - Gedifferentieerde behandeling - Sociale zekerheidsschuld - Vermindering

STAAT - Sociale zekerheid - Algemeen - RSZ - Schuldvordering van de RSZ - Aard

Uit artikel 138bis van het Gerechtigd Wetboek volgt niet dat het openbaar ministerie de vordering van ambtswege kan instellen telkens als een bepaling van openbare orde of betreffende de openbare orde geschonden werd; de vereisten van de openbare orde die, in de zin van die bepaling, een dergelijke tussenkomst kunnen verantwoorden, veronderstellen dat de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Openbaar ministerie - Rechtsvordering van ambtswege - Voorwaarden - Openbare orde

Conclusions de l'avocat général Genicot.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Ministère public - Action d'office - Conditions - Ordre public

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Homologation - Jugement - Catégories de créanciers - Traitement différencié

MINISTERE PUBLIC - Action d'office - Article 138bis du Code judiciaire - Conditions - Ordre public

SECURITE SOCIALE - Généralités - O.N.S.S. - Créance - Nature SECURITE SOCIALE - Généralités - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Homologation - Catégories de créanciers - O.N.S.S. - Traitement différencié - Dette de sécurité sociale - Abattement

ETAT - Sécurité sociale - Généralités - O.N.S.S. - Créance de l'O.N.S.S. - Nature

Il ne résulte pas de l'article 138bis du Code judiciaire que l'action d'office appartienne au ministère public chaque fois qu'une disposition d'ordre public ou concernant l'ordre public a été violée; les exigences de l'ordre public qui, au sens de cet article, peuvent justifier pareille intervention impliquent que l'ordre public soit mis en péril par un état de choses auquel il importe de remédier (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Ministère public - Action d'office - Conditions - Ordre public

Uit de parlementaire voorbereiding en uit de specifieke vereisten van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord blijkt dat de wetgeving betreffende de financiering en de werking van de RSZ niet verhindert dat een reorganisatieplan, dat tot doel heeft de onderneming te redden en haar continuïteit te verzekeren, een vermindering van de sociale zekerheidsschuld bepaalt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Homologatie - Categorieën van schuldeisers - RSZ - Gedifferentieerde behandeling - Sociale zekerheidsschuld - Vermindering

Il ressort des travaux parlementaires et des exigences spécifiques de la procédure de réorganisation judiciaire par accord collectif que la législation relative au financement et au fonctionnement de l'O.N.S.S. ne fait pas obstacle à ce qu'un plan de réorganisation élaboré dans le but de sauver l'entreprise et d'assurer sa continuité, prévoit un abatement sur la dette de sécurité sociale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Généralités - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Homologation - Catégories de créanciers - O.N.S.S. - Traitement différencié - Dette de sécurité sociale - Abattement

De wetgever heeft impliciet erkend dat de schuldvorderingen inzake sociale zekerheid niet beschouwd worden als schuldvorderingen van de Staat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - RSZ - Schuldvordering - Aard STAAT - Sociale zekerheid - Algemeen - RSZ - Schuldvordering van de RSZ - Aard

Le législateur a implicitement admis que les créances en matière de sécurité sociale ne soient pas tenues pour des créances de l'État (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Généralités - O.N.S.S. - Créance - Nature ETAT - Sécurité sociale - Généralités - O.N.S.S. - Créance de l'O.N.S.S. - Nature

Wanneer het reorganisatieplan, bedoeld in de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, in een gedifferentieerde regeling voor bepaalde categorieën van schuldvorderingen voorziet, moet de rechtbank van koophandel nagaan of de in het plan bepaalde categorieën gegrond zijn op objectieve en niet-arbitraire criteria die redelijk zijn verantwoord en of er een redelijke verhouding van evenredigheid bestaat tussen die differentiaties en het nagestreefde doel, met name het behoud van de continuïteit van de onderneming via een akkoord van de schuldeisers over dat plan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Homologatie - Vonnis - Categorieën van schuldeisers - Gedifferentieerde behandeling

Lorsque le plan de réorganisation visé par la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises prévoit un règlement différencié pour certaines catégories de créances, le tribunal de commerce doit examiner si les catégories prévues par le plan reposent sur des critères objectifs et non arbitraires et si les différenciations ainsi opérées sont dans un rapport raisonnable de proportionnalité par rapport à l'objectif poursuivi, à savoir préserver la continuité de l'entreprise par le biais d'un accord des créanciers sur ce plan (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Homologation - Jugement - Catégories de créanciers - Traitement différencié

C.12.0172.F

3 januari 2013

AC nr. ...

De rechter kan geen middel verwerpen door zich uitsluitend te baseren op een vorige beslissing, waaraan hij zodoende het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking verleent (1). (1) Zie Cass. 21 mei 2001, AR S.00.0146.N, AC 2001, nr. 297.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking

Le juge ne peut rejeter un moyen en se fondant uniquement sur une précédente décision à laquelle il a attribué de la sorte le caractère d'une disposition générale et réglementaire (1). (1) Voir Cass. 21 mai 2001, RG S.00.0146.N, Pas. 2001, n° 297.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Décision par voie de disposition générale et réglementaire

- Art. 6 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen -
Uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking

- Art. 6 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Décision par
voie de disposition générale et réglementaire

- Art. 6 Code judiciaire

C.12.0174.F

3 januari 2013

AC nr. ...

Wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van twee daders, kan de rechter, op de vordering tot vrijwaring van een dader tegen de mededader, tenzij hij vaststelt dat de mededader contractueel verplicht was de dader te vrijwaren, niet beslissen dat, in de onderlinge verhouding van dader en mededader, laatstgenoemde gehouden is tot volledige vrijwaring van de dader, aangezien hij in dat geval het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de fout van de dader en de schade van het slachtoffer ontkent (1). (1) Zie Cass. 23 juni 2005, AR C.03.0551.F – C.03.0556.F, AC 2005, nr. 369.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen - Verschillende daders - Hoofdelijkheid - Vergoeding van het slachtoffer - Bijdrage in de schuld - Vordering tot vrijwaring van een dader tegen een mededader - Veroordeling tot volledige vrijwaring

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Lorsqu'un dommage a été causé par des fautes concurrentes commises par deux auteurs, le juge qui, statuant sur l'action en garantie dirigée par un auteur contre le coauteur, décide, sans constater une obligation de garantie contractuelle du coauteur au profit de l'auteur, que, dans leurs rapports mutuels, le coauteur est tenu de garantir intégralement l'auteur, dénie l'existence d'un lien de causalité entre la faute de celui-ci et le dommage de la victime (1). (1) Cass. 23 juin 2005, RG C.03.0551.F-C.03.0556.F, Pas. 2005, n° 369.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Généralités - Pluralités d'auteurs - Solidarité - Indemnisation de la victime - Contribution à la dette - Action en garantie d'un auteur contre un auteur - Condamnation à garantir intégralement

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0177.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

JACHT - Jachtrecht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Velden, vruchten en oogsten - Schade - Begrip - Grasperken - Bloemperken

De vordering tot herstel van de door grof wild aangerichte schade aan de velden, vruchten en oogsten, waarvoor de houder van het jachtrecht op bospercelen moet instaan, die ingesteld wordt tegen de eigenaar van die percelen, waaruit dat wild te voorschijn komt, heeft betrekking op de schade aan alle vegetatie die buiten die percelen wordt geteeld, en met name aan de voor ontspanning bestemde gras- en bloemperken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

JACHT - Jachtrecht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Velden, vruchten en oogsten - Schade - Begrip - Grasperken - Bloemperken

- Artt. 1, eerste lid, en 3, tweede lid Wet 14 juli 1961

Conclusions du procureur général Leclercq.

CHASSE - Droit de chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Champs, fruits et récoltes - Dommage - Notion - Pelouses - Parterres

L'action en réparation du dommage causé par le gros gibier aux champs, fruits et récoltes, dont répond le titulaire du droit de chasse sur des parcelles boisées, intentée contre le propriétaire de ces parcelles, dont provient ce gibier, vise le dommage causé à toute végétation cultivée, en dehors de ces parcelles, notamment aux pelouses et parterres destinés à l'agrément (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CHASSE - Droit de chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Champs, fruits et récoltes - Dommage - Notion - Pelouses - Parterres

- Art. 1er, al. 1er, et 3, al. 2 L. du 14 juillet 1961

C.12.0183.N

25 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ -

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009

Gerechtigd akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Overdracht - Gelaste gerechtsmandataris - Termijn van opschorting - Verzoek tot verlenging termijn

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Wet Continuïteit Ondernemingen - Overdracht - Gelaste gerechtsmandataris - Termijn van opschorting - Verzoek tot verlenging termijn

Wanneer de rechtbank overeenkomstig artikel 60 WCO de overdracht beveelt en een gerechtsmandataris aanwijst om de overdracht te realiseren in naam en voor rekening van de schuldenaar, is deze gerechtsmandataris bevoegd om een verlenging van de termijn van opschorting te vragen krachtens artikel 38, §2, WCO en zulks ongeacht de mogelijkheid tot verlenging bedoeld in artikel 60, tweede lid, WCO (1). (1) Zie de (andersluidende) conclusie van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtigd akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Overdracht - Gelaste gerechtsmandataris - Termijn van opschorting - Verzoek tot verlenging termijn

- Artt. 38, § 2, en 60 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Wet Continuïteit Ondernemingen - Overdracht - Gelaste gerechtsmandataris - Termijn van opschorting - Verzoek tot verlenging termijn

- Artt. 38, § 2, en 60 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

relative à la continuité des entreprises - Transfert - Mandataire judiciaire désigné - Délai de sursis - Demande de prorogation du délai

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés anonymes - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Transfert - Mandataire judiciaire désigné - Délai de sursis - Demande de prorogation du délai

Lorsque le tribunal ordonne le transfert conformément à l'article 60 de la loi du 31 janvier 2009 et désigne un mandataire judiciaire afin de réaliser le transfert au nom et pour le compte du débiteur, ce mandataire est compétent pour demander une prorogation du délai de sursis en vertu de l'article 38, §2, de la loi du 31 janvier 2009 et ce, indépendamment de la possibilité de prorogation visée à l'article 60, alinéa 2, de la loi du 31 janvier 2009 (1). (1) Voir les conclusions contraires du MP publiées à leur date dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Transfert - Mandataire judiciaire désigné - Délai de sursis - Demande de prorogation du délai

- Art. 38, § 2, et 60 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés anonymes - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Transfert - Mandataire judiciaire désigné - Délai de sursis - Demande de prorogation du délai

- Art. 38, § 2, et 60 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

C.12.0188.N

1 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Verjaring - Verjaringstermijn - Verzekeraar - Regresvordering - Verzekerde

De regresvordering van de verzekeraar tegen de verzekerde verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen vanaf de dag van de betaling door de verzekeraar, behoudens bedrog; deze bepaling doet de verjaring van de regresvordering van de verzekeraar tegen de verzekerde lopen vanaf de betaling, ook al staat op dat ogenblik nog niet vast dat de verzekeraar over een grond van verhaal tegen de verzekerde beschikt (1). (1) Zie concl. O.M.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Verjaring - Verjaringstermijn - Verzekeraar - Regresvordering - Verzekerde

- Art. 34, § 3 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

De regresvordering van de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen vanaf de dag van de betaling door de verzekeraar, ook wanneer zij gericht is tegen de verzekeringnemer.

Conclusions du procureur général Leclercq.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Prescription - Délai de prescription - Assureur - Action récursoire - Assuré

L'action récursoire de l'assureur contre l'assuré se prescrit par trois ans à compter du jour du paiement par l'assureur, le cas de fraude excepté; cette disposition fait courir la prescription de l'action récursoire de l'assureur contre l'assuré à compter du jour du paiement, même s'il n'est pas encore établi à ce moment que l'assureur dispose d'un motif de recours contre l'assuré (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Prescription - Délai de prescription - Assureur - Action récursoire - Assuré

- Art. 34, § 3 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

L'action récursoire de l'assureur se prescrit par trois ans à compter du jour du paiement par l'assureur, même lorsqu'elle est dirigée contre le preneur d'assurance.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Verjaring - Verjaringstermijn - Verzekeraar - Regresvordering - Verzekerde - Verzekeringnemer

- Art. 34, § 3 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Prescription - Délai de prescription - Assureur - Action récursoire - Assuré - Preneur d'assurance

- Art. 34, § 3 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0193.N

7 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Motiveringsverplichting - Draagwijdte - Onjuiste motivering - Controle door de rechter

De motiveringsverplichting van een arbitrale uitspraak houdt een vormvereiste in die een controle door de rechter van de inhoudelijke waarde van de motivering van de arbitrale uitspraak uitsluit; de omstandigheid dat een motivering onjuist is, levert geen schending op van artikel 1704, 2°, i), van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M.

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Motiveringsverplichting - Draagwijdte - Onjuiste motivering - Controle door de rechter

- Art. 1704, 2°, i) Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Obligation de motivation - Portée - Motivation inexacte - Contrôle par le juge

L'obligation de motiver une sentence arbitrale implique une formalité qui exclut un contrôle par le juge de la valeur intrinsèque de la motivation de la sentence arbitrale; la circonstance qu'une motivation est inexacte ne constitue pas une violation de l'article 1704, 2°, i) du Code judiciaire (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Obligation de motivation - Portée - Motivation inexacte - Contrôle par le juge

- Art. 1704, 2°, i) Code judiciaire

C.12.0195.F

23 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

DAGVAARDING - Burgerlijke zaken - Hoofdvordering - Inleiding - Onregelmatigheid - Sanctie

DAGVAARDING - Burgerlijke zaken - Hoofdvordering - Inleiding - Onregelmatigheid - Sanctie - Bevoegdheid van de rechter - Grens

Aangezien de instelling van een hoofdvordering bij verzoekschrift op tegenspraak geen verzuim of onregelmatigheid is in de zin van artikel 862, §1, van dat wetboek, wordt de niet-naleving van artikel 700 gestraft door een nietigheid als bepaald in artikel 864, eerste lid, van dat wetboek; de rechter kan die nietigheid bijgevolg niet ambtshalve opwerpen en zij is gedekt indien zij niet tegelijk en vóór enig ander middel wordt voorgedragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

DAGVAARDING - Burgerlijke zaken - Hoofdvordering - Inleiding - Onregelmatigheid - Sanctie

- Art. 700, 862, § 1 en 864, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

DAGVAARDING - Burgerlijke zaken - Hoofdvordering - Inleiding - Onregelmatigheid - Sanctie - Bevoegdheid van de rechter - Grens

- Artt. 700, 862, § 1 en 864, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

CITATION - Matière civile - Demande principale - Introduction - Irrégularité - Sanction

CITATION - Matière civile - Demande principale - Introduction - Irrégularité - Sanction - Pouvoir du juge - Limite

L'introduction erronée d'une demande principale par une requête contradictoire ne constituant pas une irrégularité ou une omission visée par l'article 862, § 1er, du Code judiciaire, le non-respect de l'article 700 de ce code est sanctionné par une nullité soumise à l'article 864, alinéa 1er, dudit code; cette nullité ne peut dès lors être soulevée d'office par le juge et est couverte si elle n'a pas été proposée simultanément et avant tout autre moyen (1). (1) Voir les conclusions du Ministère Public.

CITATION - Matière civile - Demande principale - Introduction - Irrégularité - Sanction

- Art. 700, 862, § 1er, et 864, al. 1er Code judiciaire

CITATION - Matière civile - Demande principale - Introduction - Irrégularité - Sanction - Pouvoir du juge - Limite

- Art. 700, 862, § 1er, et 864, al. 1er Code judiciaire

C.12.0202.N

25 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Handelingen of betalingen met bedrieglijke benadeling rechten schuldeisers

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling tot de gerechtskosten

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Artikel 1167, Burgerlijk Wetboek - Begrip - Verjaringstermijnen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Pauliaanse vordering

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Actes ou paiements faits en fraude des créanciers

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Condamnation aux dépens

ACTION PAULIENNE - Code civil, article 1167 - Notion - Délais de prescription

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Action paulienne

De bepaling van artikel 20 Faillissementswet dat handelingen of betalingen verricht met bedrieglijke benadeling van de rechten van de schuldeisers niet kunnen worden tegengeworpen onverschillig op welke datum zij hebben plaatsgehad, is een toepassing van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Handelingen of betalingen met bedrieglijke benadeling rechten schuldeisers

- Art. 20 Wet 8 aug. 1997

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

La disposition de l'article 20 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites qui prévoit que tous actes ou paiements faits en fraude des créanciers sont inopposables, quelle que soit la date à laquelle ils ont eu lieu, constitue une application de l'article 1167 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Actes ou paiements faits en fraude des créanciers

- Art. 20 L. du 8 août 1997 sur les faillites

- Art. 1167 Code civil

De veroordeling tot de gerechtskosten onderstelt dat tussen de partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat derwijze dat tussen hen een vordering werd ingesteld strekkende tot de veroordeling van de ene partij jegens de andere (1). (1) Zie de concl. van O.M.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling tot de gerechtskosten

- Art. 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

La condamnation aux dépens suppose qu'il y ait effectivement une instance liée entre les parties de sorte qu'une action a été introduite entre elles tendant à la condamnation d'une des parties à l'égard de l'autre (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Condamnation aux dépens

- Art. 1017, al. 1er Code judiciaire

De vordering bedoeld in artikel 1167 Burgerlijk Wetboek strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; een dergelijke pauliaanse vordering is onderworpen aan de verjaringstermijnen bedoeld in artikel 2262bis, §1, tweede en derde lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Artikel 1167, Burgerlijk Wetboek - Begrip - Verjaringstermijnen

- Artt. 1167 en 2262bis, § 1, tweede en derde lid Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Pauliaanse vordering

- Artt. 1167 en 2262bis, § 1, tweede en derde lid Burgerlijk Wetboek

La demande visée à l'article 1167 du Code civil tend à l'indemnisation du dommage causé au créancier en raison de l'appauvrissement frauduleux du débiteur; une telle action paulienne est subordonnée aux délais de prescription visés à l'article 2262bis, §1er, alinéas 2 et 3, du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ACTION PAULIENNE - Code civil, article 1167 - Notion - Délais de prescription

- Art. 1167 et 2262bis, § 1er, al. 2 et 3 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Action paulienne

- Art. 1167 et 2262bis, § 1er, al. 2 et 3 Code civil

C.12.0205.N

1 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Benadeelde - Voordeel - Schadevergoeding - Bedrag - Toerekening

Conclusions du procureur général Leclercq.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Personne lésée - Avantage - Indemnité - Montant - Imputation

Wanneer de fout een voordeel oplevert voor de benadeelde, moet dit voordeel in de regel worden toegerekend op het bedrag van de schadevergoeding wanneer de benadeelde zonder de fout niet had genoten van het voordeel; dit voordeel kan bestaan uit een besparing voor de benadeelde (1). (1) Zie concl. O.M.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Benadeelde - Voordeel - Schadevergoeding - Bedrag - Toerekening

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Lorsque la faute procure un avantage à la personne lésée, celui-ci doit en principe être imputé sur le montant de dommages et intérêts si, en l'absence de faute, la personne lésée n'avait pas bénéficié de cet avantage; celui-ci peut consister en une économie pour la personne lésée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date A.C.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Personne lésée - Avantage - Dommages et intérêts - Montant - Imputation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0209.F

18 oktober 2013

AC nr. ...

De vereniging van mede-eigenaars kan in rechte optreden met het oog op het behoud en het beheer van het gebouw of de groep van gebouwen; het goede beheer van het gebouw kan daden van beschikking impliceren.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Vereniging van mede-eigenaars - Bekwaamheid om in rechte op te treden

- Artt. 577-5, §§ 1 en 3, en 577-9, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Mede-eigendom - Vereniging van mede-eigenaars - Bekwaamheid om in rechte op te treden

- Artt. 577-5, §§ 1 en 3, en 577-9, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

L'association des copropriétaires peut ester en justice en vue d'assurer la conservation et l'administration de l'immeuble ou du groupe d'immeubles; la bonne administration de l'immeuble peut impliquer des actes de disposition.

PROPRIETE - Copropriété - Association de copropriétaires - Capacité d'agir en justice

- Art. 577-5, § 1er et 3 et 577-9, § 1er, al. 1er Code civil

DEMANDE EN JUSTICE - Copropriété - Association de copropriétaires - Capacité d'agir en justice

- Art. 577-5, § 1er et 3 et 577-9, § 1er, al. 1er Code civil

C.12.0211.N

10 mei 2013

AC nr. ...

Artikel 67, §1, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst verbiedt de partijen niet overeen te komen dat het wederopgebouwde goed voor hetzelfde gebruik in België bestemd moet zijn als het beschadigde goed (1). (1) Zie concl. O.M.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Brandverzekering - Schadevergoeding - Betaling - Wederopgebouwd goed - Bestemming - Gebruik

- Art. 67, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

L'article 67, § 1er, alinéa 1er de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre n'interdit pas aux parties de convenir que le bien reconstruit doit être destiné au même usage en Belgique que le bien endommagé (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Assurance incendie - Dommages-intérêts - Paiement - Bien reconstruit - Destination - Usage

- Art. 67, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Brandverzekering - Schadevergoeding - Betaling - Wederopgebouwd goed - Bestemming - Gebruik

Conclusions du procureur général Leclercq.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Assurance incendie - Dommages-intérêts - Paiement - Bien reconstruit - Destination - Usage

C.12.0213.F

24 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige

Conclusions de l'avocat général Werquin.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Généralités - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert

tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens recht te doen - Begrip

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Maatregel van inwendige aard - Begrip

DESKUNDIGENONDERZOEK - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens recht te doen - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

DESKUNDIGENONDERZOEK - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk verklaart - Aard van de beslissing - Maatregel van inwendige aard - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Deskundigenonderzoek - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Maatregel van inwendige aard - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Deskundigenonderzoek - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk en gegrond verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens recht te doen - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

Wanneer de voorafgaande maatregel om de vordering te onderzoeken die de rechter in de loop van rechtspleging heeft genomen, tot een betwisting heeft geleid die de rechter heeft moeten beslechten, waardoor hij zijn rechtsmacht daarover volledig heeft uitgeoefend, is die beslissing een eindbeslissing op tussenvordering en geen beslissing alvorens recht te doen; bijgevolg is een beschikking die een door de deskundige neergelegd verzoekschrift tot verlenging van de termijn ontvankelijk verklaart, terwijl een partij de ontvankelijkheid van dat verzoekschrift heeft betwist, geen beslissing alvorens recht te doen maar een eindbeslissing op tussenvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Deskundigenonderzoek - Vonnis dat een deskundige aanduidt - Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige ontvankelijk en gegrond verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens recht te doen - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid

de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette décision - Décision avant dire droit - Notion

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Généralités - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette décision - Mesure d'ordre - Notion

EXPERTISE - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette décision - Décision avant dire droit - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

EXPERTISE - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de la décision - Mesure d'ordre - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Expertise - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette décision - Mesure d'ordre - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Expertise - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable et fondée - Nature de cette décision - Décision avant dire droit - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

Lorsque la mesure préalable destinée à instruire la demande prise par le juge au cours de la procédure a fait l'objet d'une contestation que le juge a dû trancher, épuisant ainsi sa juridiction sur celle-ci, la décision est une décision définitive sur incident et non une décision d'avant dire droit; dès lors, une ordonnance, qui déclare une requête en prolongation de délais déposée par l'expert recevable, alors que la recevabilité de cette requête est contestée par une partie, ne constitue pas une décision d'avant dire droit mais une décision définitive sur incident (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Expertise - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert recevable et fondée - Nature de cette décision - Décision avant dire droit - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

van het cassatieberoep

- Artt. 19, eerste en tweede lid, 973, §2, eerste lid, en 1077
Gerechtelijk Wetboek

DESKUNDIGENONDERZOEK - Vonnis dat een deskundige aanduidt -
Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige
tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet
toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige
ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens
recht te doen - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het
cassatieberoep

- Artt. 19, eerste en tweede lid, 973, §2, eerste lid, en 1077
Gerechtelijk Wetboek

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor
cassatieberoep - Algemeen - Vonnis dat een deskundige aanduidt -
Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige
tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet
toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige
ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Beslissing alvorens
recht te doen - Begrip

- Artt. 19, eerste en tweede lid, 973, §2, eerste lid, en 1077
Gerechtelijk Wetboek

Een beslissing die een betwiste rechtsvraag beslecht, is
geen beslissing of maatregel van inwendige aard;
bijgevolg is een beschikking die een door de deskundige
neergelegd verzoekschrift tot verlenging van de termijn
ontvankelijk verklaart, terwijl een partij de
ontvankelijkheid van dat verzoekschrift heeft betwist,
geen beslissing of een maatregel van inwendige aard
(1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor
cassatieberoep - Algemeen - Vonnis dat een deskundige aanduidt -
Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige
tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet
toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige
ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Maatregel van
inwendige aard - Begrip

DESKUNDIGENONDERZOEK - Vonnis dat een deskundige aanduidt -
Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige
tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet
toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige
ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Maatregel van
inwendige aard - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het
cassatieberoep

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen -
Deskundigenonderzoek - Vonnis dat een deskundige aanduidt -
Termijn voor neerlegging eindverslag - Verzoek van de deskundige
tot verlenging termijn - Partij voert aan dat het verzoek niet
toelaatbaar is - Vonnis dat het verzoek van de deskundige
ontvankelijk verklaart - Aard van die beslissing - Maatregel van
inwendige aard - Begrip - Gevolg - Ontvankelijkheid van het
cassatieberoep

- Art. 19, al. 1er et 2, 973, § 2, al. 1er, et 1077 Code judiciaire

EXPERTISE - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du
rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai -
Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement
déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette
décision - Décision avant dire droit - Notion - Conséquence -
Recevabilité du pourvoi

- Art. 19, al. 1er et 2, 973, § 2, al. 1er, et 1077 Code judiciaire

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre
lesquelles on peut se pourvoi - Généralités - Jugement désignant un
expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert
de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée
par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert
recevable - Nature de cette décision - Décision avant dire droit -
Notion

- Art. 19, al. 1er et 2, 973, § 2, al. 1er, et 1077 Code judiciaire

Une décision tranchant une question de droit contestée
ne constitue pas une décision ou une mesure d'ordre;
dès lors, une ordonnance, qui déclare une requête en
prolongation de délais déposée par l'expert recevable,
alors que la recevabilité de cette requête est contestée
par une partie, ne constitue pas une décision ou une
mesure d'ordre (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre
lesquelles on peut se pourvoi - Généralités - Jugement désignant un
expert - Délai pour le dépôt du rapport final - Demande de l'expert
de prolongation du délai - Inadmissibilité de la demande opposée
par une partie - Jugement déclarant la demande de l'expert
recevable - Nature de cette décision - Mesure d'ordre - Notion

EXPERTISE - Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du
rapport final - Demande de l'expert de prolongation du délai -
Inadmissibilité de la demande opposée par une partie - Jugement
déclarant la demande de l'expert recevable - Nature de cette
décision - Mesure d'ordre - Notion - Conséquence - Recevabilité du
pourvoi

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Expertise -
Jugement désignant un expert - Délai pour le dépôt du rapport
final - Demande de l'expert de prolongation du délai - Inadmissibilité
de la demande opposée par une partie - Jugement déclarant la
demande de l'expert recevable - Nature de cette décision - Mesure
d'ordre - Notion - Conséquence - Recevabilité du pourvoi

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat zich ten aanzien van een instelling voor geneeskundige verzorging ertoe heeft verbonden het gedeelte te betalen van de verzekering voor geneeskundige verzorging van de facturen die de ziekenhuisopname van een rechthebbende op maatschappelijke dienstverlening betreffen en de factuur van de ziekenhuisopname rechtstreeks op zijn naam ontvangt, is t.a.v. die instelling gehouden tot betaling van haar verstrekkingen en heeft de hoedanigheid van patiënt in de zin van artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Betalingsverbintenis van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Duur - Geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen - Rechtsvordering van de verzorgingsinstelling - Patiënt
- Art. 2277bis Burgerlijk Wetboek

Onder patiënt moet elke persoon worden begrepen die aan de verzorgingsinstelling de in die bepaling bedoelde verstrekkingen moet betalen, wanneer de verjaring van de rechtsvordering jegens hem niet door een bijzondere bepaling is geregeld (1). (1) Cass. 28 nov. 2003, AR C.01.0241.F, AC 2003, nr. 605.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen - Rechtsvordering van de verzorgingsinstelling - Patiënt
- Art. 2277bis Burgerlijk Wetboek

Le centre public d'action sociale qui a pris l'engagement envers un établissement de soins médicaux de payer la quote-part d'assurance soins de santé des factures d'hospitalisation d'un bénéficiaire d'aide sociale et qui reçoit directement à son nom la facture d'hospitalisation est tenu envers cet établissement au paiement de ses prestations et a la qualité de patient au sens de l'article 2277bis du Code civil.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Engagement de paiement du centre public d'action sociale - Durée - Prestations, services et biens médicaux - Action de l'établissement de soins - Patient
- Art. 2277bis Code civil

Par patient, il faut entendre toute personne qui est tenue envers l'établissement de soins au paiement des prestations visées par cette disposition, lorsque la prescription de l'action n'est pas régie à son égard par une disposition particulière (1). (1) Cass., 28 novembre 2003, RG C.01.0241.F, Pas., 2003, n° 605.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Durée - Prestations, services et biens médicaux - Action de l'établissement de soins - Patient
- Art. 2277bis Code civil

C.12.0239.N

22 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Materiële bevoegdheid - Bepaling
BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Vrederechter - Gemeentelijke retributie
GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Vrederechter - Retributie - Wettigheidscontrole
GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Vrederechter - Wettigheidscontrole
RETRIBUTIE - Gemeentelijke retributie - Vrederechter - Bevoegdheid
RETRIBUTIE - Vrederechter - Wettigheidscontrole
VREDERECHTER - Gemeentelijke retributie - Bevoegdheid

De materiële bevoegdheid wordt bepaald door het voorwerp van de eis, zoals dit uit de dagvaarding blijkt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Materiële

Fiche de jurisprudence

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Compétence matérielle - Détermination
COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Redevance communale
TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Juge de paix - Redevance - Contrôle de légalité
CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Juge de paix - Contrôle de légalité
REDEVANCE - Redevance communale - Juge de paix - Compétence
REDEVANCE - Juge de paix - Contrôle de légalité
JUGE DE PAIX - Redevance communale - Compétence

La compétence matérielle est déterminée par l'objet de la demande telle qu'il ressort de la citation (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Compétence matérielle - Détermination

De vrederechter, die in het raam van de wettigheidscontrole van artikel 159 Grondwet, oordeelt dat de vordering op basis van het retributiereglement onwettig is en de vordering als ongegrond afwijst, doet geen uitspraak over een geschil betreffende de toepassing van een gemeentelijke belasting en schendt de overige in het onderdeel aangewezen wetsbepalingen niet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Vrederechter - Retributie - Wettigheidscontrole

- Art. 159 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Vrederechter - Retributie - Wettigheidscontrole

- Art. 159 Grondwet 1994

RETRIBUTIE - Vrederechter - Wettigheidscontrole

- Art. 159 Grondwet 1994

Op grond van artikel 590, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek neemt de vrederechter kennis van alle geschillen met betrekking tot een gemeentelijke retributie indien de opgelegde heffing 1.860 euro niet te boven gaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Vrederechter - Gemeentelijke retributie

- Art. 590, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

RETRIBUTIE - Gemeentelijke retributie - Vrederechter - Bevoegdheid

- Art. 590, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

VREDERECHTER - Gemeentelijke retributie - Bevoegdheid

- Art. 590, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge de paix qui décide, dans le cadre du contrôle de légalité prévu à l'article 159 de la Constitution, que la demande fondée sur le règlement de redevance est illégale et qui rejette la demande comme étant non fondée, ne se prononce pas sur un litige concernant l'application d'une taxe communale et ne viole pas les autres dispositions légales citées par le moyen, en cette branche (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Juge de paix - Redevance - Contrôle de légalité

- Art. 159 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Juge de paix - Redevance - Contrôle de légalité

- Art. 159 Constitution 1994

REDEVANCE - Juge de paix - Contrôle de légalité

- Art. 159 Constitution 1994

En vertu de l'article 590, alinéa 1er, du Code judiciaire, le juge de paix connaît de tous les litiges concernant une redevance communale si la taxation infligée n'excède pas 1.860 euros (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Redevance communale

- Art. 590, al. 1er Code judiciaire

REDEVANCE - Redevance communale - Juge de paix - Compétence

- Art. 590, al. 1er Code judiciaire

JUGE DE PAIX - Redevance communale - Compétence

- Art. 590, al. 1er Code judiciaire

C.12.0243.F

14 maart 2013

AC nr. ...

De huurder behoudt zijn recht op de uitzettingsvergoeding, zelfs als hij de handelszaak heeft vervreemd, wanneer die vervreemding het gevolg is van de opzegging, aangezien de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten de bescherming van de handelszaak tot doel heeft en de uitzettingsvergoeding, zoals zij door die wet is geregeld, de huurder beoogt te vergoeden voor het verlies van de handelszaak als gevolg van de uitzetting (1). (1) Cass. 12 nov. 1982, AR 3474, AC 1982-83, nr. 160, en Cass. 6 mei 2010, AR C.08.0588.N, AC 2010, nr. 317; B. Louveaux, Le droit du bail commercial, De Boeck 2002, nrs. 559 en 560, p. 580 tot 570; K. Vanhove, Handelshuur, Interscientia 2012, nrs. 326, 327 en 332.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Handelszaak - Vervreemding - Huurder - Opzegging - Recht op vergoeding wegens uitzetting

Le locataire conserve son droit à l'indemnité d'éviction, bien qu'il ait aliéné le fonds de commerce, lorsque cette aliénation est la conséquence du congé, dès lors que la loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux a pour but la protection du fonds de commerce et que l'indemnité d'éviction, telle qu'elle est fixée par cette loi, vise à indemniser le locataire pour la perte du fonds de commerce, qui est la conséquence de l'éviction(1). (1) Cass., 12 novembre 1982, RG n° 3474, Bull. et Pas. 1983, I, 317 et Cass., 6 mai 2010, RG C.08.0588.N, Pas., 2010, n° 317; B. Louveaux, Le droit du bail commercial, De Boeck 2002, n° 559 et 560, pp. 568 à 570; K. Vanhove, Handelshuur, Interscientia 2012, n° 326, 327 et 332.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Fonds de commerce - Aliénation - Locataire - Congé - Droit à une indemnité d'éviction

- Art. 25 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving - Handelshuurwet - Uitzettingsvergoeding - Doeleinden

- Art. 25 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

- Art. 25 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Notion. nature de la législation - Loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux - Indemnité d'éviction - Buts

- Art. 25 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.12.0245.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Ontbinding

Uit artikel 29 van de Pachtwet blijkt dat, enerzijds, de wetgever de feitenrechter heeft willen laten oordelen over de vraag of de wanuitvoering van de overeenkomst ernstig genoeg is om de ontbinding uit te spreken en dat, anderzijds, de ernst van de wanuitvoering beoordeeld moet worden in het licht van de mogelijke schade die de verpachter daardoor heeft geleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Ontbinding

- Art. 29 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Conclusions du procureur général Leclercq.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Obligations entre parties - Résolution

Il appert de l'article 29 de la loi sur les baux à ferme que, d'une part, le législateur a voulu que le juge du fond apprécie si l'inexécution du contrat est suffisamment grave pour prononcer la résolution et que, d'autre part, le caractère grave de l'inexécution doit être apprécié en fonction de l'existence, pour le bailleur, d'un dommage résultant de cette inexécution (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Obligations entre parties - Résolution

- Art. 29 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.12.0249.F

27 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Vennootschap - Vennootschapsorgaan - Overeenkomst - Persoonlijke verbintenis van het orgaan

VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels - Vennootschapsorgaan - Overeenkomst - Persoonlijke verbintenis van het orgaan - Voorwaarden

De feitenrechter beoordeelt in functie van de elementen van de zaak op onaantastbare wijze of een persoon met de hoedanigheid van vennootschapsorgaan in eigen naam of in naam van die vennootschap is opgetreden en of hij in dat geval de medecontractant hiervan in kennis heeft gesteld (1). (1) Cass. 31 mei 1957, AC 1957, p. 826 e.v., met de conclusie van procureur-generaal Hayoit de Termicourt in Pas. I, 1957, p. 1183.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Vennootschap - Vennootschapsorgaan - Overeenkomst - Persoonlijke verbintenis van het orgaan

Conclusions de l'avocat général Genicot.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Société - Organe de la société - Contrat - Engagement à titre personnel de l'organe

SOCIETES - Généralités. règles communes - Organe de la société - Contrat - Engagement à titre personnel de l'organe - Conditions

Le juge du fond apprécie souverainement, d'après les éléments de la cause, si une personne ayant la qualité d'organe d'une société est intervenue en nom personnel ou au nom de cette société et, dans ce dernier cas, en a informé le cocontractant (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Société - Organe de la société - Contrat - Engagement à titre personnel de l'organe

Het orgaan van een vennootschap dat optreedt in naam en voor rekening van die laatste zonder zulks uitdrukkelijk of stilzwijgend te laten weten, handelt in eigen naam, en is dus persoonlijk verbonden; wanneer het orgaan aldus in eigen naam een overeenkomst heeft gesloten, kan de vennootschap uit die overeenkomst geen recht putten om van de persoon met wie de overeenkomst is gesloten de uitvoering van diens verbintenis te verkrijgen (1). (1) Cass. 31 mei 1957, AC 1957, p. 826 e.v., met de conclusie van procureur-generaal Hayoit de Termicourt in Pas. I, 1957, p. 1183.

VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels - Vennootschapsorgaan - Overeenkomst - Persoonlijke verbintenis van het orgaan - Voorwaarden

Lorsque l'organe d'une société qui agit au nom et pour le compte de celle-ci sans le faire savoir de façon expresse ou tacite se présente comme agissant à titre personnel et, partant, est personnellement engagé; lorsque l'organe a ainsi contracté en nom personnel la société ne peut fonder sur le contrat un droit à obtenir de la personne avec laquelle il a contracté l'exécution des engagements que celle-ci a pris (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SOCIETES - Généralités. règles communes - Organe de la société - Contrat - Engagement à titre personnel de l'organe - Conditions

C.12.0256.F

14 maart 2013

AC nr. ...

Uit de uitlegging door het Benelux-Gerechtshof van de uitsluitingen van de verzekering bepaald in artikel 3, §1, van de gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, waarmee het voormelde artikel 3, §1, van de wet van 21 nov. 1989 overeenstemt, volgt dat het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds bij diefstal van het voertuig alleen dekking verschuldigd is wanneer bewezen is dat de schade van de benadeelde berokkend werd door een verkeersongeval dat veroorzaakt werd door de dader of een van de daders van de diefstal of door een persoon die van het voertuig gebruik heeft gemaakt, in de wetenschap dat het gestolen was (1). (1) BenGH, arrest A 88/3 van 26 juni 1989, <http://www.courbeneluxhof.eu/> en De Verz., 1990, p. 105; zie Cass. 15 mei 2003, AR C.02.0297.F, AC 2003, nr. 296 en Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0372.F, AC 2009, nr. 54.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Schade - Gestolen motorrijtuig - Vergoedingsplicht

- Art. 3, § 1 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Il suit de l'interprétation que la Cour de justice Benelux donne des exclusions d'assurance prévues à l'article 3, § 1er, des dispositions communes annexées à la Convention Benelux du 24 mai 1966 relative à l'assurance obligatoire en matière de véhicules automoteurs, auquel correspond l'article 3, § 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, que le Fonds commun de garantie automobile ne doit intervenir en cas de vol du véhicule que lorsqu'il est établi que le dommage de la personne lésée a été causé par un accident de la circulation provoqué par l'auteur ou l'un des auteurs du vol ou par une personne utilisant le véhicule, sachant qu'il était volé (1). (1) C.J. Ben., arrêt A 88/3 du 26 juin 1989, <http://www.courbeneluxhof.eu/> et Bull. Ass., 1990, p. 48; Voir Cass., 15 mai 2003, RG C.02.0297.F, Pas., 2003, n° 296 et Cass., 22 janvier 2009, RG C.06.0372.F, Pas., 2009, n° 54.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Fonds commun de garantie automobile - Dommage - Véhicule automobile volé - Obligation d'intervention

- Art. 3, § 1er L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.12.0258.N

4 januari 2013

AC nr. ...

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt, niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval deze niet meer actueel is en de tenuitvoerlegging onrechtmatig is; hij mag hierbij geen afbreuk doen aan hetgeen werd beslist door de rechter die het vonnis heeft gewezen waarvan de tenuitvoerlegging wordt nagestreefd (1). (1) Cass. 17 sept. 2010, AR C.09.0572.N, AC 2010, nr. 528.

BESLAG - Algemeen - Beslagrechter - Bevoegdheid - Beslissing over de rechten der partijen - Titel - Actualiteit

- Artt. 1395 en 1489 Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Beslissing over de rechten der partijen - Titel - Actualiteit

- Artt. 1395 en 1489 Gerechtelijk Wetboek

Le juge des saisies est compétent pour examiner si la créance apparaissant du titre exécutoire ne s'est pas éteinte postérieurement à la naissance du titre, auquel cas celui-ci n'est plus actuel et l'exécution est illicite; il ne peut, à cet effet, déroger à ce qui a été décidé par le juge qui a rendu le jugement dont l'exécution est poursuivie (1). (1) Cass., 17 septembre 2010, RG C.09.0572.N, Pas., 2010, n° 528.

SAISIE - Généralités - Juge des saisies - Compétence - Décision sur les droits des parties - Titre - Actualité

- Art. 1395 et 1489 Code judiciaire

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Décision sur les droits des parties - Titre - Actualité

- Art. 1395 et 1489 Code judiciaire

C.12.0259.N

5 september 2013

AC nr. ...

Wanneer ter zake van een vennootschap wordt geoordeeld dat een voorlopig bewindvoerder wordt aangesteld, teneinde in de plaats van de zaakvoerders het bestuur waar te nemen met opschorting van alle bevoegdheden van de zaakvoerders, moet deze vennootschap tegen die aanstelling van een bewindvoerder kunnen opkomen door de middelen bij de wet bepaald (1) (2). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het middel niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang gezien de bestreden beslissing verantwoord is door de zelfstandige niet-bekritiseerde reden waarin het hoger beroep als ongegrond wordt afgewezen. (2) Zie Cass. 13 sept. 1991, AR 7015, AC 1991-92, nr. 22.

VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei - Aanstelling van een voorlopig bewindvoerder - Rechtsmiddelen - Vordering - Titularis

VORDERING IN RECHTE - Vennootschap - Aanstelling van een voorlopig bewindvoerder - Rechtsmiddelen - Titularis

S'il est décidé relativement à une société de désigner un administrateur provisoire afin "de pouvoir, à la place des gérants, assurer la direction, en suspendant toutes les compétences des gérants", cette société doit pouvoir s'opposer à cette désignation d'un administrateur par les recours prévus par la loi (1) (2). (1) Le M.P. a conclu au rejet; il estimait que le moyen était irrecevable à défaut d'intérêt, dès lors que la décision attaquée est justifiée par le motif indépendant non critiqué rejetant l'appel comme non fondé. (2) Voir Cass., 13 septembre 1991, RG 7015, Pas., 1991-92, n° 22.

SOCIETES - Divers - Désignation d'un administrateur provisoire - Voies de recours - Action - Titulaire

DEMANDE EN JUSTICE - Société - Désignation d'un administrateur provisoire - Voies de recours - Titulaire

C.12.0263.N

31 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

AUTEURSRECHT - Wettelijke bescherming

Het auteursrecht kan slechts gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan; een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid; dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen (1). (1) Zie concl. O.M.

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

DROITS D'AUTEUR - Protection légale

Le droit d'auteur n'est susceptible de s'appliquer que par rapport à un objet qui est original en ce sens qu'il est une création intellectuelle propre à son auteur; une création intellectuelle est propre à son auteur lorsqu'elle reflète la personnalité de celui-ci; tel est le cas si l'auteur a pu exprimer ses capacités créatives lors de la réalisation de l'œuvre en effectuant des choix libres et créatifs (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

C.12.0272.N

1 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERZEKERING - Landverzekering - Onroerend goed - Overdracht - Beëindiging van de verzekeringsovereenkomst op verzoek van de verzekeringnemer-overdrager - Tegenwerpelijheid aan de overnemer

In geval van overdracht onder de levenden van een onroerend goed kan de beëindiging van de verzekeringsovereenkomst op verzoek van de verzekeringnemer-overdrager na het verlijden van de authentieke akte maar vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden, niet worden tegengeworpen aan de overnemer die aanspraak maakt op de verzekeringsdekking voor een schadegeval dat zich in die periode heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M.

VERZEKERING - Landverzekering - Onroerend goed - Overdracht - Beëindiging van de verzekeringsovereenkomst op verzoek van de verzekeringnemer-overdrager - Tegenwerpelijheid aan de overnemer

- Art. 57, 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Conclusions du procureur général Leclercq.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Immeuble - Cession - Résiliation du contrat d'assurance à la demande du preneur d'assurance-cédant - Opposabilité au cessionnaire

En cas de cession entre vifs d'un immeuble, la résiliation du contrat d'assurance à la demande du preneur d'assurance-cédant après la passation de l'acte authentique mais avant l'expiration du délai de trois mois, ne peut être opposée au cessionnaire qui prétend à la garantie de l'assurance pour un sinistre qui est survenu au cours de cette période (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Immeuble - Cession - Résiliation du contrat d'assurance à la demande du preneur d'assurance-cédant - Opposabilité au cessionnaire

- Art. 57, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0274.N

10 oktober 2013

AC nr. ...

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; diegene die enkel het behoud nastreeft van een toestand in strijd met de openbare orde of van een onrechtmatig voordeel heeft geen rechtmatig belang (1). (1) Cass. 20 feb. 2009, AR C.07.0127.N, AC 2009, nr. 142.

VORDERING IN RECHTE - Rechtsvordering - Rechtmatig belang

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

La violation d'un intérêt ne peut donner lieu à une action que si l'intérêt est licite; celui qui ne poursuit que le maintien d'une situation contraire à l'ordre public ou d'un avantage illicite n'a pas un intérêt licite (1). (1) Cass., 20 février 2009, RG C.07.0127.N, Pas., 2009, n° 142.

DEMANDE EN JUSTICE - Action en justice - Intérêt licite

- Art. 17 Code judiciaire

C.12.0279.F

28 februari 2013

AC nr. ...

Aangezien de gefailleerde de hoedanigheid heeft om alleen in rechte op te treden wanneer zijn belangen strijdig zijn met die van de boedel, heeft de curator niet de hoedanigheid om hem te vertegenwoordigen in een procedure die betrekking heeft op een rechtsmiddel dat is ingesteld tegen een vonnis van faillietverklaring en moet de gefailleerde persoonlijk bij de zaak betrokken worden; bijgevolg is het derdenverzet tegen een vonnis van faillietverklaring, dat niet tegen de gefailleerde gericht is, niet ontvankelijk.

Dès lors que le failli a qualité pour agir seul en justice quand ses intérêts sont en opposition à ceux de la masse, le curateur n'a pas qualité pour le représenter dans une procédure relative à un recours contre un jugement déclaratif de faillite et le failli doit être personnellement mis à la cause; il s'ensuit qu'une tierce opposition à un jugement déclaratif de faillite qui n'est pas dirigée contre le failli n'est pas recevable.

DERDENVERZET - Vonnis van faillietverklaring - Rechtsmiddel tegen een vonnis van faillietverklaring - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Dagvaarding aan alle partijen - Gefailleerde - Hoedanigheid om op te treden

- Art. 1125, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 14, tweede alinea Wet 8 aug. 1997

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis van faillietverklaring - Derdenverzet - Rechtsmiddel tegen een vonnis van faillietverklaring - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Dagvaarding aan alle partijen - Gefailleerde - Hoedanigheid om op te treden

- Art. 1125, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 14, tweede alinea Wet 8 aug. 1997

VORDERING IN RECHTE - Vonnis van faillietverklaring - Derdenverzet - Rechtsmiddel tegen een vonnis van faillietverklaring - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Dagvaarding aan alle partijen - Gefailleerde - Hoedanigheid om in rechte op te treden

- Art. 1125, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 14, tweede alinea Wet 8 aug. 1997

De gefailleerde is partij bij het vonnis van faillietverklaring.

DERDENVERZET - Vonnis van faillietverklaring - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Dagvaarding aan alle partijen

- Art. 1125, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 14, tweede alinea Wet 8 aug. 1997

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis van faillietverklaring - Derdenverzet - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Dagvaarding aan alle partijen

- Art. 1125, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 14, tweede alinea Wet 8 aug. 1997

TIERCE OPPOSITION - Jugement déclaratif de faillite - Recours contre un jugement déclaratif de faillite - Saisine du juge - Citation donnée à toutes les parties - Failli - Qualité pour agir

- Art. 1125, al. 1er et 3 Code judiciaire

- Art. 14, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement déclaratif de faillite - Tierce opposition - Recours contre un jugement déclaratif de faillite - Saisine du juge - Citation donnée à toutes les parties - Failli - Qualité pour agir

- Art. 1125, al. 1er et 3 Code judiciaire

- Art. 14, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

DEMANDE EN JUSTICE - Jugement déclaratif de faillite - Tierce opposition - Recours contre un jugement déclaratif de faillite - Saisine du juge - Citation donnée à toutes les parties - Failli - Qualité pour agir

- Art. 1125, al. 1er et 3 Code judiciaire

- Art. 14, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

Le failli est partie au jugement déclaratif de faillite.

TIERCE OPPOSITION - Jugement déclaratif de faillite - Saisine du juge - Citation donnée à toutes les parties

- Art. 1125, al. 1er et 3 Code judiciaire

- Art. 14, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement déclaratif de faillite - Tierce opposition - Saisine du juge - Citation donnée à toutes les parties

- Art. 1125, al. 1er et 3 Code judiciaire

- Art. 14, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.12.0285.F

22 april 2013

AC nr. ...

De verplichting van de ontleners om het geleende bedrag terug te geven met een louter potestatieve, opschortende voorwaarde is nietig; die nietigheid, die de oorzaak wegneemt voor de terugbetaling van het geleende bedrag, heeft de nietigheid van de leningsovereenkomst zelf tot gevolg.

OVEREENKOMST - Algemeen - Leningsovereenkomst - Verplichting tot terugbetaling - Opschortende, louter potestatieve voorwaarde waardoor de verplichting nietig wordt

- Artt. 1174, 1108, 1131 en 1892 Burgerlijk Wetboek

Hoewel de nietigheid van een overeenkomst ex tunc geldt, doet het vonnis dat deze uitspreekt nieuwe verplichtingen ontstaan aangezien de partijen moeten teruggeven wat zij gekregen hebben; zonder vernietiging van de leningsovereenkomst leidt de nietigheid van de verplichting tot terugbetaling niet tot enige verplichting tot teruggave voor de ontleners.

OVEREENKOMST - Algemeen - Leningsovereenkomst - Vordering tot nietigverklaring of tot vernietiging van de leningsovereenkomst -

L'obligation de l'emprunteur de rendre la somme prêtée affectée d'une condition suspensive purement potestative est nulle; cette nullité, qui prive de cause la remise de la somme prêtée, entraîne la nullité du contrat de prêt lui-même.

CONVENTION - Généralités - Contrat de prêt - Obligation de remboursement - Condition suspensive purement potestativerendant l'obligation nulle

- Art. 1174, 1108, 1131 et 1892 Code civil

Si la nullité d'une convention produit ses effets ex tunc, c'est le jugement qui la prononce qui fait naître des obligations nouvelles, les parties devant restituer ce qu'elles ont obtenu; la nullité de l'obligation de remboursement qui ne s'accompagne pas de l'annulation de la convention de prêt n'entraîne donc aucune obligation de restitution de la part de l'emprunteur.

CONVENTION - Généralités - Contrat de prêt - Action en nullité ou en rescision du contrat de prêt - Nullité de l'obligation de

C.12.0286.N

26 april 2013

AC nr. ...

De rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt kan de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan, wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan; de afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade kan niet uitsluitend worden afgeleid uit de al dan niet foutieve handelwijze van de bewaarder van de zaak, noch uit het feit dat het slachtoffer zelf een fout in oorzakelijk verband met de schade heeft begaan (1). (1) Cass. 30 sept. 2004, AR C.03.0376.F, AC 2004, nr. 444.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Vrijstelling

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Vrijstelling - Beoordeling door de rechter

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Het vermoeden van fout dat op de bewaarder van een zaak rust, kan alleen worden weerlegd als hij bewijst dat de schade niet aan het gebrek van de zaak, maar aan een vreemde oorzaak is te wijten (1). (1) Cass. 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, AC 2002, nr. 486.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Weerlegging vermoeden van fout

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Zaken - Gebrek van de zaak - Aansprakelijkheid van de bewaarder - Weerlegging vermoeden van fout

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Le juge qui constate l'existence d'un vice de la chose ne peut exonérer le gardien de celle-ci de toute responsabilité que s'il admet que le dommage se serait aussi produit tel qu'il s'est réalisé, sans le vice de la chose; l'absence de lien causal entre le vice et le dommage ne peut pas exclusivement être déduit de l'agissement fautif ou non du gardien de la chose, ni du fait que la victime elle-même a commis une faute présentant un lien causal avec le dommage (1). (1) Cass., 30 septembre 2004, RG C.03.0376.F, Pas., 2004, n° 444.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Vice de la chose - Responsabilité du gardien - Exonération

- Art. 1384, al. 1er Code civil

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Vice de la chose - Responsabilité du gardien - Exonération - Appréciation par le juge

- Art. 1384, al. 1er Code civil

La présomption de faute qui pèse sur le gardien d'une chose ne peut être renversée que s'il prouve que le dommage n'est pas dû à un vice de la chose, mais à une cause étrangère (1). (1) Cass., 26 septembre 2002, RG C.00.0648.F, Pas., 2002, n° 486.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Vice de la chose - Responsabilité du gardien - Présomption de faute renversée

- Art. 1384, al. 1er Code civil

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Choses - Vice de la chose - Responsabilité du gardien - Présomption de faute renversée

- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.12.0288.N

24 oktober 2013

AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet is vreemd aan de grief waarin een tegenstrijdigheid wordt aangevoerd die van juridische aard is (1). (1) Zie Cass. 28 sept. 2001, AR F.99.0010.N, AC 2001, nr. 503; Cass. 20 jan. 2000, AR F.96.0084.N, AC 2000, nr. 50.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Burgerlijke zaken - Motiveringsplicht - Juridische tegenstrijdigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Juridische tegenstrijdigheid - Motiveringsplicht

- Art. 149 Grondwet 1994

L'article 149 de la Constitution est étranger au grief invoquant une contradiction qui est de nature juridique (1). (1) Voir Cass., 28 septembre 2001, RG F.99.0010.N, Pas., 2001, n° 503; Cass., 20 janvier 2000, RG F.96.0084.N, Pas., 2000, n° 50.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Matière civile - Devoir de motivation - Contradiction juridique

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Contradiction juridique - Devoir de motivation

- Art. 149 Constitution 1994

Het is aan de algemene vergadering om bij de winstverdeling desgevallend tantièmes toe te kennen met inachtneming van artikel 320, §1, van de Vennootschappenwet; hierbij komt het de algemene vergadering toe om, behoudens beperking van dit recht in de statuten, de modaliteiten van deze uitkering aan de bestuurders te bepalen; het staat de algemene vergadering in principe vrij deze uitkering enkel toe te kennen aan de bestuurders die door hun prestaties hebben bijgedragen tot het resultaat van het desbetreffende boekjaar, ook al zijn deze op het ogenblik van de beslissing van de algemene vergadering geen bestuurders meer van de vennootschap.

VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei - Tantièmes - Toekenning - Algemene vergadering - Bevoegdheid

- Art. 320, § 1 Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen

Tantièmes, ook al worden zij fiscaalrechtelijk als bezoldigingen aangezien, zijn vennootschapsrechtelijk als een variabele vergoeding in functie van de winst te beschouwen en niet als een bezoldiging.

VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei - Tantièmes - Statuut

- Art. 32, tweede lid, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 320 Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen

Lors de la distribution des bénéfices, il appartient à l'assemblée générale d'accorder, le cas échéant, des tantièmes en respectant l'article 320, § 1er, du Code des sociétés; il appartient à l'assemblée générale, sauf limitation de ce droit dans les statuts, de fixer les modalités de ce versement aux administrateurs; il appartient, en principe, à l'assemblée générale de n'accorder cette allocation qu'aux administrateurs qui ont contribué par leurs prestations au résultat de l'exercice y afférent, même si ceux-ci ne sont plus administrateurs de la société au moment de la décision de l'assemblée générale.

SOCIETES - Divers - Tantièmes - Octroi - Assemblée générale - Compétence

- Art. 320, § 1er Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

Les tantièmes, fussent-ils assimilés fiscalement à des rémunérations, doivent être considérés, en vertu du droit des sociétés, comme une indemnité variable qui est fonction des bénéfices et pas comme une rémunération.

SOCIETES - Divers - Tantièmes - Statut

- Art. 32, al. 2, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

- Art. 320 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

C.12.0291.F

15 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Criterium

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

Conclusions de l'avocat général Werquin.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Généralités - Droit subjectif

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Pouvoir judiciaire - Compétence

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/- Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/- Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/- Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/- Pouvoir judiciaire - Compétence

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 - Pouvoir judiciaire - Compétence

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Critère

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

MACHTEN - Uitvoerende macht - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

Uit de artikelen 5 en 7 van de wet van 17 mei 2006 volgt dat de minister van Justitie of zijn gemachtigde, wanneer alle bij wet bepaalde voorwaarden vervuld zijn, de uitgaansvergunning of het penitentiair verlof moet toekennen aan de veroordeelde die daarom verzoekt; de omstandigheid dat een van de voorwaarden de minister of zijn gemachtigde verplicht te beoordelen of er in hoofde van de veroordeelde geen bij wet bepaalde tegenaanwijzingen bestaan en, zo ja, of er bijzondere voorwaarden bestaan die daaraan kunnen tegemoetkomen, verleent de minister geen discretionaire bevoegdheid om het verzoek te weigeren; de bevoegdheid van de overheid die kennisneemt van een verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof, is derhalve gebonden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

- Artt. 5 en 7 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

MACHTEN - Uitvoerende macht - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

- Artt. 5 en 7 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Personen veroordeeld tot een vrijheidsstraf - Verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof - Bevoegdheid van de bestuurlijke overheid

- Artt. 5 en 7 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 -

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

Il suit des articles 5 et 7 de la loi du 17 mai 2006 que, lorsque toutes les conditions prévues par la loi sont réunies, le ministre de la Justice ou son délégué sont tenus d'accorder la permission de sortie ou le congé pénitentiaire demandé par le condamné; la circonstance que l'une des conditions charge le ministre ou son délégué d'apprécier s'il n'existe pas dans le chef du condamné de contre-indications précisées par la loi et, dans l'affirmative, si des conditions particulières sont susceptibles d'y répondre ne confère pas au ministre un pouvoir discrétionnaire lui permettant de refuser la demande; partant, la compétence de l'autorité saisie d'une demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire est liée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 5 et 7 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 5 et 7 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Personnes condamnées à une peine privative de liberté - Demande de permission de sortie ou de congé pénitentiaire - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 5 et 7 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Les cours et tribunaux connaissent de la demande d'une partie fondée sur un droit subjectif (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/ - Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 -

Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Criterium

- Art. 144 Grondwet 1994

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

Een partij kan zich t.a.v. de bestuurlijke overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een bestuurlijke overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Critère

- Art. 144 Constitution 1994

L'existence d'un droit subjectif suppose que la partie demanderesse fasse état d'une obligation juridique déterminée qu'une règle du droit objectif impose directement à un tiers et à l'exécution de laquelle cette partie a un intérêt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/ - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Généralités - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

Pour qu'une partie puisse se prévaloir d'un droit subjectif à l'égard de l'autorité administrative, il faut que la compétence de cette autorité soit liée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/ - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/ - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

C.12.0295.N

24 oktober 2013

AC nr. ...

De aanbestedende overheid dient rekening te houden met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling van een leemte in de opmetingsstaat, wanneer deze aanvulling na onderzoek door de overheid gegrond wordt bevonden en dat, teneinde een gelijke behandeling van de inschrijvers te waarborgen, de offertes van de andere inschrijvers die geen prijzen voor de ontbrekende posten hebben voorgesteld in dat geval dienen te worden aangepast.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Opmetingsstaat - Leemte - Aanvulling door de inschrijver -

Aanbestedende overheid - Verplichting om rekening te houden met de aanvulling

Le pouvoir adjudicateur doit tenir compte de la correction apportée par un soumissionnaire à une omission dans le métré lorsque cette correction a été déclarée fondée après l'examen du pouvoir adjudicateur et que, en vue d'assurer un traitement égal aux soumissionnaires, les offres des autres soumissionnaires qui n'ont pas proposé de prix pour les postes omis, doivent dans ce cas être adaptées.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Métré -

Omission - Correction par le soumissionnaire - Pouvoir adjudicateur -

Obligation de tenir compte de la correction

- Art. 15, eerste en tweede lid Wet 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

- Artt. 96, § 2, eerste lid, 111, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

- Art. 112, § 2, 1°, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

- Art. 15, al. 1er et 2 L. du 24 décembre 1993 relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fourniture et de services

- Art. 96, § 2, al. 1er, 111, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

- Art. 112, § 2, 1°, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

De beslissing dat de vordering in vrijwaring niet in staat van wijzen is en waarbij de heropening van het debat te dien einde wordt gelast, is een beslissing alvorens recht te doen, zodat het cassatieberoep daartegen voorbarig en mitsdien niet ontvankelijk is, vermits cassatieberoep tegen vonnissen alvorens recht te doen slechts openstaat na het eindvonnis.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Beslissing alvorens recht te doen - Vordering in vrijwaring - Niet in staat van wijzen - Heropening van het debat

- Art. 1077 Gerechtelijk Wetboek

La décision suivant laquelle la demande en garantie n'est pas en état et qui ordonne la réouverture des débats à cette fin, est une décision avant dire droit de sorte que le pourvoi en cassation dirigé contre cette décision est prématuré et, dès lors, irrecevable, le recours en cassation contre les jugements avant dire droit n'étant ouvert qu'après le jugement définitif.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Décision avant dire droit - Demande en garantie - Demande n'étant pas en état - Réouverture des débats

- Art. 1077 Code judiciaire

De overheid die na onderzoek van oordeel is dat de opmetingsstaat geen leemte vertoont, dient in beginsel met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling geen rekening meer te houden.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Opmetingsstaat - Leemte - Aanbestedende overheid - Onderzoek - Geen leemte

- Art. 15, eerste en tweede lid Wet 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

- Artt. 96, § 2, eerste lid, 111, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

- Art. 112, § 2, 1°, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

Le pouvoir adjudicateur qui, après examen, estime que le métré ne présente pas d'omissions, ne doit, en principe, plus tenir compte de la correction apportée par le soumissionnaire.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Métré - Omission - Pouvoir adjudicateur - Examen - Pas d'omission

- Art. 15, al. 1er et 2 L. du 24 décembre 1993 relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fourniture et de services

- Art. 96, § 2, al. 1er, 111, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

- Art. 112, § 2, 1°, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

Wanneer de door de overheid geweerde aanvulling in werkelijkheid betrekking heeft op een specifiek onderdeel van een in de opmetingsstaat reeds voorziene post, waarvoor de inschrijver per vergissing geen prijs heeft ingediend, dient, teneinde de gelijkheid tussen de inschrijvers bij de rangschikking van de offertes te waarborgen, deze offerte te worden verbeterd en rekening te worden gehouden met de door de inschrijver voor de geweerde aanvulling ingediende prijs, conform de werkelijke bedoeling van deze laatste.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Opmetingsstaat - Leemte - Aanvulling door de inschrijver - Aanbestedende overheid - Wering van de aanvulling - Post reeds voorzien in de opmetingsstaat - Inschrijver - Geen prijs ingediend

Lorsque la correction refusée par le pouvoir adjudicateur concerne en réalité une partie spécifique d'un poste déjà prévu dans le métré, pour lequel le soumissionnaire n'a, par erreur, pas proposé de prix, il y a lieu, afin d'assurer l'égalité entre les soumissionnaires lors du classement des offres, de corriger cette offre et de tenir compte du prix proposé par le soumissionnaire pour la correction refusée, conformément à l'intention réelle de ce dernier.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Métré - Omission - Correction par le soumissionnaire - Pouvoir adjudicateur - Refus de la correction - Poste déjà prévu dans le métré - Soumissionnaire - Pas de prix proposé

- Art. 15, eerste en tweede lid Wet 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

- Artt. 96, § 2, eerste lid, 111, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

- Art. 112, § 2, 1°, eerste en tweede lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

- Art. 15, al. 1er et 2 L. du 24 décembre 1993 relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fourniture et de services

- Art. 96, § 2, al. 1er, 111, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

- Art. 112, § 2, 1°, al. 1er et 2 A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

C.12.0298.N

1 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Verjaring - Verjaringstermijn - Verzekeraar - Overheid - Benadeelde

De verjaringstermijn bepaald in artikel 34, §2, Wet Landverzekeringsovereenkomst is enkel van toepassing op de vordering van de benadeelde tegen de overheid wanneer die dezelfde verplichtingen heeft als de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Verjaring - Verjaringstermijn - Verzekeraar - Overheid - Benadeelde

- Art. 34, § 2 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 10, § 1, eerste en tweede lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Conclusions du procureur général Leclercq.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Prescription - Délai de prescription - Assureur - Autorité - Personne lésée

Le délai de prescription visé à l'article 34, §2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre ne s'applique à l'action de la personne lésée contre l'autorité que lorsque celle-ci a les mêmes obligations que l'assureur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Prescription - Délai de prescription - Assureur - Autorité - Personne lésée

- Art. 34, § 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 10, § 1er, al. 1er et 2 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.12.0303.F

30 september 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, verjaren termijnen van achterstallige uitkeringen tot levensonderhoud door verloop van vijf jaren; die bepaling wil meer bepaald de termijnschuldenaar beschermen tegen een blijvende aangroei van zijn schuld en de schuldeiser aanzetten tot zorgzaamheid.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Achterstallige uitkeringen tot levensonderhoud - Duur

- Art. 2277 Burgerlijk Wetboek

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel dat een subjectief recht uitdooft of in ieder geval niet meer aangevoerd kan worden wanneer het optreden van zijn houder objectief onverenigbaar is met dat recht zodat hij het gewettigd vertrouwen van de schuldenaar en van derden beschaamt; het louter niet uitoefenen van een recht gedurende een bepaalde tijd is, op zich, geen misbruik van dat recht.

En vertu de l'article 2277 du Code civil, les arrérages des pensions alimentaires se prescrivent par cinq ans; cette disposition tend en particulier à protéger le débiteur à terme contre la croissance permanente de sa dette et à inciter le créancier à la diligence.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Arrérages de pensions alimentaires - Durée

- Art. 2277 Code civil

Il n'existe pas de principe général du droit selon lequel un droit subjectif se trouve éteint ou en tout cas ne peut plus être invoqué lorsque son titulaire a adopté un comportement objectivement inconciliable avec ce droit, trompant ainsi la confiance légitime du débiteur et des tiers; le seul fait de ne pas exercer un droit durant un certain temps n'est pas, en soi, constitutif d'un abus de ce droit.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Optreden van de houder van een subjectief recht

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Comportement du titulaire d'un droit subjectif

Het kind wiens afstamming van vaderszijde niet vaststaat kan van degene die gedurende het wettelijke tijdvak van de verwekking met zijn moeder gemeenschap heeft gehad, een onderhoudsbijdrage vorderen krachtens artikel 203, §1 van het Burgerlijk Wetboek; die verplichting voor de ouders bestaat onafgezien van enige vordering in rechte tot het bekomen van haar uitvoering.

L'enfant dont la filiation paternelle n'est pas établie peut réclamer à celui qui a eu des relations avec sa mère pendant la période légale de conception une contribution alimentaire en vertu de l'article 203, § 1er du Code civil; cette obligation des parents existe indépendamment de toute demande en justice aux fins d'en obtenir l'exécution.

LEVENSONDERHOUD - Uitkering tot levensonderhoud - Artikelen 203, § 1 en 336 van het Burgerlijk Wetboek - Verplichting voor de ouders onafgezien van enige vordering in rechte

ALIMENTS - Pension alimentaire - Code civil, articles 203, § 1er, et 336 - Obligation des parents indépendante de toute demande judiciaire

- Artt. 203, § 1, en 336 Burgerlijk Wetboek

- Art. 203, § 1er, et 336 Code civil

C.12.0307.N

1 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

Conclusions du procureur général Leclercq.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Levensverzekeringsovereenkomsten - Verzekeringnemer - Afkoop - Begunstigde - Verzekeringsprestaties - Aanwijzing - Aanvaarding van de begunstiging

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Contrats d'assurances vie - Preneur d'assurance - Rachat - Bénéficiaire - Prestations d'assurance - Désignation - Acceptation du bénéficiaire

Uit de artikelen 114 en 121 Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat de aanvaarding de begunstiging onherroepelijk maakt en de verzekeringnemer zijn recht van afkoop na de aanvaarding slechts kan uitoefenen mits toestemming van de begunstigde, ook al heeft deze de begunstiging aanvaard in tweede orde (1). (1) Zie concl. O.M.

Il suit des articles 114 et 121 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre que l'acceptation rend le bénéfice irrévocable et que le preneur d'assurance ne peut exercer son droit de rachat après acceptation que moyennant l'accord du bénéficiaire même si celui-ci a accepté le bénéfice en ordre subsidiaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

VERZEKERING - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Levensverzekeringsovereenkomsten - Verzekeringnemer - Afkoop - Begunstigde - Verzekeringsprestaties - Aanwijzing - Aanvaarding van de begunstiging

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat d'assurance terrestre - Contrats d'assurances vie - Preneur d'assurance - Rachat - Bénéficiaire - Prestations d'assurance - Désignation - Acceptation du bénéficiaire

- Artt. 114 en 121 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 114 et 121 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0308.F

24 januari 2013

AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat in deze zaak niet blijkt dat de betalingen van overlevings- en wezenpensioenen aan de rechtverkrijgenden van de getroffen(e), die worden gedaan krachtens het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, werden verricht als tegenprestatie voor de dienstprestaties van het personeelslid die de Europese Unie heeft moeten derven, maar dat die betalingen de tegenprestatie overstijgen, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Europese Unie niet gerechtigd is de terugbetaling ervan te eisen via een rechtstreeks verhaal.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Ambtenaar van de Europese Commissie - Door een derde veroorzaakt verkeersongeval - Overlijden van het personeelslid - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Uitkering van overlevingspensioen aan de echtgenoot en van een wezenpensioen aan de kinderen

- Art. 85bis, § 4 Statuut van de ambtenaren der Europese Gemeenschappen

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

De werkgever uit de openbare sector die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op vergoeding op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Cass. 2 maart 2012, AR C.10.569.F, AC 2012, nr. 144.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Door een derde veroorzaakt verkeersongeval - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een loon

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

L'arrêt, qui considère qu'en l'espèce, il n'apparaît pas que les versements des pensions de survie et d'orphelins aux ayants droit de la victime réalisés en vertu du statut des fonctionnaires des Communautés européennes aient été effectués en compensation des prestations de services de l'agent dont l'Union européenne a été privée mais que ces versements vont au-delà de la contrepartie, justifie légalement sa décision que l'Union européenne n'est pas fondée à en réclamer le remboursement par un recours direct.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics - Employeur - Fonctionnaire de la Commission européenne - Accident de la circulation causé par un tiers - Décès de l'agent - Obligations légales ou réglementaires - Versement de pensions de survie au conjoint et d'orphelin aux enfants

- Art. 85bis, § 4 Statut des fonctionnaires des Communautés européennes

- Art. 1382 et 1383 Code civil

L'employeur public qui, en vertu de ses obligations légales ou règlementaires, est tenu de verser une rémunération à son agent sans recevoir de prestations de travail en contrepartie a droit à une indemnité sur la base des articles 1382 et 1383 du Code civil lorsqu'il subit ainsi un dommage (1). (1) Cass. 2 mars 2012, RG C.10.0569.F, Pas., 2012, n° 144.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics - Employeur - Accident de la circulation causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement d'une rémunération

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0309.N

22 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 779 Gerechtelijk Wetboek is in burgerlijke geschillen niet van openbare orde; partijen kunnen in onderling overleg afwijken van het principe dat de debatten ab initio worden hervat voor de anders samengestelde zetel en aldus afstand doen van de regel van artikel 779 Gerechtelijk Wetboek(1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Rechtscollege - Samenstelling - Anders samengestelde zetel - Principe van hervatting van de debatten ab initio - Afstand van de toepassing van de regel van artikel 779 Gerechtelijk Wetboek door partijen - Geldigheid

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

L'article 779 du Code judiciaire n'est pas d'ordre public en matière civile; les parties peuvent décider de commun accord de déroger au principe suivant lequel les débats sont repris ab initio devant le siège autrement composé et renoncer ainsi à l'application de la règle de l'article 779 du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Juridiction - Composition - Siège autrement composé - Principe de la réouverture des débats ab initio - Renonciation par les parties à l'application de la règle de l'article 779 du Code judiciaire - Validité

- Art. 779 Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

Fiche de jurisprudence

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Rechtscollege - Samenstelling - Anders samengestelde zetel - Principe van hervatting van de debatten ab initio - Afstand van de toepassing van de regel van artikel 779 Gerechtelijk Wetboek door partijen - Geldigheid

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Rechtscollege - Samenstelling - Beslissing - Heropening van het debat - Bepaald onderwerp - Voortzetting van het debat - Latere beslissing over de vordering - Wettigheid

Uit de artikelen 779 en 1042 Gerechtelijk Wetboek volgt dat, wanneer de heropening van het debat over een bepaald onderwerp wordt bevolen krachtens artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, zodat het vorig debat over dat punt wordt voortgezet, de latere beslissing over de vordering moet worden gewezen door de rechters die de vorige terechtzittingen hebben bijgewoond of, zo niet, door de rechters waarvoor het debat is hervat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Rechtscollege - Samenstelling - Beslissing - Heropening van het debat - Bepaald onderwerp - Voortzetting - Latere beslissing over de vordering - Wettigheid

- Artt. 775, eerste lid, 779 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Juridiction - Composition - Siège autrement composé - Principe de la réouverture des débats ab initio - Renonciation par les parties à l'application de la règle de l'article 779 du Code judiciaire - Validité

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Juridiction - Composition - Décision - Réouverture des débats - Objet déterminé - Poursuite des débats - Décision ultérieure rendue sur la demande - Légalité

Il ressort des articles 779 et 1042 du Code judiciaire que lorsque la réouverture des débats est ordonnée à propos d'un objet déterminé en vertu de l'article 775, alinéa 1er, du Code judiciaire, de sorte que les débats précédents sur cet objet sont poursuivis, la décision rendue ultérieurement sur la demande doit être rendue par les juges qui ont assisté aux audiences précédentes ou, si ce n'est pas le cas, par les juges devant lesquels les débats ont repris (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Juridiction - Composition - Décision - Réouverture des débats - Objet déterminé - Poursuite - Décision ultérieure rendue sur la demande - Légalité

- Art. 775, al. 1er, 779 et 1042 Code judiciaire

C.12.0315.N

22 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder - Verplichting hoofdhuurder

Uit de bepalingen van artikel 14, eerste en tweede lid, Handelshuurwet volgt dat de hoofdhuurder verplicht is zijn antwoord binnen drie maanden te rekenen vanaf de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder kenbaar te maken aan de onderhuurder; het stilzwijgen van de hoofdhuurder geldt als vermoeden van instemming met de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder - Verplichting hoofdhuurder

- Art. 14, eerste en tweede lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Demande de renouvellement du sous-locataire - Obligation du locataire principal

Il ressort des dispositions de l'article 14, alinéas 1er et 2, de la loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux que le locataire principal est tenu de faire connaître sa réponse au sous-locataire dans les trois mois à compter de la demande de renouvellement; le silence du locataire principal vaut présomption d'accord à la demande de renouvellement du sous-locataire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Demande de renouvellement du sous-locataire - Obligation du locataire principal

- Art. 14, al. 1er et 2 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.12.0319.N

22 februari 2013

AC nr. ...

De beschikking van buitenvervolginstelling die gesteund is op de vaststelling dat er niet voldoende bezwaren bestaan tegen de verdachte, heeft enkel tot gevolg dat de strafvordering voorlopig wordt stopgezet¹; zij staat een heropening van het gerechtelijk onderzoek wegens nieuwe bezwaren niet in de weg; de appelrechters die de vordering van de eiser verjaard verklaren op grond dat de bescherming van artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering overbodig is omdat de burgerlijke vordering nog niet verjaard was wanneer de strafvordering verviel door de beschikking van de raadkamer en een beroep op de verjaring van de strafvordering veronderstelt dat er aan de strafvordering geen einde is gekomen door een uitspraak, verantwoorden hun beslissing niet naar recht⁽¹⁾. (1) Cass. 29 maart 1999, AR S.98.0105.F, AC 1999, nr. 189; zie ook Cass. 2 april 2003, AR P.03.0040.F, AC 2003, nr. 221 en Cass. 16 feb. 2005, AR P.04.1428.F, AC 2005, nr. 95.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Gevolg

- Art. 128, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Burgerlijke rechtsvordering uit misdrijf - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Gevolg

- Art. 128, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'ordonnance de non-lieu qui est fondée sur la constatation qu'il n'existe pas de charges suffisantes contre l'inculpé a pour seule conséquence d'arrêter provisoirement l'exercice de l'action publique¹; elle ne fait pas obstacle à la réouverture de l'instruction judiciaire en raison de nouveaux griefs; les juges d'appel qui ont déclaré que la demande du demandeur est prescrite au motif que la protection de l'article 26 du Titre préliminaire du Code de procédure pénale est superflue dès lors que l'action civile n'était pas encore prescrite lorsque l'action publique s'est éteinte en raison de l'ordonnance de la chambre du conseil et que le recours à la prescription de l'action publique suppose que l'action publique n'est pas éteinte en raison d'une décision, n'ont pas légalement justifié leur décision (1). (1) Cass., 29 mars 1999, RG S.98.0105.F, Pas., 1999, n° 189; voir aussi Cass., 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, Pas., 2003, n° 221 et Cass., 16 février 2005, RG P.04.1428.F, Pas., 2005, n° 95.1 Cass., 29 mars 1999, RG S.98.0105.F, Pas., 1999, n° 189; voir aussi Cass., 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, Pas., 2003, n° 221 et Cass., 16 février 2005, RG P.04.1428.F, Pas., 2005, n° 95.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Conséquence

- Art. 128, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Action civile résultant d'une infraction - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Conséquence

- Art. 128, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

C.12.0320.N

12 april 2013

AC nr. ...

De overhandiging van de vrachtbrief is essentieel om als opvolgende vervoerder beschouwd te worden (1). (1) Zie concl. O.M.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer, wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Opvolgende vervoerders - Vrachtbrief - Overhandiging

- Art. 34 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

Jurisprudentiefiche

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer, wegvervoer - Wegvervoer - CMR - Opvolgende vervoerders - Vrachtbrief - Overhandiging

La remise de la lettre de voiture est essentielle pour être considéré comme transporteur successif (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre, transport par route - Transport par route - CMR - Transporteurs successifs - Lettre de voiture - Remise

- Art. 34 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

Fiche de jurisprudence

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre, transport par route - Transport par route - CMR - Transporteurs successifs - Lettre de voiture - Remise

De rechter oordeelt in feite of bij het afsluiten van een overeenkomst, die van nature niet 'intuitu personae' is, de persoon van één van de medecontractanten een rol heeft gespeeld en, zo ja, het niet meedelen van gegevens over die persoon bij de onderhandelingen een fout uitmaakt.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp - Overeenkomst intuitu personae - Precontractuele fase - Geen inlichtingen over één van de medecontractanten - Fout - Onaantastbare beoordeling van de feitenrechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Burgerlijke zaken - Overeenkomst - Overeenkomst intuitu personae - Precontractuele fase - Geen inlichtingen over één van de medecontractanten - Fout

Le juge apprécie en fait si un contrat, qui, par nature ne revêt pas un caractère intuitu personae, a été conclu en considération de la personne de l'un des cocontractants et si, en ce cas, l'absence de communication d'informations relatives à cette personne durant la phase des pourparlers est constitutive d'une faute.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Objet - Contrat intuitu personae - Phase précontractuelle - Absence d'informations sur l'un des cocontractants - Faute - Appréciation souveraine du juge du fond

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matières civiles - Convention - Contrat intuitu personae - Phase précontractuelle - Absence d'informations sur l'un des cocontractants - Faute

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Zelfde partijen - Reeds beslechte rechtsvordering - Latere rechtsvordering - Voorwerp en oorzaak - Niet dezelfde

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Vordering tussen dezelfde personen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen - Gaswet - Bezetting - Erfdienstbaarheid van openbaar nut - Bezwaard erf - Eigenaar - Gerechtigde - Aankoop van het terrein - Onteigening - Verplichting

Het gezag van gewijsde strekt zich uit tot wat de rechter over een geschilpunt heeft beslist, en tot wat, om reden dat het geschil dat voor hem is gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van zijn beslissing uitmaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen - Gaswet - Bezetting - Erfdienstbaarheid van openbaar nut - Bezwaard erf - Eigenaar - Gerechtigde - Aankoop van het terrein - Onteigening - Verplichting

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

Het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing in burgerlijke zaken kan worden tegengeworpen, niet alleen door en tegen degene die als eiser of verweerder in het geding is opgetreden, maar ook door en tegen degene die in het geding is tussengekomen of tot tussenkomst is geroepen, zij het slechts tot bindendverklaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Vordering tussen dezelfde personen

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Mêmes parties - Action ayant déjà fait l'objet d'une décision - Action ultérieure - Objet et cause - Pas identiques

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Action entre les mêmes personnes

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Généralités - Loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations - Occupation - Servitude d'utilité publique - Fond grevé - Propriétaire - Bénéficiaire - Achat du terrain - Expropriation - Obligation

L'autorité de chose jugée s'étend à ce que le juge a décidé sur le litige et à ce qui, au motif que le litige dont il a été saisi et qui a été soumis à la contradiction des parties, constitue le fondement nécessaire, fût-il implicite, de sa décision (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Généralités - Loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations - Occupation - Servitude d'utilité publique - Fond grevé - Propriétaire - Bénéficiaire - Achat du terrain - Expropriation - Obligation

- Art. 23 Code judiciaire

L'autorité de chose jugée attachée à une décision judiciaire rendue en matière civile peut être opposée non seulement par et contre celui qui est intervenu à l'instance en tant que demandeur ou défendeur, mais aussi par ou contre celui qui est intervenu à l'instance ou qui est appelé en intervention, fût-ce uniquement en déclaration d'arrêt commun (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Action entre les mêmes personnes

Uit de omstandigheid dat het voorwerp en de oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die overeenstemming ontbreekt voor elke aanspraak of betwisting die een partij in het ene of het andere geding aanvoert, noch, bijgevolg, dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met wat vroeger is beslist (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Zelfde partijen - Reeds beslechte rechtsvordering - Latere rechtsvordering - Voorwerp en oorzaak - Niet dezelfde
- Artt. 23 tot 27 Gerechtelijk Wetboek

Il ne ressort pas nécessairement de la circonstance que l'objet et la cause d'une action ayant définitivement fait l'objet d'une décision ne sont pas identiques à ceux d'une action postérieure entre les mêmes parties, que cette concordance fait défaut pour tout droit ou contestation invoqués par une partie dans l'une ou l'autre instance ni, par conséquent, que le juge peut admettre un droit dont le fondement est inconciliable avec ce qui a été décidé antérieurement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Mêmes parties - Action ayant déjà fait l'objet d'une décision - Action ultérieure - Objet et cause - Pas identiques
- Art. 23 à 27 Code judiciaire

C.12.0329.F

13 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Middel van niet-ontvankelijkheid - Middel dat geen verband houdt met het dictum betreffende de tweede verweerder

VERZEKERING - WAM- verzekering - Europese Unie - Schadegeval op Belgisch grondgebied - Voertuig dat gewoonlijk is gestald op het grondgebied van een van de in artikel 2, tweede lid, KB 13 feb. 1991 vermelde Staten - Afwijking door een van die Staten van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid - Verplichting van het Belgisch bureau van de autoverzekeraars

Het middel van niet-ontvankelijkheid is gegrond, wanneer het hieruit is afgeleid dat het enige middel dat de eiser aanvoert tot staving van zijn cassatieberoep, geen kritiek uitoefent op de beslissing van het arrest waarbij de door de eiser tegen de tweede verweerder ingestelde vordering tot vrijwaring niet-gegrond wordt verklaard, daar de vernietiging waartoe dat middel zou kunnen leiden, geen gevolgen voor die beslissing zou hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Middel van niet-ontvankelijkheid - Middel dat geen verband houdt met het dictum betreffende de tweede verweerder

Conclusions de l'avocat général Werquin.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Défaut d'intérêt ou défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Fin de non-recevoir - Moyen étranger au dispositif relatif au second défendeur

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Union européenne - Sinistre survenu en Belgique - Véhicule ayant son stationnement habituel sur le territoire d'un des Etats cités à l'article 2, al. 2, de l'AR du 13 février 1991 - Dérogation par l'un de ces Etats à l'obligation d'assurance de la responsabilité civile - Obligation du Bureau belge des assureurs automobiles

Est fondée la fin de non-recevoir déduite de ce que l'unique moyen présenté par le demandeur à l'appui de son pourvoi ne critique pas la décision de l'arrêt déclarant l'action en garantie dirigée par le demandeur contre le second défendeur non fondée, dès lors que la cassation que ce moyen pourrait entraîner resterait sans effet sur cette décision (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Défaut d'intérêt ou défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Fin de non-recevoir - Moyen étranger au dispositif relatif au second défendeur

Wanneer is aangetoond dat het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt in een van de in artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 februari 1991 vermelde Staten is gestald, maar een voertuig betreft waarvoor de Staat van oorsprong heeft afgeweken van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid, dient het Belgisch bureau van de autoverzekeraars de benadeelde te vergoeden, behalve wanneer de Staat die dat voertuig van een kentekenplaat heeft voorzien, in België een autoriteit of een instelling heeft aangewezen die met die vergoeding is belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Europese Unie - Schadegeval op Belgisch grondgebied - Voertuig dat gewoonlijk is gestald op het grondgebied van een van de in artikel 2, tweede lid, KB 13 feb. 1991 vermelde Staten - Afwijking door een van die Staten van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid - Verplichting van het Belgisch bureau van de autoverzekeraars

- Art. 2, § 2 en 11 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1, a) en 2, tweede lid KB 13 feb. 1991 houdende de inwerkingtreding WAM-wet

- Art. 2.2, 3.1, 4, a) Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972

Lorsqu'il est établi que le véhicule ayant causé le dommage a son stationnement dans un des États cités à l'article 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 13 février 1991, mais qu'il s'agit d'un véhicule pour lequel l'État d'origine a prévu une dérogation à l'obligation d'assurance de la responsabilité civile, le bureau belge des assureurs automobiles est tenu d'indemniser la personne lésée, sauf si l'État où ce véhicule est immatriculé a désigné en Belgique une autorité ou un organisme chargé de procéder à cette indemnisation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Union européenne - Sinistre survenu en Belgique - Véhicule ayant son stationnement habituel sur le territoire d'un des États cités à l'article 2, al. 2, de l'AR du 13 février 1991 - Dérogation par l'un de ces États à l'obligation d'assurance de la responsabilité civile - Obligation du Bureau belge des assureurs automobiles

- Art. 2, § 2 et 11 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1er, a) et 2, al. 2 A.R. du 13 février 1991 portant mise en vigueur de la loi du 21 novembre 1989

- Art. 2.2, 3.1, 4, a) Directive du Conseil de la C.E.E. n° 72/166 du 24 avril 1972

C.12.0330.F

28 maart 2013

AC nr. ...

Wanneer de feitenrechter de buitenlandse wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen op grond van de uitlegging die de voormelde wet in het land van oorsprong krijgt; het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter conform die uitlegging is (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Burgerlijke zaken - Vreemde wet - Toepassing - Uitlegging - Feitenrechter - Verplichting - Hof van Cassatie - Opdracht

VREEMDE WET - Toepassing - Uitlegging - Feitenrechter - Verplichting - Hof van Cassatie - Opdracht

Lorsqu'il applique la loi étrangère, le juge du fond doit en déterminer la portée en tenant compte de l'interprétation qu'elle reçoit dans le pays dont elle émane; la Cour vérifie la conformité de la décision du juge du fond avec cette interprétation (1). (1) Cass., 4 novembre 2010, RG C.07.0191.F, Pas. 2010, n° 653.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière civile - Loi étrangère - Application - Interprétation - Juge du fond - Devoir - Cour de cassation - Mission

LOI ETRANGERE - Application - Interprétation - Juge du fond - Devoir - Cour de cassation - Mission

C.12.0332.F

7 maart 2013

AC nr. ...

Artikel 29bis, §1, van de wet van 21 nov. 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen sluit noch de werknemer die de spoorstaven onderhoudt op het ogenblik dat er een verkeersongeval plaatsvindt waarin een hieraan gebonden motorrijtuig betrokken is, noch de rechthebbenden van die werknemer uit het toepassingsgebied van de vergoedingsregeling die dat artikel invoert ten gunste van de slachtoffers van een verkeersongeval en hun rechthebbenden.

OPENBAAR VERVOER - Spoorwegen - Verkeersongeval -

L'article 29bis, §1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs n'exclut du champ d'application du régime d'indemnisation qu'il institue en faveur des victimes d'un accident de la circulation et de leurs ayants droit ni l'ouvrier occupé à l'entretien de la voie ferrée au moment où survient un accident de la circulation impliquant un véhicule automoteur lié à celle-ci ni les ayants droits de ce travailleur.

TRANSPORT EN COMMUN - Chemin de fer - Accident de la

Verzekering - W.A.M.-verzekering - Artikel 29bis van de wet van 21 nov. 1989 - Slachtoffers - Zwakke weggebruikers - Begunstigden - Werknemers die de spoorweg onderhouden - Rechthebbenden

VERZEKERING - WAM- verzekering - Artikel 29bis van de wet van 21 nov. 1989 - Verkeersongeval - Spoorwegen - Slachtoffers - Zwakke weggebruikers - Begunstigden - Werknemers die de spoorweg onderhouden - Rechthebbenden

circulation - Assurances - Assurance automobile obligatoire - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Victimes - Usagers faibles - Bénéficiaires - Travailleurs occupés à l'entretien des voies ferrées - Ayants-droits

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Accident de circulation - Chemin de fer - Victimes - Usagers faibles - Bénéficiaires - Travailleurs occupés à l'entretien des voies ferrées - Ayants-droits

C.12.0333.N

8 maart 2013

AC nr. ...

Wanneer de gemeenteraad over de wegen geen beslissing heeft moeten nemen of zich van beslissing over de zaak van de wegen heeft onthouden, en beroep is ingesteld tegen de verkavelingsvergunning, kan de overheid waarbij het beroep werd ingesteld, de gemeenteraad verzoeken te vergaderen en over de aanvraag een besluit te nemen, doch is hiertoe niet verplicht.

STEDENBOUW - Verkaveling - Wegen - Gemeenteraad - Geen beslissing - Beroep - Overheid waarbij het beroep werd ingesteld - Verzoek aan de gemeenteraad om een beslissing te nemen - Aard

- Art. 133, § 1, derde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Lorsque le conseil communal n'a pas dû prendre de décision sur la voirie ou s'est abstenu de prendre une décision en cette matière et qu'un recours est formé contre le permis de lotir l'autorité devant laquelle le recours est formé, peut mais ne doit pas demander au conseil communal de se réunir et de prendre une décision sur la demande.

URBANISME - Permis de lotir - Voirie - Conseil communal - Pas de décision - Recours - Autorité devant laquelle le recours est introduit - Conseil communal requis de prendre une décision - Nature

- Art. 133, § 1er, al. 3 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

C.12.0334.N

25 maart 2013

AC nr. ...

De koper van een deel van het gesplitste erf heeft het recht de bestaande uitzichten te behouden als de vroegere eigenaar hem niet de verplichting heeft opgelegd ze te verwijderen; de omstandigheid dat de verkoper zich ten overstaan van de koper van het andere deel van het erf heeft verbonden de uitzichten te verwijderen doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het middel het Hof noopt tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is.

ERFDIENSTBAARHEID - Uitzichten - Splitsing van het erf - Koper van een deel - Behoud van de uitzichten - Voorwaarde - Verkoper - Verbintenis tot verwijdering

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

L'acquéreur d'un des fonds divisés a le droit de maintenir les vues existantes pour autant que l'ancien propriétaire ne lui ait pas imposé l'obligation d'enlever ces vues; la circonstance que le vendeur s'est engagé envers l'acquéreur de l'autre fonds divisé à enlever les vues, est sans incidence à cet égard (1). (1) Le M.P. avait conclu au rejet du pourvoi: il estimait que le moyen obligeait la Cour à procéder à un examen des faits pour lequel elle est sans compétence.

SERVITUDE - Vues - Division du fonds - Acquéreur d'un des fonds divisés - Maintien des vues - Condition - Vendeur - Obligation d'enlever

- Art. 688, al. 2, 689, al. 2, 692 et 693 Code civil

De uitzichten die aanwezig zijn op het ogenblik dat een eigenaar zijn erf splitst, blijven behouden in het voordeel van het ene deel en ten laste van het andere deel.

ERFDIENSTBAARHEID - Uitzichten - Splitsing van het erf - Gevolg - Op dat ogenblik aanwezige uitzichten

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

Les vues existant au moment où le propriétaire divise son fonds, continuent de grever un des fonds divisés au profit de l'autre fonds divisé.

SERVITUDE - Vues - Division du fonds - Conséquence - Vues existant à ce moment

- Art. 688, al. 2, 689, al. 2, 692 et 693 Code civil

Het staat de eigenaar die zijn erf wenst te splitsen vrij de uitzichten te verwijderen voor de splitsing of de verplichting aan te gaan deze na de splitsing te verwijderen of aan de koper van een deel van zijn erf op te leggen deze uitzichten te verwijderen.

ERFDIENSTBAARHEID - Uitzichten - Splitsing van het erf - Macht van de eigenaar - Verwijdering

- Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693 Burgerlijk Wetboek

Le propriétaire d'un terrain désireux de diviser ce terrain est libre, soit d'enlever les vues avant la division du terrain, soit de s'engager à enlever ces vues après la division, soit d'imposer à l'acquéreur d'un des fonds divisés l'obligation d'enlever ces vues.

SERVITUDE - Vues - Division du fonds - Pouvoir du propriétaire - Enlèvement

- Art. 688, al. 2, 689, al. 2, 692 et 693 Code civil

C.12.0336.F

24 juni 2013

AC nr. ...

Hij die een schuld die hem eigen is wil voldoen, kan aanspraak maken op de wettelijke indeplaatsstelling als hij, ten aanzien van hun gezamenlijke schuldeiser, door zijn betaling diegene bevrijd heeft op wie de definitieve last komt te liggen (1). (1) Zie de concl van het O.M. in Pas. nr. ...

INDEPLAATSSTELLING - Eigen schuld - Betaling - Subrogatoire vordering - Medeschuldenaar

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

Celui qui s'acquitte d'une dette qui lui est personnelle peut prétendre bénéficier de la subrogation légale s'il a, par son paiement, libéré à l'égard de leur créancier commun celui sur qui doit peser la charge définitive (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SUBROGATION - Dette personnelle - Paiement - Recours subrogatoire - Coobligé

- Art. 1251, 3° Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

INDEPLAATSSTELLING - Eigen schuld - Betaling - Subrogatoire vordering - Medeschuldenaar

VERZEKERING - Landverzekering - Samenloop van verzekeringen - Wet 25 juni 1992 - Ziekteverzekering - Hospitalisatieverzekering - Wet 21 nov. 1989 - Artikel 29bis - Verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen - Dekkingen - Verschillende voorwerpen - Onderscheid

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SUBROGATION - Dette personnelle - Paiement - Recours subrogatoire - Coobligé

ASSURANCES - Assurances terrestres - Pluralité d'assurances - L. du 25 juin 1992 - Assurance soins de santé - Assurance hospitalisation - L. du 21 novembre 1989 - Article 29bis - Assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs - Couvertures - Objets différents - Distinction

De ziekteverzekeringsovereenkomst bepaald bij artikel 138bis-1, §1, 1°, van de wet van 25 juni 1992 en de verplichting tot schadevergoeding op grond van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen verzekeren geen zelfde belang tegen hetzelfde risico en bijgevolg kan artikel 45 van de wet van 25 juni 1992 niet worden toegepast (1). (1) Zie de concl van het O.M. in Pas. nr. ...

VERZEKERING - Landverzekering - Samenloop van verzekeringen - Wet 25 juni 1992 - Ziekteverzekering - Hospitalisatieverzekering - Wet 21 nov. 1989 - Artikel 29bis - Verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen - Dekkingen - Verschillende voorwerpen - Onderscheid

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Artt. 45 en 138bis-1, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

L'assurance soins de santé prévue par l'article 138bis-1, § 1er, 1°, de la loi du 25 juin 1992 et l'obligation d'indemnisation fondée sur l'article 29 bis de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, n'assurent pas un même intérêt contre le même risque et il ne peut dès lors être fait application de l'article 45 de la loi du 25 juin 1992 (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Pluralité d'assurances - L. du 25 juin 1992 - Assurance soins de santé - Assurance hospitalisation - L. du 21 novembre 1989 - Article 29bis - Assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs - Couvertures - Objets différents - Distinction

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 45 et 138bis-1, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.12.0338.N

26 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig - Toevallig besturen

Het vooraf gepland besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig maakt in de regel geen toevallig besturen uit zoals bedoeld in artikel 4 van de modelovereenkomst; de omstandigheid dat de verzekeringnemer een aan derden toebehorend motorrijtuig niet frequent bestuurt, houdt niet noodzakelijk in dat hij dit motorrijtuig toevallig zou besturen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig - Toevallig besturen

- Art. 1, eerste lid KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen
- Art. 4, 1°, b), van de bijlage van het KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Conduite d'un véhicule automoteur appartenant à un tiers - Conduite occasionnelle

La conduite préalablement prévue d'un véhicule automoteur appartenant à un tiers ne constitue, en règle, pas une conduite occasionnelle telle que visée à l'article 4 du contrat-type; la circonstance que le preneur d'assurance ne conduit pas fréquemment un véhicule automoteur appartenant à un tiers, n'implique pas nécessairement qu'il le conduirait occasionnellement (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Conduite d'un véhicule automoteur appartenant à un tiers - Conduite occasionnelle

- Art. 1er, al. 1er A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs
- Art. 4, 1°, b), de l'annexe de l' A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.12.0339.N

26 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijke delen door een mede-eigenaar - Recht van de individuele mede-eigenaar op een vordering in rechte daartegen - Draagwijdte

VORDERING IN RECHTE - Mede-eigendom - Onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijke delen door een mede-eigenaar - Recht van de individuele mede-eigenaar op een vordering in rechte daartegen - Draagwijdte

Uit de bepalingen van artikel 577-9, §1, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, zoals te dezen van toepassing, volgt dat de procedurele bevoegdheid van de vereniging van de mede-eigenaars geen afbreuk doet aan het recht van een individuele mede-eigenaar om een vordering in te stellen tegen een andere mede-eigenaar die hem door het onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijk delen een persoonlijk nadeel berokkent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijke delen door een mede-eigenaar - Recht van de individuele mede-eigenaar op een vordering in rechte daartegen - Draagwijdte

- Art. 577-9, § 1, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek
- VORDERING IN RECHTE - Mede-eigendom - Onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijke delen door een mede-eigenaar - Recht van de individuele mede-eigenaar op een vordering in rechte daartegen - Draagwijdte*
- Art. 577-9, § 1, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

PROPRIETE - Copropriété - Usage abusif des parties communes par un copropriétaire - Droit du copropriétaire individuel de s'y opposer par une action en justice - Portée

DEMANDE EN JUSTICE - Copropriété - Usage abusif des parties communes par un copropriétaire - Droit du copropriétaire individuel de s'y opposer par une action en justice - Portée

Il suit des dispositions de l'article 577-9, §1er, alinéas 1er et 2 du Code civil que la compétence procédurale de l'association des copropriétaires ne porte pas atteinte au droit d'un copropriétaire individuel d'exercer une action contre un autre copropriétaire qui lui cause un préjudice personnel par l'usage abusif des parties communes (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C.

PROPRIETE - Copropriété - Usage abusif des parties communes par un copropriétaire - Droit du copropriétaire individuel de s'y opposer par une action en justice - Portée

- Art. 577-9, § 1er, al. 1er et 2 Code civil
- DEMANDE EN JUSTICE - Copropriété - Usage abusif des parties communes par un copropriétaire - Droit du copropriétaire individuel de s'y opposer par une action en justice - Portée*
- Art. 577-9, § 1er, al. 1er et 2 Code civil

Inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst kan de benadeling van een belang slechts aanleiding geven tot een herstellvordering, mits het gaat om een gewettigd belang; het gewettigde karakter van een belang wordt beoordeeld op het tijdstip waarop het schadeverwekkende feit is ontstaan (1). (1) Cass. 6 juni 2008, AR C.06.0640.F, AC 2008, nr. 351.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen - Vordering in rechte - Belang

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Belang

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

De vordering die alleen strekt tot het behoud van een toestand die indruist tegen de openbare orde, m.n. van een ongeoorloofd voordeel, is niet ontvankelijk wegens gebrek aan een gewettigd belang.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen - Vordering in rechte - Belang - Gewettigd karakter - Beoordeling

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Belang - Gewettigd karakter - Beoordeling

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

En matière de responsabilité extracontractuelle, la lésion d'un intérêt ne peut donner ouverture à une action en réparation qu'à la condition qu'il s'agisse d'un intérêt légitime; la légitimité de l'intérêt s'apprécie au moment de la survenance du fait dommageable (1). (1) Cass., 6 juin 2008, RG C.06.0640.F, Pas., 2008, n° 351.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Généralités - Demande en justice - Intérêt

- Art. 17 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Responsabilité extra-contractuelle - Intérêt

- Art. 17 Code judiciaire

Est irrecevable, à défaut d'intérêt légitime, la demande qui n'a pour seul but que le maintien d'une situation contraire à l'ordre public, un avantage illicite.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Généralités - Demande en justice - Intérêt - Légitimité - Appréciation

- Art. 17 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Responsabilité extra-contractuelle - Intérêt - Légitimité - Appréciation

- Art. 17 Code judiciaire

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet tot vergoeding gehouden tegenover de persoon die zich van het motorrijtuig dat de schade veroorzaakt heeft, meester heeft gemaakt door diefstal, en evenmin tegenover de mededader of de medeplichtige van diefstal (1). (1) Art. 17, §1, 5°, KB 16 dec. 1981, van kracht vóór de opheffing ervan bij KB 11 juli 2003.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Vergoeding van schade - Gestolen voertuig - Verkeersongeval - Schade geleden door de dader, mededader of medeplichtige aan de diefstal - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds

- Art. 17, § 1, 5° KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 79 (oud 49) en 80 (oud 50) Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

La personne qui s'est emparée par vol du véhicule automoteur ayant causé le dommage et le coauteur ou complice du vol ne possèdent pas de droit contre le Fonds commun de garantie automobile (1). (1) Arrêté royal du 16 décembre 1981, art. 17, § 1er, 5°, en vigueur avant son abrogation par l'arrêté royal du 11 juillet 2003.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Réparation du dommage - Véhicule volé - Accident de roulage - Dommage subi par les auteur, coauteur ou complice du vol - Fonds commun de garantie automobile

- Art. 17, § 1er, 5° A.R. du 16 décembre 1981 portant mise en vigueur et exécution des articles 79 (ancien 49) et 80 (ancien 50) de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances

De nabestaanden van een getroffene die geen recht heeft op vergoeding, hebben evenmin vanwege het Gemeenschappelijk Waarborgfonds recht op de vergoeding van de gevolgschade door de letsels of het overlijden van de getroffene, aangezien de oorzaak van die schade ligt in hun familie- en genegenheidsbanden met de getroffene (1). (1) Zie Cass. 2 maart 1995, AR C.94.0209.F, AC 1995, nr. 128; Cass. 28 juni 2006, AR P.05.1141.F, AC 2006, nr. 361; Cass. 26 juni 2008, AR C.07.0794.N, AC 2008, nr. 407; Cass. 16 feb. 2011, AR P.10.1232.F, AC 2011, nr. 137, met concl. AG Vandermeersch, in Pas. 2011.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei - Vergoeding van schade - Gestolen voertuig - Verkeersongeval - Geen recht voor het slachtoffer - Gevolgschade voor nabestaanden slachtoffer - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, § 1, 5° KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 79 (oud 49) en 80 (oud 50) Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

VERZEKERING - WAM- verzekering - Vergoeding van schade - Gestolen voertuig - Verkeersongeval - Geen recht voor het slachtoffer - Gevolgschade voor nabestaanden slachtoffer - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, § 1, 5° KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 79 (oud 49) en 80 (oud 50) Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

Les proches d'une victime qui n'a pas droit à réparation, n'ont pas davantage droit de la part du Fonds commun de garantie automobile à la réparation des dommages qu'ils ont subis par répercussion du fait des lésions ou du décès de la victime, ces dommages trouvant leur cause dans les liens de famille et d'affection qui les unissaient à la victime (1). (1) Voir Cass., 2 mars 1995, RG C.94.0209.F, Pas., 1995, n° 128; Cass., 28 juin 2006, RG P.05.1141.F, Pas., 2006, n° 361; Cass., 26 juin 2008, RG C.07.0794.N, Pas., 2008, n° 407; Cass., 16 février 2011, RG P.10.1232.F, Pas., 2011, n° 137 avec les concl. de M. l'avocat général Vandermeersch; Cass., 23 janvier 2012, RG C.09.0228.F, Pas., 2012, n° 62.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Divers - Réparation du dommage - Véhicule volé - Accident de roulage - Absence de droit de la victime - Dommage par répercussion subi par les proches de la victime - Fonds commun de garantie automobile

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 17, § 1er, 5° A.R. du 16 décembre 1981 portant mise en vigueur et exécution des articles 79 (ancien 49) et 80 (ancien 50) de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Réparation du dommage - Véhicule volé - Accident de roulage - Absence de droit de la victime - Dommage par répercussion subi par les proches de la victime - Fonds commun de garantie automobile

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 17, § 1er, 5° A.R. du 16 décembre 1981 portant mise en vigueur et exécution des articles 79 (ancien 49) et 80 (ancien 50) de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances

C.12.0345.F

30 september 2013

AC nr. ...

De rechter op verwijzing mag zich niet beperken tot het herstellen van de fout van de rechter wiens beslissing vernietigd werd, maar hij dient in diens plaats een volledige beslissing te nemen binnen de mate waarin de zaak bij hem aanhangig is.

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Vernietiging - Omvang - Rechter op verwijzing - Bevoegdheid

Wanneer een beslissing vernietigd werd op grond dat de conclusie van de eiser niet werd beantwoord, worden de partijen in dezelfde situatie geplaatst als die waarin zij zich bevonden voor de rechter die de vernietigde beslissing heeft gewezen; het gerecht mag zich niet beperken tot het beantwoorden van de conclusie waarop die beslissing geen acht heeft geslagen en tot de nietigverklaring of bevestiging ervan (1). (1) Zie Cass. 10 april 1981, AC 1980-81, nr. 463.

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Geen antwoord op conclusie - Vernietiging - Omvang - Uitwerking - Rechten en plichten van de rechter op verwijzing

Le juge de renvoi ne peut se borner à réparer l'erreur commise par le juge dont la décision a été cassée, mais, substitué à celui-ci, doit prendre dans les limites de sa saisine une décision complète.

RENOVI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation - Etendue - Juge de renvoi - Pouvoir

Lorsqu'une décision a été cassée au motif qu'il n'a pas été répondu aux conclusions du demandeur, les parties sont remises devant le juge de renvoi dans la situation où elles se trouvaient devant le juge dont la décision a été cassée; la juridiction ne saurait se borner à répondre aux conclusions auxquelles cette décision n'avait pas eu égard, et à infirmer ou confirmer celle-ci (1). (1) Voir Cass., 10 avril 1981, Pas., 1981, I, 901.

RENOVI APRES CASSATION - Matière civile - Défaut de réponse aux conclusions - Cassation - Etendue - Effets - Pouvoirs et devoirs du juge de renvoi

Hoewel het Hof slechts kennisneemt van de punten van de beslissing die in het inleidende verzoekschrift zijn vermeld en de omvang van de vernietiging in de regel beperkt is tot de draagwijdte van het middel waarop deze gegrond is, raakt de vernietiging van een punt van het dictum evenwel het hele dictum, ongeacht de reden voor die vernietiging (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2005, AR C.04.0280.F, AC 2005, nr. 22.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Optreden van de houder van een subjectief recht

- Artt. 1082, tweede lid, 1095 en 1110 Gerechtelijk Wetboek

Si la Cour ne prend connaissance que des chefs de la décision indiqués dans la requête introductive et qu'en règle la cassation est limitée à la portée du moyen qui en est le fondement, la cassation qui atteint un chef du dispositif n'en laisse rien subsister, quel que soit le motif qui ait déterminé cette annulation (1). (1) Voir Cass., 13 janvier 2005, RG C.04.0280.F, Pas., 2005, n° 22.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Comportement du titulaire d'un droit subjectif

- Art. 1082, al. 2, 1095 et 1110 Code judiciaire

C.12.0348.N

22 maart 2013

AC nr. ...

Alhoewel artikel 884 Gerechtelijk Wetboek de persoonlijke verschijning van de partijen oplegt, blijkt uit de wetsgeschiedenis, meer bepaald uit de continuïteit tussen artikel 194 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en artikel 886 Gerechtelijk Wetboek, dat laatstgenoemde bepaling slechts toelaat het geschrift voor erkend te houden wanneer de verweerder op het schriftonderzoek op de zitting bepaald voor de persoonlijke verschijning, noch in persoon verschijnt, noch door een advocaat vertegenwoordigd is (1). (1) Zie P. Lemmens, "De niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", *Proces & Bewijs* 1993, 46-47; zie ook J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriart, *Handboek gerechtelijk recht*, Antwerpen, Intersentia, 2012, 564-565, nr. 1379.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei - Vordering tot schriftonderzoek - Persoonlijke verschijning van de partijen - Niet-verschijnende verweerder - Voor erkend houden van het geschrift door de rechter - Voorwaarden

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Vordering tot schriftonderzoek - Persoonlijke verschijning van de partijen - Niet-verschijnende verweerder - Voor erkend houden van het geschrift door de rechter - Voorwaarden

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Vordering tot schriftonderzoek - Persoonlijke verschijning van de partijen - Niet-verschijnende verweerder - Voor erkend houden van het geschrift door de rechter - Voorwaarden

- Artt. 884 en 886 Gerechtelijk Wetboek

Bien que l'article 884 du Code judiciaire impose la comparution personnelle des parties, il ressort de la genèse de la loi, plus particulièrement de la continuité entre l'article 194 du Code de procédure civile et l'article 886 du Code judiciaire, que cette dernière disposition permet uniquement de tenir l'écrit pour reconnu lorsque le défendeur ne comparaît ni en personne ni assisté par un avocat lors de la vérification d'écritures à l'audience fixée pour la comparution personnelle (1). (1) Voir P. Lemmens, "De niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", *Proces & Bewijs* 1993, 46-47; voir aussi J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers et P. Thiriart, *Handboek gerechtelijk recht*, Anvers, Intersentia, 2012, 564-565, n° 1379.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Divers - Demande en vérification d'écritures - Comparution personnelle des parties - Défendeur ne comparaisant pas - Juge tenant l'écrit pour reconnu - Conditions

- Art. 884 et 886 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Divers - Demande en vérification d'écritures - Comparution personnelle des parties - Défendeur ne comparaisant pas - Juge tenant l'écrit pour reconnu - Conditions

- Art. 884 et 886 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Demande en vérification d'écritures - Comparution personnelle des parties - Défendeur ne comparaisant pas - Juge tenant l'écrit pour reconnu - Conditions

- Art. 884 et 886 Code judiciaire

C.12.0350.N

3 mei 2013

AC nr. ...

Een procespartij kan in cassatie niet opkomen tegen een beslissing nopens de rechtspleging die in overeenstemming met haar conclusie is geweest (1). (1) Cass. (volt. zitt.) 31 jan. 2008, AR C.05.0372.N, AC 2008, nr. 74, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

Une partie au procès ne peut critiquer en cassation une décision sur la procédure rendue en conformité avec ses conclusions (1). (1) Cass., (aud. plén.) 31 janvier 2008, RG C.05.0372.N, Pas., 2008, n° 74 et les conclusions de Monsieur l'avocat général G. Dubrulle.

Indien de curators niet worden aangemaand om een beslissing te nemen over het lot van een lopende overeenkomst en zij beslissen om de overeenkomst te beëindigen, dan gelden de schulden die ontstaan tussen het vonnis van faillietverklaring en de beëindiging van de overeenkomst als schulden in de boedel.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Curators - Lopende overeenkomst - Beslissing tot beëindiging - Gevolg - Schulden - Tussen vonnis van faillietverklaring en beëindiging overeenkomst - Aard

- Art. 46, § 1 Wet 8 aug. 1997

Lorsque les curateurs ne sont pas sommés de prendre une décision sur le sort d'un contrat en cours et qu'ils décident de mettre fin au contrat, les dettes qui sont nées entre le jugement déclaratif de la faillite et la fin du contrat constituent des dettes dans la masse.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Curateurs - Contrat en cours - Décision de cessation - Conséquence - Dettes - Entre le jugement déclaratif de la faillite et la fin du contrat - Nature

- Art. 46, § 1er L. du 8 août 1997 sur les faillites

Onverminderd de toepassing van artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft, wanneer meerdere partijen in het gelijk zijn gesteld, ieder van hen afzonderlijk recht op een rechtsplegingsvergoeding, ongeacht of zij al dan niet samen met één of meerdere andere in het gelijkgestelde partijen worden bijgestaan door eenzelfde advocaat en ongeacht of zij al dan niet in dezelfde zin hebben geconcludeerd; het totaal van de ten laste van de in het ongelijk gestelde partij toegekende rechtsplegingsvergoedingen mag echter niet meer bedragen dan het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2011, AR P.11.0886.F, AC 2011, nr. 606, met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 606.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Meerdere partijen in het gelijk gesteld - Rechtsplegingsvergoeding - Berekening en verdeling

- Art. 1022, eerste, derde en vijfde lid Gerechtelijk Wetboek

Sans préjudice de l'application de l'article 1022, alinéa 3 du Code judiciaire, lorsque plusieurs parties ont obtenu gain de cause, chacune d'entre elles séparément peut prétendre à une indemnité de procédure, indépendamment du fait qu'elles ont été assistées par un même avocat ensemble avec une ou plusieurs autres parties ayant obtenu gain de cause et indépendamment du fait qu'elles ont ou non conclu dans le même sens. Le total des indemnités de procédure accordées à charge de la partie succombante ne peut toutefois excéder le double de l'indemnité de procédure maximale à laquelle peut prétendre le bénéficiaire qui est fondé à réclamer l'indemnité la plus élevée (1). (1) Voir Cass., 9 novembre 2011, RG P.11.0886.F, Pas., 2011, n° 606 et les conclusions de Monsieur l'avocat général D. VANDERMEERSCH,.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Plusieurs parties ayant obtenu gain de cause - Indemnité de procédure - Calcul et partage

- Art. 1022, al. 1er, 3 et 5 Code judiciaire

Wanneer na een faillissement de curator de lopende huurovereenkomst beëindigt doch het onroerend goed verder gebruikt met het oog op het passend beheer van de failliete boedel, is de verschuldigde bezettingsvergoeding een schuld van de boedel.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Curator - Lopende huurovereenkomst - Beëindiging - Onroerend goed - verder gebruik - Bezettingsvergoeding - Schuld - Aard

- Art. 99 Wet 8 aug. 1997

Lorsqu'après une faillite, le curateur met fin au contrat de bail en cours mais continue à utiliser le bien immeuble en vue d'une gestion adéquate de la masse faillie, l'indemnité d'occupation due constitue une dette de la masse.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Curateur - Contrat de bail en cours - Fin - Bien immeuble - Usage ultérieur - Indemnité d'occupation - Dette - Nature

- Art. 99 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.12.0360.F

6 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

VERZEKERING - Landverzekering - Burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Privé-leven

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Responsabilité civile extracontractuelle - Vie privée

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het beslist dat uit artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privéleven volgt dat het verzekerde risico bestaat in de mogelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst van de verzekerde buiten de uitoefening van zijn beroepsactiviteit en dat het privéleven, dat in ruime zin moet worden verstaan, binnen het eigenlijke kader van de beroepsactiviteiten kan passen, aangezien de onderzochte feiten niet voortvloeien uit de eigenlijke beroepsactiviteit; het feit dat een gebouw met lucifers en papier in brand wordt gestoken, kan niet worden beschouwd als een feit dat voortvloeit uit de beroepsactiviteit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

VERZEKERING - Landverzekering - Burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Privé-leven

- Art. 1 KB 12 jan. 1984

Est légalement justifié, l'arrêt qui considère qu'il suit de l'article 1er de l'arrêté royal du 12 janvier 1984 déterminant les conditions minimales des contrats d'assurance couvrant la responsabilité civile extracontractuelle relative à la vie privée que le risque assuré est la responsabilité extracontractuelle que l'assuré peut encourir en dehors de l'exercice de son activité professionnelle et que la vie privée, qui doit être entendue dans un sens large, peut s'insérer dans le cadre même des activités professionnelles, dès lors que les faits soumis à l'examen ne découlent pas de ladite activité professionnelle en soi; le fait de bouter le feu à un bâtiment à l'aide d'allumettes et de papier ne peut être considéré comme découlant de l'activité professionnelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Responsabilité civile extracontractuelle - Vie privée

- Art. 1er A.R. du 12 janvier 1984

C.12.0363.N

26 september 2013

AC nr. ...

De kosten van verplaatsing van leidingen kunnen slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het algemeen belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR F.07.0067.F, AC 2008, nr. 183.

OPENBAAR DOMEIN - Nutsleidingen - Verplaatsing - Kosten - Ten laste van de nutsbedrijven

- Art. 9, tweede en derde lid Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., laatste lid Wet 17 jan. 1938

ENERGIE - Openbaar domein - Nutsleidingen - Verplaatsing - Kosten - Ten laste van de nutsbedrijven

- Art. 9, tweede en derde lid Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

- Enig art., laatste lid Wet 17 jan. 1938

Les frais de déplacement des conduits ne peuvent être mis à charge des impétrants que lorsque le déplacement a été ordonné ou approuvé par l'autorité sur le domaine de laquelle les conduits utilitaires sont situés et qu'il a aussi été satisfait à une des conditions énumérées exprimant la nécessité des travaux dans l'intérêt public (1). (1) Voir Cass., 14 mars 2008, RG F.07.0067.F, Pas., 2008, n° 183.

DOMAINE PUBLIC - Conduits utilitaires - Déplacement - Frais - A charge des imprétants

- Art. 9, al. 2 et 3 L. du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. dernier L. du 17 janvier 1938

ENERGIE - Domaine public - Conduits utilitaires - Déplacement - Frais - A charge des imprétants

- Art. 9, al. 2 et 3 L. du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

- Art. unique, al. dernier L. du 17 janvier 1938

C.12.0371.N

10 mei 2013

AC nr. ...

Bosaanplanting in de volgens het gewestplan voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied is wettelijk niet uitgesloten op voorwaarde dat een afstand van zes meter gelaten wordt tot de scheidingslijn tussen twee erven en dat het college van burgemeester en schepenen vergunning verleent (1). (1) Zie concl. O.M.

BOSSEN - Bosaanplanting - Landbouw - Veldwetboek - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- Art. 35bis, § 5 Veldwetboek

- Art. 11.4.1. KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

LANDBOUW - Veldwetboek - Bossen - Bosaanplanting - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- Art. 35bis, § 5 Veldwetboek

- Art. 11.4.1. KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Landbouw - Veldwetboek - Bossen - Bosaanplanting

- Art. 35bis, § 5 Veldwetboek

- Art. 11.4.1. KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

Conclusie van procureur-generaal LECLERCQ.

BOSSEN - Bosaanplanting - Landbouw - Veldwetboek - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

LANDBOUW - Veldwetboek - Bossen - Bosaanplanting - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Landbouw - Veldwetboek - Bossen - Bosaanplanting

Des plantations forestières dans les parties du territoire réservées à l'agriculture suivant le plan de secteur ne sont pas légalement exclues à condition de laisser une distance de six mètres jusqu'à la ligne séparative de deux héritages et d'avoir obtenu l'autorisation du collège des bourgmestres et échevins (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

BOIS ET FORETS - Plantation forestière - Agriculture - Code rural - Aménagement du territoire - Plan d'aménagement

- Art. 35bis, § 5 Code rural

- Art. 11.4.1. A.R. du 28 décembre 1972

AGRICULTURE - Code rural - Bois et forêts - Plantation forestière - Aménagement du territoire - Plan d'aménagement

- Art. 35bis, § 5 Code rural

- Art. 11.4.1. A.R. du 28 décembre 1972

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Agriculture - Code rural - Bois et forêts - Plantation forestière

- Art. 35bis, § 5 Code rural

- Art. 11.4.1. A.R. du 28 décembre 1972

Conclusions du procureur général Leclercq.

BOIS ET FORETS - Plantation forestière - Agriculture - Code rural - Aménagement du territoire - Plan d'aménagement

AGRICULTURE - Code rural - Bois et forêts - Plantation forestière - Aménagement du territoire - Plan d'aménagement

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Agriculture - Code rural - Bois et forêts - Plantation forestière

C.12.0374.N

5 september 2013

AC nr. ...

Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op de compensatoire interest die toegekend wordt op het door de rechter vastgestelde bedrag van de schadevergoeding die wegens onrechtmatige daad verschuldigd is; deze wetbepaling verhindert ook niet dat de rechter interest op dergelijke interest toekent, indien hij oordeelt dat dit voor een volledige vergoeding van de schade vereist is (1). (1) Zie Cass. 22 dec. 2006, AR C.05.0210.N, AC 2006, nr. 670; Cass. 30 april 2012, AR S.10.0051.F, AC 2012, nr. 266.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest - Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek - Kapitalisatie - Anatocisme - Schadevergoeding wegens onrechtmatige daad

- Artt. 1154 en 1382 Burgerlijk Wetboek

ANATOCISME - Interest - Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek - Kapitalisatie - Toepassingsgebied - Compensatoire interest - Schadevergoeding wegens onrechtmatige daad

- Artt. 1154 en 1382 Burgerlijk Wetboek

INTEREST - Algemeen - Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek - Kapitalisatie - Anatocisme - Toepassingsgebied - Compensatoire

L'article 1154 du Code civil ne s'applique pas aux intérêts compensatoires qui sont accordés sur le montant des dommages et intérêts fixés par le juge dû en raison d'un acte illicite; cette disposition n'empêche pas non plus que le juge accorde des intérêts sur de tels intérêts, s'il considère que cela est requis pour une indemnisation complète du dommage (1). (1) Voir Cass., 22 décembre 2006, RG C.05.0210.N, Pas., 2006, n° 670; Cass., 30 avril 2012, RG S.10.0051.F, Pas., 2012, n° 266.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Intérêts - Article 1154 du Code civil - Capitalisation - Anatocisme - Dommages et intérêts dus en raison d'un acte illicite

- Art. 1154 et 1382 Code civil

ANATOCISME - Intérêts - Article 1154 du Code civil - Capitalisation - Champ d'application - Intérêts compensatoires - Dommages et intérêts dus en raison d'un acte illicite

- Art. 1154 et 1382 Code civil

INTERETS - Généralités - Article 1154 du Code civil - Capitalisation - Anatocisme - Champ d'application - Intérêts compensatoires

C.12.0378.N

3 mei 2013

AC nr. ...

De rechter kan reeds vooraleer de benadeelde werd vergoed, een tussen de mededaders op subrogatie gesteunde vrijwaringsvordering inwilligen op voorwaarde van een daadwerkelijke betaling (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping gezien het van oordeel was dat het eerste middel het Hof noopte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is.

INDEPLAATSSTELLING - Vrijwaringsvordering - Tussen mededaders - Gesteund op subrogatie - Benadeelde nog niet vergoed - Inwilliging door de rechter - Mogelijkheid
- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

Le juge peut, avant que la personne lésée soit indemnisée, accueillir une demande en garantie fondée sur la subrogation existant entre les co-auteurs, à la condition qu'il y ait eu un paiement effectif (1). (1) Le M.P. a conclu au rejet dès lors qu'il estimait que le premier moyen obligeait la Cour à un examen des faits pour lequel elle est sans pouvoir.

SUBROGATION - Demande en garantie - entre coauteurs - Fondée sur la subrogation - Personne lésée n'ayant pas encore été indemnisée - Juge accueillant la demande - Possibilité
- Art. 1251, 3° Code civil

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de verhouding tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel te bepalen dat een van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping gezien het van oordeel was dat het eerste middel het Hof noopte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Taak van de rechter - Dader die de schadelijder heeft vergoed - Terugvordering - Aandeel

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

INDEPLAATSSTELLING - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Herstelplicht - Verscheidene daders. Hoofdelijkheid - Taak van de rechter - Dader die de schadelijder heeft vergoed - Terugvordering - Aandeel

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

Lorsque le dommage est causé par les fautes concurrentes de différentes personnes, il appartient au juge d'apprécier, dans les rapports entre ceux qui ont commis ces fautes, dans quelle mesure la faute de chacun d'entre eux a contribué au dommage et de déterminer sur cette base la part dans le dommage que l'un des auteurs ayant indemnisé la victime peut réclamer aux autres (1). (1) Le M.P. a conclu au rejet dès lors qu'il estimait que le premier moyen obligeait la Cour à un examen des faits pour lequel elle est sans pouvoir.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Mission du juge - Auteur ayant indemnisé la personne lésée - Répétition - Part

- Art. 1251, 3° Code civil

SUBROGATION - Responsabilité hors contrat - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. Solidarité - Mission du juge - Auteur ayant indemnisé la personne lésée - Répétition - Part

- Art. 1251, 3° Code civil

C.12.0379.N

10 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

BORGTICHT - Borg - Excepties die aan de hoofdschuldenaar toekomen - Gebrek in de toestemming van de schuldenaar bij de hoofdovereenkomst - Aard van de exceptie - Gevolg t.o.v. de borg

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

CAUTIONNEMENT - Caution - Exceptions qui appartiennent au débiteur principal - Vice de consentement dans le chef du débiteur dans la convention principale - Nature de l'exception - Conséquence à l'égard de la caution

Een gebrek in de toestemming van de schuldenaar bij de hoofdovereenkomst is geen exceptie die alleen hem persoonlijk betreft, in de zin van artikel 2036, tweede lid, maar een exceptie die tot de schuld zelf behoort, in de zin van artikel 2036, eerste lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M.

Un vice de consentement dans le chef du débiteur dans la convention principale ne constitue pas une exception qui lui est personnelle au sens de l'article 2036, alinéa 2, mais une exception qui est inhérente à la dette au sens de l'article 2036, alinéa 1er, du Code civil (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

BORGTOCHT - Borg - Excepties die aan de hoofdschuldenaar toekomen - Gebrek in de toestemming van de schuldenaar bij de hoofdovereenkomst - Aard van de exceptie - Gevolg t.o.v. de borg

- Art. 2036, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

CAUTIONNEMENT - Caution - Exceptions qui appartiennent au débiteur principal - Vice de consentement dans le chef du débiteur dans la convention principale - Nature de l'exception - Conséquence à l'égard de la caution

- Art. 2036, al. 1er et 2 Code civil

C.12.0381.F

27 september 2013

AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard onderzoeken van de voor hem gebrachte eisen en hij kan, ongeacht de omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, deze aanvullen, mits hij geen enkel geschil opwerpt waarvan de partijen het bestaan hebben uitgesloten, zijn beslissing uitsluitend grondt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn voorgelegd en het voorwerp van de vordering niet wijzigt; hij is bovendien verplicht om, met eerbiediging van het recht van verdediging, ambtshalve alle rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die de partijen tot staving van hun eisen in het bijzonder hebben aangevoerd (1). (1) Cass. 14 dec. 2012, AR C.12.0018.N, AC 2012, nr. 690.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve vervangen middel - Ambtshalve aangevoerd rechtsmiddel

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve vervangen middel - Ambtshalve aangevoerd rechtsmiddel

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve vervangen middel - Ambtshalve aangevoerd rechtsmiddel

Le juge est tenu d'examiner la nature juridique des prétentions formulées devant lui et, quelle que soit la qualification que les parties leur ont donnée, peut suppléer aux motifs invoqués, dès lors qu'il n'élève aucune contestation dont les parties ont exclu l'existence, qu'il se fonde uniquement sur des faits régulièrement soumis à son appréciation et qu'il ne modifie pas l'objet de la demande; il a en outre l'obligation, en respectant les droits de la défense, de relever d'office les moyens de droit dont l'application est commandée par les faits spécialement invoqués par les parties au soutien de leurs prétentions (1). (1) Cass., 14 décembre 2012, RG C.12.0018.N, Pas., 2012, n° 690.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoir du juge - Motif supplée d'office - Moyen de droit soulevé d'office

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Matière civile - Pouvoir du juge - Motif supplée d'office - Moyen de droit soulevé d'office

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Pouvoir du juge - Motif supplée d'office - Moyen de droit soulevé d'office

C.12.0386.F

6 september 2013

AC nr. ...

Noch uit artikel 82 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997, zoals het van toepassing was vóór 1 oktober 2002, noch uit enige andere wettelijke bepaling die van kracht was op de datum van de verschoonbaarheidsverklaring van de verweerder in 2000, volgt dat de echtgenoot van de gefailleerde die zich persoonlijk verbonden heeft voor de schuld van de andere echtgenoot, van die verplichting wordt bevrijd t.g.v. de verschoonbaarheid.

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Verschoonbaarheid - Echtgenoot - Toepassing - Art. 82 Wet 8 aug. 1997

Il ne résulte ni de l'article 82 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, dans la version en vigueur avant le 1er octobre 2002, ni d'aucune autre disposition légale en vigueur à la date de la déclaration d'excusabilité du défendeur en l'an 2000, que le conjoint du failli qui s'est personnellement obligé à la dette de son époux est libéré de cette obligation par l'effet de l'excusabilité.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Excusabilité - Conjoint - Application - Art. 82 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.12.0389.N

9 december 2013

AC nr. ...

Artikel 1119 Gerechtelijk Wetboek dat verschillende gevolgen verbindt aan een beslissing die gewezen is na een eerste cassatiearrest naargelang deze beslissing al dan niet overeenstemt met dit arrest, heeft geen betrekking op een onderscheid tussen personen die zich in eenzelfde rechtspositie bevinden, maar betreft een regel die zonder onderscheid voor alle personen geldt; de prejudiciële vraag dient niet te worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende rechtstoestand

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende rechtstoestand

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Beslissing van de rechter op verwijzing stemt overeen met het cassatiearrest - Enig middel - Ontvankelijkheid

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende rechtstoestand

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende rechtstoestand

Het middel dat opkomt tegen de beslissing van de appelrechters waarbij uitspraak wordt gedaan over een rechtspunt in overeenstemming met het arrest van het Hof waarbij de zaak naar de appelrechter werd verwezen is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Beslissing van de rechter op verwijzing stemt overeen met het cassatiearrest - Enig middel - Ontvankelijkheid

- Art. 1119, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

L'article 1119 du Code judiciaire, qui attache à une décision rendue à la suite d'un premier arrêt de cassation des effets différents suivant que cette décision est ou n'est pas conforme à cet arrêt, porte non pas sur une distinction entre personnes se trouvant dans une même situation juridique mais sur une règle applicable à toutes personnes sans distinction; il n'y a pas lieu de poser la question préjudicielle (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question posée à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes se trouvant dans une situation juridique différente

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question posée à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes se trouvant dans une situation juridique différente

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Divers - Décision du juge de renvoi conforme à l'arrêt de la Cour - Moyen unique - Recevabilité

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question posée à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes se trouvant dans une situation juridique différente

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question posée à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes se trouvant dans une situation juridique différente

Est irrecevable, le moyen qui est dirigé contre la décision par laquelle les juges d'appel ont statué sur un point de droit conformément à l'arrêt de renvoi rendu par la Cour (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Divers - Décision du juge de renvoi conforme à l'arrêt de la Cour - Moyen unique - Recevabilité

- Art. 1119, al. 2 Code judiciaire

C.12.0394.F

25 april 2013

AC nr. ...

Artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt, in de regel, niet dat de ontbinding van een huurovereenkomst wordt uitgesproken ten nadele van de partij die deze overeenkomst heeft beëindigd, ook al was die beëindiging regelmatig en voorafgaand aan de vordering tot ontbinding (1). (1) Zie Cass. 31 jan. 1991, AR 8843, AC 1991, nr. 289; Cass. 14 april 1994, AR C.93.0161.F, AC 1994, nr. 179.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Vordering tot ontbinding van de overeenkomst - Eerdere regelmatige beëindiging

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

L'article 1184 du Code civil n'interdit pas, en règle, de prononcer la résolution d'un contrat aux torts de la partie qui a résilié ce contrat, cette résiliation fût-elle régulière et antérieure à la demande de résolution (1). (1) Voir Cass., 31 janvier 1991, RG 8843, Pas., 1991, n° 289; Cass., 14 avril 1994, RG C.93.0161.F, Pas., 1994, n° 179.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Demande en résolution du contrat - Résiliation antérieure régulière

- Art. 1184 Code civil

C.12.0399.N

31 mei 2013

AC nr. ...

De rechter mag het bestuur veroordelen tot vergoeding van de schade die een derde lijdt ingevolge zijn fout, zonder daarbij evenwel aan het bestuur zijn beleidsvrijheid te ontnemen en zonder zich in zijn plaats te stellen (1). (1) Cass. 9 nov. 2012, AR C.11.0563.N, AC 2012, nr. 604, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Bestuurshandeling - Fout - Schade - Veroordeling

- Art. 144 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Burgerlijke rechten - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Bestuurshandeling - Fout - Schade - Veroordeling

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Bestuurshandeling - Fout - Schade - Veroordeling

- Art. 144 Grondwet 1994

Le juge peut condamner l'administration à réparer le dommage subi par un tiers en raison de sa faute sans toutefois priver l'administration de sa liberté de gestion et sans se substituer à elle (1). (1) Cass., 9 novembre 2012, RG C.11.0563.N, Pas., 2012, n° 604 et les conclusions de Monsieur l'avocat général G. Dubrulle publiées à leur date dans A.C.

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/ - Pouvoir judiciaire - Compétence - Acte administratif - Faute - Dommage - Condamnation

- Art. 144 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 - Droits civils - Pouvoir judiciaire - Compétence - Acte administratif - Faute - Dommage - Condamnation

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Acte administratif - Faute - Dommage - Condamnation

- Art. 144 Constitution 1994

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass. 9 nov. 2012, AR C.11.0563.N, AC 2012, nr. 604, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Bewijslast

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Celui qui réclame une indemnisation est tenu de prouver qu'il existe un lien de causalité entre la faute et le dommage tel qu'il s'est produit; ce lien suppose qu'en l'absence de faute, le dommage ne se serait pas produit tel qu'il est survenu (1). (1) Cass., 9 novembre 2012, RG C.11.0563.N, Pas., 2012, n° 604 et les conclusions de Monsieur l'avocat général G. Dubrulle publiées à leur date dans A.C.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Charge de la preuve

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0401.N

12 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

HUISVESTING - Schuldvordering - Waarborg - Wettelijke hypotheek - Inschrijving - Tijdstip - Vlaamse Wooncode - Door de rechtbank bevolen werken - Ambtshalve uitvoering door de overheid

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken - Huisvesting - Vlaamse Wooncode - Door de rechtbank bevolen werken - Ambtshalve uitvoering door de overheid - Schuldvordering - Waarborg - Wettelijke hypotheek - Inschrijving - Tijdstip

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

LOGEMENT - Créance - Garantie - Hypothèque légale - Inscription - Moment - Code flamand du Logement - Travaux ordonnés par le tribunal - Exécution d'office par l'autorité

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Hypothèques - Logement - Code flamand du Logement - Travaux ordonnés par le tribunal - Exécution d'office par l'autorité - Créance - Garantie - Hypothèque légale - Inscription - Moment

De wettelijke hypotheek die onder meer de schuldvordering van de overheid waarborgt tot betaling van de kosten die gemaakt werden in het raam van de ambtshalve uitvoering van de werken, kan worden ingeschreven van zodra die schuldvordering is ontstaan door de uitvoering van de werken (1). (1) Zie de andersl. concl. van het O.M.

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Door de rechtbank bevolen werken - Ambtshalve uitvoering door de overheid - Schuldvordering - Waarborg - Wettelijke hypotheek - Inschrijving - Tijdstip

- Art. 20bis, § 1, eerste lid en tweede lid, § 7, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

- Art. 20ter, zesde lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken - Huisvesting - Vlaamse Wooncode - Door de rechtbank bevolen werken - Ambtshalve uitvoering door de overheid - Schuldvordering - Waarborg - Wettelijke hypotheek - Inschrijving - Tijdstip

- Art. 20bis, § 1, eerste lid en tweede lid, § 7, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

- Art. 20ter, zesde lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

L'hypothèque légale qui garantit notamment la créance de l'autorité en paiement des frais qui ont été exposés dans le cadre de l'exécution d'office des travaux, peut être inscrite dès la naissance de cette créance en raison de l'exécution des travaux (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Travaux ordonnés par le tribunal - Exécution d'office par l'autorité - Créance - Garantie - Hypothèque légale - Inscription - Moment

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er et 2, § 7, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

- Art. 20ter, al. 6 Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Hypothèques - Logement - Code flamand du Logement - Travaux ordonnés par le tribunal - Exécution d'office par l'autorité - Créance - Garantie - Hypothèque légale - Inscription - Moment

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er et 2, § 7, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

- Art. 20ter, al. 6 Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

C.12.0405.F

22 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ARBITRAGE - Geldig arbitrageding - Voorlopige koopovereenkomst - Vernietiging

Het arrest dat een voorlopige koopovereenkomst nietig verklaart, maar niet vaststelt dat de in die overeenkomst vervatte arbitrage-overeenkomst niet geldig of beëindigd zou zijn en overweegt dat een partij, aangezien het geschil betrekking heeft op de geldigheid van de voorlopige koopovereenkomst en die overeenkomst vernietigd is, zich niet kan beroepen op de daarin vervatte arbitrage-overeenkomst om de hoven en rechtbanken niet-bevoegd te doen verklaren, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ARBITRAGE - Voorlopige koopovereenkomst - Vernietiging - Geldig arbitrageding

- Artt. 1679.1 en 1679.2 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ARBITRAGE - Clause d'arbitrage valide - Compromis de vente - Annulation

N'est pas légalement justifié l'arrêt qui prononce la nullité d'un compromis de vente mais ne constate pas que la convention d'arbitrage que contient ce compromis ne serait pas valable ou aurait pris fin, et qui considère que, dès lors que le différend porte sur la validité du compromis et qu'il est annulé, une partie ne peut se prévaloir de la clause d'arbitrage insérée dans celui-ci pour décliner le pouvoir de juridiction des cours et tribunaux (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Compromis de vente - Annulation - Clause d'arbitrage valide

- Art. 1679.1 et 1679.2 Code judiciaire

C.12.0408.N

8 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de commissie - Gevolg - Geschil - Rechtsmacht

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Sécurité sociale - Travailleurs indépendants - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Pouvoir d'appréciation discrétionnaire de la commission - Conséquence - Contestation - Juridiction

CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling - Betwisting door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

MACHTEN - Rechterlijke macht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken - Raad van State - Rechtsmacht

RAAD VAN STATE - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling - Betwisting door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling - Betwisting door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

POURVOI EN CASSATION - Arrêts du conseil d'état - Sécurité sociale - Travailleurs indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Juridiction

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Attribution de la contestation aux cours et tribunaux par la loi - Conseil d'Etat - Juridiction

CONSEIL D'ETAT - Juridiction - Attribution de la contestation aux cours et tribunaux par la loi

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Sécurité sociale - Travailleurs indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Juridiction

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Juridiction

De omstandigheid dat de betwiste beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van discretionaire aard is, heeft geen invloed noch op de attributie van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht, noch op de bevoegdheid, binnen deze rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank; de vraag naar de omvang van de controle die de rechter kan uitoefenen heeft geen uitstaans met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de commissie - Gevolg - Geschil - Rechtsmacht

- Art. 581, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 144 en 145 *Grondwet 1994*

La circonstance que la décision contestée de la Commission des dispenses de cotisations est une décision discrétionnaire est sans incidence sur l'attribution de la contestation aux juridictions de l'ordre judiciaire et, au sein de ces juridictions, sur la compétence des tribunaux du travail; la question de l'étendue du contrôle exercé par ces tribunaux est étrangère à l'attribution de la compétence (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Sécurité sociale - Travailleurs indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Pouvoir d'appréciation discrétionnaire de la commission - Conséquence - Contestation - Juridiction

- Art. 581, 1° *Code judiciaire*

- Art. 144 et 145 *Constitution 1994*

De Raad van State is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing, in zoverre de wet de kennisname van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht heeft toegewezen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken - Raad van State - Rechtsmacht

- Artt. 144 en 145 *Grondwet 1994*

- Art. 14, § 1 *Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973*

RAAD VAN STATE - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

- Artt. 144 en 145 *Grondwet 1994*

- Art. 14, § 1 *Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973*

Le Conseil d'Etat est sans pouvoir de juridiction pour connaître d'un recours en annulation d'une décision administrative, dans la mesure où la loi attribue l'examen de la contestation aux juridictions de l'ordre judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Attribution de la contestation aux cours et tribunaux par la loi - Conseil d'Etat - Juridiction

- Art. 144 et 145 *Constitution 1994*

- Art. 14, § 1er *Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973*

CONSEIL D'ETAT - Juridiction - Attribution de la contestation aux cours et tribunaux par la loi

- Art. 144 et 145 *Constitution 1994*

- Art. 14, § 1er *Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973*

Wanneer de Commissie voor vrijstelling van bijdragen beslist om de gevraagde vrijstelling niet te verlenen en de zelfstandige deze beslissing betwist, dan ontstaat tussen de zelfstandige en de Belgische Staat een geschil betreffende de verplichting tot betaling van bijdragen die voortvloeit uit de wetten en de verordeningen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen; krachtens artikel 581, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek behoort dit geschil tot de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en dus tot de rechtsmacht van een rechtscollège van de rechterlijke macht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

- Art. 581, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 12, 13, 15, 17, eerste lid, 22, eerste en tweede lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling - Betwisting door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

- Art. 581, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 12, 13, 15, 17, eerste lid, 22, eerste en tweede lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Bijdragen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Weigering van de vrijstelling - Betwisting door de zelfstandige - Geschil - Rechtsmacht

- Art. 581, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 12, 13, 15, 17, eerste lid, 22, eerste en tweede lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

La contestation par le travailleur indépendant de la décision de la Commission des dispenses de cotisations de ne pas accorder la dispense demandée, donne naissance à une contestation entre le travailleur indépendant et l'Etat belge quant à l'obligation de payer les cotisations sociales qui résulte des lois et règlements sur le statut social des travailleurs indépendants; en vertu de l'article 581, 1°, du Code judiciaire, cette contestation relève de la compétence matérielle des tribunaux du travail et, en conséquence, des juridictions de l'ordre judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Arrêts du conseil d'état - Sécurité sociale - Travailleurs indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Pouvoir

- Art. 581, 1° Code judiciaire

- Art. 12, 13, 15, 17, al. 1er, et 22, al. 1er et 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Sécurité sociale - Indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Jurisdiction

- Art. 581, 1° Code judiciaire

- Art. 12, 13, 15, 17, al. 1er, et 22, al. 1er et 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Cotisations - Commission des dispenses de cotisations - Décision - Refus de la dispense - Contestation par le travailleur indépendant - Contestation - Jurisdiction

- Art. 581, 1° Code judiciaire

- Art. 12, 13, 15, 17, al. 1er, et 22, al. 1er et 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

C.12.0412.N

24 mei 2013

AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 1 en 14 van de Verordening (EG) Nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro volgt niet dat de rechter die een veroordeling die rechtsgeldig is uitgesproken in Belgische frank bevestigt, zelf tot omrekening naar de euro-eenheid dient over te gaan (1). (1) Zie Cass. 12 nov. 2003, AR P.03.1203.F, AC 2003, nr. 566.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Invoering van de euro - Verwijzingen naar de nationale munteenheden in rechtsinstrumenten - Bevestiging door de rechter van een rechtsgeldig uitgesproken veroordeling in Belgische frank - Omrekening naar de euro-eenheid

- Artt. 1 en 14 Verord. (EG) nr. 974/98 van de Raad 3 mei 1998

Il ne ressort pas des articles 1er et 14 du Règlement (CE) n° 974/98 du Conseil du 3 mai 1998 concernant l'introduction de l'euro, que le juge qui confirme une condamnation qui est valablement prononcée en francs belges, doit lui-même procéder à la conversion à l'unité euro (1). (1) Voir Cass., 12 novembre 2003, RG P.03.1203.F, Pas., 2003, n° 566.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Introduction de l'euro - Références aux unités monétaires nationales qui figurent dans des instruments juridiques - Confirmation par le juge d'une condamnation qui a été valablement prononcée en franc belges - Conversion à l'unité euro

- Art. 1er et 14 Règlement (CE) n° 974/98 du Conseil du 3 mai 1998

De rechtspleging tot betwisting van vaderschap kan worden geregulariseerd door, tijdens de rechtspleging, het door zijn voogd ad hoc vertegenwoordigde minderjarige kind bij de zaak te betrekken, wanneer de dagvaarding niet tegen dat kind persoonlijk maar tegen zijn wettelijke vertegenwoordigers is gericht.

AFSTAMMING - Rechtspleging tot betwisting van vaderschap - Dagvaarding niet tegen de niet-ontvoogde minderjarige gericht - Regularisatie

- Artt. 332bis en 331sexies Burgerlijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Hoedanigheid - Afstamming - Rechtspleging tot betwisting van vaderschap - Dagvaarding niet tegen de niet-ontvoogde minderjarige gericht - Regularisatie

- Artt. 332bis en 331sexies Burgerlijk Wetboek

La procédure en contestation de paternité peut être régularisée par la mise à la cause, en cours de procédure, de l'enfant mineur représenté par son tuteur ad hoc lorsque la citation n'a pas été dirigée contre cet enfant personnellement mais contre ses représentants légaux.

FILIATION - Procédure en contestation de paternité - Citation non dirigée contre le mineur non émancipé - Régularisation

- Art. 332bis et 331sexies Code civil

DEMANDE EN JUSTICE - Qualité - Filiation - Procédure en contestation de paternité - Citation non dirigée contre le mineur non émancipé - Régularisation

- Art. 332bis et 331sexies Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

EIGENDOM - Onroerend eigendomsrecht dat niet samenvalt met de eigendom van de grond - Voorwerp

EIGENDOM - Onroerend eigendomsrecht dat niet samenvalt met de eigendom van de grond - Voorwerp - Gebouwen, werken en beplantingen

Een onroerend eigendomsrecht, dat niet samenvalt met de eigendom van de grond, kan alleen betrekking hebben op gebouwen, werken en beplantingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

EIGENDOM - Onroerend eigendomsrecht dat niet samenvalt met de eigendom van de grond - Voorwerp

- Artt. 552, eerste en tweede lid, en 553 Burgerlijk Wetboek

Een open ruimte boven de grond die slechts met verflijnen of enig ander markeringsmiddel is afgebakend, kan niet met dergelijke werken worden gelijkgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr.

EIGENDOM - Onroerend eigendomsrecht dat niet samenvalt met de eigendom van de grond - Voorwerp - Gebouwen, werken en beplantingen

- Artt. 552, eerste en tweede lid, en 553 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Werquin.

PROPRIETE - Droit de propriété immobilier, distinct de la propriété du sol - Objet

PROPRIETE - Droit de propriété immobilier, distinct de la propriété du sol - Objet - Constructions, ouvrages et plantations

Un droit de propriété immobilier, distinct de la propriété du sol, ne peut porter que sur des constructions, ouvrages et plantations (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PROPRIETE - Droit de propriété immobilier, distinct de la propriété du sol - Objet

- Art. 552, al. 1er et 2, et 553 Code civil

Un espace ouvert au-dessus du sol qui n'est délimité que par des lignes de peinture ou tout autre moyen de marquage au sol ne s'identifie pas à de tels ouvrages (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PROPRIETE - Droit de propriété immobilier, distinct de la propriété du sol - Objet - Constructions, ouvrages et plantations

- Art. 552, al. 1er et 2, et 553 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht -

Conclusions de l'avocat général Werquin.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Généralités - Droit subjectif

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Pouvoir judiciaire - Compétence

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE

Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

MACHTEN - Uitvoerende macht - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Criterium

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Akte van een administratieve overheid

De administratie die kennisneemt van een aanvraag tot toekenning van een bijzondere vergoeding, kan alleen vaststellen dat die wettelijke voorwaarden al dan niet zijn vervuld en beschikt over geen enkele beoordelingsbevoegdheid; de bevoegdheid van de administratieve overheid is volledig gebonden en laat helemaal geen ruimte voor beoordeling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

- Art. 42 Wet 1 aug. 1985

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

- Art. 42 Wet 1 aug. 1985

MACHTEN - Uitvoerende macht - Gewelddaden ondergaan door een politieagent in de uitoefening van zijn functies - Vordering tot forfaitaire vergoeding wegens morele schade - Bevoegdheid van de administratieve overheid

- Art. 42 Wet 1 aug. 1985

L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 - Pouvoir judiciaire - Compétence

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Critère

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Acte d'une autorité administrative

L'administration, saisie d'une demande d'indemnité spéciale, ne peut que constater que les conditions légales de l'octroi de celle-ci sont ou non réunies et ne dispose d'aucun pouvoir d'appréciation; la compétence de l'autorité administrative est entièrement liée et interdit la moindre parcelle d'appréciation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 42 L. du 1er août 1985

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 42 L. du 1er août 1985

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Actes de violence subi par un agent de police dans l'exercice de ses fonctions - Demande d'indemnité forfaitaire pour dommage moral - Compétence de l'autorité administrative

- Art. 42 L. du 1er août 1985

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Akte van een administratieve overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Rechterlijke macht - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Criterium

- Art. 144 Grondwet 1994

Het bestaan van een dergelijk recht veronderstelt dat de eiser zich kan beroepen op een welbepaalde juridische verplichting die een objectieve rechtsregel rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht

- Art. 144 Grondwet 1994

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als die bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

La compétence de la section du contentieux administratif du Conseil d'Etat est déterminée par l'objet véritable et direct du recours en annulation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Acte d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Les cours et tribunaux connaissent de la demande d'une partie fondée sur un droit subjectif (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 - Pouvoir judiciaire - Compétence

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Critère

- Art. 144 Constitution 1994

L'existence de pareil droit suppose que la partie demanderesse fasse état d'une obligation juridique déterminée qu'une règle du droit objectif impose directement à un tiers et à l'exécution de laquelle cette partie a un intérêt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Généralités - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif

- Art. 144 Constitution 1994

Pour qu'une partie puisse se prévaloir d'un tel droit à l'égard de l'autorité administrative, il faut que la compétence de cette autorité soit liée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Subjectief recht ten aanzien van een administratieve overheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Compétence - Droit subjectif à l'égard d'une autorité administrative

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

C.12.0425.N

3 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Overheid-werkgever - Door derde veroorzaakt ongeval - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling wedde en bijdragen - Betaling zonder tegenprestatie

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Uitgave of prestatie - Contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting - Gevolg - Criterium

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Uitgave of prestatie - Contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting - Schadeverhinderend karakter - Criterium

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Overheid-werkgever - Subrogatie in de rechten van het slachtoffer - Omvang - Gevolg - Verhaalsrecht

INDEPLAATSSTELLING - In de rechten van het slachtoffer - Arbeidsongeval - Overheid-werkgever - Omvang - Gevolg - Verhaalsrecht

De overheid die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Overheid - Overheid-werkgever - Door derde veroorzaakt ongeval - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling wedde en bijdragen - Betaling zonder tegenprestatie

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 BW ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Uitgave of prestatie - Contractuele, wettelijke of

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Autorité - Autorité-employeur - Accident causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement de la rémunération et des cotisations - Paiement sans contrepartie

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Dépense ou prestation - Obligation contractuelle, légale ou réglementaire - Conséquence - Critère

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Dépense ou prestation - Obligation contractuelle, légale ou réglementaire - Obligation faisant obstacle au dommage - Critère

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. règles particulières - Autorité-employeur - Subrogation dans les droits de la victime - Etendue - Conséquence - Droit de recours

SUBROGATION - Dans les droits de la victime - Accident du travail - Autorité-employeur - Etendue - Conséquence - Droit de recours

L'autorité qui, en raison de la faute d'un tiers, est tenue de payer les rémunérations et les cotisations sur ces rémunérations sans recevoir de prestations de travail en contrepartie, en vertu des obligations légales ou réglementaires qui lui incombent, peut prétendre à des dommages et intérêts dans la mesure où elle subit ainsi un dommage (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Autorité - Autorité-employeur - Accident causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement de la rémunération et des cotisations - Paiement sans contrepartie

- Art. 1382 et 1383 Code civil

L'existence d'un obligation contractuelle, légale ou réglementaire n'exclut pas que le dommage au sens des articles 1382 et 1383 du Code civil naît, à moins que lorsque, selon le contenu et l'économie de la convention, de la loi ou du règlement, la prestation ou la dépense à faire incombent définitivement à celui qui s'y est engagé ou qui en est chargé en vertu de la loi ou du règlement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Dépense ou prestation - Obligation contractuelle, légale ou

reglementaire verplichting - Schadeverhinderend karakter - Criterium

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Uitgave of prestatie - Contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting - Gevolg - Criterium

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Uit artikel 14, §3, tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel volgt niet dat het de bedoeling was van de wetgever de last van de uitgaven definitief ten laste te laten van de overheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Overheid-werkgever - Subrogatie in de rechten van het slachtoffer - Omvang - Gevolg - Verhaalsrecht

- Art. 14, § 3, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

INDEPLAATSSTELLING - In de rechten van het slachtoffer - Arbeidsongeval - Overheid-werkgever - Omvang - Gevolg - Verhaalsrecht

- Art. 14, § 3, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

réglementaire - Obligation faisant obstacle au dommage - Critère

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Dépense ou prestation - Obligation contractuelle, légale ou réglementaire - Conséquence - Critère

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Il ne ressort pas de l'article 14, § 3, alinéa 2, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public que le législateur avait l'intention de laisser la charge de ces dépenses définitivement à charge de l'autorité (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. règles particulières - Autorité-employeur - Subrogation dans les droits de la victime - Etendue - Conséquence - Droit de recours

- Art. 14, § 3, al. 2 L. du 3 juillet 1967 sur (la prévention ou) la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

SUBROGATION - Dans les droits de la victime - Accident du travail - Autorité-employeur - Etendue - Conséquence - Droit de recours

- Art. 14, § 3, al. 2 L. du 3 juillet 1967 sur (la prévention ou) la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

C.12.0430.N

24 mei 2013

AC nr. ...

De openbare werkgever die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op hem rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover hij hierdoor schade lijdt (1). (1) Cass. 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Openbare werkgever - Personeelslid - Door een derde veroorzaakt ongeval - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling loon zonder arbeidsprestaties

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Les pouvoirs publics-employeur qui, suite à la faute d'un tiers, doivent payer la rémunération à leur membre du personnel en vertu d'obligations légales ou réglementaires qui leur incombent sans bénéficier de prestations de travail en contrepartie, ont droit à une indemnité dans la mesure où ils subissent ainsi un dommage (1). (1) Cass., 19 février 2001, RG C.99.0014.N, Pas., 2001, n° 97.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Pouvoirs publics-Employeur - Membre du personnel - Accident causé par un tiers - Obligations légales ou réglementaires - Paiement de la rémunération sans prestations de travail

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Wanneer de openbare werkgever, wettelijk of reglementair, verplicht is om zijn personeelslid, naast een loon, ook een rente uit te betalen wegens diens gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, is de betaling van die rente of van het kapitaal dat daartoe is gevestigd, die niet de tegenprestatie vormt van de arbeidsprestaties die de werkgever zou ontvangen indien het ongeval zich niet had voorgedaan, geen schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 24 jan. 2013, AR C.12.0113.F, AC 2013, nr. 59, met concl. van advocaat-generaal Th. Werquin.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Openbare werkgever - Personeelslid - Gedeeltelijk blijvende arbeidsongeschiktheid - Wettelijke of reglementaire verplichting tot betaling van een rente - Afwezigheid van tegenprestatie van de arbeidsprestaties

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Lorsque les pouvoirs publics-employeur sont tenus, légalement ou règlementairement, de payer à son membre du personnel, outre une rémunération, une rente en raison de son incapacité de travail permanente partielle, le paiement de cette rente ou du capital établi à cet effet, qui ne constitue pas la contrepartie des prestations de travail que l'employeur aurait reçue si l'accident ne s'était pas produit, ne constitue pas un dommage au sens des articles 1382 et 1383 du Code civil (1). (1) Cass., 24 janvier 2013, RG C.12.0113.F, Pas., 2013, n° 59 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Th. Werquin publiées à leur date dans A.C.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Pouvoirs publics-Employeur - Membre du personnel - Incapacité de travail permanente partielle - Obligation légale ou réglementaire de payer une rente - Pas de contrepartie des prestations de travail

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0435.F

23 mei 2013

AC nr. ...

Het recht van opstal in de zin van artikel 1 van de wet van 10 januari 1824 over het recht van opstal vormt een tijdelijke afwijking op de artikelen 552 en volgende van het Burgerlijk Wetboek die als regel stellen dat alle gebouwen, werken of beplantingen behoren aan de eigenaar van de grond en kan worden toegepast op nog op te trekken gebouwen of op nog uit te voeren werken of beplantingen.

OPSTAL (RECHT VAN) - Draagwijdte - Toepassingsgebied

- Art. 552 e.v. Burgerlijk Wetboek

- Art. 1 Wet 10 jan. 1824 over het recht van opstal

Le droit de superficie visé à l'article 1er de la loi du 10 janvier 1824 constitue une dérogation temporaire aux articles 552 et suivants du Code civil, qui posent en règle que toutes constructions, ouvrages et plantations appartiennent au propriétaire du sol, et peut s'appliquer à des bâtiments à construire ou à des ouvrages ou plantations à faire.

SUPERFICIE (DROIT DE) - Portée - Champ d'application

- Art. 552 et s. Code civil

- Art. 1er L. du 10 janvier 1824 sur le droit de superficie

C.12.0436.F

28 oktober 2013

AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer het bewijs levert van een abnormaal gevaar op een weg in de gemeente, dient in beginsel te worden aanvaard, behoudens tegenbewijs, dat de gemeentelijke overheid die gevaarssituatie behoorde te kennen en te weten dat maatregelen vereist waren om het gevaar weg te werken; de gemeentelijke overheid kan in dat geval ontkomen aan haar aansprakelijkheid als zij het bewijs levert dat zij de gevaarssituatie niet behoorde te kennen of niet kende of nog dat zij niet tijdig de nodige maatregelen heeft kunnen treffen om het abnormaal gevaar te beoordelen (1). (1) Cass. 17 april 2008, AR C.06.0575.N, AC 2008, nr. 230.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Gemeente - Wegen - Abnormaal gevaar - Bewijslast

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Sauf preuve contraire, il y a lieu d'admettre en principe, lorsque la victime apporte la preuve d'un danger anormal sur une voie de la commune, que les autorités communales devaient connaître l'existence de ce danger et savoir que des mesures s'imposaient pour conjurer le danger; pour se dégager de leur responsabilité, les autorités communales sont tenues dans ce cas d'établir qu'elles ne devaient pas avoir connaissance ou n'avaient pas connaissance de l'existence du danger ou encore qu'elles n'ont pas eu le temps de prendre les mesures adéquates pour apprécier le danger anormal (1). (1) Cass., 17 avril 2008, RG C.06.0575.N, Pas., 2008, n° 230.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Commune - Voirie - Danger anormal - Charge de la preuve

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

- Art. 1382 et 1383 Code civil

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Gemeente - Wegen - Abnormaal gevaar - Fout - Bewijslast

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

GEMEENTE - Wegen - Abnormaal gevaar - Fout - Bewijslast

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

WEGEN - Gemeente - Abnormaal gevaar - Fout - Bewijslast

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Commune - Voirie - Danger anormal - Faute - Charge de la preuve

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988
- Art. 1382 et 1383 Code civil

COMMUNE - Voirie - Danger anormal - Faute - Charge de la preuve

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988
- Art. 1382 et 1383 Code civil

VOIRIE - Commune - Danger anormal - Faute - Charge de la preuve

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988
- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0439.N

28 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Wetsbepalingen die de rechter had moeten toepassen

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met eenzelfde derde

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door één van de mede-eigenaars met een derde

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Rechtsstoornissen uitgaande van derden - Vrijwaring door de verhuurder van de huurder

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met eenzelfde derde

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door één van de mede-eigenaars met een derde

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Ondeelbare aard van de huurovereenkomst - Huurovereenkomst door meerdere huurders of verhuurders afgesloten - Begrip

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Dispositions légales que le juge aurait dû appliquer

PROPRIETE - Copropriété - Biens indivis - Contrat de location conclu par plusieurs copropriétaires séparément avec un même tiers

PROPRIETE - Copropriété - Biens indivis - Contrat de location conclu par un des copropriétaires avec un tiers

LOUAGE DE CHOSES - Autres contrats de location - Troubles de droit émanant de tiers - Garantie du preneur par le bailleur

LOUAGE DE CHOSES - Autres contrats de location - Biens indivis - Contrat de location conclu par plusieurs copropriétaires séparément avec un même tiers

LOUAGE DE CHOSES - Autres contrats de location - Biens indivis - Contrat de location conclu par un des copropriétaires avec un tiers

LOUAGE DE CHOSES - Autres contrats de location - Nature indivise du contrat de location - Contrat de location conclu par plusieurs preneurs ou bailleurs - Notion

Het onderdeel, dat schending aanvoert van wetsbepalingen die de rechter, gelet op diens verplichting om het recht toe te passen op de in het bijzonder ter ondersteuning van de vordering aangevoerde feiten, had moeten toepassen, is niet nieuw (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Wetsbepalingen die de rechter had moeten toepassen

Le moyen qui, en sa branche, invoque la violation de dispositions légales que le juge aurait dû appliquer, eu égard à son obligation d'appliquer le droit sur les faits invoqués à l'appui de la demande, n'est pas nouveau (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Dispositions légales que le juge aurait dû appliquer

Krachtens de artikelen 1726 en 1727 Burgerlijk Wetboek, is de verhuurder ertoe gehouden de huurder te vrijwaren voor rechtsstoornissen uitgaande van derden; hieruit volgt dat de verhuurder de huurder moet vrijwaren wanneer een derde beweert een zakelijk of een persoonlijk recht te bezitten op het verhuurde goed en dit recht afbreuk doet aan het rustig genot van de huurder; dit is het geval wanneer een derde, met wie de huurder voorheen een huurovereenkomst heeft afgesloten, voorhoudt dat deze huurovereenkomst nog steeds van kracht is en betaling vordert van de huur (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Rechtsstoornissen uitgaande van derden - Vrijwaring door de verhuurder van de huurder

- Artt. 1726 en 1727 Burgerlijk Wetboek

Wanneer één van de mede-eigenaars met een derde een huurovereenkomst sluit met betrekking tot een onverdeeld goed, is deze huurovereenkomst niet ongeldig, maar enkel niet tegenwerpbaar aan de andere mede-eigenaars; wanneer meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met dezelfde derde een huurovereenkomst sluiten met betrekking tot een onverdeeld goed, zijn deze verschillende huurovereenkomsten geldig en is de huurder in beginsel gehouden om elk van deze overeenkomsten na te komen; de ondeelbare aard van de huurovereenkomst staat hieraan niet in de weg; deze houdt enkel in dat wanneer een huurovereenkomst door meerdere huurders of verhuurders wordt afgesloten, de uit deze huurovereenkomst voortvloeiende ondeelbare rechten door deze huurders of verhuurders samen moeten uitgeoefend worden op straffe van ongeldigheid van de verrichte handeling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met eenzelfde derde

- Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165 Burgerlijk Wetboek

EIGENDOM - Mede-eigendom - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door één van de mede-eigenaars met een derde

- Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Huurovereenkomst door één van de mede-eigenaars met een derde - Onverdeeld goed

- Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Onverdeeld goed - Huurovereenkomst door meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met eenzelfde derde

- Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten - Ondeelbare

En vertu des articles 1726 et 1727 du Code civil, le bailleur est tenu de garantir le preneur de troubles émanant de tiers; il s'ensuit que le bailleur doit garantir le preneur lorsqu'un tiers affirme posséder un droit réel ou personnel sur le bien loué et que ce droit trouble la jouissance paisible du preneur; c'est le cas lorsqu'un tiers, avec lequel le preneur a conclu préalablement un contrat de location, soutient que ce contrat est toujours applicable et réclame le paiement du loyer (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOUAGE DE CHOSSES - Autres contrats de location - Troubles de droit émanant de tiers - Garantie du preneur par le bailleur

- Art. 1726 et 1727 Code civil

Lorsqu'un des copropriétaires conclut un contrat de location avec un tiers relativement à un bien indivis, ce contrat est valable mais il ne peut tout simplement pas être opposé aux autres copropriétaires; lorsque plusieurs copropriétaires concluent séparément un contrat de location relativement à un bien indivis, ces différents contrats de location sont valables et le preneur est, en principe, tenu de respecter chacun de ces contrats; la nature indivise du contrat de location ne s'y oppose pas; elle implique uniquement que lorsqu'un contrat de location est conclu par un ou plusieurs preneurs ou bailleurs, les droits indivis résultant de ce contrat de location doivent être exercés ensemble par ces preneurs ou ces bailleurs à peine de non validité de l'acte accompli (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PROPRIETE - Copropriété - Biens indivis - Contrat de location conclu par plusieurs copropriétaires séparément avec un même tiers

- Art. 577-2, § 5, al. 2, 577-2, § 6, et 1165 Code civil

PROPRIETE - Copropriété - Biens indivis - Contrat de location conclu par un des copropriétaires avec un tiers

- Art. 577-2, § 5, al. 2, 577-2, § 6, et 1165 Code civil

LOUAGE DE CHOSSES - Autres contrats de location - Contrat de location conclu par un des copropriétaires avec un tiers - Biens indivis

- Art. 577-2, § 5, al. 2, 577-2, § 6, et 1165 Code civil

LOUAGE DE CHOSSES - Autres contrats de location - Biens indivis - Contrat de location conclu par plusieurs copropriétaires séparément avec un même tiers

- Art. 577-2, § 5, al. 2, 577-2, § 6, et 1165 Code civil

LOUAGE DE CHOSSES - Autres contrats de location - Nature indivise

aard van de huurovereenkomst - Huurovereenkomst door meerdere huurders of verhuurders afgesloten - Begrip
- Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165 Burgerlijk Wetboek

du contrat de location - Contrat de location conclu par plusieurs preneurs ou bailleurs - Notion
- Art. 577-2, § 5, al. 2, 577-2, § 6, et 1165 Code civil

C.12.0442.F

18 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Allerlei - Huurder - Onverschuldigd betaalde - Vordering tot terugbetaling - Vormvereisten - Aangetekende brief - Uitwerking - Vordering tot teruggave - Verjaring

Uit de artikelen 1728quater, §1, en 2273, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek volgt niet enkel dat de huurder die bij ter post aangetekende brief het verzoek tot terugbetaling van wat hij meer betaald heeft dan hij in toepassing van de wet of de overeenkomst verschuldigd is verzendt, de verhuurder wil inlichten over de aanspraken van de huurder, maar ook dat daardoor de verjaringstermijn van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde begint te lopen; het vormvereiste is voorgeschreven in het belang van de verhuurder en kan dus niet worden vervangen door een handeling die niet dezelfde uitwerking heeft, zoals een oproep tot verzoening van de verhuurder voor de bevoegde vrederechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Allerlei - Huurder - Onverschuldigd betaalde - Vordering tot terugbetaling - Vormvereisten - Aangetekende brief - Uitwerkingen - Vordering tot teruggave - Verjaring
- Artt. 1728quater, § 1, en 2273, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Genicot.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Divers - Preneur - Indu - Demande de remboursement - Formalités - Lettre recommandée - Effets - Action en restitution - Prescription

Il suit des articles 1728quater, § 1er, et 2273, alinéa 2, du Code civil, non seulement que l'envoi par le preneur de la demande par lettre recommandée ayant pour objet le remboursement des sommes payées au-delà de celles qui sont dues en application de la loi ou de la convention, est destinée à informer le bailleur des prétentions du preneur mais également qu'elle fait courir la prescription de l'action en restitution de l'indu; s'agissant d'une formalité prescrite dans l'intérêt du bailleur, elle ne peut être remplacée par un acte ne produisant pas les mêmes effets, tel un appel en conciliation du bailleur devant le juge de paix compétent (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Divers - Preneur - Indu - Demande de remboursement - Formalités - Lettre recommandée - Effets - Action en restitution - Prescription
- Art. 1728quater, § 1er, et 2273, al. 2 Code civil

C.12.0443.F

29 november 2013

AC nr. ...

De korte tijd heeft niet de kenmerken van een verjaringstermijn.

KOOP - Korte tijd - Aard
- Art. 1648 Burgerlijk Wetboek

Le bref délai n'a pas la nature d'un délai de prescription.

VENTE - Bref délai - Nature
- Art. 1648 Code civil

C.12.0445.N

5 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Bestuurder of zaakvoerder - Niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Algemene opdracht
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Schuldeiser - Dividend - Onzekerheid - Individuele schade - Aanspraak jegens een derde
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Schuldenaar -

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Administrateur ou gérant - Défaut de transfert du précompte professionnel
FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Curateur - Mission générale
FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Créancier - Dividende - Incertitude - Dommage individuel - Prétention envers un tiers
FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Débiteur - Faillite - Créancier - Dommage individuel - Demande en

Faillissement - Schuldeiser - Individuele schade - Vordering in rechte - Tegen derde

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Vordering in rechte - Vordering van de curator - Voorwerp - Gemeenschappelijke rechten van alle schuldeisers

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Vordering in rechte - Vordering van de curator

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing - Niet-doorstorting - Aansprakelijke bestuurders of zaakvoerders - Onrechtmatige daad

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Aansprakelijkheid bestuurders of zaakvoerders - Niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Partij die vergoeding vordert van individuele schade - Aard

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Vordering van de curator

justice - Contre un tiers

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Demande en justice - Demande du curateur - Objet - Droits communs à tous les créanciers

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Demande en justice - Demande du curateur

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte professionnel - Défaut de transfert - Administrateurs ou gérants responsables - Fait illicite

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Responsabilité des administrateurs ou des gérants - Défaut de transfert du précompte professionnel

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Partie qui demande l'indemnisation du dommage individuel - Nature

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Demande du curateur

De algemene opdracht van de curator bestaat erin de activa van de gefailleerde te gelde te maken en het provenu te verdelen (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Algemene opdracht

La mission générale du curateur consiste en la réalisation des actifs du failli et en la distribution du produit (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Curateur - Mission générale

De fout van een bestuurder of een zaakvoerder met betrekking tot het niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing door de vennootschap kan individuele schade opleveren voor de fiscus die erin bestaat dat de bedrijfsvoorheffing niet kan worden geïnd bij de vennootschap (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing - Niet-doorstorting - Aansprakelijke bestuurders of zaakvoerders - Onrechtmatige daad

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Aansprakelijkheid bestuurders of zaakvoerders - Niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Bestuurder of zaakvoerder - Niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing

La faute d'un administrateur ou d'un gérant relative au défaut de transfert du précompte professionnel par la société peut causer un dommage individuel pour le fisc qui consiste dans le fait de ne pas pouvoir recouvrir le précompte professionnel auprès de la société (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte professionnel - Défaut de transfert - Administrateurs ou gérants responsables - Fait illicite

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Responsabilité des administrateurs ou des gérants - Défaut de transfert du précompte professionnel

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Administrateur ou gérant - Défaut de transfert du précompte professionnel

De gemeenschappelijke rechten van de schuldeisers zijn de rechten die voortvloeien uit de schade aan de boedel ten gevolge van de fout van wie ook, waardoor het passief van het faillissement wordt vermeerderd, het actief wordt verminderd, of het actief dat ter beschikking moest staan van de schuldeisers niet effectief voorhanden is in de boedel (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Vordering in rechte - Vordering van de curator - Voorwerp - Gemeenschappelijke rechten van alle schuldeisers

Les droits communs des créanciers sont les droits qui découlent du dommage causé à la masse en raison de la faute de quiconque, augmentant le passif de la faillite, diminuant l'actif ou causant l'absence de l'actif qui devait être à la disposition des créanciers (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Demande en justice - Demande du curateur - Objet - Droits communs à tous les créanciers

De omstandigheid dat het onzeker is of een schuldeiser een dividend zal ontvangen uit het faillissement sluit niet uit dat hij jegens een derde aanspraak kan maken op de volledige vergoeding van zijn individuele schade (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Schuldeiser - Dividend - Onzekerheid - Individuele schade - Aanspraak jegens een derde

La circonstance qu'il est incertain si un créancier percevra un dividende de la faillite n'exclut pas qu'il peut prétendre envers un tiers à l'indemnisation complète de son dommage individuel (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Faillite - Créancier - Dividende - Incertitude - Dommage individuel - Prétention envers un tiers

De vraag of een partij aanspraak kan maken op de vergoeding door een andere partij van door haar geleden individuele schade, heeft betrekking op een subjectief recht; het onderzoek naar het bestaan en de draagwijdte van het subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid, maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie concl. O.M.

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Partij die vergoeding vordert van individuele schade - Aard

La question de savoir si une partie peut prétendre à l'indemnisation par une autre partie du dommage individuel qu'elle a subi a trait à un droit subjectif; l'examen de l'existence et de la portée du droit subjectif ne concerne pas la recevabilité, mais le fondement de la demande (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Partie qui demande l'indemnisation du dommage individuel - Nature

Het faillissement van de schuldenaar staat er niet aan in de weg dat een schuldeiser vergoeding vordert van een derde door wiens fout schade is ontstaan die hem alleen treft (1). (1) 1 Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Schuldenaar - Faillissement - Schuldeiser - Individuele schade - Vordering in rechte - Tegen derde

La faillite du débiteur n'empêche pas qu'un créancier réclame une indemnisation à un tiers dont la faute a causé un dommage qui ne le touche que lui (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Débiteur - Faillite - Créancier - Dommage individuel - Demande en justice - Contre un tiers

Wanneer de curator namens de boedel optreedt, oefent hij de gemeenschappelijke rechten van de schuldeisers uit (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging - Faillissement - Vordering in rechte - Vordering van de curator

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Vordering van de curator

Lorsque le curateur agit au nom de la masse, il exerce les droits communs des créanciers (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Faillite - Demande en justice - Demande du curateur

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Demande du curateur

C.12.0448.F

22 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Beschikking die geen verband houdt met het aangevoerde middel - Ontvankelijkheid - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Middel dat miskennen van het gezag van gewijsde aanvoert

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Gezag van gewijsde - Grond - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek - Onderscheid

Conclusions de l'avocat général Genicot.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale sur l'action civile - Dispositon étrangère au moyen invoqué - Recevabilité - Dispositions civiles du jugement pénal - Moyen invoquant la violation de l'autorité de la chose jugée

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Généralités - Dispositions civiles du jugement pénal - Autorité de chose jugée - Fondement - Principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale sur l'action civile - Article 23 du Code judiciaire - Distinction

Het middel dat het bestreden vonnis verwijt het gezag van gewijsde van de burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis te miskennen maar louter de miskennen aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken, houdt geen verband met de aangevoerde grief en is bijgevolg niet ontvankelijk.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Middel dat miskennen van het gezag van gewijsde aanvoert - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Beschikking die geen verband houdt met het aangevoerde middel - Ontvankelijkheid

De beslissingen van de strafrechter over de hem voorgelegde burgerlijke rechtsvorderingen hebben gezag van gewijsde krachtens artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek en niet krachtens het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen - Burgerlijke beschikkingen van het strafvonnis - Gezag van gewijsde - Grond - Algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde in strafzaken op de burgerlijke rechtsvordering - Artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek - Onderscheid

Le moyen, qui reproche au jugement attaqué de violer l'autorité de la chose jugée qui s'attache aux dispositions civiles du jugement pénal mais qui invoque uniquement la méconnaissance du principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière répressive, est étranger au grief allégué et est partant irrecevable (1). (1) Voir les concl. orales du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Dispositions civiles du jugement pénal - Moyen invoquant la violation de l'autorité de la chose jugée - Principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale sur l'action civile - Dispositon étrangère au moyen invoqué - Recevabilité

Les décisions rendues par le juge pénal sur les actions civiles portées devant lui ont autorité de la chose jugée en vertu de l'article 23 du Code judiciaire et non en vertu du principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale sur l'action civile (1). (1) Voir les concl. orales du M.P.

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Généralités - Dispositions civiles du jugement pénal - Autorité de chose jugée - Fondement - Principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale sur l'action civile - Article 23 du Code judiciaire - Distinction

C.12.0449.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Bestaan - Bewijs - Persoonlijk aanbod van betaling - Pachtprijs

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Pachtovereenkomst - Bestaan - Bewijs - Persoonlijk aanbod van betaling - Pachtprijs - Betaling

Het persoonlijk aanbod van betaling van de pachtprijs dat door de verpachter niet wordt betwist binnen de termijn en op de wijze bepaald in artikel 3, 1°, derde lid, van de Pachtwet, verkrijgt pas bewijswaarde indien voldaan is aan de in het vierde, vijfde en zesde lid van die bepaling opgelegde voorwaarden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Bestaan - Bewijs - Persoonlijk aanbod van betaling - Pachtprijs

- Artt. 3, 1°, 3e, 4e, 5e en 6e lid, en 23, 3e lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Pachtovereenkomst - Bestaan - Bewijs - Persoonlijk aanbod van betaling - Pachtprijs - Betaling

Conclusions du procureur général Leclercq.

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Notion. nature de la législation - Existence - Preuve - Offre personnelle de paiement - Fermage

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Obligations entre parties - Bail - Existence - Preuve - Offre personnelle de paiement - Fermage - Paiement

L'absence de contestation du bailleur dans le délai et selon le mode prescrit par l'article 3, 1°, alinéa 3, de la loi sur les baux à ferme, ne confère un caractère probant à l'offre personnelle de paiement du fermage que s'il a été satisfait aux conditions prescrites par les alinéas 4, 5 et 6, de cette disposition (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Notion. nature de la législation - Existence - Preuve - Offre personnelle de paiement - Fermage

- Art. 3, 1°, al. 3, 4, 5 et 6, et 23, al. 3 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Obligations entre parties - Bail - Existence - Preuve - Offre personnelle de paiement - Fermage - Paiement

- Artt. 3, 1°, 3e, 4e, 5e en 6e lid, en 23, 3e lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 3, 1°, al. 3, 4, 5 et 6, et 23, al. 3 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.12.0450.F

24 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

AUTEURSRECHT - Uitvindingsoctrooi - Algemeen - Octrooi - Bodemrechter - Beslissing tot nietigverklaring - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Gevolgen - Rechter in kort geding - Namaak - Schijn van rechten - Beoordeling - Grond
KORT GEDING - Rechter in kort geding - Bevoegdheid van de rechter

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Beslissing tot nietigverklaring - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Draagwijdte

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Octrooi - Bodemrechter - Beslissing tot nietigverklaring - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Gevolgen - Rechter in kort geding - Namaak - Schijn van rechten - Beoordeling - Grond

De rechter in kort geding kan maatregelen tot vrijwaring van de rechten van de eisende partij bevelen als er een schijn van recht is die een dergelijke beslissing verantwoordt; hij overschrijdt de beperkingen van zijn bevoegdheden als hij, bij het onderzoeken van de ogenschijnlijke rechten van de partijen, steunt op rechtsregels die de door hem bevolen voorlopige maatregelen niet redelijkerwijs kunnen ondersteunen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

KORT GEDING - Rechter in kort geding - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

De rechter in kort geding, aangewezen om de handelingen van namaak voorlopig te verbieden, kan, om het bestaan van ogenschijnlijke rechten van een partij aan te tonen, redelijkerwijs rekening houden met het Europees octrooi waarvan die partij houdster is, ook al heeft een beslissing van de rechtbank van koophandel dat octrooi nietig verklaard, zolang er geen eindbeslissing is over het hoger beroep dat tegen die beslissing tot nietigverklaring werd ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

AUTEURSRECHT - Uitvindingsoctrooi - Algemeen - Octrooi - Bodemrechter - Beslissing tot nietigverklaring - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Gevolgen - Rechter in kort geding - Namaak - Schijn van rechten - Beoordeling - Grond

- Art. 51, § 1, eerste lid en § 2 Octrooiwet van 28 maart 1984

- Artt. 24, 26 en 1397 Gerechtelijk Wetboek

UITVINGDSOCTROOI - Algemeen - Octrooi - Bodemrechter - Beslissing tot nietigverklaring - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Gevolgen - Rechter in kort geding - Namaak - Schijn van rechten - Beoordeling - Grond

- Art. 51, § 1, eerste lid en § 2 Octrooiwet van 28 maart 1984

- Artt. 24, 26 en 1397 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Genicot.

DROITS D'AUTEUR - Brevet d'invention - Généralités - Brevet - Juge du fond - Décision d'annulation - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Effets - Juge des référés - Contrefaçon - Droits apparents - Appréciation - Fondement
REFERE - Juge des référés - Pouvoir du juge

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Décision d'annulation - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Portée

BREVET D'INVENTION - Généralités - Brevet - Juge du fond - Décision d'annulation - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Effets - Juge des référés - Contrefaçon - Droits apparents - Appréciation - Fondement

Le juge des référés peut ordonner des mesures nécessaires à la sauvegarde des droits de la partie demanderesse s'il existe une apparence de droit qui justifie qu'une telle décision soit prise; il excède les limites de ses pouvoirs lorsque, dans l'examen des droits apparents des parties, il s'appuie sur des règles de droit qui ne peuvent fonder raisonnablement les mesures provisoires qu'il ordonne (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REFERE - Juge des référés - Pouvoir du juge

- Art. 584 Code judiciaire

Le juge des référés, appelé à interdire provisoirement des actes de contrefaçon, peut raisonnablement, pour établir l'existence de droits apparents d'une partie, avoir égard au brevet européen dont elle est titulaire même s'il a été annulé par une décision du tribunal de commerce, aussi longtemps qu'il n'a pas été statué définitivement sur l'appel dirigé contre cette décision d'annulation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS D'AUTEUR - Brevet d'invention - Généralités - Brevet - Juge du fond - Décision d'annulation - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Effets - Juge des référés - Contrefaçon - Droits apparents - Appréciation - Fondement

- Art. 51, § 1er, al. 1er, et § 2 L. du 28 mars 1984

- Art. 24, 26 et 1397 Code judiciaire

BREVET D'INVENTION - Généralités - Brevet - Juge du fond - Décision d'annulation - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Effets - Juge des référés - Contrefaçon - Droits apparents - Appréciation - Fondement

- Art. 51, § 1er, al. 1er, et § 2 L. du 28 mars 1984

- Art. 24, 26 et 1397 Code judiciaire

Zolang een beslissing geen kracht van gewijsde heeft, dat wil zeggen zolang zij vatbaar blijft voor verzet of hoger beroep, is haar gezag van gewijsde voorwaardelijk; de mogelijkheid om beroep in te stellen maakt de bestaande beslissing niet ongedaan maar stelt ze afhankelijk van een mogelijke hervorming die daarvan het gevolg kan zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gerechtelijke beslissing - Beslissing vatbaar voor verzet of hoger beroep - Draagwijdte
- Artt. 24 en 26 Gerechtelijk Wetboek

Tant qu'une décision n'est pas passée en force de chose jugée, c'est-à-dire tant qu'elle demeure susceptible d'opposition ou d'appel, son autorité de chose jugée est conditionnelle; l'éventualité d'admission d'une voie de recours n'anéantit pas l'existence de la décision mais soumet celle-ci à l'aléa d'une réformation qui en serait la suite (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Décision judiciaire - Décision susceptible d'opposition ou d'appel - Portée
- Art. 24 et 26 Code judiciaire

C.12.0456.N

24 mei 2013

AC nr. ...

De teruggave van het goed door de huurder die in geval van verlenging geldt als vertrekpunt voor de termijn van een jaar, moet volledig zijn, dit wil zeggen moet betrekking hebben op het ganse onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van het huurcontract; hieruit volgt dat wanneer bepaalde delen van het gehuurde goed niet ter vrije beschikking worden gesteld van de verhuurder, er in beginsel geen teruggave is; de rechter kan bij zijn beoordeling of de teruggave volledig is, rekening houden met alle relevante feitelijke omstandigheden.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Opzegging door de verhuurder voor eigen gebruik - Termijn voor de betrekking van het goed - Verlenging - Teruggave van het goed - Begrip - Gevolg - Beoordeling door de rechter

- Art. 3, § 2, derde en vierde lid Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

La restitution du bien loué par le preneur qui, en cas de prorogation vaut comme point de départ du délai d'une année, doit être entière, ce qui implique qu'elle doit concerner l'ensemble du bien immeuble qui fait l'objet du bail; il s'ensuit que lorsque certaines parties du bien loué ne sont pas mises à la libre disposition du bailleur, il n'y a, en principe, pas de restitution; lors de son appréciation si la restitution est entière, le juge peut tenir compte de toutes les circonstances de fait pertinentes.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail a loyer - Fin (congé, prolongation, etc) - Congé donné par le bailleur pour occupation personnelle - Délai pour l'occupation des lieux - Prorogation - Restitution des lieux - Notion - Conséquence - Appréciation par le juge

- Art. 3, § 2, al. 3 et 4 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer

C.12.0457.F

18 oktober 2013

AC nr. ...

De bewaarder van een zaak, in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, is degene die ze voor eigen rekening gebruikt, of het genot ervan heeft of ze bewaart met de mogelijkheid er toezicht, leiding en controle op uit te oefenen (1). (1) Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0418.F, AC 2009, nr. 55.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Bewaarder van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Le gardien d'une chose, au sens de l'article 1384, alinéa 1er, du Code civil, est celui qui use de cette chose pour son propre compte, en jouit ou la conserve avec pouvoir de surveillance, de direction et de contrôle (1). (1) Cass., 22 janvier 2009, RG C.06.0418.F, Pas., 2009, n° 55.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Gardien de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

De rechter beoordeelt in feite wie de bewaarder van de zaak is in de zin van artikel 1384, eerste lid, voor zover hij het wettelijk begrip bewaarder van de zaak niet miskent (1) (2). (1) Cass. 18 dec. 2008, AR C.07.0424.F, AC 2008, nr. 75. (2) Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0418.F, AC 2009, nr. 55.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Bewaarder van de zaak - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

De huurder moet ten aanzien van de verhuurder bewijzen dat hij geen enkele schuldige daad heeft gesteld die de brand aldus heeft doen ontstaan (1). (1) Cass. 18 dec. 2008, AR C.07.0424.F, AC 2008, nr. 75.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Brand - Huurder - Verplichting ten aanzien van de verhuurder

- Art. 1733 Burgerlijk Wetboek

Le juge apprécie en fait qui est le gardien de la chose au sens de l'article 1384, alinéa 1er, pour autant qu'il ne viole pas la notion légale de gardien de la chose (1) (2). (1) Cass., 18 décembre 2008, RG C.07.0424.F-C.07.0433.F, Pas., 2008, n° 745. (2) Cass., 22 janvier 2009, RG C.06.0418.F, Pas., 2009, n° 55.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Gardien de la chose - Appréciation souveraine par le juge du fond

- Art. 1384, al. 1er Code civil

Le preneur doit établir, à l'égard du bailleur, l'absence de tout comportement fautif ayant contribué à l'incendie tel qu'il s'est produit (1). (1) Cass., 18 décembre 2008, RG C.07.0424.F-C.07.0433.F, Pas., 2008, n° 745.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Obligations entre parties - Incendie - Preneur - Obligation à l'égard du bailleur

- Art. 1733 Code civil

C.12.0458.F

13 juni 2013

AC nr. ...

Daaruit volgt dat een handeling van die rechtspersoon slechts vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring, en bijgevolg, voor een beroep tot schorsing van de uitvoering ervan voor de Raad van State, voor zover zij onder zijn imperium ressorteert.

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Privaatrechtelijke rechtspersoon - Administratieve overheid - Voorwaarde

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Een rechtspersoon van privaatrechtelijke aard, ook al is hij opgericht door een administratieve overheid en onderworpen aan de controle van de overheid, verkrijgt de hoedanigheid van een administratieve overheid enkel in de mate dat hij beslissingen kan nemen die derden kunnen binden; het feit dat hem een taak van algemeen belang is toevertrouwd doet in dat opzicht niet ter zake (1). (1) Verenigde Kamers, 30 mei 2011, AR C.10.0508.N, AC 2011, nr. 363 met concl. O.M.

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Privaatrechtelijke rechtspersoon - Administratieve overheid

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Il s'ensuit qu'un acte émanant de cette personne morale n'est de nature à faire l'objet d'un recours en annulation et, partant, d'un recours en suspension de son exécution devant le Conseil d'État que dans la mesure où il ressortit à l'impérium dont elle est investie.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Personne morale de droit privé - Autorité administrative - Condition

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Même si elle a été créée par une autorité administrative et est soumise au contrôle des pouvoirs publics, une personne morale de droit privé n'acquiert le caractère d'une autorité administrative que dans la mesure où elle peut prendre des décisions obligatoires à l'égard des tiers; le fait qu'une mission d'intérêt général lui est confiée est à cet égard sans incidence (1). (1) Ch. réunies, 30 mai 2011, RG C.10.0508.N, Pas., 2011, n° 363 et les concl. du M.P.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Compétence - Recours en annulation - Personne morale de droit privé - Autorité administrative

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

C.12.0476.N

5 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Algemeen - Echtgenoot - Eigen vermogen - Eigen woning - Inspanningen - Meerwaarde - Vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Conjoint - Patrimoine propre - Habitation propre - Efforts - Plus-value - Récompense due au patrimoine commun

De echtgenoot die tijdens het huwelijk inspanningen levert ten voordele van een eigen goed waardoor een meerwaarde werd gerealiseerd, is geen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen wanneer die inspanningen een bijdrage in de lasten van het huwelijk uitmaken; wanneer zij geen bijdrage in de lasten van het huwelijk vormen, geven die inspanningen slechts aanleiding tot vergoeding in zoverre het gemeenschappelijk vermogen hierdoor inkomsten heeft moeten derven (1). (1) Zie gedeeltelijk andersl. concl. O.M.

L'époux qui fournit des efforts durant le mariage au profit d'un bien propre qui a, ainsi, acquis une plus-value, ne doit pas de récompense au patrimoine commun lorsque ces efforts constituent une contribution aux charges du mariage; lorsqu'ils ne constituent pas une contribution au charges du mariage, ces efforts ne donnent lieu à une récompense que dans la mesure où à cause de ceux-ci le patrimoine commun a manqué des revenus (1). (1) Voir les concl. partiellement contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Algemeen - Echtgenoot - Eigen vermogen - Eigen woning - Inspanningen - Meerwaarde - Vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Conjoint - Patrimoine propre - Habitation propre - Efforts - Plus-value - Récompense due au patrimoine commun

- Artt. 221, eerste lid, en 1432 Burgerlijk Wetboek

- Art. 221, al. 1er, et 1432 Code civil

C.12.0479.F

20 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

LEVENSONDERHOUD - Onderhoudsgerechtigde - Vorderingsrecht - Aard

ALIMENTS - Créancier - Droit d'action - Nature

Het recht op levensonderhoud dat vastgelegd is in artikel 205 van het Burgerlijk Wetboek berust op de familiale solidariteit en is onlosmakelijk verbonden met de onderhoudsgerechtigde en hij alleen kan een vordering instellen tot vrijwaring van dat recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

Fondés sur la solidarité familiale, les droits alimentaires que consacre l'article 205 du Code civil sont inséparables de la personne du créancier, qui seul peut exercer l'action qui les protège (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LEVENSONDERHOUD - Onderhoudsgerechtigde - Vorderingsrecht - Aard

ALIMENTS - Créancier - Droit d'action - Nature

- Art. 205 Burgerlijk Wetboek

- Art. 205 Code civil

C.12.0480.N

7 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

Conclusions du procureur général Leclercq.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Wegvervoer - CMR - Verzekering - Landverzekering - Landverzekeringsovereenkomst - Aansprakelijkheidsverzekeringen - Leiding van het geschil - Verzekeraar - Verzekerde - Verzekerde als CMR vervoerder

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Transport par route - CMR - Assurance - Assurance terrestre - Contrat d'assurance terrestre - Assurances de responsabilité - Direction du litige - Assureur - Assuré - Assuré en sa qualité de transporteur CMR

Een leasingnemer, die voor het faillissement met de gefailleerde een overeenkomst heeft gesloten op grond waarvan deze laatste gehouden is tot teruggave van de geleasede goederen, die hem door de leasingnemer ter beschikking werden gesteld, heeft hoedanigheid en belang om op grond van die overeenkomst de geleasede goederen terug te vorderen (1). (1) Zie concl. O.M.

Un preneur de leasing ayant conclu, avant la faillite, un contrat avec le failli en vertu duquel ce dernier est tenu à la restitution des biens faisant l'objet du leasing mis à sa disposition par le preneur de leasing, a la qualité et l'intérêt pour réclamer en vertu de ce contrat la restitution des biens faisant l'objet du leasing (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ -

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) -

C.12.0483.N

12 april 2013

AC nr. ...

Het begrip overmacht wordt naar Belgisch recht veel strenger geïnterpreteerd dan het begrip verhinderend vervat in artikel 79, eerste lid, van het Weens Koopverdrag (1). (1) Zie concl. O.M.

KOOP - Internationale koop van roerende zaken - Contractuele tekortkoming - Aansprakelijkheid - Uitsluiting - Verhinderend
- Art. 79, eerste lid Verdrag der Verenigde Naties inzake Internationale Koopovereenkomsten betreffende Roerende Zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980

Jurisprudentiefiche

KOOP - Internationale koop van roerende zaken - Contractuele tekortkoming - Aansprakelijkheid - Uitsluiting - Verhinderend

La notion de force majeure reçoit une interprétation beaucoup plus stricte en droit belge que la notion d'empêchement contenue à l'article 79, alinéa 1er, de la Convention des Nations unies du 11 avril 1980 sur les contrats de vente internationale de marchandises, faite à Vienne (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans AC.

VENTE - Vente internationale de marchandises - Faute contractuelle - Responsabilité - Exclusion - Empêchement
- Art. 79, al. 1er Convention des Nations Unies sur les contrats de vente internationale de marchandises, faite à Vienne le 11 avril 1980

Conclusions du procureur général Leclercq

VENTE - Vente internationale de marchandises - Faute contractuelle - Responsabilité - Exclusion - Empêchement

C.12.0497.N

5 december 2013

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de verplichting om voor de goederen en diensten de totale prijs aan te duiden enkel geldt voor de weergave van alle prijsbestanddelen die de onderneming in alle gevallen tot een geheel vermag te becijferen en niet wanneer dit niet mogelijk is omdat de totale prijs afhankelijk is van beslissingen van de consument (1). (1) Wetsontwerp betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, 2009-2010, DOC 52, nr. 2340/001, p. 42.

HANDELSPRAKTIJK - Wet Marktpraktijken - Reclame voor consumenten - Aan te duiden prijs

- Artt. 6 en 8 Wet 6 april 2010

Il ressort de la genèse de la loi que l'obligation d'indiquer le prix total pour les biens et services s'applique uniquement à l'affichage de toutes les composantes du prix que l'entreprise peut dans tous les cas chiffrer en un tout et non lorsqu'il n'est pas possible d'indiquer un prix total parce que celui-ci dépend d'éléments qui sont laissés à la décision du consommateur (1). (1) Projet de loi relatif aux pratiques du marché et à la protection du consommateur, Exposé des motifs, Doc. Parl. Chambre, 2009-2010, DOC 52, n° 2340/001, p. 42.

PRATIQUES DU COMMERCE - Loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur - Publicité pour les consommateurs - Prix à indiquer

- Art. 6 et 8 L. du 6 avril 2010

C.12.0498.N

12 april 2013

AC nr. ...

De rechter kan wanneer het bedrag hoger is dan de potentiële schade, het strafbeding niet vernietigen, maar kan enkel het overeengekomen bedrag verminderen(1). (1) Zie concl. O.M.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Niet-uitvoering - Strafbeding - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1231, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Jurisprudentiefiche

Lorsque la somme excède le dommage potentiel, le juge ne peut pas annuler la clause pénale, mais uniquement diminuer le montant convenu (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Inexécution - Clause pénale - Compétence du juge

- Art. 1231, § 1er, al. 1er Code civil

Conclusions du procureur général Leclercq

C.12.0502.N

28 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

RECHTSMISBRUIK - Procesrechtsmisbruik - Aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden - Beoordeling door de rechter

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Procesrechtsmisbruik - Aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden - Beoordeling door de rechter

Uit artikel 780bis, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat een procespartij die procesrechtsmisbruik pleegt zowel kan worden veroordeeld tot een geldboete als tot schadevergoeding, wanneer dit gevorderd wordt; procesrechtsmisbruik is voorhanden wanneer een procespartij procedeert zonder redelijk of afdoende belang dan wel op een wijze die kennelijk de perken van een normale uitoefening door een voorzichtige en zorgvuldige procespartij te buiten gaat, zoals bij het aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden, waardoor zowel het belang van de partijen als een behoorlijke en efficiënte rechtsbedeling in het gedrang komen; bij deze beoordeling moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTSMISBRUIK - Aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden - Beoordeling door de rechter - Procesrechtsmisbruik

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Procesrechtsmisbruik - Aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden - Beoordeling door de rechter

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

ABUS DE DROIT - Abus de procédure - Utilisation de la procédure à des fins manifestement dilatoires ou abusives - Appréciation par le juge

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Abus de procédure - Utilisation de la procédure à des fins manifestement dilatoires ou abusives - Appréciation par le juge

Il ressort de l'article 780bis, alinéas 1er et 2, du Code judiciaire qu'une partie au procès qui commet un abus de procédure peut être condamnée tant à une amende qu'à des dommages-intérêts, qui seraient réclamés; l'abus de procédure existe lorsqu'une partie au procès agit sans intérêt raisonnable ou suffisant mais d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal par une partie prudente et diligente, comme lors de l'utilisation d'une procédure à des fins manifestement dilatoires ou abusives mettant en péril tant l'intérêt des parties qu'une administration de la justice correcte et efficace; lors de cette appréciation, le juge doit tenir compte de toutes les circonstances de la cause (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ABUS DE DROIT - Utilisation de la procédure à des fins manifestement dilatoires ou abusives - Appréciation par le juge - Abus de procédure

- Art. 780bis, al. 1er et 2 Code judiciaire
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Abus de procédure - Utilisation de la procédure à des fins manifestement dilatoires ou abusives - Appréciation par le juge

- Art. 780bis, al. 1er et 2 Code judiciaire

C.12.0503.N

3 mei 2013

AC nr. ...

De eigenaar van een perceel dat zelf geen toegang heeft tot de openbare weg kan slechts een uitweg vorderen over de erven van zijn naburen als zijn perceel is ingesloten.

ERFDIENSTBAARHEID - Vordering tot uitweg

- Art. 682, § 1 Burgerlijk Wetboek

Le propriétaire d'une parcelle qui n'a aucune issue sur la voie publique, ne peut réclamer un passage sur les fonds de ses voisins, que lorsque son fonds est enclavé.

SERVITUDE - Demande de passage

- Art. 682, § 1er Code civil

Het perceel dat zelf geen toegang heeft tot de openbare weg is niet ingesloten als het toegang kan nemen tot de openbare weg over het erf van de eigenaar van dat perceel; het is daarbij vereist maar voldoende dat de toegang over het erf van de eigenaar van het perceel dat geen toegang heeft tot de openbare weg, kan ingericht worden zonder overdreven onkosten of ongemakken, hetzij op het perceel waarvoor uitweg wordt gevorderd, hetzij op het erf van dezelfde eigenaar waarover de uitweg kan worden genomen.

ERFDIENSTBAARHEID - Ingeslotenheid - Begrip
- Art. 682, § 1 Burgerlijk Wetboek

La parcelle qui n'a pas d'issue sur la voie publique n'est pas enclavée lorsqu'elle a une issue sur la voie publique en passant sur le fonds du propriétaire de cette parcelle; à cet égard il est requis mais il suffit que le passage sur le fonds du propriétaire de la parcelle qui n'a pas d'issue sur la voie publique peut être aménagé sans frais ou inconvénients excessifs, soit sur la parcelle pour laquelle le passage est réclamé soit sur le fonds du même propriétaire sur lequel le passage peut être pris.

SERVITUDE - Enclavement - Notion
- Art. 682, § 1er Code civil

C.12.0504.N

14 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

VERDELING - Betwisting - Verdeelbaarheid in natura - Tussentijds proces-verbaal van beweringen en zwaarigheden - Neerlegging ter griffie

Door de neerlegging ter griffie van het tussentijds proces-verbaal van beweringen en zwaarigheden waarin de betwisting over de al dan niet verdeelbaarheid in natura van de onroerende goederen en het standpunt van de boedelnotaris was uiteengezet, is de betwisting aanhangig bij de rechtbank en kunnen partijen hun middelen en argumenten dienaangaande laten gelden (1). (1) Zie de strijdige concl. van het O.M.

VERDELING - Betwisting - Verdeelbaarheid in natura - Tussentijds proces-verbaal van beweringen en zwaarigheden - Neerlegging ter griffie
- Artt. 1209 tot 1224 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

PARTAGE - Contestation - Partage en nature - Procès-verbal des dires et difficultés intermédiaire - Dépôt au greffe

Par le dépôt au greffe du procès-verbal des dires et difficultés intermédiaire dans lequel la contestation quant au partage ou non en nature des biens immeubles et le point de vue du notaire de la masse étaient développés, le tribunal est saisi de la contestation et les parties peuvent faire valoir leurs moyens et arguments à ce propos (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PARTAGE - Contestation - Partage en nature - Procès-verbal des dires et difficultés intermédiaire - Dépôt au greffe
- Art. 1209 à 1224 Code judiciaire

C.12.0523.N

28 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen - Vergoedingsregels - Echtgenoot - Eigen onroerend goed - Echtgenoten - Gezamenlijke lening - Vergoeding

Wanneer beide echtgenoten samen een lening aangaan om een eigen onroerend goed van een van hen te verkrijgen, in stand te houden of te verbeteren, geven enkel de effectieve afbetalingen van deze lening door het gemeenschappelijk vermogen tijdens het stelsel aanleiding tot vergoeding.

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen - Vergoedingsregels - Echtgenoot - Eigen onroerend goed - Echtgenoten - Gezamenlijke lening - Vergoeding
- Artt. 1432 en 1435 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Régime des récompenses - Epoux - Bien immeuble propre - Epoux - Emprunt commun - Récompense

Lorsque deux époux contractent conjointement un emprunt afin d'acquérir, conserver ou améliorer un bien immeuble propre pour l'un d'eux, seuls les remboursements effectifs de cet emprunt par le patrimoine commun durant le régime donnent lieu à une récompense.

REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Régime des récompenses - Epoux - Bien immeuble propre - Epoux - Emprunt commun - Récompense
- Art. 1432 et 1435 Code civil

Het bevel tot staking van vastgestelde inbreuken op de Handelspraktijkenwet 1991 gegeven door de voorzitter van de rechtbank van koophandel moet de handeling waaraan het een einde wenst te stellen, op duidelijke wijze omschrijven en alle kenmerkende gegevens vermelden, zodat er geen redelijke twijfel kan ontstaan over de draagwijdte van het bevel (1). (1) Zie Cass. 29 mei 2009, AR C.06.0377.N, AC 2009, nr. 360.

HANDELSPRAKTIJK - Bevel tot staking - Vereisten
- Art. 95, eerste lid Wet 14 juli 1991

L'ordre de cessation d'infractions constatées à la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, donné par le président du tribunal de commerce doit définir clairement l'acte auquel il souhaite mettre fin et énoncer tous les éléments déterminants de sorte qu'il n'y ait aucun doute raisonnable quant à la portée de cet ordre (1). (1) Voir Cass., 29 mai 2009, RG C.06.0377.N, Pas., 2009, n° 360.

PRATIQUES DU COMMERCE - Ordre de cessation - Conditions
- Art. 95, al. 1er L. du 14 juillet 1991

Wanneer de rechter aan de nakoming van de hoofdveroordeling een dwangsom verbindt, dan dient de hoofdveroordeling voldoende nauwkeurig te worden bepaald (1). (1) Zie Cass. 28 juni 2012, AR C.11.0744.N, AC 2012, nr. 425.

DWANGSOM - Vereiste - Hoofdveroordeling
- Art. 1385bis Gerechtelijk Wetboek

Lorsque le juge lie une astreinte au respect d'une condamnation principale, la condamnation principale doit être formulée de manière suffisamment précise (1). (1) Voir Cass., 28 juin 2012, RG C.11.0744.N, Pas., 2012, n° 425.

ASTREINTE - Condition - Condamnation principale
- Art. 1385bis Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoger beroep - Devolutive werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoger beroep - Devolutive werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Devolutive werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Devolutive werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter

Aangezien geen enkel hoger beroep is ingesteld tegen de beslissing van de rechter over zijn eigen volstreekte bevoegdheid, diende de appelrechter geen uitspraak te doen over de bevoegdheid van de eerste rechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoger beroep - Devolutive werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter
- Artt. 9, 601bis, 602, eerste lid, 643, en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolgen -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Appel - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Appel - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effets - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effets - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

Dès lors qu'aucun appel n'a été formé contre la décision du premier juge statuant sur sa propre compétence d'attribution, le juge d'appel n'avait pas à statuer sur la compétence du premier juge (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Appel - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

- Art. 9, 601bis, 602, al. 1er, 643 et 1068, al. 1er Code judiciaire

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effets - Effet dévolutif -

Devolutieve werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter
- Artt. 9, 601bis, 602, eerste lid, 643, en 1068, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge
- Art. 9, 601bis, 602, al. 1er, 643 et 1068, al. 1er *Code judiciaire*

Hoewel, luidens artikel 1068, eerste lid, van het *Gerechtelijk Wetboek*, hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, stellen de partijen zelf, door het principaal of incidenteel beroep, de grenzen vast waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over de geschillen die bij de eerste rechter aanhangig zijn gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

Si aux termes de l'article 1068, alinéa 1er, du Code judiciaire, tout appel d'un jugement définitif ou avant dire droit saisit du fond du litige le juge d'appel, ce sont les parties elles-mêmes qui, par l'appel principal ou incident, fixent les limites dans lesquelles le juge d'appel doit statuer sur les contestations dont le premier juge a été saisi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Hoger beroep - Devolutieve werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter
- Artt. 9, 601bis, 602, eerste lid, 643, en 1068, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Appel - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Devolutieve werking - Grenzen - Keuze van de partijen - Aanhangigmaking - Bevoegdheid van de rechter
- Artt. 9, 601bis, 602, eerste lid, 643, en 1068, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

- Art. 9, 601bis, 602, al. 1er, 643 et 1068, al. 1er *Code judiciaire*

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effets - Effet dévolutif - Limites - Choix des parties - Saisine - Compétence du juge

- Art. 9, 601bis, 602, al. 1er, 643 et 1068, al. 1er *Code judiciaire*

C.12.0540.F

29 november 2013

AC nr. ...

De natuurlijke verbintenis wordt een burgerrechtelijke verbintenis wanneer zij, doelbewust en met volledige kennis van zaken, ofwel door de schuldenaar is uitgevoerd, ofwel door hem is erkend.

VERBINTENIS - Natuurlijke verbintenis - Wijziging in een burgerrechtelijke verbintenis
- Art. 1235 *Burgerlijk Wetboek*

L'obligation naturelle se mue en obligation civile lorsque, volontairement et en pleine connaissance de cause, soit elle a été exécutée par son débiteur, soit elle est reconnue par celui-ci.

OBLIGATION - Obligation naturelle - Transformation en obligation civile
- Art. 1235 *Code civil*

De verbintenis ten opzichte waarvan het recht van de schuldeiser om in rechte op te treden door verjaring tenietgaat, vormt een natuurlijke verbintenis (1). (1) Cass. 6 maart 2006, AR S.05.0026.N, AC 2006, nr. 127.

VERBINTENIS - Verjaring van het recht om in rechte op te treden
- Art. 1235 *Burgerlijk Wetboek*
VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Verbintenis - Verjaring van het recht om in rechte op te treden
- Art. 1235 *Burgerlijk Wetboek*

L'obligation par rapport à laquelle le droit d'agir du créancier est éteint par prescription constitue une obligation naturelle (1). (1) Cass., 6 mars 2006, RG S.05.0026.N, Pas., 2006, n° 127.

OBLIGATION - Prescription du droit d'agir
- Art. 1235 *Code civil*
PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Obligation - Prescription du droit d'agir
- Art. 1235 *Code civil*

De bewijslast van het feit dat de schuldenaar het voorrecht van de verjaring heeft verzaakt, berust bij de schuldeiser die zich op die verzaking beroept.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Verjaring - Verzaking

- Artt. 1315, tweede lid, 2219 en 2221 *Burgerlijk Wetboek*

La charge de la preuve que le débiteur a renoncé au bénéfice de la prescription incombe au créancier qui se prévaut de cette renonciation.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Prescription - Renonciation

- Art. 1315, al. 2, 2219 et 2221 *Code civil*

- Art. 870 *Gerechtelijk Wetboek*

VERJARING - *Burgerlijke zaken - Algemeen - Verzaking - Bewijslast*

- Artt. 1315, tweede lid, 2219 en 2221 *Burgerlijk Wetboek*

- Art. 870 *Gerechtelijk Wetboek*

Wanneer de betaling van een verjaarde schuld door de schuldenaar en zijn erkenning van de natuurlijke verbintenis onder dwang zijn gebeurd, doet, enerzijds, die betaling een recht op terugbetaling ontstaan, en is, anderzijds, de verbintenis om die natuurlijke verbintenis uit te voeren niet bindend voor die schuldenaar (1). (1) Cass. 24 sept. 1981, AR 9353, AC 1981-82, nr. 69.

VERBINTENIS - *Verjaarde schuld - Betaling door de schuldenaar - Natuurlijke verbintenis - Erkenning door de schuldenaar - Dwang*

- Art. 1235 *Burgerlijk Wetboek*

VERJARING - *Burgerlijke zaken - Algemeen - Verbintenis - Verjaarde schuld - Betaling door de schuldenaar - Natuurlijke verbintenis - Erkenning door de schuldenaar - Dwang*

- Art. 1235 *Burgerlijk Wetboek*

- Art. 870 *Code judiciaire*

PRESCRIPTION - *Matière civile - Généralités - Renonciation - Charge de la preuve*

- Art. 1315, al. 2, 2219 et 2221 *Code civil*

- Art. 870 *Code judiciaire*

Lorsque le paiement de la dette prescrite par le débiteur et la reconnaissance de l'obligation naturelle par celui-ci ont été effectués sous l'effet de la contrainte, d'une part, ce paiement donne ouverture à un droit à remboursement, et, d'autre part, l'engagement d'exécuter l'obligation naturelle ne lie pas ce débiteur (1). (1) Cass., 24 septembre 1981, RG 9353, Bull. et Pas., 1982, I, 152.

OBLIGATION - *Dette prescrite - Paiement par le débiteur - Obligation naturelle - Reconnaissance par le débiteur - Contrainte*

- Art. 1235 *Code civil*

PRESCRIPTION - *Matière civile - Généralités - Obligation - Dette prescrite - Paiement par le débiteur - Obligation naturelle - Reconnaissance par le débiteur - Contrainte*

- Art. 1235 *Code civil*

C.12.0549.N

28 november 2013

AC nr. ...

De vraag of de beperking op een overdracht van aandelen verantwoord is op grond van het vennootschapsbelang, betreft een feitelijke beoordeling die voor het Hof niet kan worden aangevochten; het Hof gaat niettemin na of de rechter het begrip vennootschapsbelang niet miskent.

CASSATIEMIDDELEN - *Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Aandelen - Overdrachtsbeperking - Verantwoording - Op grond van het vennootschapsbelang - Beoordeling - Hof van Cassatie*

- Art. 510 *Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen*

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - *Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Aandelen - Overdrachtsbeperking - Verantwoording - Op grond van het vennootschapsbelang - Beoordeling - Hof van Cassatie*

- Art. 510 *Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen*

VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Aandelen - Overdrachtsbeperking - Verantwoording - Op grond van het vennootschapsbelang - Beoordeling - Aard*

- Art. 510 *Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen*

Het belang van een vennootschap wordt bepaald door het collectief winstbelang van haar huidige en toekomstige aandeelhouders.

VENNOOTSCHAPPEN - *Handelsvennootschappen - Algemeen - Belang van de vennootschap*

- Art. 510 *Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de*

La question de savoir si la limitation d'une cession d'actions est justifiée par l'intérêt social concerne une appréciation en fait qui ne peut être contestée devant la Cour de cassation; la Cour examine toutefois si le juge n'a pas violé la notion d'intérêt social.

MOYEN DE CASSATION - *Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés anonymes - Actions - Limitation de la cessibilité - Justification - Fondée sur l'intérêt social - Appréciation - Cour de cassation*

- Art. 510 *Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935*

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - *Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés anonymes - Actions - Limitation de la cessibilité - Justification - Fondée sur l'intérêt social - Appréciation - Cour de cassation*

- Art. 510 *Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935*

SOCIETES - *Sociétés commerciales - Sociétés anonymes - Actions - Limitation de la cessibilité - Justification - Fondée sur l'intérêt social - Appréciation - Nature*

- Art. 510 *Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935*

L'intérêt social est déterminé par le but de lucre collectif des associés actuels et futurs de la société.

SOCIETES - *Sociétés commerciales - Généralités - Intérêt social*

- Art. 510 *Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté*

C.12.0551.F**20 september 2013****AC nr. ...**

Het vonnis dat, op het hoger beroep van een persoon aan wie een stadionverbod was opgelegd, de duur van het stadionverbod dat hem bij de beroepen administratieve beslissing was opgelegd, had teruggebracht van zevenentwintig naar drie maanden, en vervolgens beslist dat de in artikel 31, §3, bedoelde betekeningkosten, aangezien aan die persoon was toegestaan binnen twee weken in dat vonnis te berusten, ten laste van de Belgische Staat, minister van Binnenlandse Zaken, zullen blijven, is niet naar recht verantwoord.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - In hoger beroep opgelegd stadionverbod - Vonnis - Betekening - Kosten - Schuldplichtige

- Art. 1024 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 31, §§ 1 en 3 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

N'est pas légalement justifié, le jugement qui, après avoir sur l'appel d'une personne interdite de stade réduit de vingt-sept à trois mois la durée de l'interdiction de stade qui lui avait été infligée par la décision administrative entreprise, décide qu'étant donné que cette personne a été autorisée à acquiescer à ce jugement dans les quinze jours, les frais de la signification prévue à l'article 31, § 3, seront laissés à charge de l'Etat belge, ministre de l'Intérieur.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Interdiction de stade infligée en appel - Jugement - Signification - Frais - Débiteur

- Art. 1024 Code judiciaire

- Art. 31, § 1er et 3 L. du 21 décembre 1998

C.12.0556.N**28 november 2013****AC nr. ...**

De nietigverklaring van de overeenkomst houdt in dat partijen, zo mogelijk, in dezelfde toestand worden geplaatst als die waarin zij zich zouden bevinden indien zij niet hadden gecontracteerd (1). (1) Cass. 10 mei 2012, AR C.10.0707.N, AC 2012, nr. 291.

OVEREENKOMST - Einde - Nietigverklaring - Gevolg - Toestand van partijen

- Art. 1131 Burgerlijk Wetboek

L'annulation de la convention implique que les parties sont, si possible, placées dans une situation identique à celle qui aurait été la leur si elles n'avaient pas conclu de convention (1). (1) Cass., 10 mai 2012, RG C.10.0707.N, Pas., 2012, n° 291.

CONVENTION - Fin - Annulation - Effet - Situation des parties

- Art. 1131 Code civil

De onverschoonbare dwaling, namelijk de dwaling die geen redelijk mens zou begaan, is geen gebrek in de toestemming in de zin van de artikelen 1109 en 1110 van het Burgerlijk Wetboek en kan niet tot grondslag dienen voor de bij artikel 1117 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vordering tot nietigverklaring (1). (1) Cass. 28 juni 1996, AR C.95.0137.F, AC 1996, nr. 267.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Gebrek in de toestemming - Dwaling - Onverschoonbare dwaling - Begrip - Gevolg - Vordering tot nietigverklaring

- Artt. 1108, 1109, 1110 en 1117 Burgerlijk Wetboek

L'erreur inexcusable, c'est-à-dire l'erreur que ne commettrait point un homme raisonnable, n'est pas un vice de consentement au sens des articles 1109 et 1110 du Code civil et ne peut fonder l'action en nullité prévue par l'article 1117 du même code (1). (1) Cass., 28 juin 1996, RG C.95.0137.F, Pas., 1996, n° 267.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Consentement - Vice de consentement - Erreur - Erreur inexcusable - Notion - Effet - Demande en annulation

- Art. 1108, 1109, 1110 et 1117 Code civil

De rechter beoordeelt in feite of de dwaling van de persoon die ze aanvoert verschoonbaar is; het volstaat dat uit de vaststellingen van de rechter volgt dat de dwaling door een redelijk persoon kan worden begaan; het cassatiemiddel dat opkomt tegen de beoordeling in feite van het verschoonbaar karakter van de aangevoerde dwaling is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 28 juni 1996, AR C.95.0137.F, AC 1996, nr. 267.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Overeenkomst - Bestanddelen - Toestemming - Gebrek in de toestemming - Dwaling - Verschoonbaarheid - Beoordeling - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid

- Artt. 1108, 1109, 1110 en 1117 Burgerlijk Wetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Burgerlijke zaken - Overeenkomst - Bestanddelen - Toestemming - Gebrek in de toestemming - Dwaling - Verschoonbaarheid - Beoordeling - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid

- Artt. 1108, 1109, 1110 en 1117 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Gebrek in de toestemming - Dwaling - Verschoonbaarheid - Beoordeling - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid

- Artt. 1108, 1109, 1110 en 1117 Burgerlijk Wetboek

Een nietig verklaarde overeenkomst kan voor partijen geen grondslag van rechten en verplichtingen zijn (1). (1) Zie Cass. 4 juni 2004, AR C.03.0408.F, AC 2004, nr. 305, met concl. van advocaat-generaal X. DE RIEMAECCKER in Pas. 2004, nr. 305.

OVEREENKOMST - Einde - Nietigverklaring - Gevolg - Grondslag van rechten en verplichtingen

- Art. 1131 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de nietigverklaring van een overeenkomst de restitutie van een geldsom tot gevolg heeft, dient enkel het nominale bedrag teruggegeven te worden zonder rekening te houden met de waardevermindering van de geldsom.

OVEREENKOMST - Einde - Nietigverklaring - Gevolg - Restitutie van een geldsom

- Art. 1131 Burgerlijk Wetboek

Le juge apprécie en fait si l'erreur de celui qui l'invoque est excusable; il suffit qu'il suit des constatations du juge que l'erreur pourrait être celle d'une personne raisonnable; le moyen de cassation qui s'oppose à l'appréciation en fait du caractère excusable de l'erreur invoquée est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 28 juin 1996, RG C.95.0137.F, Pas., 1996, n° 267.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Convention - Eléments constitutifs - Consentement - Vice de consentement - Erreur - Caractère excusable - Appréciation - Moyen de cassation - Recevabilité

- Art. 1108, 1109, 1110 et 1117 Code civil

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière civile - Convention - Eléments constitutifs - Consentement - Vice de consentement - Erreur - Caractère excusable - Appréciation - Moyen de cassation - Recevabilité

- Art. 1108, 1109, 1110 et 1117 Code civil

CONVENTION - Eléments constitutifs - Consentement - Vice de consentement - Erreur - Caractère excusable - Appréciation - Appréciation souveraine par le juge du fond - Moyen de cassation - Recevabilité

- Art. 1108, 1109, 1110 et 1117 Code civil

Une convention annulée ne peut constituer pour les parties une source de droits et d'obligations (1). (1) Voir Cass., 4 juin 2004, RG C.03.0408.F, Pas., 2004, n° 305, avec les conclusions de l'avocat général X. DE RIEMAECCKER.

CONVENTION - Fin - Annulation - Effet - Source de droits et obligations

- Art. 1131 Code civil

Lorsque l'annulation d'une convention implique la restitution d'une somme d'argent, seul le montant nominal doit être restitué sans tenir compte de la dépréciation de la somme d'argent.

CONVENTION - Fin - Annulation - Effet - Restitution d'une somme d'argent

- Art. 1131 Code civil

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel; hieruit volgt dat het verlies van een kans op herstel van de arbeidsongeschiktheid geen schade is zoals bedoeld in artikel 136, §2, ZIV-wet.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Verlies van een kans - Vergoedbaarheid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 136, § 2 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Uitkeringen - Gedekte schade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 136, § 2 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Schadeloosstelling naar gemeenrecht - Verlies van een kans - Gedekte schade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 136, § 2 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Bewijslast

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Oorzakelijk verband
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Le juge peut allouer une indemnité pour la perte d'une chance d'obtenir un avantage ou d'éviter un désavantage pour autant que la perte de cette chance résulte d'une faute; seule la valeur économique de la chance perdue est réparable; cette valeur ne saurait constituer le montant total du préjudice finalement subi ou de l'avantage finalement perdu; il s'ensuit que la perte de la chance de récupérer la capacité de travailler ne constitue pas un dommage au sens de l'article 136, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Notion - Perte d'une chance - Réparable

- Art. 1382 et 1383 Code civil
- Art. 136, § 2 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Indemnités - Dommage couvert

- Art. 1382 et 1383 Code civil
- Art. 136, § 2 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Indemnité de droit commun - Perte d'une chance - Dommage couvert

- Art. 1382 et 1383 Code civil
- Art. 136, § 2 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

Quiconque réclame réparation est tenu d'établir l'existence d'un lien de causalité entre la faute et le dommage, tel qu'il s'est produit; ce lien implique que, sans la faute, le dommage ne se serait pas produit, tel qu'il s'est produit.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Charge de la preuve

- Art. 1382 et 1383 Code civil
PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Responsabilité hors contrat - Cause - Lien de causalité
- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.12.0567.F

6 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging van een beslissing - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

CASSATIE - Bindendverklaring - Vernietiging van een beslissing -

Conclusions de l'avocat général Werquin.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation d'une décision - Opposabilité - Effet relatif

Conclusions de l'avocat général Werquin.

CASSATION - Appel en déclaration d'arrêt commun - Cassation d'une

Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging van een beslissing - Uitbreiding van de vernietiging - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking - Uitzondering

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Vernietiging van een beslissing - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

De vernietiging van een beslissing kan alleen uitwerking hebben t.a.v. de partijen die regelmatig in de zaak voor het Hof waren betrokken, ongeacht de omvang die aan de zaak tussen die partijen moet worden toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging van een beslissing - Uitbreiding van de vernietiging - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking - Uitzondering

- Artt. 15, 812 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1079, eerste lid, 1082, tweede lid, 1084 en 1095 Gerechtelijk Wetboek

CASSATIE - Bindendverklaring - Vernietiging van een beslissing - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

- Artt. 15, 812 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1079, eerste lid, 1082, tweede lid, 1084 en 1095 Gerechtelijk Wetboek

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging van een beslissing - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

- Artt. 15, 812 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1079, eerste lid, 1082, tweede lid, 1084 en 1095 Gerechtelijk Wetboek

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Vernietiging van een beslissing - Tegenstelbaar karakter - Relatieve werking

- Artt. 15, 812 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1079, eerste lid, 1082, tweede lid, 1084 en 1095 Gerechtelijk Wetboek

décision - Opposabilité - Effet relatif

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation d'une décision - Extension de la cassation - Opposabilité - Effet relatif - Exception

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Cassation d'une décision - Opposabilité - Effet relatif

La cassation d'une décision ne peut avoir d'effet qu'à l'égard des parties qui étaient régulièrement à la cause devant la Cour, quelle que soit l'étendue qui doit lui être reconnue entre celles-ci (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation d'une décision - Extension de la cassation - Opposabilité - Effet relatif - Exception

- Art. 15, 812 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1079, al. 1er, 1082, al. 2, 1084 et 1095 Code judiciaire

CASSATION - Appel en déclaration d'arrêt commun - Cassation d'une décision - Opposabilité - Effet relatif

- Art. 15, 812 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1079, al. 1er, 1082, al. 2, 1084 et 1095 Code judiciaire

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation d'une décision - Opposabilité - Effet relatif

- Art. 15, 812 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1079, al. 1er, 1082, al. 2, 1084 et 1095 Code judiciaire

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Cassation d'une décision - Opposabilité - Effet relatif

- Art. 15, 812 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1079, al. 1er, 1082, al. 2, 1084 et 1095 Code judiciaire

C.12.0570.N

7 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Curator - Opdracht

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Vennootschap onder firma - Uittredende vennoten - Gedifferentieerde gehoudenheid

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde - Voorwaarden - Gehoudenheid tegen alle schuldeisers - Toepassingsgebied

HOOFDELIJKHEID - Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Overdracht van deelneming - Aansprakelijkheid - Verbintenissen van de

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Curateur - Mission

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Faillite - Curateur - Droit d'action - Société en nom collectif - Associés sortants - Engagement différencié

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Faillite - Curateur - Droit d'action - Contre un tiers qui doit répondre des dettes du failli - Conditions - Engagement à l'égard de tous les créanciers - Champ d'application

SOLIDARITE - Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Cession de parts - Responsabilité - Obligations de la société - Moment - Avant la cession des parts

vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor de overdracht van deelneming

HOOFDELIJKHEID - Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor hun toetreding

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Uittredende vennoten - Gehoudenheid tegenover de schuldeisers - Gedifferentieerde gehoudenheid - Gevolg - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Ontstaan voor hun toetreding

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Overdracht van deelneming - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor de overdracht van deelneming

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde - Voorwaarden - Gehoudenheid tegen alle schuldeisers - Toepassingsgebied

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Vennootschap onder firma - Uittredende vennoten - Gedifferentieerde gehoudenheid

De algemene opdracht van de curator bestaat erin de activa van de gefailleerde te gelde te maken en het provenu te verdelen (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Curator - Opdracht

De noodzaak van een efficiënte afwikkeling van het faillissement en de gelijke behandeling van de schuldeisers, maken dat de curator gerechtigd is de vorderingsrechten uit te oefenen tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde wanneer die gehoudenheid bestaat tegen alle schuldeisers, ook al behoren die vorderingsrechten niet toe aan de gefailleerde; de gehoudenheid tegenover alle schuldeisers bestaat, ook al is de omvang van die gehoudenheid verschillend (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde - Voorwaarden - Gehoudenheid tegen alle schuldeisers - Toepassingsgebied

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde - Voorwaarden - Gehoudenheid tegen alle schuldeisers - Toepassingsgebied

SOLIDARITE - Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Responsabilité - Obligations de la société - Moment - Avant leur admission

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés sortants - Engagement à l'égard des créanciers - Engagement différencié - Conséquence - Faillite - Curateur - Droit d'action

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Responsabilité solidaire - Obligations de la société - Avant leur admission

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Cession de parts - Responsabilité solidaire - Obligations de la société - Moment - Avant la cession des parts

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Curateur - Droit d'action - Contre un tiers qui doit répondre des dettes du failli - Conditions - Engagement à l'égard de tous les créanciers - Champ d'application

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Curateur - Droit d'action - Société en nom collectif - Associés sortants - Engagement différencié

La mission générale du curateur consiste à réaliser les actifs du failli et à en distribuer le produit (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Curateur - Mission

La nécessité d'un règlement efficace de la faillite et l'égalité de traitement des créanciers impliquent que le curateur puisse agir contre un tiers qui doit répondre des dettes du failli lorsque cet engagement existe à l'égard de tous les créanciers, même si ce droit d'agir n'appartient pas au failli; l'engagement à l'égard de tous les créanciers existe même si l'étendue de cet engagement est différent (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Faillite - Curateur - Droit d'action - Contre un tiers qui doit répondre des dettes du failli - Conditions - Engagement à l'égard de tous les créanciers - Champ d'application

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Curateur - Droit d'action - Contre un tiers qui doit répondre des dettes du failli - Conditions - Engagement à l'égard de tous les créanciers - Champ d'application

Een gedifferentieerde gehoudenheid van uittredende vennoten onder firma staat er niet aan in de weg dat de curator zijn vorderingsrecht uitoefent tegen al deze vennoten (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Rechtspleging - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Vennootschap onder firma - Uittredende vennoten - Gedifferentieerde gehoudenheid

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Uittredende vennoten - Gehoudenheid tegenover de schuldeisers - Gedifferentieerde gehoudenheid - Gevolg - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Curator - Vorderingsrecht - Vennootschap onder firma - Uittredende vennoten - Gedifferentieerde gehoudenheid

Vennoten onder firma die hun deelneming hebben overgedragen, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap die vóór de overdracht zijn aangegaan; de omstandigheid dat de schuldeisers wiens schuldvorderingen zijn ontstaan nadat een vennoot zijn deelneming heeft overgedragen, staat er niet aan in de weg dat deze vennoot gehouden is ten aanzien van alle schuldeisers wiens schuldvorderingen voordien zijn ontstaan (1). (1) Zie concl. O.M.

HOOFDELIJKHEID - Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Overdracht van deelneming - Aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor de overdracht van deelneming

- Artt. 204 en 209 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Overdracht van deelneming - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor de overdracht van deelneming

- Artt. 204 en 209 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

Vennoten onder firma zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap, ook al zijn deze ontstaan vóór het tijdstip van hun toetreding tot de vennootschap (1). (1) Zie concl. O.M.

HOOFDELIJKHEID - Vennootschappen - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Tijdstip - Ontstaan voor hun toetreding

- Art. 204 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Verbintenissen van de vennootschap - Ontstaan voor hun toetreding

- Art. 204 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

Un engagement différencié des associés sortants d'une société en nom collectif n'empêche pas que le curateur exerce son droit d'action contre tous ces associés (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Faillite - Curateur - Droit d'action - Société en nom collectif - Associés sortants - Engagement différencié

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés sortants - Engagement à l'égard des créanciers - Engagement différencié - Conséquence - Faillite - Curateur - Droit d'action

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Curateur - Droit d'action - Société en nom collectif - Associés sortants - Engagement différencié

Les associés en nom collectif qui ont cédé leurs parts, sont solidairement responsables pour tous les engagements de la société antérieurs à la cession; la circonstance que les créanciers dont les créances sont nées après qu'un associé a cédé sa part, n'empêche pas que cet associé est responsable à l'égard de tous les créanciers dont les créances sont nées antérieurement (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

SOLIDARITE - Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Cession de parts - Responsabilité - Obligations de la société - Moment - Avant la cession des parts

- Art. 204 est 209 Code des sociétés

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Cession de parts - Responsabilité solidaire - Obligations de la société - Moment - Avant la cession des parts

- Art. 204 est 209 Code des sociétés

Les associés en nom collectif sont solidaires pour tous les engagements de la société même si ceux-ci sont nés avant le moment de leur admission dans la société (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

SOLIDARITE - Sociétés - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Responsabilité - Obligations de la société - Moment - Avant leur admission

- Art. 204 Code des sociétés

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Associés - Responsabilité solidaire - Obligations de la société - Avant leur admission

- Art. 204 Code des sociétés

De verpachter op wiens eigendom aanplantingen zijn aangebracht die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 28 Pachtwet, heeft het recht op het einde van de pacht deze voor zich te behouden, ofwel de pachter te verplichten ze weg te nemen; als de verpachter ervoor opteert om de aanplantingen te behouden, is hij een vergoeding verschuldigd overeenkomstig het derde lid van artikel 555 Burgerlijk Wetboek; het recht van natrekking van de verpachter die verkiest de aanplantingen te behouden ontstaat bij het einde van de pacht; hij kan zijn keuze bekend maken bij het einde van de pacht; het staat de verpachter evenwel vrij zijn keuze tot behoud van de aanplantingen voor het einde van de pacht kenbaar te maken; als de pachter instemt met deze keuze en de aanplantingen niet wegruimt, ontstaat daardoor op het einde van de pacht voor de verpachter een verplichting tot vergoeding van de pachter overeenkomstig artikel 555, derde lid, Burgerlijk Wetboek.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Aanplantingen door de pachter - Recht op natrekking door de verpachter - Keuze tot behoud van de aanplantingen - Tijdstip kenbaarmaking

- Art. 28 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 555, derde lid Burgerlijk Wetboek

Le bailleur sur le fonds duquel des plantations ont été faites ne répondant pas aux conditions de l'article 28 de la loi du 4 novembre 1969 sur le bail à ferme a le droit de les retenir à la fin du bail, ou bien d'obliger le preneur à les enlever; si le bailleur préfère conserver les plantations il doit une indemnité conformément à l'alinéa 3 de l'article 555 du Code civil; le droit d'accession du bailleur qui préfère conserver les plantations naît à la fin du bail à ferme; il peut faire connaître son choix à la fin du bail; le bailleur est toutefois libre de faire connaître son choix de conserver les plantations avant la fin du bail; si le preneur marque son accord et n'enlève pas les plantations, l'obligation d'indemniser le preneur naît ainsi à la fin du bail dans le chef du bailleur, conformément à l'article 555, alinéa 3 du Code civil.

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Obligations entre parties - Plantations faites par le preneur - Droit d'accession du bailleur - Choix de conserver les plantations - Moment auquel il faut faire connaître son choix

- Art. 28 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 555, al. 3 Code civil

C.12.0596.F

28 oktober 2013

AC nr. ...

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Zie Cass. 24 sept. 2009, AR C.08.0346.N, AC 2009, nr. 524.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Wederkerige overeenkomst - Ontbinding - Voorwaarden - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 1184, derde lid Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Einde - Wederkerige overeenkomst - Vordering tot ontbinding - Taak van de rechter

- Art. 1184, derde lid Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Wederkerige overeenkomst - Vordering tot ontbinding - Taak van de rechter

- Art. 1184, derde lid Burgerlijk Wetboek

Le juge qui doit se prononcer sur la demande de résolution d'un contrat synallagmatique est tenu d'examiner l'étendue et la portée des engagements pris par les parties et, à la lumière des circonstances de fait, d'apprécier si le manquement invoqué est suffisamment grave pour prononcer la résolution (1). (1) Voir Cass., 24 septembre 2009, RG C.08.0346.N, Pas., 2009, n° 524.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Contrat synallagmatique - Résolution - Conditions - Pouvoir du juge

- Art. 1184, al. 3 Code civil

CONVENTION - Fin - Contrat synallagmatique - Demande de résolution - Mission du juge

- Art. 1184, al. 3 Code civil

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Contrat synallagmatique - Demande de résolution - Mission du juge

- Art. 1184, al. 3 Code civil

C.12.0599.N

5 september 2013

AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te berechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregels; hij heeft de verplichting, mits eerbiediging van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsgronden op te werpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die door de partijen in het bijzonder worden aangevoerd tot staving van hun eisen (1); hiermee moeten worden gelijkgesteld de feiten die de rechter zelf naar voor heeft gebracht uit de elementen die hem regelmatig door de partijen werden voorgelegd. (1) Zie Cass. 14 dec. 2012, AR C.12.0018.N, AC 2012, nr. 690.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Gerechtelijk recht - Rechtspleging - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

Le juge est tenu de trancher le litige conformément aux règles juridiques qui lui sont applicables; il a l'obligation, sous réserve du respect des droits de la défense, de soulever d'office des fondements juridiques dont l'application s'impose par les faits spécialement invoqués par les parties à l'appui de leurs demandes (1); il y a lieu d'y assimiler les faits que le juge a lui-même mis en avant issus des éléments qui lui ont été régulièrement soumis par les parties. (1) Voir Cass., 14 décembre 2012, RG C.12.0018.N, Pas., 2013, n° 690.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Droit judiciaire - Procédure - Mission du juge - Suppléer d'office les motifs

- Art. 774 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Mission du juge - Suppléer d'office les motifs

- Art. 774 Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - Généralités - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Mission du juge - Suppléer d'office les motifs

- Art. 774 Code judiciaire

C.12.0607.F

8 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen - Verhuurde goed - Bestemming tot handelsactiviteit

Het middel, dat neerkomt op de bewering dat de rechter, wanneer de huurovereenkomst een beding bevat dat uitsluit dat het verhuurde goed voor een handelsactiviteit mag worden gebruikt, in geen geval de stilzwijgende instemming van de verhuurder met een dergelijke bestemming van het goed kan aannemen, zelfs als die instemming vanaf de ingenottreding van de huurder zou zijn gegeven, zonder het bestaan van veinzing of wetsontduiking vast te stellen, faalt naar recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen - Verhuurde goed - Bestemming tot handelsactiviteit

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Conclusions du procureur général Leclercq.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Généralités - Lieux loués - Affectation commerciale

Manque en droit le moyen qui revient à soutenir qu'en présence d'une clause du contrat de bail excluant toute affectation commerciale des lieux loués, le juge ne peut en aucun cas admettre l'existence d'un accord tacite du bailleur sur une telle affectation desdits lieux, cet accord fût-il donné dès l'entrée en jouissance du preneur, sans constater l'existence d'une simulation ou d'une fraude à la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Généralités - Lieux loués - Affectation commerciale

- Art. 1134 Code civil

- Art. 1er L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.12.0614.F

4 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Beslissing tot uitvoerbaarverklaring - Derdenverzet - Partij die hoedanigheid heeft

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Décision d'exequatur - Tierce opposition - Partie ayant qualité

Uit de artikelen 1710.1 en 1710.2 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat, in afwijking van de artikelen 1033 en 1122 van dat wetboek, alleen de partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd derdenverzet kan doen tegen de beslissing die de arbitrale uitspraak uitvoerbaar verklaart (1). (1) Zie concl. O.M. dat concludeerde tot vernietiging op het derde middel, in Pas. 2013, nr. ...

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Beslissing tot uitvoerbaarverklaring - Derdenverzet - Partij die de vereiste hoedanigheid heeft

- Artt. 1033, 1122, 1710.1 en 1712.1 Gerechtelijk Wetboek

Il suit des articles 1710.1 et 1712.1 du Code judiciaire que, par dérogation aux articles 1033 et 1122 de ce code, seule la partie contre laquelle l'exécution a été demandée peut former une tierce opposition à la décision d'exequatur de la sentence arbitrale (1). (1) Voir les concl. du M.P. qui concluait à la cassation sur le troisième moyen.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Décision d'exequatur - Tierce opposition - Partie avant qualité

- Art. 1033, 1122, 1710.1 et 1712.1 Code judiciaire

C.12.0619.N

17 juni 2013

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 2277bis, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 9, eerste lid, van de wet van 25 augustus 1891 blijkt de bedoeling van de wetgever om het ziekenvervoer te onderwerpen aan de tweejarige verjaringstermijn van artikel 2277bis Burgerlijk Wetboek.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Ziekenvervoer

- Art. 9, eerste lid Wet van 25 aug. 1891 houdende herziening van de titel van het Handelswetboek betreffende de vervoerovereenkomsten

- Art. 2277bis, eerste lid Burgerlijk Wetboek

VERVOER - Goederenvervoer - Algemeen - Ziekenvervoer - Personenvervoer - Verjaring

- Art. 9, eerste lid Wet van 25 aug. 1891 houdende herziening van de titel van het Handelswetboek betreffende de vervoerovereenkomsten

- Art. 2277bis, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Il ressort des travaux préparatoires de l'article 2277bis, alinéa 1er, du Code civil et de l'article 9, alinéa 1er, de la loi du 25 août 1891 portant révision du titre du Code de commerce concernant les contrats de transport que l'intention du législateur est de soumettre le transport des malades à la prescription biennale de l'article 2277bis du Code civil.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Transport des malades

- Art. 9, al. 1er L. du 25 août 1891 portant révision du titre du Code de commerce concernant les contrats de transport

- Art. 2277bis, al. 1er Code civil

TRANSPORT - Transport de biens - Généralités - Transport des malades - Transport de personnes - Prescription

- Art. 9, al. 1er L. du 25 août 1891 portant révision du titre du Code de commerce concernant les contrats de transport

- Art. 2277bis, al. 1er Code civil

C.12.0627.F

27 september 2013

AC nr. ...

De toepassing van artikel 867 van het Gerechtelijk Wetboek, krachtens hetwelk de onregelmatigheid van een handeling niet tot nietigheid kan leiden, wanneer uit de gedingstukken blijkt dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, doet de appeltermijn niet ingaan vanaf de datum van de afgifte van de onregelmatige betekeningsakte aan degene aan wie betekend wordt.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Onregelmatige betekening van een akte van hoger beroep aan het parket - Latere afgifte aan degene aan wie betekend wordt - Akte van hoger beroep - Toepassing van artikel 867 Gerechtelijk Wetboek - Ontvankelijkheid

L'application de l'article 867 du Code judiciaire, en vertu duquel l'irrégularité d'un acte ne peut entraîner la nullité, s'il est établi par les pièces de la procédure que l'acte a réalisé le but que la loi lui assigne, n'a pas pour effet de faire courir le délai d'appel à partir de la date de la remise au signifié de l'acte de signification irrégulier.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal, forme, délai, litige indivisible - Délai - Signification irrégulière de l'acte d'appel au parquet - Remise ultérieure au signifié - Acte d'appel - Application de l'article 867 du Code judiciaire - Recevabilité

De onregelmatigheid van een handeling in hoger beroep ten gevolge van een foutieve vermelding in de identiteit van de gedaagde in hoger beroep, zonder dwaling omtrent zijn persoon, wordt gestraft met een nietigheid waarop de artikelen 861 en 867 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn; de nietigheid kan bijgevolg slechts worden uitgesproken indien de onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt en wanneer uit de gedingstukken niet blijkt dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Vorm - Fout in de vermeldingen over de identiteit van de gedaagde - Geen dwaling omtrent zijn persoon - Ontvankelijkheid

- Artt. 703, tweede lid, 861, 867 en 1057, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

De onregelmatige betekening van een beslissing in eerste aanleg aan de procureur des Konings doet de appeltermijn niet ingaan; de latere afgifte van een dergelijke betekening aan de degene aan wie wordt betekend, maakt die betekening niet regelmatig en doet evenmin de appeltermijn ingaan vanaf de datum van die afgifte (1). (1) Zie Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0032.N, AC 2007, nr. 347.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Onregelmatige betekening van een akte van hoger beroep aan het parket - Latere afgifte aan degene aan wie betekend wordt - Akte van hoger beroep - Uitwerking - Ontvankelijkheid

Wanneer het middel een considerans van de bestreden beslissing niet bekritiseert, gaat het Hof zijn bevoegdheid te buiten wanneer het zijn eigen considerans in de plaats stelt, teneinde te beslissen dat het bekritiseerde dictum naar recht verantwoord is (1). (1) Zie Cass. 18 dec. 2000, AR S.99.0049.F, AC 2000, nr. 700; Cass. 8 okt. 2007, AR S.07.0012.F, AC 2007, nr. 461.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Bekritiseerd beschikkend gedeelte - Niet-bekritiseerde reden - Vordering van de verweerder tot vervanging door een andere reden die het beschikkend gedeelte naar recht verantwoordt

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Cassatiemiddelen - Burgerlijke zaken - Bekritiseerd beschikkend gedeelte - Niet-bekritiseerde reden - Vordering van de verweerder tot vervanging door een andere reden die het beschikkend gedeelte naar recht verantwoordt

L'irrégularité de l'acte d'appel résultant d'une erreur dans les mentions relatives à l'identité de l'intimé, sans erreur sur sa personne, est sanctionnée d'une nullité soumise aux articles 861 et 867 du Code judiciaire; la nullité ne peut, dès lors, être prononcée que si l'irrégularité nuit aux intérêts de la partie qui invoque l'exception et s'il n'est pas établi par les pièces de la procédure que l'acte a réalisé le but que la loi lui assigne.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Forme - Erreur dans les mentions relatives à l'identité de l'intimé - Pas d'erreur sur sa personne - Recevabilité

- Art. 703, al. 2, 861, 867 et 1057, al. 1er, 3° Code judiciaire

La signification irrégulière faite au procureur du Roi d'un jugement rendu en premier ressort ne fait pas courir le délai d'appel; la circonstance qu'une telle signification est remise ultérieurement au signifié ne rend pas cette signification régulière et ne fait pas davantage courir le délai d'appel à partir de la date de cette remise (1). (1) Voir Cass., 22 juin 2007, RG C.05.0032.N, Pas., 2007, n° 347.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Délai - Signification irrégulière de l'acte d'appel au parquet - Remise ultérieure au signifié - Acte d'appel - Effet - Recevabilité

Lorsqu'une considération de la décision attaquée n'est pas critiquée par le moyen, la Cour ne saurait, pour dire que le dispositif critiqué par le moyen est légalement justifié, y substituer la sienne sans excéder ses pouvoirs (1). (1) Voir Cass., 18 décembre 2000, RG S.99.0049.F, Pas., 2000, n° 700; Cass., 8 octobre 2007, RG S.07.0012.F, Pas., 2007, n° 461.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Dispositif critiqué - Motif non critiqué - Demande du défendeur de substituer un autre motif qui justifie légalement le dispositif

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Moyen de cassation - Matière civile - Dispositif critiqué - Motif non critiqué - Demande du défendeur de substituer un autre motif qui justifie légalement le dispositif

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass. 2 jan. 2009, AR C.08.0074.N en C.08.0217.N, AC 2009, nr. 2.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets wordt toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont; het abnormaal kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element zijn dat inherent is aan de zaak (1). (1) Cass. 2 jan. 2009, AR C.08.0074.N en C.08.0217.N, AC 2009, nr. 2.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Une chose est affectée d'un vice au sens de l'article 1384, alinéa 1er, du Code civil lorsqu'elle présente une caractéristique anormale qui la rend, en certaines circonstances, susceptible de causer un préjudice (1). (1) Cass., 2 janvier 2009, RG C.08.0074.N - C.08.0217.N, Pas., 2009, n° 2.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

Il ne suffit pas pour qu'une chose soit considérée comme étant affectée d'un vice que quelque chose ait été ajouté à la chose causant ainsi un préjudice; il est requis que la chose dans son ensemble présente une caractéristique anormale; la caractéristique anormale ne doit pas concerner une qualité intrinsèque ou être un élément permanent inhérent à la chose (1). (1) Cass., 2 janvier 2009, RG C.08.0074.N - C.08.0217.N, Pas., 2009, n° 2.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.13.0003.N

28 november 2013

AC nr. ...

De vordering tot herziening moet als een zelfstandige procedure worden beschouwd (1) die valt onder de kostenregeling van het Gerechtelijk Wetboek (2). (1) Zie Cass. 14 dec. 1995, AC 1995, nr. 548. (2) Zie Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0155.N, AC 2012, nr. 191, met concl. van het OM; Cass. 4 dec. 1992, AC 1991-92, 1385.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Onteigening ten algemene nutte - Onteigeningswet 1962 - Herzieningsprocedure - Aard - Gevolg - Kostenregeling

- Artt. 1017, eerste lid, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 16 Grondwet 1994

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Gerechtskosten - Onteigeningswet 1962 - Herzieningsprocedure - Aard - Gevolg - Kostenregeling

- Artt. 1017, eerste lid, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 16 Grondwet 1994

- Art. 16, tweede lid Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte

L'action en révision doit être considérée comme une procédure indépendante (1) qui ressort au régime des frais du Code judiciaire (2). (1) Voir Cass., 14 décembre 1995, Pas., 1995, n° 548. (2) Voir Cass., 22 mars 2012, RG C.10.0155.N, Pas., 2012, n° 191, avec les conclusions du ministère public ; Cass., 4 décembre 1992, Pas., 1992, 1336.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Divers - Expropriation pour cause d'utilité publique - L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique - Procédure de révision - Nature - Effet - Régime des frais

- Art. 1017, al. 1er et 1022, al. 1er Code judiciaire
- Art. 16 Constitution 1994

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Frais et dépens - L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique - Procédure de révision - Nature - Effet - Régime des frais

- Art. 1017, al. 1er et 1022, al. 1er Code judiciaire
- Art. 16 Constitution 1994

- Art. 16, al. 2 L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique

Wanneer een voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof berust op een onjuiste rechtsopvatting, bestaat er geen aanleiding tot het stellen van deze vraag (1). (1) Zie Cass. 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, AC 2005, nr. 108, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF; Het OM concludeerde echter in de huidige zaak dat er aanleiding was tot het stellen van de door eiser voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, nu eiser aanvoerde dat de kosten van bijstand door een raadsman in het kader van de procedure tot herziening een bestanddeel zijn van de hem krachtens artikel 16 van de Grondwet toekomende billijke vergoeding en dat de artikelen 1017, eerste lid, en 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, in samenhang gelezen met artikel 16, tweede lid, van de Onteigeningswet 1962, de artikelen 10, 11 en 16 van de Grondwet schenden. Het was van oordeel dat, wanneer de prejudiciële vraag niet zou worden gesteld, hiermee het Hof zelf de draagwijdte zou bepalen van artikel 16 van de Grondwet en aldus zou handelen in strijd met artikel 26, 3° van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag die uitgaat van een onjuiste rechtsopvatting

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag die uitgaat van een onjuiste rechtsopvatting

Lorsque la question préjudicielle à la Cour constitutionnelle proposée repose sur un soutènement juridique erroné, il n'y a pas lieu de la poser (1). (1) Voir Cass., 22 février 2005, RG P.04.1345.N, Pas., 2005, n° 108, avec les conclusions du procureur général M. DE SWAEF publiées dans A.C.; Dans la présente cause, le MP avait, toutefois, conclu qu'il y avait lieu de poser la question préjudicielle proposée par le demandeur à la Cour constitutionnelle, dès lors que le demandeur invoquait que les frais d'assistance par un conseil dans le cadre de la procédure de révision sont une composante de la juste indemnité à laquelle il a droit en vertu de l'article 16 de la Constitution et que les articles 1017, alinéa 1er et 1022 du Code judiciaire, lus en combinaison avec l'article 16, alinéa 2, de la loi du 26 juillet 1962, violent les articles 10, 11 et 16 de la Constitution. Le MP estimait qu'en s'abstenant de poser la question préjudicielle, la Cour déterminerait elle-même la portée de l'article 16 de la Constitution, en violation de l'article 26, 3° de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question reposant sur un soutènement juridique erroné

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question reposant sur un soutènement juridique erroné

C.13.0005.N

31 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslechting van het geschil door de rechter - Ambtshalve aanvulling van de door partijen aangevoerde redenen - Voorwaarden

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Juge qui tranche le litige - Suppléer d'office les motifs proposés par les parties - Conditions

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent; hij heeft de plicht ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die door de partijen in het bijzonder worden aangevoerd tot staving van hun eisen (1). (1) Zie concl. O.M.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslechting van het geschil door de rechter - Ambtshalve aanvulling van de door partijen aangevoerde redenen - Voorwaarden

Le juge est tenu de trancher le différend conformément aux règles de droit qui lui sont applicables; il doit examiner la nature juridique des faits et actes allégués par les parties et peut, quelle que soit la qualification juridique que les parties leur ont données, suppléer d'office aux motifs proposés par elles à condition de ne pas soulever de contestation dont les parties ont exclu l'existence dans leurs conclusions, de se fonder uniquement sur des éléments qui ont été régulièrement soumis à son appréciation, de ne pas modifier l'objet de la demande et, ce faisant, de ne pas violer les droits de la défense des parties; il a le devoir de soulever d'office des moyens juridiques dont l'application s'impose par les faits invoqués spécialement par les parties à l'appui de leurs demandes (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Juge qui tranche le litige - Suppléer d'office les motifs proposés par les parties - Conditions

C.13.0011.N

28 november 2013

AC nr. ...

Wanneer een bewarend beslag in een uitvoerend beslag wordt omgezet, wordt het bedrag van de oorzaak van het uitvoerend beslag bepaald door de uitgesproken veroordeling, binnen de grenzen van het bedrag waarvoor het bewarend beslag werd gelegd; het uitvoerend beslag betreft, binnen deze grenzen, ook de bedragen die na het bewarend beslag opeisbaar zijn geworden voor zover deze betrekking hebben op schuldvorderingen waarvoor het bewarend beslag werd gelegd en die mede het voorwerp zijn van de uitgesproken veroordeling.

*BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Bewarend beslag - Omzetting - Uitvoerend beslag - Bedrag van de oorzaak - Grens - Bedragen opeisbaar na het bewarend beslag
- Artt. 1456, 1491, eerste lid, en 1542 Gerechtelijk Wetboek*

Lorsque la saisie conservatoire est convertie en une saisie-exécution, le montant de la cause de la saisie-exécution est déterminé par la condamnation prononcée, dans les limites du montant pour lequel il a été fait une saisie conservatoire; dans ces limites, la saisie-exécution concerne aussi les montants devenus exigibles après la saisie conservatoire, dans la mesure où ils ont trait aux créances pour lesquelles la saisie conservatoire a été faite et qui font aussi l'objet de la condamnation prononcée.

*SAISIE - Saisie exécution - Saisie conservatoire - Conversion - Saisie-exécution - Montant de la cause - Limite - Montants exigibles après la saisie conservatoire
- Art. 1456, 1491, al. 1er et 1542 Code judiciaire*

C.13.0015.N

14 november 2013

AC nr. ...

De echtgenoten besturen het gemeenschappelijk vermogen in het belang van het gezin; uit het in deze wetsbepaling besloten doelgebonden karakter van de bestuursbevoegdheden van de echtgenoten en uit het algemeen rechtsbeginsel dat de procespartijen ertoe gehouden zijn loyaal mee te werken aan de bewijsvoering, volgt dat wanneer er aanwijzingen zijn dat een bestuurshandeling niet werd verricht in het belang van het gezin, elke echtgenoot op verzoek van de andere echtgenoot kan verplicht worden om informatie te verstrekken over de verrichte handeling (1). (1) Zie J.L. Renchon, Le sort des prélèvements effectués par un époux dans le patrimoine commun avant l'introduction d'une procédure en divorce, noot onder Cass. 29 mei 2008, Rev. trim. dr. fam. 2010, (1277), 1282 – 1283; zie ook Cass. civ. fr. 14 feb. 2006, JCP 2006, IV, 1532, 514.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Bestuur van het gemeenschappelijk vermogen - Bestuurshandeling - Belang van het gezin

- Art. 1415, tweede lid Burgerlijk Wetboek

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel - Bestuur van het gemeenschappelijk vermogen - Bestuurshandeling - Belang van het gezin - Bewijsvoering

- Art. 1415, tweede lid Burgerlijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Medewerking procespartijen aan de bewijsvoering - Bestuur van het gemeenschappelijk vermogen - Bestuurshandeling - Belang van het gezin

- Art. 1415, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Tot op de dag van de vordering tot echtscheiding wordt het gemeenschappelijk vermogen door de ene of de andere echtgenoot bestuurd, onder gehoudenheid van ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, behoudens de mogelijkheid nietigverklaring te vorderen of vergoeding ten bate van het gemeenschappelijk vermogen (1); elke echtgenoot moet in beginsel geen rekening en verantwoording afleggen voor zijn bestuur. (1) Cass. 29 mei 2008, AR C.06.0636.N, AC 2008, nr. 329 .

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen - Bestuur van het gemeenschappelijk vermogen - Bestuurshandeling door een van de echtgenoten alleen vóór het instellen van de echtscheidingsvordering - Draagwijdte

- Artt. 1415, eerste lid, en 1416 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1278, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel - Bestuur van het gemeenschappelijk vermogen - Bestuurshandeling door een van de echtgenoten alleen vóór het instellen van de echtscheidingsvordering - Draagwijdte

- Artt. 1415, eerste lid, en 1416 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1278, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Les époux gèrent le patrimoine commun dans l'intérêt de la famille; il suit du caractère lié du pouvoir de gestion des époux résultant de cet article et du principe général du droit que les parties au procès sont tenus de coopérer loyalement à l'administration de la preuve que lorsqu'il y a des indices qu'un acte de gestion n'a pas été accompli dans l'intérêt de la famille, chaque époux peut être obligé, à la demande de son conjoint, de fournir des renseignements sur l'acte accompli (1). (1) Voir J.L. Renchon, Le sort des prélèvements effectués par un époux dans le patrimoine commun avant l'introduction d'une procédure en divorce, note sous Cass. 29 mai 2008, Rev. trim. dr. fam. 2010, (1277), 1282-1283; Voir aussi Cass. Civ. Fr., 14 février 2006, JCP 2006, IV, 1532, 514.

PREUVE - Matière civile - Administration de la preuve - Gestion du patrimoine commun - Acte de gestion - Intérêt de la famille

- Art. 1415, al. 2 Code civil

REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Gestion du patrimoine commun - Acte de gestion - Intérêt de la famille - Administration de la preuve

- Art. 1415, al. 2 Code civil

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Collaboration des parties au procès à l'administration de la preuve - Gestion du patrimoine commun - Acte de gestion - Intérêt de la famille

- Art. 1415, al. 2 Code civil

Jusqu'au jour de la demande en divorce, le patrimoine commun est géré par l'un ou l'autre époux, à charge pour chacun de respecter les actes de gestion accomplis par son conjoint, sous réserve de la possibilité de demander l'annulation ou de demander une récompense au profit du patrimoine commun (1) ; chaque époux ne doit en principe pas rendre de comptes concernant sa gestion. (1) Cass., 29 mai 2008, RG C.06.0636.N, Pas., 2088, n° 329.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux biens - Gestion du patrimoine commun - Acte de gestion par un des époux seul avant l'introduction de la demande en divorce - Portée

- Art. 1415, al. 1er et 1416 Code civil

- Art. 1278, al. 2 Code judiciaire

REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Gestion du patrimoine commun - Acte de gestion par un des époux seul avant l'introduction de la demande en divorce - Portée

- Art. 1415, al. 1er et 1416 Code civil

- Art. 1278, al. 2 Code judiciaire

Het vereiste in artikel 16, §2, 1°, Wetboek van de Belgische Nationaliteit "zolang zij in België samenleven", houdt in dat de vreemdeling en zijn Belgische echtgenoot in België moeten samenleven tot aan de rechterlijke beslissing (1). (1) Cass. 10 feb. 2000, AR C.99.0498.N, AC 2000, nr. 106.

NATIONALITEIT - Verkrijging van de Belgische nationaliteit - Vreemdeling - Belgische echtgenoot - Verklaring van nationaliteitskeuze - Vereiste van samenleven

- Art. 16, § 2, 1° Wetboek van de Belgische nationaliteit

VREEMDELINGEN - Verkrijging van de Belgische nationaliteit - Belgische echtgenoot - Verklaring van nationaliteitskeuze - Vereiste van samenleven

- Art. 16, § 2, 1° Wetboek van de Belgische nationaliteit

La condition "tant que dure la vie commune en Belgique" figurant à l'article 16, § 2, 1° du Code de la nationalité belge implique que l'étranger et son conjoint belge doivent résider ensemble en Belgique jusqu'à la prononciation de la décision judiciaire (1). (1) Cass., 10 février 2000, RG C.99.0498.N, Pas., 2000, n° 106.

NATIONALITE - Acquisition de la nationalité belge - Etranger - Conjoint belge - Déclaration d'option - Condition de cohabitation

- Art. 16, § 2, 1° Code de la nationalité belge

ETRANGERS - Acquisition de la nationalité belge - Conjoint belge - Déclaration d'option - Condition de cohabitation

- Art. 16, § 2, 1° Code de la nationalité belge

Een schuldeiser is gerechtigd het faillissement van zijn schuldenaar te vorderen wanneer de wettelijke voorwaarden zijn vervuld; een schuldeiser voldoet in die omstandigheid, in beginsel, aan de vereisten van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek; dient een schuldeiser niet aan te tonen dat de faillissementsvordering voor hem een groter voordeel oplevert als een andere wijze van invordering van zijn schuldvordering, dan mag het instellen van deze vordering geen rechtsmisbruik uitmaken; dit laatste is het geval wanneer er een kennelijke onevenredigheid bestaat tussen het belang bij de faillissementsvordering en de belangen die door de toewijzing van de vordering worden geschaad.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement - Vereisten van het faillissement - Schuldeiser - Vordering tot faillissement van de schuldenaar - Voorwaarden - Belang - Rechtsmisbruik - Onevenredigheid tussen de belangen

- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Wet 8 aug. 1997

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RECHTSMISBRUIK - Faillissement - Schuldeiser - Vordering tot faillissement van de schuldenaar - Voorwaarden - Belang - Onevenredigheid tussen de belangen

- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Wet 8 aug. 1997

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Schuldeiser - Vordering tot faillissement van de schuldenaar - Voorwaarden - Belang - Onevenredigheid tussen de belangen - Gevolg - Rechtsmisbruik

- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Wet 8 aug. 1997

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Un créancier peut demander la faillite de son débiteur si les conditions légales sont remplies; en cette circonstance un créancier satisfait, en principe, aux exigences des articles 17 et 18 du Code judiciaire; si un créancier ne doit pas démontrer que l'action en faillite lui rapporte un plus grand avantage qu'un autre mode de recouvrement de sa créance, l'introduction de cette action ne peut toutefois pas constituer un abus de droit; tel est le cas s'il existe une disproportion manifeste entre l'intérêt à l'action en faillite et les intérêts qui sont lésés par le fait que l'action soit accueillie.

FAILLITE ET CONCORDATS - Notions. conditions de la faillite - Conditions de la faillite - Créancier - Action en faillite du débiteur - Conditions - Intérêt - Abus de droit - Disproportion entre les intérêts

- Art. 17 et 18 Code judiciaire

- Art. 6 L. du 8 août 1997 sur les faillites

- Art. 1382 et 1383 Code civil

ABUS DE DROIT - Faillite - Créancier - Action en faillite du débiteur - Conditions - Intérêt - Disproportion entre les intérêts

- Art. 17 et 18 Code judiciaire

- Art. 6 L. du 8 août 1997 sur les faillites

- Art. 1382 et 1383 Code civil

DEMANDE EN JUSTICE - Créancier - Action en faillite du débiteur - Conditions - Intérêt - Disproportion entre les intérêts - Conséquence - Abus de droit

- Art. 17 et 18 Code judiciaire

- Art. 6 L. du 8 août 1997 sur les faillites

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Door de ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen ontstaat tussen de gewezen echtgenoten een onverdeeldheid, die in de regel beheerst wordt door het gemeen recht (1). (1) Cass. 12 sept. 2008, AR C.07.0394.N, AC 2008, nr. 468.

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen - Huwelijksvermogensstelsel met gemeenschap van goederen - Ontbinding

- Art. 1427 Burgerlijk Wetboek

Uit de artikelen 577, §2 en § 8, en 890 Burgerlijk Wetboek volgt dat, bij de verdeling, de waarde van de goederen die aanvankelijk behoorden tot het gemeenschappelijk vermogen van de echtgenoten en op het ogenblik van de verdeling, ingevolge de ontbinding van het stelsel, afhangen van de tussen hen ontstane post-communautaire onverdeeldheid, moet worden bepaald op het ogenblik van de verdeling (1). (1) Cass. 12 sept. 2008, AR C.07.0394.N, AC 2008, nr. 468.

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen - Huwelijksvermogensstelsel met gemeenschap van goederen - Ontbinding - Verdeling - Waardebepaling - Tijdstip

- Artt. 577, §§ 2 en 8, en 890 Burgerlijk Wetboek

Après la dissolution du régime matrimonial de la communauté des biens, il naît entre les anciens époux une indivision qui, en règle, est soumise au droit commun (1). (1) Cass., 12 septembre 2008, RG C.07.0394.N, Pas., 2008, n° 468.

REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Régime matrimonial de la communauté de biens - Dissolution

- Art. 1427 Code civil

Il ressort des articles 577, § 2 et 8, et 890 du Code civil que lors du partage après la dissolution du régime matrimonial de LA communauté des biens, la valeur des biens qui appartenaient à l'origine au patrimoine commun des époux et qui dépendent au moment du partage, suite à la dissolution de ce régime, de l'indivision post-communautaire née entre eux, doit être déterminée au moment du partage (1). (1) Cass., 12 septembre 2008, RG C.07.0394.N, Pas., 2008, n° 468.

REGIMES MATRIMONIAUX - Généralités - Régime matrimonial de la communauté de biens - Dissolution - Partage - Détermination de la valeur - Moment

- Art. 577, § 2 et 8, et 890 Code civil

Uit artikel 198, §1, vierde streepje, Wetboek Vennootschappen volgt dat de verjaring begint te lopen van zodra de verrichtingen niet meer verborgen worden gehouden en de benadeelde derhalve in de mogelijkheid verkeert deze te kennen.

VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels - Rechtsvorderingen en verjaring - Termijnen - Artikel 198, § 1, vierde streepje, Vennootschappenwet

- Art. 198 § 1, vierde streepje Wetboek van vennootschappen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Vennootschappen - Rechtsvorderingen

- Art. 198 § 1, vierde streepje Wetboek van vennootschappen

Il ressort de l'article 198, § 1er, quatrième tiret du Code des sociétés que la prescription commence à courir dès que les faits ne sont plus celés et que le préjudicié a, dès lors, la possibilité de les connaître.

SOCIETES - Généralités. règles communes - Actions et prescription - Délais - Code des sociétés, article 198, § 1er, quatrième tiret

- Art. 198 § 1er, quatrième tiret Code des sociétés

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Sociétés - Actions en justice

- Art. 198 § 1er, quatrième tiret Code des sociétés

De schuldenaar die krachtens artikel 38, §1, WCO een verzoek heeft ingesteld tot verlenging van de termijn van opschorting, moet worden opgeroepen en gehoord, tenzij hij van dit recht afstand heeft gedaan.

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING - Schuldenaar - Opschorting - Verzoek tot verlenging - Oproeping

- Art. 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de

Le débiteur qui, en vertu de l'article 38, § 1er, de la loi du 31 janvier 2009, a fait une requête de prorogation du délai du sursis, doit être convoqué et entendu, à moins qu'il n'ait renoncé à ce droit.

CONTINUITE DES ENTREPRISES - Débiteur - Sursis - Requête de prorogation - Convocation

- Art. 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des

ondernemingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechdelijk akkoord - Continuïteit van de onderneming - Schuldenaar - Opschorting - Verzoek tot verlenging - Oproeping - Art. 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Continuïteit van de onderneming - Schuldenaar - Opschorting - Verzoek tot verlenging - Oproeping

- Art. 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Tegen een beslissing als bedoeld in artikel 38, §1, WCO, staat cassatieberoep open.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Continuïteit van de onderneming - Schuldenaar - Opschorting - Verlenging - Beslissing

- Artt. 5, tweede lid, en 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING - Schuldenaar - Opschorting - Verzoek tot verlenging - Beslissing - Cassatieberoep

- Artt. 5, tweede lid, en 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechdelijk akkoord - Continuïteit van de onderneming - Schuldenaar - Opschorting - Verzoek tot verlenging - Beslissing - Cassatieberoep

- Artt. 5, tweede lid, en 38, § 1 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

entreprises

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Continuïteit des entreprises - Débiteur - Sursis - Requête de prorogation - Convocation

- Art. 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Continuïteit des entreprises - Débiteur - Sursis - Requête de prorogation - Convocation

- Art. 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

Une décision telle que visée à l'article 38, § 1er de la loi du 31 janvier 2009 est susceptible de pourvoi en cassation.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Divers - Continuïteit des entreprises - Débiteur - Sursis - Prorogation - Décision

- Art. 5, al. 2, et 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

CONTINUÏTE DES ENTREPRISES - Débiteur - Sursis - Requête de prorogation - Décision - Pourvoi en cassation

- Art. 5, al. 2, et 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Continuïteit des entreprises - Débiteur - Sursis - Requête de prorogation - Décision - Pourvoi en cassation

- Art. 5, al. 2, et 38, § 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

C.13.0053.F

27 juni 2013

AC nr. ...

De termijn om hoger beroep in te stellen, die in tuchtzaken is beperkt tot vijftien dagen, is voorgeschreven op straffe van verval, dat door de rechter ambtshalve moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 1978, AC 1978-79, p. 227; Cass. 12 dec. 1996, AR C.96.0008.F, AC 1996, nr. 502; Cass., 1 feb. 2001, AR C.00.0587.F, AC 2001, nr. 64, met concl. adv.-gen. De Riemaecker in Pas., 2001, nr. 64.

HOGER BEROEP - Tuchtzaken - Termijn om hoger beroep in te stellen - Niet-naleving - Sanctie

- Art. 1 KB nr. 261 van 24 maart 1936

- Art. 860, tweede lid Gerechdelijk Wetboek

Wanneer, in burgerlijke zaken, een beslissing vernietigd wordt omdat ze het hoger beroep onwettig ontvankelijk heeft verklaard, wordt de vernietiging uitgesproken met verwijzing (1). (1) Zie Cass. 29 jan. 2010, AR C.09.0143.F, AC 2010, nr. 71, met concl. adv.-gen. Werquin in Pas., 2010, nr. 71; Cass. 13 dec. 2004, AR S.04.0025.F, AC 2004, nr. 609, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq in Pas., 2004, nr. 609.

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Hoger beroep onwettig ontvankelijk verklaard - Cassatie - Cassatie met verwijzing

Le délai pour interjeter appel, réduit à quinze jours en matière disciplinaire, est prescrit à peine de déchéance, laquelle doit être prononcée d'office par le juge (1). (1) Voir Cass., 26 octobre 1978, (Bull. et Pas., I, 241); Cass., 12 décembre 1996, RG C.96.0008.F, Pas., 1996, n° 502; Cass., 1er février 2001, RG C.00.0587.F, Pas., 2001, n° 64, avec les concl. de M. l'avocat général De Riemaecker.

APPEL - Matière disciplinaire - Délai pour interjeter appel - Non-respect - Sanction

- Art. 1er A.R. n° 261 du 24 mars 1936

- Art. 860, al. 2 Code judiciaire

Lorsque, en matière civile, une décision est cassée parce qu'elle a illégalement déclaré l'appel recevable, la cassation est prononcée avec renvoi (1). (1) Voir Cass., 29 janvier 2010, RG C.09.0143.F, Pas., 2010, n° 71, avec les concl. de M. l'avocat général Werquin; Cass., 13 décembre 2004, RG S.04.0025.F, Pas., 2004, n° 609, avec les concl. de M. le premier avocat général Leclercq.

RENVOI APRES CASSATION - Matière civile - Appel déclaré illégalement recevable - Cassation - Cassation avec renvoi

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Goederenvervoer - Landvervoer. Wegvervoer - Regresvordering - Termijn

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Regresvordering - Termijn

Krachtens artikel 38, §4, van de wet van 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg, moeten de regresvorderingen ontstaan uit de overeenkomst tot vervoer van goederen over de weg, op straffe van verval, worden ingesteld binnen een termijn van een maand te rekenen vanaf de dagvaarding die aanleiding geeft tot recht van regres; wanneer aan die voorwaarde is voldaan, kan de regresvordering ook worden ingesteld na verloop van de termijn van een jaar, op voorwaarde dat de hoofdvordering tijdig werd ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M .

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Goederenvervoer - Landvervoer. Wegvervoer - Regresvordering - Termijn

- Art. 38, § 4 Wet 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Regresvordering - Termijn

- Art. 38, § 4 Wet 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg.

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Transport de biens - Transport par terre. Transport par route - Action récursoire - Délai

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Action récursoire - Délai

En vertu de l'article 38, § 4, de la loi du 3 mai 1999 relative au transport de choses par route les actions récursoires dérivant du contrat de transport de marchandises par route doivent, sous peine de déchéance, être introduites dans un délai d'un mois à dater de l'assignation qui donne lieu à l'action récursoire; lorsque cette condition est remplie l'action récursoire peut aussi être introduite après le délai d'un an, à la condition que l'action principale ait été introduite en temps utile (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Transport de biens - Transport par terre. Transport par route - Action récursoire - Délai

- Art. 38, § 4 L. du 3 mai 1999

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Action récursoire - Délai

- Art. 38, § 4 L. du 3 mai 1999

Artikel 683, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek wordt niet buiten werking gesteld als het beweerdelijk ingesloten perceel op het ogenblik van de splitsing, bij wijze van gedoogzaamheid op een andere plaats uitweg kon nemen naar de openbare weg; de eigenaar van een ingesloten perceel beschikt weliswaar niet over een actueel belang om een uitweg te vorderen zolang hem bij wijze van gedoogzaamheid een uitweg wordt verleend, maar dat belet niet dat als dit gedogen ophoudt, hij zijn recht op uitweg slechts kan uitoefenen tegen de eigenaars van de afgesplitste percelen.

ERFDIENSTBAARHEID - Uitweg - Ingeslotenheid - Splitsing van een erf - Gedoogzaamheid

- Art. 683, tweede lid Burgerlijk Wetboek

L'article 683, alinéa 2, du Code civil demeure applicable s'il peut être toléré que la parcelle prétendument enclavée au moment de la division ait un accès à la voie publique à un autre endroit; le propriétaire d'une parcelle enclavée ne dispose certes pas d'un intérêt actuel pour réclamer un passage aussi longtemps qu'il est toléré qu'il dispose d'un accès, mais cela n'empêche pas que, lorsque cette tolérance cesse, il ne peut exercer son droit de passage qu'à l'encontre des propriétaires des parcelles divisées.

SERVITUDE - Passage - Enclave - Division d'un fonds - Tolérance

- Art. 683, al. 2 Code civil

Er is slechts sprake van een akkoordvonnis wanneer het vonnis de tussen de partijen gesloten overeenkomst getrouw weergeeft; het vonnis waarbij de tussen de partijen gesloten overeenkomst door de rechter wordt gewijzigd, is geen akkoordvonnis en is voor voorziening vatbaar.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Akkoordvonnis - Begrip - Grenzen - Overeenkomst door de rechter gewijzigd

- Art. 1043, eerste en tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Akkoordvonnis - Begrip - Grenzen - Overeenkomst door de rechter gewijzigd

- Art. 1043, eerste en tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Akkoordvonnis - Begrip - Grenzen - Overeenkomst door de rechter gewijzigd

- Art. 1043, eerste en tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

Il n'y a jugement d'accord que si le jugement reproduit fidèlement l'accord conclu par les parties; le jugement par lequel le juge modifie l'accord conclu par les parties ne constitue pas un jugement d'accord et peut faire l'objet de recours.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Jugement d'accord - Notion - Limites - Accord modifié par le juge

- Art. 1043, al. 1er et 2 *Code judiciaire*

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Jugement d'accord - Notion - Limites - Accord modifié par le juge

- Art. 1043, al. 1er et 2 *Code judiciaire*

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Divers - Jugement d'accord - Notion - Limites - Accord modifié par le juge

- Art. 1043, al. 1er et 2 *Code judiciaire*

C.13.0068.N

8 maart 2013

AC nr. ...

Hij die een wraking wil voordragen moet dit doen voor de aanvang van de pleidooien tenzij de redenen van wraking later zijn ontstaan; de wraking die na de aanvang van de pleidooien wordt ingesteld, is nochtans ontvankelijk, wanneer zij gegrond is op redenen die pas nadien aan het licht kwamen; dergelijke wraking moet evenwel worden voorgedragen zodra de gronden hiertoe bekend zijn aan de partij die zich erop beroept en uiterlijk voor het einde van het beraad; een nadien ingestelde vordering tot wraking is niet ontvankelijk.

WRAKING - Tijdstip - Na de aanvang van de pleidooien - Ontvankelijkheid

- Art. 833 *Gerechtelijk Wetboek*

Celui qui veut récuser doit le faire avant le commencement de la plaidoirie, à moins que les causes de la récusation ne soient survenues postérieurement; la récusation qui est demandée après le commencement de la plaidoirie est toutefois recevable lorsqu'elle est fondée sur des causes qui ne sont apparues que postérieurement; une telle récusation doit toutefois être demandée dès que les causes de celle-ci sont connues de la partie qui les invoque et au plus tard avant la fin du délibéré; une demande de récusation introduite postérieurement est irrecevable.

RECUSATION - Moment - Après le commencement de la plaidoirie - Recevabilité

- Art. 833 *Code judiciaire*

C.13.0085.N

3 oktober 2013

AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat de vertraging in de betaling mede te wijten is aan de schuld van de schuldeiser, kan de moratoire interest, die de vertraging in de betaling forfaitair vergoedt, niet integraal ten laste van de schuldenaar worden gelegd (1). (1) Zie Cass. 17 okt. 2002, AR C.01.0272.F, AC 2002, nr. 549.

INTEREST - Moratoire interest - Vertraging in de betaling - Medeschuld van de schuldeiser

- Art. 1153 *Burgerlijk Wetboek*

Lorsque le juge constate que le retard de paiement est aussi imputable à la faute du créancier, les intérêts moratoires qui indemnisent forfaitairement le retard de paiement ne peuvent pas être intégralement mis à charge du débiteur (1). (1) Voir Cass., 17 octobre 2002, RG C.01.0272.F, Pas., 2002, n° 549.

INTERETS - Intérêts moratoires - Retard de paiement - Faute concurrente du créancier

- Art. 1153 *Code civil*

C.13.0089.N

12 september 2013

AC nr. ...

De derde-houder van een cognossement wordt niet geacht in te stemmen met een bevoegdheidsbeding dat erin is vevat, door het louter aanbieden van het cognossement aan de zeevervoerder.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Bevoegdheidsbeding - Derde-houder

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Bevoegdheidsbeding - Derde-houder

Par la seule présentation du connaissance au transporteur maritime, le tiers-porteur d'un connaissance n'est pas censé consentir à la clause de compétence qu'il contient.

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Clause de compétence - Tiers-porteur

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Clause de compétence - Tiers-porteur

C.13.0105.F**15 november 2013****AC nr. ...**

Artikel 30, §3, van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke verbiedt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg niet om een andere rechter van de rechtbank te belasten met de opdracht de rechtsdag te bepalen.

GEESTESZIEKE - Vonnis van de vrederechter - Hoger beroep - Bepaling van de rechtsdag - Bevoegdheid

- Art. 30, § 3 Wet 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Geesteszieke - Vonnis van de vrederechter - Hoger beroep - Bepaling van de rechtsdag - Bevoegdheid

- Art. 30, § 3 Wet 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke

L'article 30, § 3, de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux n'interdit pas au président du tribunal de première instance de déléguer un autre juge du tribunal pour fixer la cause.

MALADE MENTAL - Jugement rendu par le juge de paix - Appel - Fixation de l'audience - Compétence

- Art. 30, § 3 L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Malade mental - Jugement rendu par le juge de paix - Appel - Fixation de l'audience - Compétence

- Art. 30, § 3 L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

C.13.0117.F**14 oktober 2013****AC nr. ...**

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Dringende medische hulp - Verlening - Vraag om tussenkomst

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Dringende medische hulp - Tussenkomst - Hospitalisatiekosten - Terugvordering van de kosten na dringende zorgen - Vraag om hulp - Verlening

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Dringende medische hulp - Vreemdelling - Verlening

De verplichting van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om maatschappelijke dienstverlening aan de patiënt te verstrekken krachtens de artikelen 1 en 57, §1, van de wet van 8 juli 1976, onder de door die wet bepaalde voorwaarden, onder de vorm van het ten laste nemen van de hospitalisatiekosten, is niet ondergeschikt aan een vraag om tussenkomst van de patiënt of zijn mandataris, een sociaal onderzoek of een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn die aan die zorgen zouden voorafgaan, wanneer het dringend karakter ervan een vraag, onderzoek of beslissing van die aard belet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente - Octroi - Demande d'intervention

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente - Intervention - Frais d'hospitalisation - Réclamation des frais après les soins d'urgence - Demande d'aide - Octroi

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente - Etranger - Octroi

L'obligation du centre public d'action sociale d'assurer au patient l'aide sociale en vertu des articles 1er et 57, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976, dans les conditions déterminées par cette loi, sous la forme de la prise en charge de frais d'hospitalisation, n'est pas subordonnée à une demande d'intervention émanant du patient ou de son mandataire, une enquête sociale ou une décision du conseil de l'aide sociale qui précéderaient les soins, lorsque l'urgence de ceux-ci empêche pareilles demande, enquête ou décision (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente -

Dringende medische hulp - Verlening - Vraag om tussenkomst
- Artt. 1 en 57, § 1, eerste en derde lid, § 2, eerste lid, 1° Organieke
Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn

Wanneer de tussenkomst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in een dergelijk geval gevraagd wordt nadat de dringende zorgen verstrekt zijn, gaat het centrum na of de patiënt zelf niet kan instaan voor de financiële last, zonder dat zijn menselijke waardigheid daardoor in het gedrang komt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Dringende medische hulp - Tussenkomst - Hospitalisatiekosten - Terugvordering van de kosten na dringende zorgen - Vraag om hulp - Verlening
- Artt. 1 en 57, § 1, eerste en derde lid, § 2, eerste lid, 1° Organieke
Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn

In afwijking van de andere bepalingen van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, beperkt artikel 57, §2, eerste lid, 1°, in de regel de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft; die bepaling verleent geen dringende medische hulp aan die vreemdeling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Dringende medische hulp - Vreemdeling - Verlening
- Artt. 1 en 57, § 1, eerste en derde lid, § 2, eerste lid, 1° Organieke
Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn

Octroi - Demande d'intervention
- Art. 1er et 57, § 1er, al. 1er et 3, § 2, al. 1er, 1° Loi organique des
centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

Lorsque en pareil cas son intervention est demandée après les soins d'urgence, le centre public d'action sociale vérifie que le patient n'est pas en mesure d'en assumer lui-même la charge financière dans le respect de la dignité humaine (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente - Intervention - Frais d'hospitalisation - Réclamation des frais après les soins d'urgence - Demande d'aide - Octroi
- Art. 1er et 57, § 1er, al. 1er et 3, § 2, al. 1er, 1° Loi organique des
centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

Par dérogation aux autres dispositions de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, l'article 57, § 2, alinéa 1er, 1°, limite, en règle, la mission du centre public d'action sociale à l'octroi de l'aide médicale urgente, à l'égard d'un étranger qui séjourne illégalement dans le royaume; cette disposition ne réserve pas l'aide médicale urgente à cet étranger (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide médicale urgente - Etranger - Octroi
- Art. 1er et 57, § 1er, al. 1er et 3, § 2, al. 1er, 1° Loi organique des
centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

C.13.0124.N

21 oktober 2013

AC nr. ...

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; het verlies van een kans komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een *conditio sine qua non* verband bestaat en het om een reële kans gaat.

AANSPRAKELIJKHEID BIJEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Verlies van een kans - Bewijslast
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Oorzakelijk verband - Verlies van een kans
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Le juge peut allouer une indemnité pour la perte d'une chance d'obtenir un avantage ou d'éviter un désavantage pour autant que la perte de cette chance résulte d'une faute; la perte d'une chance donne lieu à réparation lorsqu'il existe un lien de *conditio sine qua non* entre la faute et la perte de la chance et que la chance est réelle.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Lien de causalité - Perte d'une chance - Charge de la preuve
- Art. 1382 et 1383 Code civil
PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Responsabilité hors contrat - Cause - Lien de causalité - Perte d'une chance
- Art. 1382 et 1383 Code civil

Enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel; de rechter dient bij de begroting van de schadevergoeding rekening te houden met de graad van waarschijnlijkheid van de gunstige uitkomst van de kans.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Verlies van een kans - Vergoedbaarheid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Seule la valeur économique de la chance perdue est réparable; cette valeur ne saurait constituer le montant total du préjudice finalement subi ou de l'avantage finalement perdu; le juge appelé à déterminer l'indemnité est tenu d'avoir égard au degré de probabilité d'une heureuse issue.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Notion - Perte d'une chance - Dommage réparable

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.13.0128.F

8 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

ERFENISSEN - Hervatting van het geding - Overlijden - Kennisgeving - Gevolg

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Hervatting van het geding - Overlijden - Kennisgeving - Gevolg

De kennisgeving van het overlijden van een partij door een erfgenaam die van de nalatenschap afstand heeft gedaan, blijft zonder gevolg voor het lopende geding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ERFENISSEN - Hervatting van het geding - Overlijden - Kennisgeving - Gevolg

- Art. 815 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Hervatting van het geding - Overlijden - Kennisgeving - Gevolg

- Art. 815 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions du procureur général Leclercq.

SUCCESSION - Reprise d'instance - Décès - Notification - Effet

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Reprise d'instance - Décès - Notification - Effet

La notification du décès d'une partie faite par un héritier ayant renoncé à la succession demeure sans effet sur l'instance en cours (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SUCCESSION - Reprise d'instance - Décès - Notification - Effet

- Art. 815 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Reprise d'instance - Décès - Notification - Effet

- Art. 815 Code judiciaire

C.13.0134.N

12 april 2013

AC nr. ...

Jurisprudentiefiche

ADVOCAAT - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Allerlei - Onttrekking van de zaak aan de rechter - Advocaat - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

Uit artikel 446ter, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid om een beroep te doen op de raad van de orde van advocaten bij de controle van de erelonen, niet belet dat elk van de partijen, zich tot de burgerlijke rechter kan wenden om het geschil over het ereloon te beslechten (1). (1) Zie concl. O.M.

ADVOCAAT - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

- Art. 446ter Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Allerlei - Onttrekking van de zaak aan de rechter - Advocaat - Erelonen - Raad van de Orde - Controle - Burgerlijke rechter

- Art. 446ter Gerechtelijk Wetboek

Fiche de jurisprudence

AVOCAT - Honoraires - Conseil de l'Ordre - Contrôle - Juge civil

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Divers - Dessaisissement du juge - Avocat - Honoraires - Conseil de l'Ordre - Contrôle - Juge civil

Il suit de l'article 446ter, alinéas 1er et 2 du Code judiciaire, que la possibilité de solliciter le conseil de l'Ordre des avocats lors du contrôle des honoraires n'empêche pas que chacune des parties peut s'adresser au juge civil pour trancher le litige sur les honoraires (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

AVOCAT - Honoraires - Conseil de l'Ordre - Contrôle - Juge civil

- Art. 446ter Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Divers - Dessaisissement du juge - Avocat - Honoraires - Conseil de l'Ordre - Contrôle - Juge civil

- Art. 446ter Code judiciaire

Wanneer partijen bij het aangaan van een huurcontract de kleinhandelsbestemming hebben uitgesloten, kan het bewijs van de instemming van de verhuurder, die geen handelaar is, met een wijziging van deze bestemming, niet door middel van getuigen worden geleverd.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei - Huurcontract - Uitsluiting van kleinhandelsbestemming - Verhuurder - Geen handelaar - Instemming met bestemmingswijziging - Getuigenbewijs - Mogelijkheid

- Art. 1341 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Allerlei - Huurcontract - Uitsluiting van kleinhandelsbestemming - Bij geschrift - Verhuurder - Geen handelaar - Instemming met bestemmingswijziging - Getuigenbewijs - Mogelijkheid

- Art. 1341 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Lorsque les parties, lors de la conclusion du bail, ont exclu la destination de commerce de détail, la preuve de l'accord du bailleur, qui n'est pas commerçant, à la modification de cette destination, ne peut être reçue par témoins.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Divers - Contrat de bail - Exclusion de la destination de commerce de détail - Bailleur - Pas commerçant - Accord avec la modification de la destination - Preuve testimoniale - Possibilité

- Art. 1341 Code civil

- Art. 1er L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Divers - Contrat de bail - Exclusion de la destination de commerce de détail - Par écrit - Bailleur - Pas commerçant - Accord avec la modification de la destination - Preuve testimoniale - Possibilité

- Art. 1341 Code civil

- Art. 1er L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; degene die het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde of het verkrijgen van een onrechtmatig voordeel nastreeft, heeft geen rechtmatig belang (1); de omstandigheid dat de eiser zich in een onrechtmatige toestand bevindt, sluit niet uit dat hij kan bogen op de krenking van een rechtmatig belang (2). (1) Zie Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0061.N, AC 2006, nr. 120; Cass. 2 april 1998, AR C.94.0438.N, AC 1998, nr. 188, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF, toen advocaat-generaal. (2) Het OM concludeerde tot verwerping. Het ging in casu om afbraakwerken zonder vergunning. Nu de appelrechters de vordering van eiseres, de aannemer, tot betaling van haar factuur onontvankelijk verklaarden vermits geen vergoeding kan worden toegestaan voor het onwettig voordeel dat zij heeft verworven door werken die zonder de vereiste vergunningen zijn uitgevoerd, namen zij volgens het OM aan dat de vordering van eiseres strekte tot het behoud van een onrechtmatig voordeel, zodat hun beslissing naar recht verantwoord was.

VORDERING IN RECHTE - Belang

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

La violation d'un intérêt ne peut donner lieu à une action que si l'intérêt est licite; celui qui poursuit le maintien d'une situation contraire à l'ordre public ou l'obtention d'un avantage illicite, n'a pas d'intérêt licite (1); la circonstance que la demanderesse se trouve dans une situation illicite n'exclut pas qu'il puisse invoquer la violation d'un intérêt licite (2). (1) Voir Cass., 2 mars 2006, RG C.05.0061.N, Pas., 2006, n° 120; Cass., 2 avril 1998, RG C.94.0438.N, Pas., 1998, n° 188, avec les conclusions du procureur général M. DE SWAEF, alors avocat général, publiées dans A.C. (2) Le MP concluait au rejet. Il s'agissait, en l'espèce, de travaux de démolition sans permis. Dès lors que les juges d'appel ont déclaré irrecevable la demande de la demanderesse, l'entrepreneur, en paiement de sa facture au motif qu'une indemnité ne peut être accordée pour l'avantage illégal qu'elle a obtenu pour les travaux exécutés sans les permis requis, ils ont admis, selon le MP, que la demande de la demanderesse tendait au maintien d'un avantage illicite, de sorte que leur décision était légalement justifiée.

DEMANDE EN JUSTICE - Intérêt

- Art. 17 Code judiciaire

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars die het Nederlands als voertaal heeft, dient te worden afgewezen aangezien uit de wet blijkt dat het instituut slechts één uitvoerende kamer en één kamer van beroep, die het Nederlands als voertaal hebben, omvat, zodat de verwijzing naar een instantie van dezelfde rang in die omstandigheden niet mogelijk is en niet verenigbaar met de organisatie en de werking van de Uitvoerende Kamer van dit Beroepsinstituut (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2009, AR C.09.0011.F, AC 2009, nr. 160, waarin het verzoek tot onttrekking echter om dezelfde reden "onontvankelijk" werd verklaard.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars - Nederlandstalige uitvoerende kamer - Verwijzing naar een instantie van dezelfde rang - Onmogelijkheid

- Artt. 648, 1° tot en met 3°, en 658 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 7, § 3 Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Il y a lieu de rejeter la requête en dessaisissement de la Chambre exécutive de l'Institut professionnel des agents immobiliers d'expression néerlandaise dès lors qu'il ressort de la loi que l'institut ne dispose que d'une chambre exécutive et que d'une chambre d'appel d'expression néerlandaise de sorte que le renvoi à une instance de même rang est impossible dans ces circonstances et incompatible avec l'organisation et le fonctionnement de la chambre exécutive de cet Institut professionnel (1). (1) Voir Cass., 26 février 2009, RG C.09.0011.F, Pas., 2009, n° 160 dans lequel la requête en dessaisissement a toutefois été déclarée "irrecevable" pour le même motif.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Institut professionnel des agents immobiliers - Chambre exécutive d'expression néerlandaise - Renvoi à une instance de même rang - Impossibilité

- Art. 648, 1° à 3° inclus, et 658 Code judiciaire

- Art. 7, § 3 Loi-cadre du 3 août 2007

Wanneer de openbare orde het vereist, is de procureur des Konings, die op de zittingsbladen of de processen-verbaal van terechtzitting van de vrederechten van zijn arrondissement de in artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde controle uitoefent, bevoegd om de onttrekking van een zaak aan een vrederechter van dat arrondissement te vorderen (1). (1) Zie Cass. 24 juni 1994, AR nr. C.94.0214.F, AC 1994, nr. 333; Cass. 24 okt. 1997, AR nr. C.97.0307.F, AC 1997, nr. 426; Cass. 24 feb. 1998, AR nr. C.98.0011.F, AC 1999, nr. 112.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Zaak ingeschreven op de rol van een vrederechter - Partij met hoedanigheid van plaatsvervangend vrederechter - Verzoekschrift van de procureur des Konings tot onttrekking van de zaak aan de vrederechter - Ontvankelijkheid

- Art. 138bis, § 1 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque l'ordre public l'exige, le procureur du Roi, qui exerce sur les feuilles ou procès-verbaux d'audience des justices de paix de son arrondissement le contrôle prévu à l'article 788 du Code judiciaire, est compétent pour poursuivre le dessaisissement d'un juge de paix de cet arrondissement (1). (1) Voir Cass., 24 juin 1994, RG C.94.0214.F, Pas., 1994, n° 333; Cass., 24 octobre 1997, RG C.97.0307.F, Pas., 1997, n° 426; Cass., 27 février 1998, RG C.98.0011.F, Pas., 1998, n° 112.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Affaire inscrite au rôle d'une justice de paix - Partie ayant la qualité de juge de paix suppléant - Requête du procureur du Roi en dessaisissement du juge de paix - Recevabilité

- Art. 138bis, § 1er Code judiciaire

De geoorloofdheid van de oorzaak en het voorwerp van een overeenkomst dienen beoordeeld te worden naar het tijdstip van het sluiten ervan (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van oordeel was dat de litigieuze overeenkomst het oprichten van een bouwwerk in strijd met de stedenbouwkundige normen, die de openbare orde raken, tot voorwerp had en dat zij aldus een ongeoorloofd voorwerp had bij het afsluiten ervan, zodat de appelrechters hun beslissing om op die grond de overeenkomst nietig te verklaren naar recht hadden verantwoord.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak - Voorwerp - Geoorloofdheid - Beoordeling - Tijdstip

- Artt. 6 en 1131 Gerechtelijk Wetboek

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp - Oorzaak - Geoorloofdheid - Beoordeling - Tijdstip

- Artt. 6 en 1131 Gerechtelijk Wetboek

La licéité de la cause et l'objet d'une convention doivent être appréciés au moment de sa conclusion (1). (1) Le MP concluait au rejet dès lors qu'il estimait que la convention litigieuse avait pour objet l'érection d'une construction en violation des normes urbanistiques, qui touchent à l'ordre public et qu'elle avait, ainsi, un objet illicite lors de sa conclusion, de sorte que les juges d'appel avaient légalement justifié leur décision d'annuler, sur cette base, la convention.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Cause - Objet - Licéité - Appréciation - Moment

- Art. 6 et 1131 Code judiciaire

CONVENTION - Eléments constitutifs - Objet - Cause - Licéité - Appréciation - Moment

- Art. 6 et 1131 Code judiciaire

C.13.0242.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Cassatieverzoekschrift - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Ondertekening - Origineel - Afschrift - Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift moet, op straffe van nietigheid, zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie worden ondertekend; bij gebrek daaraan is het cassatieberoep niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013. nr.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Cassatieverzoekschrift - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Ondertekening - Origineel - Afschrift - Ontvankelijkheid

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions du procureur général Leclercq.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme du pourvoi et indications - Requête en cassation - Avocat à la Cour de cassation - Signature - Original - Copie - Recevabilité

La requête en cassation est signée tant sur la copie que sur l'original par un avocat à la Cour de cassation; à défaut, le pourvoi est irrecevable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme du pourvoi et indications - Requête en cassation - Avocat à la Cour de cassation - Signature - Original - Copie - Recevabilité

- Art. 1080 Code judiciaire

C.13.0254.N

12 december 2013

AC nr. ...

De vestiging van een erfdiensbaarheid bij authentieke akte is slechts noodzakelijk met het oog op de overschrijving op het hypotheekkantoor, in de gevallen waarin deze formaliteit is vereist voor de tegenwerpelijkheid van de erfdiensbaarheid aan derden.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei - Erfdiensbaarheid - Vestiging - Wijze - Authentieke akte - Noodzaak - Toepassingsgebied

- Artt. 639, 686 en 690 t.e.m. 696 Burgerlijk Wetboek

ERFDIENSTBAARHEID - Vestiging - Wijze - Authentieke akte - Noodzaak - Toepassingsgebied

- Artt. 639, 686 en 690 t.e.m. 696 Burgerlijk Wetboek

L'établissement d'une servitude par acte authentique n'est nécessaire qu'en vue de la transcription au bureau des hypothèques, dans les cas où cette formalité est requise pour que la servitude soit opposable à des tiers.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Divers - Servitude - Etablissement - Mode - Acte authentique - Nécessité - Champ d'application

- Art. 639, 686 et 690 à 696 inclus ² Code civil

SERVITUDE - Etablissement - Mode - Acte authentique - Nécessité - Champ d'application

- Art. 639, 686 et 690 à 696 inclus ² Code civil

De omstandigheden dat de afgevaardigd bestuurder en de financieel directeur van een vennootschap rechters in handelszaken zijn in de rechtbank van koophandel waarvoor zij een gedingpartij is, zijn niet van dien aard dat ze bij de verzoekster tot onttrekking van de zaak aan de rechter en bij derden een gewettigde verdenking zouden doen ontstaan betreffende de geschiktheid van die rechtbank om met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de zaak kennis te nemen; die rechtbank is immers samengesteld uit een aanzienlijk aantal rechters en rechters in handelszaken, en de zaak zal worden voorgelegd aan de voorzitter van de rechtbank, alleenzetelend zoals in kort geding, aangezien zij betrekking heeft op een vordering tot staking en er wordt niet aangegeven dat de voornoemde personen een ander dan functioneel belang bij deze zaak zouden hebben.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter - Gewettigde verdenking - Rechtbank van koophandel - Rechter in handelszaken - Bestuurder van vennootschap en financieel directeur van de litigieuze vennootschap - Onpartijdigheid

- Art. 648, 2° *Gerechtelijk Wetboek*

Les circonstances que l'administrateur délégué et le directeur financier d'une société sont des juges consulaires au tribunal de commerce devant qui elle est partie à un litige ne sont pas de nature à inspirer à la requérante en dessaisissement et aux tiers une suspicion légitime quant à l'aptitude dudit tribunal de connaître de la cause avec l'indépendance et l'impartialité requises, dès lors que ce tribunal est constitué d'un nombre important de juges et de juges consulaires, de ce que la cause, ayant pour objet une action en cessation, sera soumise au président du tribunal siégeant seul comme en référé et de ce qu'il n'est pas allégué que les personnes précitées auraient un intérêt autre que fonctionnel par rapport à cette cause.

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Tribunal de commerce - Juge consulaire - Administrateur de société et directeur financier de la société en litige - Impartialité

- Art. 648, 2° *Code judiciaire*

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het *Gerechtelijk Wetboek*, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen - Beroepsinstituut - Tuchtrechtelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet

- Art. 9, § 7, vierde lid *Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen*

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 10 en 11 *Grondwet 1831*

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Tuchtrechtelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting

En vertu de l'article 9, § 7, alinéa 4, de la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services, codifiée par l'arrêté royal du 3 août 2007, la requête par laquelle est formé le pourvoi en cassation dirigé contre une décision disciplinaire rendue par une chambre d'appel d'un institut professionnel régi par cette loi doit, conformément aux articles 478, alinéa 1er, et 1080 du Code judiciaire, être signée par un avocat à la Cour de cassation; ledit article 9, § 7, alinéa 4, ne viole pas les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il impose le ministère d'un avocat à la Cour de cassation (1). (1) V. Cass., 16 décembre 2011, R.G. D.11.0014.F, Pas. 2011, n° 693 et les conclusions du M.P.; C. const., arrêt n° 160/2012 du 20 décembre 2012.

POURVOI EN CASSATION - Matière disciplinaire - Formes - Institut professionnel - Décision disciplinaire - Pourvoi - Obligation de recourir au ministère d'un avocat à la Cour de cassation - Compatibilité avec la Constitution

- Art. 9, § 7, al. 4 *Loi-cadre du 3 août 2007*

- Art. 478, al. 1er et 1080 *Code judiciaire*

- Art. 10 et 11 *Constitution 1831*

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 -

een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet - Artikel 6.3.c - Beroepsinstituut

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

GRONDWET - Art. 10 - Artikel 11 - Beroepsinstituut - Tuchtrechtelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE - Beroepsinstituut - Tuchtrechtelijke beslissing - Cassatieberoep - Verplichting een beroep te doen op een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bestaanbaarheid met de Grondwet

- Art. 9, § 7, vierde lid Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

- Artt. 478, eerste lid, en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

Décision disciplinaire - Pourvoi - Obligation de recourir au ministère d'un avocat à la Cour de cassation - Compatibilité avec la Constitution - Article 6, § 3.c - Institut professionnel

- Art. 9, § 7, al. 4 Loi-cadre du 3 août 2007

- Art. 478, al. 1er et 1080 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1831

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Article 11 - Institut professionnel - Décision disciplinaire - Pourvoi - Obligation de recourir au ministère d'un avocat à la Cour de cassation - Compatibilité avec la Constitution

- Art. 9, § 7, al. 4 Loi-cadre du 3 août 2007

- Art. 478, al. 1er et 1080 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1831

AVOCAT A LA COUR DE CASSATION - Institut professionnel - Décision disciplinaire - Pourvoi - Obligation de recourir au ministère d'un avocat à la Cour de cassation - Compatibilité avec la Constitution

- Art. 9, § 7, al. 4 Loi-cadre du 3 août 2007

- Art. 478, al. 1er et 1080 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1831

D.11.0017.F

29 november 2013

AC nr. ...

De rechtsprekende bevoegdheid die binnen de beroepsorden wordt uitgeoefend, gaat niet uit van de Natie zodat de personen ze uitoefenen, de eed waarin artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 voorziet, niet dienen af te leggen alvorens hun betrekking te aanvaarden.

APOTHEKER - Beroepsorde - Opdracht - Wijze van uitoefening - Personen met rechtsprekende bevoegdheid

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Opdracht - Wijze van uitoefening - Personen met rechtsprekende bevoegdheid

ADVOCAAT - Beroepsorde - Opdracht - Wijze van uitoefening - Personen met rechtsprekende bevoegdheid

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Opdracht - Wijze van uitoefening - Personen met rechtsprekende bevoegdheid

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

De eedaflegging bij de aanvang van der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie, waarbij niet alleen gehoorzaamheid aan de wetten wordt beloofd maar die ook een belofte van getrouwheid aan de Koning inhoudt, d.w.z. aan de Staat in al zijn fundamentele organen, waarvan de Koning het symbool is, vormt een politieke waarborg voor de regelmatige werking van die organen is dus verplicht voor al degenen die door hun ambt bijdragen tot de uitoefening van de machten die uitgaan van de Natie.

AMBTENAAR - Algemeen - Grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie - Eed - Voorwerp

Le pouvoir juridictionnel qui s'exerce au sein des ordres professionnels n'émane pas de la Nation, de sorte que les personnes qui en sont investies ne doivent, avant d'entrer en fonction, pas prêter le serment prescrit à l'article 2 du décret du 20 juillet 1831.

PHARMACIEN - Ordre professionnel - Mission - Mode d'exercice - Personnes investies du pouvoir juridictionnel

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Mission - Mode d'exercice - Personnes investies du pouvoir juridictionnel

AVOCAT - Ordre professionnel - Mission - Mode d'exercice - Personnes investies du pouvoir juridictionnel

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Mission - Mode d'exercice - Personnes investies du pouvoir juridictionnel

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

Le serment à la mise en vigueur de la monarchie constitutionnelle représentative qui ne contient pas seulement la promesse d'obéissance aux lois mais aussi une promesse de fidélité au Roi, c'est-à-dire à l'État considéré dans ses institutions fondamentales, dont le Roi est le symbole, constitue une garantie politique du fonctionnement régulier de ces institutions et s'impose, dès lors, à tous ceux qui concourent par leurs fonctions à l'exercice des pouvoirs émanant de la Nation.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Monarchie constitutionnelle représentative - Serment - Objet

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

BEWIJS - Algemeen - Grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie - Eed - Voorwerp

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

EED - Grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie - Eed - Voorwerp

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen - Grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie - Eed - Voorwerp

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

Hoewel de beroepsorden door de wet opgerichte publiekrechtelijke organen zijn die binnen de werkingssfeer van sommige vrije beroepen een opdracht van algemeen belang uitoefenen, oefenen ze die opdracht, zij het met bevoegdheden van een openbare overheid, slechts uit onder een stelsel van autonomie dat voortvloeit uit een eigen rechtsorde die geldt voor een deel van de samenleving, die onderscheiden is van de volledige samenleving waarvoor de Staat verantwoordelijk is.

ADVOCAAT - Beroepsorde - Opdracht - Wijze van uitoefening

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

APOTHEKER - Beroepsorde - Opdracht - Wijze van uitoefening

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Opdracht - Wijze van uitoefening

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Opdracht - Wijze van uitoefening

- Art. 2 Decr. 20 juli 1831

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

PREUVE - Généralités - Monarchie constitutionnelle représentative - Serment - Objet

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

SERMENT; VOIR AUSSI: 077 PREUVE - Monarchie constitutionnelle représentative - Serment - Objet

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

ORGANISATION JUDICIAIRE - Généralités - Monarchie constitutionnelle représentative - Serment - Objet

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

Si les ordres professionnels sont des institutions de droit public créées par la loi en vue d'assumer, dans le ressort de certaines professions libérales, une mission d'intérêt général, ils n'exercent cette mission, fût-ce avec des attributs de puissance publique, que sous un régime d'autonomie qui procède d'un ordre juridique propre régissant une société partielle, distincte de la société globale qu'assume l'État.

AVOCAT - Ordre professionnel - Mission - Mode d'exercice

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

PHARMACIEN - Ordre professionnel - Mission - Mode d'exercice

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Mission - Mode d'exercice

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Mission - Mode d'exercice

- Art. 2 Décret du 20 juillet 1831

D.11.0019.N

31 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Uitoefening beroep - Wijzen - Architect-ambtenaar - Architect-bezoldigde - Grenzen - Ander beroep dan dat van architect - Privaatrechtelijke dienstbetrekking - Gevolg - Beroep van zelfstandige architect - Deeltijdse uitoefening

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Uitoefening beroep - Geen inschrijving - Verbod

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Exercice de la profession - Modes - Architecte fonctionnaire - Architecte appointé - Limites - Profession autre que celle d'architecte - Emploi régi par les règles de droit privé - Conséquence - Profession d'architecte indépendant - Exercice à temps partiel

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Exercice de la profession - Pas d'inscription - Interdiction

Het beroep van architect kan worden uitgeoefend hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar, hetzij als bezoldigde, maar de architect-ambtenaar mag, behoudens de in de wet voorziene uitzonderingsgevallen, niet optreden als zelfstandig architect en de architect-bezoldigde mag slechts optreden als zelfstandige architect mits machtiging van de raad van de Orde; uit de toepasselijk wettelijke bepalingen volgt niet dat het degene die een ander beroep dan dat van architect uitoefent in het kader van een privaatrechtelijke dienstbetrekking, verboden is het beroep van architect deeltijds als zelfstandige architect uit te oefenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Uitoefening beroep - Wijzen - Architect-ambtenaar - Architect-bezoldigde - Grenzen - Ander beroep dan dat van architect - Privaatrechtelijke dienstbetrekking - Gevolg - Beroep van zelfstandige architect - Deeltijdse uitoefening

- Artt. 4, eerste lid, 5, eerste lid, en 6, eerste lid Reglement van beroepsplichten van architecten

- Artt. 7, eerste lid, en 8, eerste lid Reglement van beroepsplichten van architecten

- Art. 5, eerste, tweede en derde lid Wet 20 feb. 1939

Het verbod het beroep van architect in welke hoedanigheid ook uit te oefenen zonder inschrijving op een van de tabellen van de orde of op een lijst van stagiairs geldt enkel ten aanzien van degene die, hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar of beambte van een openbare dienst, hetzij als bezoldigde handelingen stelt die behoren tot het monopolie van de architect (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Uitoefening beroep - Geen inschrijving - Verbod

- Art. 4, eerste lid Reglement van beroepsplichten van architecten

- Art. 4, eerste lid Wet 20 feb. 1939

- Art. 5 Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

La profession d'architecte peut être exercée soit en qualité d'indépendant, soit en qualité de fonctionnaire soit en qualité d'appointé mais l'architecte-fonctionnaire, sauf dans les cas d'exception prévus par la loi, ne peut exercer sa profession en qualité d'indépendant et l'architecte-appointé ne peut exercer sa profession en qualité d'architecte indépendant que moyennant l'autorisation du conseil de l'Ordre; il ne ressort pas des dispositions légales applicables que celui qui exerce une autre profession que celle d'architecte dans le cadre d'un emploi régi par les règles de droit privé, est interdit d'exercer la profession d'architecte à temps partiel en qualité d'indépendant (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Exercice de la profession - Modes - Architecte fonctionnaire - Architecte appointé - Limites - Profession autre que celle d'architecte - Emploi régi par les règles de droit privé - Conséquence - Profession d'architecte indépendant - Exercice à temps partiel

- Art. 4, al. 1er, 5, al. 1er, et 6, al. 1er Règlement de déontologie des architectes

- Art. 7, al. 1er, et 8, al. 1er Règlement de déontologie des architectes

- Art. 5, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 février 1939

L'interdiction d'exercer la profession d'architecte en quelque qualité que ce soit sans être inscrit à l'un des tableaux de l'Ordre ou sur une liste des stagiaires ne vaut qu'à l'égard de ceux qui, soit en qualité d'indépendant, soit en qualité de fonctionnaire ou agent d'un service public, soit en qualité d'appointé posent des actes qui relèvent du monopole des architectes (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Exercice de la profession - Pas d'inscription - Interdiction

- Art. 4, al. 1er Règlement de déontologie des architectes

- Art. 4, al. 1er L. du 20 février 1939

- Art. 5 L. du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes

D.12.0009.N

22 februari 2013

AC nr. ...

Geen van de sancties die krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers door de provinciale raad kunnen opgelegd worden, ook al moeten ze op hun evenredigheid kunnen worden getoetst, zijn te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 2009, AR D.09.0004.N, AC 2009, nr. 761.

Aucune des sanctions pouvant être infligées par le conseil provincial en vertu de l'article 16 de l'arrêté royal n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens, même si elles doivent pouvoir être contrôlée du point de vue de leur proportionnalité, ne peuvent être considérées comme des traitements ou des peines au sens de l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir Cass., 17 décembre 2009, RG D.09.0004.N, Pas. 2009, n° 761.

APOTHEKER - Tucht - Sancties - Evenredigheid - Toetsing - Artikel 3 E.V.R.M.

- Art. 16 KB nr. 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Apotheker - Tucht - Sancties - Evenredigheid - Toetsing

- Art. 16 KB nr. 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

PHARMACIEN - Discipline - Sanctions - Proportionnalité - Contrôle - Article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 16 A.R. n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Pharmacien - Discipline - Sanctions - Proportionnalité - Contrôle

- Art. 16 A.R. n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

D.12.0017.F

3 januari 2013

AC nr. ...

Het Hof is niet bevoegd om te oordelen over de feitelijke overwegingen op grond waarvan de bestreden beslissing oordeelt dat de schrapping in dit geval een geschikte straf is voor de oude nalatigheden die t.a.v. de advocaat bewezen zijn verklaard.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Advocaat - Juridische tweedelijnsbijstand - Kwaliteit van de prestaties van advocaten - Toezicht - Tekortkoming - Tuchtprocedure - Straf - Schrapping - Motivering - Toezicht van het Hof

Artikel 474 van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de procedure na afloop waarvan de raad van de orde, bij een met redenen omklede beslissing, een advocaat kan schrappen van de lijst van de advocaten die prestaties wensen te verrichten in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand.

ADVOCAAT - Juridische tweedelijnsbijstand - Kwaliteit van de prestaties van advocaten - Toezicht - Tekortkoming - Tuchtprocedure - Inleiding - Termijn - Toepasselijke bepaling - Art. 508/8, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

De bestreden beslissing verantwoordt zijn beslissing niet naar recht om de kosten van de rechtspleging in hoger beroep, die forfaitair zijn vastgesteld op 500 euro, aan de betrokken advocaat ten laste te leggen, wanneer ze niet vaststelt dat het onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting tot kosten in hoger beroep hebben geleid en evenmin verduidelijkt waarom de schade alleen maar naar billijkheid kan worden bepaald (1). (1) Zie Cass. 18 april 2011, AR C.10.0548.F, AC 2011, nr. 263.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Advocaat - Tuchtprocedure - Kosten van het onderzoek en van het onderzoek ter terechtzitting - Ten laste van de betrokken advocaat - Voorwaarde - Berekeningswijze - Raming - Art. 460, zesde lid Gerechtelijk Wetboek - Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek - ADVOCAAT - Tuchtprocedure - Kosten van het onderzoek en van het

Il n'est pas au pouvoir de la Cour de procéder à une appréciation des considérations de fait pour lesquelles une sentence attaquée juge que la radiation constitue en l'espèce la sanction adaptée des manquements anciens établis à charge de l'avocat.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Avocat - Aide juridique de deuxième ligne - Qualité des prestations des avocats - Contrôle - Manquement - Procédure disciplinaire - Sanction - Radiation - Motivation - Contrôle de la Cour

L'article 474 du Code judiciaire ne s'applique pas à la procédure à l'issue de laquelle le conseil de l'ordre peut par décision motivée radier un avocat de la liste des avocats désireux d'accomplir des prestations au titre de l'aide juridique de deuxième ligne.

AVOCAT - Aide juridique de deuxième ligne - Qualité des prestations des avocats - Contrôle - Manquement - Procédure disciplinaire - Ouverture - Délai - Disposition applicable - Art. 508/8, al. 2 Code judiciaire

La sentence attaquée ne justifie pas légalement sa décision de mettre à charge de l'avocat concerné les frais de la procédure d'appel fixés forfaitairement à 500 euros, sans constater ni que l'enquête et l'instruction d'audience ont occasionné des frais en appel ni la raison pour laquelle il serait impossible de déterminer le dommage autrement qu'en équité (1). (1) Voir Cass. 18 avril 2011, RG C.10.548.F, Pas. 2011, n° 263.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Avocat - Procédure disciplinaire - Frais occasionnés par l'enquête et l'instruction d'audience - A charge de l'avocat concerné - Condition - Mode de calcul - Evaluation - Art. 460, al. 6 Code judiciaire - Art. 1382 et 1383 Code civil - AVOCAT - Procédure disciplinaire - Frais occasionnés par l'enquête et

onderzoek ter terechtzitting - Ten laste van de betrokken advocaat - Voorwaarde - Berekeningswijze

- Art. 460, zesde lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

l'instruction d'audience - A charge de l'avocat concerné - Condition - Mode de calcul

- Art. 460, al. 6 Code judiciaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

D.12.0020.N

28 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

ADVOCAAT - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Verbod het gerechtsgebouw te betreden - Aard

ADVOCAAT - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Ontzegging toegang tot in België gelegen strafinrichtingen - Bevoegdheid stafhouder

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Verbod het gerechtsgebouw te betreden - Aard

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

AVOCAT - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Défense de fréquenter le palais - Nature

AVOCAT - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Privation de l'accès à des établissements pénitentiaires situés en Belgique - Compétence du bâtonnier

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Défense de fréquenter le palais - Nature

De bewarende maatregelen in artikel 473 Gerechtelijk Wetboek zijn maatregelen die de stafhouder neemt wanneer de voorzichtigheid dit eist om nadeel aan derden en aan de eer van de Orde te voorkomen wanneer "aan een advocaat feiten ten laste worden gelegd"; uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat deze maatregel los van de opening van een tuchtonderzoek kan worden genomen en zonder dat een voorafgaande veroordeling hiertoe vereist is; hieruit volgt dat de aard van de opgelegde maatregel louter bewarend is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

Les mesures conservatoires visées à l'article 473 du Code judiciaire sont des mesures prises par le bâtonnier lorsque la prudence l'exige afin de prévenir tout préjudice à des tiers et à l'honneur de l'Ordre lorsque "des faits sont reprochés à un avocat"; il ressort de la genèse de cette disposition que cette mesure peut être prise en-dehors de l'ouverture d'une instruction disciplinaire et sans qu'une condamnation préalable soit requise; il s'ensuit que la mesure infligée est de nature purement conservatoire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ADVOCAAT - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Verbod het gerechtsgebouw te betreden - Aard

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Verbod het gerechtsgebouw te betreden - Aard

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

AVOCAT - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Défense de fréquenter le palais - Nature

- Art. 473 Code judiciaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Défense de fréquenter le palais - Nature

- Art. 473 Code judiciaire

Het middel dat in zijn geheel ervan uitgaat dat artikel 473 Gerechtelijk Wetboek de stafhouder niet toelaat om een advocaat de toegang tot in België gelegen strafinrichtingen te ontzeggen, faalt naar recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

Le moyen qui est fondé dans son ensemble sur l'hypothèse que l'article 473 du Code judiciaire ne permet pas au bâtonnier de priver un avocat de l'accès à des établissements pénitentiaires situés en Belgique, manque en droit (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ADVOCAAT - Bewarende maatregelen door de stafhouder - Ontzegging toegang tot in België gelegen strafinrichtingen - Bevoegdheid stafhouder

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

AVOCAT - Mesures conservatoires prises par le bâtonnier - Privation de l'accès à des établissements pénitentiaires situés en Belgique - Compétence du bâtonnier

- Art. 473 Code judiciaire

D.12.0021.N

29 maart 2013

AC nr. ...

Jurisprudentiefiche

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Geen conclusie onder de processtukken - Vaststelling dat een conclusie is

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Aucune conclusions parmi les pièces de la procédure -

Wanneer, in burgerlijke zaken, een middel is afgeleid uit het gebrek aan antwoord op de conclusie en de bestreden beslissing vaststelt dat de advocaten van een partij een conclusie hebben neergelegd, doch die conclusie niet voorkomt onder de processtukken, en de bewoordingen ervan noch in de bestreden beslissing noch in enig ander stuk waarop het Hof acht vermag te slaan zijn weergegeven, kan het Hof niet nagaan of op de bedoelde conclusie is geantwoord (1). (1) Zie de concl. van het OM.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Geen conclusie onder de processtukken - Vaststelling dat een conclusie is genomen

- Art. 149 Grondwet 1994

Lorsque, en matière civile, un moyen est déduit du défaut de réponse aux conclusions et que la décision attaquée constate que les avocats d'une partie ont déposé des conclusions mais qu'elles ne figurent pas dans les pièces de la procédure, et que ses termes ne sont reproduits ni dans la décision attaquée ni dans aucune autre pièce à laquelle la Cour peut avoir égard, la Cour ne peut examiner s'il y a eu une réponse à ces conclusions (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Aucune conclusions parmi les pièces de la procédure - Constatation que des conclusions ont été prises

- Art. 149 Constitution 1994

D.13.0003.F

15 november 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 435 van het Gerechtelijk Wetboek moet de raad van de Orde van Advocaten erover waken dat de advocaten-stagiairs de hun opgelegde stageverplichtingen nakomen, niet alleen op grond van de reglementen van de balie maar ook op grond van die van de betrokken communautaire orde, en degene die niet aantoonbaar dat hij alle voormelde verplichtingen is nagekomen, van de lijst van stagiairs weglaten.

ADVOCAAT - Advocaten-stagiairs - Niet-nakoming van een verplichting van een communautaire orde - Sanctie - Bevoegd orgaan

- Artt. 435, eerste, derde en vierde lid, 495, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 496, eerste lid, 498, 499 en 500 Gerechtelijk Wetboek

L'article 435 du Code judiciaire charge le conseil de l'ordre des avocats de veiller à l'accomplissement par les avocats stagiaires des obligations du stage mises à leur charge, non seulement par les règlements du barreau mais également par ceux de l'ordre communautaire concerné et d'omettre de la liste des stagiaires celui qui ne justifie pas avoir accompli l'ensemble de ces obligations.

AVOCAT - Avocats stagiaires - Manquement à une obligation d'un ordre communautaire - Sanction - Organe compétent

- Art. 435, al. 1er, 3 et 4, 495, al. 1er Code judiciaire

- Art. 496, al. 1er, 498, 499 et 500 Code judiciaire

De stageverplichtingen in artikel 435, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, worden vastgesteld door de reglementen van de communautaire ordes en, aanvullend, door die van de balies.

ADVOCAAT - Advocaten-stagiairs - Vaststellingen van de verplichtingen van de stage en de beroepsopleiding - Bevoegdheid

- Artt. 435, 1e lid, 495, 1e lid, 496, 1e lid, 498, 499 en 500 Gerechtelijk Wetboek

Les obligations du stage visées à l'article 435, alinéa 1er, du Code judiciaire sont déterminées par les règlements des ordres communautaires et, de manière supplétive et complémentaire, par ceux des barreaux.

AVOCAT - Avocats stagiaires - Détermination des obligations du stage et formation professionnelle - Compétence

- Art. 435, al. 1er, 495, al. 1er, 496, al. 1er, 498, 499 et 500 Code judiciaire

F.07.0025.F

22 november 2013

AC nr. 252

Met toepassing van voornoemd artikel 6, §2, tweede lid, a) moet het gebruik, zonder overeengekomen huurprijs, van een voor het bedrijf bestemd goed van een belastingplichtige rechtspersoon voor de privédoeleinden van de zaakvoerder ervan, gelijkgesteld worden met een dienst verricht onder bezwarende titel; de vennootschap heeft bijgevolg het recht om de over alle bouwkosten van het goed betaalde bedragen aan voorbelasting af te trekken, overeenkomstig artikel 17, § 2, van de zesde richtlijn (1). (1) HvJ, arrest van 18 juli 2013, C-210/11 en C-211/11 op prejudiciële vraag bij arrest van 7 april 2011 van het Hof, AC 2011, AR F.07.0025.F, nr. 252, met concl. O.M. in Pas. 2011.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikelen 6 en 13 - Onroerend goed - Eigendom van een rechtspersoon - Gedeeltelijke privative terbeschikkingstelling aan zijn zaakvoerder - Vrijgestelde verhuur van onroerende goederen in de zin van de richtlijn - Gelijkstelling met een dienstverrichting onder bezwarende titel - Bouwkosten

Artikel 44, §3, 2°, van het btw-wetboek kan niet worden toegepast in zoverre het, in strijd met de zesde richtlijn, een dergelijk gebruik gelijkstelt met een van de belasting vrijgestelde huur van een onroerend goed (1). (1) HvJ, arrest van 18 juli 2013, C-210/11 en C-211/11 op prejudiciële vraag bij arrest van 7 april 2011 van het Hof, AC 2011, AR F.07.0025.F, nr. 252, met concl. O.M. in Pas. 2011.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Onroerend goed - Eigendom van een rechtspersoon - Gedeeltelijke privative terbeschikkingstelling aan zijn zaakvoerder - Artikel 44, § 3, 2°, van het btw-wetboek - Bestaanbaarheid met de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

De omstandigheid dat dat de nationale inkomstenbelastingregeling deze terbeschikkingstelling beschouwt als een voordeel in natura dat ontstaat uit de uitvoering door de gebruikers van hun statutaire opdracht of hun arbeidsovereenkomst, maakt dienaangaande geen verschil (1). (1) HvJ, arrest van 18 juli 2013, C-210/11 en C-211/11 op prejudiciële vraag bij arrest van 7 april 2011 van het Hof, AC 2011, AR F.07.0025.F, nr. 252, met concl. O.M. in Pas. 2011.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikelen 6 en 13 - Onroerend goed - Eigendom van een rechtspersoon - Gedeeltelijke privative terbeschikkingstelling aan zijn zaakvoerder - Vrijgestelde verhuur van onroerende goederen in de zin van de richtlijn - Voordeel in natura in de zin van de nationale regering

En application de l'article 6, § 2, alinéa 1er, sous a), précité, l'utilisation, sans loyer convenu, d'un bien affecté à l'entreprise d'une personne morale assujettie pour les besoins privés de son gérant doit être assimilée à une prestation de services effectuée à titre onéreux et que, ne relevant pas de l'article 13, B, sous b), de la sixième directive, cette utilisation ne peut s'analyser en une location; la société a, dès lors, le droit de déduire la taxe sur la valeur ajoutée acquittée en amont sur la totalité des frais de construction du bien, conformément à l'article 17, § 2, de la sixième directive (1). (1) CJUE, arrêt du 18 juillet 2013, C-210/11 et C-211/11, rendu sur question préjudicielle posée par arrêt de la Cour du 7 avril 2011, Pas., 2011, R.G. F.07.0025.F, n° 252, avec les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Articles 6 et 13 - Immeuble - Propriété d'une personne morale - Mise à disposition privative partielle de son gérant - Location d'immeuble exonérée au sens de la directive - Assimilation à une prestation de services effectuée à titre onéreux - Frais de construction

L'article 44, § 3, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée ne peut être appliqué en ce que, en contradiction avec la sixième directive, il assimile pareille utilisation à la location d'un immeuble exonérée de la taxe (1). (1) CJUE, arrêt du 18 juillet 2013, C-210/11 et C-211/11, rendu sur question préjudicielle posée par arrêt de la Cour du 7 avril 2011, Pas., 2011, R.G. F.07.0025.F, n° 252, avec les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Immeuble - Propriété d'une personne morale - Mise à disposition privative partielle de son gérant - Article 44, § 3, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Conformité à la Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

Le fait qu'une telle mise à disposition est considérée, au regard de la réglementation nationale relative à l'impôt sur le revenu, comme un avantage en nature découlant de l'exécution par ces bénéficiaires de leur mission statutaire ou de leur contrat d'emploi n'a pas d'incidence à cet égard (1). (1) CJUE, arrêt du 18 juillet 2013, C-210/11 et C-211/11, rendu sur question préjudicielle posée par arrêt de la Cour du 7 avril 2011, Pas., 2011, R.G. F.07.0025.F, n° 252, avec les conclusions du M.P.1 Id.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Articles 6 et 13 - Immeuble - Propriété d'une personne morale - Mise à disposition privative partielle de son gérant - Location d'immeuble exonérée au sens de la directive - Avantage en nature au sens de la réglementation nationale

De artikelen 6, §2, tweede lid, a) en 13, B, b) van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals zij werd gewijzigd door Richtlijn 95/7/EG van de Raad van 10 april 1995, moeten aldus worden uitgelegd dat ze beletten dat de terbeschikkingstelling van een gedeelte van een aan een rechtspersoon toebehorend onroerend goed voor de privédoeleinden van de beheerder ervan zonder dat de gebruikers voor het gebruik van dat onroerend goed een huurprijs in geld als tegenprestatie betalen, geldt als een van belasting vrijgestelde verhuur van onroerend goed in de zin van die richtlijn (1). (1) HvJ, arrest van 18 juli 2013, C-210/11 en C-211/11 op prejudiciële vraag bij arrest van 7 april 2011 van het Hof, AC 2011, AR F.07.0025.F, nr. 252, met concl. O.M. in Pas. 2011.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikelen 6 en 13 - Onroerend goed - Eigendom van een rechtspersoon - Gedeeltelijke privatieve terbeschikkingstelling aan zijn zaakvoerder - Geen in geld te betalen huur - Vrijgestelde verhuur van onroerende goederen in de zin van de richtlijn

De voornoemde artikelen 6, §2, tweede lid, a) en 13, B, b) moeten aldus worden uitgelegd dat de omstandigheid dat de gehele of gedeeltelijke terbeschikkingstelling van het volledig aan het bedrijf toebehorende onroerend goed aan de beheerders, bestuurders of vennoten ervan, wel of niet rechtstreeks verband met de exploitatie van het bedrijf houdt, irrelevant is om uit te maken of deze terbeschikkingstelling onder de vrijstelling van de tweede van die bepalingen valt (1). (1) HvJ, arrest van 18 juli 2013, C-210/11 en C-211/11 op prejudiciële vraag bij arrest van 7 april 2011 van het Hof, AC 2011, AR F.07.0025.F, nr. 252, met concl. O.M. in Pas. 2011.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikelen 6 en 13 - Onroerend goed - Eigendom van een rechtspersoon - Volledige of gedeeltelijke privatieve terbeschikkingstelling aan zijn zaakvoerder - Vrijgestelde verhuur van onroerende goederen in de zin van de richtlijn - Al dan niet in rechtstreeks verband met de exploitatie van de onderneming - Relevantie

Les articles 6, § 2, alinéa 1er, sous a), et 13, B, sous b), de la sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 en matière d'harmonisation des législations des États membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires - système commun de taxe sur la valeur ajoutée: assiette uniforme, telle qu'elle a été modifiée par la directive 95/7/CE du Conseil du 10 avril 1995, doivent être interprétés en ce sens qu'ils s'opposent à ce que la mise à disposition d'une partie d'un bien immeuble appartenant à une personne morale pour les besoins privés du gérant de celle-ci, sans que soit prévu à charge du bénéficiaire, à titre de contrepartie de l'utilisation de cet immeuble, un loyer payable en espèces, constitue une location d'immeuble exonérée au sens de cette directive (1). (1) CJUE, arrêt du 18 juillet 2013, C-210/11 et C-211/11, rendu sur question préjudicielle posée par arrêt de la Cour du 7 avril 2011, Pas., 2011, R.G. F.07.0025.F, n° 252, avec les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Articles 6 et 13 - Immeuble - Propriété d'une personne morale - Mise à disposition privative partielle de son gérant - Absence de loyer payable en espèce - Location d'immeuble exonérée au sens de la directive

Les articles 6, § 2, alinéa 1er, sous a), et 13, B, sous b), précités doivent être interprétés en ce sens que, dans des situations telles que celles en cause au principal, la circonstance que la mise de tout ou partie de l'immeuble affecté à l'entreprise à la disposition des gérants, des administrateurs ou des associés de celle-ci a ou non un lien direct avec l'exploitation de l'entreprise est dépourvue de pertinence pour déterminer si cette mise à disposition relève de l'exonération prévue à la seconde de ces dispositions (1). (1) CJUE, arrêt du 18 juillet 2013, C-210/11 et C-211/11, rendu sur question préjudicielle posée par arrêt de la Cour du 7 avril 2011, Pas., 2011, R.G. F.07.0025.F, n° 252, avec les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Articles 6 et 13 - Immeuble - Propriété d'une personne morale - Mise à disposition privative totale ou partielle de son gérant - Location d'immeuble exonérée au sens de la directive - Lien direct ou non avec l'exploitation de l'entreprise - Pertinence

Artikel 49 van het EG-Verdrag, zoals het van toepassing was vóór de inwerkingtreding, op 1 december 2009, van het Verdrag van Lissabon, verzet zich tegen een regeling van een lidstaat zoals die van artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd bij de wet van 28 juli 1992 en vóór de wijziging ervan bij de wet van 15 december 2009, krachtens welke bezoldigingen voor prestaties of diensten die door een ingezeten belastingplichtige worden betaald aan een niet-ingezeten vennootschap, niet als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt wanneer die vennootschap in de lidstaat waar zij is gevestigd niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of voor de betrokken inkomsten aan een aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen dan die waaraan die inkomsten in de eerste lidstaat zijn onderworpen, tenzij de belastingplichtige bewijst dat deze bezoldigingen verband houden met werkelijke en oprechte verrichtingen en mits zij de normale grenzen niet overschrijden, terwijl volgens de algemene regel die bezoldigingen als beroepskosten aftrekbaar zijn indien zij noodzakelijk zijn om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en de belastingplichtige de echtheid en het bedrag van die bezoldigingen aantoont.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen - Inkomstenbelastingen - Personenbelasting - Beroepskosten - Ingezetene belastingplichtige - Commissies gestort aan een niet-ingezetene - Beroepskosten - Aftrekbaarheid - Artikel 54, WIB92 - Artikel 49, EG-Verdrag - Schending

- Art. 54 Wetboek van Strafvordering

- Art. 49 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Ingezetene belastingplichtige - Commissies gestort aan een niet-ingezetene - Beroepskosten - Aftrekbaarheid - Artikel 54, WIB92 - Artikel 49, EG-Verdrag - Schending

- Art. 54 Wetboek van Strafvordering

- Art. 49 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

L'article 49 du Traité CE dans sa version applicable avant l'entrée en vigueur du Traité de Lisbonne, le 1er décembre 2009, s'oppose à une réglementation d'un État membre, telle que celle de l'article 54 du Code des impôts sur les revenus 1992, dans la version modifiée par la loi du 28 juillet 1992, et avant sa modification par la loi du 15 décembre 2004, en vertu de laquelle les rémunérations de prestations ou de services versées par un contribuable résident à une société non-résidente ne sont pas considérées comme des frais professionnels déductibles lorsque cette dernière n'est pas soumise, dans l'État membre où elle est établie, à un impôt sur les revenus ou est soumise, pour les revenus concernés, à un régime de taxation notablement plus avantageux que celui dont relèvent ces revenus dans le premier État membre, à moins que le contribuable ne prouve que ces rémunérations correspondent à des opérations réelles et sincères et qu'elles ne dépassent pas les limites normales, tandis que, selon la règle générale, de telles rémunérations sont déductibles au titre de frais professionnels, dès lors qu'elles sont nécessaires pour acquérir ou conserver les revenus imposables et que le contribuable justifie la réalité et le montant de celles-ci.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Fondements - Impôts sur les revenus - Impôts des personnes physiques - Frais professionnels - Contribuable résident - Commissions versées à un non-résident - Frais professionnels - Déductibilité - Article 54, CIR92 - Article 49, Traité CE - Violation

- Art. 54 Code d'Instruction criminelle

- Art. 49 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Contribuable résident - Commissions versées à un non-résident - Frais professionnels - Déductibilité - Article 54, CIR92 - Article 49, Traité CE - Violation

- Art. 54 Code d'Instruction criminelle

- Art. 49 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de goederen zijn ontdekt, in beslag genomen en verbeurd, zijn bevoegd tot inning van accijnzen, ook al zijn deze goederen in een andere lidstaat in het douanegebied van de Unie binnengebracht, voor zover deze goederen voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden; indien de goederen in de lidstaat waar zij werden ontdekt en in beslag genomen, niet voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden, blijven de douaneautoriteiten van de eerste lidstaat van invoer bevoegd om de accijnzen te innen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Accijnsschuld - Inning - Bevoegde lidstaat

- Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zijn bevoegd tot inning van de douaneschuld; wanneer het niet mogelijk is te bepalen op welk grondgebied de overtreding of onregelmatigheid is begaan, wordt deze geacht te zijn begaan in de lidstaat waar zij is vastgesteld; indien de organisatie die zich garant heeft gesteld erin slaagt het vermoeden van bevoegdheid van de douaneautoriteiten van de lidstaat waar een overtreding of onregelmatigheid tijdens een vervoer onder geleide van een carnet TIR is vastgesteld, te weerleggen door aan de hand van de plaats van inschrijving van het carnet TIR en de verzegeling het bewijs te leveren van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk is begaan, worden de douaneautoriteiten van laatstgenoemde staat bevoegd tot inning van de douaneschuld.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Douaneschuld - Inning - Bevoegde lidstaat

- Art. 454, §§ 2 en 3, eerste en tweede lid EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

Les autorités douanières de l'État membre sur le territoire duquel les marchandises ont été découvertes, saisies et confisquées sont compétentes pour recouvrer l'accise, même si ces marchandises ont été introduites sur le territoire de l'Union dans un autre État membre, pour autant que ces marchandises sont détenues à des fins commerciales; si les marchandises ne sont pas détenues à des fins commerciales dans l'État membre sur le territoire duquel elles ont été découvertes et saisies, les autorités douanières de l'État membre d'importation restent compétentes pour recouvrer les accises.

DOUANES ET ACCISES - Accises - Dette d'accise - Recouvrement - Etat membre compétent

- Art. 6, al. 1er et 7, al. 1er Directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992

Les autorités douanières de l'Etat membre dans lequel l'infraction ou l'irrégularité a été effectivement commise sont compétentes pour recouvrer la dette douanière; lorsqu'il n'est pas possible de déterminer le territoire sur lequel l'infraction ou l'irrégularité a été commise celle-ci est réputée avoir été commise dans l'Etat membre où elle a été constatée; si l'association qui s'est portée garante réussit à réfuter la présomption de compétence des autorités douanières de l'État membre sur le territoire duquel une infraction ou une irrégularité a été constatée au cours d'un transport sous le couvert d'un carnet TIR au profit de celles de l'État membre sur le territoire duquel cette infraction ou cette irrégularité a été effectivement commise, les autorités douanières de ce dernier État deviennent compétentes pour percevoir la dette douanière.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Dette douanière - Recouvrement - Etat membre compétent

- Art. 454, § 2 et 3, al. 1er et 2 Règlement (C.E.E.) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992, établissant le code des douanes communautaire

- Art. 37 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

F.10.0036.F

22 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Faillissementscurator - Geldverduistering - Aanslag - Terugbetaling - Aftrekbaarheid

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Curateur de faillite - Détournement de sommes - Imposition - Remboursement - Déductibilité

Het arrest, dat vaststelt dat een advocaat werd veroordeeld wegens geldverduistering, gepleegd in de uitoefening van zijn ambt van faillissementscurator, dat de aldus verduisterde gelden het voorwerp zijn geweest van aanslagen in de personenbelasting voor de aanslagjaren 1990 tot 1993 en dat hij gedurende die jaren omvangrijke bedragen heeft terugbetaald, is naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat de litigieuze terugbetalingen aftrekbare beroepskosten zijn, op grond dat de terugbetalingen verschuldigd zijn doordat er onrechtmatige handelingen zijn gesteld in de uitoefening van de beroepswerkzaamheid en dat ze derhalve noodzakelijkerwijs inherent zijn aan de onrechtmatige verrichtingen die de belastbare inkomsten hebben opgeleverd, en dat de inning van de onrechtmatige inkomsten op zich de terugbetalingsverplichting heeft doen ontstaan die voortvloeit uit de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek maar ook, en meer bepaald wat betreft de verduisteringen door een curator, uit artikel 575, 4°, van het Wetboek van Koophandel, en dat die laatste wetsbepaling met name het vereiste verband legt met de beroepswerkzaamheid van de curator waardoor de terugbetaling uiteindelijk nauw en onvermijdelijk verbonden is met en derhalve inherent is aan die beroepswerkzaamheid (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Faillissementscurator - Geldverduistering - Aanslag - Terugbetaling - Aftrekbaarheid

- Artt. 49, eerste lid, en 53, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Est légalement justifié, l'arrêt, qui, après avoir constaté qu'un avocat a été condamné pour des faits de détournements de fonds commis dans l'exercice de ses fonctions de curateur de faillite, que les sommes ainsi détournées ont fait l'objet de cotisations à l'impôt des personnes physiques pour les exercices d'imposition 1990 à 1993 et qu'il a effectué des remboursements importants pendant les années 1994 à 1997, considère que les remboursements litigieux constituent des frais professionnels déductibles fiscalement en énonçant que les dépenses de remboursement sont dues en raison d'actes illicites commis dans l'exercice de l'activité professionnelle et, dès lors, nécessairement inhérentes aux opérations illicites qui ont produit les revenus imposés au titre de revenus professionnels et que c'est la perception des revenus illicites qui a par elle-même fait naître l'obligation de restituer, obligation résultant tant des articles 1382 et 1383 du Code civil que, plus spécialement en ce qui concerne les malversations d'un curateur, de l'article 575, 4°, du Code de commerce, et que cette dernière disposition légale établit notamment le lien requis avec l'activité professionnelle du curateur et rend le remboursement finalement intimement et nécessairement lié à et, dès lors, inhérent à cette activité professionnelle (1). (1) Voir les concl. contraires du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Curateur de faillite - Détournement de sommes - Imposition - Remboursement - Déductibilité

- Art. 49, al. 1er, et 53, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.10.0073.F

11 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Rechtsvordering - Niet aangegeven belastbare inkomsten - Rechtspersonen

De belastbare inkomsten, in de zin van artikel 358, §1, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, bevatten, voor de in artikel 220, 2° en 3°, van hetzelfde wetboek vermelde rechtspersonen, de in de artikelen 57 en 195, §1, eerste lid, bedoelde kosten die niet worden verantwoord door individuele fiches en een samenvattende opgave (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Rechtsvordering - Niet aangegeven belastbare inkomsten - Rechtspersonen

- Art. 358, § 1, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions du procureur général Leclercq.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Action judiciaire - Revenus imposables non déclarés - Personnes morales

Les revenus imposables, au sens de l'article 358, § 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus (1992), incluent, pour les personnes morales visées à l'article 220, 2° et 3°, du même code, les dépenses visées aux articles 57 et 195, § 1er, alinéa 1er, qui ne sont pas justifiées par des fiches individuelles et un relevé récapitulatif (1). (1) Voir les concl. du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Action judiciaire - Revenus imposables non déclarés - Personnes morales

- Art. 358, § 1er, 3° Code des impôts sur les revenus 1992

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat geen enkele aanspraak of betwisting die een partij in een van beide instanties opwerpt identiek kan zijn en evenmin dat de rechter, derhalve, een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) In zijn andersluidende schriftelijke conclusie kwam het O.M., dat van dezelfde regel uitging als het Hof, tot een tegenovergestelde beoordeling; over de regel, zie Cass. 4 dec. 2008, AR C.07.0412.F, AC 2008, nr. 698.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Belastingzaken - Zelfde partijen - Voorwerp en oorzaak van een reeds beslechte rechtsvordering niet dezelfde als die van een latere rechtsvordering

- Artt. 23 t.e.m. 28 Gerechtelijk Wetboek

De ce qu'il n'y a pas identité entre l'objet et la cause d'une action définitivement jugée et ceux d'une autre action ultérieurement exercée entre les mêmes parties, il ne se déduit pas nécessairement que pareille identité n'existe à l'égard d'aucune prétention ou contestation élevée par une partie dans l'une ou l'autre instance ni, partant, que le juge puisse accueillir une prétention dont le fondement est inconciliable avec la chose antérieurement jugée (1). (1) Dans ses conclusions écrites contraires, le Ministère public, partant de la même règle que la Cour, aboutissait à une appréciation inverse; sur la règle, v. Cass., 4 décembre 2008, RG C.07.0412.F, Pas., 2008, n° 698.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière fiscale - Mêmes parties - Absence d'identité d'objet et de cause entre une action jugée et une action exercée ultérieurement

- Art. 23 à 28 Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Bevoegdheid - Schending van de artikelen 10 en 11 Gw. - Draagwijdte

GRONDWETTELIJK HOF - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Bevoegdheid - Schending van de artikelen 10 en 11 Gw. - Draagwijdte

PREJUDICIEEL GESCHIL - Bevoegdheid - Schending van de artikelen 10 en 11 Gw. - Grondwettelijk Hof - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Draagwijdte

Artikel 70, § 2, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het het de rechtbank van eerste aanleg niet mogelijk maakt de in dit artikel voorgeschreven geldboete gepaard te laten gaan met uitstel; die vaststelling van gedeeltelijke ongrondwettigheid heeft echter niet tot gevolg dat die bepaling, in afwachting van een optreden van de wetgever, niet meer zou kunnen worden toegepast door de gerechten wanneer zij vaststellen dat de misdrijven vaststaan, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is met de ernst van het misdrijf en dat er geen reden zou zijn geweest om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ***.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Bevoegdheid - Schending van de

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Portée

COUR CONSTITUTIONNELLE - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Portée

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Cour constitutionnelle - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Portée

L'article 70, § 2, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il ne permet pas au tribunal de première instance d'assortir d'un sursis l'amende qu'il prévoit ; ce constat d'inconstitutionnalité partielle n'a toutefois pas pour conséquence que cette disposition ne pourrait plus, dans l'attente d'une intervention législative, être appliquée par les juridictions lorsque celles-ci constatent que les infractions sont établies, que le montant de l'amende n'est pas disproportionné à la gravité de l'infraction et qu'il n'y aurait pas eu lieu d'accorder un sursis même si cette mesure avait été prévue par la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution -

artikelen 10 en 11 Gw. - Draagwijdte

- Art. 70, § 2, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Portée

- Art. 70, § 2, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Artikel 70, § 2, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het het de rechtbank van eerste aanleg niet mogelijk maakt de in dit artikel voorgeschreven geldboete gepaard te laten gaan met uitstel; die vaststelling van gedeeltelijke ongrondwettigheid heeft echter niet tot gevolg dat die bepaling, in afwachting van een optreden van de wetgever, niet meer zou kunnen worden toegepast door de gerechten wanneer zij vaststellen dat de misdrijven vaststaan, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is met de ernst van het misdrijf en dat er geen reden zou zijn geweest om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ***.

L'article 70, § 2, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il ne permet pas au tribunal de première instance d'assortir d'un sursis l'amende qu'il prévoit; ce constat d'inconstitutionnalité partielle n'a toutefois pas pour conséquence que cette disposition ne pourrait plus, dans l'attente d'une intervention législative, être appliquée par les juridictions lorsque celles-ci constatent que les infractions sont établies, que le montant de l'amende n'est pas disproportionné à la gravité de l'infraction et qu'il n'y aurait pas eu lieu d'accorder un sursis même si cette mesure avait été prévue par la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

GRONDWETTELIJK HOF - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Bevoegdheid - Schending van de artikelen 10 en 11 Gw. - Draagwijdte

- Art. 70, § 2, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - Artikel 70, § 2, eerste lid - Geldboete - Uitstel - Rechtbank - Bevoegdheid - Schending van de artikelen 10 en 11 Gw. - Draagwijdte

- Art. 70, § 2, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

COUR CONSTITUTIONNELLE - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Portée

- Art. 70, § 2, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Article 70, § 2, alinéa 1er - Amende - Sursis - Tribunal - Compétence - Violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Portée

- Art. 70, § 2, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0079.N

15 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Diensten - Commissionair

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Commissionair - Gelijkstelling van andere tussenpersonen - Diensten

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Services - Commissionnaire

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Commissionnaire - Assimilation d'autres intermédiaires - Services

Een commissionair in de zin van artikel 20, §1, eerste lid, btw-wetboek is een belastingplichtige die in eigen naam, maar op order en voor rekening van zijn principaal overeenkomsten sluit en tussenbeide komt in dienstverrichtingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Diensten - Commissionair

- Artt. 13, § 2, en 20, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Le commissionnaire au sens de l'article 20, § 1er, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée est un contribuable concluant des conventions en son nom propre mais sur ordre et pour le compte de son principal et qui intervient dans des prestations de service (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Services - Commissionnaire

- Art. 13, § 2, et 20, § 1er, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Wanneer door tussenkomst van een belastingplichtige, handelend in eigen naam, maar voor rekening van een ander, of door tussenkomst van een daarmee gelijkgestelde tussenpersoon een dienst wordt verricht, wordt de belastingplichtige geacht deze dienst zelf te hebben ontvangen en te hebben verricht; de gelijkstelling van "andere tussenpersonen" bedoeld in artikel 13, §2, btw-wetboek met de commissionair is slechts van toepassing wanneer de tussenpersoon zelf effectief optreedt als dienstverrichter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Diensten - Commissionair - Gelijkstelling van andere tussenpersonen - Art. 13, § 2, en 20, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Lorsqu'un service est fourni par l'intermédiaire d'un contribuable agissant en son nom propre, mais pour le compte d'un tiers ou par l'intermédiaire d'une personne assimilée, le contribuable est réputé avoir reçu ou avoir fourni personnellement ce service; l'assimilation "d'autres intermédiaires" visée à l'article 13, § 2, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée au commissionnaire, ne s'applique que lorsque l'intermédiaire agit lui-même effectivement en tant que prestataire de services (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Services - Commissionnaire - Assimilation d'autres intermédiaires - Art. 13, § 2, et 20, § 1er, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0108.N

17 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Bewijskrachtige gegevens die uitwijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar - Toepassingsvoorwaarden

Voor de toepassing van de zevenjarige verjaringstermijn waarin artikel 81bis, §1, derde lid, 3°, btw-wetboek voorziet, is niet vereist dat de bewijskrachtige gegevens het bewijs leveren van de verschillende belastbare handelingen die niet werden aangegeven: het volstaat dat de bewijskrachtige gegevens een niet-aangegeven meeromzet of fraude aan het licht brengen en dat de administratie, vertrekkend van die gegevens, aan de hand van een ander bewijsmiddel kan aantonen welke belastbare handelingen de belastingplichtige niet heeft aangegeven en welk bedrag aan belastingen hij verschuldigd is; indien de administratie tijdens de gewone driejarige verjaringstermijn reeds kennis had van de niet-aangifte van een in België belastbare handeling of van de onwettige toepassing van een belastingaftrek, kunnen de bewijskrachtige gegevens het bestaan ervan niet meer aan het licht brengen zodat in dat geval de verlengde verjaringstermijn van zeven jaar niet kan worden toegepast (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Bewijskrachtige gegevens die uitwijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar - Toepassingsvoorwaarden - Art. 81bis, § 1, derde lid, 3° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Prescription - Éléments de preuve indiquant que des revenus imposables n'ont pas été déclarés - Délai de prescription de sept ans - Conditions d'application

Il n'est pas exigé pour l'application du délai de prescription de sept ans prévu par l'article 81bis, § 1er, alinéa 3, 3° du Code de la taxe sur la valeur ajoutée que les éléments probants fournissent la preuve des différentes opérations imposables non déclarées: il suffit que les éléments probants révèlent un supplément de chiffre d'affaires non déclaré ou une fraude et que l'administration, en partant de ces éléments, peut démontrer par un autre moyen de preuve quelles opérations imposables n'ont pas été déclarées par l'assujetti et quel montant de taxes est dû; si l'administration avait déjà connaissance, au cours du délai de prescription normal de trois ans, de la non déclaration d'une opération imposable en Belgique ou d'une application illégale d'une déduction de la taxe, les éléments probants ne peuvent plus en révéler l'existence, de sorte que le délai de prescription prolongé de sept ans ne peut alors pas être appliqué (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Prescription - Éléments de preuve indiquant que des revenus imposables n'ont pas été déclarés - Délai de prescription de sept ans - Conditions d'application - Art. 81bis, § 1er, al. 3, 3° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0110.N

21 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Grondwettigheid van een besluit van de Vlaamse Executieve

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Grondwettigheid van een besluit van de Vlaamse Executieve

De bepalingen van een besluit van de Vlaamse Executieve zijn geen bepalingen in de zin van artikel 26, §1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, die kunnen worden onderworpen aan een toetsing door het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Grondwettigheid van een besluit van de Vlaamse Executieve

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Grondwettigheid van een besluit van de Vlaamse Executieve

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Conclusions de l'avocat général Thijs.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Constitutionnalité d'un arrêté de l'Exécutif flamand

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Constitutionnalité d'un arrêté de l'Exécutif flamand

Les dispositions d'un arrêté de l'Exécutif flamand ne sont pas des dispositions au sens de l'article 26, § 1er de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle qui peuvent être soumises à un contrôle par la Cour constitutionnelle (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Constitutionnalité d'un arrêté de l'Exécutif flamand

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Constitutionnalité d'un arrêté de l'Exécutif flamand

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

F.11.0126.N

18 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Rechtsvordering die uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar - Toepassingsvoorwaarden

Wanneer een rechtsvordering uitwijst dat in België belastbare handelingen niet werden aangegeven of belastingaftrekken op onwettige wijze werden toegepast, kan de administratie alsnog een dwangbevel uitvaardigen op voorwaarde dat er nog geen zeven kalenderjaren zijn verstreken volgend op het jaar waarin de oorzaak van de opeisbaarheid van de btw-schuld zich heeft voorgedaan; voor de toepassing van de zevenjarige verjaringstermijn is niet vereist dat de rechtsvordering het bewijs levert van de verschillende belastbare handelingen die niet werden aangegeven: het volstaat dat de rechtsvordering een niet-aangegeven meeromzet of fraude aan het licht brengt en dat de administratie, vertrekkend van dit gegeven, aan de hand van een ander bewijsmiddel kan aantonen welke belastbare handelingen de belastingplichtige niet heeft aangegeven en welk bedrag aan belastingen hij verschuldigd is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Rechtsvordering die uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar -

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Prescription - Action judiciaire faisant apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées - Délai de prescription de sept ans - Conditions d'application

Lorsqu'une action judiciaire fait apparaître que des actions imposables n'ont pas été déclarées en Belgique ou que des déductions de la taxe ont été opérées illégalement, l'administration peut délivrer une contrainte à la condition que sept années civiles ne soient pas encore expirées suivant celle durant laquelle la cause d'exigibilité de la dette de la taxe sur la valeur ajoutée est intervenue; l'application du délai de prescription de sept ans ne requiert pas que l'action judiciaire apporte la preuve des diverses opérations imposables qui n'ont pas été déclarées; il suffit que l'action judiciaire fasse apparaître une augmentation du chiffre d'affaires non déclarée ou une fraude et que l'administration, se fondant sur cet élément, puisse démontrer à la lumière d'un autre moyen de preuve quelles opérations imposables n'ont pas été déclarées par l'assujetti et de quel montant de la taxe il est redevable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Prescription - Action judiciaire faisant apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées - Délai de prescription de sept ans -

Toepassingsvoorwaarden

- Art. 81bis, § 1, derde lid, sub 2 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Conditions d'application

- Art. 81bis, § 1er, al. 3, sub 2 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0136.N

17 mei 2013

AC nr. ...

Artikel 215 W. Reg., dat voorziet in een verjaringstermijn van twee jaar voor de vordering tot teruggaaf van rechten, interesten en boeten, is ook van toepassing op de vordering tot teruggaaf van rechten die in strijd met de wettelijke regels onregelmatig werden gevorderd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

L'article 215 du Code des droits d'enregistrement, qui prévoit qu'il y a prescription pour la demande en restitution des droits, intérêts et amendes, après deux ans, s'applique aussi à la demande en restitution de droits qui ont été réclamés irrégulièrement en violation des règles légales (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Vordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar
- Art. 215 Wetboek registratierechten

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Demande en restitution - Délai de prescription de deux ans
- Art. 215 Code des droits d'enregistrement

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

Conclusions de l'avocat général Thijs.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Vordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Demande en restitution - Délai de prescription de deux ans

F.11.0137.N

15 maart 2013

AC nr. ...

Artikel 287, eerste lid, b), WIB92, dat de wijze bepaalt waarop het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting wordt berekend, doet geen afbreuk aan het beginsel van de vermijding van dubbele belasting vervat in artikel 23.3, b), van het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika, maar wijzigt de concrete modaliteiten in functie van de globale schuldfinancieringsgraad van de vennootschap; deze laatste bepaling vormt derhalve geen beletsel voor de toepassing van artikel 287, eerste lid, b), WIB92. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

L'article 287, alinéa 1er, b) du Code des impôts sur les revenus 1992 qui prévoit le mode de calcul de la quotité forfaitaire d'impôt étranger ne déroge pas au principe de l'évitement de la double imposition contenu à l'article 23, 3, b) de la Convention du 9 juillet 1970 entre la Belgique et les Etats-Unis d'Amérique pour éviter la double imposition et empêcher l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu mais modifie les modalités concrètes en fonction du degré de financement global de la dette de la société; cette dernière disposition ne constitue dès lors pas un obstacle à l'application de l'article 287, alinéa 1er, b) du Code des impôts sur les revenus 1992 (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei - Forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting - Berekeningswijze - Beginsel van de vermijding van dubbele belasting - Verenigbaarheid

- Art. 287, eerste lid, b) Wetboek Inkomstenbelastingen 1992, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993

- Art. 23.3, b) Overeenkomst van 9 juli 1970 tussen België en de Verenigde Staten van Amerika tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Divers - Quotité forfaitaire d'impôt étranger - Mode de calcul - Principe de l'évitement de la double imposition - Compatibilité

- Art. 287, al. 1er, b) Code des Impôts sur les Revenus (1992), modifié par la loi du 22 juillet 1993

- Art. 23.3, b^e Convention du 9 juillet 1970 entre la Belgique et les Etats-Unis d'Amérique pour éviter la double imposition et empêcher l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

Conclusions de l'avocat général Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei - Forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting - Berekeningswijze - Beginsel van de vermijding van dubbele belasting - Verenigbaarheid

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Divers - Quotité forfaitaire d'impôt étranger - Mode de calcul - Principe de l'évitement de la double imposition - Compatibilité

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Fiscale geldboetes - Vermindering - Fiscale rechter - Bevoegdheid - Regentbesluit nr. 78 - Artikel 9 - Bevoegdheid van de Minister van Financiën tot kwijtschelding

Uit artikel 9 van het organiek Regentbesluit nr. 78 van 18 maart 1831 van het bestuur van 's lands middelen volgt niet dat de rechter, wanneer er bij de Minister van Financiën of diens afgevaardigde geen beroep is ingesteld, diens prerogatieven mag uitoefenen door louter naar opportuniteit uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Fiscale geldboetes - Vermindering - Fiscale rechter - Bevoegdheid - Regentbesluit nr. 78 - Artikel 9 - Bevoegdheid van de Minister van Financiën tot kwijtschelding

- Art. 9 RB nr. 78 van 18 maart 1831

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Amendes fiscales - Réduction - Juge fiscal - Pouvoir - Arrêté du Régent n° 78 - Article 9 - Pouvoir de remise du ministre des Finances

Il ne résulte pas de l'article 9 de l'arrêté du Régent n° 78 du 18 mars 1831 organique de l'administration des Finances que lorsque le ministre des Finances ou son délégué n'a pas été saisi d'un recours le juge peut exercer les prérogatives de celui-ci en statuant en pure opportunité (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Amendes fiscales - Réduction - Juge fiscal - Pouvoir - Arrêté du Régent n° 78 - Article 9 - Pouvoir de remise du ministre des Finances

- Art. 9 A. Rég. n° 78 du 18 mars 1831

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

De omstandigheid dat het Nederlandse Algemeen Ouderdomspensioen in bepaalde gevallen ook wordt toegekend aan personen die geen beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, heeft niet tot gevolg dat het pensioen dat wordt toegekend aan personen die wel een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, geen pensioen is dat rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking heeft op een beroepswerkzaamheid, als bedoeld in artikel 34, §1, 1° van het WIB92 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

- Art. 34, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Caractère imposable

La circonstance que la 'Nederlandse Algemeen Ouderdomspensioen' est, dans certains cas aussi octroyée à des personnes qui n'ont pas exercé d'activité professionnelle, n'a pas pour conséquence que la pension qui est octroyée à des personnes qui ont exercé une activité professionnelle ne constitue pas une pension qui se rattache directement ou indirectement à une activité professionnelle, comme prévu à l'article 34, § 1er, 1° du Code des impôts sur les revenus 1992 (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Caractère imposable

- Art. 34, § 1er, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Belastbaarheid

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Nederlands Algemeen Ouderdomspensioen - Caractère imposable

De omstandigheid dat ook Nederlandse ingezetenen die nooit een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, heeft niet tot gevolg dat er voor hen die wel een beroepswerkzaamheid in Nederland hebben uitgeoefend geen enkel verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheid en het AOW-pensioen; dat ook niet-ingezetenen die ter zake van in Nederland in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting zijn onderworpen, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, toont duidelijk aan dat alleen reeds het verrichten van een aan de loonbelasting onderworpen beroepswerkzaamheid de aanspraak op AOW-pensioen opent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Belastbaarheid - Nederlands Algemeen Ouderdompensioen
- Art. 34, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

La circonstance que les résidents néerlandais qui n'ont jamais exercé une activité professionnelle peuvent prétendre à une allocation en vertu de la loi néerlandaise du 31 mai 1956 'inzake een algemene ouderdomsverzekering', n'a pas pour conséquence que pour ceux qui ont exercé une activité professionnelle aux Pays-Bas il n'existe aucun lien entre cette activité et l'allocation versée en application de "l'AOW"; le fait que les non-résidents qui sont soumis à l'impôt sur les revenus en raison d'une activité professionnelle exercée aux Pays-Bas peuvent prétendre à une pension en application de la loi AOW, indique clairement que seul l'exercice d'une activité professionnelle soumise à l'impôt sur les revenus suffit à donner lieu à une telle pension (1). (1) Voir les concl. du M.P. à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Caractère imposable - Nederlands Algemeen Ouderdompensioen
- Art. 34, § 1er, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.11.0147.N

18 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Verjaringstermijn van zeven jaar - Toepassingsvoorwaarden

De vordering tot voldoening van de belasting, de interesten en de administratieve geldboeten verjaart slechts na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer een inlichting, onderzoek, controle of rechtsvordering aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België of dat er onrechtmatige belastingaftrekken werden toegepast, of wanneer bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen; de loutere omstandigheid dat een inlichting, onderzoek, controle of rechtsvordering aantoont dat de aangifte van belastbare handelingen niet tot een correcte heffing van de wettelijk verschuldigde belasting heeft geleid of dat belastbare handelingen ten onrechte werden vrijgesteld in België, of dat bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen, houdt niet in dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, of bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Verjaringstermijn van zeven jaar - Toepassingsvoorwaarden
- Art. 81bis, § 1, derde lid Wetboek van de Belasting over de

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Recouvrement - Prescription - Délai de prescription de sept ans - Conditions d'application

La prescription de l'action en recouvrement de la taxe, des intérêts et des amendes administratives n'est acquise qu'à l'expiration de la septième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue, lorsque un renseignement, une enquête ou un contrôle, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations ont été exemptées à tort ou que des éléments probants, venus à la connaissance de l'administration, le font apparaître; la simple circonstance qu'un renseignement, une enquête, un contrôle ou une action judiciaire font apparaître que la déclaration d'opérations imposables n'a pas donné lieu à une perception correcte d'une taxe légalement due ou que des opérations imposables ont été exemptées à tort en Belgique ou que des éléments probants, venus à la connaissance de l'administration, le font apparaître, n'implique pas que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique ou que des éléments probants, venus à la connaissance de l'administration, le font apparaître (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Recouvrement - Prescription - Délai de prescription de sept ans - Conditions d'application

- Art. 81bis, § 1er, al. 3 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0148.N

18 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen - Dividenden - Dividenden uit pre-acquisitiewinst of zgn. 'meegekochte' dividenden - Belastbaarheid

De fiscale bepalingen die de dividenden die een vennootschap ontvangt uit de aandelen van een andere vennootschap aan de vennootschapsbelasting onderwerpen, beletten de uitsluiting uit de belastbare winst van het deel van de dividenden dat betrekking heeft op winst die werd gerealiseerd vóór de aandelenparticipatie werd verworven; in zoverre de boekhoudkundige regels toelaten dat de dividenden die voortkomen uit winst die werd gerealiseerd vóór de verwerving van de aandelen, niet als inkomst worden geboekt op de resultatenrekening, maar als een vermindering van de investering die moet worden afgetrokken van de aanschaffingswaarde van de betrokken aandelen, wijkt het fiscaal recht af van het boekhoudrecht (1). (1) Zie de concl. van O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen - Dividenden - Dividenden uit pre-acquisitiewinst of zgn. 'meegekochte' dividenden - Belastbaarheid
- Artt. 17, § 1, 1°, 18, eerste lid, 1°, 24, 37 en 183 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Généralités - Dividendes - Dividendes résultant d'un bénéfice antérieur à l'acquisition ou de dividendes 'achetés' - Caractère imposable

Les dispositions fiscales qui soumettent à l'impôt des sociétés les dividendes perçus par une société et résultant des actions d'une autre société font obstacle à l'exclusion du bénéfice imposable de la partie des dividendes concernant le bénéfice qui a été réalisé avant la participation au capital; Dans la mesure où les règles comptables permettent que les dividendes résultant du bénéfice réalisé avant l'acquisition des actions, ne soient pas comptabilisés comme des revenus sur le compte de résultats, mais comme une diminution de l'investissement qui doit être déduite de la valeur d'acquisition desdites actions, le droit fiscal déroge au droit comptable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Généralités - Dividendes - Dividendes résultant d'un bénéfice antérieur à l'acquisition ou de dividendes 'achetés' - Caractère imposable
- Art. 17, § 1er, 1° 18, al. 1er, 1°, 24, 37 et 183 Code des impôts sur les revenus 1992

F.11.0151.N

18 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Controlemaatregelen - Btw-werkzaamheid - Boeken en stukken - Verplichting tot bewaring en voorlegging

De verplichting tot bewaring en voorlegging van de boeken en stukken met betrekking tot de uitgeoefende werkzaamheid, geldt ook voor een door de belastingplichtige, buiten enige wettelijke verplichting, bijgehouden reservatieboek, vermits dergelijk boek betrekking heeft op de uitgeoefende werkzaamheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Controlemaatregelen - Btw-werkzaamheid - Boeken en stukken - Verplichting tot bewaring en voorlegging
- Artt. 60, § 1, tweede lid, en 61, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Mesures de contrôle - Activité soumise à la taxe sur la valeur ajoutée - Livres et documents - Obligation de conservation et de communication

L'obligation de conservation et de communication des livres et documents relatifs à l'activité exercée s'applique aussi à un livre de réservation tenu par l'assujetti, en dehors de toute obligation légale, dès lors qu'un tel livre concerne l'activité exercée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Mesures de contrôle - Activité soumise à la taxe sur la valeur ajoutée - Livres et documents - Obligation de conservation et de communication
- Art. 60, § 1er, al. 2, et 61, § 1er, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0153.F

31 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Voertuig - Minderwaarde - Fiscale aftrek

De minderwaarden op de voertuigen bedoeld in artikel 66, §1 en 4, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals dat artikel van toepassing is op het aanslagjaar 1997, zijn alleen fiscaal aftrekbaar wanneer die voertuigen, voor de betrokken belastingplichtige, een actief zijn dat gebruikt wordt voor het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 41 van datzelfde wetboek (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Voertuig - Minderwaarde - Fiscale aftrek

- Art. 66, §§ 1 en 4 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Véhicule - Moins-value - Déduction fiscale

Les moins-values sur les véhicules visées à l'article 66, § 1er et 4, du Code des impôts sur les revenus 1992 applicable à l'exercice d'imposition 1997 ne sont susceptibles d'être déduites fiscalement que si lesdites véhicules constituent, pour le contribuable concerné, un actif affecté à l'exercice de son activité professionnelle, au sens de l'article 41 du même code (1). (1) V. les concl. contraires du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Véhicule - Moins-value - Déduction fiscale

- Art. 66, § 1er et 4 Code des impôts sur les revenus 1992

F.11.0155.N

17 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Beoordelingscriteria - Pertinente elementen

De rechter die, in een geval waarin een B.T.W.-boete van 10% werd opgelegd wegens het onrechtmatig in aftrek brengen van B.T.W. op kosten die betrekking hadden op de verkoop van gronden, en bijgevolg niet op de belastbare activiteit van de belastingplichtige, vaststelt dat de ganse betwisting draait rond de interpretatie van een wetsbepaling, heeft op die grond wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boete onevenredig is en dient te worden kwijtgescholden (1). (1) In zijn andersluidende schriftelijke conclusie had het O.M. onder meer geargumenteed dat het bestreden arrest op dit punt tegenstrijdig was gemotiveerd, nu uit de vaststellingen van dat arrest blijkt dat de toepassing van artikel 45, §1, btw-wetboek op de litigieuze handelingen voor de hand ligt nu deze bepaling, volgens de appelrechters duidelijk vooropstelt dat de aftrek van btw enkel mogelijk is ten voordele van de eigen belaste handelingen (bestreden arrest, folio 2116, vierde alinea), zodat deze bepaling m.a.w. niet voor principiële betwisting vatbaar was.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Beoordelingscriteria - Pertinente elementen

- Artt. 70, §§ 1 en 1bis, en 84, derde lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Légalité de la sanction - Proportionnalité avec l'infraction - Droit de contrôle du juge - Critères d'appréciation - Éléments pertinents

Le juge qui, dans un cas dans lequel une amende de 10 % en matière de TVA a été infligée en raison de la déduction illicite de la TVA de frais qui concernaient la vente de terrains, et dès lors pas l'activité imposable du contribuable, constate que l'ensemble du litige concerne l'interprétation d'une disposition légale, a pu décider légalement par ce motif que l'amende infligée est disproportionnée et doit être remise (1). (1) Dans ses conclusions écrites contraires le M.P. a notamment argumenté que l'arrêt attaqué était motivé de manière contradictoire sur ce point, dès lors qu'il ressort des constatations de cet arrêt que l'application de l'article 45, § 1er, du Code de la TVA aux opérations litigieuses est évidente dès lors que cette disposition prévoit clairement selon les juges d'appel que la déduction de la TVA n'est possible qu'au profit des opérations taxées qui lui sont propres (arrêt attaqué folio 2116, alinéa 4) de sorte qu'en d'autres termes, cette disposition n'est pas susceptible de faire l'objet d'une contestation de principe.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Légalité de la sanction - Proportionnalité avec l'infraction - Droit de contrôle du juge - Éléments d'appréciation - Éléments pertinents

- Art. 70, § 1er et 1bis, et 84, al. 3 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0158.N

19 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Dwangbevel - Motiveringsverplichting - Wet Motivering Bestuurshandelingen - Toepasselijkheid

DOUANE EN ACCIJNZEN - Motiveringsverplichting - Schending

De veronachtzaming van de formele motiveringsplicht in een dwangbevel inzake douane en accijnzen leidt enkel tot de niet-toepassing van de bestuurshandeling als de betrokkene in wiens belang het vormvereiste is voorgeschreven, hierdoor in zijn belangen is geschaad; als blijkt dat de betrokkene op een andere wijze reeds kennis heeft gekregen van de motieven en hij daardoor zijn recht van verweer kan uitoefenen, is het doel van de formele motiveringsverplichting bereikt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Motiveringsverplichting - Schending - Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Inzake douane en accijnzen is het dwangbevel een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is, zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; aangezien het dwangbevel de belastingschuld concretiseert, is het onder meer vereist dat het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar duidelijk worden gemaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Dwangbevel - Motiveringsverplichting - Wet Motivering Bestuurshandelingen - Toepasselijkheid

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Contrainte - Obligation de motivation - Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs - Applicabilité

DOUANES ET ACCISES - Obligation de motivation - Violation

L'inobservation de l'obligation formelle de motivation dans une contrainte en matière de douanes et accises donne uniquement lieu à la non-application d'un acte administratif s'il est porté atteinte aux intérêts de celui en faveur duquel la formalité est prescrite; s'il apparaît que l'intéressé a eu connaissance autrement des motifs et qu'il peut ainsi exercer ses droits de défense, l'objectif de l'obligation formelle de motivation est ainsi atteint (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C.

DOUANES ET ACCISES - Obligation de motivation - Violation - Art. 2 et 3 L. du 29 juillet 1991

En matière de douanes et accises la contrainte est un acte administratif auquel s'applique la loi du 29 juillet 1991 de sorte que l'administration est tenue d'indiquer les considérations de droit et de fait servant de fondement à la dette d'impôt pour laquelle la contrainte est délivrée; dès lors que la contrainte concrétise la dette douanière, il est notamment requis que le fait imposable, le montant et la qualité du débiteur soient précisés (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C.

DOUANES ET ACCISES - Contrainte - Obligation de motivation - Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs - Applicabilité

- Art. 2 et 3 L. du 29 juillet 1991

F.11.0165.N

19 september 2013

AC nr. ...

Aangezien een ondernemer niet het rustig genot van zijn cliënteel kan verschaffen, kan het cliënteel niet het voorwerp zijn van een huurovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M.

HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen - Voor verhuring vatbare zaken - Cliënteel

- Artt. 1709 en 1719, 3° Burgerlijk Wetboek

Dès lors qu'un entrepreneur ne peut fournir la jouissance paisible de sa clientèle, la clientèle ne peut être l'objet d'un contrat de louage de choses (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

LOUAGE DE CHOSES - Généralités - Choses susceptibles d'être louées - Clientèle

- Art. 1709 et 1719, 3° Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen - Voor verhuring vatbare zaken - Cliënteel

Conclusions de l'avocat général Thijs.

LOUAGE DE CHOSES - Généralités - Choses susceptibles d'être louées - Clientèle

F.11.0169.N

15 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Leegstandsheffing - Beroep - Beslissing van de Vlaamse regering - Kennisgeving - Verplichte vermeldingen - Beroepsmogelijkheden

De kennisgeving aan de belastingplichtige van de beslissing van de Vlaamse regering over zijn beroep tegen de leegstandsheffing, moet de wijze vermelden waarop de belastingplichtige tegen deze beslissing in beroep kan gaan bij de rechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Leegstandsheffing - Beroep - Beslissing van de Vlaamse regering - Kennisgeving - Verplichte vermeldingen - Beroepsmogelijkheden

- Art. 39, § 2, eerste en tweede lid Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur un immeuble désaffecté - Recours - Décision du Gouvernement flamand - Notification - Indications obligatoires - Possibilités de recours

La notification au contribuable de la décision du Gouvernement flamand sur son recours contre la redevance sur un immeuble désaffecté, doit indiquer les modalités de recours dont le contribuable peut faire usage devant le juge à l'encontre de la décision du gouvernement flamand (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur un immeuble désaffecté - Recours - Décision du Gouvernement flamand - Notification - Indications obligatoires - Possibilités de recours

- Art. 39, § 2, al. 1er et 2 Décret contenant diverses mesures d'accompagnement du budget 1996

F.11.0175.N

21 november 2013

AC nr. ...

Artikel 49 van de Programmawet van 9 juli 2004, dat moet verhinderen dat bepaalde belastingplichtigen een door de wetgever niet-bedoeld voordeel zouden genieten en dat in overeenstemming is met het algemeen belang en noodzakelijk is om de betaling te verzekeren van belastingen waarvan de wetgever geenszins de regels van vaststelling wijzigde, is verenigbaar met artikel 1 van het eerste aanvullende Protocol EVRM (1). (1) Zie concl. O.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Eerste Aanvullende Protocol - Artikel 1 - Verenigbaarheid - Artikel 49, Programmawet 9 juli 2004

- Art. 1 Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952, te Parijs

- Art. 49 Programmawet 9 juli 2004

L'article 49 de la loi-programme du 9 juillet 2004 qui doit empêcher que certains contribuables bénéficient d'un avantage qui n'est pas prévu par le législateur et qui est conforme à l'intérêt général et nécessaire pour assurer le paiement d'impôts pour lesquels le législateur n'a nullement modifié les règles d'établissement, est compatible avec l'article 1er du Premier Protocole Additionnel de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Premier Protocole Additionnel - Article 1er - Compatibilité - Loi-programme du 9 juillet 2004, article 49

- Art. 1er L. du 13 mai 1955 portant approbation de la Conv. D.H., signée à Rome, le 4 novembre 1950 et du Protocole additionnel à cette Convention, signé à Paris, le 20 mars 1952

- Art. 49 L. du 9 juillet 2004

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Eerste Aanvullende Protocol - Artikel 1 - Verenigbaarheid - Artikel 49, Programmawet 9 juli 2004

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Premier Protocole Additionnel - Article 1er - Compatibilité - Loi-programme du 9 juillet 2004, article 49

De BBI-inspecties waarvan de zetel in Brussel is gevestigd, zijn steeds gemachtigd op te treden in het Nederlandse taalgebied nu de bevoegdheid van de directies Brussel A en Brussel B zich uitstrekt tot Brussel-Hoofdstad en tot het Nederlandse en het Franse taalgebied.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen - Ambtenaren van de BBI - Bevoegdheden - In Brussel gevestigde BBI-inspecties - Territoriale bevoegdheid

- Art. 2, 2° KB 29 okt. 1971
- Art. 1 MB 10 okt. 1979

Les inspections des services spéciaux des impôts dont le siège est établi à Bruxelles disposent toujours d'une compétence dans la région néerlandophone dès lors que les compétences des directions de Bruxelles A et de Bruxelles B s'étendent à Bruxelles-Capitale et à la région néerlandophone et francophone.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Généralités - Agents de l'Inspection Spéciale des Impôts - Compétences - Inspections des services spéciaux des impôts établies à Bruxelles - Compétence territoriale

- Art. 2, 2° A.R. du 29 octobre 1971
- Art. 1er A.M. du 10 octobre 1979

F.11.0176.N

21 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Minderwaarden op de verkoop van aandelen

De omstandigheid dat de aankoop en de verkoop van aandelen is geboekt overeenkomstig artikel 20 van het Jaarrekeningbesluit van 8 oktober 1976, sluit niet uit dat de rechter onderzoekt of de geboekte minwaarde op de verkoop van aandelen, voldoet aan de voorwaarden van artikel 44 WIB64 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Minderwaarden op de verkoop van aandelen

- Art. 44 Wetboek Inkomstenbelastingen 1964
- Art. 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Charges professionnelles - Dépréciations sur la vente d'actions

La circonstance que l'achat et la vente d'actions sont comptabilisés conformément à l'article 20 de l'arrêté royal du 8 octobre 1976 relatif aux comptes annuels des entreprises n'exclut pas que le juge examine si la dépréciation comptabilisée sur la vente d'actions satisfait aux conditions de l'article 44 du Code des impôts sur les revenus 1964 (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Charges professionnelles - Dépréciations sur la vente d'actions

- Art. 44 Côte des Impôts sur les Revenus 1964
- Art. 49 Côte des impôts sur les revenus 1992

F.12.0003.F

20 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Ondertekening door een advocaat bij het Hof van Cassatie - Verplichting - Afwijking - Fiscaal geschil

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting een vraag te stellen

Conclusions de l'avocat général Henkes.

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Formes du pourvoi et indications - Signature par un avocat à la Cour de cassation - Obligation - Dérogation - Litige fiscal

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation de poser une question

Het Hof van Cassatie dient aan het Grondwettelijk Hof geen door een partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen wanneer die vraag niet beantwoordt aan het bepaalde in artikel 26, §1, 3°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, omdat, enerzijds, het Grondwettelijk Hof al uitspraak heeft gedaan over een vraag met een identiek onderwerp, en omdat, anderzijds, de partij geen onderscheid laakt tussen personen of categorieën personen die in dezelfde juridische toestand verkeren, maar kritiek oefent op de grenzen van het toepassingsgebied van de regel uit artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting een vraag te stellen

- Art. 26, § 1, 3°, en § 2, 2° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

De vordering waarover een arrest uitspraak doet die strekt tot opheffing van de door de ontvanger der directe belastingen gedane hypothecaire inschrijving op een eigen goed van de eiseres om de invordering te verzekeren van vier aanslagen in de personenbelasting ten name van de eiseres en van haar ex-echtgenoot, valt niet onder de toepassing van voornoemd artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zodat het cassatieverzoekschrift door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend moet zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Ondertekening door een advocaat bij het Hof van Cassatie - Verplichting - Afwijking - Fiscaal geschil

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992
- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

La Cour de cassation ne doit pas poser à la Cour constitutionnelle une question préjudicielle proposée par une partie lorsque cette question échappe aux prévisions de l'article 26, § 1er, 3°, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, parce que, d'une part, la Cour constitutionnelle a déjà statué sur une question ayant un objet identique et que, d'autre part, la partie ne dénonce pas une distinction entre des personnes ou des catégories de personnes se trouvant dans la même situation juridique mais critique les limites du champ d'application de la règle contenue à l'article 378 Code des impôts sur les revenus 1992 (1). (1) Voir les concl. du M.P.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation de poser une question

- Art. 26, § 1er, 3°, et 2, § 2° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Ne tombe pas sous l'application de l'article 378 du Code des impôts sur les revenus 1992, de sorte que la requête en cassation doit être signée par un avocat à la Cour de cassation, la demande sur laquelle statue un arrêt qui tend à la mainlevée de l'inscription hypothécaire prise par le receveur des contributions directes sur un bien propre d'un contribuable pour garantir le recouvrement de quatre cotisations à l'impôt des personnes physiques enrôlées à son nom et à celui de son ancien conjoint (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Formes du pourvoi et indications - Signature par un avocat à la Cour de cassation - Obligation - Dérogation - Litige fiscal

- Art. 378 Code des impôts sur les revenus 1992
- Art. 1080 Code judiciaire

F.12.0004.N

15 maart 2013

AC nr. ...

Nu de rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij, kan een partij die niet is bijgestaan door een advocaat, geen aanspraak maken op rechtsplegingsvergoeding.

GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Algemeen - Rechtsplegingsvergoeding - Partij zonder bijstand van een advocaat

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Dès lors que, conformément à l'article 1022, alinéa 1er, du Code judiciaire, l'indemnité de procédure est une intervention forfaitaire dans les frais et honoraires d'avocat de la partie ayant obtenu gain de cause, une partie qui n'est pas assistée d'un avocat ne peut prétendre à une indemnité de procédure.

FRAIS ET DEPENS - Matière fiscale - Généralités - Indemnité de procédure - Partie ne bénéficiant pas de l'assistance d'un avocat

- Art. 1022, al. 1er Code judiciaire

F.12.0005.F

6 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Huur van onroerende goederen - Vrijstelling - Artikel 13, B, b) van de zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikel 44, § 3, 2°, btw-wetboek

Het arrest dat beslist dat verscheidene zustervenootschappen die afzonderlijk een overeenkomst hebben gesloten betreffende de bezitneming en het gebruik van dezelfde opslagruimtes en ateliers geen verhuur van onroerende goederen is die kan worden vrijgesteld op grond van artikel 13, B, b) van de Zesde Richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag of van artikel 44, §3, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, aangezien zij geen uitsluitend recht hebben op de plaatsen omdat zij dezelfde plaatsen gebruiken en geen enkele overeenkomst naar de andere verwijst, is niet naar recht verantwoord, wanneer het arrest niet nagaat of het aan die zustervenootschappen toegestane gebruik uitsluitend is ten opzichte van de overige derden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Huur van onroerende goederen - Vrijstelling - Artikel 13, B, b) van de zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikel 44, § 3, 2°, btw-wetboek

- Art. 13, B, sub b) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

- Art. 44, § 3, 2° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Location de biens immeubles - Exonération - Article 13, B, sous b) de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - C.T.V.A., article 44, § 3, 2°

Ne justifie pas légalement sa décision que plusieurs sociétés sœurs ayant conclu séparément un contrat relatif à l'occupation et l'utilisation des mêmes dépôts et ateliers n'est pas une location de biens d'immeubles exonérées sur la base de l'article 13, B, sous b) de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 en matière d'harmonisation des législations des États membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires – système commun de taxe sur la valeur ajoutée: assiette uniforme ou de l'article 44, § 3, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, dès lors qu'elles ne bénéficient pas d'un droit exclusif sur les lieux au motif qu'elles peuvent utiliser les mêmes lieux et qu'aucune des conventions ne se réfère aux autres, l'arrêt qui n'examine pas si l'occupation consentie à ces sociétés sœurs est exclusive par rapport aux autres tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Location de biens immeubles - Exonération - Article 13, B, sous b) de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - C.T.V.A., article 44, § 3, 2°

- Art. 13, B, sous b) Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

- Art. 44, § 3, 2° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.12.0007.N

21 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Administratieve sancties - Laattijdige betaling van de belasting - Afwezigheid van aangifte - Geldboete - Wijze van berekening

De laattijdige betaling van de belasting geeft aanleiding tot het opleggen van een geldboete, berekend op basis van de verschuldigde belasting, zonder dat van die verschuldigde belasting de voorbelasting die ingevolge de afwezigheid van aangifte niet werd afgetrokken, in mindering mag worden gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Administratieve sancties - Laattijdige betaling van de belasting - Afwezigheid van aangifte - Geldboete - Wijze van berekening

- Artt. 53, §1, 2° en 3°, 70, § 1, eerste lid, en 84, derde lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 4, eerste lid KB nr. 3 van 10 dec. 1969

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sanctions administratives - Paiement tardif de la taxe - Absence de déclaration - Amende - Mode de calcul

Le paiement tardif de la taxe donne lieu à l'infliction d'une amende, calculée sur la base de la taxe due, sans que la taxe payée en amont qui, en raison de l'absence de déclaration, n'a pas été déduite, puisse en être déduite (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sanctions administratives - Paiement tardif de la taxe - Absence de déclaration - Amende - Mode de calcul

- Art. 53, § 1er, 2° et 3°, 70, § 1er, al. 1er et 84, al. 3 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 4, al. 1er A.R. n° 3 du 10 décembre 1969

F.12.0008.N

25 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Communautair douanevervoer - Verordening 222/77 van 13 december 1976 - Toepassingsgebied

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Invordering - Toepasselijke reglementering

De accijnzen die verschuldigd zijn in de lidstaten over wiens grondgebied de goederen worden vervoerd, kunnen niet beschouwd worden als douanerechten, kwantitatieve beperkingen en heffingen of maatregelen van gelijke werking, zoals bedoeld in de Verordening (EEG) nr. 222/77 van de Raad van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Invordering - Toepasselijke reglementering

- Artt. 36.1 en 39.2 EEG-Verordening nr. 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

De termen "rechten en andere heffingen" in Verordening 222/77 van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer, doelen op douanerechten, kwantitatieve beperkingen en heffingen of maatregelen van gelijke werking; een last is geen heffing van gelijke werking als een douanerecht, maar een binnenlandse belasting in de zin van artikel 110 VWEU, indien hij deel uitmaakt van een algemeen stelsel van binnenlandse belastingen waardoor groepen producten stelselmatig worden getroffen volgens objectieve, onafhankelijk van de oorsprong of de bestemming van het product toegepaste criteria; een heffing in de vorm van een binnenlandse belasting kan slechts als een heffing van gelijke werking als een douanerecht worden aangemerkt indien haar toepassingsmodaliteiten zodanig zijn, dat de last in feite uitsluitend op ingevoerde en niet op nationale producten komt te rusten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Communautair douanevervoer - Verordening 222/77 van 13 december 1976 - Toepassingsgebied

- Artt. 36.1 en 39.2 EEG-Verordening nr. 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Transit communautaire - Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire - Champ d'application

DOUANES ET ACCISES - Accises - Recouvrement - Réglementation applicable

Les accises qui sont dues dans les Etats membres dont le territoire est emprunté lors du transport des biens ne peuvent constituer les droits de douane, les restrictions quantitatives ou les taxes et mesures d'effet équivalent visés au Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.; voir également l'arrêt prononcé à la même audience du 25 février 2013 dans la cause RG F.11.0112.N.

DOUANES ET ACCISES - Accises - Recouvrement - Réglementation applicable

- Art. 36.1 et 39.2 Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire

Les termes "droits et autres impositions" au sens du Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire visent les droits de douane, les restrictions quantitatives et les taxes et mesures d'effet équivalent; une charge ne constitue pas une taxe d'effet équivalent à un droit de douane, mais une imposition intérieure au sens de l'article 110 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, si elle relève d'un régime général de redevances intérieures appréhendant systématiquement des catégories de produits selon des critères objectifs appliqués indépendamment de l'origine ou de la destination du produit; une imposition qui se présente comme une taxe intérieure ne doit être considérée comme une taxe d'effet équivalent à un droit de douane que lorsque les modalités de l'imposition sont telles qu'en fait la charge frappe uniquement les produits importés, à l'exclusion des produits nationaux (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.; voir également l'arrêt prononcé à la même audience du 25 février 2013 dans la cause RG F.11.0112.N.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Transit communautaire - Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire - Champ d'application

- Art. 36.1 et 39.2 Règlement (CEE) n° 222/77 du Conseil du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire

De rechter die moet oordelen over een door de belastingplichtige betwiste aanslag, kan niet bij wege van algemene maatregel uitspraak doen over de situatie van personen die niet in de procedure zijn betrokken, zodat hij niet dient na te gaan of andere personen die zich, naar wordt beweerd, in een gelijkaardige situatie bevinden, op dezelfde manier werden behandeld door de belastingdiensten.

INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen - Fiscaal geding - Taak van de rechter

- Artt. 569, eerste lid, 32°, 1385decies en 1385undecies *Gerechtelijk Wetboek*

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Fiscaal geding - Taak van de rechter

- Artt. 569, eerste lid, 32°, 1385decies en 1385undecies *Gerechtelijk Wetboek*

Le juge appelé à statuer sur une cotisation contestée par le contribuable, ne peut pas se prononcer par voie générale sur la situation de personnes qui ne sont pas impliquées dans la procédure, de sorte qu'il ne doit pas examiner si d'autres personnes qui se trouveraient dans une situation similaire ont été traitées de la même manière par les services des impôts.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Généralités - Litige fiscal - Mission du juge

- Art. 569, al. 1er, 32°, 1385decies et 1385undecies *Code judiciaire*

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Litige fiscal - Mission du juge

- Art. 569, al. 1er, 32°, 1385decies et 1385undecies *Code judiciaire*

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Onroerend goed - Huur - Belasting - Regeling

Uit de artikelen 6, 7, §1, 2°, 37, eerste lid, en 90, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 volgt dat de inkomsten van verhuurde roerende goederen binnen de categorie van roerende goederen vallen in de zin van de voormelde artikelen 6 en 7 en, indien ze niet onder de toepassing vallen van artikel 37, eerste lid, als zodanig onderworpen zijn aan de gewone taxatieregeling van onroerende inkomsten in de personenbelasting, zonder dat ze op grond van artikel 90, 1°, als diverse inkomsten belast mogen worden (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Onroerend goed - Huur - Belasting - Regeling

- Artt. 6, 7, § 1, 2°, 37, eerste lid, en 90,1° *Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Bien immobilier - Location - Taxation - Régime

Il suit des articles 6, 7, § 1er, 2°, 37, alinéa 1er, et 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, que les revenus de biens immobiliers qui sont donnés en location entrent dans la catégorie des revenus immobiliers au sens des articles 6 et 7 précités et sont soumis à ce titre, s'ils ne tombent dans le champ d'application de l'article 37, alinéa 1er, au régime ordinaire de taxation des revenus immobiliers à l'impôt des personnes physiques, sans pouvoir être imposés à titre de revenus divers sur la base de l'article 90, 1° (1). (1) Voir les concl. du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Bien immobilier - Location - Taxation - Régime

- Art. 6, 7, § 1er, 2°, 37, al. 1er, et 90,1° *Côte des impôts sur les revenus 1992*

Artikel 49 WIB92, waarin de algemene aftrekbaarheidsvoorwaarden van de beroepskosten worden geformuleerd, laat in beginsel niet toe kosten af te trekken die niet aan werkelijke prestaties beantwoorden (1). (1) Zie de concl. van O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling

L'article 49 du Code des impôts sur les revenus 1992 formulant les conditions générales de déductibilité des frais professionnels ne permet en principe pas de déduire des frais qui ne correspondent pas à des prestations réelles (1). (1) Voir les concl. du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du

van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten -
Aftrekbaarheidsvoorwaarden
- Art. 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

revenu global net imposable - Charges professionnelles - Conditions
de déductibilité
- Art. 49 Côte des impôts sur les revenus 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling
van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten -
Aftrekbaarheidsvoorwaarden*

*INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling
van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten -
Aftrekbaarheidsvoorwaarden - Bewijslast*

Conclusions de l'avocat général Thijs.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du
revenu global net imposable - Charges professionnelles - Conditions
de déductibilité*

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du
revenu global net imposable - Charges professionnelles - Conditions
de déductibilité - Charge de la preuve*

De belastingplichtige moet het bewijs leveren dat de kosten waarvan hij de aftrek vraagt, beantwoorden aan werkelijk geleverde prestaties; het bestaan van een niet-gesimuleerde overeenkomst houdt op zich niet het bewijs in dat de kosten die worden aangerekend door de medecontractant van de belastingplichtige effectief steunen op werkelijk geleverde prestaties (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling
van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten -
Aftrekbaarheidsvoorwaarden - Bewijslast
- Art. 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

Le contribuable doit prouver que les frais dont il demande la déduction, répondent à des prestations réellement fournies; l'existence d'une convention non-simulée n'implique pas la preuve que les frais qui sont imputés par le cocontractant du contribuable correspondent effectivement aux prestations réellement fournies (1). (1) Voir les concl. du M.P.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du
revenu global net imposable - Charges professionnelles - Conditions
de déductibilité - Charge de la preuve
- Art. 49 Côte des impôts sur les revenus 1992*

F.12.0032.N

17 mei 2013

AC nr. ...

De fiscale wet bevat geen bijzondere regel die de bewijsmiddelen beperkt die de ambtshalve aangeslagen belastingplichtige kan hanteren om het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten en van de andere te zijnen name in aanmerking komende gegevens; het door de belastingplichtige te leveren bewijs kan aldus geschieden aan de hand van de overlegging van een regelmatige boekhouding.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van
ambtswege en forfaitaire aanslag - Aanslag van ambtswege -
Tegenbewijs - Bewijsmiddelen
- Art. 352, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

La loi fiscale ne contient aucune règle particulière limitant les moyens de preuve pouvant être utilisés par le contribuable taxé d'office pour apporter la preuve du chiffre exact de ses revenus imposables et des autres éléments à envisager dans son chef; la preuve à apporter par le contribuable peut, dès lors, consister en la production d'une comptabilité régulière.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Taxation
d'office ou forfaitaire - Taxation d'office - Preuve contraire - Moyens
de preuve
- Art. 352, al. 1er Côte des impôts sur les revenus 1992*

F.12.0041.N

21 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten -
Occasionele winsten en baten - Normaal beheer van een privé-
vermogen - Verkoop van een onroerend goed*

Conclusions de l'avocat général Thijs.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques -
Revenus divers - Bénéfices et profits occasionnels - Gestion normale
d'un patrimoine privé - Vente d'un bien immobilier*

Wanneer zowel de aankoop als de verkoop van een onroerend goed geen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen zijn, is de bij de verkoop gerealiseerde meerwaarde het resultaat van die abnormale verrichtingen en integraal belastbaar op grond van artikel 90, 1°, WIB92, verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 WIB92 (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Occasionele winsten en baten - Normaal beheer van een privé-vermogen - Verkoop van een onroerend goed
- Art. 90, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Lorsque ni l'acquisition ni la vente d'un bien immobilier ne constituent une opération normale de gestion d'un patrimoine privé, la plus-value-réalisée lors de la vente est le résultat de ces opérations anormales et elle est intégralement imposable en vertu de l'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, déduction faite des frais visés à l'article 97 de ce même code (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Bénéfices et profits occasionnels - Gestion normale d'un patrimoine privé - Vente d'un bien immobilier
- Art. 90, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0055.N

17 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Ontdoken rechten of accijnzen - Burgerlijke rechtsvordering - Bevoegde rechter

Uit artikel 283 AWDA volgt niet dat de bevoegdheid van de strafrechter om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten of accijnzen voortvloeiend uit overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden, exclusief is, zodat die burgerlijke rechtsvordering ook voor de burgerlijke rechter kan worden gebracht; de omstandigheid dat tegen anderen dan de eiseres voor de strafrechter een vordering wegens overtredingen, fraudes en misdrijven wordt ingesteld, nadat voor dezelfde invoerrechten tegen de eiseres een vordering is ingesteld voor de burgerlijke rechter, heeft niet tot gevolg dat de burgerlijke rechter onbevoegd wordt om te oordelen over deze vordering (1). (1) Zie concl. O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Ontdoken rechten of accijnzen - Burgerlijke rechtsvordering - Bevoegde rechter
- Art. 283 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Droits ou accises éludés - Action civile - Juge compétent

Il ne suit pas de l'article 283 de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977 que la compétence du juge correctionnel pour prendre connaissance de l'action civile en paiement de droits ou accises découlant de contraventions, fraudes, délits ou crimes est exclusive, de sorte que le juge civil peut aussi être saisi de cette action civile; la circonstance que le juge correctionnel soit saisi d'une action du chef de contraventions, fraudes et délits contre des personnes autres que la demanderesse, après que le juge civil a été saisi d'une action contre la demanderesse pour les mêmes droits à l'importation, n'a pas pour effet de rendre le juge civil incompétent pour statuer sur cette action (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

DOUANES ET ACCISES - Droits ou accises éludés - Action civile - Juge compétent
- Art. 283 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

F.12.0060.F

10 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

SUCCESSIERECHTEN - Dwangbevel - Aard - Uitdrukkelijke motivering - Afdoende motivering

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

SUCCESSIERECHTEN - Dwangbevel - Draagwijdte - Gevolg - Vermeldingen

Conclusions de l'avocat général Henkes.

DROITS DE SUCCESSION - Contrainte - Nature - Motivation formelle - Motivation adéquate

Conclusions de l'avocat général Henkes.

DROITS DE SUCCESSION - Contrainte - Portée - Conséquence - Mentions

Het dwangbevel inzake successierechten is een taxatietitel waarin de belangschuld geconcretiseerd wordt, wat betekent dat daarin melding moet worden gemaakt van het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

SUCCESSIERECHTEN - Dwangbevel - Draagwijdte - Gevolg - Vermeldingen

La contrainte en matière de droits de succession constitue un titre de taxation concrétisant la dette d'impôt, ce qui implique que le fait imposable, le montant et la qualité du débiteur soient précisés (1). (1) V. les concl. du M.P.

DROITS DE SUCCESSION - Contrainte - Portée - Conséquence - Mentions

Het dwangbevel inzake successierechten is een bestuurshandeling waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is; onder afdoende motivering in de zin van artikel 3 van die wet moet elke motivering worden verstaan die een redelijke grondslag voor de beslissing vormt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

SUCCESSIERECHTEN - Dwangbevel - Aard - Uitdrukkelijke motivering - Afdoende motivering

- Art. 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

La contrainte en matière de droits de succession est un acte administratif auquel s'applique la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs; il y a lieu d'entendre par motivation adéquate au sens de l'article 3 de cette loi toute motivation qui fonde raisonnablement la décision (1). (1) V. les concl. du M.P.

DROITS DE SUCCESSION - Contrainte - Nature - Motivation formelle - Motivation adéquate

- Art. 3 L. du 29 juillet 1991

F.12.0061.F

14 maart 2013

AC nr. ...

Het arrest, dat vaststelt dat de partij, een lijnpiloot die voor een luchtvaartmaatschappij heeft gewerkt tot november 2001, datum van het faillissement van die maatschappij, die beroepswerkzaamheid slechts gedurende de laatste drie maanden van 2002 ten dienste van een andere luchtvaartmaatschappij heeft verricht en gedurende de eerste negen maanden van dat jaar geen enkele andere beroepswerkzaamheid heeft verricht, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat zij in de loop van dat jaar 2002 geen normale beroepswerkzaamheid heeft gehad in de zin van artikel 171, 5°, a, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en dat het in dat opzicht weinig ter zake doet dat zij, gedurende de periode waarin zij geen beroepswerkzaamheid heeft verricht, toch een vervangingsinkomen heeft genoten dat in zijn geheel belastbaar is.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen - Normale beroepswerkzaamheid

- Art. 171, 5°, a Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Est légalement justifié l'arrêt, qui après avoir constaté que la partie, pilote de ligne au service d'une compagnie aérienne jusqu'en novembre 2001, date de la faillite de celle-ci, n'a exercé cette activité professionnelle que durant les trois derniers mois de l'année 2002 au service d'une autre compagnie aérienne et n'a exercé aucune activité professionnelle durant les 9 premiers mois de cette année, décide qu'elle n'a pas exercé au cours de cette année 2002 une activité professionnelle normale au sens de l'article 171, 5°, a, du Code des impôts sur les revenus 1992 et qu'il importe peu à cet égard qu'elle ait néanmoins perçu durant la période pendant laquelle elle n'a pas exercé d'activité professionnelle des revenus professionnels de remplacement taxables globalement.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Calcul de l'impôt - Impositions distinctes - Activité professionnelle normale

- Art. 171, 5°, a Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0063.N

19 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag - Aanslag van ambtswege - Bewijsmiddelen - Feitelijke vermoedens

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens - Aangifte m.b.t. vorige aanslagjaren

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Taxation d'office ou forfaitaire - Taxation d'office - Moyens de preuve - Présomptions de fait

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Preuve - Présomptions - Déclaration relative à des exercices d'imposition

De aangiften van de belastingplichtige aangaande de voorafgaande aanslagjaren kunnen tot grondslag dienen van een bewijs door vermoedens van de belastbare inkomsten van de belastingplichtige voor het daarop volgende aanslagjaar (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens - Aangifte m.b.t. vorige aanslagjaren

- Art. 340 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Les déclarations du redevable concernant les exercices d'impositions antérieurs peuvent servir de base à une preuve par présomptions des revenus imposables du redevable pour l'exercice d'imposition suivant (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Preuve - Présomptions - Déclaration relative à des exercices d'imposition antérieurs

- Art. 340 Code des impôts sur les revenus 1992

De bewijsvrijheid waarover de fiscale administratie krachtens artikel 340 van het WIB92 beschikt ter bepaling van het bestaan en van het bedrag van de belastingschuld, geldt ook bij het vestigen van een aanslag van ambtswege, zodat de administratie ook in dat geval de belastbare grondslag kan ramen op grond van feitelijke vermoedens (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag - Aanslag van ambtswege - Bewijsmiddelen - Feitelijke vermoedens

- Artt. 340 en 351 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

La liberté de la preuve dont dispose l'administration fiscale en vertu de l'article 340 du Code des impôts sur les revenus 1992 pour établir l'existence et le montant de la dette d'impôt, vaut également pour la taxation d'office, de sorte qu'en pareil cas aussi l'administration peut évaluer l'assiette imposable sur la base de présomptions de fait (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Taxation d'office ou forfaitaire - Taxation d'office - Moyens de preuve - Présomptions de fait

- Art. 340 et 351 Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0067.N

15 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter - Taak van het Hof
INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Vereisten - Onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige - Aankoop van een pand door een onderneming met het oog op de verhuring

In de gevallen waarin de belastingplichtige aanspraak maakt op kwijtschelding of proportionele vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed, oordeelt de rechter onaantastbaar in feite of de belastingplichtige het onroerend goed in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; het Hof gaat slechts na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen inkomsten heeft opgeleverd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Remise ou modération proportionnelle - Improductivité du bien immobilier - Pouvoir d'appréciation du juge - Mission de la Cour
IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Remise ou modération proportionnelle - Improductivité du bien immobilier - Conditions - Indépendamment de la volonté du contribuable - Achat d'un immeuble par une entreprise en vue de la location

Dans les cas où le contribuable prétend à une remise ou à une réduction proportionnelle du précompte immobilier en raison de l'improductivité du bien immobilier, le juge décide souverainement en fait si le contribuable a occupé le bien immobilier et s'il est resté improductif, indépendamment de sa volonté; la Cour examine uniquement si le juge a pu déduire légalement des faits qu'il a constaté que le contribuable n'a pas occupé le bien immobilier et s'il est resté improductif, indépendamment de sa volonté (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Remise ou modération proportionnelle - Improductivité du bien immobilier - Pouvoir d'appréciation du juge

Kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing kan worden verleend wanneer de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; de omstandigheid dat voor een onderneming die een pand aankoopt met het oog op de verhuring het risico van de niet-verhuring en de improductiviteit eigen is aan de ondernemingsactiviteit, betekent evenwel niet dat de improductiviteit afhankelijk is van de wil van de onderneming (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

La remise ou la réduction proportionnelle du précompte immobilier peut être accordée lorsque le contribuable n'a pas occupé le bien immobilier et qu'il est resté improductif indépendamment de sa volonté; la circonstance que dans le cas où une entreprise achète un bien en vue de la location, le risque de non-location et l'improductivité sont inhérents à l'activité de l'entreprise ne signifie toutefois pas que l'improductivité est subordonnée à la volonté de l'entreprise (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Kwijtschelding of proportionele vermindering - Improductiviteit van het onroerend goed - Vereisten - Onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige - Aankoop van een pand door een onderneming met het oog op de verhuring

IMPOTS SUR LES REVENUS - Précomptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Remise ou modération proportionnelle - Improductivité du bien immobilier - Conditions - Indépendamment de la volonté du contribuable - Achat d'un immeuble par une entreprise en vue de la location

- Artt. 15, § 1, 1°, en 257, § 2, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen
1992

- Art. 15, § 1er, 1°, et 257, § 2, 3° Code des impôts sur les revenus
1992

F.12.0072.F

25 oktober 2013

AC nr. ...

De inhouding, die geldt als bewarend beslag onder derden in de zin van artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek, die met toepassing van artikel 76, §1, derde lid, van het btw-wetboek wordt gedaan op het btw-overschot dat aan de belastingplichtige toekomt, is een beslag in de zin van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

Constitue une saisie au sens de l'article 2244 du Code civil, la retenue, qui vaut saisie-arrêt conservatoire au sens de l'article 1445 du Code judiciaire, faite en application de l'article 76, § 1er, alinéa 3, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée sur l'excédent de la taxe sur la valeur ajoutée revenant à l'assujetti (1). (1) Le M.P. avait conclu à la cassation sur les deux premières branches du moyen.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Overschot - Inhouding - Aard
- Art. 76, § 1, derde lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Excédent - Retenue - Nature
- Art. 76, § 1er, al. 3 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

De schuldeiser die krachtens artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerend beslag legt op bedragen en effecten die een derde aan zijn schuldenaar verschuldigd is, stuit de verjaring van de schuldvordering van de beslagen schuldenaar op de beslagen derde; dat beslag stuit tevens de verjaring van de eigen schuldvordering van de beslaglegger op de beslagen schuldenaar te rekenen van de kennisgeving of van de betekening van het beslag aan de beslagen schuldenaar (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

Le créancier qui saisit-arrête en vertu de l'article 1445 du Code judiciaire les sommes et effets qu'un tiers doit à son débiteur, interrompt la prescription de la créance du débiteur saisi sur le tiers saisi; cette saisie interrompt aussi la prescription de la créance propre du saisissant sur le débiteur saisi à compter de la notification ou de la signification de la saisie au débiteur saisi (1). (1) Le M.P. avait conclu à la cassation sur les deux premières branches du moyen.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Uitvoerend beslag - Beslagleggende schuldeiser - Beslagen schuldenaar - Derde-beslagene - Schuldvorderingen - Verjaringen - Stuitingen - Tijdstippen

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Saisie-arrêt - Créancier saisissant - Débiteur saisi - Tiers saisi - Créances - Prescriptions - Interruptions - Moments

Om de verjaring te stuiten, hoeft de aanzegging van de inhouding aan de belastingplichtige niet altijd met een deurwaardersexploot te gebeuren, aangezien volgens artikel 81, §3, achtste lid, van het koninklijk besluit nr. 4 van 29 december 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde, de kennisgeving van de inhouding en haar aanzegging aan de belastingplichtige binnen de termijn bepaald in artikel 1457 van het *Gerechtelijk Wetboek*, gebeuren bij een ter post aangetekende brief; de afgifte van het stuk ter post geldt als kennisgeving vanaf de daaropvolgende dag (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Inhouding - Aanzegging aan de belastingplichtige - Verjaring - Stuiting - Vorm

- Art. 81, § 3, achtste lid KB nr. 4 van 29 dec. 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde

Pour interrompre la prescription, la dénonciation de la retenue à l'assujetti ne doit pas toujours être faite par exploit d'huissier, dès lors que suivant l'article 81, § 3, alinéa 8, de l'arrêté royal n° 4 du 29 décembre 1969 relatif aux restitutions en matière de taxe sur la valeur ajoutée, la notification de la retenue et sa dénonciation à l'assujetti dans le délai visé à l'article 1457 du *Code judiciaire* se font par lettre recommandée à la poste; la remise de la pièce à la poste vaut notification à compter du lendemain (1). (1) Le M.P. avait conclu à la cassation sur les deux premières branches du moyen.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Retenue - Dénonciation à l'assujetti - Prescription - Interruption - Forme

- Art. 81, § 3, al. 8 A.R. n° 4 du 29 décembre 1969 relatif aux restitutions en matière de taxe sur la valeur ajoutée

F.12.0079.N

19 december 2013

AC nr. ...

Wanneer bij vrijpraak van de niet BTW-plichtige douaneschuldenaar, de teruggave van de inbeslaggenomen goederen niet mogelijk is omdat de goederen, met miskenning van de voorschriften van artikel 276 AWDA, intussen reeds werden vervreemd, kan hij als schadevergoeding aanspraak maken op de vervangingswaarde van de zaak, nl. het bedrag dat nodig is om zich een gelijkaardige zaak aan te schaffen, alsmede op de BTW, de vergoedende interest en de verwijlinterest vanaf de datum van de uitspraak tot het ogenblik van de betaling.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Douaneschuldenaar - Vervolging wegens douane-inbreuken - Vrijpraak - In beslag genomen goederen - Teruggave onmogelijk - Recht op schadevergoeding

- Artt. 221 en 223 *Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen*

Lorsque, en cas d'acquittement du débiteur de la dette douanière non redevable de la TVA, la restitution des marchandises saisies est impossible dès lors que celles-ci ont déjà été vendues en violation des prescriptions de l'article 276 de la *Loi générale sur les douanes et accises*, il peut prétendre à titre de dommages et intérêts, à la valeur de remplacement de la chose, à savoir le montant nécessaire pour acquérir une chose équivalente, ainsi qu'à la TVA, aux intérêts compensatoires et aux intérêts de retard à compter de la date de la prononciation de la décision jusqu'au moment du paiement.

DOUANES ET ACCISES - Douane - Débiteur de la dette douanière - Poursuite du chef d'infractions en matière de douane - Acquittement - Marchandises saisies - Restitution impossible - Droit à des dommages et intérêts

- Art. 221 et 223 *L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises*

F.12.0084.F

20 september 2013

AC nr. ...

Een gemeentebelasting die rechtstreeks gestoeld is op een van de wezenlijke bestanddelen die de grondslag van een belasting bepalen, is een in artikel 464, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde verboden gelijkaardige belasting; dat is het geval voor een gemeentebelasting op hotels die wordt berekend op de bruto-inkomsten uit de verhuring en de aanvullende dienstverlening, verlichting en verwarming, waarbij die inkomsten een wezenlijk bestanddeel zijn van de vaststelling van de belastbare grondslag van de inkomstenbelastingen die de exploitant van het hotel moet betalen (1). (1) Cass. 5 mei 2011, AR F.10.0006.F, en concl. O.M. Pas. 2011, nr. 301.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting op hotels - Verboden gelijkaardige belasting

- Art. 464, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Une taxe locale fondée directement sur l'un des éléments essentiels de détermination de la base d'un impôt visé par l'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, constitue une taxe similaire interdite; tel est le cas d'une taxe communale sur les hôtels calculée sur les revenus bruts produits par la location et les prestations accessoires de services, éclairage et chauffage, ces revenus constituant un élément essentiel dans la détermination de la base de l'impôt sur les revenus frappant l'exploitant de l'hôtel (1). (1) Cass., 5 mai 2011, RG F.10.0006.F, et les conclusions du M.P., Pas., 2011, n° 301.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Taxe sur les hôtels - Taxe similaire interdite

- Art. 464, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0086.N

17 oktober 2013

AC nr. ...

Artikel 263, §1, 3°, WIB64 sluit uit dat de administratie een belasting of aanvullende belasting zou vestigen voor belastbare inkomsten, die niet werden aangegeven meer dan vijf jaar vóór het jaar waarin de rechtsvordering, waaruit de niet-aangifte blijkt, is ingesteld; het laat de administratie wel toe, binnen de verlengde termijn, ook de inkomsten te belasten, die na het instellen van de rechtsvordering niet werden aangegeven en waarvan het bestaan door de rechtsvordering aan het licht is gebracht (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Verlengde aanslagtermijnen - Niet-aangegeven inkomsten uitgewezen door een rechtsvordering - Bijzondere termijn van 12 maanden

- Art. 263, § 1, 3° en § 2, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

L'article 263, § 1er, 3° du Code des impôts sur les revenus (1964) exclut que l'administration établirait un impôt ou supplément d'impôt pour des revenus imposables qui n'ont pas été déclarés plus de cinq ans avant celle de l'introduction de l'action révélant l'absence de déclaration; il permet toutefois à l'administration d'imposer, dans le délai prolongé, les revenus qui n'ont pas été déclarés après l'introduction de l'action et dont l'existence a été révélée par l'action judiciaire (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délais d'imposition prolongés - Revenus non déclarés révélés par une action judiciaire - Délai spécial de douze mois

- Art. 263, § 1er, 3° et § 2, 3° Code des Impôts sur les Revenus 1964

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Verlengde aanslagtermijnen - Niet-aangegeven inkomsten uitgewezen door een rechtsvordering - Bijzondere termijn van 12 maanden

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délais d'imposition prolongés - Revenus non déclarés révélés par une action judiciaire - Délai spécial de douze mois

F.12.0092.N

19 december 2013

AC nr. ...

De beëindiging van de overeenkomst waarop de factuur steunt op grond waarvan de belasting verschuldigd was, kan tot teruggave van de belasting leiden.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Teruggave van de belasting - Uitreiking van de factuur - Beëindiging van de overeenkomst

- Artt. 51, § 1, 3°, 75 en 77, § 1, 4° en 5° Wetboek van de Belasting

La résiliation de la convention fondant la facture sur la base de laquelle la taxe était due, peut donner lieu à la restitution de la taxe.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Restitution de la taxe - Emission de la facture - Résiliation de la convention

- Art. 51, § 1er, 3°, 75 et 77, § 1er, 4° et 5° Code de la taxe sur la

over de Toegevoegde Waarde

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Verschuldigheid van de belasting - Uitreiking van de factuur - Beëindiging van de overeenkomst

- Artt. 51, § 1, 3°, 75 en 77, § 1, 4° en 5° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

De btw is verschuldigd van zodra de factuur uitgereikt is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Verschuldigheid van de belasting - Tijdstip - Uitreiking van de factuur

- Art. 51, § 1, 3° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

valeur ajoutée

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Caractère redevable de la taxe - Emission de la facture - Résiliation de la convention

- Art. 51, § 1er, 3°, 75 et 77, § 1er, 4° et 5° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

La taxe sur la valeur ajoutée est due au moment de l'émission de la facture.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Caractère redevable de la taxe - Moment - Emission de la facture

- Art. 51, § 1er, 3° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.12.0093.N

17 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Leegstandsheffing bedrijfsruimten - Inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten - Registratie van een onroerend goed - Beroepsmogelijkheden

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, §4, Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Leegstandsheffing bedrijfsruimten - Inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten - Registratie van een onroerend goed - Beroepsmogelijkheden

- Artt. 5, 7, en 26, §§ 3 en 7 Decr. 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

- Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance d'inoccupation pour des sites d'activité économique - Inventaire des sites d'activité économique désaffectés - Enregistrement d'un bien immobilier - Possibilités de recours

La possibilité d'attaquer l'enregistrement d'un bien immobilier dans un inventaire des sites d'activité économique désaffectés en vertu de l'article 7 du décret du 19 avril 1995 et de l'article 569, alinéa 1er, 32° du Code judiciaire exclut que lorsque le redevable de la redevance n'a pas fait usage de cette faculté ou l'a épuisée en vain, le juge qui connaît de la réclamation dirigée contre la redevance en vertu de l'article 26, § 4, du décret du 19 avril 1995 et de l'article 569, alinéa 1er, 32° du Code judiciaire, statue encore sur la légalité de l'enregistrement sur la base duquel la redevance est établie (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance d'inoccupation pour des sites d'activité économique - Inventaire des sites d'activité économique désaffectés - Enregistrement d'un bien immobilier - Possibilités de recours

- Art. 5, 7, 26, § 3 et 7 Décret du 19 avril 1995 portant des mesures visant à lutter contre et à prévenir la désaffectation et l'abandon de sites d'activité économique

- Art. 569, al. 1er, 32°, et 1385undecies, al. 1er Code judiciaire

F.12.0094.N

25 februari 2013

AC nr. ...

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

ADVOCAAT - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman - Bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem - Einde van de lastgeving ad litem

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 *Burgerlijk Wetboek*

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman - Bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem - Einde van de lastgeving ad litem

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 *Burgerlijk Wetboek*

LASTGEVING - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman - Bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem - Einde van de lastgeving ad litem

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 *Burgerlijk Wetboek*

WOONPLAATS - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman - Bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem - Einde van de lastgeving ad litem

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 111 en 2003 tot 2011 *Burgerlijk Wetboek*

Een partij die, ten behoeve van een gerechtelijke procedure, woonplaats kiest in het kantoor van haar raadsman, geeft aan die advocaat een bijkomende lastgeving bovenop het mandaat ad litem bedoeld in artikel 440, tweede lid, *Gerechtelijk Wetboek* (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

ADVOCAAT - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman

- Art. 111 *Burgerlijk Wetboek*

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman

- Art. 111 *Burgerlijk Wetboek*

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

LASTGEVING - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman

- Art. 111 *Burgerlijk Wetboek*

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

WOONPLAATS - Keuze van woonplaats in het kantoor van de raadsman

- Art. 111 *Burgerlijk Wetboek*

- Artt. 39, 40 en 440 *Gerechtelijk Wetboek*

La déclaration d'un avocat suivant laquelle il n'est plus le conseil d'une partie et, en conséquence, son mandat ad litem a pris fin, a pour effet de mettre également fin à l'élection de domicile faite à son cabinet, sans que la partie ait à révoquer l'élection de domicile ou le mandat spécial d'élection de domicile (1). (1) Cass., 23 décembre 2010, RG C.09.0481.F, Pas., 2010, n° 768.

AVOCAT - Election de domicile au cabinet de son conseil - Mandat complémentaire du mandat ad litem - Fin du mandat ad litem

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

- Art. 111 et 2003 à 2011 *Code civil*

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Election de domicile au cabinet de son conseil - Mandat complémentaire du mandat ad litem - Fin du mandat ad litem

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

- Art. 111 et 2003 à 2011 *Code civil*

MANDAT - Election de domicile au cabinet de son conseil - Mandat complémentaire du mandat ad litem - Fin du mandat ad litem

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

- Art. 111 et 2003 à 2011 *Code civil*

DOMICILE - Election de domicile au cabinet de son conseil - Mandat complémentaire du mandat ad litem - Fin du mandat ad litem

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

- Art. 111 et 2003 à 2011 *Code civil*

La partie qui, en vue d'une procédure judiciaire, fait élection de domicile au cabinet de son avocat, donne à cet avocat un mandat complémentaire du mandat ad litem visé à l'article 440, alinéa 2, du *Code judiciaire* (1). (1) Cass., 23 décembre 2010, RG C.09.0481.F, Pas., 2010, n° 768.

AVOCAT - Election de domicile au cabinet de son conseil

- Art. 111 *Code civil*

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Election de domicile au cabinet de son conseil

- Art. 111 *Code civil*

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

MANDAT - Election de domicile au cabinet de son conseil

- Art. 111 *Code civil*

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

DOMICILE - Election de domicile au cabinet de son conseil

- Art. 111 *Code civil*

- Art. 39, 40 et 440 *Code judiciaire*

De beslissing van het arrest om de artikelen 9, §2, c), eerste streepje, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag en 21, §3, 4°, a), van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde niet toe te passen op de litigieuze dienstverrichtingen wordt niet naar recht verantwoord met de overwegingen dat de piloot die aan wedstrijden deelneemt een inschrijvingsrecht aan de organisator – en niet andersom – betaalt, zodat de diensten, die worden gefactureerd aan de piloot die in de zin van het btw-wetboek, geen dienstverrichting aan de organisator verstrekt, en evenmin bij ontstentenis van een overeenkomst onder bezwarende titel, een dienstverrichting aan het publiek dat het evenement bijwoont, geen bestanddeel vormen van de prijs van de totale dienstverrichting die de eindgebruiker aan de wedstrijdorganisator betaalt” en dat “de kwestieuze verrichtingen niet worden verrekend in de totale dienstverrichting die de eindgebruiker van de sportieve activiteit betaalt, zodat de samengestelde dienstverrichting, gelet op de doelstelling van vornoemd artikel 9, §2, c), eerste streepje, dat ook betrekking heeft op sportieve activiteiten, niet kan worden aangemerkt als samenhangend met de sportwedstrijden die op verschillende circuits plaatsvinden (1). (1) Gelijkkluidende schriftelijke conclusie O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Autowedstrijden - Verschillende circuits - Aan de piloten gefactureerde dienstverrichtingen - Samengestelde dienstverrichting - Lokalisering

- Art. 9, § 2, c), eerste streepje Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977
- Art. 21, § 3, 4°, a) Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Ne justifie pas légalement sa décision de ne pas appliquer aux prestations litigieuses les articles 9, § 2, c), premier tiret, de la Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 en matière d'harmonisation des législations des États membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires - Système commun de taxe sur la valeur ajoutée: assiette uniforme et 21, § 3, 4°, a), du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, l'arrêt qui considère que le pilote participant à des compétitions payant un droit d'inscription à l'organisateur et non l'inverse, les prestations facturées au pilote, lequel ne fournit, au sens du Code de la T.V.A., ni une prestation de services à l'organisateur ni, en l'absence de contrat à titre onéreux, une prestation au public venu assister à la manifestation, ne constituent pas une composante du prix de la prestation globale payée par le consommateur final à l'organisateur des compétitions, de sorte qu'il n'y a pas lieu, eu égard à la finalité de l'article 9, § 2, c), premier tiret, précité, qui vise également les activités sportives, de considérer la prestation complexe en cause comme accessoire aux compétitions sportives qui se déroulent sur différents circuits (1). (1) Conclusions écrites conformes du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Compétitions automobiles - Différents circuits - Prestations facturées aux pilotes - Prestation complexe - Localisation

- Art. 9, § 2, c, 1er tiret Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977
- Art. 21, § 3, 4°, a) Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.12.0103.F

22 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Kredietverzekering - Egalisatie en catastrofes - Technische voorzieningen - Vrijstelling

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Divers - Assurance-crédit - Egalisation et catastrophes - Provisions techniques - Exonération

De principiële vrijstelling als bedoeld in artikel 194bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 kan niet worden toegepast voor de technische voorzieningen voor egalisatie en catastrofes inzake de kredietverzekering, aangezien er geen koninklijk besluit ter uitvoering van die bepaling is uitgevaardigd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Kredietverzekering - Egalisatie en catastrofes - Technische voorzieningen - Vrijstelling

- Art. 194bis Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

L'exonération de principe prévue par l'article 194bis du Code des impôts sur les revenus 1992 n'est pas susceptible d'être mise en œuvre pour ce qui concerne les provisions techniques pour égalisation et catastrophes dans le domaine de l'assurance-crédit à défaut d'arrêté royal pris en exécution de cette disposition légale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Divers - Assurance-crédit - Egalisation et catastrophes - Provisions techniques - Exonération

- Art. 194bis Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0107.F

20 december 2013

AC nr. ...

De aanvullende memorie van de eiser die, gevoegd bij het op 20 juli 2012 ter griffie neergelegde cassatieverzoekschrift, op 2 augustus 2012 is betekend aan de verweerder is niet ontvankelijk.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Termijn - Aanvullende memorie - Ontvankelijkheid

- Art. 1087 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable le mémoire ampliatif du demandeur, qui, joint à la requête en cassation déposée au greffe de la Cour le 20 juillet 2012, a été signifié au défendeur le 2 août 2012.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Délai - Mémoire ampliatif - Recevabilité

- Art. 1087 Code judiciaire

F.12.0109.N

19 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Persoonlijke sociale bijdragen - Aftrekbaarheid

De rechter beoordeelt in feite of het bericht van wijziging van de aangifte de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze voldoende inlicht over de inkomsten en andere gegevens die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn, zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen; het Hof van Cassatie gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte - Bericht van wijziging - Motiveringsvereiste - Taak van de feitenrechter - Toetsing door het Hof

- Art. 346 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Cotisations sociales personnelles - Déductibilité

Le juge apprécie en fait si l'avis de rectification de la déclaration informe de manière motivée et suffisante le contribuable des revenus et autres éléments que l'administration se propose de substituer à ceux qui ont été déclarés ou admis, de sorte qu'il peut examiner la rectification envisagée pour ensuite soit la refuser soit l'accepter; la Cour de cassation se borne à contrôler si le juge ne tire pas des faits et circonstances qu'il constate, des conséquences qui y sont étrangères ou qui ne peuvent être justifiées sur cette base.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Rectification de la déclaration par l'administration - Avis de rectification - Condition de motivation - Mission du juge du fond - Contrôle par la Cour

- Art. 346 Code des impôts sur les revenus 1992

Persoonlijke bijdragen ter uitvoering van de sociale wetgeving zijn slechts aftrekbare beroepskosten wanneer zij inherent zijn aan de beroepsactiviteit van de belastingplichtige (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Persoonlijke sociale bijdragen - Aftrekbaarheid

- Artt. 49, eerste lid, en 52, 7° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Les cotisations personnelles versées en exécution de la législation sociale ne constituent des frais professionnels déductibles que lorsqu'elles sont inhérentes à l'activité professionnelle du contribuable (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Cotisations sociales personnelles - Déductibilité

- Art. 49, al. 1er, et 52, 7° Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0111.N

19 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen - Vorige beroepsverliezen - Aftrekverbod artikel 207, derde lid WIB92

Het aftrekverbod van de vorige beroepsverliezen waarin artikel 207, derde lid, WIB92 voorziet in geval van verwerving of wijziging tijdens het belastbaar tijdperk van de controle van een vennootschap die niet beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften, geldt voor het geheel van de vorige beroepsverliezen van de vennootschap en voor enig later belastbaar tijdperk, en is niet beperkt tot het aanslagjaar dat betrekking heeft op het belastbaar tijdperk waarin de wijziging of verwerving van de controle plaatsvond (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen - Vorige beroepsverliezen - Aftrekverbod artikel 207, derde lid WIB92

- Art. 207, derde lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Pertes professionnelles - Pertes professionnelles antérieures - Interdiction de déduire de l'article 207, alinéa 3, du Code des impôts sur les revenus 1992

L'interdiction de déduire les pertes professionnelles antérieures prévue par l'article 207, alinéa 3 du Code des impôts sur les revenus 1992 en cas de prise ou de changement, au cours de la période imposable, du contrôle d'une société, qui ne répond pas à des besoins légitimes de caractère financier ou économique, vaut pour l'ensemble des pertes professionnelles antérieures de la société et pour toute période imposable ultérieure et ne se limite pas à l'exercice d'imposition qui a trait à la période imposable dans laquelle la prise ou le changement de contrôle a eu lieu (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Pertes professionnelles - Pertes professionnelles antérieures - Interdiction de déduire de l'article 207, alinéa 3, du Code des impôts sur les revenus 1992

- art. 207, al. 3 Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0113.N

21 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Invordering - Verjaringstermijn van twee jaar - Aanvang

Uit artikel 214, 1°, W. Reg. volgt dat, om de verjaringstermijn van twee jaar te kunnen doen lopen, de akte of het geschrift op zichzelf de oorzaak van de opeisbaarheid van de rechten doet kennen op een wijze die de ontvanger toelaat om ze zonder de hulp van andere bescheiden vast te stellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Invordering - Verjaringstermijn van twee jaar - Aanvang

Conclusions de l'avocat général Thijs.

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Recouvrement - Délai de prescription de deux ans - Point de départ

Il suit de l'article 214, 1° du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe que pour pouvoir faire courir le délai de prescription de deux ans, l'acte ou écrit doit révéler la cause d'exigibilité des droits de manière à permettre au receveur de les constater sans l'aide d'autres documents (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Recouvrement - Délai de prescription de deux ans - Point de départ

F.12.0116.N

21 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Belastingzaken - Volledige vernietiging - Middel waarover geen uitspraak werd gedaan - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht - Overschrijding - Taak van het Hof

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken - Volledige vernietiging - Middel waarover geen uitspraak werd gedaan - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht - Overschrijding - Taak van het Hof

Wanneer het Hof, bij de behandeling van een voorziening tegen de beslissing van een gerecht waarnaar de zaak was verwezen, vaststelt dat het, met de vóór die beslissing uitgesproken algehele vernietiging, zijn volledige rechtsmacht niet had uitgeput omdat het geen uitspraak heeft gedaan over een middel dat tot een ruimere cassatie had kunnen leiden, maakt het Hof in het arrest uitdrukkelijk gewag van dat middel waarvan het nog kennis moet nemen en vernietigt het die beslissing in de mate dat de verwijzingsrechter, met miskenning van artikel 1110 van het Gerechtelijk Wetboek, uitspraak heeft gedaan over de in dat middel gestelde problematiek waartoe de eerder door het Hof uitgesproken vernietiging, spijs haar ruime formulering, zich niet kon uitstrekken, nu die vernietiging noodzakelijk was beperkt tot de draagwijdte van de middelen die daaraan ten grondslag lagen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Belastingzaken - Volledige vernietiging - Middel waarover geen uitspraak werd gedaan - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht - Overschrijding - Taak van het Hof

- Art. 1110 Gerechtelijk Wetboek

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht - Overschrijding - Taak van het Hof - Volledige vernietiging - Middel waarover geen uitspraak werd gedaan

- Art. 1110 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Thijs.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière fiscale - Cassation complète - Moyen sur lequel il n'a pas été statué - Juge de renvoi - Juridiction - Dépassement - Mission de la Cour

CASSATION - Etendue - Matière fiscale - Cassation complète - Moyen sur lequel il n'a pas été statué - Juge de renvoi - Juridiction - Dépassement - Mission de la Cour

Lorsque, à l'occasion de l'examen d'un pourvoi formé contre la décision d'une juridiction de renvoi, la Cour constate que, par la cassation complète prononcée antérieurement à cette décision, elle n'avait pas épuisé sa juridiction, ayant omis de statuer sur un moyen qui aurait pu entraîner une cassation plus étendue, elle fait expressément mention dans son arrêt de ce moyen dont elle demeure saisie et elle annule cette décision dans la mesure où le juge de renvoi, en violation de l'article 1110 du Code judiciaire, s'est prononcé sur la problématique soulevée par ce moyen à laquelle la cassation prononcée antérieurement par la Cour ne pouvait s'étendre, nonobstant ses termes généraux, dès lors que cette cassation était nécessairement limitée à la portée des moyens qui en sont le fondement (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière fiscale - Cassation complète - Moyen sur lequel il n'a pas été statué - Juge de renvoi - Juridiction - Dépassement - Mission de la Cour

- Art. 1110 Code judiciaire

CASSATION - Etendue - Matière fiscale - Juge de renvoi - Juridiction - Dépassement - Mission de la Cour - Cassation complète - Moyen sur lequel il n'a pas été statué

- Art. 1110 Code judiciaire

F.12.0124.N

17 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Bewijskrachtige gegevens die uitwijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Prescription - Éléments probants indiquant que des revenus imposables n'ont pas été déclarés - Délai de prescription de sept ans

Uit artikel 81bis, §1, derde lid, 3°, btw-wetboek volgt dat de erin vermelde zevenjarige verjaringstermijn slechts van toepassing is indien bewijskrachtige gegevens waarvan de administratie kennis heeft gekregen, aantonen dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België of dat er onrechtmatige belastingaftrekken werden toegepast, maar niet wanneer belastbare handelingen ten onrechte werden vrijgesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Verjaring - Bewijskrachtige gegevens die uitwijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven - Verjaringstermijn van zeven jaar

- Art. 81bis, § 1, derde lid, 3° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Il suit de l'article 81bis, § 1er, alinéa 3, 3° du Code de la taxe sur la valeur ajoutée que le délai de prescription de sept ans qu'il prévoit n'est applicable que si des éléments probants dont l'administration a eu connaissance révèlent que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique ou que des déductions irrégulières de la taxe ont été appliquées, mais pas lorsque des opérations imposables ont été exemptées à tort (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Recouvrement - Prescription - Éléments probants indiquant que des revenus imposables n'ont pas été déclarés - Délai de prescription de sept ans

- Art. 81bis, § 1er, al. 3, 3° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.12.0125.N

19 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Brussels Gewest - Belasting op niet-bebouwde percelen - Gronden waarop niet kan worden gebouwd

Onder de in artikel 282, §3, tweede lid, van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO) gebruikte bewoordingen "gronden waarop niet kan worden gebouwd" die niet aan de belasting op de niet-bebouwde gronden onderworpen zijn, moet worden begrepen gronden die ingevolge hun feitelijke ligging, constellatie of eigenschappen redelijkerwijze niet voor bebouwing in aanmerking komen (1).(1) Zie concl. O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Brussels Gewest - Belasting op niet-bebouwde gronden - Gronden waarop niet kan worden gebouwd

- Art. 282, § 1, eerste lid, 2°, en § 3, tweede lid Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Région bruxelloise - Taxe sur les parcelles non bâties - Terrains sur lesquels il n'est pas possible de bâtir

Il y a lieu d'entendre par «les terrains sur lesquels il n'est pas possible de bâtir» utilisés par l'article 282, § 3, alinéa 2, du Code bruxellois de l'aménagement du territoire (CoBAT) qui ne sont pas soumis à la taxe sur les terrains non-bâties, les terrains qui en raison de leur situation de fait, de leur constellation ou de leurs caractéristiques ne peuvent raisonnablement être pris en considération pour être bâtis (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Région bruxelloise - Taxe sur les terrains non-bâties - Terrains sur lesquels il n'est pas possible de bâtir

- Art. 282, § 1er, al. 1er, 2° et § 3, al. 2 Code bruxellois d'aménagement du territoire

F.12.0133.N

21 november 2013

AC nr. ...

De algemene bewoordingen waarin artikel 90, 1°, WIB92 is gesteld, brengen met zich mee dat het aankopen, verbouwen en vervolgens verkopen van onroerende goederen een daarin bedoelde verrichting kan zijn; wanneer deze verrichting geen normale verrichting van beheer van een privé-vermogen is, is de bij de verkoop gerealiseerde meerwaarde integraal belastbaar op grond van artikel 90, 1°, WIB92, verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 WIB92.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Occasionele winsten en baten - Normaal beheer van een privé-vermogen - Verkoop van een onroerend goed
- Art. 90, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Il résulte des termes généraux dans lesquels est libellé l'article 90, 1° du Code des impôts sur les revenus 1992 que l'acquisition, la transformation et ensuite la vente de biens immobiliers peut constituer une opération visée à cet article; lorsque cette opération ne constitue pas une opération normale de gestion d'un patrimoine privé, la plus-value réalisée lors de la vente est intégralement imposable en vertu de l'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, déduction faite des frais visés à l'article 97 du Code des impôts sur les revenus 1997.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Bénéfices et profits occasionnels - Gestion normale d'un patrimoine privé - Vente d'un bien immobilier
- Art. 90, 1° Cône des impôts sur les revenus 1992

F.12.0136.F

20 december 2013

AC nr. ...

Het door de belastingplichtige gedane verzet tegen dwangbevel krijgt uitwerking op het tijdstip van de neerlegging van het verzoekschrift op tegenspraak op de griffie van de rechtbank (1); op dat tijdstip verliest het voorheen door de belastingadministratie gelegde vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden zijn bewarende aard en wordt die administratie door de wet belet om naderhand een gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden te leggen, zelfs om de bewarende aard te verzekeren (2). (1) Zie eensluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. *** (2) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ***

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Dwangbevel - Vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden - Verzet tegen dwangbevel - Verzoekschrift op tegenspraak - Tijdstip - Gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden - Bewarende aard - Wettigheid
- Artt. 85bis, § 3, en 89 Btw-wetboek, zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992
- Art. 1385decies en 1034quinquies Gerechtelijk Wetboek

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invordering - Dwangbevel - Vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden - Verzet tegen dwangbevel - Verzoekschrift op tegenspraak - Tijdstip - Gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden - Bewarende aard - Wettigheid

C'est à la date du dépôt de la requête contradictoire au greffe du tribunal que l'opposition à contrainte faite par le redevable prend effet (1); à cette date la saisie-arrêt-exécution simplifiée pratiquée antérieurement par l'administration fiscale perd son caractère conservatoire et ladite administration est légalement empêchée de pratiquer postérieurement une saisie-arrêt-exécution de droit commun, fût-ce pour assurer le caractère conservatoire (2). (1) Voir les concl. conformes du M.P. (2) Voir les concl. contraires du M.P.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Contrainte - Saisie-arrêt-exécution simplifiée - Opposition à contrainte - Requête contradictoire - Moment - Saisie-arrêt-exécution de droit commun - Caractère conservatoire - Légalité
- Art. 85bis, § 3 et 89 C.T.V.A., tels qu'ils étaient applicables avant la loi du 28 décembre 1992
- Art. 1385decies et 1034quinquies Code judiciaire

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Recouvrement - Contrainte - Saisie-arrêt-exécution simplifiée - Opposition à contrainte - Requête contradictoire - Moment - Saisie-arrêt-exécution de droit commun - Caractère conservatoire - Légalité

F.12.0147.N

17 mei 2013

AC nr. ...

Het gezag van gewijsde in strafzaken belet niet dat degene die geen partij was in de strafzaak, in een later fiscaal geding de beslissingen van de strafrechter kan aanvechten en ten zijne gunste een verweer mag voeren dat verworpen werd door een vonnis of arrest in een zaak waarin hij geen partij was.

INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen - Fiscaal geding - Burgerlijke rechter - Gezag van gewijsde in strafzaken

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Gevolgen voor de fiscale rechter - Belastingplichtige die geen partij was in de strafzaak

L'autorité de chose jugée en matière répressive n'empêche pas que celui qui n'était pas partie à la cause pénale puisse critiquer les décisions du juge pénal dans une instance fiscale ultérieure et puisse présenter une défense en sa faveur qui a été rejetée par un jugement ou arrêt dans une cause à laquelle il n'était pas partie.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Généralités - Instance fiscale - Juge civil - Autorité de la chose jugée en matière répressive

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Conséquences pour le juge fiscal - Contribuable qui n'était pas partie à la cause pénale

F.12.0163.F

6 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Continuïteit van de ondernemingen - Reorganisatieplan - Gewone schuldeiser in de opschorting - Akkoord - Vorm

Conclusions de l'avocat général Henkes.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créancier sursitaire extraordinaire - Accord - Forme

Uit artikel 50, derde lid, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen volgt dat het akkoord van de gewone schuldeiser in de opschorting betreffende de maatregelen die zijn rechten aantasten en die kunnen worden genomen overeenkomstig het eerste en derde lid van dat artikel, de vorm kan aannemen hetzij van een individuele toestemming hetzij van een minnelijk akkoord, gesloten overeenkomstig de artikelen 15 en 43 van de wet; laatstgenoemde artikelen zijn niet van toepassing op het akkoord dat is gesloten door middel van een individuele toestemming (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Continuïteit van de ondernemingen - Reorganisatieplan - Gewone schuldeiser in de opschorting - Akkoord - Vorm

- Art. 50, derde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Il suit de l'article 50, alinéa 3, de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises que l'accord d'un créancier sursitaire extraordinaire sur les mesures affectant ses droits et qui sont autorisées par les alinéas 1er et 2 de cet article peut prendre la forme soit d'un consentement individuel soit d'un accord amiable conclu conformément aux articles 15 ou 43 de la loi; ces derniers ne sont pas applicables à l'accord donné sous la forme d'un consentement individuel (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créancier sursitaire extraordinaire - Accord - Forme

- Art. 50, al. 3 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

F.12.0166.F

6 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Continuïteit van de ondernemingen - Schuldeiser - Gewone schuldvordering in de opschorting - Betwisting - Onthouding

Conclusions de l'avocat général Henkes.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Continuité des entreprises - Créancier - Créance sursitaire ordinaire - Contestation - Abstention

Uit artikel 46, §§1 en 6, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen volgt dat een schuldeiser die op een behoorlijke wijze in kennis is gesteld van de aan zijn schuldvordering toegekende hoedanigheid van gewone schuldvordering in de opschorting en zich ervan onthoudt die hoedanigheid te betwisten door gebruik te maken van de procedure uit het voormelde artikel 46, wordt verondersteld met die hoedanigheid akkoord te zijn gegaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Continuïteit van de ondernemingen - Schuldeiser - Gewone schuldvordering in de opschorting - Betwisting - Onthouding

- Art. 46, §§ 1 en 6 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Il suit de l'article 46, § 1er et 6 de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises qu'un créancier qui, dûment informé de la qualité de créance sursitaire ordinaire attribuée à sa créance, s'abstient de contester cette qualité, en recourant à la procédure prévue par l'article 46 précité, est présumé marquer son accord sur cette qualité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Continuité des entreprises - Créancier - Créance sursitaire ordinaire - Contestation - Abstention

- Art. 46, § 1er et 6 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

F.12.0168.N

19 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei - Vernietigde aanslag - Hertaxatie

Uit artikel 355 van het WIB92 volgt dat als een aanslag is vernietigd wegens schending van een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, een nieuwe aanslag kan worden gevestigd op grond van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan; de vernietiging van een aanslag omdat de spreiding in de tijd van de belastbare meerinkomsten willekeurig werd bepaald, sluit derhalve niet uit dat een nieuwe aanslag wordt gevestigd op basis van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei - Vernietigde aanslag - Hertaxatie

- Art. 355 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Divers - Cotisation annulée - Nouvelle cotisation

Il suit de l'article 355 du Code des impôts sur les revenus 1992 que lorsqu'une imposition a été annulée pour violation d'une règle légale autre que qu'une règle relative à la prescription, une nouvelle cotisation peut être établie en raison de tout ou partie des mêmes éléments d'imposition; l'annulation d'une imposition au motif que l'échelonnement dans le temps de revenus supplémentaires imposables a été fixé aléatoirement, n'exclut dès lors pas qu'une nouvelle cotisation soit établie en raison de tout ou partie des mêmes éléments d'imposition (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Divers - Cotisation annulée - Nouvelle cotisation

- Art. 355 Côte des impôts sur les revenus 1992

F.12.0171.N

19 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Verbod tot belastingheffing - Gelijkaardige belasting als de inkomstenbelastingen - Belasting op het in huur geven van kamers

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Interdiction d'imposer - Taxe similaire à l'impôt sur les revenus - Taxe sur la mise en location de chambres

Een lokale belasting die is gesteund op een van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, WIB92; zo is een gemeentebelasting op het in huur geven van kamers in logiesverstrekkende bedrijven die wordt berekend op een omzetcijfer dat weliswaar niet de werkelijke omzet is, maar hiermee een nauw verband vertoont, een verboden gelijkaardige belasting aangezien de omzet een essentieel element is dat in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van de grondslag van de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Verbod tot belastingheffing - Gelijkaardige belasting als de inkomstenbelastingen - Belasting op het in huur geven van kamers

- Art. 464, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Une taxe locale qui se fonde sur un de éléments essentiels déterminant directement l'assiette des impôts sur les revenus, constitue une taxe similaire interdite au sens de l'article 464, 1°, Code des impôts sur les revenus (1992); une taxe communale sur la mise en location de chambres dans des entreprises d'hébergement qui est calculée sur la base d'un chiffre d'affaires qui n'est pas le chiffre d'affaire réel mais qui y est étroitement lié, constitue une taxe similaire interdite dès lors que le chiffre d'affaire est un élément essentiel qui est pris en compte pour l'établissement de l'assiette des impôts sur les revenus (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Interdiction d'imposer - Taxe similaire à l'impôt sur les revenus - Taxe sur la mise en location de chambres

- Art. 464, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.12.0178.N

19 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtigelijk akkoord - Overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan

Uit de aard en de strekking van de bepalingen van artikel 41 Wet Gerechtigelijk Akkoord, die de mogelijkheid bieden van overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan onder de er in gestelde voorwaarden, moet worden afgeleid dat de rechten van de schuldeisers geacht worden over te gaan op de overnameprijs, de overdracht een zuiverende werking heeft en de ter zake van de onroerende goederen aangezochte notaris handelt overeenkomstig artikel 1639 Gerechtigelijk Wetboek; hieruit volgt eveneens dat wanneer de overdracht niet het geheel van de onderneming betreft, de goedkeuring ervan door de rechtbank een zuiverende werking heeft en de rechten van de schuldeisers doet overgaan op de overnameprijs, zonder dat vereist is dat een meerderheid van schuldeisers hiermee heeft ingestemd of dat de schuldeisers die op deze goederen over een zekerheidsrecht met een volgrecht beschikken, worden gehoord (1). (1) Zie concl. O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtigelijk akkoord - Overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan

- Art. 41 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtigelijk akkoord

Conclusions de l'avocat général Thijs.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Transfert de l'entreprise ou d'une partie de celle-ci

Il y a lieu de déduire de la nature et de l'économie des dispositions de l'article 41 de la loi du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire qui autorise le transfert de l'entreprise ou d'une partie de celle-ci moyennant le respect des conditions qu'elles contiennent, que les droits des créanciers sont censés être reportés sur le prix de la reprise, que le transfert a un effet d'apurement et que le notaire requis en ce qui concerne les biens immobiliers agit conformément à l'article 1639 du Code judiciaire; il s'ensuit aussi que lorsque le transfert ne concerne qu'une partie de l'entreprise, son autorisation par le tribunal a un effet d'apurement et reporte les droits des créanciers sur le prix du transfert, sans qu'il soit requis qu'une majorité de créanciers y consentent ou que les créanciers qui disposent sur ces biens d'un droit de sûreté avec droit de suite, soient entendus (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Transfert de l'entreprise ou d'une partie de celle-ci

- Art. 41 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

F.12.0191.F

25 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Eerste afschrijvingsannuïteit - Volledige aftrek - Groep vennootschappen - Een enkele vennootschap - Criteria

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Charges professionnelles - Première annuité d'amortissement - Déduction intégrale - Groupe de sociétés - Société seule - Critères

Uit artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in de versie ervan die van toepassing is op het geschil, en uit artikel 15, §§1 en 5, van het Wetboek van vennootschappen volgt dat een vennootschap die, hoewel zij deel uitmaakt van een groep vennootschappen, beantwoordt aan de criteria van artikel 15, §1, van het Wetboek van vennootschappen, buiten het toepassingsgebied valt van artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en bijgevolg het voordeel behoudt van de volledige aftrek van de eerste afschrijvingsannuïteit voor het boekjaar tijdens hetwelk het betrokken actief werd aangeschaft of tot stand gebracht, los van het tijdstip van die aanschaffing of totstandbrenging (1). (1) Eensluidende schriftelijke concl. O.M.

Il suit de l'article 196, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, dans sa version applicable au litige, et 15, § 1er et 5, du Code des sociétés, que, nonobstant son appartenance à un groupe de sociétés, une société qui, considérée isolément, répond aux critères fixés à l'article 15, § 1er, précité, sort du champ d'application de l'article 196, § 2, précité et conserve dès lors le bénéfice de la déduction intégrale de la première annuité d'amortissement pour l'exercice comptable durant laquelle l'immobilisation concernée a été acquise ou constituée, indépendamment de la date de cette acquisition ou constitution (1). (1) Conclusions écrites conformes du M.P.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Eerste afschrijvingsannuïteit - Volledige aftrek - Groep vennootschappen - Een enkele vennootschap - Criteria

- Art. 196, § 2 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 15, §§ 1 en 5 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Charges professionnelles - Première annuité d'amortissement - Déduction intégrale - Groupe de sociétés - Société seule - Critères

- Art. 196, § 2 Code des impôts sur les revenus 1992

- Art. 15, § 1er, 5 Code des sociétés

F.12.0198.F

25 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden - Verkoop van immateriële vaste activa - Gespreide belasting - Toepassingsgebied - Goodwill - Eigen clientèle - Aard

Hoewel de clientèle die een onderneming in ruil voor een tegenprestatie of in de vorm van een inbreng heeft verkregen van een derde, als activabestanddeel in rubriek II van de balans van die onderneming kan en moet worden geboekt als goodwill, geldt zulks daarentegen niet voor de clientèle die de onderneming zelf heeft opgebouwd in de uitoefening van haar activiteit; die eigen clientèle is, vóór ze wordt overgedragen, derhalve geen immaterieel vast actief; bijgevolg kan zij, met gezamenlijke toepassing van de artikelen 47 en 2, §7, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en van de toepasselijke boekhoudkundige reglementering, geen recht geven op de regeling van de uitgestelde en gespreide belasting van de meerwaarde die uit de verwezenlijking ervan voortvloeit (1). (1) Conforme schriftelijke concl. O.M.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Plusvalues - Vente d'immobilisations incorporelles - Taxation échelonnée - Champ d'application - Goodwill - Propre clientèle - Nature

Si la clientèle acquise d'un tiers, moyennant une contrepartie ou sous la forme d'un apport, peut et doit être enregistrée dans le bilan de l'entreprise acquéreuse comme un élément de l'actif, sous la rubrique II, à titre de goodwill, tel n'est en revanche pas le cas d'une clientèle constituée par l'entreprise elle-même en cours d'activité; cette clientèle propre n'a dès lors pas la nature d'une immobilisation incorporelle avant sa cession; partant, elle ne peut, par l'effet conjugué des articles 47 et 2, § 7, du Code des impôts sur les revenus 1992 et de la réglementation comptable applicable, ouvrir le droit au régime de la taxation différée et étalée pour la plus-value résultant de sa réalisation (1). (1) Conclusions écrites conformes du M.P.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden - Verkoop van immateriële vaste activa - Gespreide belasting - Toepassingsgebied -

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Plusvalues - Vente d'immobilisations incorporelles - Taxation échelonnée - Champ d'application -

F.12.0204.N

21 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Stopzettingsvergoedingen - Belastbaarheid

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte - Kennisgeving van de beslissing tot taxatie - Motiveringsvereiste

De kennisgeving van de beslissing tot taxatie waarin de inhoud van het bericht van wijziging wordt herhaald, is afdoende gemotiveerd in de gevallen waarin de belastingplichtige in zijn antwoord op het bericht van wijziging van aangifte een standpunt heeft ingenomen dat diametraal staat tegenover het standpunt dat de administratie vertolkt in het bericht van wijziging van aangifte en dit standpunt van de belastingplichtige reeds werd weerlegd door de in het bericht van wijziging van aangifte opgegeven redenen (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte - Kennisgeving van de beslissing tot taxatie - Motiveringsvereiste

- Art. 346, vijfde lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Om op grond van artikel 31, tweede lid, 3°, WIB92, belastbaar te zijn als een vergoeding verkregen uit hoofde of naar aanleiding van het stopzetten van de arbeid of het beëindigen van een arbeidsovereenkomst, volstaat het dat er een onlosmakelijk verband bestaat tussen de betaalde vergoeding en de vroegere beroepswerkzaamheid, zonder dat vereist is dat de werknemer zijn recht op de vergoeding put uit de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Stopzettingsvergoedingen - Belastbaarheid

- Art. 31, eerste lid, en tweede lid, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Indemnités du chef de cessation d'activité professionnelle - Caractère imposable

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Rectification de la déclaration par l'administration - Notification de la décision de taxation - Condition de motivation

La notification de la décision de taxation reproduisant le contenu de l'avis de rectification est suffisamment motivée dans les cas où le contribuable adopte, dans sa réponse à l'avis de rectification de la déclaration, un point de vue qui est diamétralement opposé à celui qui est exprimé par l'administration dans l'avis de rectification de la déclaration et que ce point de vue du contribuable a déjà été réfuté par les motifs repris dans l'avis de rectification de la déclaration (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Rectification de la déclaration par l'administration - Notification de la décision de taxation - Condition de motivation

- Art. 346, al. 5 Code des impôts sur les revenus 1992

Pour être imposable en vertu de l'article 31, alinéa 2, 3° du Code des impôts sur les revenus 1992 en tant qu'indemnités obtenues en raison ou à l'occasion de la cessation de travail ou de la rupture d'un contrat de travail, il suffit qu'il existe un lien indissociable entre l'indemnité payée et l'ancienne activité professionnelle, sans qu'il soit requis que le travailleur puise son droit à une indemnité dans le contrat de travail (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Indemnités du chef de cessation d'activité professionnelle - Caractère imposable

- Art. 31, al. 1er et 2, 3° Code des impôts sur les revenus 1992

P.10.1836.N

3 september 2013

AC nr. ...

De door artikelen 44 Strafwetboek en 161 Wetboek van Strafvordering bedoelde teruggave houdt, naast het louter teruggeven van goederen die aan de eigenaar werden ontnomen en die in handen van het gerecht zijn gekomen, elke maatregel in die beoogt de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf en dus de vrijwaring van het algemeen belang.

MISDRIJF - Allerlei - Teruggave - Begrip - Doel

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

De omstandigheid dat op het onroerend goed, waarvan de strafrechter de teruggave beveelt, sinds de verkoop ervan ten voordele van derden te goeder trouw zakelijke rechten zoals hypothecaire rechten werden gevestigd, belet die strafrechter niet de koopovereenkomst nietig te verklaren, welke nietigheid retroactief werkt.

KOOP - Koopovereenkomst van onroerend goed - Overeenkomst door misdrijf verkregen - Vestiging van hypothecaire rechten ten voordele van derden te goeder trouw na de verkoop - Teruggave uitgesproken door de strafrechter

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

MISDRIJF - Allerlei - Koopovereenkomst van onroerend goed - Overeenkomst door misdrijf verkregen - Vestiging van hypothecaire rechten ten voordele van derden te goeder trouw na de verkoop - Teruggave uitgesproken door de strafrechter

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

De rechter oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

MISDRIJF - Allerlei - Teruggave - Doel - Maatregelen noodzakelijk om de gevolgen van het misdrijf teniet te doen - Beoordeling

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Misdrijf - Teruggave - Maatregelen noodzakelijk om de gevolgen van het misdrijf teniet te doen

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

La restitution visée par les articles 44 du Code pénal et 161 du Code d'instruction criminelle implique, outre la simple restitution des biens dont le propriétaire a été dépouillé, et qui sont entre les mains de la justice, toute mesure qui vise à rendre non avenues les conséquences matérielles de l'infraction déclarée établie, dans le but de rétablir la situation de fait telle qu'elle existait avant la commission de ladite infraction et donc de garantir l'intérêt général.

INFRACTION - Divers - Restitution - Notion - But

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

La circonstance que depuis la vente de l'immeuble au profit de tiers de bonne foi, des droits réels ont été établis sur ledit bien immeuble dont le juge ordonne la restitution, n'empêche pas ce juge pénal d'annuler le contrat de vente et ce, avec effet rétroactif.

VENTE - Contrat de vente d'un bien immeuble - Contrat obtenu à l'aide d'une infraction - Etablissement de droits hypothécaires au profit de tiers de bonne foi postérieurement à la vente - Restitution prononcée par le juge pénal

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

INFRACTION - Divers - Contrat de vente d'un bien immeuble - Contrat obtenu à l'aide d'une infraction - Etablissement de droits hypothécaires au profit de tiers de bonne foi postérieurement à la vente - Restitution prononcée par le juge pénal

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

Lorsque la restitution est ordonnée sur la base des articles 44 du Code pénal et 161 du Code d'instruction criminelle, le juge apprécie souverainement les mesures nécessaires pour annuler les conséquences matérielles de l'infraction déclarée établie, dans le but de rétablir la situation de fait telle qu'elle existait avant la commission de ladite infraction.

INFRACTION - Divers - Restitution - But - Mesures nécessaires pour rendre non avenues les conséquences de l'infraction - Appréciation

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Infraction - Restitution - Mesures nécessaires pour rendre non avenues les conséquences de l'infraction

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

Hoewel van burgerrechtelijke aard, beveelt de strafrechter ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie de teruggave vermits zij de openbare orde raakt; het feit dat de teruggave als vorm van herstel ook voor de burgerlijke rechter kan worden gevorderd, doet hieraan geen afbreuk.

MISDRIJF - Allerlei - Teruggave - Aard

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

Indien een overeenkomst door een misdrijf werd verkregen en deze overeenkomst bijgevolg geen effect mag sorteren, kan de teruggave bestaan in een door de strafrechter uit te spreken nietigverklaring van die overeenkomst, welke retroactief werkt.

MISDRIJF - Allerlei - Overeenkomst door misdrijf verkregen -

Teruggave - Toepassing

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

OVEREENKOMST - Allerlei - Overeenkomst door misdrijf verkregen -

Teruggave - Toepassing

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

Ook de strafrechter op derdenverzet oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

DERDENVERZET - Misdrijf - Teruggave - Doel - Maatregelen

noodzakelijk om de gevolgen van het misdrijf teniet te doen -

Beoordeling

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

MISDRIJF - Allerlei - Teruggave - Doel - Maatregelen noodzakelijk

om de gevolgen van het misdrijf teniet te doen - Derdenverzet -

Beoordeling

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Misdrijf - Teruggave - Derdenverzet - Maatregelen noodzakelijk om

de gevolgen van het misdrijf teniet te doen

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

Bien qu'elle soit de nature civile, le juge pénal ordonne la restitution d'office ou sur réquisition du ministère public, puisqu'elle est d'ordre public; le fait que la restitution en tant que forme de réparation puisse aussi être demandée devant le juge civil, n'y déroge pas.

INFRACTION - Divers - Restitution - Nature

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

Si un contrat est obtenu à l'aide d'une infraction et qu'il ne peut, dès lors, sortir aucun effet, la restitution peut consister en une annulation de ce contrat prononcée par le juge pénal, celle-ci ayant un effet rétroactif.

INFRACTION - Divers - Contrat obtenu à l'aide d'une infraction -

Restitution - Application

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

CONVENTION - Divers - Contrat obtenu à l'aide d'une infraction -

Restitution - Application

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

Le juge pénal statuant sur tierce opposition apprécie aussi souverainement, lorsqu'il ordonne la restitution sur la base des articles 44 du Code pénal et 161 du Code d'instruction criminelle, les mesures nécessaires pour rendre non avenues les conséquences matérielles de l'infraction déclarée établie dans le but de rétablir la situation de fait existant avant la commission de ladite infraction.

TIERCE OPPOSITION - Infraction - Restitution - But - Mesures

nécessaires pour rendre non avenues les conséquences de

l'infraction - Appréciation

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

INFRACTION - Divers - Restitution - But - Mesures nécessaires pour

rendre non avenues les conséquences de l'infraction - Tierce

opposition - Appréciation

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR -

Infraction - Restitution - Tierce opposition - Mesures nécessaires

pour rendre non avenues les conséquences de l'infraction

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

Uit de omstandigheid dat een derde die zich benadeeld acht door de beslissing tot teruggave, tegen die beslissing derdenverzet kan doen bij de strafrechter, volgt enkel dat de strafrechter binnen de grenzen van dit derdenverzet de wettigheid en de gepastheid dient te onderzoeken van de bevolen teruggave en niet dat de strafrechter op derdenverzet slechts die teruggave mag bevelen die de rechten van derden onaangetast laat.

DERDENVERZET - Misdrijf - Beslissing tot teruggave - Derde die zich benadeeld acht - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

MISDRIJF - Allerlei - Beslissing tot teruggave - Derdenverzet - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

De la circonstance qu'un tiers qui s'estime lésé par la décision de restitution, puisse former tierce opposition devant le juge pénal, il résulte seulement que celui-ci est tenu d'examiner dans les limites de cette tierce opposition, la légalité et l'opportunité de la restitution ordonnée et non que le juge pénal statuant sur tierce opposition ne puisse ordonner qu'une restitution ne portant pas atteinte aux droits des tiers.

TIERCE OPPOSITION - Infraction - Décision de restitution - Tiers s'estimant lésé - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

INFRACTION - Divers - Décision de restitution - Tierce opposition - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

P.11.1206.N

28 mei 2013

AC nr. ...

Onder smokkelfeit of smokkelpoging in de zin van artikel 322 AWDA wordt niet enkel verstaan de in- of uitvoer van goederen met ontduiking van rechten, maar elke onregelmatigheid inzake een douane-verrichting.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douaneambtenaar - Smokkelfeit - Smokkelpoging - Begrip

- Art. 322 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

Le fait ou la tentative de fraude au sens de l'article 322 de la Loi générale sur les douanes et accises ne s'entend pas uniquement de l'importation ou de l'exportation de marchandises en éludant les droits mais de toute irrégularité en matière d'opération de douane.

DOUANES ET ACCISES - Agent des douanes - Fait de fraude - Tentative de fraude - Notion

- Art. 322 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

P.11.1476.N

26 maart 2013

AC nr. ...

Bij de beoordeling of de als nieuw aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen om de zaak te herzien dient het hof van beroep zich niet te beperken tot de gegevens die de veroordelende beslissing uitdrukkelijk in aanmerking neemt om te beslissen tot de schuld van de veroordeelde; het adviserende hof van beroep mag haar oordeel steunen op alle dossiergegevens waarover partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, waardoor hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging afdoende zijn gewaarborgd.

HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening - Advies - Beoordelingsbevoegdheid van het aangewezen hof van beroep - Gegevens waarop het hof van beroep mag steunen

En appréciant si les faits nouveaux invoqués semblent suffisamment déterminants pour procéder à la revision de la cause, la cour d'appel ne doit pas se limiter aux éléments pris expressément en considération par la décision de condamnation pour décider de la culpabilité du condamné; la cour d'appel donnant son avis peut fonder sa décision sur tous les éléments du dossier qui peuvent être soumis à la contradiction des parties, garantissant ainsi à suffisance leur droit à un procès équitable et leurs droits de défense.

REVISION - Avis et renvoi pour revision - Avis - Pouvoir d'appréciation de la cour d'appel désignée - Éléments sur lesquels la cour d'appel peut se fonder

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten van het hof van beroep heeft aangeduid om te zetelen in de burgerlijke kamer die kennis neemt van een op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gesteunde herzieningsaanvraag, volgt dat hijzelf wettig belet is om te zetelen; niet is vereist dat dit wettig belet uitdrukkelijk door de eerste voorzitter zou worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass. 20 feb. 1985, AR 3488, AC 1984-85, nr. 371; Cass. 24 feb. 2009, AR P.08.1797.N, AC 2009, nr. 153.

HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening - Advies - Verwijzing naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren

- Art. 445, vierde lid Wetboek van Strafvordering

Uit het arrest waarbij het Hof omtrent de op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gegronde herzieningsaanvraag oordeelt dat er geen redenen waren om deze vraag dadelijk als niet-ontvankelijk te verwerpen, volgt niet dat het aangewezen hof van beroep bij de beoordeling of de tot staving van de aanvraag aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen te zijn om de zaak te herzien, niet meer zou mogen oordelen dat deze feiten al dan niet nieuw zijn.

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Herzieningsaanvraag gesteund op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering - Arrest dat het verzoek niet dadelijk als niet-ontvankelijk verwerpt - Gevolg voor de beoordelingsbevoegdheid van het aangewezen hof van beroep

Il ressort de la circonstance que le premier président de la cour d'appel a désigné trois magistrats de la cour d'appel pour siéger dans la chambre civile qui connaît de la demande en révision fondée sur l'article 443, alinéa 1er, 3° du Code d'instruction criminelle, qu'il est lui-même empêché de siéger; il n'est pas requis que cet empêchement légal soit expressément constaté par le premier président (1). (1) Voir Cass., 11 octobre 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass., 20 février 1985, RG 3488, Pas., 1985, n° 371; Cass., 24 février 2009, RG P.08.1797.N, Pas., 2009, n° 153.

REVISION - Avis et renvoi pour revision - Avis - Renvoi à la cour d'appel désignée - Appréciation par la chambre civile présidée par le premier président - Désignation de trois conseillers par le premier président

- Art. 445, al. 4 Code d'Instruction criminelle

TRIBUNAUX - Matière répressive - Divers - Demande en révision - Renvoi pour avis à la cour d'appel désignée - Appréciation par la chambre civile présidée par le premier président - Désignation de trois conseillers par le premier président

- Art. 445, al. 4 Code d'Instruction criminelle

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Demande en révision - Renvoi pour avis à la cour d'appel désignée - Appréciation par la chambre civile présidée par le premier président - Désignation de trois conseillers par le premier président

- Art. 445, al. 4 Code d'Instruction criminelle

Il ne ressort pas de l'arrêt dans lequel la Cour décide, à propos de la demande en révision fondée sur l'article 443, alinéa 1er, 3°, du Code d'instruction criminelle, qu'il n'y a aucun motif pour rejeter d'emblée cette demande comme étant irrecevable, que la cour d'appel désignée, qui apprécie si les faits invoqués à l'appui de la demande semblent être suffisamment déterminants pour revoir la cause, ne pourrait plus décider que ces faits sont ou non nouveaux.

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Demande en révision fondée sur l'article 443, alinéa 1er, 3° du Code d'instruction criminelle - Arrêt ne rejetant pas immédiatement la requête comme étant irrecevable - Conséquence quant au pouvoir d'appréciation de la cour d'appel désignée

P.11.1665.N

26 februari 2013

AC nr. ...

De strafrechter bepaalt onaantastbaar de datum of de tijdsperiode van de door hem omschreven strafbare gedraging, die de verwijzingsbeslissing bij hem heeft aanhangig gemaakt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken -

Le juge pénal détermine souverainement la date ou période de l'agissement punissable qu'il qualifie et dont il a été saisi par la décision de renvoi; la Cour vérifie uniquement si le juge ne tire pas de ses constatations des conséquences sans liens avec elles ou qu'elles ne sauraient justifier.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation -

Strafvervolgning - Bepaling van de datum of de tijdsperiode van het misdrijf - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Gevolg - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Strafvervolgning - Bepaling van de datum of de tijdsperiode van het misdrijf

De verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht maakt bij de strafrechter een bepaalde feitelijke gedraging aanhangig, maar het staat aan de strafrechter om gelet op de bewoordingen van de verwijzingsbeslissing en in het licht van de gegevens van het strafdossier uit te maken welke feitelijke gedraging wordt bedoeld en daaraan de juiste omschrijving te geven met inbegrip van de datum of de tijdsperiode, waarbij hij zo nodig de in de verwijzingsbeslissing voorlopig bepaalde datum of tijdsperiode voor de bij hem aanhangige gedraging dient aan te passen; de strafrechter mag de datum of de tijdsperiode echter niet zodanig aanpassen dat bij hem een andere feitelijke gedraging wordt aanhangig gemaakt dan die welke met de verwijzingsbeslissing werd bedoeld en bovendien moet bij een aanpassing het recht van verdediging van de partijen in acht worden genomen (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 1964, Pas. 1965, I, 237; Cass. 21 nov. 1979, AC 1979-80, nr. 192; Cass. 14 okt. 1986, AR 262, AC 1986-87, nr. 82; Cass. 17 feb. 1988, AR 6326, AC 1987-88, nr. 370.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Verwijzingsbeslissing - Vermelding van de datum of tijdsperiode van het misdrijf - Aanpassing van de datum of de tijdsperiode door de feitenrechter

Het staat aan de strafrechter om in feite uit te maken of, naargelang het al dan niet verwezenlijkt zijn van het door de dader van het misdrijf nagestreefde doel en het nuttig gevolg dat hij van de valse belastingstukken verwachtte, aan het gebruik ervan een einde is gekomen en hij kan daarbij feitelijke gebeurtenissen in aanmerking nemen die zich na de verwijzingsbeschikking hebben voorgedaan; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat die valsheid al dan niet heeft opgehouden de door de vervalser gewenste uitwerking te hebben (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2009, AR P.08.0882.N, AC 2009, nr. 23; Cass. 3 juni 2009, AR P.08.1732.F, AC 2009, nr. 370; Cass. 27 okt. 2009, AR P.09.0748.N, AC 2009, nr. 619; Cass. 18 nov. 2009, AR P.09.0958.F, AC 2009, nr. 675, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas. 2009, nr. 675; Cass. 9 maart 2011, AR P.10.1299.F, AC 2011, nr. 185.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Strafvervolgning - Gebruik van valse stukken - Bepaling van de duur van het gebruik - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Gevolg - Marginale toetsing

Généralités - Matière répressive - Poursuites pénales - Fixation de la date ou période de l'infraction - Appréciation souveraine par le juge du fond - Conséquence - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Poursuites pénales - Fixation de la date ou période de l'infraction

La décision de renvoi de la juridiction d'instruction saisit la juridiction répressive d'un certain fait, mais il appartient au juge pénal, compte tenu des termes de la décision de renvoi et à la lumière des éléments du dossier répressif, de déterminer de quel fait il s'agit et de lui donner la qualification exacte comprenant les date et période auxquelles il doit adapter, au besoin, les date ou période provisoirement indiquées dans la décision de renvoi pour le fait il est saisi; le juge pénal ne peut cependant adapter les dates ou période de telle sorte qu'il serait saisi d'un fait autre que celui visé par la décision de renvoi et il doit, de surcroît, prendre en considération les droits de la défense pour cette adaptation (1). (1) Voir Cass., 9 novembre 1964 (Bull. et Pas., 1965, I, 237); Cass., 21 novembre 1979 (Bull. et Pas., 1980, I, 373); Cass., 14 octobre 1986, RG 262, Pas., 1987, n° 82; Cass. 17 février 1988, RG 6326, Pas., 1988, n° 370.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Décision de renvoi - Indication de la date ou période de l'infraction - Adaptation de la date ou période par le juge du fond

Il appartient au juge pénal de déterminer en fait, en fonction de la réalisation ou non de l'objectif poursuivi par l'auteur de l'infraction et de l'effet utile attendu du faux fiscal, si l'usage de celui-ci a pris fin et il peut, à cet effet, prendre en considération des événements de fait survenus après l'ordonnance de renvoi; la Cour vérifie uniquement si, de ses constatations, le juge a pu déduire légalement que ce faux a ou non cessé de produire l'effet voulu par le faussaire (1). (1) Voir Cass., 13 janvier 2009, RG P.08.0882.N, Pas., 2009, n° 23; Cass., 3 juin 2009, RG P.08.1732.F, Pas., 2009, n° 370; Cass., 27 octobre 2009, RG P.09.0748.N, Pas., 2009, n° 619; Cass., 18 novembre 2009, RG P.09.0958.F, Pas., 2009, n° 675, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch; Cass., 9 mars 2011, RG P.10.1299.F, Pas., 2011, n° 185.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Poursuites pénales - Usage de faux - Détermination de la durée de l'usage - Appréciation souveraine par le juge du fond - Conséquence - Contrôle marginal

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Strafvordering - Gebruik van valse stukken - Bepaling van de duur van het gebruik - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Duur van het gebruik - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Criteria ter beoordeling - Feitelijke gebeurtenissen die zich na de verwijzingsbeschikking hebben voorgedaan - Wettigheid

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Duur van het gebruik - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Indien de bij een strafrechter met een verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht aanhangig gemaakte feitelijke gedraging als een voortdurend misdrijf is te omschrijven, kan de door de rechter bepaalde tijdsperiode voor dit voortdurend misdrijf zich niet uitstrekken na de datum van de saisinebepalende verwijzingsbeslissing; dit sluit echter niet uit dat de rechter bij het bepalen van de juiste tijdsperiode van de bij hem aanhangige feitelijke gedraging, die als een voortdurend misdrijf is omschreven, rekening kan houden met gebeurtenissen die zich na de verwijzingsbeslissing hebben voorgedaan, voor zover de rechter zich daardoor niet uitspreekt over andere feitelijke gedragingen dan die welke regelmatig bij hem zijn aanhangig gemaakt.

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortdurend misdrijf - Verwijzingsbeslissing - Vermelding van de tijdsperiode van het misdrijf - Aanpassing van de tijdsperiode door de feitenrechter - Aanpassing gesteund op gebeurtenissen die zich na de verwijzingsbeslissing hebben voorgedaan

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortdurend misdrijf - Verwijzingsbeslissing - Vermelding van de tijdsperiode van het misdrijf - Aanpassing van de tijdsperiode door de feitenrechter

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Voortdurend misdrijf - Verwijzingsbeslissing - Vermelding van de tijdsperiode van het misdrijf - Aanpassing van de tijdsperiode door de feitenrechter - Aanpassing gesteund op gebeurtenissen die zich na de verwijzingsbeslissing hebben voorgedaan

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Voortdurend misdrijf - Verwijzingsbeslissing - Vermelding van de tijdsperiode van het misdrijf - Aanpassing van de tijdsperiode door de feitenrechter

Met artikel 450 WIB92 bestraft de wetgever de valsheid die tot doel heeft de belastingadministratie te misleiden met het oog op de berekening van de inkomstenbelastingen, deze te ontwijken en de verplichting tot betaling ervan uit te stellen (1). (1) Zie Cass. 21 mei 2008, AR P.07.1710.F, AC 2008, nr. 307, met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 3 juni 2009, AR P.08.1732.F, AC 2009, nr. 370.

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Artikel 450, WIB92 - Fiscale valsheid

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Fiscale valsheid - Artikel 450, WIB92

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Poursuites pénales - Usage de faux - Détermination de la durée de l'usage - Appréciation souveraine par le juge du fond

FAUX ET USAGE DE FAUX - Durée de l'usage - Appréciation souveraine par le juge du fond - Critères d'appréciation - Événements de fait survenus après la décision de renvoi - Légalité

FAUX ET USAGE DE FAUX - Durée de l'usage - Appréciation souveraine par le juge du fond

Si les faits dont est saisi un juge pénal par une décision de renvoi rendue par la juridiction d'instruction doivent être qualifiés d'infraction continue, la période fixée par le juge pour cette infraction continue ne peut se poursuivre au-delà de la date de la décision de renvoi déterminant la saisine; cela n'empêche cependant pas le juge qui détermine la période correcte pour les faits qualifiés infraction continue, dont il est saisi, de tenir compte des événements qui se sont produits après la décision de renvoi, pour autant qu'ainsi le juge ne se prononce pas sur des faits autres que ceux dont il est régulièrement saisi.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Infraction continue - Décision de renvoi - Indication de la période de l'infraction - Adaptation de la période par le juge du fond - Adaptation fondée sur des événements survenus après la décision de renvoi

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Infraction continue - Décision de renvoi - Indication de la période de l'infraction - Adaptation de la période par le juge du fond

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Infraction continue - Décision de renvoi - Indication de la période de l'infraction - Adaptation de la période par le juge du fond - Adaptation fondée sur des événements survenus après la décision de renvoi

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Infraction continue - Décision de renvoi - Indication de la période de l'infraction - Adaptation de la période par le juge du fond

Par l'article 450 du Code des impôts sur les revenus (1992), le législateur punit le faux qui tend à tromper l'administration fiscale en vue du calcul des impôts sur les revenus, à l'éluider et à retarder l'obligation de son paiement (1). (1) Voir Cass., 21 mai 2008, RG P.07.1710.F, Pas., 2008, n° 307, avec les conclusions de Monsieur l'avocat général Vandermeersch; Cass., 3 juin 2009, RG P.08.1732.F, Pas., 2009, n° 370.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Article 450 du Code des impôts sur les revenus 1992 - Faux fiscal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux fiscal - Article 450 du Code des impôts sur les revenus 1992

Wanneer een beklagde wordt vervolgd wegens valsheid en het gebruik van het valse stuk, begint de verjaring van de strafvordering voor wat betreft beide misdrijven eerst te lopen vanaf het laatste gebruik; het gebruik duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet volledig is bereikt en zolang de hem verweten oorspronkelijke handeling, zonder dat hij zich er tegen verzet, het nuttig gevolg blijft hebben dat hij ervan verwachtte (1). (1) Cass. 3 juni 2009, AR P.08.1732.F, AC 2009, nr. 370; Cass. 27 okt. 2009, AR P.09.0748.N, AC 2009, nr. 619.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Duur van het gebruik

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Verjaring - Aanvang van de verjaringstermijn

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Allerlei - Valsheid en gebruik van valse stukken - Aanvang van de verjaringstermijn

Lorsqu'un prévenu est poursuivi du chef d'un faux et de son usage, la prescription de l'action publique à l'égard des deux infractions ne commence à courir qu'à partir du dernier fait d'usage; l'usage de faux se perpétue, même sans fait nouveau de son auteur et sans intervention itérative de sa part, tant que le but qu'il visait n'est pas entièrement atteint et tant que cet acte initial qui lui est imputé continue d'engendrer, sans qu'il s'y oppose, l'effet utile qu'il en attendait (1). (1) Cass., 3 juin 2009, RG P.08.1732.F, Pas., 2009, n° 370; Cass., 27 octobre 2009, RG P.09.0748.N, Pas., 2009, n° 619.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Durée de l'usage

FAUX ET USAGE DE FAUX - Prescription - Point de départ du délai de prescription

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Divers - Faux et usage de faux - Point de départ du délai de prescription

P.11.1707.N

28 mei 2013

AC nr. ...

Een door de artikelen 47sexies en 47septies Wetboek van Strafvordering bedoelde observatiemaatregel kan niet worden beschouwd als een inbeslagneming in de zin van artikel 233, eerste lid, d, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie met het arrest van 29 april 2010; door het bevelen van een dergelijke observatiemaatregel nemen de autoriteiten niet fysiek de feitelijke macht over de geobserveerde goederen over; de goederen worden niet onttrokken aan de vrije beschikking van de eigenaar en de autoriteiten nemen de goederen niet onder zich; de mogelijkheid bestaat dat de goederen alsnog in het economisch circuit van de lidstaten komen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Observatie - Inbeslagneming - Onderscheid

- Art. 233, eerste lid, d EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

- Artt. 47sexies en 47septies Wetboek van Strafvordering

Une mesure d'observation visée aux articles 47sexies et 47septies du Code d'instruction criminelle ne peut être considérée comme une saisie au sens de l'article 233, alinéa 1er, d, du Code des douanes communautaire, tel qu'il est interprété par la Cour de justice dans son arrêt du 29 avril 2010; en ordonnant une telle mesure d'observation les autorités ne prennent pas physiquement le pouvoir de fait sur les marchandises qui font l'objet de l'observation; les marchandises ne sont pas soustraites à la libre disposition du propriétaire et les autorités ne les prennent pas sous leur garde; la possibilité subsiste que les marchandises entrent dans le circuit économique des Etats-membres.

DOUANES ET ACCISES - Observation - Saisie - Distinction

- Art. 233, al. 1er, d Règlement (C.E.E.) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992, établissant le code des douanes communautaire

- Art. 47sexies et 47septies Code d'Instruction criminelle

P.11.1797.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 89, §5, van de wet van 25 juni 1992, kan de verzekeraar vrijwillig tussengekomen in de zaak die tegen de verzekerde voor het strafrecht is ingesteld, onder dezelfde voorwaarden als voor de burgerlijke rechter; aangezien hij partij is in het geding kunnen de overige partijen bij conclusies tussenvorderingen tegen hem instellen.

VERZEKERING - Landverzekering - Vordering tegen de verzekerde voor het strafrecht - Vrijwillige tussenkomst van de verzekeraar - Tussenvordering van de benadeelde partij tegen de verzekeraar

En vertu de l'article 89, § 5, de la loi du 25 juin 1992, l'assureur peut intervenir volontairement dans le procès contre l'assuré porté devant la juridiction répressive, aux mêmes conditions que devant la juridiction civile; dès lors qu'il est partie à la cause, les autres parties peuvent former des demandes incidentes à son encontre par voie de conclusions.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Procès contre l'assuré porté devant la juridiction répressive - Intervention volontaire de l'assureur - Demande incidente de la partie lésée contre l'assureur

Vorm

- Art. 809 Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Strafgerecht - Burgerlijke rechtsvordering - Vordering tegen de verzekerde voor het strafgerecht - Vrijwillige tussenkomst van de verzekeraar - Tussenvordering van de benadeelde partij tegen de verzekeraar - Vorm

- Art. 809 Gerechtelijk Wetboek

De verzekeraar kan krachtens artikel 87, §2, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, tegen de benadeelde partij die het recht heeft een rechtstreekse vordering tegen hem in te stellen, slechts excepties, nietigheden of verval van recht tegenwerpen, die voortkomen uit de wet of de overeenkomst en die hun oorsprong vinden in een feit dat het schadegeval voorafgaat; een vonnis van collectieve schuldenregeling van de verzekerde, dat door de arbeidsrechtbank is gewezen nadat de schade zich heeft voorgedaan, kan door de verzekeraar niet worden aangevoerd om het verval van het vorderingsrecht dat de benadeelde partij tegen hem heeft te verantwoorden.

VERZEKERING - Landverzekering - Rechtstreeks vorderingsrecht van de benadeelde partij tegen de verzekeraar - Verval van het vorderingsrecht - Vonnis van collectieve schuldenregeling van de verzekerde - Verval om reden van een feit dat zich na het schadegeval heeft voorgedaan

Forme

- Art. 809 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Juridiction répressive - Action civile - Procès contre l'assuré porté devant la juridiction répressive - Intervention volontaire de l'assureur - Demande incidente de la partie lésée contre l'assureur - Forme

- Art. 809 Code judiciaire

L'assureur ne peut, en vertu de l'article 87, § 2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, opposer à la partie lésée, qui dispose d'un droit d'action direct à son encontre, que des exceptions, nullités ou déchéances dérivant de la loi ou du contrat et trouvant leur cause dans un fait antérieur au sinistre; un jugement en règlement collectif de dettes de l'assurée rendu par le tribunal du travail après la survenance du dommage ne peut être invoqué par l'assureur pour justifier la déchéance du droit d'action de la partie lésée à son encontre.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Droit d'action direct de la partie lésée contre l'assureur - Déchéance du droit d'action - Jugement en règlement collectif de dettes de l'assurée - Déchéance trouvant sa cause dans un fait postérieur au sinistre

P.11.2030.F

30 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Beschikking van de raadkamer - Verschrijving - Verbetering - Vervanging van een verwijzing door een buitenvervolginstelling - Wettigheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beslissing tot verwijzing - Aanhangigmaking van de zaak bij het vonnisgerecht - Regelmatigheid - Beschikking tot verwijzing - Kennelijke onregelmatigheid of overduidelijk vormgebrek - Tegenstrijdigheid tussen de redenen en het dictum van de beschikking

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Aanhangigmaking - Regelmatigheid - Beschikking tot verwijzing - Kennelijke onregelmatigheid of overduidelijk vormgebrek - Tegenstrijdigheid tussen de redenen en het dictum van de beschikking

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Uitlegging en verbetering

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Uitlegging en verbetering - Verbetering - Beschikking van de raadkamer - Verschrijving - Vervanging van een verwijzing door een buitenvervolginstelling - Wettigheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Renvoi devant la juridiction de jugement - Ordonnance de la chambre du conseil - Erreur matérielle - Rectification - Substitution d'un non-lieu à un renvoi - Légalité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Décision de renvoi - Saisine de la juridiction de jugement - Régularité - Ordonnance de renvoi - Irrégularité manifeste ou vice de forme flagrant - Contradiction entre les motifs et le dispositif de l'ordonnance

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Saisine - Régularité - Ordonnance de renvoi - Irrégularité manifeste ou vice de forme flagrant - Contradiction entre les motifs et le dispositif de l'ordonnance

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Interprétation et rectification

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Interprétation et rectification - Rectification - Ordonnance de la chambre du conseil - Erreur matérielle - Substitution d'un non-lieu à un renvoi - Légalité

Wanneer de beslissing tot verwijzing door een kennelijke onregelmatigheid of een overduidelijk vormgebrek is aangetast waardoor zij geacht wordt wettig niet te bestaan, moet het vonnisgerecht vaststellen dat de zaak op onregelmatige wijze bij dat gerecht aanhangig is gemaakt; een tegenstrijdigheid tussen de redenen en het dictum van een beschikking is geen kennelijke onregelmatigheid of een overduidelijk vormgebrek waardoor de beschikking haar authentiek karakter verliest en geacht wordt wettig niet te bestaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beslissing tot verwijzing - Aanhangigmaking van de zaak bij het vonnisgerecht - Regulariteit - Beschikking tot verwijzing - Kennelijke onregelmatigheid of overduidelijk vormgebrek - Tegenstrijdigheid tussen de redenen en het dictum van de beschikking

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Aanhangigmaking - Regulariteit - Beschikking tot verwijzing - Kennelijke onregelmatigheid of overduidelijk vormgebrek - Tegenstrijdigheid tussen de redenen en het dictum van de beschikking

De vervanging van een verwijzing door een buitenvervolginstelling, ook al wordt zij gemotiveerd door een tegenstelling tussen de redenen en het dictum van een beschikking van de raadkamer, slaat niet op een verschrijving die vatbaar is voor verbetering, aangezien die verbetering leidt tot een wijziging van de rechten die in de zogenaamd verbeterde beslissing zijn vastgelegd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Uitlegging en verbetering - Verbetering - Beschikking van de raadkamer - Verschrijving - Vervanging van een verwijzing door een buitenvervolginstelling - Wettigheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Beschikking van de raadkamer - Verschrijving - Verbetering - Vervanging van een verwijzing door een buitenvervolginstelling - Wettigheid

De rechter die een onduidelijke, dubbelzinnige of foutieve beslissing heeft gewezen, kan die, naargelang van het geval, uitleggen of verbeteren, zonder evenwel de daarin bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Uitlegging en verbetering

La juridiction de jugement doit constater l'irrégularité de sa propre saisine lorsque la décision de renvoi est affectée d'une irrégularité manifeste ou d'un vice de forme flagrant qui la rend légalement inexistante; une contradiction entre les motifs et le dispositif d'une ordonnance de la chambre du conseil ne constitue pas une irrégularité manifeste ou un vice de forme flagrant privant l'ordonnance de son caractère authentique et la rendant légalement inexistante (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Décision de renvoi - Saisine de la juridiction de jugement - Régularité - Ordonnance de renvoi - Irrégularité manifeste ou vice de forme flagrant - Contradiction entre les motifs et le dispositif de l'ordonnance

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Saisine - Régularité - Ordonnance de renvoi - Irrégularité manifeste ou vice de forme flagrant - Contradiction entre les motifs et le dispositif de l'ordonnance

La substitution d'un non-lieu au renvoi, fût-elle motivée par une contradiction entre les motifs et le dispositif d'une ordonnance de la chambre du conseil, ne porte pas sur une erreur matérielle sujette à rectification, dès lors que sa correction entraîne une modification des droits consacrés par la décision prétendument rectifiée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Interprétation et rectification - Rectification - Ordonnance de la chambre du conseil - Erreur matérielle - Substitution d'un non-lieu à un renvoi - Légalité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Renvoi devant la juridiction de jugement - Ordonnance de la chambre du conseil - Erreur matérielle - Rectification - Substitution d'un non-lieu à un renvoi - Légalité

Le juge qui a rendu une décision obscure, ambiguë ou erronée peut, selon le cas, l'interpréter ou la rectifier mais sans que puissent être étendus, restreints ou modifiés les droits qu'elle a consacrés (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Interprétation et rectification

Bij gebrek aan belang is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de beschuldigde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat hem naar het hof van assisen verwijst, de beschikking tot gevangenneming bevestigt maar de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan niet beveelt (1). (1) Cass. 26 maart 2003, AR P.03.0208.F, AC 2003, nr. 207.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beschikking tot gevangenneming - Geen onmiddellijke tenuitvoerlegging

- Art. 26, § 5 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beschikking tot gevangenneming - Geen onmiddellijke tenuitvoerlegging - Gevolg - Cassatieberoep van de beschuldigde

- Art. 26, § 5 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming - Geen onmiddellijke tenuitvoerlegging - Gevolg - Cassatieberoep van de beschuldigde

- Art. 26, § 5 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Le pourvoi en cassation formé par l'accusé contre l'arrêt rendu par la chambre des mises en accusation qui le renvoie à la cour d'assises, confirme l'ordonnance de prise de corps mais n'en prescrit pas l'exécution immédiate, est irrecevable, à défaut d'intérêt (1). (1) Cass., 26 mars 2003, RG P.03.0208.F, Pas., 2003, n° 207.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Chambre des mises en accusation - Ordonnance de prise de corps - Pas d'exécution immédiate

- Art. 26, § 5 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

COUR D'ASSISES - Renvoi à la cour - Chambre des mises en accusation - Ordonnance de prise de corps - Pas d'exécution immédiate - Conséquence - Pourvoi en cassation formé par l'accusé

- Art. 26, § 5 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Prise de corps - Pas d'exécution immédiate - Conséquence - Pourvoi en cassation formé par l'accusé

- Art. 26, § 5 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.12.0089.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt de feitenrechter niet om, op voorwaarde dat hij de omstandigheden van het ongeval niet wijzigt, vast te stellen dat de schade zich op dezelfde wijze en met dezelfde gevolgen zou hebben voorgedaan indien de bestuurder geen vluchtmisdrijf zou hebben gepleegd (1). (1) Zie Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0226.F, AC 2008, nr. 324.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Verkeersongeval - Opeenvolgende ongevallen - Vluchtmisdrijf na het eerste ongeval - Oorzakelijk verband met het tweede ongeval - Beoordeling door de rechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Oorzaak - Verkeersongeval - Opeenvolgende ongevallen - Vluchtmisdrijf na het eerste ongeval - Oorzakelijk verband met het tweede ongeval - Beoordeling door de rechter

L'article 1382 du Code civil n'interdit pas au juge du fond, à condition de ne pas modifier les circonstances de l'accident, de constater que le dommage se serait produit de la même manière et avec les mêmes conséquences si le conducteur ne s'était pas trouvé en situation de délit de fuite (1). (1) Voir Cass., 28 mai 2008, RG P.08.0226.F, Pas., 2008, n° 324.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Accident de roulage - Accidents successifs - Délit de fuite à la suite du premier accident - Lien de causalité avec le second accident - Appréciation par le juge

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Responsabilité hors contrat - Cause - Accident de roulage - Accidents successifs - Délit de fuite à la suite du premier accident - Lien de causalité avec le second accident - Appréciation par le juge

P.12.0145.N

26 maart 2013

AC nr. ...

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich bijgevolg niet beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskenning ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Une personne ne peut invoquer le droit à l'assistance d'un avocat que lorsqu'elle est entendue à propos d'infractions qui peuvent être mises à sa charge; il s'ensuit que ce droit à l'assistance, tout comme l'obligation d'information, le droit de se taire et le fait que personne ne peut être obligé de s'incriminer lui-même, auxquels est lié le droit à l'assistance, ne valent que in personam; un inculpé ne peut dès lors pas invoquer la violation de ces droits pour des déclarations faites à sa charge par une personne qui n'est qu'un témoin vis-à-vis de lui, à moins que, lors de son audition, cette personne devait bénéficier de ces mêmes droits et rétracte les déclarations incriminantes qui ont été faites sur la base de leur violation (1). (1) Cass., 29 novembre 2011, RG P.11.0113.N, Pas., 2011, n° 651 et les conclusions du MP; 8 lai 2012, RG P.11.2150.N, Pas, 2012, n° 283.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation d'information - Portée - Prévenu qui fait des déclarations à charge d'un tiers - Applicabilité - Exception

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation d'information - Portée - Prévenu qui fait des déclarations à charge d'un tiers - Applicabilité - Exception

Le droit d'être assisté d'un avocat consacré à l'article 6, § 3, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'interprété par la Cour européenne des Droits de l'Homme, implique que l'assistance d'un avocat doit être accordée durant l'intégralité de l'information, sous réserve de la démonstration, à la lumière des circonstances particulières de la cause, de raisons impérieuses ayant conduit à restreindre ce droit; même dans ce cas, une telle restriction, quelle qu'en soit sa justification, ne peut restreindre illégalement les droits du prévenu consacrés aux articles 6, § 1er, et 6, § 3, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.; Cass., 7 décembre 2010, RG P.10.1460.N, Pas., 2010, n° 714; Cass., 24 mai 2011, RG P.11.0761.N, Pas., 2011, n° 345; Cass., 27 novembre 2012, RG P.12.1204.N, Pas., 2012, n° 642.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid is beroofd (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228.

ADVOCAAT - Onderzoek in strafzaken - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6, § 1er Conv.D.H., tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme, exige uniquement que l'accès à un avocat soit accordé à un suspect lorsqu'il est entendu par la police, dans la mesure où il se trouve dans une position vulnérable, ce qui est notamment le cas lorsqu'il est privé de liberté (1). (1) Cass., 17 avril 2012, RG P.11.0975.N, Pas., 2012, n° 228.

AVOCAT - Instruction en matière répressive - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

P.12.0154.N

8 januari 2013

AC nr. ...

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad als zelfincriminerende verklaringen die werden afgelegd tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat, worden gebruikt voor veroordeling; deze omstandigheid heeft nochtans niet automatisch voor gevolg dat het definitief onmogelijk is de zaak van een verdachte en vervolgens beklaagde op eerlijke wijze te behandelen; wanneer de rechter de verklaringen niet als doorslaggevend bewijs gebruikt, er kennelijk geen misbruik of dwang is gebruikt en de beklaagde zich op het ogenblik van het verhoor en tijdens het onderzoek niet in een kwetsbare positie bevond, of aan de kwetsbare positie van de beklaagde op een daadwerkelijke en passende wijze is geredimeerd, blijft het eerlijke karakter van het proces gevrijwaard (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690, met concl. van advocaat-generaal Duinslaeger.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verdachte - Zelfincriminerende verklaringen zonder bijstand van een advocaat

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op een eerlijk proces - Verdachte - Zelfincriminerende verklaringen zonder bijstand van een advocaat

Les droits de la défense et le droit à un procès équitable sont, en principe, lésés lorsque sont utilisées en vue de la condamnation des déclarations auto-incriminantes faites lors d'une audition par la police sans possibilité d'assistance d'un avocat; cette circonstance n'a toutefois pas automatiquement pour conséquence qu'il soit définitivement rendu impossible d'examiner la cause d'un suspect, devenu ensuite prévenu, de manière équitable; lorsque le juge n'utilise pas les déclarations à titre de preuve déterminante, que le prévenu n'a fait l'objet ni d'abus ni de contrainte et qu'il ne s'était pas trouvé, au moment de l'instruction, dans une position vulnérable ou qu'il a été remédié à cette position vulnérable du prévenu de manière effective et adaptée, le caractère équitable du procès reste garanti (1). (1) Cass., 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690, avec les conclusions de M. l'avocat général Duinslaeger, publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Suspect - Déclarations auto-incriminantes sans l'assistance d'un avocat

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Droits de la défense - Droit à un procès équitable - Suspect - Déclarations auto-incriminantes sans l'assistance d'un avocat

De rechter die overeenkomstig artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering een straf oplegt die lager is dan de wettelijke minimumstraf, maakt geen toepassing van verzachtende omstandigheden; aldus is de regeling, bepaald in artikel 85, derde lid, Strafwetboek, in dat geval evenmin van toepassing (1). (1) Cass. 22 maart 2000, AR P.99.1758.F, AC 2000, nr. 197.

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Verzachtende omstandigheden - Overschrijding van de redelijke termijn - Gevolg - Straf langer dan de wettelijke minimumstraf

Het opleggen van een geldboete na de gedeeltelijke vernietiging van artikel 39 Accijnswet 1997 bij arrest nr. 140/2008 van het Grondwettelijk Hof is niet strijdig met het legaliteitsbeginsel, ook al voorzag dat artikel niet in een minimum- en maximumbedrag (1). (1) Cass. 7 mei 2013, AR P.12.0275.N, AC 2013, nr. ... met concl. O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnswet 1997 - Geldboete bepaald in artikel 39, eerste lid - Vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof

Wanneer bij de opeenvolging van drie strafwetten in de tijd, de straf gesteld door de eerste wet, die van kracht was op het ogenblik van het plegen van het misdrijf, zwaarder is dan de straf gesteld door de derde wet, die van kracht is op het ogenblik van de uitspraak, maar deze straf eventueel, op haar beurt, strenger is dan de straf die op het misdrijf was gesteld tussen het ogenblik van het plegen ervan en de uitspraak, dient de straf te worden toegepast, die op het misdrijf was gesteld door de minst zware tweede tussenliggende wet (1). (1) Zie Cass. 3 nov. 2010, AR P.10.0856.F, AC 2010, nr. 650 met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas., 2010, nr. 650.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Opeenvolgende strafwetten - Minst zware straf - Bepaling

Wanneer de partijen nog over een vraag waarop het antwoord relevant is om te bepalen of de bestreden beslissing naar recht verantwoord is, standpunt moeten innemen, verdaagt het Hof de zaak naar een latere datum.

CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging - Verdaging van de zaak naar een latere datum - Toepassing

Le juge qui, conformément à l'article 21ter de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, prononce une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, n'admet pas l'application de circonstances atténuantes; ainsi, la règle prévue à l'article 85, alinéa 3, du Code pénal n'est pas davantage applicable en l'espèce (1). (1) Cass., 22 mars 2000, RG P.99.1758.F, Pas., 2000, n° 197.

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Circonstances atténuantes - Dépassement du délai raisonnable - Conséquence - Peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi

Infliger une amende après l'annulation partielle de l'article 39 de la loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise, par l'arrêt n° 140/2008 rendu le 30 octobre 2008 par la Cour constitutionnelle, n'est pas contraire au principe de légalité, même si ledit article n'a pas prévu de montant minimal ou maximal (1). (1) Cass., 7 mai 2013, RG P.12.0275.N, Pas., 2013, n° ..., avec les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

DOUANES ET ACCISES - Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise - Amende prévue par l'article 39, alinéa 1er - Arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle

Lorsque trois lois pénales se succèdent dans le temps et que la peine fixée par la première loi qui était en vigueur au moment de la commission de l'infraction est plus lourde que la peine fixée par la troisième loi qui est en vigueur au moment de la décision, mais que cette peine est, à son tour, éventuellement plus sévère que la peine applicable à l'infraction entre le moment de sa commission et la décision, il y a lieu d'appliquer la peine fixée pour l'infraction par la deuxième loi intermédiaire la moins sévère (1). (1) Voir Cass., 3 novembre 2010, RG P.10.0856.F, Pas., 2010, n° 650 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Genicot.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Lois pénales successives - Peine la moins lourde - Détermination

Lorsque les parties doivent encore adopter un point de vue sur une question dont la réponse est pertinente pour décider si la décision attaquée est légalement justifiée, la Cour remet la cause à une date ultérieure.

CASSATION - Arrêts. forme - Procédure. jonction - Remise de la cause à une date ultérieure - Application

Wanneer de rechter vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, kan hij ofwel de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken of een straf opleggen die lager is dan de wettelijke minimumstraf, overeenkomstig artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, ofwel een straf uitspreken die bij wet is bepaald, maar die op een reële en meetbare wijze lager is dan die welke hij had kunnen opleggen indien hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld; geen wettelijke bepaling zegt dat de rechter in zulk geval moet vermelden tot welke straf hij de beklagde zou hebben veroordeeld indien de redelijke termijn niet overschreden was (1). (1) Cass. 16 maart 2004, AR P.03.1110.N, AC 2004, nr. 144.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Overschrijding van de redelijke termijn

Lorsque le juge constate le dépassement du délai raisonnable, il peut soit prononcer la condamnation par simple déclaration de culpabilité ou prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, conformément à l'article 21ter de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, soit prononcer une peine prévue par la loi mais réellement et sensiblement inférieure à celle qu'il aurait pu prononcer s'il n'avait constaté la durée excessive de la procédure; aucune disposition légale ne dispose qu'en pareille occurrence, le juge doit définir la peine qu'il aurait prononcée en l'absence d'un tel dépassement (1). (1) Cass., 16 mars 2004, RG P.03.1110.N, Pas., 2004, n° 144.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Dépassement du délai raisonnable

P.12.0275.N

7 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnswet 1997 - Geldboete bepaald in artikel 39, eerste lid - Vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Controle van de bijzondere opsporingsmethoden - Doel

De controle, uitgevoerd met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, beoogt enkel de bijzondere opsporingsmethoden welke hebben geleid tot vaststellingen waarop de strafvordering gesteund is (1). (1) Zie concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Controle van de bijzondere opsporingsmethoden - Doel

Conclusions de l'avocat général suppléant De Swaef.

DOUANES ET ACCISES - Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise - Amende prévue par l'article 39, alinéa 1er - Arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Contrôle des méthodes particulières de recherche - But

Le contrôle effectué en application de l'article 235ter du Code d'instruction criminelle vise uniquement les méthodes particulières de recherche qui ont donné lieu aux constatations sur lesquelles l'action publique est fondée (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Contrôle des méthodes particulières de recherche - But

Niettegenstaande het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof van 30 oktober 2008 vermocht de strafrechter in afwachting van een optreden van de wetgever, de geldboete waarin artikel 39, eerste lid, Accijnswet 1997, zoals het van toepassing was op het ogenblik van de feiten, voorzag, nog uit te spreken indien hij meende dat de feiten voldoende ernstig waren om een dergelijke straf met zich mee te brengen, of eventueel een minder zware geldboete uit te spreken, ofwel wegens de overschrijding van de redelijke termijn, ofwel wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden, ofwel met toepassing van het evenredigheidsbeginsel vervat in artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM (1). (1) Zie concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnswet 1997 - Geldboete bepaald in artikel 39, eerste lid - Vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof

Nonobstant l'arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle du 30 octobre 2008 le juge pénal pouvait, dans l'attente de l'intervention du législateur, prononcer l'amende prévue par l'article 39, alinéa 1er de la loi du 10 juin 1997, telle qu'elle était applicable au moment des faits, s'il estimait que les faits étaient suffisamment graves pour entraîner une telle peine, ou prononcer éventuellement une amende moins lourde, soit en raison du dépassement du délai raisonnable, soit en raison de l'existence de circonstances atténuantes, soit en application du principe de proportionnalité contenu à l'article 1er du Premier protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

DOUANES ET ACCISES - Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise - Amende prévue par l'article 39, alinéa 1er - Arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle

P.12.0284.N

15 januari 2013

AC nr. ...

De artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid, Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot dezelfde straf te veroordelen (1). (1) Cass. 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, AC 2009, nr. 352 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 5 okt. 2010, AR P.10.0743.N, RW, 2010-11, 1095.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling tot eenzelfde straf - Wettigheid

Les articles 42, 3°, et 43bis, alinéa 2, du Code pénal et le principe général du droit de la personnalité des peines ne permettent pas au juge de condamner solidairement différentes personnes à la même peine (1). (1) Cass. 27 mai 2009, RG P.09.0240.F, Pas., 2009, n° 352, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch. Cass., 5 octobre 2010, RG P.10.0743.N, R.W., 2010-2011, 1095.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Pluralité de condamnés - Condamnation solidaire à une même peine - Légalité

De artikelen 42, 30 en 43bis, tweede lid, Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot dezelfde straf te veroordelen (1). (1) Cass. 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, AC 2009, nr. 352 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 5 okt. 2010, AR P.10.0743.N, RW, 2010-11, 1095.

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling tot eenzelfde straf - Wettigheid

Les articles 42, 3°, et 43bis, alinéa 2, du Code pénal et le principe général du droit de la personnalité des peines ne permettent pas au juge de condamner solidairement différentes personnes à la même peine (1). (1) Cass. 27 mai 2009, RG P.09.0240.F, Pas., 2009, n° 352, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch. Cass., 5 octobre 2010, RG P.10.0743.N, R.W., 2010-2011, 1095.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Pluralité de condamnés - Condamnation solidaire à une même peine - Légalité

De hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting ten laste van de daders of medeplichtigen van de fiscale misdrijven bepaald in artikel 458, eerste lid, WIB92 is een herstelmaatregel die van rechtswege volgt uit een strafrechtelijke veroordeling en heeft geen invloed op de straffen die de rechter oplegt (1). (1) Cass. 20 jan. 2009, AR P.08.1092.N, AC 2009, nr. 48.

HOOFDELIJKHEID - Strafzaken - Inkomstenbelasting - Misdrijf bepaald in artikel 458, eerste lid, WIB92 - Veroordeling als dader of medeplichtige - Hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting - Aard

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Misdrijf bepaald in artikel 458, eerste lid, WIB92 - Veroordeling als dader of medeplichtige - Hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting - Hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting

Wegens het facultatieve karakter van de verbeurdverklaring bepaald in de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid, Strafwetboek, kan de rechter de bedragen die hij op grond van deze bepalingen verbeurdverklaart, onder de veroordeelden verdelen, maar daarbij mag het totale bedrag van de verbeurdverklaringen het bedrag van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen niet overschrijden (1). (1) Cass. 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, AC 2009, nr. 352 met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Facultatieve verbeurdverklaring

La condamnation solidaire au paiement de l'impôt élué prononcée à charge des auteurs ou complices des infractions fiscales prévues aux articles 458, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992), est une mesure de réparation qui résulte de plein droit d'une condamnation pénale, sans aucune influence sur les peines que le juge inflige (1). (1) Cass., 20 janvier 2009, RG P.08.1092.N., Pas., 2009, n° 48.

SOLIDARITE - Matière répressive - Impôt sur les revenus - Infraction prévue à l'article 458, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Condamnation en tant qu'auteur ou complice - Condamnation solidaire au paiement de l'impôt élué - Nature

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Infraction prévue à l'article 458, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Condamnation en tant qu'auteur ou complice - Solidairement tenu au paiement de l'impôt élué - Condamnation solidaire au paiement de l'impôt élué

En raison du caractère facultatif de la confiscation prévue aux articles 42, 3°, et 43bis, alinéa 2, du Code pénal, le juge peut répartir entre les condamnés les montants dont il prononce la confiscation sur la base de ces dispositions, sans toutefois que la somme totale des confiscations puisse excéder le montant des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction (1). (1) Cass., 27 mai 2009, RG P.09.0240.F, Pas., 2009, n° 352, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Pluralité de condamnés - Confiscation facultative

P.12.0387.N

26 maart 2013

AC nr. ...

De gezagsrelatie op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, dient te worden beoordeeld aan de hand van de criteria die thans zijn opgenomen in de Arbeidsrelatiewet, meer bepaald in artikel 333 van die wet, zijnde de vrijheid van organisatie van het werk, de mogelijkheid een hiërarchische controle op dat werk uit te oefenen en de al dan niet bestaande vrijheid van de organisatie van de werktijd; het staat de rechter na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid (1). (1) Cass. 6 dec. 2010, AR S.10.0073.N, AC 2010, nr. 713.

Le lien de subordination en vertu duquel l'existence d'un contrat de travail peut être déduite à l'exclusion de toute autre convention doit être apprécié à la lumière des critères actuellement repris au titre XIII de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006 et plus spécialement à l'article 333 de cette loi-programme, à savoir la liberté d'organisation du travail, la possibilité d'exercer un contrôle hiérarchique sur le travail et la liberté d'organisation du temps de travail; il appartient au juge d'examiner si les éléments invoqués à l'appui de l'existence d'un lien de subordination laissent apparaître un exercice d'autorité ou la possibilité d'un exercice d'autorité sur l'exécution du travail relevant d'un contrat de travail, qui est incompatible avec le simple exercice d'un contrôle ou la simple communication de directives dans le cadre d'une convention de travail à caractère indépendant (1). (1) Cass., 6 décembre 2010, RG S.10.0073.N, Pas., 2010, n° 713.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Beoordelingscriteria - Opdracht van de rechter

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. éléments constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Autorité - Critères d'appréciation - Mission du juge

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een beklaagde van verklaringen zonder bijstand van een advocaat, leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering (1). (1) Cass. 13 nov. 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met concl. OM.

L'irrégularité de la preuve due au fait qu'un prévenu a fait des déclarations sans l'assistance d'un avocat ou en violation du devoir d'information, ne donne pas lieu à l'irrecevabilité de l'action publique (1). (1) Cass., 13 novembre 2012, RG P.12.1082.N, Pas., 2012, n° 610 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Onwettig of onregelmatig bewijs - Beklaagde - Verhoor - Recht op bijstand van een advocaat - Miskenning van het recht op bijstand - Strafvordering

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Preuve illégale ou irrégulière - Prévenu - Audition - Droit à l'assistance d'un avocat - Violation du droit à l'assistance - Action publique

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Beklaagde - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor - Miskenning van het recht op bijstand van een advocaat - Strafvordering

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Prévenu - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Audition - Violation du droit à l'assistance d'un avocat - Action publique

STRAFVORDERING - Onwettig of onregelmatig bewijs - Beklaagde - Verhoor - Recht op bijstand van een advocaat - Miskenning van het recht op bijstand - Ontvankelijkheid

ACTION PUBLIQUE - Preuve illégale ou irrégulière - Prévenu - Audition - Droit à l'assistance d'un avocat - Violation du droit à l'assistance - Recevabilité

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich niet beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskenning ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. OM; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

Une personne ne peut invoquer le droit à l'assistance d'un avocat que lorsqu'elle est entendue à propos d'infractions qui peuvent être mises à sa charge; il s'ensuit que ce droit à l'assistance, tout comme l'obligation d'information, le droit de se taire et le fait que personne ne peut être obligé de s'incriminer lui-même, auxquels est lié le droit à l'assistance, ne valent que in personam; un inculpé ne peut dès lors pas invoquer la violation de ces droits pour des déclarations faites à sa charge par une personne qui n'est qu'un témoin vis-à-vis de lui, à moins que, lors de son audition, cette personne devait bénéficier de ces mêmes droits et rétracte les déclarations incriminantes qui ont été faites sur la base de leur violation (1). (1) Cass., 29 novembre 2011, RG P.11.0113.N, Pas., 2011, n° 651 et les conclusions du MP publiées à leur date dans A.C.; Cass., 8 mai 2012, RG P.11.2150.N, Pas., 2012, n° 283; Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n°

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation d'information - Portée - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers - Applicabilité - Exception

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation d'information - Portée - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers - Applicabilité - Exception

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklaagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC 2010, nr. 690 met concl. OM; Cass. 7 dec. 2010, AR P.10.1460.N, AC 2010, nr. 714; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0761.N, AC 2011, nr. 345; Cass. 27 nov. 2012, AR P.12.1204.N, AC 2012, nr. 642; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een persoon die wordt verhoord aangaande misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd, tijdens dit verhoor wordt bijgestaan door een advocaat, in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr.

ADVOCAAT - Onderzoek in strafzaken - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

Le droit d'être assisté d'un avocat consacré par l'article 6, § 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme, implique que l'assistance d'un avocat doit être accordée durant l'intégralité de l'information, sous réserve de la démonstration, à la lumière des circonstances particulières de la cause, de raisons impérieuses ayant conduit à restreindre ce droit; même dans ce cas, une telle restriction, quelle qu'en soit sa justification, ne peut restreindre illégalement les droits du prévenu consacrés aux articles 6, § 1er et 6, § 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass., 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.; Cass., 7 décembre 2010, RG P.10.1460.N, Pas., 2010, n° 714; Cass., 24 mai 2011, RG P.11.0761.N, Pas., 2011, n° 345; Cass., 27 novembre 2012, RG P.11.0975.N, Pas., 2012, n° 228; Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Droit de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Droit de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6, § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme, exige uniquement que l'accès à un avocat soit accordé à un suspect lorsqu'il est entendu par la police, dans la mesure où il se trouve dans une position vulnérable (1). (1) Cass., 17 avril 2012, RG P.11.0975.N, Pas., 2012, n° 228; Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n°

AVOCAT - Instruction en matière répressive - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

Wanneer de rechter vaststelt dat de inachtneming van de afschotplannen bijdraagt tot een goed wildbeheer en dat dit beheer deel uitmaakt van het maatschappelijk doel van een welbepaalde Wildbeheereenheid, en dat het statutair de taak is van laatstgenoemde om geldboetes op te leggen aan de jachtrechthouders van de sectoren die het bij afschotplan vastgestelde aantal niet hebben gehaald, kan hij die jachtraad strafrechtelijk verantwoordelijk stellen voor de niet-uitvoering van het afschotplan waarvan zij de uitwerking en tenuitvoerlegging diende te regelen.

JACHT - Waals Gewest - Wildbeheer - Overtreding met betrekking tot de niet-naleving van een afschotplan - Jachtraad - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid
- Art. 1^{quater} Wet van 28 feb. 1882 houdende de jachtwet, als gewijzigd bij Decr. W. Gew.

Lorsque le juge constate que le respect des plans de tir participe à une bonne gestion cynégétique dont la gestion relève de l'objet social d'une Unité de gestion cynégétique déterminée et qu'il appartient statutairement à cette dernière d'infliger des amendes aux titulaires de droit chasse des secteurs déficitaires, il peut considérer ce conseil cynégétique comme pénalement responsable de la non-réalisation du plan de tir dont il avait à fixer les modalités d'élaboration et d'exécution.

CHASSE - Région wallonne - Gestion cynégétique - Infraction relative au non-respect d'un plan de tir - Conseil cynégétique - Responsabilité pénale
- Art. 1^{er}quater L. du 28 février 1882 sur la chasse, modifiée par Décr. Rég. w.

Conclusie van advocaat-generaal De Swaef.

ARTS - Tucht - Schending van de beroepseer - Aard van de inbreuk

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Tuchtrecht - Schending van de beroepseer - Aard van de inbreuk

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvervolgning - Begrip

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.7 - Ne bis in idem - Tuchtprocedure - Strafvervolgning - Wettigheid

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Ne bis in idem - Tuchtstraf - Strafrechtelijke veroordeling - Wettigheid

De inbreuk bedoeld in artikel 6, 2°, Artsenwet heeft betrekking op de schending van de beroepseer; volgens het interne recht beantwoordt deze inbreuk niet aan een strafrechtelijke kwalificatie, maar is duidelijk tuchtrechtelijk van aard; deze inbreuk betreft niet alle burgers, maar richt zich slechts tot een beperkte categorie van personen, met name de geneesheren; voorts houdt de opgelegde tuchtrechtelijke sanctie van schorsing geen hoge geldboete of vrijheidsberoving in en houdt ze evenmin een verbod in om diverse beroepen gedurende een bijzonder lange periode uit te oefenen, zodat ze niet strafrechtelijk van aard is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ARTS - Tucht - Schending van de beroepseer - Aard van de inbreuk

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Tuchtrecht - Schending van de beroepseer - Aard van de inbreuk

Conclusions de l'avocat général De Swaef.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Discipline - Attainte à l'honneur de la profession - Nature de l'infraction

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guerir - Droit disciplinaire - Attainte à l'honneur de la profession - Nature de l'infraction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Poursuite pénale - Notion

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 7 - Ne bis in idem - Procédure disciplinaire - Poursuite pénale - Légalité

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Ne bis in idem - Sanction disciplinaire - Condamnation pénale - Légalité

L'infraction visée à l'article 6, 2°, de l'arrêté royal n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des médecins concerne l'atteinte portée à l'honneur de la profession; conformément au droit interne cette infraction ne répond pas à une qualification pénale mais est clairement de nature disciplinaire; cette infraction ne concerne pas l'ensemble des citoyens mais s'adresse uniquement à une catégorie limitée de personnes, à savoir les médecins; en outre, la sanction disciplinaire de la suspension infligée n'implique pas une amende élevée ni une privation de liberté ni d'ailleurs une interdiction d'exercer diverses professions pendant une période particulièrement longue, de sorte qu'elle n'est pas de nature pénale (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Discipline - Attainte à l'honneur de la profession - Nature de l'infraction

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guerir - Droit disciplinaire - Attainte à l'honneur de la profession - Nature de l'infraction

Er is sprake van een strafvervolgning als bedoeld in artikel 6.1 EVRM wanneer deze vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvervolgning

Il est question de poursuite pénale au sens de l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales lorsque cette poursuite répond à une qualification pénale selon le droit interne, que, selon sa nature, l'infraction vaut pour l'ensemble des citoyens ou que, selon sa nature et sa gravité, la sanction de l'infraction poursuit un but répressif ou préventif (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Poursuite pénale

Noch artikel 14.7 IVBPR, noch het algemene rechtsbeginsel ne bis in idem beletten een strafvervolgning en een veroordeling na een tuchtprocedure waarin een einduitspraak is geweest, wanneer die tuchtprocedure niet de kenmerken van een strafvervolgning vertoont (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.7 - Ne bis in idem - Tuchtprocedure - Strafvervolgning - Wettigheid

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Ne bis in idem - Tuchtstraf - Strafrechtelijke veroordeling - Wettigheid

Ni l'article 14, §7 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques ni le principe général du droit ne bis in idem ne font obstacle à une poursuite pénale et à une condamnation après une procédure disciplinaire dans laquelle une décision définitive a été rendue, lorsque cette procédure disciplinaire ne présente pas les caractéristiques d'une poursuite pénale (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 7 - Ne bis in idem - Procédure disciplinaire - Poursuite pénale - Légalité

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Ne bis in idem - Sanction disciplinaire - Condamnation pénale - Légalité

P.12.0415.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Voor wettige zelfverdediging is evenredigheid vereist tussen de ernst van de aanval en de ernst van het geweld dat is gebruikt om de aanval af te weren, en niet tussen het geweld van degene die zich verdedigt en de verwondingen die zijn tegenstander daardoor heeft opgelopen.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Wettige zelfverdediging - Voorwaarde van evenredigheid

La proportionnalité requise pour qu'il y ait légitime défense doit exister entre la gravité de l'attaque et celle de la violence employée pour la repousser, et non entre la violence de celui qui se défend et les lésions qui en ont résulté pour son adversaire.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Légitime défense - Condition de proportionnalité

P.12.0460.F

17 april 2013

AC nr. ...

De strafvordering vervalt door de dood van de in verdenking gestelde of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat; de strafvordering kan later nog worden uitgeoefend, indien de in vereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, in verdenking was gesteld voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid; hetzelfde geldt indien de rechtspersoon voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid werd gedagvaard (1). (1) Gedr.st., Kamer, zitting 1998-1999, nr. 2093/5, p. 39; Gedr.st., Senaat, zitting 1998-1999, nr. 1217/6, p. 70 tot 77 en 129; J. SPREUTELS, F. ROGGEN en E. ROGER-FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 76.

MISDRUIF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Vereffening of ontbinding van de rechtspersoon - Strafvordering - Verval - Latere uitoefening van de strafvordering

- Art. 20, eerste en tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

STRAFVORDERING - Rechtspersonen - Vereffening of ontbinding van de rechtspersoon - Latere uitoefening van de strafvordering

- Art. 20, eerste en tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'action publique s'éteint par la mort de l'inculpé ou par la clôture de la liquidation, la dissolution judiciaire ou la dissolution sans liquidation lorsqu'il s'agit d'une personne morale; l'action publique pourra encore être exercée ultérieurement, si la mise en liquidation, la dissolution judiciaire ou la dissolution sans liquidation a eu pour but d'échapper aux poursuites ou si la personne morale a été inculpée par le juge d'instruction conformément à l'article 61bis du Code d'instruction criminelle avant la perte de la personnalité juridique; il en va de même si la personne morale a été citée à comparaître avant la perte de la personnalité juridique (1). (1) Doc. parl., Ch. Représ., sess. 1998-1999, n° 2093/5, p. 39; Doc. parl., Sénat, sess. 1998-1999, n° 1217/6, p. 70 à 77 et 129; J. SPREUTELS, F. ROGGEN et E. ROGER-France, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 76.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Liquidation ou dissolution de la personne morale - Action publique - Extinction - Exercice ultérieur de l'action publique

- Art. 20, al. 1er et 2. L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ACTION PUBLIQUE - Personnes morales - Liquidation ou dissolution de la personne morale - Exercice ultérieur de l'action publique

- Art. 20, al. 1er et 2. L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.12.0501.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Naar luid van artikel 106 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken, zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten, kan er, wanneer de feiten voorgelegd aan de rechtbank het voorwerp zijn van een vordering tot staking, niet beslist worden over de strafvordering dan nadat een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen betreffende de vordering tot staking; uit die bepaling vloeit voort dat de definitieve beslissing over de vordering tot staking gezag van gewijsde heeft en ook geldt voor de strafrechter, voor wat noodzakelijk en zeker door het strafgerecht is beslist (1). (1) Zie J.-Fr. Michel, "Les actions en cessation en droit de la consommation", Les actions en cessation, CUP 5/2006, dl. 87, p. 111-112; I. Ferrant, Les pratiques de commerce, Brussel, Kluwer, 2003, p. 148-149; J. Laenens, "De vordering tot staking herbezocht", in J. Stuyck, De nieuwe wet handelspraktijken, Brussel, Story-Scientia, 1992, p. 154-155.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Handzaken - Handelspraktijken - Beslissing over de vordering tot staking - Gezag van gewijsde t.a.v. de strafvordering

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken -

Aux termes de l'article 106 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce, tel qu'applicable au moment de la décision à laquelle l'arrêt se réfère, lorsque les faits soumis au tribunal font l'objet d'une action en cessation, il ne peut être statué sur l'action pénale qu'après qu'une décision coulée en force de chose jugée a été rendue relativement à l'action en cessation; il découle de cette disposition que la décision rendue définitivement sur l'action en cessation est revêtue de la chose jugée et s'impose à la juridiction pénale dans la mesure de ce qui aura été certainement et nécessairement jugé (1). (1) Voir J.-Fr. Michel, «Les actions en cessation en droit de la consommation», Les actions en cessation, CUP 5/2006, vol. 87, p. 111-112; I. Ferrant, Les pratiques de commerce, Bruxelles, Kluwer, 2003, p. 148-149; J. Laenens, «De vordering tot staking herbezocht», in J. Stuyck, De nieuwe wet handelspraktijken, Bruxelles, Story-Scientia, 1992, p. 154 - 155.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière commerciale - Pratiques du commerce - Décision sur l'action en cessation - Autorité de la chose jugée sur l'action pénale

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive -

P.12.0543.N

22 januari 2013

AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet verplicht de appelrechter niet een voor de eerste rechter gevoerd en door die op gemotiveerde wijze weerlegd verweer, dat voor hem niet opnieuw is gevoerd, te beantwoorden, ook niet als de eiser van dit verweer niet uitdrukkelijk afstand heeft gedaan of eraan heeft verzaakt.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verweer door de eerste rechter gemotiveerd verworpen - Verweer niet opnieuw voor de appelrechter gevoerd - Geen uitdrukkelijke afstand of verzaking - Verplichting van de appelrechter

De appelrechters die, na het verval van de strafvordering te hebben vastgesteld, bij de beoordeling van de tegen de beklaagde gerichte burgerlijke rechtsvordering vaststellen dat hij de als misdrijf omschreven feiten heeft gepleegd, dienen dit niet te doen met eenstemmigheid omdat de beoordeling van de burgerrechtelijke rechtsvordering door de appelrechters immers geen repressieve draagwijdte heeft.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Vaststelling van het verval van de strafvordering - Beoordeling van de tegen de beklaagde gerichte burgerrechtelijke vordering - Draagwijdte

Noch artikel 6.1 EVRM noch het recht van verdediging vereisen dat de appelrechter die vaststelt dat een partij een voor de eerste rechter gevoerd en door hem op gemotiveerde wijze verworpen verweer in hoger beroep niet langer voert, het debat heropent teneinde die partij alsnog toe te laten in hoger beroep dit verweer te handhaven, ook niet als die partij niet uitdrukkelijk van dit verweer afstand heeft gedaan.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verweer door de eerste rechter gemotiveerd verworpen - Verweer niet opnieuw voor de appelrechter gevoerd - Geen uitdrukkelijke afstand of verzaking - Heropening van het debat

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verweer door de eerste rechter gemotiveerd verworpen - Verweer niet opnieuw voor de appelrechter gevoerd - Geen uitdrukkelijke afstand of verzaking - Heropening van het debat

L'article 149 de la Constitution n'oblige pas le juge d'appel à répondre à une défense invoquée devant le premier juge, que ce dernier a rejetée de manière motivée et qui n'a pas été à nouveau invoquée en appel, même si le demandeur ne s'est pas expressément désisté de cette défense ou n'y a pas renoncé.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Rejet motivé de la défense par le premier juge - Défense n'ayant plus été invoquée devant le juge d'appel - Pas de désistement ni de renonciation exprès - Obligation du juge d'appel

Les juges d'appel qui, ayant constaté la prescription de l'action publique, constatent lors de l'examen de l'action civile dirigée contre le prévenu qu'il a commis les faits qualifiés infraction, ne sont pas tenus de se prononcer à l'unanimité des voix, dès lors que l'appréciation de l'action civile par les juges d'appel n'a, en effet, pas de portée répressive.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Constatation de la prescription de l'action publique - Appréciation de l'action civile dirigée contre le prévenu - Portée

Ni l'article 6, §1er de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni les droits de la défense ne requièrent que le juge d'appel qui constate qu'une partie n'invoque plus en appel une défense invoquée devant le premier juge que ce dernier a rejetée de manière motivée, rouvre les débats afin de permettre encore à cette partie de maintenir cette défense en degré d'appel, même si cette partie ne s'est pas expressément désistée de cette défense.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Rejet motivé de la défense par le premier juge - Défense n'ayant plus été invoquée devant le juge d'appel - Pas de désistement ni de renonciation exprès - Réouverture des débats

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Rejet motivé de la défense par le premier juge - Défense n'ayant plus été invoquée devant le juge d'appel - Pas de désistement ni de renonciation exprès - Réouverture des débats

De rechter die de plicht heeft mits eerbiediging van het recht van verdediging aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven, oordeelt onaantastbaar of het feit dat hij anders omschrijft en waarvoor hij de beklaagde veroordeelt, hetzelfde is als het feit dat aan de vervolging ten grondslag ligt; het Hof gaat enkel na of de feitelijke elementen die de rechter in aanmerking neemt, zijn beslissing omtrent de toepasselijke wetsomschrijving kunnen schragen (1). (1) Zie: Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC 2005, nr. 430.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Strafvordering - Kwalificatie van de feiten - Verplichting van de rechter - Herkwalificatie - Onaantastbare beoordeling of dat feit aan de grondslag van de vervolging - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafvordering - Kwalificatie van de feiten - Verplichting van de rechter - Herkwalificatie - Beoordeling of die feiten werkelijk het voorwerp uitmaken van de vervolging

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Herkwalificatie - Voorwaarde - Beoordeling of die feiten werkelijk het voorwerp uitmaken van de vervolging - Aard - Kwalificatie van de feiten - Verplichting van de rechter

Degene die een derde als louter instrument gebruikt om een misdrijf te doen plegen, is zelf de uitvoerder van dat misdrijf in de zin van artikel 66, tweede lid, Strafwetboek, en niet de morele dader ervan door aanzetting, in de zin van artikel 66, vierde lid, Strafwetboek (1). (1) Cass. 9 maart 1993, AR 6060, AC 1993, nr. 133.

MISDRIJF - Deelneming - Dader - Doen plegen door een derde

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass. 10 april 2006, AR P.06.0010.N, AC 2006, nr. 216.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte - Geschrift - Art. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

Een niet waarheidsgetrouwe factuur kan tegenover derden die de inhoud ervan op zijn juistheid niet kunnen controleren, een strafbare valsheid uitmaken (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1982, AR 7170, AC 1982-1983, nr. 86.

Le juge qui, moyennant le respect des droits de la défense, a le devoir de donner aux faits mis à charge leur qualification exacte, apprécie souverainement si le fait qu'il requalifie et du chef duquel il condamne le prévenu, est le même que le fait qui fonde les poursuites; la Cour se borne à vérifier si les éléments de fait pris en considération par le juge peuvent soutenir sa décision concernant la qualification légale applicable (1). (1) Voir Cass., 13 septembre 2005, RG P.05.0657.N, Pas., 2005, n° 430.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Action publique - Qualification des faits - Obligation du juge - Requalification - Appréciation souveraine du fait de savoir si le fait fonde les poursuites - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Action publique - Qualification des faits - Obligation du juge - Requalification - Appréciation du fait de savoir si les faits constituent réellement l'objet des poursuites

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Requalification - Condition - Appréciation du fait de savoir si les faits constituent réellement l'objet des poursuites - Nature - Qualification des faits - Obligation du juge

Celui qui utilise un tiers comme simple instrument pour faire commettre une infraction est lui-même l'exécutant de cette infraction au sens de l'article 66, alinéa 2, du Code pénal, et non l'auteur moral par provocation, au sens de l'article 66, alinéa 4, du Code pénal (1). (1) Cass., 9 mars 1993, RG 6060, Pas., 1993, n° 133.

INFRACTION - Participation - Auteur - Utilisation d'un tiers pour commettre l'infraction

Un écrit protégé par la loi est un écrit pouvant faire preuve dans une certaine mesure, c'est-à-dire qui s'impose à la confiance publique, de sorte que l'autorité ou les particuliers qui en prennent connaissance ou auxquels il est présenté peuvent se convaincre de la réalité de l'acte ou du fait juridique constaté par cet écrit ou sont en droit de lui accorder foi (1). (1) Voir Cass., 10 avril 2006, RG P.06.0010.N, Pas., 2006, n° 216.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Ecrit - Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

Une facture non fiable peut, à l'encontre de tiers qui ne peuvent contrôler l'exactitude de son contenu, constituer un faux punissable (1). (1) Voir Cass., 5 octobre 1982, RG 7170, Pas., 1983, n° 86.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte - Factuur

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

Het laten opmaken van een valse factuur door de leverancier van het van misdrijf afkomstige goed teneinde de indruk te wekken tegenover derden, waaronder de gerechtelijke overheid, dat de koper op rechtmatige wijze in het bezit van dat goed is gekomen en aldus de heling ervan te verdoezelen, kan het misdrijf van valsheid in geschrifte opleveren omdat de gerechtelijke overheid hierdoor immers overtuigd kan worden van de waarachtigheid van het valselijk aangegeven juridische feit en de rechtmatige belangen van de benadeelde eigenaar om schadeloosstelling te bekomen kunnen worden geschaad.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte - Factuur opgesteld om heling te verdoezelen - Misdrijf

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

Het misdrijf valsheid in geschrifte als bedoeld in de artikelen 193, 196, 213 en 214 Strafwetboek, bestaat erin in een door de wet beschermd geschrift, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid te vermommen op een bij de wet bepaalde wijze, terwijl hieruit een nadeel kan ontstaan.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte

In correctionele of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie of omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar wel de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het onderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die eerste kwalificatie en omschrijving zijn voorlopig en het vonnisgerecht heeft, ook in hoger beroep, het recht en de plicht om, mits eerbiediging van het recht van verdediging, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven (1). (1) Zie: Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC 2005, nr. 430.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Correctionele- of politierechtbank - Kwalificatie van de feiten - Verplichting van de rechter

- Art. 182 Wetboek van Strafvordering

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Facture

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

Faire établir une fausse facture par le fournisseur du bien tiré de l'infraction afin de donner l'impression à des tiers, parmi lesquels les autorités judiciaires, que l'acheteur s'est procuré légalement ce bien et ainsi en dissimuler le recel, peut constituer l'infraction de faux en écritures dès lors que les autorités judiciaires peuvent, de ce fait, être effectivement convaincues de la fiabilité du fait juridique désigné comme faux et qu'il peut être porté préjudice aux intérêts légitimes du propriétaire lésé, demandeur en réparation.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écriture - Facture établie pour dissimuler le recel - Infraction

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

L'infraction de faux en écritures visée aux articles 193, 196, 213 et 214 du Code pénal, consiste en ce que, avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, la réalité est déguisée dans un écrit protégé par la loi et d'une manière déterminée par la loi, alors qu'il peut en résulter un préjudice.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures

En matière correctionnelle ou de police, l'ordonnance de renvoi rendue par la juridiction d'instruction ou la citation à comparaître devant la juridiction de jugement saisissent cette dernière non de la qualification qui y figure, mais des faits tels qu'ils ressortent des pièces de l'enquête et qui fondent l'ordonnance de renvoi ou la citation; cette première qualification est provisoire et la juridiction de jugement, même en degré d'appel, a le droit et le devoir, moyennant le respect des droits de la défense, de donner aux faits mis à charge leur qualification exacte (1). (1) Voir Cass., 13 septembre 2005, RG P.05.0657.N, Pas., 2005, n° 430.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Tribunal correctionnel ou de police - Qualification des faits - Obligation du juge

- Art. 182 Code d'Instruction criminelle

Om tot heromschrijving van de feiten te kunnen overgaan, is niet vereist dat de bestanddelen van het oorspronkelijk omschreven misdrijf en van het heromschreven misdrijf dezelfde zijn, vereist is dat de nieuwe omschrijving hetzelfde feit tot voorwerp heeft als de feitelijke gebeurtenis die het voorwerp van de vervolging uitmaakt.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Heromschrijving van de feiten - Vereisten

Zowel diefstal als heling zijn misdrijven tegen de eigendom en ook al zijn de constitutieve bestanddelen van beide misdrijven verschillend, kan een handeling van een beklaagde betreffende een bepaalde zaak ten nadele van een bepaalde persoon een diefstal of een heling uitmaken (1). (1) Zie: Cass. 22 feb. 1971, AC 1971, 602; Cass. 9 dec. 2008, AR P.08.0697.N, AC 2008, nr. 709.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Diefstal - Aangetast rechtsgoed - Materiële handeling van de beklaagde

HELING - Aangetast rechtsgoed - Materiële handeling van de beklaagde

Pour procéder à la requalification des faits, il n'est pas requis que les éléments constitutifs de l'infraction initialement qualifiée et de l'infraction requalifiée soient les mêmes, mais que la nouvelle qualification ait pour objet le même fait que le comportement de fait ayant fait l'objet des poursuites.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Requalification des faits - Conditions

Tant le vol que le recel sont des infractions contre la propriété et, même si les éléments constitutifs de ces deux infractions diffèrent, l'acte d'un prévenu commis sur une chose déterminée au préjudice d'une personne déterminée peut constituer soit un vol, soit un recel (1). (1) Voir Cass., 22 février 1971 (Bull. et Pas., 1971, I, 572); Cass., 9 décembre 2008, RG P.08.0697.N, Pas., 2008, n° 709.

VOL ET EXTORSION - Vol - Bien juridique lésé - Acte matériel du prévenu

RECEL - Bien juridique lésé - Acte matériel du prévenu

P.12.0637.N

19 februari 2013

AC nr. ...

De strafrechter vermag niet een misbruik van vertrouwen bewezen te verklaren zonder het bestaan van de door de beklaagde betwiste overeenkomst naar de regels van artikel 1341 en volgende Burgerlijk Wetboek vast te stellen of zonder de omstandigheden aan te wijzen waardoor het de schuldeiser niet mogelijk zou zijn geweest zich een schriftelijk bewijs van de bedoelde overeenkomst te verschaffen en die het bewijs van het bestaan ervan door getuigen of vermoedens zouden toelaten (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat te dezen de appelrechters op grond van de door hen vastgestelde feitelijke omstandigheden en het verweer van de beklaagde vermochten de regels van het bewijs in strafzaken toe te passen (Cass. 24 sept. 1996, AR P.94.1072.N, AC 1996, nr. 326.)

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Misbruik van vertrouwen - Door de beklaagde betwiste overeenkomst - Toepasselijke bewijsregels

- Art. 16 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Door de beklaagde betwiste overeenkomst - Toepasselijke bewijsregels

- Art. 16 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Le juge pénal ne peut déclarer établi un abus de confiance sans constater l'existence de la convention contestée par le prévenu conformément aux règles de l'article 1341 et suivants du Code civil ou sans indiquer les circonstances dans lesquelles il aurait été impossible pour le créancier de produire une preuve écrite de ladite convention et qui autoriserait sa preuve par témoins ou par présomptions (1). (1) Le M.P. a estimé, qu'en l'espèce, les juges d'appel pouvaient, sur le fondement des circonstances de fait qu'ils constatent et de la défense du prévenu, appliquer les règles de la preuve en matière répressive (Cass., 24 septembre 1996, RG P.94.1072.N, Pas., 1996, n° 326).

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Abus de confiance - Convention contestée par le prévenu - Règles de preuve applicables

- Art. 16 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ABUS DE CONFIANCE - Convention contestée par le prévenu - Règles de preuve applicables

- Art. 16 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.12.0675.N

12 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 772 Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, P.00.1353.F en P.00.1363.F, AC 2001, nr. 91; Cass., 9 dec. 2008, AR P.08.1159.N, AC 2008, nr. 712.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Straffzaken - Strafvordering - Heropening van het debat - Artikel 772, Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

- Artt. 2 en 772 Gerechtelijk Wetboek

In strafzaken oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak of raadzaamheid de door een partij gevorderde heropening van het debat te bevelen (1). (1) Cass. 14 nov. 1995, AR P.94.1194.N, AC 1995, nr. 496; Cass. 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, P.00.1353.F en P.00.1363.F, AC 2001, nr. 91.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Straffzaken - Verzoek tot heropening van het debat - Beoordeling van de noodzaak of raadzaamheid

VONNISSEN EN ARRESTEN - Straffzaken - Algemeen - Verzoek tot heropening van het debat - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat in strafzaken het verzoek tot heropening van het debat ongegrond verklaart daar niet aan de voorwaarden van artikel 772 Gerechtelijk Wetboek is voldaan.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Straffzaken - Algemeen - Verzoek tot heropening van het debat - Beoordeling door de rechter - Toetsing aan de voorwaarden van artikel 772 Gerechtelijk Wetboek - Wettigheid

L'article 772 du Code judiciaire n'est pas applicable en matière répressive (1). (1) Cass., 14 février 2001, RG P.00.1350.F, P.00.1353.F et P.00.1363.F, Pas., 2001, n° 91; Cass., 9 décembre 2008, P.08.1159.N, Pas., 2008, n° 712.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Réouverture des débats - Code judiciaire, article 772 - Applicabilité

- Art. 2 et 772 Code judiciaire

En matière répressive, le juge du fond apprécie souverainement la nécessité ou l'opportunité d'ordonner une réouverture des débats demandée par une partie (1). (1) Cass., 14 novembre 1995, RG P.94.1194.N, Pas., 1995, n° 496; Cass., 14 février 2001, RG P.00.1350.F, P.00.1353.F et P.00.1363.F, Pas., 2001, n° 91.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Demande en réouverture des débats - Appréciation de la nécessité ou de l'opportunité

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Demande en réouverture des débats - Appréciation souveraine par le juge du fond

N'est pas légalement justifié l'arrêt qui, en matière répressive, déclare non fondée la demande de réouverture des débats dès lors que les conditions de l'article 772 du Code judiciaire ne sont pas remplies.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Demande en réouverture des débats - Appréciation par le juge - Contrôle à la lumière des conditions de l'article 772 du Code judiciaire - Légalité

P.12.0685.N

12 februari 2013

AC nr. ...

De fouten of nalatigheden van de lasthebber binden de lastgever wanneer zij worden begaan binnen de perken van de lastgeving en leveren op zichzelf voor de lastgever geen vreemde oorzaak, toeval of overmacht op (1). (1) Zie Cass. 27 juni 2010, AR P.09.1847.N, AC 2010, nr. 285.

LASTGEVING - Lasthebber - Fout of nalatigheid - Fout of nalatigheid die de lastgever bindt - Voorwaarde

De rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of de aangevoerde omstandigheden een geval van overmacht uitmaken die de ontvankelijkheid verantwoordt van een laattijdig ingesteld hoger beroep; het Hof is alleen bevoegd om te onderzoeken of de rechter uit de omstandigheden die hij in aanmerking neemt, al dan niet wettig overmacht heeft kunnen afleiden.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Straffzaken - Hoger beroep - Hoger beroep aangetekend buiten de wettelijke termijn - Overmacht - Onaantastbare beoordeling door de rechter -

Les fautes ou négligences du mandataire engagent le mandant lorsqu'elles ont été commises dans les limites du mandat et ne peuvent constituer en soi pour le mandant une cause étrangère, un cas fortuit ou un cas de force majeure (1). (1) Voir Cass., 27 juin 2010, RG P.09.1847.N, Pas., 2010, n° 285.

MANDAT - Mandataire - Faute ou négligence - Faute ou négligence qui engage le mandant - Condition

Le juge apprécie souverainement en fait si les circonstances invoquées constituent un cas de force majeure justifiant la recevabilité d'un appel interjeté tardivement; la Cour est uniquement compétente pour examiner si le juge a pu déduire légalement ou non la force majeure des circonstances qu'il prend en considération.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Appel - Appel interjeté en dehors du délai légal - Force majeure - Appréciation souveraine par le juge -

Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -
Strafzaken - Hoger beroep - Hoger beroep aangetekend buiten de
wettelijke termijn - Overmacht

Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI:
810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Appel - Appel
interjeté en dehors du délai légal - Force majeure

Overmacht die de ontvankelijkheid verantwoordt van een laattijdig ingesteld hoger beroep, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de appellant en die door hem onmogelijk kon worden voorzien of vermeden (1). (1) Zie Cass. 27 juni 2010, AR P.09.1847.N, AC 2010, nr. 285.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) -
Principaal beroep - Vorm - Termijn - Termijn - Hoger beroep
aangetekend buiten de wettelijke termijn - Overmacht

La force majeure justifiant la recevabilité d'un appel interjeté en dehors du délai légal ne peut résulter que d'une circonstance indépendante de la volonté de l'appelant et que celui-ci ne pouvait nullement prévoir ou conjurer (1). (1) Voir Cass., 27 juin 2010, RG P.09.1847.N, Pas., 2010, n° 285.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel
principal. forme. délai - Délai - Appel interjeté en dehors du délai
légal - Force majeure

P.12.0723.N

17 december 2013

AC nr. ...

De rechter kan oordelen dat het passend rechtsherstel voor de miskennis van de redelijke termijnvereiste van artikel 6.1 EVRM bestaat in een strafvermindering, waarbij hij op een reële en duidelijke wijze de straf vermindert ten opzichte van de straf die hij zou hebben opgelegd als hij een dergelijke miskennis niet had vastgesteld, zonder dat evenwel is vereist dat hij daarbij uitdrukkelijk melding maakt van die laatste straf; hieruit volgt dat de toe te passen strafvermindering niet moet worden beoordeeld in het licht van de door de eerste rechter uitgesproken straf, die door de appelrechters kan worden verzaamd (1). (1) Zie: Cass. 18 sept. 2012, AR P.12.0349.N, AC 2012, nr. 470; Cass. 30 april 2013, AR P.12.1133.N, AC 2013, nr. 269.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel -
Strafvermindering

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Algemeen -
Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel - Strafvermindering

Le juge peut décider que la réparation adéquate de la violation de l'exigence du délai raisonnable prévue par l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales consiste en une réduction de la peine, réduisant de manière réelle et précise la peine par rapport à celle qu'il aurait infligée s'il n'avait pas constaté une telle violation, sans qu'il soit toutefois requis qu'il indique expressément cette dernière; il s'ensuit que la réduction de la peine à appliquer ne doit pas être appréciée à la lumière de la peine prononcée par le premier juge qui peut être aggravée par les juges d'appel (1). (1) Voir Cass., 18 septembre 2012, RG P.12.0349.N, Pas., 2012, n° 470; Cass., 30 avril 2013, RG P.12.1133.N, Pas., 2013, n° 269.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai
raisonnable - Dépassement - Réparation - Réduction de la peine

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Généralités - Délai
raisonnable - Dépassement - Réparation - Réduction de la peine

P.12.0739.N

12 maart 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 3, §1, eerste lid, WAM 1989 moet de verzekering waarborgen dat benadeelden schadeloos worden gesteld in geval van burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de opgesomde personen, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal, geweldpleging of heling de macht over het motorrijtuig hebben verschaft; de uitsluiting uit de dekking van degene die zich door diefstal of heling de macht over het motorrijtuig heeft verschaft vereist niet dat hij voor deze misdrijven strafrechtelijk werd vervolgd.

En vertu de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, l'assurance doit garantir l'indemnisation des personnes lésées chaque fois qu'est engagée la responsabilité civile des personnes énumérées, à l'exclusion de la responsabilité civile de ceux qui se seraient rendus maîtres du véhicule par vol ou violence ou par suite de recel; l'exclusion de la personne qui s'est rendue maître du véhicule par vol ou par suite de recel ne requiert pas sa poursuite pénale du chef de ces infractions.

P.12.0747.F

24 april 2013

AC nr. ...

De strafrechter die kennisneemt van een door een werknemer ten nadele van zijn werkgever gepleegd misdrijf, is bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van die schade; hij dient toepassing te maken van zowel de algemene regels inzake aansprakelijkheid als de bijzondere regels die de aansprakelijkheid van een werknemer ten aanzien van zijn werkgever regelen.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering -
Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechter - Bevoegdheid -
Toepasselijk materieel recht

- Art. 18 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout -
Misdrijf - Schade - Vergoeding - Burgerlijke rechtsvordering -
Strafrechter - Bevoegdheid - Toepasselijk materieel recht

- Art. 18 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Le juge pénal qui est saisi d'une infraction commise par un travailleur au préjudice de son employeur est compétent pour connaître de l'action civile en réparation de ce dommage; il lui revient de faire application des règles générales en matière de responsabilité comme de celles, particulières, qui règlent la responsabilité d'un travailleur envers son employeur.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Responsabilité hors
contrat - Juge - Compétence - Droit matériel applicable

- Art. 18 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1382 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Infraction -
Dommage - Réparation - Action civile - Juge pénal - Compétence -
Droit matériel applicable

- Art. 18 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1382 Code civil

P.12.0753.N

7 mei 2013

AC nr. ...

De strafrechter kan op grond van artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek de in het ongelijk gestelde beklagde, burgerlijk aansprakelijke partij of voor de beklagde tussengekomen partij ambtshalve tot een rechtsplegingsvergoeding veroordelen ten voordele van de in het gelijk gestelde burgerlijke partij (1). (1) Cass. 20 jan. 2010, AR P.09.1146.F, AC 2010, nr. 47 met concl. van procureur-generaal J.F. Leclercq in Pas., 2010, nr. 47.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter -
Rechtsplegingsvergoeding

Wordt naar recht in hoedanigheid van in het ongelijk gestelde partij tot de kosten veroordeeld, de vrijwillig tussenkomende partij die op haar hoger beroep tot schadevergoeding jegens de burgerlijke partij wordt veroordeeld, ook al wordt het bedrag van die schadevergoeding door de appelrechters herleid (1). (1) Cass. 4 nov. 2009, AR P.08.1526.F, AC 2009, nr. 636.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter -
Vrijwillig tussenkomende partij - Veroordeling tot de kosten

En vertu de l'article 162bis, alinéa 1er du Code d'instruction criminelle et de l'article 1022 du Code judiciaire, le juge pénal peut condamner d'office le prévenu, la partie responsable civilement ou la partie intervenue pour le prévenu qui succombent, à une indemnité de procédure au profit de la partie civile qui obtient gain de cause (1). (1) Cass., 20 janvier 2010, RG P.09.1146.F, Pas., 2010, n° 47 et les conclusions de Monsieur le procureur général J.F. Leclercq.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du
fond - Indemnité de procédure

Est légalement condamnée aux dépens en qualité de partie qui succombe, la partie intervenue volontairement qui est condamnée sur son appel à l'égard de la partie civile aux dommages et intérêts, même si le montant de ces dommages et intérêts est réduit par les juges d'appel (1). (1) Cass., 4 novembre 2009, RG P.08.1526.F, Pas., 2009, n° 636.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du
fond - Partie intervenue volontairement - Condamnation aux dépens

Daar de verbeurdverklaring bepaald in de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek een facultatieve straf is, kan de rechter de bedragen die hij op grond van voormelde bepalingen verbeurdverklaart onder de veroordeelden verdelen, daarbij mag het totale bedrag van de verbeurdverklaringen het bedrag van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen niet overschrijden.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Facultatieve verbeurdverklaring
- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

De bepalingen van de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot één straf te veroordelen; het arrest dat op grond van de voormelde bepalingen meerdere daders veroordeelt tot de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen, waardoor die daders gezamenlijk schuldenaars worden van de Staat die zijn schuldvordering op elk van hen voor het geheel kan verhalen, met het enige voorbehoud dat het totale bedrag van de verbeurdverklaring het rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel niet mag overschrijden, beveelt in werkelijkheid ten laste van de daders de hoofdelijke verbeurdverklaring van die vermogensvoordelen en verantwoordt daardoor de beslissing niet naar recht.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling - Wettigheid
- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Verschillende veroordeelden - Hoofdelijke veroordeling tot eenzelfde straf

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

Dès lors que la confiscation visée aux articles 42, 3° et 43bis, alinéa 2, du Code pénal constitue une peine facultative, le juge peut partager entre les condamnés les sommes qu'il confisque sur la base des dispositions précitées, le montant total des confiscations ne pouvant toutefois excéder le montant des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Pluralité de condamnés - Confiscation facultative

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

Les dispositions des articles 42, 3° et 43bis, alinéa 2, du Code pénal et le principe général du droit suivant lequel la peine est personnelle, ne permettent pas au juge de condamner différentes personnes solidairement à une même peine; l'arrêt qui, sur la base des dispositions précitées, condamne plusieurs auteurs à la confiscation des avantages patrimoniaux, ces auteurs devenant ainsi des débiteurs solidaires de l'Etat qui peut recouvrer l'ensemble de sa créance sur chacun d'entre eux, avec la seule réserve que le montant total de la confiscation ne peut excéder l'avantage patrimonial tiré directement de l'infraction, ordonne en réalité à charge des auteurs la confiscation solidaire de ces avantages patrimoniaux et ne justifie ainsi pas légalement la décision.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Pluralité de condamnés - Condamnation solidaire - Légalité

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Pluralité de condamnés - Condamnation solidaire à une même peine

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

De ernstige aanwijzingen dat het te onderzoeken misdrijf werd gepleegd, als voorwaarde voor het verlenen van een huiszoekingsbevel en die in dat bevel niet dienen te worden geconcretiseerd, kunnen bestaan in anonieme, maar nauwkeurige inlichtingen betreffende het te onderzoeken misdrijf; geen enkele wettelijke bepaling laat het in overweging nemen van aanwijzingen uit een anonieme inlichting afhangen van de voorwaarde dat die vooraf bevestigd worden door een bijkomend onderzoek door de politie.

Les indices sérieux que l'infraction à instruire a été commise, comme condition de la délivrance du mandat de perquisition et qui ne doivent pas être concrétisés dans ce mandat, peuvent consister en des renseignements anonymes mais précis relatifs à cette infraction; aucune disposition légale ne subordonne la prise en considération d'indices résultant d'un renseignement anonyme à la condition qu'ils soient préalablement confirmés par une instruction complémentaire par la police.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bevel tot huiszoeking - Ernstige aanwijzingen dat het te onderzoeken misdrijf werd gepleegd - Begrip - Anonieme inlichtingen - Bevestiging door voorafgaand politieonderzoek

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Ernstige aanwijzingen dat het te onderzoeken misdrijf werd gepleegd - Begrip - Anonieme inlichtingen - Bevestiging door voorafgaand politieonderzoek

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

De vereiste dat een bevel tot huiszoeking met redenen moet omkleed zijn is vervuld door de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft, alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking zonder dat het noodzakelijk is om in het huiszoekingsbevel een gedetailleerde weergave van de feiten op te maken, noch om de op te sporen zaken in detail te beschrijven; het is evenwel noodzakelijk dat de officier van gerechtelijke politie die met de onderzoeksopdracht is belast, over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan en die vermeldingen moeten ook diegene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd, voldoende informatie aanreiken over de telastleggingen die aan de oorsprong van de actie liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan (1). (1) Zie: Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Motivering - Begrip - Doel

- Artt. 87 en 89bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Motivering - Begrip - Doel

- Artt. 87 en 89bis Wetboek van Strafvordering

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met de artikelen 6 en 8 EVRM of met het recht van verdediging op de enkele grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door een anonieme onbevestigde inlichting zijn verkregen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Bevel verleend op basis van anonieme onbevestigde inlichtingen - Regulariteit - Bestaanbaarheid met de artikelen 6 en 8 EVRM - Bestaanbaarheid met het recht van verdediging

- Artt. 6.1 en 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Bevel verleend op basis van anonieme onbevestigde inlichtingen - Regulariteit - Bestaanbaarheid met de artikelen 6 en 8 EVRM - Bestaanbaarheid met het recht van verdediging

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Mandat de perquisition - Indications sérieuses que l'infraction à instruire a été commise - Notion - Renseignements anonymes - Confirmation par l'enquête policière préalable

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Mandat de perquisition - Indications sérieuses que l'infraction à instruire a été commise - Notion - Renseignements anonymes - Confirmation par l'enquête policière préalable

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

La condition suivant laquelle un mandat de perquisition doit être motivé est remplie par la mention de l'infraction que l'on vise ainsi que du lieu et de l'objet de la perquisition sans qu'il soit nécessaire de reproduire les faits de manière détaillée dans le mandat de perquisition ni de décrire de manière précise les choses à rechercher; il est toutefois nécessaire que l'officier de police judiciaire chargé de l'enquête, dispose des éléments nécessaires qui doivent lui permettre de savoir à propos de quelle infraction l'instruction est menée et quelles recherches et saisies utiles il peut effectuer à cette fin sans excéder les limites de l'instruction judiciaire et de sa mission; ces mentions doivent aussi fournir à celui qui subit la perquisition suffisamment d'informations quant aux préventions à l'origine de l'action, de sorte qu'il peut en vérifier la légalité (1). (1) Voir Cass., 26 mars 2002, RG P.01.1642.N, Pas., 2002, n° 204.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Motivation - Notion - But

- Art. 87 et 89bis Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Mandat de perquisition - Motivation - Notion - But

- Art. 87 et 89bis Code d'Instruction criminelle

Une perquisition n'est ni irrégulière ni contraire aux articles 6 et 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ou au droits de la défense par le seul fait qu'elle résulte d'informations obtenues au moyen de renseignements anonymes non confirmés.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Mandat délivré sur la base de renseignements anonymes non confirmés - Régularité - Compatibilité avec les articles 6 et 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Compatibilité avec les droits de la défense

- Art. 6, § 1er et 8, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Mandat de perquisition - Mandat délivré sur la base de renseignements anonymes non confirmés - Régularité - Compatibilité avec les articles 6 et 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés

- Artt. 6.1 en 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Bevel verleend op basis van anonieme onbevestigde inlichtingen

- Artt. 6.1 en 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Bevel verleend op basis van anonieme onbevestigde inlichtingen

- Artt. 6.1 en 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Bevel verleend op basis van anonieme onbevestigde inlichtingen

- Artt. 6.1 en 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

Het staat aan de rechter in feite te oordelen of op het ogenblik dat de huiszoeking werd verricht, er ernstige aanwijzingen bestonden dat op het adres alwaar de huiszoeking diende te worden uitgevoerd, het misdrijf dat door het onderzoek wordt beoogd, werd gepleegd of dat zich aldaar stukken of voorwerpen bevinden die kunnen bijdragen tot de ontdekking van de waarheid met betrekking tot het in het huiszoekingsbevel bedoelde misdrijf.

ONAAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Huiszoeking - Ogenblik van uitvoering - Adres van uitvoering - Bestaan van ernstige aanwijzingen dat het misdrijf daar werd gepleegd - Bestaan van ernstige aanwijzingen dat er zich daar bewijsstukken bevinden

- Art. 87 Wetboek van Strafvordering

fondamentales - Compatibilité avec les droits de la défense

- Art. 6, § 1er et 8, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Perquisition - Mandat de perquisition - Mandat délivré sur la base de renseignements anonymes non confirmés

- Art. 6, § 1er et 8, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Perquisition - Mandat de perquisition - Mandat délivré sur la base de renseignements anonymes non confirmés

- Art. 6, § 1er et 8, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Perquisition - Mandat de perquisition - Mandat délivré sur la base de renseignements anonymes non confirmés

- Art. 6, § 1er et 8, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

Il appartient au juge d'apprécier en fait si, au moment où la perquisition a été effectuée, il existait des indices sérieux que l'infraction visée par l'instruction a été commise à l'adresse de la perquisition, ou qu'il s'y trouve des pièces ou objets jugés utiles à la manifestation de la vérité en ce qui concerne l'infraction visée par le mandat de perquisition.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Perquisition - Moment de l'exécution - Adresse de l'exécution - Existence d'indices sérieux que l'infraction a été commise à cet endroit - Existence d'indices sérieux que des documents de preuve s'y trouvent

- Art. 87 Code d'Instruction criminelle

De strafrechter kan slechts kennis nemen van een inzake stedenbouw op een misdrijf gegronde herstellvordering indien voor dat misdrijf de strafvordering samen met of voorafgaandelijk aan de herstellvordering op ontvankelijke wijze bij het vonnisgerecht is aanhangig gemaakt; indien de strafrechter vaststelt dat voor dit misdrijf de strafvordering is vervallen, kan hij slechts van de op dat misdrijf gegronde herstellvordering kennis nemen, indien op het ogenblik van de aanhangigmaking van de herstellvordering de strafvordering nog niet was vervallen (1). (1) Zie Cass. 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC 2003, nr. 291.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Ontvankelijkheid van de herstellvordering

Indien het misdrijf waarop de herstellvordering is gegrond samen met een ander misdrijf gelijktijdig aan de strafrechter wordt voorgelegd en die oordeelt dat de beide misdrijven in hoofde van de beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering vormen van eenzelfde misdadig opzet, zal overeenkomstig artikel 65 Strafwetboek de verjaring van de strafvordering voor die beide misdrijven slechts een aanvang nemen op de datum van het laatst gepleegde feit en moet de ontvankelijkheid van de op het eerste misdrijf gegronde herstellvordering worden beoordeeld rekening houdend met die datum, voor zover tussen de beide misdrijven geen verjaringstermijn is verlopen en de rechter vaststelt dat dit tweede misdrijf bewezen is; indien de strafrechter het laatst gepleegde misdrijf niet bewezen kan verklaren omdat het op het ogenblik van zijn uitspraak niet langer strafbaar is, kan hij er bij de beoordeling van de verjaring van de strafvordering met betrekking tot het eerste misdrijf en van de ontvankelijkheid van de op dit misdrijf gegronde herstellvordering geen rekening mee houden (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, AC 2004, nr. 492 en Cass. 23 dec. 1980, AR 6238, AC 1980-1981, nr. 248.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Verscheidene misdrijven - Opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet - Verjaring van de strafvordering - Aanvangsdatum - Stedenbouw - Herstellvordering

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Verscheidene misdrijven - Opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet - Verjaring van de strafvordering - Aanvangsdatum

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Allerlei - Verscheidene misdrijven - Opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet - Verjaring van de strafvordering - Aanvangsdatum - Stedenbouw - Herstellvordering

Le juge pénal ne peut connaître d'une demande de remise en état des lieux fondée sur une infraction en matière d'urbanisme que si, pour cette infraction, l'action publique a été introduite de manière recevable devant la juridiction de jugement en même temps ou préalablement à la demande de remise en état des lieux; si le juge pénal constate que l'action publique est éteinte pour cette infraction, il ne peut connaître que de la demande de remise en état des lieux fondée sur cette infraction que si au moment où il a été saisi de cette demande l'action publique n'était pas encore éteinte (1). (1) Voir Cass., 13 mai 2003, RG P.02.1621.N, Pas., 2003, n° 291.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Recevabilité de la demande de remise en état des lieux

Si l'infraction sur laquelle est fondée la demande de remise en état des lieux est soumise au juge pénal en même temps qu'une autre infraction et que ce dernier décide que les deux infractions constituent dans le chef du prévenu la manifestation continue d'une même intention délictueuse, la prescription de l'action publique pour ces deux infractions ne prendra cours, conformément à l'article 65 du Code pénal, qu'à la date du dernier fait commis et la recevabilité de la demande de remise en état fondée sur la première infraction sera appréciée compte tenu de cette date, pour autant qu'aucun délai de prescription ne se soit écoulé entre les deux infractions et que le juge constate que cette seconde infraction est établie; si le juge pénal ne peut déclarer établie l'infraction commise en dernier lieu parce qu'elle n'était plus punissable au moment de sa décision, il ne peut en tenir compte lors de l'appréciation de la prescription de l'action publique relative à la première infraction et de la recevabilité de la demande de remise en état des lieux fondée sur cette infraction (1). (1) Voir Cass., 20 octobre 2004, RG P.04.0742.F, Pas., 2004, n° 492 et Cass., 23 décembre 1980, RG 6238, Pas., 1981, n° 248.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Plusieurs infractions - Manifestation successive et continue d'une même intention délictueuse - Prescription de l'action publique - Point de départ - Urbanisme - Demande de remise en état des lieux

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de remise en état des lieux - Plusieurs infractions - Manifestation successive et continue d'une même intention délictueuse - Prescription de l'action publique - Point de départ

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Divers - Plusieurs infractions - Manifestation successive et continue d'une même intention délictueuse - Prescription de l'action publique - Point de départ - Urbanisme - Demande de remise en état des lieux

Uit de enkele omstandigheid dat de strafrechter die oordeelt over de gegrondheid van de strafvordering, eerder ten aanzien van dezelfde beklaagde besliste over diens verzoek tot voorlopige invrijheidstelling kan geen miskenning van het recht op een onpartijdige rechterlijke instantie worden afgeleid (1). (1) Cass. 21 okt. 1992, AR nr. 81, AC 1991-1992, nr. 681; Cass. 26 april 1994, AR P.94.0358.N, AC 2004, nr. 201 en de noot M.D.S.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdige rechterlijke instantie - Beslissing over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling van de gegrondheid van de strafvordering - Zelfde strafrechter

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Onpartijdige rechterlijke instantie - Beslissing over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling van de gegrondheid van de strafvordering - Zelfde strafrechter

De la seule circonstance que le juge pénal qui se prononce sur le bien-fondé de l'action publique, a statué auparavant sur la requête de mise en liberté provisoire du même prévenu, il ne saurait se déduire une violation du droit à une instance judiciaire impartiale (1). (1) Cass., 21 octobre 1992, RG n° 81, Pas., 1992, n° 681; Cass., 26 avril 1994, RG P.94.0358.N, Pas., 2004, n° 201 et la note signée M.D.S.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Instance judiciaire impartiale - Décision sur une requête de mise en liberté provisoire - Appréciation du bien-fondé de l'action publique - Juge pénal identique

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Instance judiciaire impartiale - Décision sur une requête de mise en liberté provisoire - Appréciation du bien-fondé de l'action publique - Juge pénal identique

Geen miskenning van het recht van verdediging valt af te leiden uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht dat besluit tot verwijzing naar de feitenrechter, kan volstaan met de enkele onaantastbare vaststelling dat er voldoende bezwaren voorhanden zijn (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Vaststelling van voldoende bezwaren - Recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Vaststelling van voldoende bezwaren

De la circonstance que la juridiction d'instruction qui conclut au renvoi devant le juge du fond puisse se satisfaire de la seule constatation souveraine de la présence de charges suffisantes ne peut être déduite la violation des droits de la défense (1). (1) Voir Cass., 17 janvier 1996, RG P.95.0930.F, Pas., 1996, n° 36.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Renvoi devant le juge du fond - Constatation de charges suffisantes - Droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Renvoi devant le juge du fond - Constatation de charges suffisantes

Onafgezien of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin betwisting gevoerd wordt over het bestaan van voldoende bezwaren, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan (1). (1) Zie Cass. 17 jan. 1996, AR P.95.0930.F, AC 1996, nr. 36.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Onaantastbare vaststelling van het bestaan van bezwaren

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Onaantastbare vaststelling van het bestaan van bezwaren

Nonobstant le dépôt ou non de conclusions contestant l'existence de charges suffisantes, la juridiction d'instruction motive légalement sa décision de renvoi par sa constatation souveraine de l'existence de ces charges (1). (1) Voir Cass., 17 janvier 1996, RG P.95.0930.F, Pas., 1996, n° 36.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Renvoi devant le juge du fond - Appréciation souveraine de l'existence de charges

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Renvoi devant le juge du fond - Appréciation souveraine de l'existence de charges

De door de vervalser gewenste uitwerking van het gebruik van valse stukken kan blijven duren tot de datum waarop hij niet langer de valsheid aanvoert om daarmee onrechtmatig voordeel te verkrijgen of nadeel te berokkenen; wanneer dat gebruik het uitstellen van de betaling van verschuldigde belastingen tot doel heeft, kan het gebruik duren ten laatste tot de datum van de onvoorwaardelijke betaling van die belastingen (1). (1) Cass. 9 maart 2011, AR P.10.1299.F, AC 2011, nr. 185.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Duur

- Artt. 193, 196 en 197 Strafwetboek

Het onderzoeksgerecht dat krachtens artikel 13 EVRM voorziet in een passend rechtsherstel in geval van overschrijding van de redelijke termijn, oordeelt onaantastbaar wat op grond van de elementen die het vaststelt, het passende rechtsherstel is; dat rechtsherstel kan in het stadium van de regeling van de rechtspleging bestaan in de loutere vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn, waarmee de rechter die ten gronde oordeelt zal moeten rekening houden en waaruit hij de bij de wet bepaalde gevolgen zal moeten afleiden (1). (1) Cass. 6 okt. 2010, AR P.10.0729.F, AC 2010, nr. 580 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Strafzaken - Strafvordering - Overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel - Onderzoeksgerecht - Regeling van de rechtspleging

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Strafvordering - Overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel - Onderzoeksgerecht - Regeling van de rechtspleging

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'effet produit par l'usage de faux et voulu par le faussaire peut se poursuivre jusqu'à la date à laquelle il n'invoque plus le faux afin d'en obtenir un avantage illicite ou de causer un préjudice; lorsque cet usage a pour objectif de reporter le paiement des impôts dus, l'usage peut continuer au plus tard jusqu'à la date du paiement inconditionnel de ces impôts (1). (1) Cass., 9 mars 2011, RG P.10.1299.F, Pas., 2011, n° 185.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Durée

- Art. 193, 196 et 197 Code pénal

La juridiction d'instruction qui, en vertu de l'article 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, prévoit une réparation en droit adéquate en cas de dépassement du délai raisonnable décide de manière souveraine en quoi consiste cette réparation sur la base des éléments qu'elle constate; la simple constatation du dépassement du délai raisonnable au stade du règlement de la procédure peut constituer en soi la réparation du dépassement du délai raisonnable dont le juge du fond devra tenir compte et dont il tirera les conséquences prévues par la loi (1). (1) Cass., 6 octobre 2010, RG P.10.0729.F, Pas., 2010, n° 580 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Vandermeersch.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Dépassement du délai raisonnable - Réparation en droit adéquate

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Matière répressive - Action publique - Dépassement du délai raisonnable - Réparation en droit adéquate - Juridiction d'instruction - Règlement de la procédure

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Action publique - Dépassement du délai raisonnable - Réparation en droit adéquate - Juridiction d'instruction - Règlement de la procédure

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Het koninklijk besluit van 28 juni 2009 betreffende het vervoer via de weg of per spoor van gevaarlijke stoffen, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen, is onder meer een uitvoeringsbesluit van de wet van 21 juni 1985, betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen; het verrichten of laten verrichten van vervoer met een transporteenheid van gevaarlijke goederen van de klasse opgenomen in de bijlagen van het ADR-Verdrag, zonder te hebben voldaan aan de bepalingen van randnummers 1.4.2.2.1.g en 8.1.4.1 (a) (bijlage A) ADR-verdrag, is strafbaar overeenkomstig artikel 4, §1, eerste lid van voormelde wet.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei - Europees verdrag betreffende het Internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg - K.B. 28 juni 2009 - Wet 21 juni 1985 - Gebrek aan geschikt brandblusapparaat - Strafbaarstelling - Wettelijke grondslag

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Wet 21 juni 1985 - Gebrek aan geschikt brandblusapparaat - Strafbaarstelling - Wettelijke grondslag

VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Wet 21 juni 1985 - Gebrek aan geschikt brandblusapparaat - Strafbaarstelling - Wettelijke grondslag

L'arrêté royal du 28 juin 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer, à l'exception des matières explosibles et radioactives constitue notamment un arrêté d'exécution de la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité; le fait d'exécuter ou de faire exécuter un transport au moyen d'une unité de transport de marchandises dangereuses de la classe reprise aux annexes de l'accord ADR, sans avoir respecté les dispositions des sections 1.4.2.2.1.g et 8.1.4.1. (a) (annexe A) de l'Accord ADR, est punissable conformément à l'article 4, §1er, alinéa 1er de ladite loi.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Divers - Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route - A.R. du 28 juin 2009 - Loi du 21 juin 1985 - Absence d'extincteur d'incendie adapté - Caractère punissable - Fondement légal

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: - Union européenne - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Loi du 21 juin 1985 - Absence d'extincteur d'incendie adapté - Caractère punissable - Fondement légal

TRANSPORT - Transport de biens - Divers - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Loi du 21 juin 1985 - Absence d'extincteur d'incendie adapté - Caractère punissable - Fondement légal

Nu krachtens randnummer 8.1.4.1 (a) van bijlage A van het ADR Verdrag elke transporteenheid, andere dan die bedoeld met randnummer 8.1.4.2, voorzien moet zijn van ten minste één draagbaar brandblusapparaat, dat geschikt is voor de brandbaarheidsklassen A, B en C, met een inhoud van ten minste 2 kg poeder of een overeenkomstige inhoud voor een ander geschikt blusmiddel en dat in staat is om een brand in de motor of in de bestuurderscabine van de transporteenheid te bestrijden en krachtens punt 4.1, 1°, van de bijlage van het koninklijk besluit van 28 juni 2009 betreffende het vervoer via de weg of per spoor van gevaarlijke stoffen de brandblusapparaten, voorgeschreven door afdeling 8.1.4 van voormelde bijlage A, bovendien voorzien moeten zijn van het gelijkvormigheidsmerkteken BENOR V of van een gelijkvormigheidsmerkteken dat erkend is door een andere lidstaat van de Europese Unie of door een land van de Europese Vrijhandelsassociatie dat partij is bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en het ADR, en krachtens punt 4.1.2° van die bijlage de brandblusapparaten voorzien van het gelijkvormigheidsmerkteken BENOR V een uiterste geldigheidsdatum hebben die gelijk is aan de fabricatiedatum vermeerderd met vijf jaar, is een brandblusapparaat waarvan de vervaldatum overschreden is, geen geschikt brandblusapparaat zoals bedoeld met voormelde verdrags- en wetsbepalingen.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei - Europees verdrag betreffende het Internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Geschikt brandblusapparaat

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Geschikt brandblusapparaat

VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Geschikt brandblusapparaat

Dès lors qu'en vertu des sections 8.1.4.1. (a) de l'annexe A de l'Accord ADR, toute unité de transport, autre que celle visée à la section 8.1.4.2., doit être munie d'au moins un extincteur d'incendie portatif adapté aux classes d'inflammabilité A, B et C d'une capacité minimale de 2 kg de poudre ou d'une capacité correspondante pour un autre agent extincteur acceptable apte à combattre un incendie du moteur ou de la cabine de l'unité de transport, et qu'en vertu du point 4.1, 1°, de l'annexe à l'arrêté royal du 28 juin 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer, à l'exception des matières explosibles et radioactives, les extincteurs prescrits à la section 8.1.4 de l'annexe A précitée doivent porter en plus la marque de conformité BENOR Y ou une autre marque de conformité qui est reconnue par un autre état membre de l'Union européenne ou par un pays de l'Association européenne de libre-échange qui est partie à l'accord contenant l'Espace économique européen et l'ADI, et qu'en vertu du point 4.1.2° de ladite annexe, les extincteurs d'incendie pourvus de la marque de conformité BENOR V ont une date de limite de validité qui est la date de fabrication augmentée de cinq ans, un extincteur d'incendie dont la date de limite de validité est dépassée ne constitue pas un extincteur au sens des dispositions conventionnelles et légales.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Divers - Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Extincteur d'incendie adapté

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: - Union européenne - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Extincteur d'incendie adapté

TRANSPORT - Transport de biens - Divers - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Extincteur d'incendie adapté

Uit randnummer 1.4.1.1, tweede zin, van de bijlage A van het ADR Verdrag, dat bepaalt dat alle deelnemers aan het vervoer van gevaarlijke goederen in hun respectievelijk gebied in alle gevallen moeten handelen overeenkomstig de ADR vereisten en randnummer 1.4.2.2.1 (g) van voormelde bijlage A, dat bepaalt dat de vervoerder erop moet toezien dat de uitrusting, die in de schriftelijke richtlijnen voor de bestuurder is voorgeschreven, zich aan boord van het voertuig bevindt, in hun samenhang, volgt eensdeels dat de vervoerder erop moet toezien dat de vereiste uitrusting zich aan boord van het voertuig bevindt en anderdeels dat de bestuurder moet beschikken over schriftelijke richtlijnen waarin die uitrusting is beschreven en niet dat de vervoerder enkel erop zou moeten toezien dat alleen de uitrusting die in de schriftelijke richtlijn voor de bestuurder is beschreven, zich aan boord van het voertuig bevindt.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei - Europees verdrag betreffende het Internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Verplichting van de vervoerder - Verplichting erop toe te zien dat de voorgeschreven uitrusting aan boord is

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Verplichting van de vervoerder - Verplichting erop toe te zien dat de voorgeschreven uitrusting aan boord is

VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei - ADR-Verdrag - Vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg of per spoor - K.B. 28 juni 2009 - Uitrusting van de transporteenheid - Verplichting van de vervoerder - Verplichting erop toe te zien dat de voorgeschreven uitrusting aan boord is

Il ressort de la combinaison de la section 1.4.1.1., deuxième phrase, de l'annexe A de l'Accord ADR, qui prévoit que tous les intervenants dans le transport de marchandises dangereuses doivent, en tout cas, dans leur domaine respectif, agir en respectant les prescriptions de l'ADR et de la section 1.4.2.2.1. (g) de l'annexe A précitée, qui prévoit que le transporteur doit s'assurer que les équipements prescrits dans les consignes écrites pour le conducteur se trouvent à bord du véhicule, d'une part, que le transporteur doit s'assurer que les équipements prescrits se trouvent à bord du véhicule et, d'autre part, que le conducteur devrait disposer des consignes écrites décrivant ces équipements, et pas que le transporteur doit uniquement s'assurer que seuls les équipements décrits dans les consignes écrites pour le conducteur se trouvent à bord du véhicule.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Divers - Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Obligation du transporteur - Obligation de s'arranger que les équipements prescrits se trouvent à bord

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: - Union européenne - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Obligation du transporteur - Obligation de s'arranger que les équipements prescrits se trouvent à bord

TRANSPORT - Transport de biens - Divers - Accord ADR - Transport de marchandises dangereuses par route ou par chemin de fer - A.R. du 28 juin 2009 - Equipement de l'unité de transport - Obligation du transporteur - Obligation de s'arranger que les équipements prescrits se trouvent à bord

P.12.1012.N

19 maart 2013

AC nr. ...

Wanneer een conclusie betwist dat er voldoende bezwaren bestaan, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat het de redenen moet vermelden waarom de bezwaren toereikend worden geacht.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Onderzoeksgerechten - Vaststelling van het bestaan van voldoende bezwaren - Betwisting op conclusie van eiser - Beantwoording van dat verweer

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vaststelling van het bestaan van voldoende bezwaren - Betwisting op conclusie van eiser - Beantwoording van dat verweer

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) -

Lorsque l'existence de griefs suffisants est contestée dans des conclusions, la juridiction d'instruction répond à ce moyen de défense en constatant souverainement que ces griefs existent ou non; aucune disposition légale ne prescrit qu'elle doit mentionner les motifs pour lesquels les griefs sont considérés comme étant suffisants.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Juridictions d'instruction - Constat de l'existence de charges suffisantes - Contestation sur les conclusions du demandeur - Réponse au moyen de défense

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Constatation de l'existence de charges suffisantes - Contestation sur les conclusions du demandeur - Réponse au moyen de défense

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses

Onderzoeksgerechten - Vaststelling van het bestaan van voldoende bezwaren - Betwisting op conclusie van eiser - Beantwoording van dat verweer

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Constat de l'existence de charges suffisantes - Contestation sur les conclusions du demandeur - Réponse au moyen de défense

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

P.12.1030.N

22 januari 2013

AC nr. ...

De nieuwe versie van de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 433septies, 2°, Strafwetboek houdt een strengere strafwet in daar in die versie geen bijzondere kwetsbare toestand meer vereist is, maar een kwetsbare toestand volstaat om de strafverzwaring op te lopen; dit belet evenwel niet dat wanneer de beklagde misbruik maakt van de bijzondere kwetsbare positie waarin de betrokken persoon zich bevindt, hij onder de huidige wet steeds strafbaar blijft.

MISDRIJF - Allerlei - Mensenhandel - Verzwarende omstandigheid - Misbruik van de bijzonder kwetsbare toestand van een persoon - Wetswijziging - Niet langer vereist dat de kwetsbaarheid bijzonder moet zijn

- dat laatste als gewijzigd bij art. 31 Wet 26 nov. 2011 tot wijziging en aanvulling van het Strafwet- boek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden

- Artt. 433quinquies en 433septies, 2° Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Mensenhandel - Verzwarende omstandigheid - Misbruik van de bijzonder kwetsbare toestand van een persoon - Wetswijziging - Verval van de voorwaarde dat de kwetsbaarheid bijzonder moet zijn

- dat laatste als gewijzigd bij art. 31 Wet 26 nov. 2011 tot wijziging en aanvulling van het Strafwet- boek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden

- Artt. 433quinquies en 433septies, 2° Strafwetboek

La nouvelle version de la circonstance aggravante prévue à l'article 433septies, 2°, du Code pénal implique une loi pénale plus sévère, dès lors que cette version ne requiert pas de situation particulièrement vulnérable, une situation de vulnérabilité suffisant à une aggravation de la peine; cela n'empêche toutefois pas que, ayant abusé de la situation particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve la personne concernée, le prévenu reste punissable sous la loi actuelle.

INFRACTION - Divers - Traite des êtres humains - Circonstance aggravante - Abus de la situation particulièrement vulnérable d'une personne - Modification de loi - Condition de la situation particulièrement vulnérable abolie

- ce dernier modifié par l'art. 31 L. du 26 novembre 2011 modifiant et complétant le Code pénal en vue d'incriminer l'abus de la situation de faiblesse des personnes et d'étendre la protection pénale des personnes vulnérables contre la maltraitance

- Art. 433quinquies et 433septies, 2° Code pénal

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Traite des êtres humains - Circonstance aggravante - Abus de la situation particulièrement vulnérable d'une personne - Modification de loi - Levée de la condition imposant la situation particulièrement vulnérable

- ce dernier modifié par l'art. 31 L. du 26 novembre 2011 modifiant et complétant le Code pénal en vue d'incriminer l'abus de la situation de faiblesse des personnes et d'étendre la protection pénale des personnes vulnérables contre la maltraitance

- Art. 433quinquies et 433septies, 2° Code pénal

P.12.1031.N

8 oktober 2013

AC nr. ...

Uit de artikelen 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 en 6.1.1, derde lid, eerste zin, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en hun wetsgeschiedenis volgt dat de wijziging van een gebied van "ruimtelijk kwetsbaar" in "niet-ruimtelijk kwetsbaar" ingevolge een bestuurlijke beslissing, niet tot gevolg heeft dat de instandhouding van wederrechtelijke handelingen vóór deze wijziging niet langer strafbaar is (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2008, AR P.07.1552.N, AC 2008, nr. 131.

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Bestemmingswijziging in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied - Strafbare handelingen - Instandhouding van onvergunde constructies in ruimtelijk kwetsbaar gebied

Il ressort des articles 146, alinéa 3 du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire et 6.1.1., alinéa 3, première phrase du Code flamand de l'aménagement du territoire et de leurs travaux préparatoires que la modification d'une zone "vulnérable d'un point de vue spatial" en zone "non vulnérable d'un point de vue spatial" à la suite d'une décision administrative, n'a pas pour conséquence que le maintien d'actes illicites antérieurs à cette modification, ne soit plus punissable (1). (1) Voir Cass., 26 février 2008, RG P.07.1552.N, Pas., 2008, n° 131.

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Modification de la destination en zone non vulnérable d'un point de vue spatial - Caractère punissable - Maintien de constructions non autorisées dans une zone vulnérable du point de vue spatial

P.12.1041.N

3 september 2013

AC nr. ...

Aangezien de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstellvordering niet strekt tot de vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar wel tot het ongedaan maken van de gevolgen van het misdrijf in het algemeen belang, kan die herstellvordering niet overeenkomstig artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden ingeleid (1). (1) Zie: Cass. 12 jan. 2010, AR P.09.1066.N, AC 2010, nr. 19.

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Herstellvordering - Wijze van inleiding - Artikel 4, tweede en derde lid, V.T.Sv. - Toepasselijkheid

- Art. 20bis, § 1, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

- Art. 4, tweede en derde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Herstellvordering - Doel

- Art. 20bis, § 1, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

- Art. 4, tweede en derde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

De herstellvordering bedoeld in artikel 20bis, §1, eerste lid, Vlaamse Wooncode behoort tot de strafvordering in de ruime zin, maar is niettemin als bijzondere vorm van teruggave een maatregel van burgerlijke aard die bestaat van zodra ze door de bevoegde overheid is ingesteld en die blijft bestaan zolang de strafrechter er geen uitspraak heeft over gedaan; de strafrechter moet over de vordering uitspraak doen, ook als de bevoegde overheid zich niet als procespartij manifesteert en hij kan er zelfs bij afzonderlijke beslissing over oordelen nadat hij reeds over de strafvordering in strikte zin uitspraak heeft gedaan.

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Wooninspecteur - Herstellvordering - Begrip - Aard - Bestaan - Duur - Verplichting van de rechter

- Art. 20bis, § 1, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

Dès lors que l'action en réparation visée à l'article 20bis du Code flamand du logement ne tend pas à indemniser le dommage causé à des intérêts particuliers mais bien à rendre non avenues les conséquences de l'infraction dans l'intérêt général, cette action ne peut être introduite conformément à l'article 4, alinéas 2 et 3 de la loi du 17 avril 1878 (1). (1) Voir Cass., 12 janvier 2010, RG P.09.1066.N, Pas., 2010, n° 19.

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Action en réparation - Mode d'introduction - Article 4, al. 2 et 3, L. du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale - Applicabilité

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

- Art. 4, al. 2 et 3 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Action en réparation - But

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

- Art. 4, al. 2 et 3 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

L'action en réparation visée à l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, du Code flamand du logement relève de l'action publique au sens large, mais constitue néanmoins en tant que forme particulière de restitution une mesure de nature civile qui existe dès qu'elle est introduite par l'autorité compétente et qui continue à exister tant que le juge pénal ne s'est pas prononcé sur celle-ci; le juge pénal est tenu de se prononcer sur la demande, même si l'autorité compétente ne s'est pas manifestée en tant que partie au procès et il peut même se prononcer à cet égard par une décision distincte après avoir statué sur l'action publique au sens strict.

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Inspecteur du logement - Action en réparation - Notion - Nature - Existence - Durée - Obligation du juge

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement

De onwettigheid van een op artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering gesteund verzoek om uitspraak te doen over de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstellvordering, belet evenwel niet dat die vordering desgevallend nog bij de strafrechter aanhangig is en dat die gehouden is er uitspraak over te doen (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde concludeerde het O.M. tot verwerping van de voorziening op grond dat het enige middel van eiser, zelfs gegrond niet tot cassatie kon leiden en dienvolgens niet ontvankelijk was. Het was van oordeel dat de omstandigheid dat de strafrechter die verkeerdelijk aanneemt dat een door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstellvordering bij hem kan aanhangig worden gemaakt op grond van artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar dit verzoek niet ontvankelijk verklaart omdat de rechter bij wie de strafvordering aanhangig was de burgerlijke belangen niet heeft aangehouden, niet tot gevolg heeft dat de strafrechter op die wijze rechtsgeldig kennis kon nemen van de nog hangende herstellvordering.

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Herstelvordering - Inleiding bij toepassing van artikel 4, tweede en derde lid, V.T.Sv. - Gevolg - Beoordeling van een nog bij de strafrechter aanhangige vordering - Verplichting

- Art. 20bis, § 1, eerste lid Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode
- Art. 4, tweede en derde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'illégalité d'une demande fondée sur l'article 4, alinéas 2 et 3 de la loi du 17 avril 1878 tendant à se prononcer sur une action en réparation visée à l'article 20bis du Code flamand du logement n'empêche pas que le juge pénal soit, le cas échéant, encore saisi de cette demande et qu'il soit tenu de statuer sur celle-ci (1). (1) Contrairement à ce que la Cour a décidé, le M.P. a conclu au rejet du pourvoi au motif que le moyen unique du demandeur, fût-il fondé, ne pouvait entraîner la cassation et, dès lors, était irrecevable. Il a estimé que la circonstance que le juge pénal qui admet de manière erronée qu'il peut être saisi d'une action en réparation visée par l'article 20bis du Code flamand du logement en vertu de l'article 4, alinéas 2 et 2 de la loi du 17 avril 1878 mais qui déclare cette demande irrecevable dès lors que le juge saisi de l'action publique n'a pas retenu les intérêts civils, n'a pas pour conséquence que le juge pénal pouvait ainsi régulièrement connaître de l'action en réparation encore pendante.

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Action en réparation - Introduction en application de l'article 4, al. 2 et 3, du Titre préliminaire du Code de procédure pénale - Conséquence - Appréciation d'une action encore pendante devant le juge pénal - Obligation

- Art. 20bis, § 1er, al. 1er Décr. du parlement flamand du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement
- Art. 4, al. 2 et 3 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.12.1043.N

8 oktober 2013

AC nr. ...

De bevoegdheid van de strafrechter om te oordelen over de burgerlijke rechtsvordering van de administratie tot betaling van ontdoken rechten veronderstelt dat op het ogenblik van de aanhangigmaking van die burgerlijke rechtsvordering de strafrechter regelmatig was geadieerd van overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden als bedoeld in de artikelen 281 en 282 AWDA (1). (1) Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2003, nr. 269; Cass. 14 juni 2005, AR P.05.0123.N, AC 2005, nr. 339.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

DOUANE EN ACCIJNZEN - Strafrechter - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Bevoegdheid

La compétence du juge pénal pour statuer sur une action civile de l'administration en paiement des droits éludés, suppose qu'au moment de l'introduction de cette action civile il soit régulièrement saisi des contraventions, fraudes, délits ou crimes visés aux articles 281 et 282 de la Loi générale sur les douanes et accises (1). (1) Cass., 29 avril 2003, RG P.02.1461.N, Pas., 2003, n° 269; Cass., 14 juin 2005, RG P.05.0123.N, Pas., 2005, n° 339.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Action civile (règles particulières) - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Juge pénal - Compétence

ACTION CIVILE - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Juge pénal - Compétence

DOUANES ET ACCISES - Juge pénal - Demande de paiement de droits éludés - Compétence

De op artikel 283 AWDA gesteunde vordering van de administratie tot betaling van de ontdoken rechten vloeit niet voort uit het misdrijf inzake douane en accijnzen, maar vindt rechtstreeks haar grondslag in de wet die de betaling van die rechten oplegt (1). (1) Cass. 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, AC 1997, nr. 490; Cass. 12 sept. 2012, AR P.11.1001.F, AC 2012, nr. 457.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Grondslag

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van een burgerlijke rechtsvordering van de administratie tot betaling van ontdoken rechten die terzelfdertijd werd ingesteld als de strafvordering, indien de strafvordering wegens miskennen van het specialiteitsbeginsel niet ontvankelijk is.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Uitlevering - Specialiteitsbeginsel - Met dit beginsel strijdige vervolging - Niet ontvankelijke strafvordering - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

STRAFVORDERING - Uitlevering voor bepaalde feiten - Specialiteitsbeginsel - Met dit beginsel strijdige vervolging - Niet ontvankelijke strafvordering - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

UITLEVERING - Specialiteitsbeginsel - Met dit beginsel strijdige vervolging - Niet ontvankelijke strafvordering - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

Een met het specialiteitsbeginsel strijdige vervolging is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2004, AR P.04.1235.F, AC 2004, nr. 565; DE WULF, S., "Van regel tot uitzondering: de bescherming van het specialiteitsbeginsel in geval van uit- en overlevering", noot onder Gent, 8 sept. 2010, RW 2011-12, 1433, nr. 6.

STRAFVORDERING - Specialiteitsbeginsel - Met dit beginsel strijdige vervolging - Ontvankelijkheid - Uitlevering voor bepaalde feiten

UITLEVERING - Specialiteitsbeginsel - Met dit beginsel strijdige vervolging - Ontvankelijkheid

L'action de l'administration fondée sur l'article 283 de la Loi générale sur les douanes et accises tendant au paiement des droits éludés ne résulte pas de l'infraction commise en matière de douanes et accises mais trouve directement sa cause dans la loi qui impose le paiement de ces droits (1). (1) Cass., 19 novembre 1997, RG P.97.1077.F, Pas., 1997, n° 490; Cass., 12 septembre 2012, RG P.11.1001.F, Pas., 2012, n° 457.

DOUANES ET ACCISES - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Fondement

Le juge pénal est sans compétence pour connaître d'une action civile de l'administration tendant au paiement de droits éludés qui a été introduite simultanément à l'action publique si celle-ci est irrecevable du chef de violation du principe de la spécialité.

DOUANES ET ACCISES - Extradition - Principe de spécialité - Poursuite contraire à ce principe - Action publique irrecevable - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Juge pénal - Compétence

ACTION PUBLIQUE - Extradition pour des faits déterminés - Principe de spécialité - Poursuite contraire à ce principe - Action publique irrecevable - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Juge pénal - Compétence

EXTRADITION - Principe de spécialité - Poursuite contraire à ce principe - Action publique irrecevable - Administration des douanes et accises - Demande de paiement de droits éludés - Juge pénal - Compétence

Une poursuite contraire au principe de la spécialité est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 24 novembre 2004, RG P.04.1235.F, Pas., 2004, n° 565; DE WULF, S., "Van regel tot uitzondering: de bescherming van het specialiteitsbeginsel in geval van uit- en overlevering", note sous Gand, 8 septembre 2010, RW 2011-12, 1433, n° 6.

ACTION PUBLIQUE - Principe de spécialité - Poursuite contraire à ce principe - Recevabilité - Extradition pour des faits déterminés

EXTRADITION - Principe de spécialité - Poursuite contraire à ce principe - Recevabilité

Het in artikel V, vierde lid, van de Uitleveringsovereenkomst van 14 januari 1937 tussen België en Siam vastgelegde specialiteitsbeginsel en de eruit voortvloeiende fictie dat de uitgeleverde geacht wordt niet aanwezig te zijn, houdt in dat de uitgeleverde buiten de in het verdrag bepaalde uitzonderingen niet tegensprekelijk kan vervolgd worden voor enig ander feit vóór de uitlevering begaan, dan het feit dat de reden tot de uitlevering is geweest (1). (1) Antwerpen, 25 okt. 2006, RW 2008-09, 460 met noot DE MAN, P., "De uitlevering en het specialiteitsbeginsel".

STRAFVORDERING - Uitlevering voor bepaalde feiten - Ander feit begaan vóór de uitlevering - Specialiteitsbeginsel - Fictie van afwezigheid

UITLEVERING - Specialiteitsbeginsel - Fictie van afwezigheid

Le principe de la spécialité contenu à l'article V, alinéa 4, de la Convention d'extradition entre la Belgique et le Siam du 14 janvier 1937, et la fiction qui en résulte, suivant laquelle l'extradé est censé ne pas être présent implique que ce dernier ne peut être poursuivi contradictoirement, en dehors des exceptions prévues par cette convention, pour tout autre fait quelconque antérieur à l'extradition, qui n'a pas motivé l'extradition (1). (1) Anvers, 25 octobre 2006, RW 2008-09, 460 et la note signée DE MAN P., "De uitlevering en het specialiteitsbeginsel".

ACTION PUBLIQUE - Extradition pour des faits déterminés - Autre fait commis avant d'extradition - Principe de spécialité - Fiction de l'absence

EXTRADITION - Principe de spécialité - Fiction de l'absence

P.12.1072.N

19 februari 2013

AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat twee van de drie zaakvoerders van een rechtspersoon niet medevervolgd worden, sluit niet uit dat de rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk kan verklaard worden(1). (1) Zie Cass. 20 dec. 2005, AR P.05.1220.N, AC 2005, nr. 684.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Niet-vervolgving van zaakvoerders van rechtspersoon - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersoon

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

La seule circonstance que deux des trois gérants d'une personne morale ne soient pas également poursuivis, n'exclut pas que la personne morale puisse être déclarée pénalement responsable (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2005, RG P.05.1220.N, Pas., 2005, n° 684.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Défaut de poursuite de gérants d'une personne morale - Responsabilité pénale de la personne morale

- Art. 5, al. 2 Code pénal

P.12.1083.N

17 december 2013

AC nr. ...

Een verzoekschrift, "memorie" benoemd, door de eiser in cassatie ingediend ter griffie van het hof van beroep dat de bestreden beslissing heeft gewezen na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 422 Wetboek van Strafvordering en dat zelf niet werd neergelegd ter griffie van het Hof, is niet ontvankelijk, niettegenstaande de omstandigheid dat het met het dossier op de griffie van het Hof is ingekomen minder dan twee maanden na de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven (1). (1) Het openbaar ministerie, dat concludeerde in de zin zoals het Hof besliste, grondde zijn opvatting dat het niet-ontvankelijke verzoekschrift niet als een ontvankelijke memorie kon worden beschouwd in het ontbreken op het stuk van de door artikel 420bis, derde lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde kanttekening. Zie noot R.D. onder Cass. 27 maart 1984, AR 8410, AC 1983-1984, nr. 432.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Indienen van een memorie - Verzoekschrift door de eiser ingediend ter griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen - Indiening na het

Une requête, dénommée «mémoire» déposée par le demandeur au greffe de la cour d'appel qui a rendu la décision attaquée après l'expiration du délai prévu par l'article 422 du Code d'instruction criminelle et qui n'a pas été déposée au greffe de la Cour, est irrecevable nonobstant le fait qu'elle ait été transférée au greffe de la Cour avec le dossier moins de deux mois après le jour de l'inscription de la cause au rôle général (1). (1) Le ministère public qui a conclu dans le sens de la Cour, a fondé son point de vue que la requête irrecevable ne pouvait être considérée comme un mémoire recevable sur l'absence sur la pièce de note marginale au sens de l'article 420bis, alinéa 3 du Code d'instruction criminelle. Voir la note signée R.D. sous Cass., 27 mars 1984, RG 8410, Pas., 1984, n° 432.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Dépôt d'un mémoire - Requête déposée par le demandeur au greffe de la juridiction qui a rendu la décision attaquée - Dépôt après l'expiration

verstrijken van de bij artikel 422 Wetboek van Strafvordering bedoelde termijn - Verzoekschrift met dossier overgezonden aan het Hof binnen termijn van artikel 420bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering - Ontvankelijkheid

- Artt. 420bis, tweede lid en 422 Wetboek van Strafvordering

Uit de enkele omstandigheid dat een lid van het openbaar ministerie het vermoeden van onschuld van een beklaagde zou hebben miskend, kan niet worden afgeleid dat daardoor de strafvordering niet langer meer kan worden uitgeoefend.

OPENBAAR MINISTERIE - Vermoeden van onschuld - Miskening door een lid van het openbaar ministerie

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Miskening door een lid van het openbaar ministerie

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STRAFVORDERING - Openbaar ministerie - Vermoeden van onschuld - Miskening door een lid van het openbaar ministerie

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Wanneer op het cassatieberoep van het openbaar ministerie het Hof het bestreden arrest vernietigt wat de vrijspraak van de beklaagden aan bepaalde telastleggingen betreft, brengt dit de vernietiging mee van de veroordeling van één van die beklaagden tot straf en van de aan een andere beklaagde verleende opschorting van de uitspraak voor drie jaar voor andere telastleggingen, daar de verwijzingsrechter zou kunnen oordelen dat alle ten laste gelegde feiten met hetzelfde strafbaar opzet gepleegd zijn (1). (1) Zie: Cass. 9 nov. 1982, AR 7544, AC 1982-1983, nr. 156; Cass. 24 nov. 1982, AR 2582, AC 1982-1983, nr. 188.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Vernietiging van een beslissing van vrijspraak wegens bepaalde telastleggingen - Veroordelende beslissing lastens een beklaagde wegens feiten van andere telastleggingen - Opschorting van uitspraak van een andere beklaagde wegens feiten van andere telastleggingen - Mogelijkheid dat de verwijzingsrechter zal oordelen dat alle feiten met hetzelfde opzet zijn gepleegd

du délai prévu à l'article 422 du Code d'instruction criminelle - Requête transmise avec le dossier à la Cour dans le délai prévu à l'article 420bis, al. 2 du Code d'Instruction criminelle - Recevabilité

- Art. 420bis, al. 2, et 422 Code d'Instruction criminelle

Il ne peut se déduire de la seule circonstance qu'un membre du ministère public aurait violé la présomption d'innocence d'un prévenu que l'action publique ne peut ainsi plus être exercée.

MINISTERE PUBLIC - Présomption d'innocence - Violation par un membre du ministère public

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Violation par un membre du ministère public

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

ACTION PUBLIQUE - Ministère public - Présomption d'innocence - Violation par un membre du ministère public

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Lorsque sur le pourvoi du ministère public, la Cour casse l'arrêt attaqué en ce qui concerne l'acquittement des prévenus du chef de certaines préventions, cela entraîne l'annulation de la condamnation à une peine d'un de ces prévenus et de la suspension du prononcé pour trois ans du chef des autres préventions accordée à un autre prévenu, dès lors que le juge de renvoi pourrait décider que tous les faits mis à charge procèdent de la même intention délictueuse (1). (1) Voir: Cass., 9 novembre 1982, RG 7544, Pas., 1983, n° 156; Cass., 24 novembre 1982, RG 2582, Pas., 1982-1983, n° 188.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cassation d'une décision d'acquittement du chef de certaines préventions - Décision de condamnation à charge d'un prévenu du chef d'autres préventions - Suspension du prononcé pour un autre prévenu du chef d'autres préventions - Possibilité que le juge de renvoi décide que tous les faits procèdent d'une même intention

Het rechtscollege in hoger beroep kan geen uitspraak doen over de door de burgerlijke partij tegen de beklagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering wanneer alleen de verzekeraar die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van een beklagde dekt hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke partij tegen beiden heeft ingesteld (1). (1) Cass. 12 nov. 1997, AR P.97.0671.F, AC 1997, nr. 467; zie ook Cass. 5 dec. 2010, AR P.09.1576.F, AC 2010, nr. 313.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Burgerlijke rechtsvordering van een burgerlijke partij tegen de beklagde en diens verzekeraar burgerrechtelijke aansprakelijkheid - Hoger beroep alleen van de verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de beklagde

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 202 Wetboek van Strafvordering

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

La juridiction d'appel ne peut se prononcer sur l'action civile dirigée par la partie civile contre le prévenu lorsque seul l'assureur de la responsabilité civile en matière de véhicules à moteur d'un prévenu a interjeté appel de la décision rendue sur l'action civile dirigée par la partie civile contre ces deux parties (1). (1) Cass., 12 novembre 1997, RG P.97.0671.F, Pas., 1997, n° 467; voir également Cass., 5 mai 2010, RG P.09.1576.F, Pas., 2010, n° 313.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Action civile dirigée par une partie civile contre le prévenu et son assureur de la responsabilité civile - Appel uniquement formé par l'assureur de la responsabilité civile du prévenu

- Art. 3 et 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 202 Code d'Instruction criminelle

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

P.12.1123.N

29 januari 2013

AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte vóór de eindbeslissing instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beschikking van buitenvervolginstelling van de raadkamer, die verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk, in zoverre dat arrest uitspraak heeft gedaan over het bestaan van voldoende bezwaren om die verwijzing te verantwoorden; dat cassatieberoep is wel ontvankelijk, in zoverre het het Hof in staat stelt, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of het verwijzingsarrest onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgrounden bevat (1). (1) Cass. 23 jan. 2002, AR P.01.1361.F, AC 2002, nr. 47.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep van de verdachte - Ontvankelijkheid

- Artt. 135, 235bis en 416 Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep van de verdachte - Ontvankelijkheid - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling

- Artt. 135, 235bis en 416 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep van de verdachte - Ontvankelijkheid

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé par l'inculpé, avant la décision définitive, contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui, saisie de l'appel du ministère public contre l'ordonnance de non-lieu rendue par la chambre du conseil, renvoie cet inculpé au tribunal correctionnel, dans la mesure où cet arrêt a statué sur l'existence de charges suffisantes pour motiver ce renvoi; ce pourvoi est toutefois recevable dans la mesure où il permet à la Cour d'examiner, même d'office, s'il existe des irrégularités, omissions ou causes de nullité relatives à l'arrêt de renvoi (1). (1) Cass., 23 janvier 2002, RG P.01.1361.F, Pas., 2002, n° 47.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi en cassation de l'inculpé - Recevabilité

- Art. 135, 235bis et 416 Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi en cassation de l'inculpé - Recevabilité - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu

- Art. 135, 235bis et 416 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIÈRE REPRESSIVE - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi de l'inculpé - Recevabilité

P.12.1129.F

6 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Begrip - Onbetaald gebleven schuld

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Misbruik van vennootschapsgoederen - Begrip - Gebruik door de bestuurder van vennootschapsgoederen in zijn eigen belang

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Faillissement - Verduistering van activa

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Begrip - Misdrijven in verband met faillissement - Al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen - Onbetaald gebleven schuld

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

FAILLITE ET CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Moyens ruineux pour se procurer des fonds - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Notion - Dette demeurée impayée

ABUS DE CONFIANCE - Abus de biens sociaux - Notion - Utilisation par le dirigeant de biens sociaux dans son propre intérêt

ABUS DE CONFIANCE - Faillite - Détournement d'actifs

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Notion - Infractions en matière de faillite - Moyens ruineux pour se procurer des fonds - Dette demeurée impayée

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Verduistering van activa

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

FAILLITE ET CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Détournement d'actif

Artikel 492bis van het Strafwetboek straft met name de bestuurders, in feite of in rechte, van een handelsvennootschap, die met bedrieglijk opzet en voor persoonlijke rechtstreekse of indirecte doeleinden gebruik hebben gemaakt van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon, hoewel zij wisten dat zulks op betekenisvolle wijze in het nadeel was van de vermogensbelangen van de rechtspersoon en van die van zijn schuldeisers of vennoten; die bepaling straft met name de bestuurder van een rechtspersoon die op bedrieglijke wijze de vennootschapsgoederen gebruikt, niet in het belang van die rechtspersoon maar in zijn eigen belang (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Misbruik van vennootschapsgoederen - Begrip - Gebruik door de bestuurder van vennootschapsgoederen in zijn eigen belang - Art. 492bis Strafwetboek

L'article 492bis du Code pénal punit notamment les dirigeants de droit ou de fait d'une société commerciale qui, avec une intention frauduleuse et à des fins personnelles, directement ou indirectement, ont fait des biens ou du crédit de la personne morale un usage qu'ils savaient significativement préjudiciable aux intérêts patrimoniaux de celle-ci et à ceux de ses créanciers ou associés; cette disposition sanctionne notamment le dirigeant d'une personne morale qui, frauduleusement, utilise les biens sociaux, non dans l'intérêt de cette personne morale, mais dans son propre intérêt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ABUS DE CONFIANCE - Abus de biens sociaux - Notion - Utilisation par le dirigeant de biens sociaux dans son propre intérêt

- Art. 492bis Code pénal

De bestuurder van een zich in staat van faillissement bevindende vennootschap die, onder het mom van een verrichting waartoe hij niet gerechtigd was, zich een zaak toe-eigent die hem niet toebehoort en die de schuldeisers aldus hun waarborg ontnemt, pleegt de bij artikel 489ter, 1°, van het Strafwetboek verboden verduistering van activa (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Faillissement - Verduistering van activa - Art. 489ter, 1° Strafwetboek

Le dirigeant d'une société en état de faillite qui, sous le couvert d'une opération qu'il n'était pas en droit d'effectuer, s'attribue une chose qui ne lui appartient pas et prive ainsi les créanciers de leur gage, commet le détournement d'actifs prohibé par l'article 489ter, 1°, du Code pénal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ABUS DE CONFIANCE - Faillite - Détournement d'actifs

- Art. 489ter, 1° Code pénal

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Verduistering van activa

- Art. 489ter, 1° Strafwetboek

Een schuld die onbetaald is gebleven met het oogmerk om het faillissement van een vennootschap uit te stellen, bezorgt op zich geen vermogensvoordeel dat krachtens artikel 42, 3°, van het Strafwetboek kan worden verbeurdverklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Begrip - Onbetaald gebleven schuld

- Artt. 42, 3° en 489bis, 1° Strafwetboek

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Begrip - Misdrijven in verband met faillissement - Al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen - Onbetaald gebleven schuld

- Artt. 42, 3° en 489bis, 1° Strafwetboek

FAILLITE ET CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Détournement d'actifs

- Art. 489ter, 1° Code pénal

Une dette demeurée impayée en vue de retarder la faillite d'une société n'a pas, en tant que telle, pour effet de procurer un avantage patrimonial susceptible de confiscation au titre de l'article 42, 3°, du Code pénal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Moyens ruineux pour se procurer des fonds - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Notion - Dette demeurée impayée

- Art. 42, 3° et 489bis, 1° Code pénal

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction - Notion - Infractions en matière de faillite - Moyens ruineux pour se procurer des fonds - Dette demeurée impayée

- Art. 42, 3° et 489bis, 1° Code pénal

P.12.1130.F

20 maart 2013

AC nr. ...

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij het bedrag van een sommenschuld bepaalt op het ogenblik waarop de onkosten werden gemaakt waaruit ze is samengesteld, om vervolgens dat bedrag met de gerechtelijke interest te vermeerderen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Tijdstip van het vonnis - Ogenblik waarop de onkosten werden gemaakt - Vermeerderd met de gerechtelijke interest

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

La règle suivant laquelle le juge du fond doit se placer au moment où il statue pour évaluer le dommage n'interdit pas à celui-ci d'arrêter le montant d'une dette de somme au moment où les frais qui la constituent ont été exposés, et d'ensuite majorer ce montant des intérêts judiciaires.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. évaluation. date à considérer - Moment du jugement - Moment où les frais ont été exposés - Majoration des intérêts judiciaires

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij, bij de raming van het bedrag van een waardeschuld die voortvloeit uit de schade wegens tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid, het bedrag van de vergoeding berekent vanaf een vroeger tijdstip dan de datum waarop het rechtscollege uitspraak doet, wanneer het oordeelt dat de schade op dat tijdstip reeds vaststond en in haar geheel voor begroting vatbaar was zodat ze kon worden vergoed; de rechter die vaststelt dat de schade uit de blijvende arbeidsongeschiktheid in haar geheel voor begroting vatbaar was op de consolidatiedatum en vanaf die dag forfaitair kon worden vergoed, schendt de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek niet wanneer hij het slachtoffer die vergoeding toekent, vermeerderd met de compensatoire interest op het totaalbedrag (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 2005, AR P.04.1258.F, AC 2005, nr. 542.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Peildatum - Tijdstip van het vonnis - Schade wegens tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid - Vaststaande schade die in haar geheel op een vroeger tijdstip kan worden geraamd - Forfaitaire schadevergoeding - Vermeerderd met de gerechtelijke interest - Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

La règle suivant laquelle le juge du fond doit se placer au moment où il statue pour évaluer le dommage n'interdit pas à celui-ci, lorsqu'il s'agit d'évaluer le montant d'une dette de valeur résultant du dommage lié aux incapacités temporaire et permanente, de calculer le montant de l'indemnité à une date antérieure à celle où la juridiction statue, lorsqu'elle considère qu'à cette date, le dommage était déjà certain et évaluable dans sa totalité et pouvait dès lors donner lieu à réparation; lorsqu'il constate que le dommage résultant de l'incapacité permanente est évaluable dans son ensemble à la date de la consolidation et réparable à cette date par une indemnité forfaitaire, le juge ne viole pas les articles 1382 et 1383 du Code civil en allouant à la victime cette indemnité majorée des intérêts compensatoires sur la totalité de son montant (1). (1) Voir Cass., 26 octobre 2005, RG P.04.1258.F, Pas., 2005, n° 542.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Date à considérer - Moment du jugement - Dommage lié aux incapacités temporaire et permanente - Dommage certain et évaluable dans sa totalité à une date antérieure - Indemnité forfaitaire - Majoration des intérêts judiciaires - Art. 1382 et 1383 Code civil

P.12.1133.N

30 april 2013

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite welk gevolg moet verbonden worden aan het overschrijden van de redelijke termijn.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel - Onaantastbare beoordeling door de rechter

Le juge apprécie souverainement en fait quelle conséquence doit être associée au dépassement du délai raisonnable.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Délai raisonnable - Dépassement - Réparation en droit

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Réparation en droit - Appréciation souveraine par le juge

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; hieruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam zodat een verdachte zich bijgevolg niet kan beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskenning ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Zie: Cass. 29 nov. 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER; Cass. 5 sept. 2012, AR P.12.0418.F, AC 2012, nr. 447; Cass. 6 nov. 2012, AR P.12.0846.N, AC 2012, nr. 597; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht op bijstand van advocaat - Cautieplicht - Zwijgrecht - Draagwijdte - Persoon die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van advocaat - Cautieplicht - Zwijgrecht - Draagwijdte - Persoon die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de beklagde zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 EVRM beperken (1). (1) Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van advocaat - Beperking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een

Une personne peut uniquement invoquer le droit à l'assistance d'un avocat lorsqu'il est entendu à propos d'infractions susceptibles d'être mises à sa charge; il s'ensuit que ce droit à l'assistance, tout comme le devoir d'information, le droit de se taire et le droit de ne pas s'auto-incriminer auxquels est lié le droit à l'assistance, sont uniquement valables in personam; par conséquent, un suspect ne peut pas invoquer la violation de ces droits relativement à des déclarations incriminantes faites à sa charge par une personne qui ne représente qu'un témoin à son égard, sauf si, lors de son audition, cette personne devait bénéficier de ces mêmes droits et rétracte, sur la base de leur violation, les déclarations incriminantes qui ont été faites (1). (1) Voir: Cass., 29 novembre 2011, RG P.11.0113.N, Pas., 2011, n° 651, avec les conclusions de M. le premier avocat général DUINSLAEGER, alors avocat général, publiées à leur date dans A.C.; Cass., 5 septembre 2012, RG P.12.0418.F, Pas., 2012, n° 447; Cass., 6 novembre 2012, RG P.12.0846.N, Pas., 2012, n° 597; Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un avocat - Devoir d'information - Droit au silence - Portée - Personne qui fait des déclarations à charge d'un tiers - Applicabilité - Exception

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Devoir d'information - Droit au silence - Portée - Personne qui fait des déclarations à charge d'un tiers - Applicabilité - Exception

Le droit à l'assistance d'un avocat consacré à l'article 6.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'interprété par la Cour européenne des Droits de l'Homme, implique que l'assistance d'un avocat doit être accordée durant l'intégralité de l'information, sous réserve de la démonstration, à la lumière des circonstances particulières de la cause, de raisons impérieuses ayant conduit à restreindre ce droit; même dans ce cas, une telle restriction, quelle qu'en soit sa justification, ne peut restreindre illégalement les droits du prévenu consacrés aux articles 6.1 et 6.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 3 - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 3 - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 -

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van advocaat - Beperking

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie in zoverre hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid beroofd is (1). (1) Zie: Cass. 28 feb. 2012, AR P.11.1802.N, AC 2012, nr. 138; Cass. 17 april 2012, AR P.11.0975.N, AC 2012, nr. 228; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. ...

ADVOCAAT - Onderzoek in strafzaken - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op bijstand van advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Grens - Voorwaarde - Toepassing

Wanneer de rechter vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, kan hij een passend rechtsherstel verlenen onder meer door een straf uit te spreken die bij wet is bepaald, maar die op een reële en meetbare wijze lager is dan die welke hij had kunnen opleggen indien hij de overdueren duur van de rechtspleging niet had vastgesteld; geen enkele wettelijke of verdragsrechtelijke bepaling verplicht hem echter de aldus opgelegde straf te motiveren door ze te vergelijken met de in eerste aanleg opgelegde straf waardoor hij niet gebonden is, of verbiedt hem een zwaardere straf uit te spreken dan deze die de eerste rechter heeft uitgesproken (1). (1) Zie: Cass. 18 sept. 2012, AR P.12.0349.N, AC 2012, nr. 470.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel - Strafvermindering

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Algemeen - Redelijke termijn - Overschrijding - Rechtsherstel - Strafvermindering

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Limitation

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme, exige uniquement que l'accès à un avocat soit accordé à un suspect lorsqu'il est entendu par la police, dans la mesure où il se trouve dans une position vulnérable, ce qui est notamment le cas lorsqu'il est privé de liberté (1). (1) Voir: Cass., 28 février 2012, RG P.11.1802.N, Pas., 2012, n° 138; Cass., 17 avril 2012, RG P.11.0975.N, Pas., 2012, n° 228; Cass., 26 mars 2013, RG P.12.0145.N, Pas., 2013, n° ...

AVOCAT - Instruction en matière répressive - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Portée - Limite - Condition - Application

Lorsque le juge constate le dépassement du délai raisonnable, il peut accorder une réparation en droit adéquate, notamment en prononçant une peine légalement prévue, mais réellement et sensiblement plus douce que celle qu'il aurait pu infliger s'il n'avait pas constaté la durée excessive de la procédure; aucune disposition légale ni conventionnelle ne l'oblige toutefois à motiver la peine ainsi infligée en la comparant à la peine prononcée en première instance à laquelle il n'est pas tenu, ou ne l'empêche de prononcer une peine plus lourde que celle prononcée par le juge du fond (1). (1) Voir: Cass., 18 septembre 2012, RG P.12.0349.N, Pas., 2012, n° 470.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Réparation en droit - Diminution de peine

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Généralités - Délai raisonnable - Dépassement - Réparation en droit - Diminution de peine

Wanneer wegens verscheidene misdrijven één straf is uitgesproken, is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk, de vordering tot vernietiging van de beslissing op de strafvordering die gegrond is op een middel dat enkel betrekking heeft op één van die misdrijven, terwijl de uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft door een ander misdrijf; hieraan doet geen afbreuk de omstandigheid dat de gevolgen van de schuldigverklaring van het ene misdrijf de eisers zwaarder treffen dan de gevolgen van de schuldigverklaring voor het andere misdrijf (1). (1) Zie: Cass. 31 mei 1989, AR 7513, AC 1988-1989, nr. 562.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Strafvordering - Eén enkele straf voor verschillende misdrijven - Middel dat slechts op één van die misdrijven betrekking heeft - Straf naar recht verantwoord door een ander misdrijf

Lorsqu'une peine unique a été prononcée du chef de plusieurs infractions, est irrecevable la demande de cassation de la décision rendue sur l'action publique qui est fondée sur un moyen ne concernant qu'une de ces infractions, alors que la peine prononcée demeure légalement justifiée par une autre infraction; la circonstance que les conséquences de la déclaration de culpabilité du chef de la première infraction touchent plus lourdement les demandeurs que les conséquences de la déclaration de culpabilité du chef de l'autre infraction n'y fait pas obstacle (1). (1) Voir: Cass., 31 mai 1989, RG 7513, Pas., 1989, n° 562.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Action publique - Une seule peine du chef de différentes infractions - Moyen qui ne concerne qu'une de ces infractions - Peine légalement justifiée par une autre infraction

P.12.1137.N

4 juni 2013

AC nr. ...

De aanwezigheid op de rechtszitting van de beklaagde is niet vereist om rechtsgeldig zijn instemming met de probatievoorwaarden, die het gerecht bepaalt, te verkrijgen.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel - Instemming met probatievoorwaarden - Aanwezigheid van de beklaagde - Vereiste

La présence à l'audience du prévenu n'est pas requise pour obtenir valablement son acceptation des conditions probatoires, que la juridiction détermine.

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Sursis probatoire - Acceptation des conditions probatoires - Présence du prévenu - Condition

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel van "ongeschikt als procespartij".

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Strafzaken - 'Ongeschikt als procespartij'

Il n'existe pas de principe général du droit de la 'partie au procès inapte' (1). (1) Voir Cass., 20 février 2009, RG C.07.0250.N, Pas., 2009, n° 144.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Matière répressive - 'Partie au procès inapte']

Het gebruik van de woorden "unfit for trial", tussen aanhalingstekens geplaatst in de beslissing, schendt de Taalwet Gerechtszaken niet, in zoverre de bekritiseerde reden waarin deze woorden worden gebruikt verstaanbaar en zinnig is blijkens haar context (1). (1) Zie: Cass. 20 feb. 2009, AR C.07.0250.N, AC 2009, nr. 144.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken - Engelstalige woorden "unfit for trial"

Ne viole pas la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, l'emploi des termes "unfit for trial", placés entre guillemets dans la décision, dans la mesure où la considération critiquée dans laquelle ces termes sont utilisés est compréhensible et pourvue de sens selon son contexte (1). (1) Voir Cass., 20 février 2009, RG C.07.0250.N, Pas., 2009, n° 144.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - Jugements et arrêts. nullités - Matière répressive - Termes anglais "unfit for trial"

Uit artikel 14, §2, tweede lid, Probatielwet dat bepaalt dat het gerecht, dat het uitstel niet herroept, nieuwe voorwaarden kan verbinden aan het probatieuitstel gelast bij de eerste veroordeling volgt niet dat de rechter het probatieuitstel maar kan herroepen wanneer geen nieuwe voorwaarden mogelijk zijn.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel - Herroeping

Il ne ressort pas de l'article 14, § 2, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation qui dispose que la juridiction qui ne révoque pas le sursis peut assortir de nouvelles conditions le sursis probatoire ordonné lors de la première condamnation, que le juge ne peut révoquer le sursis probatoire que lorsqu'il est impossible de l'assortir de nouvelles conditions.

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Sursis probatoire - Révocation

Uit artikel 185, §§1 en 2, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de rechter verplicht is de persoonlijke verschijning van de beklaagde te bevelen, wanneer deze niet persoonlijk verschijnt en evenmin dat de beklaagde verplicht is zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman in een verzetsprocedure, wanneer hij verkiest niet persoonlijk te verschijnen.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Persoonlijke verschijning van de beklaagde - Beslissing waarbij de persoonlijke verschijning wordt bevelen - Verplichting

Il ne ressort pas de l'article 185, § 1er et 2, du Code d'instruction criminelle que le juge est tenu d'ordonner la comparution personnelle du prévenu lorsque ce dernier ne comparaît pas en personne, et pas davantage que le prévenu est tenu de se faire représenter par un conseil dans une procédure d'opposition lorsqu'il choisit de ne pas comparaître en personne.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Comparution personnelle du prévenu - Décision ordonnant la comparution en personne - Obligation

P.12.1150.F

19 juni 2013

AC nr. ...

Het zwijgrecht, dat besloten ligt in het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen maar ook het recht van iedere in verdenking gestelde om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14, § 3, g - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Compris dans le droit au procès équitable, le droit au silence implique non seulement le droit de ne pas témoigner contre soi-même mais également celui pour tout inculpé de ne pas contribuer à sa propre incrimination (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 3, g - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et

politieke recht - Artikel 14, § 3, g - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs - Artikel 14, § 3, g

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs

Aangezien de verdachte niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren; daaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de verdachte onder bedreiging van een sanctie zijn verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14, § 3, g - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijsmateriaal dat van de verdachte onder bedreiging van een sanctie is verkregen - Afwijzing van het bewijs

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

politiques - Article 14, § 3, g - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve - Article 14, § 3, g

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit au silence - Portée - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve

Ne pouvant être contraint de collaborer à la preuve du bien-fondé de l'accusation qui sera portée contre lui, le suspect ne peut être sanctionné pour le défaut de communication d'éléments de nature à le confondre; il en résulte que le juge appelé à statuer sur une poursuite pénale doit écarter la preuve tirée des éléments obtenus du suspect sous la menace d'une sanction (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 3, g - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Droit au silence - Droit de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Élément de preuve obtenu du suspect sous la menace d'une sanction - Ecartement de la preuve

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een van de waarheidsvermomming te onderscheiden bedrieglijk opzet aanwezig is (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Valsheid en gebruik van valse stukken - Bedrieglijk opzet - Beoordeling door de rechter

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

Het louter plegen in een geschrift van een bij wet bepaalde waarheidsvermomming en het gebruik van dit geschrift leveren niet het misdrijf op van valsheid in geschriften en gebruik; afzonderlijk daarvan en bijkomend moet het vereiste moreel bestanddeel zijn aangetoond (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Valsheid en gebruik van valse stukken - Moreel bestanddeel

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Moreel bestanddeel

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

Het moreel bestanddeel van valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften bestaat, hetzij in bedrieglijk opzet, hetzij in het oogmerk om te schaden; bedrieglijk opzet is het opzet zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen; er is bedrieglijk opzet zodra de dader enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij het waarheidsgetrouw karakter van het geschrift had geëerbiedigd (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Valsheid en gebruik van valse stukken - Moreel bestanddeel - Bedrieglijk opzet

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Moreel bestanddeel - Bedrieglijk opzet

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

Volgens artikel 2 van de wet van 29 april 1806 waarbij maatregelen worden voorgeschreven met betrekking tot de procedure in criminele en correctionele zaken, kan de beklaagde, in correctionele zaken, als cassatiemiddel geen nietigheden aanvoeren die in eerste aanleg zijn gepleegd en die hij voor het hof van beroep niet heeft opgeworpen; de enige uitzondering hierop is de nietigheid wegens onbevoegdheid (1). (1) Cass. 5 dec. 2012, AR P.12.1235.F, AC 2012, nr. 667.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Niet voor het hof van beroep opgeworpen nietigheden die in eerste aanleg zijn

Le juge apprécie souverainement en fait la présence d'une intention frauduleuse distincte du fait de masquer la vérité (1). (1) Cass., 11 décembre 2012, RG P.12.1051.N., Pas., 2012, n° 681.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Faux et usage de faux - Intention frauduleuse - Appréciation par le juge

- Art. 196 et 197 Code pénal

Le seul fait de masquer la vérité dans un écrit comme le prévoit la loi et l'usage de cet écrit ne constituent pas l'infraction de faux en écritures et usage de faux; la condition de l'élément moral doit, par ailleurs et à titre complémentaire, être démontrée (1). (1) Cass., 11 décembre 2012, RG P.12.1051.N., Pas., 2012, n° 681.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Faux et usage de faux - Élément moral

- Art. 196 et 197 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Élément moral

- Art. 196 et 197 Code pénal

L'élément moral de l'infraction de faux en écritures et usage de faux consiste soit en une intention frauduleuse, soit en un dessein de nuire; l'intention frauduleuse est l'intention de se procurer à soi-même ou à autrui un avantage illicite; l'intention frauduleuse est réalisée lorsque l'auteur cherche à obtenir un avantage ou un profit de quelque nature qu'il soit, qu'il n'aurait pas obtenu si la vérité de l'écrit avait été respectée (1). (1) Cass., 11 décembre 2012, RG P.12.1051.N., Pas., 2012, n° 681.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Faux et usage de faux - Élément moral - Intention frauduleuse

- Art. 196 et 197 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Élément moral - Intention frauduleuse

- Art. 196 et 197 Code pénal

Selon l'article 2 de la loi du 29 avril 1806 qui prescrit des mesures relatives à la procédure en matière criminelle et correctionnelle, le prévenu en police correctionnelle ne sera pas recevable à présenter, comme moyen de cassation, les nullités commises en première instance, et qu'il n'aurait pas opposées devant la cour d'appel, en exceptant seulement la nullité pour cause d'incompétence (1). (1) Cass., 5 décembre 2012, RG P.12.1235.F, Pas., 2012, n° 667.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Nullités commises en première instance non opposées devant la

gepleegd

- Art. 2 Wet 29 april 1806

cour d'appel

- Art. 2 L. du 29 avril 1806

Voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader aan de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek volstaat het dat de illegale herkomst of oorsprong van de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek en de door hem vereiste kennis daarvan bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precies misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten; wanneer, zoals hier wat betreft de illegale herkomst of oorsprong van zaken zoals bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijswaarde - Beoordeling door de rechter

- Artt. 42, 3°, en 505 eerste lid, 2°, 3° en 4° Strafwetboek

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Schuldigverklaring en veroordeling van de dader aan witwasmisdrijven - Bewijs

- Artt. 42, 3°, en 505 eerste lid, 2°, 3° en 4° Strafwetboek

La déclaration de culpabilité et la condamnation du chef des infractions en matière de blanchiment prévues à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal requièrent seulement que la provenance ou l'origine illégale des choses visées à l'article 42, 3°, du Code pénal et la condition que l'auteur en ait eu connaissance soient établies, sans qu'il soit nécessaire que le juge pénal ait connaissance de l'infraction précise, sous réserve qu'il puisse exclure sur la base des éléments de fait toute origine ou provenance légale ; lorsque, tel qu'en l'espèce, l'origine ou la provenance illégale des choses visées à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal, la loi ne prescrit pas de moyen de preuve particulier, le juge pénal apprécie souverainement la valeur probante des éléments qui lui ont été régulièrement soumis et que les parties ont pu contredire.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Valeur probante - Appréciation par le juge

- Art. 42, 3°, et 505, al. 1er, 2°, 3° et 4° Code pénal

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Déclaration de culpabilité et condamnation de l'auteur des infractions en matière de blanchiment - Preuve

- Art. 42, 3°, et 505, al. 1er, 2°, 3° et 4° Code pénal

P.12.1188.N

12 februari 2013

AC nr. ...

Een mondelinge richtlijn die door het openbaar ministerie ter toelichting van een wetsbepaling aan de politiediensten wordt medegedeeld, is noch een bindende regel met algemene draagwijdte noch een gewoonterechtelijke regel en is bijgevolg geen wet als bedoeld in artikel 608 Gerechtelijk Wetboek, waarvan de schending aanleiding kan geven tot cassatie (1). (1) Zie P. LECROART, "De 'Wet' in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek", Verslag van het Hof van Cassatie 2006, 200-239.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Middel dat de schending van een mondelinge richtlijn van het openbaar ministerie aanvoert - Ontvankelijkheid

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Openbaar ministerie - Mondelinge richtlijn ter toelichting van een wetsbepaling - Begrip

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

Une directive verbale communiquée par le ministère public aux services de police afin d'expliquer une disposition légale, n'est ni une règle obligatoire de portée générale ni une règle de droit coutumier et ne constitue, dès lors, pas une loi au sens de l'article 608 du Code judiciaire dont la violation peut donner lieu à cassation (1). (1) Voir P. LECROART, "La loi au sens de l'article 608 du Code judiciaire", Rapport de la Cour de cassation 2006, 189-230.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Moyen invoquant la violation d'une directive non écrite du ministère public - Recevabilité

- Art. 608 Code judiciaire

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Ministère public - Directive non écrite expliquant une disposition légale - Notion

- Art. 608 Code judiciaire

Noch artikel 6 EVRM, noch enig andere wettelijke bepaling vereisen dat de bevoegde overheidsagent uitdrukkelijk de persoon die een ademtest of een ademanalyse moet ondergaan, in kennis stelt van zijn recht een wachttijd van 15 minuten te vragen; de afwezigheid van zulke kennisgeving heeft niet tot gevolg dat de resultaten van de ademtest of –analyse elke bewijswaarde verliezen.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59 - Ademtest - Ademanalyse - Wachttijd - Kennisgeving - Afwezigheid

- Artt. 59 en 60 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 60 - Ademtest - Ademanalyse - Wachttijd - Kennisgeving - Afwezigheid

- Artt. 59 en 60 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ni l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni aucune autre disposition légale ne requièrent que l'agent de l'autorité compétent informe expressément la personne qui doit subir un test de l'haleine ou une analyse de l'haleine, de son droit de demander un temps d'attente de 15 minutes; le défaut d'une telle communication n'a pas pour conséquence que les résultats du test de l'haleine ou de l'analyse de l'haleine soient dépourvus de toute valeur probante.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 59 - Test de l'haleine - Analyse de l'haleine - Temps d'attente - Communication - Défaut

- Art. 59 et 60 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 60 - Test de l'haleine - Analyse de l'haleine - Temps d'attente - Communication - Défaut

- Art. 59 et 60 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.12.1190.N

23 april 2013

AC nr. ...

Een tijdig uitgevoerd voorstel tot verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom dat aan alle wettelijke voorwaarden voldoet, doet in hoofde van de betrokkene de strafvordering vervallen voor het feit of de feiten waarop het voorstel betrekking heeft, ongeacht de kwalificatie ervan (1). (1) VERSTRAETEN, R., Handboek strafvordering, 2012, p. 117-118, nr. 166; VERSEE, T., Minnelijke schikking, in APR, p. 70-74, nr. 134-144.

STRAFVORDERING - Verval - Voorstel tot verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom - Gevolg - Voorwaarde

Une proposition visant l'extinction de l'action publique moyennant le paiement d'une somme d'argent exécutée en temps utile et satisfaisant à toutes les conditions légales, éteint l'action publique exercée à charge de la personne concernée du chef du ou des fait(s) visé(s) par la proposition, nonobstant sa/leur qualification (1). (1) VERSTRAETEN, R., Handboek strafvordering, 2012, p. 117-118, n° 166; VERSEE, T., Minnelijke schikking, dans APR, p. 70-74, n° 134-144.

ACTION PUBLIQUE - Extinction - Proposition visant l'extinction de l'action publique moyennant le paiement d'une somme d'argent - Conséquence - Condition

Uit artikel 216bis, §1, eerste lid, (oud) Wetboek van Strafvordering volgt dat de minnelijke schikking enkel mogelijk is voor misdrijven waarvan het openbaar ministerie oordeelt dat ze enkel moeten gestraft worden met geldboete of enkel geldboete met verbeurdverklaring; het openbaar ministerie kan evenwel niet oordelen dat de op te leggen straf kan beperkt worden tot dergelijke straf wanneer de wet, naast de voormelde straffen, verplichtend een of meerdere andere straffen oplegt, zodat de minnelijke schikking bijgevolg niet mogelijk is voor een misdrijf dat de rechter verplichtend moet bestraffen met naast de hoofdstraf, de bijkomende straf van het rijverbod (1). (1) In deze zaak werd toepassing gemaakt van het artikel 216bis, § 1 Wetboek van Strafvordering in de versie vóór de wijziging ervan door artikel 4 van de wet van 11 juli 2011 (B.S., 1 augustus 2011), in werking getreden op 11 augustus 2011, aangezien de minnelijke schikking werd voorgesteld op 2 maart 2011 en betaald op 7 maart 2011 (2). (2) VERSEE, T., Minnelijke schikking, in APR, p. 31, nr. 57 en 59.

STRAFVORDERING - Verval - Voorstel tot verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom - Misdrijf dat verplicht bestraft wordt met een hoofdstraf en de bijkomende straf van rijverbod - Toepasselijkheid

Il résulte de l'article 216bis, § 1er, (ancien) du Code d'instruction criminelle que la transaction est seulement possible pour les infractions pour lesquelles le ministère public décide qu'elles ne doivent être punies que d'une amende ou d'une amende avec confiscation ; le ministère public ne peut toutefois pas décider que la peine à infliger peut se limiter à une telle peine lorsque la loi, outre les peines énoncées, inflige impérativement une ou plusieurs autre(s) peine(s), de sorte que la transaction ne peut, par conséquent, être appliquée pour une infraction que le juge doit impérativement punir, en plus de la peine principale, de la peine accessoire de l'interdiction de conduire (1). (1) En cette cause est appliqué l'article 216bis, § 1er, du Code d'instruction criminelle, dans sa version antérieure à sa modification par l'article 4 de la loi du 11 juillet 2011 (M.B., 1er août 2011), entrée en vigueur le 11 août 2011, dès lors que la transaction a été proposée le 2 mars 2011 et versée le 7 mars 2011 (2). (2) VERSEE, T., Minnelijke schikking, dans APR, p. 31, nos 57 et 59.

ACTION PUBLIQUE - Extinction - Proposition visant l'extinction de l'action publique moyennant le paiement d'une somme d'argent - Infraction impérativement punie d'une peine principale et de la peine accessoire de l'interdiction de conduire - Applicabilité

P.12.1208.N

9 april 2013

AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht is verplicht, wanneer de inverdenkinggestelde bij conclusie aanvoert dat het hem verweten feit, al stond het vast, geen strafbaar feit uitmaakt, die conclusie te beantwoorden en daarbij concreet te onderzoeken of dat feit strafbaar is.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Neerlegging van conclusie - Redengeving
- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering
REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Neerlegging van conclusie - Redengeving
- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

La juridiction d'instruction est tenue, lorsque l'inculpé invoque dans ses conclusions que le fait qui lui est reproché, fût-il établi, ne constitue pas un fait punissable, de répondre à ces conclusions et d'examiner concrètement si ce fait est punissable.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Dépôt de conclusions - Motivation
- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle
MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Dépôt des conclusions - Motivation
- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

P.12.1217.N

8 januari 2013

AC nr. ...

Een vonnis dat een beklagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep openstaat na het eindvonnis (1). (1) Cass. 12 dec. 2006, AR P.06.1183.N, AC 2006, nr. 645.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbaarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Veroordelend vonnis dat een deskundigenonderzoek beveelt over een beveiligingsmaatregel - Aard

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 42 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42 - Veroordelend vonnis dat een deskundigenonderzoek beveelt over een beveiligingsmaatregel - Aard van de beslissing - Gevolg - Cassatieberoep

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 42 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Un jugement qui condamne un prévenu à une peine du chef des faits mis à sa charge et, avant de statuer sur une éventuelle mesure de sûreté, ordonne une expertise sur l'incapacité physique ou mentale du prévenu de conduire un véhicule à moteur, ne constitue pas une décision définitive, de sorte qu'un pourvoi en cassation ne sera ouvert contre cette décision qu'après le jugement définitif (1). (1) Cass., 12 décembre 2006, RG P.06.1183.N, Pas., 2006, n° 645.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Jugement de condamnation ordonnant une expertise sur une mesure de sûreté - Nature

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 42 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 42 - Jugement de condamnation ordonnant une expertise sur une mesure de sûreté - Nature de la décision - Conséquence - Pourvoi en cassation

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 42 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.12.1218.N

14 mei 2013

AC nr. ...

Artikel 162bis Wetboek van Strafvordering beperkt de verhaalbaarheid van de rechtsplegingsvergoeding in strafzaken tot de verhoudingen tussen eendeels de beklagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, anderdeels de burgerlijke partij (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Artikel 162bis, Wetboek van Strafvordering

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Stedenbouw - Herstelvorderende overheid - Herstelvordering - Veroordeling tot herstel - Niet-uitvoering - Navolgende vordering tot het opleggen van een dwangsom - Afwijzing

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Artikel 162bis, Wetboek van Strafvordering

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Optreden van de herstellende overheid - Opdracht

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Doel

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvorderende overheid - Herstelvordering - Veroordeling tot herstel - Niet-uitvoering - Navolgende vordering tot het opleggen van een dwangsom - Afwijzing - Rechtsplegingsvergoeding

L'article 162bis du Code d'instruction criminelle limite le recouvrement de l'indemnité de procédure en matière répressive aux rapports entre, d'une part, le prévenu et la partie civilement responsable, et, d'autre part, la partie civile (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Article 162bis du Code d'instruction criminelle

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Urbanisme - Autorité introduisant l'action en réparation - Demande de réparation - Condamnation à réparer - Inexécution - Action subséquente tendant à imposer une contrainte - Rejet

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Article 162bis du Code d'instruction criminelle

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Intervention de l'autorité introduisant l'action en réparation - Mission

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Mesure de réparation - But

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Autorité introduisant l'action en réparation - Demande de réparation - Condamnation à réparer - Inexécution - Action subséquente tendant à imposer une contrainte - Rejet - Indemnité de procédure

De herstellvorderende overheid streeft anders dan de burgerlijke partij geen particulier belang na, maar oefent een wettelijke opdracht in het algemeen belang uit (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Optreden van de herstellvorderende overheid - Opdracht

De herstellvorderende overheid wiens herstellvordering wordt afgewezen noch de publiekrechtelijke rechtspersoon voor wie hij optreedt kan worden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding aan de beklagde; dat geldt evenzeer bij de afwijzing van zijn vordering ertoe strekkend om met een latere rechterlijke beslissing een dwangsom op te leggen ter eerbiediging van een eerdere hoofdveroordeling tot herstel (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Stedenbouw - Herstellvorderende overheid - Herstellvordering - Veroordeling tot herstel - Niet-uitvoering - Navolgende vordering tot het opleggen van een dwangsom - Afwijzing

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvorderende overheid - Herstellvordering - Veroordeling tot herstel - Niet-uitvoering - Navolgende vordering tot het opleggen van een dwangsom - Afwijzing - Rechtsplegingsvergoeding

De vordering van de herstellvorderende overheid in stedenbouwzaken kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij; anders dan de burgerlijke partijstelling beoogt de herstelmaatregel geen vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar wel het beëindigen van een met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en die het algemeen belang schaadt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Doel

Contrairement à la partie civile, l'autorité introduisant l'action en réparation ne poursuit pas un intérêt particulier mais remplit une mission légale dans l'intérêt général (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Intervention de l'autorité introduisant l'action en réparation - Mission

Ni l'autorité introduisant l'action en réparation dont l'action est rejetée ni la personne morale de droit public pour laquelle elle agit ne peuvent être condamnées au paiement d'une indemnité de procédure au prévenu; cela vaut aussi lors du rejet de sa demande tendant à imposer une contrainte par une décision judiciaire subséquente afin de respecter une condamnation à réparer principale antérieure (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Urbanisme - Autorité introduisant l'action en réparation - Demande de réparation - Condamnation à réparer - Inexécution - Action subséquente tendant à imposer une contrainte - Rejet

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Autorité introduisant l'action en réparation - Demande de réparation - Condamnation à réparer - Inexécution - Action subséquente tendant à imposer une contrainte - Rejet - Indemnité de procédure

La demande de l'autorité introduisant l'action en réparation en matière d'urbanisme ne peut être assimilée à l'intervention d'une partie civile; contrairement à la constitution de partie civile, la mesure de réparation ne vise pas la réparation d'un dommage causé à des intérêts particuliers mais bien la cessation d'une situation contraire à la loi résultant de l'infraction et portant atteinte à l'intérêt général (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Mesure de réparation - But

Met het oog op de toepassing van maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding ten aanzien van iemand die, nog vóór hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, treft de jeugdrechtbank alle maatregelen en doet ze het onderzoek verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht te kennen en uit te maken waar zijn belangstelling ligt en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn; zij kan de jongere onder meer een medisch-psychologisch onderzoek doen ondergaan, indien het meegedeelde dossier haar niet voldoende lijkt; hoewel het verboden is de onderzoeksverslagen te gebruiken voor andere doeleinden dan die waarvoor ze zijn opgesteld, staan de bepalingen van de Jeugdbeschermingswet niet eraan in de weg dat de jeugdrechtbank zich, alvorens de gepaste maatregelen te nemen, baseert op gegevens uit dat onderzoek om te bepalen of de feiten die de minderjarige ten laste worden gelegd zijn bewezen (1). (1) Zie Cass. 12 mei 1999, AR P.99.0036.F, AC 1999, nr. 280; Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.0807.F, AC 2005, nr. 519, met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.1287.F, AC 2005, nr. 526, met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 4 maart 2008, AR P.07.1541.N, AC 2008, nr. 151; Cass. 30 juni 2009, AR P.09.0308.N, AC 2009, nr. 451; Cass. 20 okt. 2010, AR P.09.0269.F, AC 2010, nr. 614.

JEUGDBESCHERMING - Maatschappelijk en medisch-psychologisch onderzoek - Aanwending van de verslagen - Beperkende voorwaarden

- Artt. 37, § 1, 50 en 55 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

En vue de l'application de mesures de garde, de préservation et d'éducation à l'égard d'une personne qui a commis, avant l'âge de dix-huit ans, un fait qualifié infraction, le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes les investigations utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement; il peut, notamment, soumettre le jeune à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant; si l'utilisation des rapports d'enquête à des fins autres que celles pour lesquelles elle a été réalisée, est prohibée, les dispositions de la loi relative à la protection de la jeunesse n'empêchent pas la juridiction de la jeunesse, avant de décider les mesures appropriées, de prendre appui sur des éléments issus de cette enquête pour déterminer si les faits imputés au mineur sont établis (1). (1) Voir Cass., 12 mai 1999, RG P.99.0036.F, Pas. 1999, n° 280; Cass., 19 octobre 2005, RG P.05.0807.F, Pas. 2005, n° 519, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général; Cass., 19 octobre 2005, RG P.05.1287.F, Pas. 2005, n° 526, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général; Cass., 4 mars 2008, RG P.07.1541.N, Pas. 2008, n° 151; Cass., 30 juin 2009, RG P.09.0308.N, Pas. 2009, n° 451; Cass., 20 octobre 2010, RG P.09.0259.F, Pas. 2010, n° 614.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Enquête sociale et examen médico-psychologique - Utilisation des rapports d'enquête et d'examen - Restrictions

- Art. 37, § 1er, 50 et 55 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

P.12.1253.N

3 september 2013

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een zowel in een ruimtelijk kwetsbaar als in een ander gebied gelegen handeling één geheel vormt en of een gedeeltelijke inwilliging van de herstellvordering onmogelijk kan leiden tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte onwettige toestand.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Stedenbouw - Instandhouding van inbreuken - Handeling deels gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied - Handeling deels gelegen in een ander gebied - Handeling gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied en handeling gelegen in een ander gebied die één geheel vormt - Gedeeltelijke inwilliging van de herstellvordering - Herstel van de door het misdrijf veroorzaakte onwettige toestand

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhouding van inbreuken - Handeling deels gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied - Handeling deels gelegen in een ander gebied - Handeling gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied en handeling gelegen in een ander gebied die één geheel vormt - Gedeeltelijke inwilliging van de herstellvordering -

Le juge apprécie souverainement en fait si un acte situé tant dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial que dans un autre zone constitue un ensemble et si un accueil partiel de la demande de remise en état ne peut assurer une réparation d'une situation illégale causée par une infraction.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Urbanisme - Perpétuation d'infractions - Acte situé partiellement dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial - Acte situé partiellement dans une autre zone - Acte situé dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et acte situé dans une autre zone qui constituent un ensemble - Accueil partiel de la demande de remise en état - Réparation de la situation illégale causée par l'infraction

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Perpétuation d'infractions - Acte situé partiellement dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial - Acte situé partiellement dans une autre zone - Acte situé dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et acte situé dans une autre zone qui constituent un ensemble - Accueil partiel de la demande de remise en état -

Indien de instandhouding van een door artikel 6.1.1, derde lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handeling deels gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en deels in een ander gebied, kan de rechter de herstellvordering in de regel slechts inwilligen voor zover ze betrekking heeft op de in het ruimtelijk kwetsbaar gebied gelegen handelingen en dus niet voor die welke in het andere gebied gelegen zijn, maar indien evenwel de in het ruimtelijk kwetsbaar gebied en in een ander gebied gelegen handeling één geheel vormt en een gedeeltelijke inwilliging van de herstellvordering onmogelijk kan leiden tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte onwettige toestand, dient de rechter de herstellvordering ook in te willigen voor het in het niet ruimtelijk kwetsbaar gebied gelegen gedeelte.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhouding van inbreuken - Handeling deels gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied - Handeling deels gelegen in een ander gebied - Inwilliging van de herstellvordering door de strafrechter - Omvang - Handeling gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied en handeling gelegen in een ander gebied die één geheel vormt - Inwilliging van de herstellvordering voor het geheel

- Artt. 6.1.1, derde lid en 6.1.41, § 1, eerste lid Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Uit artikel 1385bis, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat de dwangsom ook voor het eerst in verzet of in hoger beroep kan worden gevorderd, volgt dat de rechter op verzet die anders dan de rechter op verstek veroordeelt tot een dwangsom de toestand van de betrokkene niet verzwart.

DWANGSOM - Veroordeling bij verstek - Geen dwangsom - Rechter op verzet die veroordeelt tot een dwangsom - Toestand van de betrokkene

- Art. 1385bis, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Si la perpétuation d'un acte visé à l'article 6.1.1, alinéa 3, du Code flamand de l'aménagement du territoire est partiellement située dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et partiellement dans une autre zone, le juge ne peut, en principe, accueillir la demande de remise en état que pour autant qu'elle concerne les actes situés dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et donc pas pour ceux concernant les actes situés dans une autre zone; mais si toutefois l'acte situé dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et celui situé dans une autre zone constituent un ensemble et qu'un accueil partiel de la demande de remise en état ne peut assurer la réparation d'une situation illégale causée par l'infraction, le juge est tenu d'accueillir également la demande de remise en état pour la partie située dans la zone non vulnérable d'un point de vue spatial.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Perpétuation d'infractions - Acte situé partiellement dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial - Acte situé partiellement dans une autre zone - Demande de remise en état accueillie par le juge pénal - Etendue - Acte situé dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial et acte situé dans une autre zone qui constituent un ensemble - Accueil de la demande de remise en état pour l'ensemble

- Art. 6.1.1., al. 3 et 6.1.41, § 1er, al. 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

Il ressort de l'article 1385bis, alinéa 2, du Code judiciaire qui dispose que la demande d'astreinte peut être formée pour la première fois sur opposition ou en degré d'appel, que le juge statuant sur opposition qui, contrairement au juge ayant statué par défaut, prononce la condamnation au paiement d'une astreinte, n'aggrave pas la situation de l'intéressé.

ASTREINTE - Condamnation par défaut - Pas d'astreinte - Juge statuant sur opposition qui condamne au paiement d'une astreinte - Situation de l'intéressé

- Art. 1385bis, al. 2 Code judiciaire

Uit artikel 211bis, eerste en tweede zin, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de appelrechters die anders dan de eerste rechter een herstelmaatregel bevelen, desgevallend onder de dreiging van een dwangsom, dit met eenparigheid moeten beslissen; de omstandigheid dat de vordering van de herstellende overheid niet zonder meer gelijk te stellen is met een burgerlijke rechtsvordering en als maatregel van burgerrechtelijke aard toch onder de strafvordering valt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2004, AR P.03.1187.N, AC 2004, nr. 112; Cass. 12 mei 2009, AR P.08.1888.N (onuitgegeven).

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Eenparigheid - Stedenbouw - Geen herstelmaatregel bevolen door de eerste rechter - Herstelmaatregel bevolen in hoger beroep

- Art. 6.1.41, § 1, eerste lid Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 149, § 5 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Geen herstelmaatregel bevolen door de eerste rechter - Herstelmaatregel bevolen in hoger beroep - Eenparigheid

- Art. 6.1.41, § 1, eerste lid Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 149, § 5 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

Il ne ressort pas de l'article 211bis, première et deuxième phrases, du Code d'instruction criminelle que les juges d'appel qui, contrairement au premier juge, ordonnent une mesure de remise en état, le cas échéant sous la menace d'une astreinte, sont tenus de prendre cette décision à l'unanimité; la circonstance que la demande de l'autorité requérant la remise en état doit être assimilée sans plus à une action civile relevant néanmoins de l'action publique en tant que mesure de nature civile, n'y déroge pas (1). (1) Voir: Cass., 2 mars 2004, RG P.03.1187.N, Pas., 2004, n° 112; Cass., 12 mai 2009, RG P.08.1888.N (non publié).

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Unanimité - Urbanisme - Pas de mesure de remise en état ordonnée par le premier juge - Mesure de remise en état ordonnée en degré d'appel

- Art. 6.1.41, § 1er, al. 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

- Art. 149, § 5 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Pas de mesure de remise en état ordonnée par le premier juge - Mesure de remise en état ordonnée en degré d'appel - Unanimité

- Art. 6.1.41, § 1er, al. 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

- Art. 149, § 5 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

P.12.1282.F

19 juni 2013

AC nr. ...

Alleen de gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen; een partij is slechts gedaagde in hoger beroep wanneer een principaal of incidenteel beroep tegen haar is ingesteld, wat inhoudt dat een partij in hoger beroep voor de appelrechters een vordering heeft ingesteld die haar belangen kan schaden en die geen vordering tot bindendverklaring van het arrest is (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2002, AR P.00.1173.N, AC 2002, nr. 116; Cass. 19 sep. 2003, AR C.02.0490.F, AC 2003, nr. 442, met concl. adv.-gen. Henkes.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep - Voorwaarde - Gedaagde in hoger beroep

- Art. 203, § 4 Wetboek van Strafvordering

- Art. 1054 Gerechtelijk Wetboek

Seule une partie intimée peut former un appel incident; une partie n'est intimée que lorsqu'un appel principal ou incident est dirigé contre elle, ce qui implique qu'une partie appelante a formulé devant le juge d'appel une prétention, autre qu'une demande en déclaration d'arrêt commun, qui est de nature à porter atteinte à ses intérêts (1). (1) Voir Cass., 19 février 2002, RG P.00.1073.N, Pas., 2002, n° 116 ; Cass., 19 septembre 2003, RG C.02.0490.F, Pas., 2003, n° 442, avec concl. de M. Henkes, avocat général.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel incident - Condition - Partie intimée

- Art. 203, § 4 Code d'Instruction criminelle

- Art. 1054 Code judiciaire

P.12.1290.N

30 april 2013

AC nr. ...

Artikel 6.1 EVRM sluit niet uit dat bij de beoordeling van de redelijke termijn de houding van medebeklaagden in aanmerking wordt genomen in zoverre deze de rechterlijke overheid ertoe noopt de verdere behandeling van de zaak te vertragen of uit te stellen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beoordeling - Criteria - Houding van medebeklaagden

Uit artikel 5 Strafwetboek volgt dat het voor de gelijktijdige strafbaarstelling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon niet volstaat dat de rechter vaststelt dat de natuurlijke persoon een fout wetens en willens heeft gepleegd, maar dat hij ook bij de rechtspersoon de fout moet vaststellen en dat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van deze pas vaststaat indien de verwezenlijking van het misdrijf hetzij volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon, hetzij het gevolg is van een binnen deze rechtspersoon gepleegde nalatigheid (1). (1) Zie: Cass. 23 sept. 2008, AR P.08.0857.N, AC 2008, nr. 497.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Gelijktijdige strafbaarstelling van rechtspersoon en natuurlijke persoon - Voorwaarde - Vaststelling van fout
- Art. 5 Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Rechtspersoon - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid - Fout - Moreel bestanddeel

- Art. 5 Strafwetboek

Wanneer een beklaagde vervolgd werd wegens twee verschillende feiten en hij voor één feit werd vrijgesproken en voor een ander tot straf werd veroordeeld, draagt het tot de beslissing over één van die telastleggingen beperkt hoger beroep van het openbaar ministerie alleen de kennisneming van die beslissing aan de appelrechters op (1). (1) Zie: Cass. 9 nov. 2010, AR P.10.0635.N, AC 2010, nr. 665.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Beperkt hoger beroep van het openbaar ministerie - Bevoegdheid van de appelrechter
- Artt. 202, 203 en 203bis Wetboek van Strafvordering

L'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'exclut pas que l'attitude des co-prévenus puisse être prise en compte dans l'appréciation du délai raisonnable, dans la mesure où ceux-ci ont contraint les autorités judiciaires à retarder ou à reporter l'examen ultérieur de la cause.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Appréciation - Critères - Attitude des co-prévenus

Il résulte de l'article 5 du Code pénal que la sanctionnabilité concomitante de la personne morale et de la personne physique requiert non seulement la constatation par le juge que la faute a été commise sciemment et volontairement par la personne physique, mais également par la personne morale dont la responsabilité pénale n'est établie que si la réalisation de l'infraction résulte soit de la décision prise sciemment et volontairement au sein de la personne morale, soit d'une négligence commise en son sein (1). (1) Voir: Cass., 23 septembre 2008, RG P.08.0857.N., Pas., 2008, n° 497.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Sanctionnabilité concomitante de la personne morale et de la personne physique - Condition - Constatation de la faute
- Art. 5 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Personne morale - Responsabilité pénale - Faute - Élément moral

- Art. 5 Code pénal

Lorsqu'un prévenu a été poursuivi du chef de deux préventions différentes du chef desquelles il a été acquitté pour la première et condamné à une peine pour la seconde, l'appel limité à la décision rendue sur l'une de ces préventions formé par le ministère public saisit uniquement les juges d'appel de cette décision (1). (1) Voir: Cass., 9 novembre 2010, RG P.10.0635.N., Pas., 2010, n° 665.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Appel limité du ministère public - Compétence du juge d'appel
- Art. 202, 203 et 203bis Code d'Instruction criminelle

P.12.1317.N

14 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Inleiding van de herstellvordering - Ontvankelijkheidsvoorwaarde

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Inleiding voor het

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Introduction de l'action en réparation - Condition de recevabilité

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Introduction devant la juridiction pénale -

strafgerecht - Ontvankelijkheid - Overschrijving in het hypotheekkantoor - Verplichting

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Inleiding van de herstellvordering - Vormvoorwaarden

De inleiding van de herstellvordering bij het parket per gewone brief is geen substantiële vormvoorwaarde; het volstaat dat de herstellvorderende overheid duidelijk en ondubbelzinnig haar wil laat kennen om het herstel te vorderen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Inleiding van de herstellvordering - Vormvoorwaarden

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Inleiding van de herstellvordering - Ontvankelijkheidsvoorwaarde

Uit zowel de tekst van artikel 6.2.1, eerste lid, eerste zin, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, die geen melding maakt van de herstellvordering, als uit de doelstelling ervan, namelijk de bescherming van derden, volgt dat voor de strafgerichten alleen de dagvaarding en niet de herstellvordering zelf moet worden overgeschreven in het hypotheekkantoor van het gebied waar de goederen gelegen zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Inleiding voor het strafgerecht - Ontvankelijkheid - Overschrijving in het hypotheekkantoor - Verplichting

Recevabilité - Transcription au bureau des hypothèques - Obligation

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Introduction de l'action en réparation - Conditions de forme

L'introduction d'une action en réparation auprès du parquet par lettre ordinaire ne constitue pas une condition de forme substantielle; il suffit que l'autorité introduisant l'action en réparation fasse connaître clairement et sans ambiguïté sa volonté de réclamer la réparation (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Introduction de l'action en réparation - Conditions de forme

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Introduction de l'action en réparation - Condition de recevabilité

Il ressort tant de l'article 6.2.1, alinéa 1er, première phrase, du Code flamand de l'aménagement du territoire, qui ne fait pas mention d'une action en réparation, que de son objectif, à savoir la protection des tiers, que devant les juridictions pénales, seule la citation et non l'action en réparation elle-même doit être transcrite au bureau des hypothèques dans le ressort duquel les biens sont situés (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Introduction devant la juridiction pénale - Recevabilité - Transcription au bureau des hypothèques - Obligation

P.12.1362.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 5 Strafwetboek, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, voert een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor rechtspersonen in, onderscheiden en autonoom ten opzichte van de natuurlijke personen die voor de rechtspersoon hebben gehandeld of dit hebben nagelaten; deze bepaling heeft voor gevolg dat artikel 67ter Wegverkeerswet impliciet is gewijzigd in die zin dat de erin bepaalde overtreding ten laste kan gelegd worden van de rechtspersoon of de natuurlijke persoon of beiden (1). (1) GWH, 26 jan. 2005, nr. 24/2005, BS 11 maart 2005.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Wachtijd bij ademtest of ademanalyse - Doel

L'article 5 du Code pénal, inséré par la loi du 4 mai 1999, a instauré une responsabilité pénale propre des personnes morales, autonome et distincte de celle des personnes physiques qui ont agi pour la personne morale ou qui ont omis de le faire; cette disposition a pour conséquence que l'article 67ter de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière est implicitement modifié en ce sens que l'infraction qu'il prévoit peut être mise à charge de la personne morale et/ou de la personne physique (1). (1) C. const., 26 janvier 2005, n° 24/2005, M.B., 11 mars 2005.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67ter - Temps d'attente pour un test ou une analyse de l'haleine - Objectif

Luidens de arresten nr. 24/2005 van 26 januari 2005 en nr. 5/2007 van 11 januari 2007 van het Grondwettelijk Hof, schendt artikel 67ter Wegverkeerswet de artikelen 10 en 11 Grondwet niet (1). (1) GWH, 11 jan. 2007, nr. 5/2007, BS (Ed. 2), 9 maart 2007.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Grondwettigheid

Aux termes des arrêts n° 24/2005 du 26 janvier 2005 et n° 5/2007 du 11 janvier 2007 de la Cour constitutionnelle, l'article 67ter de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ne viole pas les articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) C. const, 11 janvier 2007, n° 5/2007, M.B. (2ème éd.), 9 mars 2007.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67ter - Constitutionnalité

P.12.1389.N

11 juni 2013

AC nr. ...

De werken voor de aanleg van een openluchtpiste voor paarden is, op grond van artikel 44, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwwet en artikel 42, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1996, vergunningsplichtig indien zij bestaan in "het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd of aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden (1). (1) Cass. 8 april 2003, AR P.02.0791.N, AC 2003, nr. 323.

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Aan vergunning onderworpen werken - Openluchtpiste voor paarden

- Art. 42, § 1, 1° Gecoörd. Decr. Vl. Parlement 22 okt. 1996

- Art. 44, § 1, 1°, eerste lid Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

Sur la base des articles 44, § 1er, 1°, alinéa 1er, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme et 42, § 1er, 1°, alinéa 1er, du décret du Conseil flamand du 22 octobre 1996 relatif à l'aménagement du territoire, les travaux d'aménagement d'une piste extérieure pour chevaux sont soumis à l'obtention d'un permis s'ils consistent dans "le fait d'ériger un bâtiment ou un ouvrage, ou de placer une installation, même en matériaux non durables, qui est incorporé au sol, ancré à celui-ci ou dont l'appui au sol assure la stabilité, destiné à rester en place alors même qu'il peut être démonté ou déplacé" (1). (1) Cass., 8 avril 2003, RG. P.02.0791.N, Pas., 2003, n° 323.

URBANISME - Permis de bâtir - Travaux soumis à l'obtention d'un permis - Piste extérieure pour chevaux

- Art. 42, § 1er, 1° Décr. du Parlement flamand coordonné le 22 octobre 1996

- Art. 44, § 1er, 1°, al. 1er L. du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme

Uit de artikelen 2.4, 3.4 en 9.3 van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 volgt dat België op zich de verplichting heeft genomen om verenigingen die de bevordering van de milieubescherming tot doel hebben de toegang tot de rechter te verzekeren ingeval zij met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties willen betwisten voor zover zij daartoe voldoen aan de in het nationale recht vastgelegde criteria; die criteria mogen niet zodanig worden omschreven of uitgelegd dat zij de toegang van deze verenigingen in dergelijk geval onmogelijk maken; de rechter vermag de in het nationale recht neergelegde criteria uit te leggen in overeenstemming met de doelstellingen van artikel 9.3 Verdrag van Aarhus.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Rechtspersoon - Vereniging die de bevordering van de milieubescherming tot doel heeft - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - In het nationale recht vastgelegde criteria - Uitlegging

Il résulte des articles 2.4, 3.4 et 9.3 de la Convention du 25 juin 1998 sur l'accès à l'information, la participation du public au processus décisionnel et l'accès à la justice en matière d'environnement que la Belgique s'est engagée à garantir aux associations qui ont pour objectif la protection de l'environnement l'accès à la justice dans le cas où elles désirent contester les agissements contraires aux dispositions du droit de l'environnement national ainsi que et où elles désirent contester les négligences de personnes privées et d'instances publiques, pour autant qu'elles satisfont aux critères établis dans le droit national; ces critères ne peuvent être décrits ou interprétés en ce sens qu'en pareille occurrence, ces associations n'auraient pas accès à la justice; le juge peut interpréter les critères établis dans le droit national conformément aux objectifs de l'article 9.3 de la Convention du 25 juin 1998.

ACTION CIVILE - Partie civile - Personne morale - Association ayant pour objectif la protection de l'environnement - Recevabilité - Condition - Critères établis dans le droit national - Interprétation

- Artt. 2.4, 3.4 en 9.3 Verdrag 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Verdrag van Aarhus - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij - Rechtspersoon - Vereniging die de bevordering van de milieubescherming tot doel heeft - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - In het nationale recht vastgelegde criteria - Uitlegging

- Artt. 2.4, 3.4 en 9.3 Verdrag 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden

MILIEURECHT - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij - Rechtspersoon - Vereniging die de bevordering van de milieubescherming tot doel heeft - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - In het nationale recht vastgelegde criteria - Uitlegging

- Artt. 2.4, 3.4 en 9.3 Verdrag 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden

Volgens artikel 3 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering behoort de rechtsvordering tot herstel van schade aan hen die de schade hebben geleden; zij dienen te doen blijken van een rechtstreeks en persoonlijk belang; indien een dergelijke rechtsvordering wordt ingesteld door een rechtspersoon die zich krachtens zijn statuten tot doel heeft gesteld de milieubescherming te bevorderen en ertoe strekt het met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig geacht handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten voldoet die rechtspersoon op het vlak van belang aan de ontvankelijkheidsvereiste voor het instellen van een rechtsvordering.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Rechtspersoon die de bevordering van de milieubescherming tot doel heeft - Rechtstreeks en persoonlijk belang

- Art. 3 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

MILIEURECHT - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtspersoon die de bevordering van de milieubescherming tot doel heeft - Rechtstreeks en persoonlijk belang

- Art. 3 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 2.4, 3.4 et 9.3 Convention du 25 juin 1998 sur l'accès à l'information, la participation du public au processus décisionnel et l'accès à la justice en matière d'environnement

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: - Convention d'Aarhus du 25 juin 1998 - Action civile - Partie civile - Personne morale - Association ayant pour objectif la protection de l'environnement - Recevabilité - Condition - Critères établis dans le droit national - Interprétation

- Art. 2.4, 3.4 et 9.3 Convention du 25 juin 1998 sur l'accès à l'information, la participation du public au processus décisionnel et l'accès à la justice en matière d'environnement

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Action civile - Partie civile - Personne morale - Association ayant pour objectif la protection de l'environnement - Recevabilité - Condition - Critères établis dans le droit national - Interprétation

- Art. 2.4, 3.4 et 9.3 Convention du 25 juin 1998 sur l'accès à l'information, la participation du public au processus décisionnel et l'accès à la justice en matière d'environnement

Selon l'article 3 de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, l'action pour la réparation du dommage appartient à ceux qui ont souffert de ce dommage; elles doivent faire preuve d'un intérêt direct et personnel; si une telle action est introduite par une personne morale qui, en vertu de ses statuts, a pour objectif la protection de l'environnement et vise à contester les agissements et négligences de personnes privées et instances publiques jugés contraires aux dispositions du droit de l'environnement national, cette personne morale satisfait à cette condition de recevabilité relative à l'intérêt pour introduire une action en justice.

ACTION CIVILE - Personne morale ayant pour objectif la protection de l'environnement - Intérêt direct et personnel

- Art. 3 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABL - Action civile - Personne morale ayant pour objectif la protection de l'environnement - Intérêt direct et personnel

- Art. 3 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.12.1402.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 23 koninklijk besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen bevat geen nietigheidssanctie en heeft niet als doel de betrouwbaarheid van het bewijs te waarborgen; geen enkele wetsbepaling verplicht de politie de verdachte die zij aan een ademtest of ademanalyse wil onderwerpen, op de hoogte te brengen van zijn recht een wachttijd te vragen van 15 minuten (1). (1) Zie Cass. 19 dec. 2000, AR P.99.0199.N, AC 2000, nr. 707.

L'article 23 de l'arrêté royal du 21 avril 2007 relatif aux appareils de test et aux appareils d'analyse de l'haleine ne comporte pas de sanction de nullité et n'a pas pour but de garantir la fiabilité de la preuve; aucune disposition légale n'oblige la police à informer le suspect qu'elle souhaite soumettre à un test ou à une analyse de l'haleine de son droit de demander un temps d'attente de quinze minutes (1). (1) Voir Cass., 19 décembre 2000, RG P.99.0199.N, Pas., 2000, n° 707.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Wegverkeer - Ademtest of ademanalyse - Wachtijd

- Art. 59 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59 - Wachtijd bij ademtest of ademanalyse - Doel

- Art. 59 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Roulage - Test ou analyse de l'haleine - Temps d'attente

- Art. 59 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 59 - Temps d'attente pour un test ou une analyse de l'haleine - Objectif

- Art. 59 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.12.1412.N

18 juni 2013

AC nr. ...

Het is tegenstrijdig te oordelen, enerzijds, dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de bewezen verklaarde feiten en het faillissement en, anderzijds, dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen die feiten en de door de eiser gevorderde schadevergoeding in zijn totaliteit.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering - Oordeel dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het misdrijf en het faillissement - Oordeel dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen het misdrijf en de schade in zijn totaliteit - Tegenstrijdigheid

Overeenkomstig artikel 265 Wetboek van Vennootschappen kunnen gewezen zaakvoerders alsmede andere personen persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden verklaard voor het geheel of een deel van de schulden van de vennootschap ten belope van het tekort indien komt vast te staan dat een door hen begane, kennelijk grove fout heeft bijgedragen tot het faillissement; dit tekort kan ook geheel of ten dele een schade vormen die het gevolg is van een door de strafrechter bewezen verklaard misdrijf, en waarvan de vergoeding door de curator van het faillissement namens de massa der schuldeisers voor de strafrechter kan gevorderd worden.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Vormen - Misdrijf - Vennootschap - Faillissement - Tekort - Zaakvoerders en andere personen die door een kennelijk grove fout hebben bijgedragen tot het faillissement - Tekort als schade wegens misdrijf - Curator - Vordering tot schadevergoeding voor de strafrechter

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf - Vennootschap - Faillissement - Tekort - Zaakvoerders en andere personen die door een kennelijk grove fout hebben bijgedragen tot het faillissement - Tekort als schade wegens misdrijf - Curator - Vordering tot schadevergoeding voor de strafrechter

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Zaakvoerders en andere personen die door een kennelijk grove fout hebben bijgedragen tot het faillissement - Tekort als schade wegens misdrijf - Vordering tot schadevergoeding voor de strafrechter - Vennootschap - Faillissement - Curator - Tekort

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei - Vennootschap - Tekort - Zaakvoerders en andere personen die door een kennelijk grove fout hebben bijgedragen tot het faillissement - Tekort als schade wegens misdrijf - Curator -

Il est contradictoire de décider, d'une part, qu'il existe un lien de causalité entre les faits déclarés établis et la faillite et, d'autre part, qu'il n'existe pas de lien de causalité entre ces faits et la totalité des dommages et intérêts réclamés par le demandeur.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Action civile - Décision suivant laquelle il existe un lien de causalité entre l'infraction et la faillite - Décision suivant laquelle il n'existe pas de lien de causalité entre l'infraction et le dommage dans sa totalité - Contradiction

Conformément à l'article 265 du Code des sociétés, les anciens gérants ainsi que toute autre personne peuvent être déclarés personnellement obligés, avec ou sans solidarité, de tout ou partie des dettes sociales à concurrence de l'insuffisance d'actif s'il est établi qu'une faute grave et caractérisée dans leur chef a contribué à la faillite; cette insuffisance d'actif peut aussi constituer en tout ou en partie un dommage qui résulte d'une infraction déclarée établie par le juge pénal et dont l'indemnisation peut être réclamée par le curateur de la faillite au nom de la masse des créanciers devant le juge pénal.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Formes - Infraction - Société - Faillite - Insuffisance d'actif - Gérants et autres personnes qui ont contribué à la faillite par une faute grave et caractérisée - Insuffisance d'actif en tant que dommage résultant d'une infraction - Curateur - Demande d'indemnisation devant le juge pénal

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Infraction - Société - Faillite - Insuffisance d'actif - Gérants et autres personnes qui ont contribué à la faillite par une faute grave et caractérisée - Insuffisance d'actif en tant que dommage résultant d'une infraction - Curateur - Demande d'indemnisation devant le juge pénal

ACTION CIVILE - Gérants et autres personnes qui ont contribué à la faillite par une faute grave et caractérisée - Insuffisance d'actif en tant que dommage résultant d'une infraction - Demande d'indemnisation devant le juge pénal - Société - Faillite - Curateur - Insuffisance d'actif

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Société - Insuffisance d'actif - Gérants et autres personnes qui ont contribué à la faillite par une faute grave et caractérisée - Insuffisance d'actif en tant que dommage résultant d'une infraction - Curateur - Demande

P.12.1417.N

14 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Kennisgeving aan de partijen door de griffier - Opdracht van de griffier - Grens - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Geen uitdrukkelijke kennisgeving van de termijn voor neerlegging - Gevolg - Termijn - Berekening

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van de raadkamer

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van de raadkamer - Wettigheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van de raadkamer

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Kennisgeving aan de partijen door de griffier - Opdracht van de griffier - Grens - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Geen uitdrukkelijke kennisgeving van de termijn voor neerlegging - Gevolg - Termijn - Berekening

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van de raadkamer - Wettigheid

De tekst van artikel 127, §2, Wetboek van Strafvordering sluit niet uit dat zo er geen inverdenkinggestelden in voorlopige hechtenis zijn, de voorzitter van de raadkamer de termijn bepaalt waarbinnen het dossier op de griffie ter beschikking ligt van de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden, ze er inzage van kunnen nemen en er kopie van kunnen opvragen en ze de onderzoeksrechter kunnen verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, en de griffier daarvan aan deze partijen kennis geeft; de voorzitter bepaalt die termijn, die minstens vijftien dagen bedraagt, rekening houdend met de aard van de zaak (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) In de geannoteerde zaak werd toepassing gemaakt van het artikel 127 Wetboek van Strafvordering in de versie voor de wijziging bij wet van 27 dec. 2013, in werking getreden op 10 feb. 2013.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van de raadkamer - Wettigheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Notification aux parties par le greffier - Mission du greffier - Limite - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Pas de notification expresse du délai de dépôt - Conséquence - Délai - Calcul

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le président de la chambre du conseil

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le président de la chambre du conseil - Légalité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le président de la chambre du conseil

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Notification aux parties par le greffier - Mission du greffier - Limite - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Pas de notification expresse du délai de dépôt - Conséquence - Délai - Calcul

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le président de la chambre du conseil - Légalité

Le texte de l'article 127, §2, du Code d'instruction criminelle n'exclut pas que, s'il n'y a aucun inculpé en détention préventive, le président de la chambre du conseil fixe le délai, dans lequel le dossier est mis au greffe à la disposition de l'inculpé, de la partie civile et de leurs conseils, dans lequel ils peuvent en prendre connaissance et en lever copie et dans lequel ils peuvent demander au juge d'instruction d'accomplir des actes d'instruction complémentaires, et que le greffier en avertit les parties; le président fixe ce délai qui est d'au moins quinze jours, compte tenu de la nature de la cause (1) (2). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C. (2) Dans la cause annotée il a été fait application de l'article 127 du Code d'instruction criminelle dans sa version antérieure à la modification par la loi du 27 décembre 2013 entrée en vigueur le 10 février 2013.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le président de la chambre du conseil - Légalité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de
 Pagina 293

Waar artikel 127, §2, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de griffier de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun advocaten in kennis stelt dat het dossier op de griffie ter beschikking ligt, dat ze inzage ervan kunnen nemen en kopie ervan kunnen opvragen, schrijft deze bepaling niet uitdrukkelijk voor dat de griffier kennis moet geven van de termijn waarbinnen het verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, moet worden toegezonden of neergelegd; bij afwezigheid van een kennisgeving van de termijn waarbinnen een verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen moet worden neergelegd of toegezonden, is die termijn dezelfde als deze voor de inzage, namelijk minstens vijftien dagen indien er geen inverdenkinggestelden in voorlopige hechtenis zijn, wordt hij berekend in volle dagen en eindigt hij ten laatste de dag vóór de rechtszitting van de raadkamer, op het sluitingsuur van de griffie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Kennisgeving aan de partijen door de griffier - Opdracht van de griffier - Grens - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Geen uitdrukkelijke kennisgeving van de termijn voor neerlegging - Gevolg - Termijn - Berekening

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Kennisgeving aan de partijen door de griffier - Opdracht van de griffier - Grens - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Geen uitdrukkelijke kennisgeving van de termijn voor neerlegging - Gevolg - Termijn - Berekening

Wanneer de voorzitter van de raadkamer de termijn bepaalt waarbinnen het dossier op de griffie ter beschikking ligt van de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden, ze er inzage van kunnen nemen en er kopie van kunnen opvragen en ze de onderzoeksrechter kunnen verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, moet de partij die de onderzoeksrechter wil verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, dit doen binnen de door de voorzitter van de raadkamer bepaalde en door de griffier ter kennis gebrachte termijn; een buiten die termijn neergelegd of ontvangen verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen is laattijdig, mitsdien niet ontvankelijk en leidt niet tot een schorsing van de regeling van de rechtspleging als bedoeld in artikel 127, §3, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Termijn - Bepaling van de termijn door de voorzitter van

Alors que l'article 127, §2, du Code d'instruction criminelle dispose que le greffier avertit l'inculpé, la partie civile et leurs conseils que le dossier est mis à leur disposition au greffe, qu'ils peuvent en prendre connaissance et en lever copie, cette disposition ne prescrit pas expressément que le greffier doit notifier le délai dans lequel la demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires doit être envoyée ou déposée; en l'absence de notification du délai dans lequel une telle requête doit être déposée ou envoyée, il est identique à celui de la consultation, à savoir, quinze jours au moins si aucun inculpé ne se trouve en détention préventive; il est calculé en jours entiers et prend fin au plus tard le jour précédant l'audience de la chambre du conseil, à l'heure de fermeture du greffe (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Notification aux parties par le greffier - Mission du greffier - Limite - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Pas de notification expresse du délai de dépôt - Conséquence - Délai - Calcul

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Notification aux parties par le greffier - Mission du greffier - Limite - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Pas de notification expresse du délai de dépôt - Conséquence - Délai - Calcul

Lorsque le président de la chambre du conseil fixe le délai dans lequel le dossier est mis à la disposition de l'inculpé, de la partie civile et de leurs conseil, dans lequel ils peuvent en prendre connaissance et en lever copie et dans lequel ils peuvent demander au juge d'instruction l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, la partie qui veut demander au juge d'instruction d'accomplir ces actes d'instruction doit le faire dans le délai fixé par le président de la chambre du conseil et notifié par le greffier; une demande d'accomplir des actes d'instruction complémentaires déposée ou reçue en-dehors de ce délai est tardive et, dès lors, irrecevable et n'entraîne pas une suspension du règlement de la procédure comme prévu à l'article 127, §3, du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Règlement de la procédure - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Délai - Fixation du délai par le

P.12.1424.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Wanneer de in overtreding zijnde uitgevoerde of in standgehouden werken of handelingen in aanmerking komen voor de vereiste stedenbouwkundige vergunning, stelt de Regering of de gemachtigd ambtenaar, in overleg met het college van burgemeester en schepenen, de overtreder een dading voor; die dading kan slechts op geldige wijze worden voorgesteld indien de procureur des Konings geen intentie tot vervolging te kennen heeft gegeven binnen negentig dagen na het aan hem gericht verzoek; is naar recht verantwoord het arrest dat, met de overweging dat de aanvraag van de gemachtigd ambtenaar niet mag worden verward met de toezending aan de procureur des Konings, door de door de Regering daartoe aangewezen ambtenaren en personeelsleden van het Gewest, van het proces-verbaal tot vaststelling van de overtredingen inzake stedenbouw, en dat die aanvraag, ofschoon zij niet noodzakelijk het model moet eerbiedigen dat door het Waalse Gewest wordt voorgesteld, niettemin duidelijk moet zijn en de procureur des Konings ondubbelzinnig moet wijzen op de noodzaak om binnen negentig dagen zijn intentie om de aangeklaagde feiten al dan niet te vervolgen, te kennen te geven, dienaangaande verduidelijkt met een feitelijke beoordeling van de appelrechters dat nergens in de briefwisseling van de gemachtigd ambtenaar met de procureur des Konings de vraag werd gesteld of hij eventueel aan de vervolging van de feiten zou verzaken, noch dat een termijn van negentig dagen werd vermeld die met de briefwisseling zou ingaan alsook dat het openbaar ministerie vanaf de ontvangst van het proces-verbaal heeft laten weten dat zijn ambt het onderzoek voortzette en handelingen heeft gesteld tot uitoefening van de strafvordering in de brede zin, waarbij het meermaals zijn voornemen heeft herhaald om de strafvordering in stand te houden en de overtreder te vervolgen zo er geen oplossing kwam, zodat de eerste van de voor het opstarten van een dading vereiste voorwaarden te dezen niet aanwezig was.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelmaatregel - Waals Gewest - Werken of handelingen in overtreding die in aanmerking komen voor de vereiste stedenbouwkundige vergunning - Voorstel tot dading - Voorwaarde - Geen intentie tot vervolging van de procureur des

Lorsque les actes et travaux exécutés ou maintenus en infraction sont susceptibles de recevoir le permis d'urbanisme requis, le gouvernement ou le fonctionnaire délégué propose, de commun accord avec le collège communal, une transaction au contrevenant; cette transaction ne peut être proposée valablement qu'au cas où le procureur du Roi n'a pas marqué son intention de poursuivre dans les nonante jours de la demande qui lui est faite; décide légalement que le fonctionnaire délégué n'a pas saisi le parquet d'une telle demande, l'arrêt qui, considérant que la demande du fonctionnaire délégué ne peut se confondre avec la transmission au procureur du Roi du procès-verbal de constat, par les fonctionnaires et agents de la Région désignés à cette fin par le gouvernement, des infractions en matière d'urbanisme et que, si une telle demande ne doit pas nécessairement respecter le modèle proposé par la Région wallonne, elle doit néanmoins être explicite et interroger sans ambiguïté le procureur du Roi sur la nécessité de manifester dans les nonante jours son intention de poursuivre ou non les faits dénoncés, précise à cet égard, par une appréciation en fait des juges d'appel, qu'aucun des courriers du fonctionnaire délégué au procureur du Roi ne l'interrogeait quant à une renonciation éventuelle à poursuivre les faits ni ne mentionnait un délai de nonante jours que le courrier ferait courir, et que, dès réception du procès-verbal, le ministère public a fait savoir que son office poursuivait l'information et a posé des actes de mise en œuvre de l'action publique au sens large, réitérant à différentes reprises son intention de conserver l'action publique et de poursuivre le contrevenant si une solution n'était pas dégagée, de sorte que la première des conditions préalables à l'introduction de la procédure transactionnelle n'était pas rencontrée en l'espèce.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Mesure de réparation - Région wallonne - Actes et travaux en infraction susceptibles de recevoir le permis d'urbanisme requis - Proposition d'une transaction - Condition - Procureur du Roi n'ayant pas marqué son intention de poursuivre - Demande du fonctionnaire délégué au procureur du Roi

Konings - Verzoek van de gemachtigd ambtenaar aan de procureur des Konings

- Artt. 155, § 6, en 156, eerste lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

Niettegenstaande de strafrechtelijke aard van die maatregel, in de zin van artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, verplicht die bepaling de nationale wetgever niet om met volle rechtsmacht toezicht uit te oefenen op het verzoek tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat; uit het enkel feit dat de gemachtigd ambtenaar alleen beslist, zonder mogelijkheid van beroep bij de administratie tegen de herstelmaatregel die hij bij de strafrechter heeft ingesteld, kan niet worden afgeleid dat de beklagde het recht werd ontnomen om zijn verweermiddelen op dienende wijze voor dat rechtscollege aan te voeren; het gerechtelijk toezicht van de wettigheid van de herstellvordering onderwerpt de feitelijke gegevens waarop de beslissing van de administratieve overheid zijn gegrond aan een grondig onderzoek zodat dit toezicht het recht op een eerlijk proces niet miskent.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Stedenbouw - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelmaatregel - Waals Gewest - Gemachtigde ambtenaar - Herstellvordering voor de strafrechter - Maatregel van strafrechtelijke aard - Gevolg - Geen toezicht met volle rechtsmacht op de vordering - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak

- Art. 155 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

- Art. 6 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelmaatregel - Waals Gewest - Gemachtigde ambtenaar - Herstellvordering voor de strafrechter - Maatregel van strafrechtelijke aard - Gevolg - Geen toezicht met volle rechtsmacht op de vordering - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak

- Art. 155 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

- Art. 6 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

- Art. 155, § 6, et 156, al. 1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

Nonobstant la nature pénale de cette mesure au sens de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, cette disposition n'oblige pas le législateur national à organiser un contrôle de pleine juridiction de la demande de remise en état des lieux; de la seule circonstance que le fonctionnaire délégué décide seul et sans recours administratif de la mesure de réparation qu'il forme devant la juridiction répressive, il ne se déduit pas que le prévenu soit privé du droit de faire valoir ses moyens de défense de manière utile devant cette juridiction; dès lors qu'il soumet à un examen approfondi les éléments concrets qui ont présidé à la décision de l'autorité administrative, le contrôle judiciaire de la légalité de la demande de réparation ne viole pas le droit à un procès équitable.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Urbanisme - Remise en état des lieux - Mesure de réparation - Région wallonne - Fonctionnaire délégué - Demande de réparation devant la juridiction répressive - Nature pénale de la mesure - Conséquence - Défaut de contrôle de pleine juridiction de la demande - Droit à un procès équitable

- Art. 155 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

- Art. 6 Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Mesure de réparation - Région wallonne - Fonctionnaire délégué - Demande de réparation devant la juridiction répressive - Nature pénale de la mesure - Conséquence - Défaut de contrôle de pleine juridiction de la demande - Droit à un procès équitable

- Art. 155 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

- Art. 6 Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die intrinsiek verbonden zijn met de verwezenlijking van zijn maatschappelijk doel of de waarneming van zijn belangen, of, waarvan uit het concreet gevolg ervan blijkt dat zij voor zijn rekening zijn gepleegd; ofschoon die criteria alternatieve vormen, biedt de wet de rechter de mogelijkheid om het misdrijf ook aan de rechtspersoon ten laste te leggen wanneer hij vaststelt dat meerdere criteria verenigd zijn.

*MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Criteria
- Art. 5, eerste lid Strafwetboek*

Toute personne morale est pénalement responsable des infractions qui sont intrinsèquement liées à la réalisation de son objet social ou à la défense de ses intérêts, ou de celles dont l'effet concret démontre qu'elles ont été commises pour son compte; si ces critères sont alternatifs, la loi permet au juge d'imputer également l'infraction à la personne morale lorsqu'il constate la réunion de plusieurs d'entre eux.

*INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Critères
- Art. 5, al. 1er Code pénal*

P.12.1426.F

12 juni 2013

AC nr. ...

Geen enkele bepaling verbiedt het openbaar ministerie een advies uit te brengen voor die strafrechter die uitspraak moet doen over de burgerlijke rechtsvordering die samen met de strafvordering is ingesteld.

*BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering samen met de strafvordering voor de strafrechter gebracht - Openbaar ministerie - Adviesbevoegdheid - Wettigheid
OPENBAAR MINISTERIE - Opdracht - Strafgerecht - Burgerlijke rechtsvordering samen met de strafvordering voor de strafrechter gebracht - Adviesbevoegdheid - Wettigheid*

Aucune disposition n'interdit au ministère public d'émettre un avis devant la juridiction répressive appelée à statuer sur l'action civile introduite en même temps que l'action publique.

*ACTION CIVILE - Action civile portée devant le juge répressif en même temps que l'action publique - Ministère public - Compétence d'avis - Légalité
MINISTERE PUBLIC - Mission - Juridiction répressive - Action civile portée devant le juge répressif en même temps que l'action publique - Compétence d'avis - Légalité*

Artikel 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, dat bepaalt dat alle overige artikelen van die wet van toepassing zijn op de zaken die hangende zijn op het moment dat ze in werking treden, waarvan de datum door artikel 10 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek is vastgesteld op 1 januari 2008, verleent die wet geen terugwerkende kracht maar bepaalt alleen dat ze onmiddellijk moet worden toegepast.

*WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - In het ongelijk gestelde burgerlijke partij - Bepalingen van de wet van 21 april 2007 - Onmiddellijke toepassing
GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Algemeen - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - In het ongelijk gestelde burgerlijke partij - Bepalingen van de wet van 21 april 2007 - Werking in de tijd*

L'article 13 de la loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat, qui prévoit que toutes les autres dispositions de la loi sont applicables aux affaires en cours au moment de leur entrée en vigueur dont la date a été fixée au 1er janvier 2008 par l'article 10 de l'arrêté royal du 26 octobre 2007 fixant le tarif des indemnités de procédure visées à l'article 1022 du Code judiciaire, n'institue pas un régime de rétroactivité de la loi mais se borne à en stipuler l'application immédiate.

*LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Frais et dépens - Condamnation à l'indemnité de procédure - Partie civile ayant succombé - Dispositions de la loi du 21 avril 2007 - Application immédiate
FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Généralités - Condamnation à l'indemnité de procédure - Partie civile ayant succombé - Dispositions de la loi du 21 avril 2007 - Application dans le temps*

P.12.1444.F

13 februari 2013

AC nr. ...

De ambtenaren van de administratie der directe belastingen en van de bijzondere belastinginspectie mogen slechts als getuige worden gehoord; hoewel die bepaling is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de akte van de rechtspleging, werd alleen in die sanctie voorzien om zeker te stellen dat de ambtenaar alleen in de voorgeschreven hoedanigheid wordt verhoord; de in de wet bedoelde akte van de rechtspleging is dus alleen het verhoor zelf; de mededeling van stukken aan de speurders, zelfs naar aanleiding van een onregelmatig verhoor, is zelf niet nietig (1). (1) Zie Cass. 29 maart 1994, AR P.93.0024.N, AC 1994, nr. 154; Cass. 17 dec. 2008, AR P.08.0878.F, AC 2008, nr. 736.

Les fonctionnaires de l'administration des contributions directes et de l'Inspection spéciale des impôts ne peuvent être entendus que comme témoins; si cette disposition est prescrite à peine de nullité de l'acte de procédure, la sanction de nullité n'est comminée qu'à l'effet d'assurer l'audition du fonctionnaire en la seule qualité prescrite; l'acte de procédure visé par la loi n'est donc que l'audition elle-même; la communication de pièces aux enquêteurs, fût-elle opérée à l'occasion d'une audition irrégulière, n'est pas elle-même entachée de nullité (1). (1) Voir Cass., 29 mars 1994, RG P.93.0024.N, Pas., 1994, n° 154; Cass., 17 décembre 2008, RG P.08.0878.F, Pas., 2008, n° 736.

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Belastingambtenaren - Verhoor in een andere hoedanigheid dan die van getuige - Sanctie - Nietigheid van de akte van de rechtspleging - Omvang - Mededeling van stukken aan de speurders
- Artt. 337, tweede lid, en 463 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Fonctionnaires fiscaux - Audition en une autre qualité que témoin - Sanction - Nullité de l'acte de procédure - Etendue - Communication de pièces aux enquêteurs
- Art. 337, al. 2, et 463 Code des impôts sur les revenus 1992

STRAFVORDERING - Belastingambtenaren - Verhoor in een andere hoedanigheid dan die van getuige - Sanctie - Nietigheid van de akte van de rechtspleging - Omvang - Mededeling van stukken aan de speurders
- Artt. 337, tweede lid, en 463 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

ACTION PUBLIQUE - Fonctionnaires fiscaux - Audition en une autre qualité que témoin - Sanction - Nullité de l'acte de procédure - Etendue - Communication de pièces aux enquêteurs
- Art. 337, al. 2, et 463 Code des impôts sur les revenus 1992

P.12.1448.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Chose ayant servi à commettre l'infraction - Chose appartenant à un tiers - Tiers de bonne foi - Article 1er du Protocole additionnel C.E.D.H.

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens - Draagwijdte - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Article 1er du Protocole additionnel C.E.D.H. - Portée - Confiscation spéciale - Chose ayant servi à commettre l'infraction - Chose appartenant à un tiers - Tiers de bonne foi

Krachtens artikel 433terdecies, tweede lid, van het Strafwetboek wordt de bijzondere verbeurdverklaring zoals bedoeld in artikel 42, 1°, toegepast op de schuldigen aan het misdrijf bedoeld in artikel 433decies, zelfs ingeval de zaken waarop zij betrekking heeft niet het eigendom van de veroordeelde zijn, zonder dat deze verbeurdverklaring evenwel afbreuk kan doen aan de rechten van de derden op de goederen die verbeurd zouden moeten worden verklaard; overeenkomstig artikel 1 van het Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens, houdt die bepaling in dat die verbeurdverklaring niet kan worden opgelegd wanneer zij betrekking heeft op een goed dat eigendom is van een derde die te goeder trouw (1). (1) Zie de concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens - Draagwijdte - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaak die gediend heeft om het misdrijf te plegen - Behoort toe aan een derde - Derde te goeder trouw - Artikel 1, Aanvullend Protocol Verdrag Rechten van de Mens

En vertu de l'article 433terdecies, alinéa 2, du Code pénal, la confiscation spéciale prévue à l'article 42, 1°, est appliquée aux coupables de l'infraction visée à l'article 433decies, même lorsque la propriété des choses sur lesquelles elle porte n'appartient pas au condamné, sans que cette confiscation puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation; conforme à l'article 1er du Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, cette disposition implique qu'une telle confiscation ne peut être imposée lorsqu'elle vise un bien qui est la propriété d'un tiers de bonne foi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Article 1er du Protocole additionnel C.E.D.H. - Portée - Confiscation spéciale - Chose ayant servi à commettre l'infraction - Chose appartenant à un tiers - Tiers de bonne foi

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Chose ayant servi à commettre l'infraction - Chose appartenant à un tiers - Tiers de bonne foi - Article 1er du Protocole additionnel C.E.D.H.

P.12.1485.N

17 september 2013

AC nr. ...

De redelijke termijn waarvan sprake in artikel 6.1 EVRM, heeft betrekking op de behandeling van de zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie; die redelijke termijn heeft geen uitstaans met de termijnen voor uitvoeren van een reconstructie.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Omvang

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le délai raisonnable dont il est question à l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales concerne le traitement de la cause par une instance judiciaire indépendante et impartiale; ce délai raisonnable ne concerne nullement les délais pour l'exécution d'une reconstruction.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Etendue

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.12.1545.N

22 januari 2013

AC nr. ...

De door artikel 462 Strafwetboek bedoelde strafuitsluitende verschoningsgrond belet niet dat een onder die omstandigheid gepleegde diefstal een door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaak oplevert.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Verschoningsgronden - Strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 462, Strafwetboek - Diefstal onder die omstandigheid gepleegd - Vermogensvoordelen uit het verschoonbare misdrijf

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 462, Strafwetboek - Diefstal onder die omstandigheid gepleegd - Vermogensvoordelen

La cause d'excuse exclusive de peine visée à l'article 462 du Code pénal n'empêche pas que le vol commis sous cette circonstance produise une chose visée à l'article 42, 3°, du Code pénal.

VOL ET EXTORSION - Causes d'excuse - Cause d'excuse exclusive de peine de l'article 462 du Code pénal - Vol commis sous cette circonstance - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction excusable

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Cause d'excuse exclusive de peine de l'article 462 du Code pénal - Vol commis sous cette circonstance - Avantages

uit het verschoonbare misdrijf

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Verschoningsgronden - Straffuitsluitende verschoningsgrond van artikel 462, Strafwetboek - Diefstal onder die omstandigheid gepleegd - Vermogensvoordelen uit het verschoonbare misdrijf

patrimoniaux tirés de l'infraction excusable

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Causes d'excuse - Cause d'excuse exclusive de peine de l'article 462 du Code pénal - Vol commis sous cette circonstance - Avantages patrimoniaux tirés de l'infraction excusable

De strafbaarheid van de door artikel 505, eerste lid, 2° en 4°, Strafwetboek bedoelde witwasmisdrijven vereist niet dat de door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken afkomstig zijn van een basismisdrijf, waarvoor de verjaring van de strafvordering nog niet is ingetreden.

HELING - Witwassen - Vermogensvoordelen - Witwasmisdrijven bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2° en 4°, Strafwetboek - Strafbaarheid - Geen verjaring van het basismisdrijf - Vereiste

Le caractère punissable des infractions de blanchiment visées à l'article 505, alinéa 1er, 2° et 4°, du Code pénal, ne requiert pas que les choses visées à l'article 42, 3°, du Code pénal soient tirées d'une infraction de base du chef de laquelle l'action publique n'est pas encore prescrite.

RECEL - Blanchiment - Avantages patrimoniaux - Infractions de blanchiment visées à l'article 505, alinéa 1er, 2° et 4°, du Code pénal - Caractère punissable - Pas de prescription de l'infraction de base - Condition

Hij die dader, mededader of medeplichtige is van het misdrijf waaruit de zaken genoemd in artikel 42, 3°, Strafwetboek voortkomen, kan dader zijn van het door artikel 505, eerste lid, 4°, Strafwetboek bedoelde witwasmisdrijf met betrekking tot de zaken genoemd in artikel 42, 3°, Strafwetboek.

HELING - Witwassen - Vermogensvoordelen - Dader, mededader of medeplichtige van het basismisdrijf - Dader van het witwasmisdrijf

MISDRIJF - Deelneming - Witwassen - Vermogensvoordelen - Dader, mededader of medeplichtige van het basismisdrijf - Dader van het witwasmisdrijf

L'auteur, le coauteur ou le complice de l'infraction dont sont tirées les choses énoncées à l'article 42, 3°, du Code pénal, peut être l'auteur de l'infraction de blanchiment visée à l'article 505, alinéa 1er, 4°, du Code pénal, concernant les choses énoncées à l'article 42, 3°, du Code pénal.

RECEL - Blanchiment - Avantages patrimoniaux - Auteur, coauteur ou complice de l'infraction de base - Auteur de l'infraction de blanchiment

INFRACTION - Participation - Blanchiment - Avantages patrimoniaux - Auteur, coauteur ou complice de l'infraction de base - Auteur de l'infraction de blanchiment

Uit de tekst van artikel 505, eerste lid, 4°, Strafwetboek en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat het door deze bepaling bedoelde witwasmisdrijf een voortdurend misdrijf is dat ontstaat bij het verhelen of verhullen van de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken en blijft voortduren zolang de dader die elementen verheelt of verhult; de dader is evenwel slechts strafbaar indien hij op het ogenblik van de aanvang van het verhelen of verhullen de illegale oorsprong van de verheelde of verhulde zaken kende of moesten kennen.

HELING - Witwassen - Vermogensvoordelen - Verhelen of verhullen bedoeld in artikel 505, eerste lid, 4°, Strafwetboek - Aard van het misdrijf - Strafbaarheid

Il résulte du texte de l'article 505, alinéa 1er, 4°, du Code pénal et de la genèse de la loi que l'infraction de blanchiment prévue par cette disposition constitue une infraction continue qui naît du fait de dissimuler ou déguiser la nature, l'origine, l'emplacement, la disposition, le mouvement ou la propriété des choses visées à l'article 42, 3°, et persiste tant que l'auteur dissimule ou déguise ces éléments; l'auteur n'est toutefois punissable que s'il connaissait ou devait connaître au début de ces opérations l'origine illégale des choses dissimulées ou déguisées.

RECEL - Blanchiment - Avantages patrimoniaux - Fait de dissimuler ou déguiser prévu à l'article 505, alinéa 1er, 4°, du Code pénal - Nature de l'infraction - Caractère punissable

P.12.1596.F

6 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Herstel van de schade - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter -

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Qualification juridique du dommage - Qualification erronée donnée par une des parties - Mission du juge - Motifs juridiques suppléés d'office

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Réparation du dommage - Qualification juridique du dommage - Qualification erronée donnée par une des parties - Mission du juge - Motifs

Bij zijn uitspraak over de vergoeding van de door het slachtoffer van een ongeval geleden schade, moet de rechter de juridische aard onderzoeken van de door de partijen aangevoerde feiten en stukken; hij kan, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, de door hen opgeworpen gronden ambtshalve aanvullen door de werkelijke juridische aard van de feiten vast te stellen en te onderzoeken of de vordering van het slachtoffer, anders omschreven, vergoedbare schade kan opleveren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Herstel van de schade - Juridische omschrijving van de schade - Onjuiste omschrijving door een van de partijen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen van rechtsgronden

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Lorsqu'il statue sur l'indemnisation d'un préjudice subi par la victime d'un accident, le juge doit examiner la nature juridique des faits et actes invoqués par les parties; il peut, quelle que soit la qualification juridique que les parties leur ont donnée, suppléer d'office aux motifs qu'elles ont proposés en visant la nature juridique réelle des faits et en examinant si la demande de la victime peut constituer un préjudice indemnifiable sous une autre qualification (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Mission du juge - Motifs juridiques suppléés d'office - Qualification juridique du dommage - Qualification erronée donnée par une des parties

- Art. 1382 Code civil

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Réparation du dommage - Qualification juridique du dommage - Qualification erronée donnée par une des parties - Mission du juge - Motifs juridiques suppléés d'office

- Art. 1382 Code civil

P.12.1606.F

13 februari 2013

AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling waarmee de rechtspleging wordt ingeleid, en die gericht is tegen iemand die in het Nederlands taalgebied woonachtig is, moet voor de onderzoeksrechter te Brussel in het Nederlands gebeuren; het feit dat de in verdenkinggestelde woonachtig is in een gemeente waarvan de inwoners taalfaciliteiten genieten of dat de door de partijen gebruikte taal het Frans is, heeft geen invloed op de verplichting om die akte in het Nederlands te stellen.

ONDERZOEKSRECHTER - Taalgebruik - Onderzoeksrechter te Brussel - Burgerlijke partijstelling - In verdenkinggestelde woonachtig in het Nederlands taalgebied - Taal waarin de akte dient gesteld

- Artt. 16, § 1, en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Onderzoeksrechter te Brussel - Burgerlijke partijstelling - In verdenkinggestelde woonachtig in het Nederlands taalgebied - Taal waarin de akte dient gesteld

- Artt. 16, § 1, en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Devant le juge d'instruction de Bruxelles, lorsqu'elle est dirigée contre une personne domiciliée dans la région de langue néerlandaise, la constitution de partie civile qui initie la procédure doit être faite en néerlandais; les circonstances que l'inculpé est domicilié dans une commune dont les ressortissants bénéficient de facilités linguistiques ou que la langue utilisée par les parties est le français sont sans incidence sur l'obligation d'utiliser le néerlandais pour l'établissement de l'acte.

JUGE D'INSTRUCTION - Emploi des langues - Juge d'instruction de Bruxelles - Constitution de partie civile - Inculpé domicilié dans la région de langue néerlandaise - Langue pour l'établissement de l'acte

- Art. 16, § 1er, et 40, al. 1er L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Juge d'instruction de Bruxelles - Constitution de partie civile - Inculpé domicilié dans la région de langue néerlandaise - Langue pour l'établissement de l'acte

- Art. 16, § 1er, et 40, al. 1er L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

P.12.1615.N

22 januari 2013

AC nr. ...

De Belgische rechter die geroepen wordt uitspraak te doen over de aanpassing van een in het buitenland uitgesproken straf of maatregel, zoals bedoeld in artikel 10 van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, oordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, op grond van de feitelijke omstandigheden in het buitenlandse vonnis vermeld, eventueel in samenhang met de inhoud van de stukken waarnaar dit vonnis verwijst, welk misdrijf in de Belgische wet van dezelfde aard is als het misdrijf, waarvoor in het buitenland straf werd uitgesproken; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Straf - Aanpassing van een in het buitenland uitgesproken straf - Beoordeling door de Belgische feitenrechter - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Straf - Aanpassing van een in het buitenland uitgesproken straf - Beoordeling door de Belgische feitenrechter - Criteria

STRAF - Allerlei - Aanpassing van een in het buitenland uitgesproken straf - Beoordeling door de Belgische rechter - Aard - Criteria

Le juge belge appelé à se prononcer sur l'adaptation d'une peine ou mesure prononcée à l'étranger, tel que prévu à l'article 10 de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, décide en fait, dès lors souverainement, sur la base des circonstances de fait énoncées dans le jugement étranger, éventuellement en combinaison avec le contenu des pièces auxquelles se réfère ce jugement, quelle infraction dans la loi belge est de même nature que l'infraction du chef de laquelle la peine a été prononcée à l'étranger; la Cour vérifie uniquement si le juge n'a pas tiré de ses constatations des conséquences sans lien avec celles-ci ou qu'elles ne peuvent fonder.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Peine - Adaptation d'une peine prononcée à l'étranger - Appréciation par le juge du fond - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Peine - Adaptation d'une peine prononcée à l'étranger - Appréciation par le juge du fond - Critères

PEINE - Divers - Adaptation d'une peine prononcée à l'étranger - Appréciation par le juge belge - Nature - Critères

Een vereniging, zoals bedoeld in artikel 2bis, §3, b, Drugswet, vereist het bestaan van een georganiseerde groep van minstens twee personen, met als doel de ongeoorloofde bedrijvigheid met betrekking tot slaapmiddelen, verdovende middelen of psychotrope stoffen, welke voorkomen op de krachtens deze wet door de Koning vastgestelde lijst (1). (1) Zie: Cass. 14 sept. 2011, AR P.11.1040.F, AC 2011, nr. 468.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Illegale drugshandel - Verzwarende omstandigheid van deelneming aan een vereniging

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Illegale drugshandel - Verzwarende omstandigheid van deelneming aan een vereniging - Vereniging - Doel - Aantal personen

Une association visée à l'article 2bis, §3, b, de la loi du 24 février concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, requiert l'existence d'un groupe organisé d'au moins deux personnes, ayant pour but l'activité illicite concernant les substances soporifiques, stupéfiantes ou psychotropes, lesquelles figurent sur la liste arrêtée par le Roi en vertu de cette loi (1). (1) Voir Cass., 14 septembre 2011, RG P.11.1040.F, Pas., 2011, n° 468.

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Trafic de stupéfiants - Circonstance aggravante de participation à une association

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Trafic de stupéfiants - Circonstance aggravante de participation à une association - Association - But - Nombre de personnes

P.12.1617.N

10 december 2013

AC nr. ...

De beslissing die uitspraak doet met toepassing van artikel 55bis Wegverkeerswet is geen eindbeslissing maar slechts een voorbereidende beslissing waartegen overeenkomstig artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat.

La décision prononcée en application de l'article 55bis de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière n'est pas une décision définitive, mais une décision préparatoire qui, conformément à l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation immédiat.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Beslissing tot verlenging van de intrekking van het rijbewijs - Artikel 55bis, Wegverkeerswet - Aard

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 55 - Artikel 55bis - Beslissing tot verlenging van de intrekking van het rijbewijs - Aard - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Décision de prolonger le retrait du permis de conduire - Loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, article 55bis - Nature

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 55 - Article 55bis - Décision de prolonger le retrait du permis de conduire - Nature - Pourvoi en cassation - Recevabilité

P.12.1628.F

18 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BETICHTING VAN VALSHEID - Verzoek tot betichting van valsheid - Discretionaire bevoegdheid van de rechter om de vordering meteen aan te nemen of te verwerpen - Toepassingsgebied

JACHT - Klacht - Vorm

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Klacht - Vorm

In jachtzaken is de klacht aan geen enkel bijzonder vormvereiste onderworpen; alleen de wil van de benadeelde om de feiten te doen vervolgen moet vaststaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

JACHT - Klacht - Vorm

- Artt. 4 en 26, eerste lid Wet van 28 feb. 1882 houdende de jachtwet, als gewijzigd bij Decr. W. Gew.

De vormvereisten in de artikelen 31 en 65 van het Wetboek van Strafvordering zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Klacht - Vorm

- Art. 65 Wetboek van Strafvordering

De rechtbanken beschikken over een discretionaire bevoegdheid om de betichting van valsheid meteen toe te staan of af te wijzen; dergelijke procedure, die openstaat tegen elk stuk dat volgens de regels van het strafproces als bewijs wordt overgelegd, is niet nodig wanneer het betwiste proces-verbaal slechts bewijs oplevert tot bewijs van het tegendeel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...; zie ook Cass. 23 juni 2010, AR P.10.1044.F, AC 2010, nr. 452.

BETICHTING VAN VALSHEID - Verzoek tot betichting van valsheid - Discretionaire bevoegdheid van de rechter om de vordering meteen aan te nemen of te verwerpen - Toepassingsgebied

Conclusions du procureur général Leclercq.

INSCRIPTION DE FAUX - Requête en inscription de faux - Pouvoir discrétionnaire du juge pour admettre ou rejeter d'emblée la demande - Champ d'application

CHASSE - Plainte - Forme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Plainte - Forme

En matière de chasse, la plainte n'est soumise à aucune forme particulière; il suffit que la volonté de la personne lésée de voir exercer les poursuites soit certaine (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CHASSE - Plainte - Forme

- Art. 4 et 26, al. 1er L. du 28 février 1882 sur la chasse, modifiée par Décr. Rég. w.

Les formalités reprises aux articles 31 et 65 du Code d'instruction criminelle ne sont pas requises à peine de nullité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Plainte - Forme

- Art. 65 Code d'Instruction criminelle

Les tribunaux ont un pouvoir discrétionnaire pour admettre ou rejeter d'emblée l'inscription de faux; une telle procédure, qui peut être admise contre toute pièce qui est produite comme preuve selon les règles de la procédure pénale, n'est pas nécessaire lorsque le procès-verbal litigieux ne fait foi que jusqu'à preuve du contraire (1). (1) Voir les concl. du M.P.; voir aussi Cass., 23 juin 2010, RG P.10.1044.F, Pas., 2010, n° 452.

INSCRIPTION DE FAUX - Requête en inscription de faux - Pouvoir discrétionnaire du juge pour admettre ou rejeter d'emblée la demande - Champ d'application

P.12.1629.F

20 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 443, eerste lid, van het Strafwetboek vereist dat de publieke telastlegging van een bepaald, niet bewezen feit dat de eer of het aanzien kan krenken, kwaadwillig is gebeurd; daartoe hoeft men niet te weten dat de feiten die iemands eer of aanzien kunnen krenken, onjuist zijn (1). (1) Zie Cass. 25 april 1955, AC 1955, I, 704.

LASTER EN EERROOF - Laster - Bestanddelen - Opzettelijk bestanddeel - Kwaadwilligheid

Om als een ernstige verstoring van de rust te worden aangemerkt in de zin van artikel 442bis van het Strafwetboek, dient de zonder redelijke verantwoording aan de klager berokkende verstoring objectief als een ernstige verstoring te worden beschouwd; de feitenrechter mag zijn beoordeling niet louter gronden op de gevolgen van het gedrag van de agent zoals die subjectief door het slachtoffer werden ervaren, maar moet de ernst van de verstoring van de rust afwegen tegen de gevolgen die, in de algemene opinie, dergelijk onverantwoord, irritant en herhaald gedrag op de bevolking of het betrokken sociaal milieu kan hebben (1). (1) Cass. 8 sept. 2010, AR P.10.0523.F, AC 2010, nr. 503.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Objectief verstorend gedrag - Beoordelingscriterium

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Begrip - Belaging

L'article 443, alinéa 1er, du Code pénal, requiert que l'imputation publique d'un fait précis, non prouvé, attentatoire à l'honneur ou à la considération, soit faite dans une intention méchante; cette intention n'est pas subordonnée à la connaissance de l'inexactitude des faits de nature à porter atteinte à l'honneur ou à exposer au mépris public (1). (1) Voir Cass., 25 avril 1955, Pas., 1955, I, 921.

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Calomnie - Eléments constitutifs - Elément intentionnel - Intention méchante

Pour porter gravement atteinte à la tranquillité au sens de l'article 442bis du Code pénal, le dérangement occasionné sans justification raisonnable à celui qui s'en plaint doit passer objectivement pour profondément perturbateur; le juge du fond ne peut se limiter à fonder son appréciation sur les seuls effets du comportement de l'agent tels qu'ils sont subjectivement ressentis par la victime mais il lui incombe de mesurer la gravité de l'atteinte à la tranquillité en fonction des effets que, d'un avis général, le comportement injustifié, irritant et répété pourrait avoir sur la population ou le milieu social concerné (1). (1) Cass., 8 septembre 2010, RG P.10.0523.F, Pas., 2010, n° 503.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Élément matériel - Comportement objectivement perturbateur - Critère d'appréciation

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Notion - Harcèlement

P.12.1634.F

13 februari 2013

AC nr. ...

De wet legt de rechter geen bijzonder bewijsmiddel op om te bewijzen dat de vorige beslissing waarop hij zijn beslissing grondt om artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek toe te passen, een eindbeslissing is; dat bewijs behoort tot de feitelijke beoordeling van de bodemrechter en het Hof gaat alleen na of hij uit zijn vaststellingen heeft kunnen afleiden dat de voormelde beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Feitenrechter - Collectief misdrijf - Vorige veroordeling - Eindbeslissing - Bewijs

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

La loi n'impose pas au juge un mode spécial de preuve pour établir le caractère définitif de la décision antérieure sur laquelle il fonde sa décision d'appliquer l'article 65, alinéa 2, du Code pénal; cette preuve relève de l'appréciation en fait du juge du fond, la Cour se limitant à vérifier si celui-ci a pu déduire de ses constatations que ladite décision est passée en force de chose jugée.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Unité d'intention - Juge du fond - Infraction collective - Condamnation précédente - Décision définitive - Preuve

- Art. 65, al. 2 Code pénal

Hoewel de gevangenisstraf en de werkstraf niet samen mogen worden toegepast voor een zelfde feit dat aan een zelfde rechter is voorgelegd, belet artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek niet dat de rechter vaststelt dat het feit waarvan hij kennis neemt, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering is van hetzelfde misdadig opzet als dat waaruit andere misdrijven voortvloeien die reeds met afzonderlijke beslissingen zijn gestraft; wanneer de rechter oordeelt dat de reeds opgelegde straffen het geheel van de misdrijven, met inbegrip van het misdrijf dat nog dient te worden berecht, voldoende bestraffen, kan hij naar elk van die straffen verwijzen, ook al zijn ze verschillend van aard; aangezien hijzelf geen enkele straf uitspreekt en evenmin samenloop vaststelt tussen de feiten waarop de voorafgaande veroordelingen respectievelijk betrekking hebben, voegt hij geen straffen samen op de bij artikel 7 van het Strafwetboek verboden wijze.

MISDRUIF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Feitenrechter - Collectieve misdrijven - Reeds met afzonderlijke beslissingen bestrafte misdrijven - Verwijzing naar elk van die straffen - Verboden samenvoeging van straffen

- Artt. 7, vierde lid, en 65, tweede lid Strafwetboek

STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting - Eenheid van opzet - Feitenrechter - Collectieve misdrijven - Reeds met afzonderlijke beslissingen bestrafte misdrijven - Verwijzing naar elk van die straffen - Verboden samenvoeging van straffen

- Artt. 7, vierde lid, en 65, tweede lid Strafwetboek

Si la peine d'emprisonnement et la peine de travail ne peuvent s'appliquer cumulativement à un même fait soumis au même juge, l'article 65, alinéa 2, du Code pénal n'empêche pas le juge de constater que le fait dont il est saisi constitue la manifestation successive et continue de la même intention délictueuse que celle dont procèdent d'autres infractions déjà punies par des décisions distinctes; lorsque les peines déjà infligées lui paraissent suffire à la répression de l'ensemble des infractions, y compris celle qui reste à juger, le juge peut renvoyer à chacune de ces peines, fussent-elles de nature différente; n'en prononçant lui-même aucune et ne constatant pas davantage un concours entre les faits formant respectivement l'objet des condamnations antérieures, il ne crée pas ainsi le cumul prohibé par l'article 7 du Code pénal.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Unité d'intention - Juge du fond - Infractions collectives - Infractions déjà punies par des décisions distinctes - Renvoi à chacune de ces peines - Cumul de peines prohibé

- Art. 7, al. 4, et 65, al. 2 Code pénal

PEINE - Concours - Jugement distinct - Unité d'intention - Juge du fond - Infractions collectives - Infractions déjà punies par des décisions distinctes - Renvoi à chacune de ces peines - Cumul de peines prohibé

- Art. 7, al. 4, et 65, al. 2 Code pénal

P.12.1645.N

3 september 2013

AC nr. ...

Artikel 14.5 IVBPR dat bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld het recht heeft zijn veroordeling en vonnis opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet, is niet van toepassing op personen die krachtens de Belgische wetgeving rechtstreeks zijn verwezen naar een hoger rechtscollege zoals het hof van beroep; dat is het geval wanneer appelrechters met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering de bij hen aanhangig gemaakte zaak aan zich trekken (1). (1) Zie Cass. 7 mei 2003, AR P.03.1022.F, AC 2003, nr. 276; Zie: Cass. 5 april 1996, AR P.94.0002.F, AC 1996, nr. 111.

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.5 - Recht op uitspraak in twee instanties

- Art. 215 Wetboek van Strafvordering

- Art. 14.5 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

L'article 14.5 du pacte international relatif aux droits civils et politiques qui reconnaît à toute personne déclarée coupable d'une infraction le droit de faire examiner par une juridiction supérieure la déclaration de culpabilité et la condamnation conformément à la loi ne s'applique pas aux personnes qui, en vertu de la loi belge, sont directement déférées à une juridiction supérieure telle que la cour d'appel; tel est le cas lorsque, conformément à l'article 215 du Code d'instruction criminelle, les juges d'appel évoquent la cause dont ils ont été saisis (1). (1) Cass., 7 mai 2003, RG P.03.1022.F, Pas., 2003, n° 276; Voir: Cass., 5 avril 1996, RG P.94.0002.F, Pas., 1996, n° 111.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14 - Article 14, § 5 - Droit à un double degré de juridiction

- Art. 215 Code d'Instruction criminelle

- Art. 14, § 5 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

De appelrechters zijn ertoe gehouden bij wijze van evocatie uitspraak te doen wanneer zij een vonnis alvorens recht te doen wijzigen of vernietigen, mits die wijziging of vernietiging niet is gegrond op de onbevoegdheid van de eerste rechter of het niet wettelijk geadieerd zijn.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Evocatie - Verplichting - Art. 215 Wetboek van Strafvordering

De noodzaak de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen, biedt wegens de aard zelf van de herstellvordering, die als grondslag de stedenbouwkundige verplichting heeft die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld, geen ruimte tot mildering om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend rechtsherstel wegens overschrijding van de redelijke termijn wordt daarbij beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Herstellvordering - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Mildering van de herstelmaatregel

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Grondslag - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Mildering van de herstelmaatregel

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Een beslissing waarbij de behandeling van de herstellvordering afhankelijk wordt gemaakt van de beslechting door de Raad van State van een geschil betreffende een regularisatievergunning is geen louter administratieve beslissing, zodat overeenkomstig artikel 1050, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek daartegen hoger beroep openstaat zodra de beslissing is gewezen.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) -

Les juges d'appel sont tenus de statuer par voie d'évocation lorsqu'ils réforment ou annulent un jugement avant dire droit à condition que cette réformation ou annulation ne soit pas fondée sur l'incompétence du premier juge ou sur le fait qu'il n'a pas été légalement saisi.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Evocation - Obligation - Art. 215 Code d'Instruction criminelle

La nécessité de préserver un bon aménagement du territoire et, au besoin, de le réparer, n'offre, en raison de la nature même de l'action en réparation, qui a pour fondement l'obligation urbanistique qui doit être respectée et dont le non-respect entraîne une situation contraire à la loi portant atteinte à l'intérêt public et à laquelle il faut mettre fin, aucune latitude pour atténuer la mesure de réparation pour des raisons uniquement propres à la personnalité de l'auteur et inconciliables avec les objectifs de la loi; la nécessité d'une réparation adéquate en raison du dépassement du délai raisonnable est tributaire du fait qu'en attente de la décision, l'intéressé a pu tirer plus longtemps avantage de la situation illégale qu'il a lui-même créée (1). (1) Voir Cass., 25 janvier 2011, RG P.10.0369.N, Pas., 2011, n° 69.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Action en réparation - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Atténuation de la mesure de réparation

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Fondement - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Atténuation de la mesure de réparation

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Une décision subordonnant l'instruction de l'action en réparation à la décision du Conseil d'Etat rendue sur un litige relatif à une autorisation de régularisation n'est pas une décision de simple administration de sorte que conformément à l'article 1050, alinéa 1er, du Code judiciaire, elle peut fait l'objet d'un appel dès que la décision est rendue.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Divers -

Allerlei - Stedenbouw - Herstelvordering - Beslissing waarbij de behandeling afhankelijk is m.b.t. de beslechting door de RvS van geschil m.b.t. regularisatievergunning - Aard

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 1050, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Beslissing waarbij de behandeling afhankelijk is m.b.t. de beslechting door de RvS van geschil m.b.t. regularisatievergunning - Aard

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 1050, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Het in strafzaken toepasselijk artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat beslissingen of maatregelen van inwendige aard zoals bepaling van de rechtsdag, uitstel, weglating van de rol en doorhaling niet vatbaar zijn voor verzet of hoger beroep, beoogt uitsluitend beslissingen van louter administratieve aard die betrekking hebben op de werking van het rechtscollege, de samenstelling van de zetel of het verloop van de rechtszitting, maar geen beslissingen die de belangen van partijen kunnen schaden of die een beoordeling inhouden van een feitenkwesitie of de oplossing van een rechtsvraag; tegen die tweede categorie van beslissingen staat overeenkomstig artikel 1050, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek hoger beroep open zodra de beslissing is gewezen (1). (1) Zie: Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC 1993, nr. 365; Verslag van het Hof van Cassatie 2005, 176 e.v. (258).

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Beslissingen of maatregelen van inwendige aard - Artikel 1046 Ger.W. - Draagwijzde

- Artt. 1046 en 1050, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Het overeenkomstig artikel 6.1.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gevorderde herstel moet door de rechter worden bevolen zolang niet tot vrijwillig herstel is overgegaan dan wel de onwettige toestand niet is geregulariseerd met een daartoe verleende vergunning; indien die regularisatievergunning afhankelijk is van het naleven van voorwaarden dient de rechter die moet oordelen over het te bevelen herstel, na te gaan of die voorwaarden zijn nageleefd (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2006, AR P.05.1574.N, AC 2006, nr. 177.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Verplichting tot het bevelen van een herstelmaatregel - Regularisatievergunning - Voorwaarden - Opdracht van de rechter

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Urbanisme - Action en réparation - Décision subordonnant l'instruction à la décision du Conseil d'Etat sur le litige relatif à une autorisation de régularisation - Nature

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 1050, al. 1er Code judiciaire

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Décision subordonnant l'instruction à la décision du Conseil d'Etat sur le litige relatif à une autorisation de régularisation - Nature

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 1050, al. 1er Code judiciaire

L'article 1046 du Code judiciaire applicable en matière répressive qui dispose que les décisions ou mesure d'ordre telles que les fixations de cause, les remises, les omissions de rôle et les radiations ne sont susceptibles ni d'opposition ni d'appel, vise exclusivement les décisions de nature purement administrative qui concernent le fonctionnement de la juridiction, la composition du siège ou le déroulement de l'audience, mais non les décisions pouvant porter atteinte aux intérêts des parties ou qui impliquent une appréciation d'une question de fait ou la solution à apporter à une question juridique; cette seconde catégorie de décisions peut faire l'objet d'un appel dès que la décision est rendue conformément à l'article 1050, alinéa 1er, du Code judiciaire (1). (1) Voir: Cass., 22 septembre 1993, RG P.93.0420.F, Pas., 1993, n° 365; Rapport de la Cour de cassation 2005, 166 et svtes (242).

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Décisions ou mesures d'ordre - Code judiciaire, article 1046 - Portée

- Art. 1046 et 1050, al. 1er Code judiciaire

La réparation réclamée conformément à l'article 6.1.41, § 1er, du Code flamand de l'aménagement du territoire doit être ordonnée par le juge tant qu'il n'a pas été procédé volontairement à la réparation ou que la situation illégale n'a pas été régularisée en vertu d'une autorisation délivrée à cet effet; si cette autorisation de régularisation est subordonnée au respect de conditions, le juge qui doit se prononcer sur la réparation à ordonner est tenu de contrôler si ces conditions ont été respectées (1). (1) Voir: Cass., 28 mars 2006, RG P.05.1574.N, Pas., 2006, n° 177.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Obligation d'ordonner une mesure de réparation - Autorisation de régularisation - Conditions - Mission du juge

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

Het staat aan de rechter die bij de beoordeling van de herstellvordering een overschrijding van de redelijke termijn heeft vastgesteld, te onderzoeken in welke mate de omstandigheden van de zaak hem toelaten een passend en redelijk verantwoord rechtsherstel te verlenen dat voldoet aan de artikelen 6.1 en 13 EVRM, zonder dat hij daarbij de bevoegdheden hem toegekend door artikel 6.1.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zou overschrijden; bij de onmogelijkheid dit rechtsherstel te verlenen stelt de rechter de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast, waarbij het dan aan de betrokkene behoort zich tot de bevoegde rechter te wenden teneinde dit passend rechtsherstel te verkrijgen (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Herstellvordering - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel - Beoordeling door de rechter - Toepassing

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 6.1 en 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Stedenbouw - Herstellvordering - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel - Beoordeling door de rechter - Toepassing

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 6.1 en 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend rechtsherstel - Beoordeling door de rechter - Toepassing

- Art. 6.1.41, § 1 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 6.1 en 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Uit het enkele gegeven dat een regularisatievergunning onder voorwaarden werd verleend, volgt niet dat de rechter een van vóór die voorwaardelijke regularisatievergunning daterende herstellvordering niet meer zou kunnen inwilligen (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2006, AR P.05.1574.N, AC 2006, nr. 177.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering daterend van vóór de regularisatievergunning - Regularisatievergunning onder voorwaarden

Il appartient au juge qui a constaté un dépassement du délai raisonnable lors de l'appréciation de l'action en réparation, d'examiner dans quelle mesure les circonstances de la cause l'autorisent à accorder une réparation adéquate et raisonnablement justifiée qui répond aux articles 6.1 et 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales sans excéder les compétences qui lui sont conférées par l'article 6.1.41, § 1er, du Code flamand de l'aménagement du territoire; s'il est impossible d'accorder cette réparation, le juge constate authentiquement le dépassement du délai raisonnable et il appartient alors à l'intéressé de s'adresser au juge compétent afin d'obtenir cette réparation adéquate (1). (1) Voir Cass., 25 janvier 2011, P.10.0369.N, Pas., 2011, n° 69.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Action en réparation - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate - Appréciation par le juge - Application

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 6, § 1er, et 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Urbanisme - Action en réparation - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate - Appréciation par le juge - Application

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 6, § 1er, et 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate - Appréciation par le juge - Application

- Art. 6.1.41, § 1er Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 6, § 1er, et 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Il ne résulte pas de la seule circonstance qu'une autorisation de régularisation a été accordée sous conditions que le juge ne pourrait plus accueillir une action en réparation antérieure à cette autorisation de régularisation conditionnelle (1). (1) Voir: Cass., 28 mars 2006, RG P.05.1574.N, Pas., 2006, n° 177.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation antérieure à l'autorisation de régularisation - Autorisation de régularisation sous conditions

P.12.1650.F

6 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Bestanddelen - Opzettelijk bestanddeel

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Bestanddelen - Aanranding onder dwang van de seksuele integriteit - Ernst van de handeling

Aanranding van de eerbaarheid vereist dat de dader weet dat de daad die hij gaat plegen objectief immoreel of aanstootgevend is en dat hij de wil had die te plegen; de omstandigheid dat de dader daarnaast zijn driften heeft willen bevredigen of onzedige bedoelingen zou hebben gehad, slaat op zijn drijfveer, die evenwel geen bestanddeel van het misdrijf is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Bestanddelen - Opzettelijk bestanddeel

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

Het wanbedrijf aanranding van de eerbaarheid veronderstelt een aanranding onder dwang van de seksuele integriteit van het slachtoffer, zoals die door het collectief bewustzijn wordt ervaren op het ogenblik van de feiten; de rechter die heeft geoordeeld dat de handelingen die de beklagde ten laste zijn gelegd de eerbaarheid van het slachtoffer konden hebben gekwetst, dient niet meer te antwoorden op de conclusie van de beklagde waarin de ernst daarvan wordt betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Bestanddelen - Aanranding onder dwang van de seksuele integriteit - Ernst van de handeling

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Eléments constitutifs - Élément intentionnel

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Eléments constitutifs - Atteinte contraignante à l'intégrité sexuelle - Gravité de l'acte

L'attentat à la pudeur requiert que son auteur sache que l'acte qu'il s'apprête à commettre est objectivement immoral ou obscène et qu'il ait eu la volonté de le poser; la circonstance que l'auteur aurait en outre été mu par le désir de satisfaire ses passions ou qu'il aurait été animé d'un but impudique concerne le mobile qui l'anime sans constituer cependant un élément de l'infraction (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Eléments constitutifs - Élément intentionnel

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

Le délit d'attentat à la pudeur suppose une atteinte contraignante à l'intégrité sexuelle de la victime, telle qu'elle est perçue par la conscience collective au moment où les faits se sont produits; lorsqu'il considère que les actes reprochés au prévenu pouvaient avoir blessé la pudeur de la victime, le juge ne doit pas répondre à ses conclusions contestant leur gravité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Eléments constitutifs - Atteinte contraignante à l'intégrité sexuelle - Gravité de l'acte

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

P.12.1655.F

16 januari 2013

AC nr. ...

Na vernietiging van de door het hof van assisen met toepassing van artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering gewezen arrest, waarin wordt beslist dat de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen om te worden voorgelegd aan een nieuwe jury en aan een nieuw hof, wordt het hof van assisen op verwijzing, net als het hof dat het vernietigde arrest had gewezen, met een schuldigverklaring geconfronteerd die gestaafd is met redenen uit het arrest waarmee de schuldigverklaring wordt gemotiveerd; dat hof van assisen op verwijzing dient dus op zijn beurt te onderzoeken of er grond is om die beslissing met toepassing van de voormelde wetsbepaling nietig te verklaren.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Hof van assisen eenparig overtuigd dat de gezworenen zich kennelijk hebben vergist - Gemotiveerd arrest waarbij de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing van het voormelde arrest - Hof van assisen op verwijzing - Bevoegdheid - Onderzoek van de schuldigverklaring - Schuldigverklaring - Opstellen van de motivering

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Hof van assisen - Schuldigverklaring - Opstellen van de motivering - Hof van assisen eenparig overtuigd dat de gezworenen zich kennelijk hebben vergist - Gemotiveerd arrest waarbij de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing van het voormelde arrest - Hof van assisen op verwijzing - Bevoegdheid - Onderzoek van de schuldigverklaring

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

De vernietiging plaatst de rechter op verwijzing in dezelfde toestand als die van de rechter wiens beslissing werd vernietigd op het tijdstip waarop laatstgenoemde de vernietigde beslissing heeft genomen.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Rechter op verwijzing

Het feit dat de rechter de draagwijdte van een getuigenverklaring verschillend beoordeelt naargelang de daarin bedoelde persoon, kan niet als een krachtens artikel 149 van de Grondwet bestrafte tegenstrijdigheid worden beschouwd.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Motivering van de schuldigverklaring - Verschillende beoordeling van de draagwijdte van een getuigenverklaring naargelang de daarin bedoelde persoon - Artikel 149, Gw. (1994) - Tegenstrijdigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Strafzaken - Motivering van de schuldigverklaring - Verschillende beoordeling van de draagwijdte van een getuigenverklaring naargelang de daarin bedoelde persoon - Tegenstrijdigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

Ensuite de la cassation de l'arrêt rendu par la cour d'assises en application de l'article 336 du Code d'instruction criminelle, déclarant que l'affaire est reportée et renvoyée à la session suivante pour être soumise à un nouveau jury et à une nouvelle cour, la cour d'assises de renvoi est confrontée, comme celle qui avait rendu l'arrêt cassé, à un verdict de culpabilité étayé par des motifs consignés dans l'arrêt de motivation de celui-ci; ladite cour d'assises de renvoi doit donc examiner à son tour s'il y a lieu de censurer ce verdict par application de la disposition précitée.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Cour d'assises unanimement convaincue que les jurés se sont manifestement trompés - Arrêt motivé reportant l'affaire et la renvoyant à la session suivante - Pourvoi en cassation du ministère public - Cassation avec renvoi dudit arrêt - Cour d'assises de renvoi - Compétence - Examen du verdict de culpabilité - Verdict de culpabilité - Rédaction de la motivation

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

RENOVI APRES CASSATION - Matière répressive - Cour d'assises - Verdict de culpabilité - Rédaction de la motivation - Cour d'assises unanimement convaincue que les jurés se sont manifestement trompés - Arrêt motivé reportant l'affaire et la renvoyant à la session suivante - Pourvoi en cassation du ministère public - Cassation avec renvoi dudit arrêt - Cour d'assises de renvoi - Compétence - Examen du verdict de culpabilité

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

La cassation replace le juge de renvoi dans la situation qui était celle du juge cassé au moment où il a pris la décision mise à néant.

CASSATION - Etendue - Généralités - Juge de renvoi

La circonstance que le juge apprécie différemment la portée d'un témoignage selon la personne visée par celui-ci ne constitue pas un vice de contradiction susceptible d'être censuré au titre de l'article 149 de la Constitution.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Motivation de la déclaration de culpabilité - Appréciation différente de la portée d'un témoignage selon la personne visée - Const. (1994), article 149 - Vice de contradiction

- Art. 149 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Matière répressive - Motivation de la déclaration de culpabilité - Appréciation différente de la portée d'un témoignage selon la personne visée - Vice de contradiction

- Art. 149 Constitution 1994

De prejudiciële vraag die niet de verschillende behandeling door een wetbepaling van twee categorieën van personen betreft, maar de toestand van eenzelfde persoon in twee verschillende stadia van de rechtspleging, moet niet aan het Grondwettelijk Hof worden gesteld.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting tot het stellen van de vraag

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting tot het stellen van de vraag

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

De beoordelingsbevoegdheid die artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering toekent aan het hof van assisen is in de regel niet beperkt tot een juridisch toezicht op de beslissing; bij vernietiging van het door het hof van assisen met toepassing van dat artikel gewezen arrest, kan het toezicht van het hof van assisen op verwijzing, op de kwaliteit van de beslissing, noodzakelijkerwijs slechts een marginaal toezicht zijn dat wordt uitgeoefend op grond van het arrest dat de redenen van de vernietiging vermeldt, aangezien dat hof alleen uitspraak doet binnen de perken van de vernietiging en de rechtspleging moet hervatten in de staat waarin zij zich bevond op het ogenblik waarop het vernietigde arrest werd gewezen (1). (1) Cass. 30 maart 2011, AR P.10.1940.F, AC 2011, nr. 237, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Hof van assisen - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een nieuwe zitting - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing - Gevolg - Bevoegdheid van het rechtscollege op verwijzing

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een nieuwe zitting - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing - Gevolg - Bevoegdheid van het rechtscollege op verwijzing

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

La question préjudicielle qui ne vise pas deux catégories de personnes faisant l'objet d'une différence de traitement engendrée par une disposition légale, mais la situation d'une même personne à deux stades différents de la procédure ne doit pas être posée à la Cour constitutionnelle.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation de poser la question

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation de poser la question

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Le pouvoir d'appréciation attribué à la cour d'assises par l'article 336 du Code d'instruction criminelle ne se limite pas, en règle, à un contrôle en droit du verdict; toutefois, en cas de cassation de l'arrêt rendu par la cour d'assises en application dudit article, le contrôle exercé par la cour d'assises de renvoi sur la qualité du verdict ne peut être nécessairement qu'un contrôle marginal exercé sur la base de l'arrêt qui en énonce les motifs, puisque cette cour ne statue que dans les limites de la cassation intervenue et qu'elle est appelée à reprendre la procédure en l'état où elle se trouvait au moment où l'arrêt cassé a été rendu (1). (1) Cass., 30 mars 2011, RG P.10.1940.F, Pas., 2011, n° 237, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cour d'assises - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pourvoi du ministère public - Cassation avec renvoi - Conséquence - Pouvoir de la juridiction de renvoi

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pourvoi du ministère public - Cassation avec renvoi - Conséquence - Pouvoir de la juridiction de renvoi

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

Het arrest van het hof van assisen dat, om de eiser schuldig te verklaren aan hem door het openbaar ministerie ten laste gelegde misdaden, op eensluidende getuigenverklaringen steunt die hem hetzij als opdrachtgever hetzij als uitvoerder van die misdaden aanwijzen en ook de redenen vermeldt die rechtvaardigen waarom een mogelijke verdachte van één van die misdaden buiten het geding is gesteld en de redenen verduidelijkt waarom het het alibi van de beschuldigde voor die misdaad afwijst, is niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Schuldigverklaring - Motivering - Beslissing gegrond op getuigenverklaringen - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Hof van assisen - Schuldigverklaring - Motivering - Beslissing gegrond op getuigenverklaringen

- Art. 6 Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

Ten gevolge van de vernietiging van het door het hof van assisen met toepassing van artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering gewezen arrest, waarin wordt beslist dat de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen om te worden voorgelegd aan een nieuwe jury en aan een nieuw hof, moet het hof van assisen op verwijzing de rechtspleging hervatten in de staat waarin zij zich bevond op het ogenblik waarop het vernietigde arrest werd gewezen; het hof van assisen op verwijzing dat dienaangaande uitspraak doet na het opstellen van de motivering over de schuldvraag, is krachtens het voormelde artikel 336, tweede lid, bevoegd om te onderzoeken of de gezworenen zich niet kennelijk hadden vergist betreffende de voornaamste redenen die tot een schuldigverklaring hebben geleid; het hof staat dan voor de keuze om het debat ab initio te hervatten ingeval dergelijke vergissing eenparig wordt vastgesteld of, in het tegengestelde geval, het debat over de straf voort te zetten, en dient bijgevolg zijn beslissing te verantwoorden (1). (1) Zie Adrien MASSET, "Procédure pénale en cour d'assises: 'le jury se trompe', dit la cour d'assises; 'la cour d'assises se trompe', dit la Cour de cassation; et la suite de la procédure ? ... la loi ne dit rien", opmerkingen onder Cass. 30 maart 2011, JLMB, 2011, p. 1513 tot 1523.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Schuldigverklaring - Opstellen van de motivering - Hof van assisen eenparig overtuigd dat de gezworenen zich kennelijk hebben vergist - Gemotiveerd arrest waarbij de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen -

N'est pas contraire à l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, l'arrêt de la cour d'assises qui, pour déclarer l'accusé coupable de crimes qui lui sont imputés par le ministère public, prend appui sur des témoignages concordants le désignant soit comme commanditaire soit comme exécutant de ces crimes et énonce également les raisons justifiant la mise hors de cause d'un suspect potentiel de l'un de ces crimes et précise celles pour lesquelles il écarte l'alibi présenté par l'accusé à propos de ce crime.

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Verdict de culpabilité - Motivation - Verdict fondé sur des témoignages - Conv. D.H., article 6, § 1er - Droit à un procès équitable

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Cour d'assises - Verdict de culpabilité - Motivation - Verdict fondé sur des témoignages

- Art. 6 Convention européenne pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe, signée à Grenade le 3 octobre 1985

Par l'effet de la cassation de l'arrêt rendu par le cour d'assises en application de l'article 336 du Code d'instruction criminelle, déclarant que l'affaire est reportée et renvoyée à la session suivante pour être soumise à un nouveau jury et à une nouvelle cour, la cour d'assises de renvoi est appelée à reprendre la procédure en l'état où elle se trouvait au moment où l'arrêt cassé avait été rendu; statuant à cet égard après la rédaction de la motivation sur la culpabilité, la cour d'assises de renvoi a, en vertu de l'article 336, alinéa 2, précité, le pouvoir d'examiner si les jurés ne s'étaient pas manifestement trompés dans les principales raisons qui les avaient conduits à un verdict de culpabilité; placée devant l'alternative de reprendre les débats ab initio, en cas de constatation à l'unanimité de l'existence d'une telle erreur, ou de poursuivre les débats sur la peine dans le cas contraire, il lui appartient de justifier sa décision (1). (1) Voir Adrien MASSET, "Procédure pénale et cour d'assises: 'le jury se trompe', dit la cour d'assises; 'la cour d'assises se trompe', dit la Cour de cassation; et la suite de la procédure? ... la loi ne dit rien", Observations sous Cass., 30 mars 2011, JLMB, 2011, pp. 1513 à 1523.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Verdict de culpabilité - Rédaction de la motivation - Cour d'assises unanimement convaincue que les jurés se sont manifestement trompés - Arrêt motivé reportant l'affaire et la renvoyant à la session suivante - Pourvoi en cassation du

Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing van het voormelde arrest - Hof van assisen op verwijzing - Keuze - Hervatting van het debat ab initio of voortzetting van het debat over de straf

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Hof van assisen - Schuldigverklaring - Opstellen van de motivering - Hof van assisen eenparig overtuigd dat de gezworenen zich kennelijk hebben vergist - Gemotiveerd arrest waarbij de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Vernietiging met verwijzing van het voormelde arrest - Hof van assisen op verwijzing - Keuze - Hervatting van het debat ab initio of voortzetting van het debat over de straf

- Art. 336 Wetboek van Strafvordering

ministère public - Cassation avec renvoi dudit arrêt - Cour d'assises de renvoi - Alternative - Reprise des débats ab initio ou poursuite des débats sur la peine

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cour d'assises - Verdict de culpabilité - Rédaction de la motivation - Cour d'assises unanimement convaincue que les jurés se sont manifestement trompés - Arrêt motivé reportant l'affaire et la renvoyant à la session suivante - Pourvoi en cassation du ministère public - Cassation avec renvoi dudit arrêt - Cour d'assises de renvoi - Alternative - Reprise des débats ab initio ou poursuite des débats sur la peine

- Art. 336 Code d'Instruction criminelle

P.12.1656.F

27 februari 2013

AC nr. ...

Een cheque is een handelsgeschrift dat het vermoeden van betrouwbaarheid geniet waardoor hij in de categorie van de beschermd geschriften valt, omdat de persoon die hem ontvangt de erop voorkomende vermeldingen niet kan controleren; het feit dat de certificering ervan die niet vergezeld is van gegevens op grond waarvan kan worden aangenomen dat de cheque van een bank uitgaat, informatie is die kan worden nagegaan, ontnemt de cheque zijn hoedanigheid van beschermd geschrift niet (1). (1) Zie Cass. 13 dec. 1976, AC 1977, I, 413; T. Afschrift en V.-A. de Brauwere, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, 2001, p. 210; J. Spreutels, Fr. Roggen en E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 227; A. De Nauw, Initiation au droit pénal, Kluwer, 2008, p. 33, nr. 64, en p. 44, nr. 92; A. Weyembergh en L. Kennes, Droit pénal spécial, dl. I., Anthemis, 2011, p. 211, nr. 348.

CHEQUE - Valsheid in geschriften - Handelsgeschriften - Beschermd geschrift

- Artt. 193, 196 en 197 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschriften - Handelsgeschriften - Cheque - Beschermd geschrift

- Artt. 193, 196 en 197 Strafwetboek

Un chèque est une écriture commerciale bénéficiaire de la présomption de crédibilité qui le place dans la catégorie des écrits protégés dès lors que la personne qui le reçoit n'a pas la possibilité de contrôler les indications y figurant; la circonstance que la mention de sa certification, non accompagnée d'aucun élément permettant de penser qu'elle émane d'une banque, est une information vérifiable ne lui ôte pas ce caractère (1). (1) Voir Cass., 13 décembre 1976, Pas., 1977, I, 418; T. Afschrift et V.-A. de Brauwere, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, 2001, p. 210; J. Spreutels, Fr. Roggen et E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 227; A. De Nauw, Initiation au droit pénal, Kluwer, 2008, p. 33, n° 64, et p. 44, n° 92; A. Weyembergh et L. Kennes, Droit pénal spécial, t. I, Anthemis, 2011, p. 211, n° 348.

CHEQUE; VOIR AUSSI: 180 EFFETS DE COMMERCE - Faux en écritures - Ecritures de commerce - Ecrit protégé

- Art. 193, 196 et 197 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Ecritures de commerce - Chèque - Ecrit protégé

- Art. 193, 196 et 197 Code pénal

P.12.1680.N

4 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 162, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de burgerlijke partij die in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld wordt in alle kosten door de Staat en door de beklagde gemaakt, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij, maakt geen onderscheid naar de reden waarom de burgerlijke partij in haar vordering niet slaagt (1). (1) Zie: Cass. 7 april 1981, AC 1980-1981, nr. 450.

L'article 162, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle qui dispose que la partie civile qui succombera sera condamnée à tous les frais exposés par l'Etat et par le prévenu en cas de citation directe ou lorsqu'une instruction a été ouverte suite à la constitution de partie civile, ne fait pas de distinction en fonction du motif pour lequel la partie civile a succombé dans sa demande (1). (1) Voir Cass., 7 avril 1981, Pas., 1981, n° 450.

P.12.1683.N

26 november 2013

AC nr. ...

Uit de samenlezing van artikel 2, 2 van de Richtlijn 2006/20/EG van de Commissie van 17 februari 2006 tot wijziging van Richtlijn 70/221/EEG van de Raad betreffende brandstofreservoirs en beschermingsinrichtingen aan de achterzijde van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, met het oog op de aanpassing aan de technische vooruitgang, met artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 april 2009 tot wijziging van het KB Technische Eisen Voertuigen, dat vermeldde richtlijn omzet, en met artikel 55, §3, KB Technische Eisen Voertuigen, ingevoegd bij artikel 2, 4°, KB 28 april 2009, volgt dat artikel 55, §1, KB Technische Eisen Voertuigen, zoals gewijzigd door voormeld koninklijk besluit van 28 april 2009, enkel van toepassing is op voertuigen die in het verkeer zijn gebracht na 10 maart 2010; voor de voertuigen in het verkeer gebracht vóór 11 maart 2010 blijft artikel 55, § 1, (oud) KB Technische Eisen Voertuigen van toepassing.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - K.B. Technische Eisen Voertuigen - Artikel 55, § 1 zoals gewijzigd bij KB van 28 april 2009 - Werking in de tijd

WEGVERKEER - Allerlei - K.B. Technische Eisen Voertuigen - Artikel 55, § 1 zoals gewijzigd bij KB van 28 april 2009 - Werking in de tijd

Il ressort de la lecture conjointe de l'article 2.2 de la directive 2006/20/CE de la Commission du 17 février 2006 modifiant, aux fins de son adaptation au progrès technique, la directive 70/221/CEE du Conseil relative aux réservoirs de carburant et aux dispositifs de protection arrière des véhicules à moteur et de leurs remorques, de l'article 3 de l'arrêté royal du 28 avril 2009 modifiant l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité, transposant ladite directive, et de l'article 55, § 3, de l'arrêté du 15 mars 1968, inséré par l'article 2, 4°, de l'arrêté royal du 28 avril 2009, que l'article 55, § 1er, de l'arrêté royal du 15 mars 1968, modifié par l'arrêté royal précité du 28 avril 2009, ne s'applique qu'aux véhicules mis en circulation après le 10 mars 2010; les véhicules mis en circulation avant le 11 mars 2010 restent soumis à l'application de l'article 55, § 1er (ancien) de l'arrêté royal du 15 mars 1968.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - A.R. du 15 mars 1968 - Article 55, § 1er, tel que modifié par l'A.R. du 28 avril 2009 - Effet dans le temps

ROULAGE - Divers - A.R. du 15 mars 1968 - Article 55, § 1er, tel que modifié par l'A.R. du 28 avril 2009 - Effet dans le temps

Verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, de rechter die de beklaagde schuldig verklaart en tot straf veroordeelt om bij inbreuk op artikel 55, §1, vijfde lid, KB Technische Eisen Voertuigen onder dekking van een Belgische inschrijvingsplaat, een voertuig in het verkeer op de openbare weg te hebben gebezigd, waarbij de schokbreker niet zo dicht mogelijk bij de achterkant van het voertuig was aangebracht en meer dan 60 cm voor het achterste punt van het voertuig was gelegen, op grond van de reden dat de lading niet bestaat uit de opzetcontainer, maar wel uit de goederen die in deze container vervoerd worden, waarbij de container eerder beschouwd kan worden als een element om de lading vast te zetten en dus een onderdeel is van het voertuig (1) (2). (1) Art. 55, §1, vijfde lid, KB Technische Eisen Voertuigen zoals gewijzigd door art. 2, 2° KB 28 april 2009. (2) Het Hof geeft daarmee te kennen dat een container de lading uitmaakt. Het O.M., dat weliswaar concludeerde tot vernietiging van het bestreden vonnis, ging evenwel niet zo ver: het was van oordeel dat in de voorliggende casus de feitenrechter niet wettig kon veroordelen voor een inbreuk op de technische eisen met betrekking tot de constructie van het voertuig op grond van redenen die enkel betrekking hebben op de lading.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - K.B. Technische Eisen Voertuigen - Artikel 55, § 1 zoals gewijzigd bij KB van 28 april 2009 - Beklaagde - Schuldigverklaring en veroordeling tot straf - Motivering

- Art. 55, § 1, vijfde lid KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Beklaagde - Schuldigverklaring en veroordeling tot straf - Motivering - K.B. Technische Eisen Voertuigen - Artikel 55, § 1 zoals gewijzigd bij KB van 28 april 2009

- Art. 55, § 1, vijfde lid KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

WEGVERKEER - Allerlei - K.B. Technische Eisen Voertuigen - Artikel 55, § 1 zoals gewijzigd bij KB van 28 april 2009 - Beklaagde - Schuldigverklaring en veroordeling tot straf - Motivering

- Art. 55, § 1, vijfde lid KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Ne justifie pas légalement sa décision, le juge qui déclare le prévenu coupable et le condamne à une peine du chef d'avoir, en infraction à l'article 55, § 1er, alinéa 5 de l'arrêté royal du 15 mars 1968, utilisé sur la voie publique un véhicule sous couvert d'une plaque d'immatriculation belge, dont le pare-chocs n'avait pas été monté aussi près que possible de l'arrière du véhicule et était situé à plus de 60 cm de l'extrémité arrière du véhicule, au motif que le chargement n'est pas le conteneur mais les marchandises transportées par ce conteneur, celui-ci étant plutôt considéré comme un élément pour fixer le chargement et constituant, dès lors, un élément du véhicule (1) (2). (1) L'article 55, § 1er, al. 5 de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité, tel qu'il a été modifié par l'article 2, 2° de l'arrêté royal du 28 avril 2009. (2) La Cour indique ainsi que le conteneur constitue le chargement. Le M.P. qui, certes, a conclu à la cassation du jugement attaqué n'allait pas si loin; il a estimé, qu'en l'espèce, le juge du fond ne pouvait légalement prononcer une condamnation du chef d'une infraction aux conditions techniques relatives à la construction du véhicule sur la base de motifs qui ne concernent que le chargement.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - A.R. du 15 mars 1968 - Article 55, § 1er, tel que modifié par l'A.R. du 28 avril 2009 - Prévenu - Déclaration de culpabilité et condamnation à une peine - Motivation

- Art. 55, § 1er, al. 5 A.R. du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Prévenu - Déclaration de culpabilité et condamnation à une peine - Motivation - A.R. du 15 mars 1968 - Article 55, § 1er, tel que modifié par l'A.R. du 28 avril 2009

- Art. 55, § 1er, al. 5 A.R. du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité

ROULAGE - Divers - A.R. du 15 mars 1968 - Article 55, § 1er, tel que modifié par l'A.R. du 28 avril 2009 - Prévenu - Déclaration de culpabilité et condamnation à une peine - Motivation

- Art. 55, § 1er, al. 5 A.R. du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité

Uit het enkele feit dat het openbaar ministerie en niet de onderzoeksrechter een dossier opnieuw heeft samengesteld waarvan de stukken na de beëindiging van het gerechtelijk onderzoek waren verdwenen, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid, gewaarborgd bij artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Vernieling of verdwijning van stukken na beëindiging van het gerechtelijk onderzoek - Dossier opnieuw samengesteld door het openbaar ministerie

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Buiten het geval waarin een correctioneel of crimineel dossier in de loop van het gerechtelijk onderzoek is vernield of verdwenen, behoort de opdracht om het vernielde of verdwenen dossier volledig of gedeeltelijk opnieuw samen te stellen niet tot de taken van de onderzoeksrechter; aangezien het openbaar ministerie waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, behoort het in de regel tot zijn opdracht om in dat geval de ontbrekende stukken te vervangen.

ONDERZOEKSRECHTER - Vernieling of verdwijning van stukken na beëindiging van het gerechtelijk onderzoek - Dossier opnieuw samengesteld - Openbaar ministerie - Bevoegdheid

*- Artt. 521 tot 524 Wetboek van Strafvordering
- Art. 140 Gerechtelijk Wetboek*

OPENBAAR MINISTERIE - Vernieling of verdwijning van stukken na beëindiging van het gerechtelijk onderzoek - Dossier opnieuw samengesteld - Bevoegdheid

*- Artt. 521 tot 524 Wetboek van Strafvordering
- Art. 140 Gerechtelijk Wetboek*

De niet-ontvankelijkheid van de strafvordering of van de uitoefening ervan is de sanctie die is gesteld op omstandigheden waardoor de strafvordering niet kan worden ingesteld of voortgezet met eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1). (1) Zie M. Franchimont en A. Jacobs, "Quelques réflexions sur l'irrecevabilité de l'action publique", Liber amicorum H.D. Bosly, Die Keure, 2009, p. 197 en 198.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Niet-ontvankelijkheid van de strafvordering of van de uitoefening ervan

Du seul fait que la reconstitution d'un dossier, dont les pièces ont disparu après la clôture de l'instruction, a été opérée par le ministère public et non par le juge d'instruction, il ne saurait se déduire une violation du droit au procès équitable garanti par l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Destruction ou disparition de pièces après la clôture de l'instruction - Reconstitution du dossier par le ministère public

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Hors le cas où la destruction ou la disparition d'un dossier correctionnel ou criminel survient au cours même de l'instruction, la mission de procéder à la reconstitution totale ou partielle du dossier détruit ou disparu ne relève pas des fonctions du juge d'instruction; dès lors que le ministère public veille à la régularité des cours et tribunaux, il lui incombe, en règle, de se charger en pareil cas du remplacement des pièces manquantes.

JUGE D'INSTRUCTION - Destruction ou disparition de pièces après la clôture de l'instruction - Reconstitution du dossier - Ministère public - Compétence

*- Art. 521 à 524 Code d'Instruction criminelle
- Art. 140 Code judiciaire*

MINISTERE PUBLIC - Destruction ou disparition de pièces après la clôture de l'instruction - Reconstitution du dossier - Compétence

*- Art. 521 à 524 Code d'Instruction criminelle
- Art. 140 Code judiciaire*

L'irrecevabilité de l'action publique ou de son exercice constitue la sanction de circonstances qui empêchent d'intenter ou de continuer les poursuites pénales dans le respect du droit au procès équitable (1). (1) Voir M. Franchimont et A. Jacobs, "Quelques réflexions sur l'irrecevabilité de l'action publique", Liber amicorum H.D. Bosly, La Charte, 2009, p. 197 et 198.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Irrecevabilité de l'action publique ou de son exercice

De vernietiging die wordt uitgesproken omdat het hof van beroep, zonder te vermelden dat het met eenparigheid van stemmen uitspraak heeft gedaan, aan de door de eerste rechter opgelegde straffen een verbeurdverklaring en de ontzetting uit de in artikel 31 van het Strafwetboek opgesomde rechten heeft toegevoegd, beperkt zich tot die beschikkingen (1). (1) Zie R. Declercq, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, nr. 955.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Veroordeling - Eerste rechter heeft geen ontzetting van rechten uitgesproken - Geen eenparigheid - Strafverzwaring - Onwettigheid

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Geen eenparigheid - Strafverzwaring - Onwettigheid - Veroordeling - Verbeurdverklaring niet door de eerste rechter uitgesproken

Het recht van verdediging vereist dat de vervolgte persoon, in de regel, voor de rechter niet alleen alle gegevens vrij kan tegenspreken die op regelmatige wijze tegen hem worden aangevoerd, maar ook dat hij alle gunstige elementen of excepties à décharge kan doen gelden; geen enkele wetsbepaling of algemeen rechtsbeginsel verbiedt de rechter evenwel om uitspraak te doen op grond van een dossier waarin bepaalde stukken ontbreken, voor zover hij met dat feit rekening houdt als dat volgens hem, de facto, de vrije en volledige uitoefening van het recht van verdediging kan belemmeren (1). (1) Zie Cass. 3 feb. 2006, AR D.04.0018.F, AC 2006, nr. 73.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Dossier - Verdwijning van stukken - Onderzoek van de tenlasteleggingen - Plicht van de rechter

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Dossier - Verdwijning van stukken - Onderzoek van de tenlasteleggingen - Plicht van de rechter - Recht van verdediging

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La cassation prononcée en raison de ce que, sans indiquer qu'elle a statué à l'unanimité de ses membres, la cour d'appel a ajouté aux peines infligées par le premier juge une confiscation et l'interdiction de droits énumérés à l'article 31 du Code pénal est limitée à ces dispositifs (1). (1) Voir R. Declercq, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, n° 955.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Condamnation - Interdiction de l'exercice de droits non prononcée par le premier juge - Défaut d'unanimité - Aggravation des peines - Illégalité

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Défaut d'unanimité - Aggravation des peines - Illégalité - Condamnation - Confiscation non prononcée par le premier juge

Les droits de la défense requièrent que la personne poursuivie puisse, en règle, non seulement contredire librement devant le juge tous les éléments qui lui sont régulièrement opposés, mais aussi faire valoir à sa décharge tout élément favorable ou exception; aucune disposition légale ni principe général du droit n'interdit toutefois au juge de statuer sur la base d'un dossier dont certaines pièces sont manquantes, pour autant qu'il tienne compte de cette disparition si elle paraît susceptible, en fait, d'entraver le libre et complet exercice des droits de défense (1). (1) Voir Cass., 3 février 2006, RG D.04.0018.F, Pas., 2006, n° 73.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Dossier - Disparition de pièces - Examen des préventions - Devoir du juge

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Matière répressive - Dossier - Disparition de pièces - Examen des préventions - Devoir du juge - Droits de la défense

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.12.1700.F

6 maart 2013

AC nr. ...

Inzake valsheid in geschriften en verduistering of diefstal voert de wet ten gunste van de burgerlijke partij geen wettelijk vermoeden in dat haar vrijstelt van de verplichting het bewijs te leveren van het misdrijf dat zij aangeeft en waarvoor zij klacht heeft ingediend, en dat tot gevolg zou hebben dat de beklaagde het bewijs van zijn onschuld moet leveren.

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Valsheid in geschrifte, verduistering of diefstal - Wettelijk vermoeden - Bewijslast

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast -

En matière de faux en écritures et de détournement ou de vol, la loi n'institue en faveur de la partie civile aucune présomption légale la dispensant de rapporter la preuve de l'infraction qu'elle dénonce ou dont elle se plaint, et qui aurait pour effet de mettre à charge de la personne prévenue la preuve de son innocence.

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Faux en écriture, détournement ou vol - Présomption légale - Charge de la preuve

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté

In strafzaken legt de wet de rechter geen enkele regel op waarvan hij de volkomenheid of de ontoereikendheid van het bewijs van een misdaad of wanbedrijf moet doen afhangen; de door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens verplichten hem niet om het bestaan van één van de bestanddelen van het misdrijf als bewezen te beschouwen, hoewel de gegevens van het strafdossier hem van het tegendeel overtuigen.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Door het Burgerlijk Wetboek ingevoerde vermoedens

En matière répressive, la loi n'impose au juge aucune règle de laquelle il doit faire dépendre la plénitude ou l'insuffisance de la preuve d'un crime ou d'un délit; les présomptions instituées par le Code civil ne lui font pas obligation de tenir l'existence d'un des éléments constitutifs de l'infraction pour avérée, alors que les éléments du dossier répressif emportent sa conviction du contraire.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Présomptions instituées par le Code civil

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Présomptions instituées par le Code civil

Artikel 1156 van het Burgerlijk Wetboek maakt geen deel uit van de regels die de bewijswaardering in strafzaken regelen.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikel 1156 van het Burgerlijk Wetboek - Toepassing in strafzaken

L'article 1156 du Code civil ne fait pas partie des règles gouvernant l'appréciation de la preuve en matière pénale.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Application des règles de droit civil - Article 1156 du Code civil - Application en matière pénale

Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek, krachtens welk het eigendomsrecht van een roerend goed kan voortkomen uit het nuttig bezit en de goede trouw, beschermt per definitie de kopers van de daarin bedoelde goederen en heeft geen betrekking op het bewijs van de misdrijven, dat vrij wordt beoordeeld; die bepaling verbiedt de strafrechter dus niet te oordelen dat er twijfel bestaat over de aan de persoon in wiens handen het goed werd gevonden, toegekende hoedanigheid van eigenaar.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van misdrijven

ERFENISSEN - Diefstal van een nalatenschap - Bewijs van het misdrijf - Artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek - Toepassing

L'article 2279 du Code civil, en vertu duquel le droit de propriété d'un bien meuble peut naître de la possession utile et de bonne foi, a pour vocation de protéger les acquéreurs des biens qu'elle vise et ne concerne pas la preuve des infractions, laquelle s'apprécie librement; cette disposition n'interdit dès lors pas au juge répressif de considérer qu'un doute existe quant à la qualité de propriétaire attribuée à la personne entre les mains de laquelle le bien a été trouvé.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Application des règles de droit civil - Article 2279 du Code civil - Application à la preuve des infractions

SUCCESSION - Vol successoral - Preuve de l'infraction - Article 2279 du Code civil - Application

Artikel 876 van het Gerechtelijk Wetboek, naar luid waarvan de rechtbank het aanhangige geschil berecht volgens de bewijsregels die van toepassing zijn op de aard van het geschil heeft geen betrekking op het strafgerecht in die zin dat het niet aan het strafgerecht staat om twee verschillende bewijsstelsels toe te passen naargelang het uitspraak doet over de strafvordering of over de burgerlijke rechtsvordering.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Artikel 876, Gerechtelijk Wetboek - Toepassing op de strafgerichten

L'article 876 du Code judiciaire aux termes duquel le tribunal juge le différend dont il est saisi selon les règles de preuve applicables à la nature du litige, ne concerne pas la juridiction répressive en ce sens qu'il n'appartient pas à celle-ci d'appliquer deux régimes de preuve différents selon qu'elle statue sur l'action publique ou sur l'action civile.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Article 876 du Code judiciaire - Application aux juridictions répressives

Het in artikel 1468 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vermoeden, volgens hetwelk roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, als onverdeeld tussen de echtgenoten worden beschouwd, verbiedt de strafrechter die uitspraak moet doen over het bestaan van een telastlegging diefstal van een nalatenschap, niet om op grond van zijn vrije beoordeling van de gegevens van de zaak te oordelen dat er twijfel blijft bestaan over het feit of de litigieuze goederen tot het vermogen van de eerstoverleden echtgenoot behoren.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Vermoeden bedoeld in artikel 1468 Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Vermoeden bedoeld in artikel 1468 Burgerlijk Wetboek - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

ERFENISSEN - Diefstal van een nalatenschap - Bewijs van het misdrijf - Vermoeden bedoeld in artikel 1468 Burgerlijk Wetboek - Toepassing

De artikelen 15 en 16 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering hebben niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een partij haar tegenstrever beschuldigt van diefstal van een nalatenschap, zich naar de regels van het burgerlijk of fiscaal recht moet gedragen om te bepalen of de zogenaamd onvreemde activa al dan niet tot het vermogen van de overledene behoorden; behalve in de in het voormelde artikel 16 bepaalde gevallen zijn de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek alleen van toepassing op het bewijs van overeenkomsten en niet van misdrijven.

ERFENISSEN - Diefstal van een nalatenschap - Bewijs van misdrijf - Toepassing van de burger- of fiscaalrechtelijke regels

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burgerrechtelijke regels - Artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek - Draagwijdte - Toepassing op het bewijs van een misdrijf

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Toepassing van de burger- of fiscaalrechtelijke regels - Artikelen 15 en 16 V.T.Sv.

De burgerlijke vermoedens die het bewijs van de eigendom tussen echtgenoten regelen, gelden niet voor de strafrechter die in de regel niet gehouden is door een rangorde tussen de verschillende toegelaten bewijsmiddelen.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Burgerlijke vermoedens die het bewijs van eigendom regelen tussen echtgenoten - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Burgerlijke vermoedens die het bewijs van eigendom regelen tussen echtgenoten - Toepassing op het bewijs van diefstal van een nalatenschap

ERFENISSEN - Diefstal van een nalatenschap - Bewijs van het misdrijf - Burgerlijke vermoedens die het bewijs van eigendom regelen tussen echtgenoten - Toepassing

La présomption visée à l'article 1468 du Code civil, suivant laquelle il y a lieu de réputer indivis entre les époux les biens meubles dont la propriété n'est pas établie dans le chef de l'un d'eux, n'interdit pas à la juridiction répressive chargée de statuer sur l'existence d'une prévention de vol successoral de considérer, sur la base de sa libre appréciation des éléments de la cause, qu'un doute subsiste quant à l'appartenance des biens litigieux au patrimoine de l'époux prédécédé.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Présomption visée à l'article 1468 du Code civil - Application à la preuve de l'infraction de vol successoral

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Présomption visée à l'article 1468 du Code civil - Application à la preuve de l'infraction de vol successoral

SUCCESSION - Vol successoral - Preuve de l'infraction - Présomption visée à l'article 1468 du Code civil - Application

Les articles 15 et 16 du titre préliminaire du Code de procédure pénale n'ont pas pour conséquence que, lorsqu'une partie impute à son adversaire un vol successoral, le juge pénal doive se conformer aux règles du droit civil ou fiscal pour déterminer si les actifs prétendument soustraits relevaient ou non du patrimoine laissé par le défunt; sauf dans les cas visés à l'article 16 précité, les articles 1349 et 1353 du Code civil ne s'appliquent qu'à la preuve des obligations et non à celle des infractions.

SUCCESSION - Vol successoral - Preuve de l'infraction - Application des règles de droit civil ou fiscal

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Application des règles de droit civil - Articles 1349 et 1353 du Code civil - Portée - Application à la preuve d'une infraction

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Application des règles de droit civil ou fiscal - Articles 15 et 16 du titre préliminaire du Code de procédure pénale

Les présomptions civiles régissant la preuve de la propriété entre époux ne s'imposent pas à la juridiction répressive qui n'est pas tenue, en règle, par une hiérarchie entre les divers modes de preuve admissibles.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Présomptions civiles régissant la preuve de la propriété entre époux - Application à la preuve de l'infraction de vol successoral

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Présomptions civiles régissant la preuve de la propriété entre époux - Application à la preuve de l'infraction de vol successoral

SUCCESSION - Vol successoral - Preuve de l'infraction - Présomptions civiles régissant la preuve de la propriété entre époux - Application

Een openbare weg is een weg open voor het verkeer, onafhankelijk van de officiële benaming, het uitzicht en het eigendomsrecht, waar het publiek in het algemeen toegelaten is om er te komen of er minstens geduld wordt (1). (1) Zie Cass. 12 okt. 2005, AR P.05.0686.F, AC 2005, nr. 504; P. Arnou en M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer Deel 1*, 2008 (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 28 - Openbare plaats - Openbare weg - Begrip

Une voie publique est une voie qui, indépendamment de sa dénomination officielle, de son aspect et des droits de propriété, est ouverte à la circulation et où, en général, le public est admis ou, à tout le moins, toléré (1). (1) Voir Cass., 12 octobre 2005, RG P.05.0686.F, Pas., 2005, n° 504; P. Arnou et M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer, T.I.*, 2008. (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 28 - Lieu public - Voie publique - Notion

Het staat aan de rechter om onaantastbaar in feite te oordelen of een plaats onder het begrip openbare plaats valt in de zin van artikel 28 Wegverkeerswet; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgtrekkingen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie Cass. 12 okt. 2005, AR P.05.0686.F, AC 2005, nr. 504; P. Arnou en M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer Deel 1*, 2008 (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 28 - Openbare plaats - Beoordeling

Il appartient au juge d'apprécier souverainement en fait si un lieu relève de la notion de lieu public au sens de l'article 28 de la loi relative à la police de la circulation routière; la Cour contrôle uniquement si le juge n'a pas déduit de ses constatations des conséquences qui leur sont étrangères ou ne peuvent être fondées sur celles-ci (1). (1) Voir Cass., 12 octobre 2005, RG P.05.0686.F, Pas., 2005, n° 504; P. Arnou et M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer, T.I.*, 2008. (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 28 - Lieu public - Appréciation

Niet-openbare terreinen die voor een zeker aantal personen toegankelijk zijn, zijn terreinen die hoewel zij privé zijn, voortdurend toegankelijk zijn voor bepaalde categorieën van personen, zoals aangestelden, klanten, leveranciers, bezoekers of passanten (1). (1) Zie Cass. 12 okt. 2005, AR P.05.0686.F, AC 2005, nr. 504; P. Arnou en M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer Deel 1*, 2008 (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 28 - Niet openbare terreinen die voor een zeker aantal personen toegankelijk zijn

Les terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes sont des terrains qui, quoique privés, sont accessibles en permanence à des catégories déterminées de personnes, telles que les préposés, clients, fournisseurs, visiteurs ou passagers (1). (1) Voir Cass., 12 octobre 2005, RG P.05.0686.F, Pas., 2005, n° 504; P. Arnou et M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; Larcier *Wet en duiding, Wegverkeer, T.I.*, 2008.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 28 - Terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes

Terreinen toegankelijk voor het publiek zijn terreinen waar het publiek al dan niet tegen betaling in het algemeen wordt toegelaten (1). (1) Zie Cass. 12 okt. 2005, AR P.05.0686.F, AC 2005, nr. 504; P. Arnou en M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; *Larcier Wet en duiding, Wegverkeer Deel 1*, 2008 (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 28 - Terreinen toegankelijk voor het publiek

Les terrains ouverts au public sont des terrains généralement accessibles au public, éventuellement moyennant paiement (1). (1) Voir Cass., 12 octobre 2005, RG P.05.0686.F, Pas., 2005, n° 504; P. Arnou et M. De Busscher, *Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet*, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1-2; *Larcier Wet en duiding, Wegverkeer, T.I.*, 2008. (F. Glorieux, G. Jocqué, R. Sierens Editors), 10.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 28 - Terrains ouverts au public

P.12.1724.N

17 september 2013

AC nr. ...

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijspraak van een beklaagde brengt de strafvordering niet voor de appelrechter; de appelrechter moet op het hoger beroep van de burgerlijke partij over diens burgerlijke rechtsvordering oordelen; hij moet onderzoeken of het feit dat ten laste van de beklaagde werd gelegd, bewezen is, ook wanneer de eerste rechter hem heeft vrijgesproken en tegen wiens vrijspraak geen hoger beroep is ingesteld: hij moet ook onderzoeken of dat misdrijf oorzaak is van de schade waarvan de burgerlijke partij vergoeding vordert.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Burgerlijke partij - Hoger beroep tegen vrijspraak beklaagde
- Art. 202 Wetboek van Strafvordering

L'appel formé par la partie civile contre un acquittement d'un prévenu ne saisit pas le juge d'appel de l'action publique; sur l'appel de la partie civile, le juge d'appel est appelé à statuer sur son action civile; il est tenu d'examiner si le fait ayant été mis à charge du prévenu est établi, même si le premier juge a prononcé l'acquittement à son égard qui n'a pas fait l'objet d'un appel: il doit également examiner si cette infraction est à l'origine du dommage pour lequel la partie civile réclame réparation.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Partie civile - Appel contre l'acquittement d'un prévenu
- Art. 202 Code d'Instruction criminelle

P.12.1727.N

10 december 2013

AC nr. ...

De bijzondere bewijswaarde van de vaststelling gesteund op de materiële bewijsmiddelen die door een automatisch werkend toestel wordt opgeleverd, zoals bepaald in artikel 62, derde lid, Wegverkeerswet, kan slechts worden weerlegd door een sluitend tegenbewijs; het feit dat er twijfel bestaat, volstaat niet om dat tegenbewijs te leveren (1). (1) Zie Cass. 17 maart 1953, AC, 1952, 386; Cass. 29 jan. 1986, AC, 1985-86, nr. 335; Cass. 8 dec. 1970, RW, 1971-72, 470; DECLERCQ, R., *Beginselen van Strafrechtspleging*, 5° ed., 2010, p. 931, nr. 2091.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Wegverkeerswet - Snelheidsovertreding - Vaststelling door een automatisch werkend toestel - Bijzondere bewijswaarde - Twijfel

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Wegverkeerswet - Snelheidsovertreding - Vaststelling door een automatisch werkend toestel - Bijzondere bewijswaarde - Weerlegging

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Vaststelling door een

La valeur probante spéciale attachée à une constatation fondée sur des preuves matérielles fournies par un appareil fonctionnant automatiquement au sens de l'article 62, alinéa 3, de la loi relative à la police de la circulation routière ne peut être renversée que par une preuve contraire solide; la persistance d'un doute ne suffit pas à apporter cette preuve contraire (1). (1) Voir Cass., 17 mars 1952, Pas., 1952, 439; Cass. 29 janvier 1986, Pas., 1986, n 335; Cass. 8 décembre 1970, R.W. 1971-72, 470; DECLERCQ, R., *Beginselen van de Strafrechtspleging*, 5° éd., 2010, p. 931, n 2091.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Loi relative à la police de la circulation routière - Excès de vitesse - Constatation effectuée à l'aide d'un appareil fonctionnant automatiquement - Valeur probante spéciale - Doute

PREUVE - Matière répressive - Divers - Loi relative à la police de la circulation routière - Excès de vitesse - Constatation effectuée à l'aide d'un appareil fonctionnant automatiquement - Valeur probante spéciale - Renversement

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière -

automatisch werkend toestel - Bijzondere bewijswaarde - Twijfel

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Vaststelling door een automatisch werkend toestel - Bijzondere bewijswaarde - Weerlegging

Een substituut-procureur des Konings oefent in de rechtspleging alle prerogatieven van de procureur des Konings uit en ondertekent bijgevolg de akten van de rechtspleging in die laatste hoedanigheid (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5^e ed., 2010, p. 31, nr. 42.

OPENBAAR MINISTERIE - Substituut-procureur des Konings - Bevoegdheid en opdracht - Uitoefening van de prerogatieven van de procureur des Konings - Gevolg - Ondertekening van de akten van de rechtspleging

Geen enkele wetsbepaling vereist dat het origineel van de cassatieakte zich in het dossier zou bevinden; het volstaat dat het dossier een gelijkvormig uittreksel bevat van de cassatieakte waarvan het origineel berust ter griffie van het rechtscollege waar het cassatieberoep werd aangetekend.

CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet - Stukken van de rechtspleging - Origineel van de cassatieakte - Voeging aan het dossier - Verplichting

Dispositions légales - Article 62 - Constatation effectuée à l'aide d'un appareil fonctionnant automatiquement - Valeur probante spéciale - Doute

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Constatation effectuée à l'aide d'un appareil fonctionnant automatiquement - Valeur probante spéciale - Renversement

Le substitut du procureur du Roi exerce au cours de la procédure toutes les prérogatives du procureur du Roi et, en conséquence, signe les actes de procédure en cette qualité (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van de Strafrechtspleging, 5e éd., 2010, p. 31, n° 42.

MINISTERE PUBLIC - Substitut du procureur du Roi - Compétence et mission - Exercice des prérogatives du procureur du Roi - Conséquence - Signature des actes de la procédure

Aucune disposition légale ne requiert que l'original de l'acte du pourvoi figure au dossier; il suffit que le dossier contienne un extrait conforme de l'acte du pourvoi dont l'original a été déposé au greffe de la juridiction auprès de laquelle le pourvoi en cassation a été formé.

POURVOI EN CASSATION - Généralités - Pièces de la procédure - Original de l'acte du pourvoi - Jonction au dossier - Obligation

P.12.1735.N

8 oktober 2013

AC nr. ...

Uit het bijzonder karakter van de geldboete inzake douane en accijnzen, gelijk aan de ontdoken rechten of taksen of een veelvoud ervan, volgt dat wanneer verschillende dergelijke feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, de krachtens artikel 65 Strafwetboek uit te spreken enige geldboete moet worden berekend op de som van de door die misdrijven ontdoken rechten en taksen (1). (1) Cass. 13 jan. 2004, AR P.03.0646.N, AC 2004, nr. 16; Cass. 21 jan. 2004, AR P.03.1336.F, AC 2004, nr. 34; Cass. 20 april 2004, AR P.03.0717.N, AC 2004, nr. 206; Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0247.N, AC 2005, nr. 361; Cass. 12 feb. 2008, AR P.07.1546.N, AC 2008, nr. 104.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Verschillende misdrijven - Eenzelfde misdadig opzet - Geldboete - Bijzonder karakter - Gevolg - Wijze van berekening

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Straftoemeting - Samenloop - Verschillende misdrijven - Eenzelfde misdadig opzet - Douane en accijnzen - Geldboete - Bijzonder karakter - Gevolg - Wijze van berekening

STRAF - Samenloop - Meerdaadse - Verschillende misdrijven - Eenzelfde misdadig opzet - Douane en accijnzen - Geldboete - Bijzonder karakter - Gevolg - Wijze van berekening

Il résulte du caractère spécial de l'amende en matière de douanes et accises, égale aux droits et taxes dus ou à un multiple des droits et taxes dus, que, lorsque différents faits similaires constituent l'exécution successive et continue d'une même intention délictueuse, la seule amende à prononcer en vertu de l'article 65 du Code pénal doit être calculée sur le total des droits et taxes détournés par ces infractions (1). (1) Cass., 13 janvier 2004, RG P.03.0646.N, Pas., 2004, n° 16; Cass., 21 janvier 2004, RG P.03.1336.F, Pas., 2004, n° 34; Cass., 20 avril 2004, RG P.03.0717.N, Pas., 2004, n° 206; Cass., 21 juin 2005, RG P.05.0247.N, Pas., 2005, n° 361; Cass., 12 février 2008, RG P.07.1546.N, Pas., 2008, n° 104.

DOUANES ET ACCISES - Pluralité d'infractions - Une même intention délictueuse - Amende - Caractère spécial - Conséquence - Mode de calcul

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Taux de la peine - Concours - Pluralité d'infractions - Une même intention délictueuse - Douanes et accises - Amende - Caractère spécial - Conséquence - Mode de calcul

PEINE - Concours - Concours matériel - Pluralité d'infractions - Une même intention délictueuse - Douanes et accises - Amende - Caractère spécial - Conséquence - Mode de calcul

De omvang van de benadeling van de schuldeisers vormt een zelfstandige reden op grond waarvan de strafrechter de beslissing verantwoordt om de beklagde geen opschorting te verlenen.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting - Weigering

- Art. 3 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

L'ampleur du préjudice des créanciers constitue un motif distinct sur la base duquel le juge pénal justifie la décision de ne pas accorder la suspension au prévenu.

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Suspension simple - Refus

- Art. 3 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Opdat de verbeurdverklaring van de in artikel 42, 3°, Strafwetboek vermelde vermogensvoordelen of van de in artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek bedoelde overeenstemmende geldwaarde daarvan kan worden uitgesproken tegen degene die als dader, mededader of medeplichtige wordt veroordeeld voor het misdrijf dat de vermogensvoordelen heeft voortgebracht, is niet vereist dat die vermogensvoordelen zijn eigendom zijn of in zijn vermogen zijn toegetreden, noch dat hij zich heeft verrijkt; die verbeurdverklaring kan worden uitgesproken ongeacht het voordeel dat hij uit het misdrijf heeft gehaald of de bestemming die hij later aan de vermogensvoordelen heeft gegeven (1). (1) Cass. 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, AC 2004, nr. 347 en Cass. 9 mei 2007, AR P.06.1673.F, AC 2007, nr. 239 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen - Bestemming

Afin que la confiscation des avantages patrimoniaux énoncés à l'article 42, 3°, du Code pénal ou de leur valeur monétaire correspondante visée à l'article 43bis, alinéa 2, du Code pénal puisse être ordonnée à l'encontre de la personne condamnée à titre d'auteur, co-auteur ou complice du chef de l'infraction ayant produit les avantages patrimoniaux, il n'est pas requis que ces avantages patrimoniaux relèvent de sa propriété ou qu'ils soient entrés dans son patrimoine, ni que cette personne se soit enrichie; cette confiscation peut être prononcée nonobstant l'avantage que cette personne a tiré de l'infraction ou la destination qu'elle aura donné ultérieurement aux avantages patrimoniaux (1). (1) Cass., 22 juin 2004, RG P.04.0397.N, Pas., 2004, n° 347 et Cass., 9 mai 2007, RG P.06.1673.F, Pas., 2007, n° 239, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch.

PEINE - Autres Peines - Confiscation - Avantages patrimoniaux - Destination

De woorden "eens anders driften" in artikel 379, eerste lid, Strafwetboek, dat strafbaar stelt "hij die een aanslag tegen de zeden pleegt doordat hij, ten einde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht opwekt, begunstigt of vergemakkelijkt", dienen gelezen te worden ten aanzien van degene die "opwekt, vergemakkelijkt of begunstigt", zodat de minderjarige een "ander" is in de door dit wetsartikel bedoelde zin (1). (1) Zie Cass. 8 sept. 1992, AR 5375, AC 1991-1992, nr. 596.

ONTUCHT EN PROSTITUTIE - Artikel 379, Strafwetboek - Eens anders driften

Les termes "les passions d'autrui" figurant à l'article 379, alinéa 1er, du Code pénal qui rend punissable "quiconque aura attenté aux mœurs en excitant, favorisant ou facilitant, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche, la corruption ou la prostitution d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe" doivent être entendus à l'égard de celui que "excite, facilite ou favorise" de sorte que le mineur correspond à la notion "d'autrui" au sens de cette disposition légale (1). (1) Voir Cass., 8 sept. 1992, RG 5375, Pas., 1992, n° 596.

DEBAUCHE ET PROSTITUTION - Code pénal, article 379 - Les passions d'autrui

De door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bepaalde herstellvordering valt gelet op haar aard en doelstellingen niet onder het begrip burgerlijke belangen in de zin van artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zodat bij de behandeling van en de uitspraak over de herstellvordering door het strafgerecht de aanwezigheid van het openbaar ministerie noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 8 sept. 2009, AR P.09.0341.N, AC 2009, nr. 483 met concl. O.M.; Cass. 3 sept. 2013, AR P.12.1041.N, AC 2013, nr. ...

HUISVESTING - Vlaamse Wooncode - Herstelvordering - Begrip - Gevolg - Samenstelling van het strafgerecht

- Artt. 190, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering

OPENBAAR MINISTERIE - Vlaamse Wooncode - Herstelvordering - Begrip - Gevolg - Samenstelling van het strafgerecht

- Artt. 190, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Vlaamse Wooncode - Herstelvordering - Begrip - Gevolg - Samenstelling van het strafgerecht

- Artt. 190, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering

L'action en réparation visée à l'article 20bis du Code flamand du logement ne relève pas, eu égard à sa nature et à ses objectifs, de la notion d'intérêts civils au sens de l'article 4, alinéa 12, du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, de sorte que la présence du ministère public est nécessaire lors de l'instruction de l'action en réparation et du prononcé de la décision par la juridiction répressive (1). (1) Voir Cass., 8 septembre 2009, RG P.09.0341.N, Pas., 2009, n° 483 et les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C.; Cass., 3 septembre 2013, RG P.12.1041.N, Pas., 2013, n° ...

LOGEMENT - Code flamand du Logement - Action en réparation - Notion - Conséquence - Composition de la juridiction répressive

- Art. 190, 210 et 211 Code d'Instruction criminelle

MINISTERE PUBLIC - Code flamand du Logement - Action en réparation - Notion - Conséquence - Composition de la juridiction répressive

- Art. 190, 210 et 211 Code d'Instruction criminelle

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Code flamand du Logement - Action en réparation - Notion - Conséquence - Composition de la juridiction répressive

- Art. 190, 210 et 211 Code d'Instruction criminelle

P.12.1779.F

6 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

WRAKING - Strafzaken - Deskundige - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

EXPERTISE - Matière répressive - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

RECUSATION - Matière répressive - Expert - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

WRAKING - Strafzaken - Deskundige - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Verzoek tot wraking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger beroep - Onregelmatige aanhangigmaking - Controlebevoegdheid op de regelmatigheid van de rechtspleging

La décision d'irrecevabilité de l'appel formé par des inculpés contre l'ordonnance du juge d'instruction qui rejette une requête en récusation et en remplacement des experts, n'est pas définitive puisqu'elle n'épuise pas la juridiction du juge pénal, que l'irrecevabilité de l'appel a été décrétée pour un motif qui, en soi, ne fait pas obstacle à l'introduction d'une nouvelle demande, et que la nullité invoquée à l'appui de la demande en récusation n'est pas couverte par l'arrêt attaqué (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECUSATION - Matière répressive - Expert - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

EXPERTISE - Matière répressive - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision d'irrecevabilité - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

La requête en récusation et en remplacement des experts et l'appel formé par des inculpés contre l'ordonnance du juge d'instruction qui la rejette, ne saisissent pas la chambre des mises en accusation d'une demande tendant à faire contrôler la régularité de la procédure dès lors que la juridiction d'instruction d'appel détient ce pouvoir de contrôle quelle que soit la cause de sa saisine, pour autant cependant que celle-ci soit régulière (1). (1) Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1545.F, Pas., 2003, n° 618.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Requête en récusation et en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Saisine irrégulière - Pouvoir de contrôler la régularité de la procédure

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling -
Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Verzoek tot
waking en vervanging van een deskundige - Beslissing tot
afwijzing - Hoger beroep - Onregelmatige aanhangigmaking -
Controlebevoegdheid op de regelmatigheid van de rechtspleging

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering
DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Verzoek tot waking en
vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger
beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige
aanhangigmaking - Controlebevoegdheid op de regelmatigheid van
de rechtspleging

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering
WRAKING - Strafzaken - Deskundige - Verzoek tot waking en
vervanging van een deskundige - Beslissing tot afwijzing - Hoger
beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige
aanhangigmaking - Controlebevoegdheid op de regelmatigheid van
de rechtspleging

- Artt. 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle
JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation -
Contrôle de la régularité de la procédure - Requête en récusation et
en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Saisine
irrégulière - Pouvoir de contrôler la régularité de la procédure

- Art. 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle
EXPERTISE - Matière répressive - Requête en récusation et
remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des
mises en accusation - Saisine irrégulière - Pouvoir de contrôler la
régularité de la procédure

- Art. 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle
RECUSATION - Matière répressive - Expert - Requête en récusation et
en remplacement d'expert - Décision de rejet - Appel - Chambre des
mises en accusation - Saisine irrégulière - Pouvoir de contrôler la
régularité de la procédure

- Art. 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

De termijnen waarmee de wet het onderzoek van en de
uitspraak over de waking gepaard doet gaan en de
opschortende werking die zij aan die vordering toekent,
houden in dat zij als spoedeisend moet worden
beschouwd in de zin van artikel 26, §3, van de wet van 6
januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

GRONDWETTELIJK HOF - Strafzaken - Prejudiciële vraag -
Verplichting tot het stellen van de vraag - Spoedeisend karakter van
de vordering - Wrakingsprocedure

PREJUDICIEEL GESCHIL - Strafzaken - Grondwettelijke Hof -
Verplichting tot het stellen van de vraag - Spoedeisend karakter van
de vordering - Wrakingsprocedure

WRAKING - Strafzaken - Wrakingsprocedure - Prejudiciële vraag aan
het Grondwettelijk Hof - Verplichting tot het stellen van de vraag -
Spoedeisend karakter van de vordering

Les délais dont la loi assortit l'examen et le jugement de
la récusation ainsi que l'effet suspensif qu'elle attache à
cette demande impliquent que celle-ci doit être
considérée comme urgente au sens de l'article 26, §3,
de la loi du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Matière répressive - Question
préjudicielle - Obligation de poser la question - Caractère urgent de
la demande - Procédure en récusation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Matière
répressive - Cour constitutionnelle - Obligation de poser la question -
Caractère urgent de la demande - Procédure en récusation

RECUSATION - Matière répressive - Procédure en récusation -
Question préjudicielle à la Cour constitutionnelle - Obligation de
poser la question - Caractère urgent de la demande

P.12.1784.N

5 november 2013

AC nr. ...

De afwezigheid van verzet door de magistraat van het
openbaar ministerie voor de eerste rechter tegen een
voorgenomen beslissing om de behandeling van een
strafzaak onbepaald uit te stellen, belet het openbaar
ministerie niet tegen die beslissing hoger beroep aan te
tekenen, zo die beslissing de uitoefening van de
strafvordering in het gedrang kan brengen (1) (2) (3). (1)
Zie: Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC 1993, nr.
365; Cass. 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, AC 1998, nr.
283; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1592.N, AC 2010, nr.
229 met concl. O.M.; Cass. 14 dec. 2010, AR
P.10.0671.N, AC 2010, nr. 741. (2) Zie: Cass. 6 sept.
2011, AR P.11.0501.N., AC 2011, nr. 452. (3) Zie: Cass.
18 maart 2003, AR P.02.1357.N, AC 2003, nr. 174.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) -
Beslissingen en partijen - Beslissing die de uitoefening van de
strafvordering in het gedrang kan brengen - Beslissing tot
onbepaald uitstel - Hoger beroep van het openbaar ministerie -

Le défaut d'opposition par le magistrat du ministère
public devant le premier juge contre une décision prise
en vue de remettre l'instruction d'une affaire pénale à
une date indéterminée, n'empêche pas le ministère
public d'interjeter appel contre cette décision, si celle-ci
peut faire obstacle à l'exercice de l'action publique (1)
(2) (3). (1) Voir Cass., 22 septembre 1993, RG
P.93.0420.N, Pas., 1993, n° 365; Cass., 2 juin 1998, RG
P.96.1587.N, Pas., 1998, n° 283; Cass., 30 mars 2010, RG
P.09.1592.N, Pas., 2010, n° 229 et les conclusions du
M.P. publiées à leur date dans A.C.; Cass., 14 décembre
2010, RG P.10.0671.N, Pas., 2010, n° 741. (2) Voir Cass.,
6 septembre 2011, RG P.11.0501.N, Pas., 2011, n° 452.
(3) Voir Cass., 18 mars 2003, RG P.02.1357.N, Pas.,
2003, n° 174.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) -
Décisions et parties - Décision pouvant faire obstacle à l'exercice de
l'action publique - Décision de remise à une date indéterminée -
Appel du ministère public - Recevabilité

Ontvankelijkheid

OPENBAAR MINISTERIE - Strafzaken - Hoger beroep - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering in het gedrang kan brengen - Beslissing tot onbepaald uitstel - Ontvankelijkheid

De dagvaarding houdende vaststelling van een strafzaak voor de appelrechters ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie houdt in dat de beklaagde is uitgenodigd zich te verweren over alle aspecten van de zaak die in hoger beroep aan bod kunnen komen; er bestaat dan ook voor de appelrechters geen verplichting om aan een beklaagde die enkel verweer voert omtrent de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep en die wat betreft het verweer ten gronde vraagt voorbehoud te verlenen, hem dit voorbehoud toe te kennen.

DAGVAARDING - Strafzaken - Hoger beroep van het openbaar ministerie

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Openbaar ministerie - Dagvaarding

De in strafzaken toepasselijke bepaling van artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek beoogt uitsluitend beslissingen van louter administratieve aard die betrekking hebben op de werking van het rechtscollege, de samenstelling van de zetel of het verloop van de rechtszitting, maar geen beslissingen die de belangen van partijen kunnen schaden of die een beoordeling inhouden van een feitenkwestie of de oplossing van een rechtsvraag (1). (1) Zie: Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC 1993, nr. 365; Cass. 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, AC 1998, nr. 283; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1592.N, AC 2010, nr. 229 met concl. O.M.; Cass. 14 dec. 2010, AR P.10.0671.N, AC 2010, nr. 741.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissingen of maatregelen van inwendige aard

- Art. 1046 Gerechtelijk Wetboek

De omstandigheid dat een onbepaald uitstel de uitoefening van de strafvordering in het gedrang kan brengen, heeft tot gevolg dat de beslissing van onbepaald uitstel geen maatregel van inwendige aard is in de zin van artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek; daartoe is niet vereist dat de uitoefening van de strafvordering door de betwiste beslissing daadwerkelijk wordt geschaad (1) (2). (1) Zie: Cass. 6 sept. 2011, AR P.11.0501.N., AC 2011, nr. 452. (2) Zie: Cass. 18 maart 2003, AR P.02.1357.N, AC 2003, nr. 174.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing tot onbepaald uitstel - Beslissing die de strafvordering in het gedrang kan brengen - Gevolg

- Art. 1046 Gerechtelijk Wetboek

MINISTERE PUBLIC - Matière répressive - Appel - Décision pouvant faire obstacle à l'exercice de l'action publique - Décision de remise à une date indéterminée - Recevabilité

La citation fixant une cause pénale devant les juges d'appel à la suite de l'appel du ministère public implique que le prévenu est invité à se défendre sur tous les aspects de la cause pouvant être abordés en degré d'appel; les juges d'appel ne sont, dès lors, pas tenus d'accorder une réserve à un prévenu qui se borne à présenter sa défense à propos de l'irrecevabilité de l'appel et qui demande qu'une réserve lui soit accordée au fond.

CITATION - Matière répressive - Appel du ministère public

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Ministère public - Citation

La disposition de l'article 1046 du Code judiciaire applicable en matière répressive vise exclusivement les décisions purement administratives concernant le fonctionnement de la juridiction, la composition du siège ou le déroulement de l'audience, mais pas les décisions pouvant porter atteinte aux intérêts des parties ou qui impliquent une appréciation à propos d'une question de fait ou la solution d'une question juridique (1). (1) Voir Cass., 22 septembre 1993, RG P.93.0420.N, Pas., 1993, n° 365; Cass., 2 juin 1998, RG P.96.1587.N, Pas., 1998, n° 283; Cass., 30 mars 2010, RG P.09.1592.N, Pas., 2010, n° 229 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.; Cass., 14 décembre 2010, RG P.10.0671.N, Pas., 2010, n° 741.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Décisions ou mesures d'ordre

- Art. 1046 Code judiciaire

Il résulte de la circonstance qu'une remise à une date indéterminée puisse faire obstacle à l'exercice de l'action publique que la décision de remise à une date indéterminée ne constitue pas une mesure d'ordre au sens de l'article 1046 du Code judiciaire; à cet égard, il n'est pas requis qu'il soit effectivement porté atteinte à l'action publique par la décision contestée (1) (2). (1) Voir Cass., 6 septembre 2011, RG P.11.0501.N, Pas., 2011, n° 452. (2) Voir Cass., 18 mars 2003, RG P.02.1357.N, Pas., 2003, n° 174.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Décision de remise à une date indéterminée - Décision pouvant faire obstacle à l'exercice de l'action publique - Conséquence

- Art. 1046 Code judiciaire

Het ontvankelijk verklaren van het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een beslissing waarbij de behandeling van een strafzaak onbepaald wordt uitgesteld, heeft niet tot gevolg dat de beklaagde en het openbaar ministerie niet langer over gelijke wapens zouden beschikken.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing tot onbepaald uitstel - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Beslissing die het hoger beroep ontvankelijk verklaart - Beginsel van wapengelijkheid

OPENBAAR MINISTERIE - Strafzaken - Hoger beroep - Beslissing tot onbepaald uitstel - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Beslissing waarbij het hoger beroep ontvankelijk wordt verklaard - Beginsel van wapengelijkheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering in het gedrang kan brengen - Beslissing tot onbepaald uitstel - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Beslissing waarbij het hoger beroep ontvankelijk wordt verklaard - Beginsel van wapengelijkheid

Uit de enkele omstandigheid dat een vonnis de beslissing van de eerste rechter vernietigt, de zaak tot zich trekt en erover zelf uitspraak doet bij wege van een nieuwe beslissing, kan geen schending van artikel 14.5 IVBPR en artikel 2 Zevende Aanvullend Protocol EVRM, noch een miskennis van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie: Cass. 7 mei 2003, AR P.03.0122.F, AC 2003, nr. 276; Cass. 2 sept. 2003, AR P.01.0980.N, AC 2003, nr. 408; Cass. 3 sept. 2013, AR P.12.1645.N, AC 2013, nr. 416.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 2, Zevende Aanvullend Protocol EVRM - Recht op beoordeling schuldigverklaring of veroordeling door een hoger gerecht - Beslissing in eerste aanleg - Hoger beroep - Vernietiging van de beslissing in eerste aanleg - Evocatie - Uitspraak bij wege van nieuwe beslissing - Verenigbaarheid

- Art. 2 Zevende Aanvullend Protocol EVRM

- Art. 14.5 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.5 - Recht op uitspraak in twee instanties - Beslissing in eerste aanleg - Hoger beroep - Vernietiging van de beslissing in eerste aanleg - Evocatie - Uitspraak bij wege van nieuwe beslissing - Verenigbaarheid

- Art. 2 Zevende Aanvullend Protocol EVRM

- Art. 14.5 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Le fait de déclarer recevable l'appel du ministère public dirigé contre la décision remettant à une date indéterminée l'instruction d'une affaire pénale n'a pas pour conséquence que le prévenu et le ministère public ne disposent plus de l'égalité des armes.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Décision de remise à une date indéterminée - Appel du ministère public - Décision déclarant l'appel recevable - Principe de l'égalité des armes

MINISTÈRE PUBLIC - Matière répressive - Appel - Décision de remise à une date indéterminée - Appel du ministère public - Décision déclarant l'appel recevable - Principe de l'égalité des armes

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Décision pouvant faire obstacle à l'exercice de l'action publique - Décision de remise à une date indéterminée - Appel du ministère public - Décision déclarant l'appel recevable - Principe de l'égalité des armes

Il ne peut se déduire de la seule circonstance qu'un jugement annule la décision du premier juge, évoque la cause et statue lui-même par voie de nouvelle décision, ni une violation de l'article 14.5 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques et de l'article 2 du Septième protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni une violation des droits de la défense (1). (1) Voir Cass., 7 mai 2003, RG P.03.0122.N, Pas., 2003, n° 276; Cass., 2 septembre 2003, RG P.01.0980.N, Pas., 2003, n° 408; Cass., 3 septembre 2013, RG P.12.1645.N, Pas., 2013, n° 416.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Article 2 du Septième Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Droit d'apprécier une déclaration de culpabilité ou une condamnation par une juridiction supérieure - Décision rendue en première instance - Appel - Annulation de la décision en première instance - Evocation - Décision par voie de nouvelle décision - Compatibilité

- Art. 2 Septième Protocole additionnel à la Conv. D.H.

- Art. 14, § 5 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 5 - Droit à un double degré de juridiction - Décision rendue en première instance - Appel - Annulation de la décision en première instance - Evocation - Décision par voie de nouvelle décision - Compatibilité

- Art. 2 Septième Protocole additionnel à la Conv. D.H.

- Art. 14, § 5 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

Uit artikel 47sexies, §1, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat er ook sprake is van een observatie als bedoeld in deze wetsbepaling, wanneer er een stelselmatige waarneming is van personen, hun aanwezigheid en gedrag, of van bepaalde zaken, plaatsen of gebeurtenissen, uitgevoerd door de gespecialiseerde eenheden van de federale politie.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Stelselmatige observatie - Observatie door gespecialiseerde eenheden

Il résulte de l'article 47sexies, §1er, alinéas 1er et 2, du Code d'instruction criminelle, qu'il est également question d'observation telle que visée à ladite disposition légale, lorsqu'il y a observation systématique de personnes, de leur présence ou de leur comportement, ou de choses, de lieux ou d'événements déterminés, dont l'exécution est assurée par les unités spécialisées de la police fédérale.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Observation systématique - Observation par des unités spécialisées

P.12.1812.F

13 maart 2013

AC nr. ...

De verzekeraar die het voordeel van een in de polis op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst gesteld uitsluitingsbeding aanvoert, heeft noodzakelijkerwijs het bestaan aangevoerd van een geval van grove schuld, dat op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst is bepaald; uit het feit dat de bodemrechter hem tegenwerpt dat het door hem als toepasselijk aangevoerde beding, dat niet is, omdat een van de toepassingsvoorwaarden ervan niet is vervuld, kan bijgevolg geen miskennis van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging van de voormelde verzekeraar worden afgeleid.

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekeraar roept het voordeel in van het in de polis gestelde uitsluitingsbeding - Bodemrechter werpt tegen dat een van de toepassingsvoorwaarden van de uitsluitingsgrond niet is voltrokken - Beschikkingsbeginsel en recht van verdediging - Miskennis

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Verzekeraar roept het voordeel in van het in de polis gestelde uitsluitingsbeding - Bodemrechter werpt tegen dat een van de toepassingsvoorwaarden van de uitsluitingsgrond niet is voltrokken - Algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd - Miskennis

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafvordering - Verzekeraar roept het voordeel in van het in de polis gestelde uitsluitingsbeding - Bodemrechter werpt tegen dat een van de toepassingsvoorwaarden van de uitsluitingsgrond niet is voltrokken - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Miskennis

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

En réclamant le bénéfice d'une clause d'exclusion stipulée dans la police sur la base de l'article 8, alinéa 2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, l'assureur a nécessairement invoqué l'existence d'un cas de faute lourde déterminé de manière expresse et limitative dans le contrat; une méconnaissance du principe dispositif ou des droits de la défense dudit assureur ne saurait dès lors se déduire de la circonstance que le juge du fond lui a opposé que la clause qu'il a lui-même invoquée comme étant applicable ne l'est pas parce qu'une de ses conditions d'application n'est pas réalisée.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assureur réclamant le bénéfice d'une clause d'exclusion stipulée dans la police - Juge du fond opposant qu'une des conditions d'application de la clause d'exclusion n'est pas réalisée - Principe dispositif et droits de la défense - Violation

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Assureur réclamant le bénéfice d'une clause d'exclusion stipulée dans la police - Juge du fond opposant qu'une des conditions d'application de la clause d'exclusion n'est pas réalisée - Principe général du droit dit principe dispositif - Violation

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Assureur réclamant le bénéfice d'une clause d'exclusion stipulée dans la police - Juge du fond opposant qu'une des conditions d'application de la clause d'exclusion n'est pas réalisée - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Violation

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

De juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen en die zijn afgeleid uit de aan tegenspraak onderworpen feiten en stukken, zijn redenen die de rechter ambtshalve kan aanvullen; die argumenten zijn geen afzonderlijke middelen daar zij deel uitmaken van de aanspraken van de partijen.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen - Afzonderlijke middelen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd - Juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen - Afzonderlijke middelen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Les arguments de droit qui complètent la thèse d'une partie et qui se déduisent des faits et pièces dans le débat constituent des motifs que le juge peut suppléer d'office; ces arguments ne sont pas des moyens distincts parce qu'ils sont inclus dans les prétentions des parties.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Arguments de droit complétant la thèse d'une partie - Moyens distincts

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Principe général du droit dit principe dispositif - Arguments de droit complétant la thèse d'une partie - Moyens distincts

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

P.12.1813.F

30 januari 2013

AC nr. ...

De motivering van het arrest van het hof van assisen dat erop wijst dat rekening dient te worden gehouden met het ontbreken van een relevant gerechtelijk verleden en met het gemis aan affectie van de beschuldigde tijdens zijn jeugd, zonder dat het die gegevens echter als verzachtende omstandigheden aanmerkt, is niet dubbelzinnig aangezien geen maximumstraf wordt opgelegd en het arrest geen toepassing of melding maakt van de artikelen 79 en 80 van het Strafwetboek.

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Motivering van de straf - Gegevens ten gunste van de beschuldigde die niet als verzachtende omstandigheden in aanmerking zijn genomen

- Art. 344 Wetboek van Strafvordering

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Hof van assisen - Veroordeling - Motivering van de straf - Gegevens ten gunste van de beschuldigde die niet als verzachtende omstandigheden in aanmerking zijn genomen

- Art. 344 Wetboek van Strafvordering

Onder het in artikel 33 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken bedoelde deskundigenverslag, dat oplegt dat het verslag in de taal van de rechtspleging wordt opgesteld, wordt het verslag verstaan van de uitvoering van zijn opdracht, dat de deskundige, ondertekend en met eedaflegging, toezendt aan de rechter die hem daarmee heeft belast; digitaal ingewonnen of aan een wetenschappelijk tijdschrift ontleende documentatie die door de deskundige op de zitting is neergelegd, wordt niet beschouwd als een verslag in de zin van de voormelde bepaling en evenmin als een akte van de rechtspleging in de zin van artikel 38 van de voormelde wet.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Gebruik der talen - Verplichting om het verslag in de taal van de rechtspleging op te maken

- Artt. 33 en 38 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in

La motivation de l'arrêt de la cour d'assises qui relève qu'il y a lieu de tenir compte de l'absence d'antécédent judiciaire significatif et des carences affectives dont l'accusé a souffert durant son enfance, sans élever toutefois ces éléments au rang de circonstances atténuantes, n'est pas entaché d'ambiguïté dès lors qu'elle n'est pas assortie de la peine maximale et que l'arrêt ne fait ni application ni mention des articles 79 et 80 du Code pénal.

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Motivation de la peine - Éléments en faveur de l'accusé non élevés au rang de circonstances atténuantes

- Art. 344 Code d'Instruction criminelle

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Cour d'assises - Condamnation - Motivation de la peine - Éléments en faveur de l'accusé non élevés au rang de circonstances atténuantes

- Art. 344 Code d'Instruction criminelle

Le rapport d'expertise visé par l'article 33 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire imposant la rédaction du rapport dans la langue de la procédure, s'entend du compte rendu de l'exécution de sa mission que l'expert adresse, sous sa signature et en prêtant serment, au juge l'ayant mandé à cette fin; une documentation informatique ou puisée dans une revue scientifique et déposée à l'audience par l'expert ne constitue ni un rapport au sens de la disposition précitée ni un acte de procédure au sens de l'article 38 de ladite loi.

EXPERTISE - Matière répressive - Emploi des langues - Obligation d'établir le rapport dans la langue de la procédure

- Art. 33 et 38 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en

gerechtszaken

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Deskundigenonderzoek - Gebruik der talen - Verplichting om het verslag in de taal van de rechtspleging op te maken

- Artt. 33 en 38 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Deskundigenonderzoek - Verplichting om het verslag in de taal van de rechtspleging op te maken

- Artt. 33 en 38 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

matière judiciaire

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Expertise - Emploi des langues - Obligation d'établir le rapport dans la langue de la procédure

- Art. 33 et 38 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Expertise - Obligation d'établir le rapport dans la langue de la procédure

- Art. 33 et 38 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

De wetsbepalingen inzake het onderzoek van de zaak op de zitting van het hof van assisen bepalen niet dat de voorzitter op straffe van nietigheid van de getuigenverklaring en van de daaropvolgende rechtspleging, de getuigenis moet "afsluiten" en, met toestemming van alle partijen, de getuige machtiging moet verlenen zich terug te trekken.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Onderzoek van de zaak op de zitting - Getuige - Vormvereisten voor het afsluiten van de verklaring - Op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten

- Art. 302 Wetboek van Strafvordering

Les dispositions légales relatives à l'examen de la cause à l'audience de la cour d'assises ne prévoient pas qu'à peine de nullité de la déposition et de la procédure subséquente, le président doit "clôturer" le témoignage et, de l'accord de toutes les parties, autoriser le témoin à se retirer.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Examen de la cause à l'audience - Témoin - Formalités de clôture de la déposition - Formalités prescrites à peine de nullité

- Art. 302 Code d'Instruction criminelle

P.12.1819.N

12 maart 2013

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of het openbaar ministerie wist of moest weten dat de beklaagde op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding in de gevangenis verbleef (1). (1) Zie Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploit - Dagvaarding van beklaagde door openbaar ministerie - Verblif van beklaagde in gevangenis - Betekening van de dagvaarding aan woonplaats - Geldigheid - Onaantastbare beoordeeling van de rechter

DAGVAARDING - Dagvaarding van beklaagde door openbaar ministerie - Verblif van beklaagde in gevangenis - Betekening van de dagvaarding aan woonplaats - Geldigheid - Onaantastbare beoordeeling van de rechter

Le juge apprécie souverainement en fait si le ministère public savait ou devait savoir que le prévenu séjournait en prison au moment de la signification de la citation (1). (1) Voir Cass., 29 avril 2009, RG P.09.0107.F, Pas., 2009, n° 285.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Citation du prévenu par le ministère public - Séjour du prévenu en prison - Signification de la citation au domicile - Validité - Appréciation souveraine du juge

CITATION - Citation du prévenu par le ministère public - Séjour du prévenu en prison - Signification de la citation au domicile - Validité - Appréciation souveraine du juge

P.12.1824.N

5 november 2013

AC nr. ...

Een tijdens de rechtspleging voor het Hof tussen de vervolgende partij en de eiser in cassatie gesloten en uitgevoerde transactie in de zin van artikel 263 AWDA heeft ten aanzien van de eiser het verval van de strafvordering tot gevolg zodat de ten aanzien van eiser genomen beslissing op de strafvordering zonder uitwerking blijft en het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Strafvordering - Rechtspleging voor het Hof van Cassatie - Transactie - Afsluiten en uitvoeren van transactie tijdens de rechtspleging

Une transaction conclue et effectuée au cours de la procédure devant la Cour entre la partie poursuivante et le demandeur en cassation au sens de l'article 263 de la loi générale sur les douanes et accises entraîne, à l'égard du demandeur, l'extinction de l'action publique, de sorte que la décision rendue à l'égard du demandeur sur l'action publique reste sans effet et le pourvoi en cassation n'a plus d'objet.

DOUANES ET ACCISES - Action publique - Procédure devant la Cour de cassation - Transaction - Transaction conclue et effectuée au cours de la procédure

STRAFVORDERING - Douane en accijnzen - Rechtspleging voor het Hof van Cassatie - Transactie - Afsluiten en uitvoeren van transactie tijdens de rechtspleging

ACTION PUBLIQUE - Douanes et accises - Procédure devant la Cour de cassation - Transaction - Transaction conclue et effectuée au cours de la procédure

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de vervolgende partij en de eiser in cassatie tijdens de rechtspleging voor het Hof een transactie in de zin van artikel 263 AWDA hebben gesloten en uitgevoerd, stelt het Hof het verval van de strafvordering vast zodat de ten aanzien van eiser genomen beslissing op de strafvordering zonder uitwerking blijft en het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft.

Lorsqu'il ressort des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que la partie poursuivante et le demandeur en cassation ont conclu et effectué au cours de la procédure devant la Cour une transaction au sens de l'article 263 de la loi générale sur les douanes et accises, la Cour constate l'extinction de l'action publique, de sorte que la décision rendue à l'égard du demandeur sur l'action publique reste sans effet et le pourvoi en cassation n'a plus d'objet.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Douane en accijnzen - Rechtspleging voor het Hof van Cassatie - Transactie - Afsluiten en uitvoeren van transactie tijdens de rechtspleging

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Douanes et accises - Procédure devant la Cour de cassation - Transaction - Transaction conclue et effectuée au cours de la procédure

P.12.1830.F

13 maart 2013

AC nr. ...

De appelrechters die, met verwijzing naar de leeftijd en het gebrek aan ervaring van de gewonde werknemer, de schuldige onbezonnenheid van de werkgever hebben ingeschat, met name in het licht van de voormelde omstandigheid waardoor het risico op een ongeval toeneemt, beoordelen de fout van laatstgenoemde op grond van de weerslag van die fout op het ontstaan van de schade.

Dès lors qu'en se référant à l'âge et au manque d'expérience du travailleur blessé, ils ont évalué la légèreté coupable de l'employeur notamment au regard de cette circonstance de nature à accroître le risque d'accident, les juges d'appel ont apprécié son comportement fautif en fonction de l'incidence qu'il a eue sur la réalisation du dommage.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Gewonde werknemer - Fout van de werkgever - Beoordeling van de fout
- Artt. 1382, 1383 en 1384 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Travailleur blessé - Faute de l'employeur - Appréciation du comportement fautif
- Art. 1382, 1383 et 1384 Code civil

De vergoeding van de getroffene is beperkt wanneer hijzelf een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de geleden schade; de rechter houdt desbetreffend rekening met het relatieve belang van de onderscheiden fouten, met andere woorden met de mate waarin zij het schadegeval kunnen veroorzaken.

L'indemnisation de la victime est limitée lorsqu'elle a elle-même commis une faute en relation causale avec le préjudice subi; le juge tient compte à cet égard de l'importance relative des différentes fautes, c'est-à-dire de leur plus ou moins grande aptitude à engendrer le sinistre.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Fout van de getroffene in oorzakelijk verband met de geleden schade

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Faute de la victime en relation causale avec le préjudice subi

- Artt. 1382, 1383 en 1384 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1382, 1383 et 1384 Code civil

P.12.1848.F

20 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Naar recht verantwoorde straf - Toepassing van de wet in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Middel verwijt de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Peine légalement justifiée - Application de la loi dans le temps - Modification législative concernant les peines applicables - Moyen reprochant au juge d'avoir infligé des peines ressortissant à des lois différentes - Recevabilité

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Wetswijziging voor de

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Modification

toepasselijke straffen - Cassatiemiddel - Middel verwijft de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

législative concernant les peines applicables - Moyen de cassation - Moyen reprochant au juge d'avoir infligé des peines ressortissant à des lois différentes - Recevabilité

Wanneer de geldstraf zowel bij de oude als bij de nieuwe wet naar recht verantwoord is, is het middel niet ontvankelijk dat de appelrechters verwijft dat zij een beklagde wegens een wetswijziging die dateert van ná de feiten, veroordelen tot de minst zware gevangenisstraf en geldboete, die elk bij een andere wet horen (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

Lorsque la peine pécuniaire prononcée est légalement justifiée tant par l'ancienne loi que par la nouvelle, est irrecevable à défaut d'intérêt le moyen qui reproche aux juges d'appel d'avoir condamné un prévenu, en raison d'une modification législative intervenue après les faits, à des peines d'emprisonnement et d'amende les plus douces ressortissant chacune à une loi différente (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Naar recht verantwoorde straf - Toepassing van de wet in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Middel verwijft de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

- Artt. 2, tweede lid, en 63 Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Wetswijziging voor de toepasselijke straffen - Cassatiemiddel - Middel verwijft de rechter dat hij straffen oplegt die bij verschillende wetten horen - Ontvankelijkheid

- Artt. 2, tweede lid, en 63 Strafwetboek

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Peine légalement justifiée - Application de la loi dans le temps - Modification législative concernant les peines applicables - Moyen reprochant au juge d'avoir infligé des peines ressortissant à des lois différentes - Recevabilité

- Art. 2, al. 2, et 63 Code pénal

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Modification législative concernant les peines applicables - Moyen de cassation - Moyen reprochant au juge d'avoir infligé des peines ressortissant à des lois différentes - Recevabilité

- Art. 2, al. 2, et 63 Code pénal

P.12.1853.N

19 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 235bis, §6, Wetboek van Strafvordering vereist niet dat stukken die nietige vermeldingen bevatten, maar die voor het overige geldig zijn, in hun geheel uit het strafdossier worden verwijderd; in dat geval kan de kamer van inbeschuldigingstelling oordelen dat die stukken in het strafdossier behouden blijven mits schrapping van enkel de nietige vermeldingen die zij aanduidt. (1). (1) Cass. 15 juni 2005, AR P.05.0572.F, AC 2005, nr. 345.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksgerechten - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Stukken die nietige vermeldingen bevatten

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Stukken die nietige vermeldingen bevatten

L'article 235bis, § 6 du Code d'instruction criminelle ne requiert pas que des documents contenant des indications entachées de nullité tout en étant valables pour le reste, soient écartés du dossier répressif; dans ce cas, la chambre des mises en accusation peut décider que ces documents soient conservés dans le dossier répressif moyennant uniquement la radiation des indications nulles qu'elle précise (1). (1) Cass., 15 juin 2005, RG P.05.0572.F, Pas., 2005, n° 345.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Documents contenant des indications entachées de nullité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Documents contenant des indications entachées de nullité

P.12.1881.F

5 juni 2013

AC nr. ...

Uit het feit dat de uitoefening van de strafvordering het fiscaal proces schorst, volgt niet dat de inverdenkinggestelde het recht wordt ontzegd om voor het strafgerecht het bestaan of de toerekenbaarheid van de hem ten laste gelegde valsheid te ontkennen, en evenmin dat hij zich, door die feiten te betwisten, voor dat rechtscollege schuldig maakt aan een daad van gebruik van het valse stuk, die volgens hem niet is bewezen.

De la circonstance que l'exercice de l'action publique suspend le procès fiscal, il ne résulte pas que l'inculpé soit privé du droit de nier, devant la juridiction répressive, la réalité ou l'imputabilité du faux qui lui est reproché, ni qu'en les contestant, il se rend coupable devant cette juridiction, d'un acte d'usage du faux, qu'il soutient n'être pas établi.

De kamer van inbeschuldigingstelling die oordeelt dat de verjaring, in het licht van het specifieke doel van de tenlastegelegde fiscale valsheden en de beroepen die zij kunnen staven, niet is ingetreden door het aanhoudend gebruik van de valse stukken, antwoordt op het middel van niet-ontvankelijkheid wegens verjaring; aangezien de rechter het betoog van de partijen niet tot in detail hoeft te volgen, diende de kamer van inbeschuldigingstelling niet te antwoorden op de kritiek dat de inaanmerkingneming van het gebruik van valse stukken, in de door het arrest omschreven omstandigheden, de verjaring van dat misdrijf binnen de in artikel 21 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering bepaalde termijnen zou beletten.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Verjaring - Motiveringsplicht

En considérant, au regard du but spécifique assigné aux faux fiscaux incriminés et à l'existence des recours qu'ils sont susceptibles d'étayer, que la prescription n'est pas acquise en raison d'un usage persistant desdits faux, la chambre des mises en accusation a répondu à la fin de non-recevoir tirée de la prescription; le juge n'étant pas tenu de suivre les parties dans le détail de leur argumentation, la chambre des mises en accusation n'avait pas à répondre à la critique suivant laquelle la prise en compte de l'usage de faux dans les circonstances décrites par l'arrêt empêcherait cette infraction de se prescrire dans les délais visés à l'article 21 du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Prescription - Obligation de motivation

De kamer van inbeschuldigingstelling, die beslist dat de overschrijding van de redelijke termijn voor de feitenrechter nog alleen in het licht van de strafmaat kan worden onderzocht, overschrijdt het kader van haar bevoegdheden niet; de verwijzing naar "de strafmaat" ontnemt de feitenrechter het recht niet een straf uit te spreken die lager ligt dan het bij wet bepaalde minimum noch het recht om van oordeel te zijn dat geen enkele straf dient te worden opgelegd.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Redelijke termijn - Geen miskening van de bewijsvoering - Art. 235bis, § 5 Wetboek van Strafvordering

En énonçant que le dépassement du délai raisonnable ne pourra plus, devant le juge du fond, être examiné qu'au regard de l'appréciation de la peine, la chambre des mises en accusation n'est pas sortie du cadre de ses attributions; la référence faite à l'«appréciation de la peine» n'entend pas priver le juge du fond du droit de prononcer une peine inférieure au minimum prévu par la loi, ou même d'estimer qu'il n'en faut infliger aucune.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Délai raisonnable - Pas d'atteinte à l'administration de la preuve - Art. 235bis, § 5 Code d'Instruction criminelle

Het arrest, dat oordeelt dat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet zijn geschonden door te stellen dat het gebruik van een fiscale valsheid is blijven duren zolang niet definitief uitspraak werd gedaan over het bezwaar dat de belastingplichtige tegen de litigieuze aanslag heeft ingesteld, en dat de mogelijkheid dat dit gebruik wordt voortgezet zolang het beoogde doel niet is bereikt, gemeen is aan elk gebruik van valse stukken, ongeacht of de valsheid fiscaal is of niet, beslist naar recht dat het onderscheid waarop de eisers krachtens de artikelen 10 en 11 van de Grondwet kritiek uitoefenen, niet ligt in de wet maar in het doel dat de dader met de valsheid beoogt, naargelang het om een fiscale valsheid of een gemeenrechtelijke valsheid gaat.

GRONDWET - Art. 11 - Non-discriminatie - Valsheid en gebruik van valse stukken - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Gemeenrechtelijke valsheid - Non-discriminatie

L'arrêt qui considère que les articles 10 et 11 de la Constitution ne sont pas violés par l'affirmation suivant laquelle il peut être considéré que l'usage d'un faux fiscal a persisté aussi longtemps qu'il n'a pas été statué définitivement sur la réclamation du contribuable contre l'imposition litigieuse et qui considère que la possibilité que cet usage se poursuive tant que le but poursuivi n'est pas atteint, est commune à tout usage de faux, qu'il soit fiscal ou non fiscal, décide légalement que la différence critiquée par les demandeurs au titre des articles 10 et 11 de la Constitution trouvait sa source non dans la loi mais dans le but que l'auteur assigne au faux selon qu'il est fiscal ou de droit commun.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination - Faux et usage de faux - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Faux de droit commun - Non-discrimination

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid - Valsheid en gebruik van valse stukken - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Gemeenrechtelijke valsheid - Non-discriminatie

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Gemeenrechtelijke valsheid - Aanhoudend gebruik van een vals stuk - Mogelijkheid gemeen aan elk gebruik van valse stukken

Het arrest, dat vaststelt dat de van valsheid betichte stukken thans nog steeds gebruikt worden in de beroepen die de betrokkenen tegen de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, hebben ingesteld, dat aan dit gebruik geen einde is gemaakt door de betaling, onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning, van de betwiste aanslagen om de betaling achteraf van interesten te vermijden, dat het feit dat sommige inverdenkinggestelden hun functie reeds meer dan tien jaar hebben neergelegd niet betekent dat de strafvordering tegen hen verjaard zou zijn, heeft daaruit naar recht kunnen afleiden dat het gebruik van de van valsheid betichte stukken, ook al wordt het betwist, de administratie kon blijven schaden en aldus de uitwerking kon hebben die door de van valsheid beschuldigde eisers werd gewenst (1). (1) Cass. 21 mei 2008, AR P.07.1710.F, AC 2008, nr. 307.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Valse stukken gebruikt in het kader van het fiscaal bezwaarschrift

Artikel 1235 van het Burgerlijk Wetboek, dat bepaalt dat iedere betaling een schuld onderstelt en dat hetgeen betaald is zonder verschuldigd te zijn, kan worden teruggevorderd, belet de strafrechter niet te oordelen dat de betaling van de betwiste aanslag, zonder nadelige erkenning, uitsluitend om de betaling achteraf van interesten te vermijden, op zich geen einde maakt aan het gebruik van de van valsheid betichte stukken in de beroepen die de betrokken belastingplichtige tegen de belastingadministratie heeft ingesteld.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Betaling zonder nadelige erkenning - Gevolg

Artikel 149 van de Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging (1). (1) Cass., 11 maart 2008, AR P.07.1717.N, AC 2008, nr. 168.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Toepasselijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Motivering - Artikel 149 van de Grondwet - Toepasselijkheid

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité - Faux et usage de faux - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Faux de droit commun - Non-discrimination

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Faux de droit commun - Persistance d'un faux - Possibilité commune à tout usage de faux

L'arrêt, qui constate qu'il est actuellement toujours fait usage des pièces arguées de faux dans les recours introduits par les personnes concernées contre l'Etat belge, représenté par le Ministre des Finances, qu'il n'a pas été mis fin à cet usage par le paiement, sous toutes réserves et sans aucune reconnaissance préjudiciable, des impositions contestées afin d'éviter le paiement ultérieur d'intérêts, que la circonstance que certains inculpés auraient quitté leur fonction depuis plus de 10 ans, n'implique pas que l'action publique serait prescrite à leur égard, a pu légalement déduire que l'usage des pièces arguées de faux, fut-il contesté, pouvait continuer à nuire à l'administration, et à produire ainsi l'effet voulu par les demandeurs inculpés de faux (1). (1) Cass., 21 mai 2008, RG P.07.1710.F, Pas., 2008, n° 307.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Faux utilisés dans le cadre de la réclamation fiscale

L'article 1235 du Code civil, qui prévoit que tout paiement suppose une dette et que ce qui a été payé sans être dû est sujet à répétition, n'empêche pas le juge pénal de considérer que le paiement de l'imposition contestée, effectué sans reconnaissance préjudiciable uniquement pour éviter le paiement ultérieur d'intérêts, ne met pas fin en soi à l'usage des pièces arguées de faux dans les recours introduits par le contribuable concerné contre l'administration fiscale.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Paiement sans reconnaissance préjudiciable - Effet

L'article 149 de la Constitution ne s'applique pas aux juridictions d'instruction statuant sur le règlement de la procédure (1). (1) Cass., 11 mars 2008, RG P.07.1717.N, Pas., 2008, n° 168.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Applicabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Motivation - Article 149 Constitution - Applicabilité

De rechter die beslist dat de verjaring niet is ingetreden en zelfs niet is begonnen lopen omdat het misdrijf op het ogenblik van zijn uitspraak nog steeds voortduurt, schendt artikel 21 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering niet.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Verjaring - Tijdstip waarop de verjaring begint te lopen

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Tijdstip waarop de verjaring begint te lopen

Het met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering gewezen vonnis, dat de uitspraak aanhoudt, heeft tot gevolg dat het fiscaal proces waarover dit vonnis gaat, wordt geschorst tot de dag waarop definitief over de strafvordering is beslist; daaruit volgt niet dat de inverdenkinggestelde in het schorsingsvonnis een rechtvaardigingsgrond kan vinden als bedoeld in artikel 71 van het Strafwetboek.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Fiscale valsheid - Vonnis dat de uitspraak aanhoudt - Gevolg - Geen rechtvaardigingsgrond

*- Art. 71 Strafwetboek
- Art. 4, eerste lid Wetboek van Strafvordering*

De appelrechters, die vaststellen dat het gebruik van de litigieuze stukken in de fiscale bezwaarprocedure, ertoe kan strekken het oogmerk van de valsheid te verwezenlijken en bijgevolg niet als een gewoon verweermiddel kan worden beschouwd, omkleden hun beslissing regelmatig met redenen en verantwoorden ze naar recht.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Valse stukken gebruikt in de bezwaarprocedure

De appelrechters, die vaststellen dat de ontbinding niet geleid heeft tot het verdwijnen van de bankactiviteiten die voor het instellen van de strafvordering onder het beheer van de opgeslorpte vennootschap werden gevoerd en sindsdien in hetzelfde financieel centrum door de nieuwe entiteit worden voorgezet, hebben daaruit kunnen afleiden dat, zonder in onduidelijkheid of onwettigheid te vervallen, de ontbinding tot doel had te ontsnappen aan de vervolging wegens misdrijven die in het kader van die activiteiten zouden zijn gepleegd.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Rechtspersoon - Ontbinding zonder vereffening - Opslorping door een vennootschap naar buitenlands recht - Strafvordering

Le juge qui décide que la prescription n'est pas acquise et n'a même pas commencé à courir parce que l'infraction continuerait au moment où il statue ne viole pas l'article 21, alinéa 1er du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Prescription - Moment où la prescription commence à courir

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Usage de faux - Moment où la prescription commence à courir

Le jugement de surséance à statuer, rendu en application de l'article 4, alinéa 1er du titre préliminaire du Code de procédure pénale, a pour effet que le procès fiscal qui en est l'objet sera suspendu jusqu'au jour où il aura été définitivement statué sur l'action publique; il n'en résulte pas que l'inculpé puisse trouver dans le jugement de surséance une cause de justification au sens de l'article 71 du Code pénal.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux fiscal - Jugement de surséance à statuer - Effet - Absence de cause de justification

*- Art. 71 Code pénal
- Art. 4, al. 1er Code d'Instruction criminelle*

Les juges d'appel, qui constatent que l'usage des pièces litigieuses dans la procédure de réclamation fiscale peut tendre à réaliser l'objectif de faux et ne pas se réduire à un simple moyen de défense, ont régulièrement motivé et légalement justifié leur décision.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux utilisés dans la procédure de réclamation

Les juges d'appel, qui constatent que la dissolution n'a pas entraîné la disparition des activités bancaires menées, avant l'engagement de l'action publique, sous l'égide de la société absorbée, et continuées depuis lors sur la même place financière par la nouvelle entité, ont pu déduire, sans verser dans l'obscurité ou l'illégalité, que la dissolution visait à échapper aux poursuites relatives à des infractions qui auraient été commises dans le cadre de ces activités.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Personne morale - Dissolution sans liquidation - Absorption par une société de droit étranger - Action publique

Een rechtsregel heeft terugwerkende kracht wanneer hij wordt toegepast op een toestand die dateert van vóór zijn inwerkingtreding.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepassing van de strafwet in de tijd - Strafwet - Beginsel van de terugwerkende kracht van de gunstiger strafwet - Toepassing met terugwerkende kracht

Une règle de droit rétroagit lorsqu'elle est appliquée à une situation antérieure à son entrée en vigueur.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application de la loi pénale dans le temps - Loi pénale - Principe de la rétroactivité de la loi pénale plus favorable - Application rétroactive

Artikel 37quinquies, §4, Strafwetboek, bepaalt dat, wanneer de justitieassistent meldt dat de aan de veroordeelde opgelegde werkstraf niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd, de probatiecommissie, die zitting houdt zonder dat het openbaar ministerie daarbij aanwezig is, naargelang van het geval een beknopt of met redenen omkleed verslag opstelt met het oog op de toepassing van de vervangende straf; dergelijk verslag is geen rechterlijke beslissing; er kan geen rechtsmiddel tegen worden ingesteld (1). (1) Zie S. VANDROMME, Werkstraf, Comm. Straf., nr. 82.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Werkstraf - Niet of gedeeltelijke uitvoering - Toepassing van de vervangende straf - Verslag van de probatiecommissie - Aard van dit verslag - Gevolgen - Rechtsmiddelen

STRAF - Andere straffen - Werkstraf - Niet of gedeeltelijke uitvoering - Toepassing van de vervangende straf - Verslag van de probatiecommissie - Aard van dit verslag - Gevolgen - Rechtsmiddelen

L'article 37quinquies, § 4, du Code pénal dispose qu'en cas d'inexécution totale ou partielle de la peine de travail infligée au condamné, l'assistant de justice en informe la commission de probation qui, siégeant hors la présence du ministère public, rédige un rapport succinct ou motivé suivant le cas, en vue de l'application de la peine de substitution; un tel rapport ne constitue pas une décision judiciaire; il ne peut pas faire l'objet d'une voie de recours (1). (1) Voir S. VANDROMME, Werkstraf, Comm. Straf, n° 82.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Peine de travail - Inexécution totale ou partielle - Application de la peine de substitution - Rapport de la commission de probation - Nature de ce rapport - Conséquences - Voies de recours

PEINE - Autres peines - Peine de travail - Inexécution totale ou partielle - Application de la peine de substitution - Rapport de la commission de probation - Nature de ce rapport - Conséquences - Voies de recours

Het verbod voor de rechter om zich op persoonlijke kennis te baseren, betekent dat hij alleen mag beslissen op grond van aan tegenspraak onderworpen gegevens.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Strafvordering - Persoonlijke kennis van de rechter - Debat op tegenspraak

Zelfs indien het openbaar ministerie het beroepsverbod niet uitdrukkelijk heeft gevorderd en ook al is het slechts facultatief, dan nog maakt het deel uit van de wettelijke bepalingen waarmee een beklaagde die wegens heling wordt vervolgd rekening dient te houden wanneer hij zijn verweer voert (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC 2005, nr. 282, met concl. P. Duinslaeger, toen adv.-gen.; Cass. 16 juni 2009, AR P.09.0038.N, AC 2009, nr. 409.

L'interdiction faite au juge de se fonder sur des connaissances personnelles traduit l'obligation qui lui incombe de ne se déterminer que d'après des éléments soumis à la contradiction.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Action publique - Connaissance personnelle du juge - Débat contradictoire

Même si le ministère public ne l'a pas requise formellement et si elle n'est que facultative, l'interdiction professionnelle relève des prévisions de la loi dont un prévenu poursuivi du chef de recel est en mesure de tenir compte pour assurer sa défense (1). (1) Voir Cass., 17 mai 2005, RG P.04.1571.N, Pas., 2005, n° 282, avec concl. de M. Duinslaeger, alors avocat général; et Cass., 16 juin 2009, RG P.09.0038.N, Pas., 2009, n° 409.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beroepsverbod K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934 - Veroordeling - Verweer

- Art. 1 KB nr. 22 van 24 okt. 1934

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beroepsverbod K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934 - Veroordeling - Verweer

- Art. 1 KB nr. 22 van 24 okt. 1934

Zelfs indien het openbaar ministerie het beroepsverbod niet uitdrukkelijk heeft gevorderd en ook al is het slechts facultatief, dan nog maakt het deel uit van de wettelijke bepalingen waarmee een beklaagde die wegens heling wordt vervolgd rekening dient te houden wanneer hij zijn verweer voert (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC 2005, nr. 282, met concl. P. Duinslaeger, toen adv.-gen.; Cass. 16 juni 2009, AR P.09.0038.N, AC 2009, nr. 409.

STRAF - Andere straffen - Beroepsverbod K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934 - Toepassing

- Art. 1 KB nr. 22 van 24 okt. 1934

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Interdiction professionnelle prévue par l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 - Condamnation - Défense

- Art. 1er A.R. n° 22 du 24 octobre 1934

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Interdiction professionnelle prévue par l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 - Condamnation - Défense

- Art. 1er A.R. n° 22 du 24 octobre 1934

Même si le ministère public ne l'a pas requise formellement et si elle n'est que facultative, l'interdiction professionnelle relève des prévisions de la loi dont un prévenu poursuivi du chef de recel est en mesure de tenir compte pour assurer sa défense (1). (1) Voir Cass., 17 mai 2005, RG P.04.1571.N, Pas., 2005, n° 282, avec concl. de M. Duinslaeger, alors avocat général; et Cass., 16 juin 2009, RG P.09.0038.N, Pas., 2009, n° 409.

PEINE - Autres peines - Interdiction professionnelle prévue par l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 - Application

- Art. 1er A.R. n° 22 du 24 octobre 1934

P.12.1919.F

24 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Mensenhandel - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Omvang - Mensenhandel

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van bevoegdheid

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van de rechtsmacht van de rechter - Gevolg - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Uitbreiding van bevoegdheid

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijs - Miskenning van een substantieel vormvereiste - Huiszoeking met toestemming van een daartoe niet bij wet gemachtigde rechter - Substantieel vormvereiste dat de organisatie van de hoven en rechtbanken raakt - Sanctie - Beoordeling door de rechter

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporingsonderzoek - Sociale inspecteurs - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

ONDERZOEKSRECHTER - Bevoegdheid - Verlenen van een bevel tot huiszoeking - Omvang van de bevoegdheid

SAMENHANG - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van de rechtsmacht van de rechter - Gevolg - Sociale inspecteurs -

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Traite des êtres humains - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Etendue - Traite des êtres humains

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Connexité et indivisibilité - Prorogation de compétence

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Connexité et indivisibilité - Prorogation de la compétence du juge - Effet - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Prorogation de compétence

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Violation d'une forme substantielle - Visite domiciliaire réalisée avec l'autorisation d'un juge non habilité par la loi - Formalité substantielle touchant à l'organisation des cours et tribunaux - Sanction - Appréciation par le juge

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information - Inspecteurs sociaux - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

JUGE D'INSTRUCTION - Compétence - Délivrance d'un mandat de perquisition - Etendue de la compétence

CONNEXITE - Connexité et indivisibilité - Prorogation de la compétence du juge - Effet - Inspecteurs sociaux - Autorisation de

Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Uitbreiding van bevoegdheid

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Omvang - Mensenhandel

WOONPLAATS - Onregelmatige huiszoeking - Huiszoeking met toestemming van een daartoe niet bij wet gemachtigde rechter - Substantieel vormvereiste dat de organisatie van de hoven en rechtbanken raakt - Sanctie - Beoordeling door de rechter

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Mensenhandel - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Samenhang en onplitsbaarheid - Uitbreiding van bevoegdheid

WOONPLAATS - Verlenen van een bevel tot huiszoeking - Bevoegdheid van de onderzoeksrechter

Krachtens artikel 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verzamelen de officieren van gerechtelijke politie, de sociale inspecteurs en de overige in het artikel bedoelde ambtenaren de bewijzen van misdrijven tegen deze wet en tegen de artikelen 433quinquies en volgende van het Strafwetboek, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering; daaruit volgt dat wanneer voor de vaststelling van het misdrijf mensenhandel de toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner is vereist, het aan de onderzoeksrechter staat om daarvoor een bevel tot huiszoeking te verlenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Mensenhandel - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporingsonderzoek - Sociale inspecteurs - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Vereiste van een door de onderzoeksrechter verleend bevel tot huiszoeking

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs -

visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Prorogation de compétence

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Etendue - Traite des êtres humains

DOMICILE - Visite domiciliaire irrégulière - Visite domiciliaire réalisée avec l'autorisation d'un juge non habilité par la loi - Formalité substantielle touchant à l'organisation des cours et tribunaux - Sanction - Appréciation par le juge

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Traite des êtres humains - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Connexité et indivisibilité - Prorogation de compétence

DOMICILE - Délivrance d'un mandat de perquisition - Compétence du juge d'instruction

En vertu de l'article 81 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, les officiers de police judiciaire, inspecteurs sociaux et autres agents visés par cet article rassemblent les preuves des infractions à ladite loi ainsi qu'aux articles 433quinquies et suivants du Code pénal, en suivant les dispositions du Code d'instruction criminelle; il en résulte que la traite des êtres humains est un délit dont la constatation, lorsqu'elle requiert la pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant, suppose la délivrance d'un mandat de perquisition par le juge d'instruction (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Traite des êtres humains - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information - Inspecteurs sociaux - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Exigence d'un mandat de perquisition délivré par le juge d'instruction

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Traite des êtres humains -

Het verlenen van een bevel tot huiszoeking behoort tot de algemene bevoegdheid van de onderzoeksrechter, in die zin dat hij gemachtigd is om die beschikking te verlenen voor elke misdaad of wanbedrijf die regelmatig bij hem is aangebracht en waarvan de kennisneming tot zijn opdracht behoort (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

La délivrance d'un mandat de perquisition ressortit à la compétence générale du juge d'instruction, en ce sens qu'il est habilité à délivrer cette ordonnance pour tout crime ou délit dont il est régulièrement saisi et dont la connaissance entre dans ses attributions (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ONDERZOEKSRECHTER - Bevoegdheid - Verlenen van een bevel tot huiszoeking - Omvang van de bevoegdheid

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

WOONPLAATS - Verlenen van een bevel tot huiszoeking - Bevoegdheid van de onderzoeksrechter

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

JUGE D'INSTRUCTION - Compétence - Délivrance d'un mandat de perquisition - Etendue de la compétence

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

DOMICILE - Délivrance d'un mandat de perquisition - Compétence du juge d'instruction

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

De uitbreiding van de rechtsmacht die voortvloeit uit de onsplitsbaarheid of de samenhang, heeft tot gevolg dat de kennisneming van het geheel van de misdrijven aan het hoogste rechtcollege wordt toegewezen of aan datgene waarvan de toegewezen bevoegdheden algemeen en niet bijzonder zijn; uit het feit dat er een gemeenrechtelijk misdrijf is gepleegd samen met een overtreding van de sociale wetgeving of van een willekeurige andere bijzondere wet die ook in de tussenkomst van de politierechter voorziet, volgt niet dat de machtigingsbevoegdheid van die magistraat, die door die wetgevingen specifiek bevoegd is verklaard voor alleen de daarin bedoelde misdrijven, wordt uitgebreid tot de gemeenrechtelijke misdrijven die samenhangen met de voormelde misdrijven of die daarvan onsplitsbaar zijn.

La prorogation de compétence qui résulte de l'indivisibilité ou de la connexité a pour effet d'attribuer la connaissance de l'ensemble des infractions à la juridiction la plus élevée ou à celle dont la compétence d'attribution est générale et non spéciale; de la circonstance qu'un délit de droit commun a été commis en même temps qu'une infraction aux lois sociales ou à l'une quelconque des autres lois particulières prévoyant également l'intervention du juge de police, il ne se déduit pas que ce magistrat, habilité spécialement par lesdites législations pour les seuls délits qu'elles visent, verrait sa compétence d'autorisation étendue aux infractions de droit commun connexes auxdits délits ou indivisibles avec ceux-ci.

SAMENHANG - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van de rechtsmacht van de rechter - Gevolg - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Uitbreiding van bevoegdheid

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van bevoegdheid

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van de rechtsmacht van de rechter - Gevolg - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Uitbreiding van bevoegdheid

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Gemeenrechtelijk misdrijf en overtreding van de sociale wetgeving - Samenhang en onsplitsbaarheid - Uitbreiding van bevoegdheid

CONNEXITE - Connexité et indivisibilité - Prorogation de la compétence du juge - Effet - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Prorogation de compétence

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Connexité et indivisibilité - Prorogation de compétence

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Connexité et indivisibilité - Prorogation de la compétence du juge - Effet - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Prorogation de compétence

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Délit de droit commun et infraction aux lois sociales - Connexité et indivisibilité - Prorogation de compétence

De rechter in de politierechtbank is alleen wettelijk bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot machtiging van een huiszoeking ten aanzien van misdrijven voor de opsporing waarvan de wet die bijzondere mogelijkheid bepaalt; uit het feit dat de opsporing van misdrijven inzake mensenhandel tot de opdracht van de sociale inspecteurs behoort, volgt niet dat de politierechter ook voor die misdrijven een machtiging tot huiszoeking kan verlenen in de plaats van de onderzoeksrechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

ARBEID - Algemeen - Arbeidsinspectie - Huiszoeking in de werkplaats - Werkplaats in een bewoonde ruimte - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Omvang - Mensenhandel

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

WOONPLAATS - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter - Omvang - Mensenhandel

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Toegang tot een bewoonde ruimte zonder toestemming van de bewoner - Sociale inspecteurs - Machtiging tot huiszoeking - Bevoegdheid van de politierechter

- Art. 4 Arbeidsinspectiewet

Wanneer de onregelmatigheid geen huiszoeking zonder bevel, maar een huiszoeking met toestemming van een daartoe niet bij wet gemachtigde rechter betreft, is deze substantieel omdat ze raakt aan de organisatie van de hoven en rechtbanken met betrekking tot de verdeling van hun respectieve bevoegdheden; dergelijke onregelmatigheid behoort niet tot de onregelmatigheden die de rechter kan weigeren te bestraffen op grond dat geen enkele tekst ze met nietigheid bestraft, het bewijs betrouwbaar blijft of de aanwending ervan de eerlijke behandeling van de zaak niet in het gedrang brengt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijs - Miskenning van een substantieel vormvereiste - Huiszoeking met toestemming van een daartoe niet bij wet gemachtigde rechter - Substantieel vormvereiste dat de organisatie van de hoven en rechtbanken raakt - Sanctie - Beoordeling door de rechter

WOONPLAATS - Onregelmatige huiszoeking - Huiszoeking met toestemming van een daartoe niet bij wet gemachtigde rechter - Substantieel vormvereiste dat de organisatie van de hoven en rechtbanken raakt - Sanctie - Beoordeling door de rechter

Le juge au tribunal de police n'a le pouvoir légal de connaître d'une demande d'autorisation de procéder à une visite domiciliaire qu'à l'égard des infractions pour la recherche desquelles la loi prévoit cette forme particulière de procéder; de ce que la recherche des infractions en matière de traite des êtres humains ressortit à la mission des inspecteurs sociaux, il ne résulte pas que le juge de police puisse, pour ces infractions également, délivrer à la place du juge d'instruction une autorisation de visite (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TRAVAIL - Généralités - Inspection du travail - Visite de lieux de travail - Lieux de travail situés dans des locaux habités - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Etendue - Traite des êtres humains

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

DOMICILE - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police - Etendue - Traite des êtres humains

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Pénétration dans un lieu habité sans le consentement de l'occupant - Inspecteurs sociaux - Autorisation de visite - Compétence du juge de police

- Art. 4 L. du 16 novembre 1972

Lorsqu'elle a pour objet non pas une visite domiciliaire sans mandat mais une telle visite réalisée avec l'autorisation d'un juge non habilité par la loi, l'irrégularité est substantielle dès lors qu'elle touche à l'organisation des cours et tribunaux au point de vue de la répartition de leurs attributions respectives; une telle irrégularité n'est pas de celles que le juge pourrait refuser de sanctionner au motif qu'aucun texte ne commine la nullité, que la preuve reste fiable ou que son utilisation ne compromet pas le caractère équitable du procès (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Violation d'une forme substantielle - Visite domiciliaire réalisée avec l'autorisation d'un juge non habilité par la loi - Formalité substantielle touchant à l'organisation des cours et tribunaux - Sanction - Appréciation par le juge

DOMICILE - Visite domiciliaire irrégulière - Visite domiciliaire réalisée avec l'autorisation d'un juge non habilité par la loi - Formalité substantielle touchant à l'organisation des cours et tribunaux - Sanction - Appréciation par le juge

De door een deskundige gedane vaststellingen, dit zijn de precieze door hem in het kader van zijn opdracht persoonlijk vastgestelde feiten, hebben een authentieke bewijswaarde, die enkel door de instelling van de valsheidsprocedure kan worden ontkracht; het uit deze vaststellingen door de deskundige afgeleide advies heeft daarentegen geen bijzondere bewijswaarde, maar wordt vrijelijk door de rechter beoordeeld.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Deskundigenonderzoek
DESKUNDIGENONDERZOEK - Bewijswaarde

Les constatations faites par un expert, à savoir les faits précis qu'il a constatés personnellement dans le cadre de sa mission, ont une valeur probante authentique, que seule l'ouverture d'une procédure en faux peut contrarier; l'avis émis par l'expert sur la base de ces constatations n'a par contre aucune valeur probante particulière, mais est librement apprécié par le juge.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Expertise
EXPERTISE - Valeur probante

P.12.1945.F

27 maart 2013

AC nr. ...

Het in het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten vervatte algemeen rechtsbeginsel non bis in idem, verzet zich ertegen dat iemand strafrechtelijk wordt vervolgd nadat hij een administratieve geldboete heeft betaald van strafrechtelijke aard, wanneer de tekst waarbij de geldboete is bepaald en die betreffende het strafbaar feit, in vergelijkbare bewoordingen, dezelfde gedraging bestraffen en de bestanddelen van beide misdrijven identiek zijn (1). (1) GwH, 26 april 2007, nr. 67/2007, overweging B.10; EG 9 dec. 2009, arrest Carly, nr. 198.730.

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.7 - Beginsel "non bis in idem" - Administratieve geldboete van strafrechtelijke aard - Betaling - Latere strafvordering

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Strafzaken - Algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" - Administratieve geldboete van strafrechtelijke aard - Betaling - Latere strafvordering

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Le principe général du droit "non bis in idem", inscrit à l'article 14, § 7, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, s'oppose à ce qu'une personne fasse l'objet de poursuites pénales après avoir payé une amende administrative à caractère répressif, lorsque le texte prévoyant l'amende administrative et celui relatif à l'infraction pénale répriment, en des termes équivalents, le même comportement et que les éléments essentiels des deux infractions sont identiques (1). (1) C.Const., 26 avril 2007, n° 67/2007, considérant B.10; C.E., 9 décembre 2009, arrêt Carly, n° 198.730.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14 - Article 14, § 7 - Principe "non bis in idem" - Amende administrative à caractère répressif - Paiement - Poursuites pénales ultérieures

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Matière répressive - Principe général du droit "non bis in idem" - Amende administrative à caractère répressif - Paiement - Poursuites pénales ultérieures

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

P.12.1960.F

10 april 2013

AC nr. ...

Krachtens de artikelen 13 en 40 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken is de eenheid van taal van een akte van rechtspleging alleen vereist voor de vermeldingen die voor de regelmatigheid van de akte zijn vereist (1). (1) B. DEJEMEPPE, "Le territoire des langues et la justice", in Liber amicorum H.D. BOSLY, Brussel, Larcier, Die Keure 2009, p. 163.

TAAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken - Taal van de rechtspleging - Arrest bevat vermeldingen in een andere taal - Beginsel van de eenheid van taal

En vertu des articles 13 et 40 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, l'unité de la langue d'un acte de procédure n'est exigée que pour les mentions requises pour sa régularité (1). (1) B. DEJEMEPPE, "Le territoire des langues et la justice", in Liber amicorum H.D. BOSLY, Bruxelles, La Charte 2009, p. 163.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - Jugements et arrêts. nullités - Matière répressive - Langue de la procédure - Arrêt contenant des mentions rédigées dans une autre langue - Principe de l'unité de la langue

Het drukpersmisdrijf vereist een strafbare meningsuiting in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé; digitale verspreiding vormt een dergelijk gelijkaardig procedé (1). (1) Cass. 6 maart 2012, AR P.11.1374.N, AC 2012, nr. 153 met concl. O.M.

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Drukpersmisdrijf

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de strafvordering betrekking heeft op de vermenigvuldiging en digitale verspreiding van een strafbare meningsuiting zodat de correctionele rechtbank zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om van de feiten die een drukpersmisdrijf zouden uitmaken, kennis te nemen, is er grond tot regeling van rechtsgebied door het vonnis van de correctionele rechtbank te vernietigen en de zaak te verwijzen naar die correctionele rechtbank, anders samengesteld.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf - Drukpersmisdrijf - Geen vermenigvuldiging en digitale verspreiding van een strafbare meningsuiting

Le délit de presse requiert l'expression punissable d'une opinion dans un texte reproduit par voie d'imprimerie ou par un procédé similaire; la diffusion numérique constitue pareil procédé similaire (1). (1) Cass., 6 mars 2012, RG P.11.1374.N, Pas., 2012, n° 153, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

PRESSE - Délit de presse

Lorsqu'il ne ressort pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que l'action publique concerne la reproduction et la diffusion numérique d'une expression punissable d'une opinion de sorte que le tribunal correctionnel s'est déclaré à tort incompétent pour connaître des faits qui constitueraient un délit de presse, il y a lieu à règlement de juges en cassant le jugement du tribunal correctionnel et en renvoyant la cause à ce tribunal correctionnel autrement composé.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Nature de l'infraction - Délit de presse - Pas de reproduction ou de diffusion numérique d'une expression punissable d'une opinion

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklaagd.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beëindiging van het onderzoek - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

La contestation soulevée par un inculpé quant au dépassement du délai raisonnable en ce qui le concerne, ne saisit pas la chambre des mises en accusation d'une contestation identique dans le chef d'un autre inculpé qui, quant à lui, ne s'est pas plaint d'un tel dépassement.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Clôture de l'instruction - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Coïnculpé invoquant le dépassement du délai raisonnable - Ordonnance de renvoi - Appel - Recevabilité

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Clôture de l'instruction - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Coïnculpé invoquant le dépassement du délai raisonnable - Ordonnance de renvoi - Appel - Recevabilité

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Clôture de l'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Coïnculpé invoquant le dépassement du délai raisonnable - Ordonnance de renvoi - Appel - Recevabilité

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Mede-inverdenkinggestelde voert de overschrijding van de redelijke termijn aan - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

De miskenning van het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht wordt, voor de onderzoeksgerechten, beoordeeld met inachtneming van met name de miskenning van het recht van verdediging die de aangevoerde overschrijding met zich kan brengen; de rechter moet in deze fase van de rechtspleging nagaan of de vervolging dermate uitloopt dat een eerlijke behandeling van de zaak nu reeds in het gedrang is gebracht (1). (1) Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0216.F, AC 2008, nr. 323.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Overschrijding van de redelijke termijn - Draagwijdte van het toezicht

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beëindiging van het onderzoek - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Draagwijdte van het toezicht

ONDERZOEKSGERECHTEN - Beëindiging van het onderzoek - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Draagwijdte van het toezicht

Wanneer eenzelfde gerechtelijk onderzoek betrekking heeft op verschillende inverdenkinggestelden, worden de duur ervan en de gevolgen die daaruit voortvloeien niet samen maar individueel beoordeeld ten aanzien van ieder van hen, aangezien de datum van de strafbare feiten, van de inverdenkingstellingen, de aanvang van de termijn, de ontwikkeling van het onderzoek, de ingewikkeldheid van de zaak of de houding van de opsporings- of vervolgingsautoriteit, niet noodzakelijk voor iedereen identiek zijn.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beëindiging van het onderzoek - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Individuele beoordeling

ONDERZOEKSGERECHTEN - Beëindiging van het onderzoek - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Individuele beoordeling

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beëindiging van het onderzoek - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Overschrijding van de redelijke termijn - Individuele beoordeling

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Clôture de l'instruction - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Coïnculpé invoquant le dépassement du délai raisonnable - Ordonnance de renvoi - Appel - Recevabilité

- Art. 135 Code d'Instruction criminelle

La violation du droit d'être jugé dans un délai raisonnable s'apprécie, devant les juridictions d'instruction, en fonction de l'atteinte aux droits de la défense que le dépassement invoqué peut induire, le juge ayant à vérifier, à ce stade de la procédure, si la durée des poursuites est telle que la tenue d'un procès équitable s'avère d'ores et déjà compromise (1). (1) Cass., 28 mai 2008, RG P.08.0216.F, Pas., 2008, n° 323.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Clôture de l'instruction - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Dépassement du délai raisonnable - Portée du contrôle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Clôture de l'instruction - Appel - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Conv. D.H., article 6, § 1er - Délai raisonnable - Dépassement - Portée du contrôle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Clôture de l'instruction - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Conv. D.H., article 6, § 1er - Délai raisonnable - Dépassement - Portée du contrôle

Lorsque plusieurs inculpés sont visés par une même instruction, sa longueur et les conséquences qui en résultent ne s'apprécient pas d'une manière collective mais individuellement à l'égard de chacun d'eux dès lors que la date des infractions, celle des inculpations, le point de départ du délai, les développements de l'enquête, la complexité de la cause ou l'attitude de l'autorité d'instruction ou de poursuite, ne sont pas nécessairement les mêmes pour tous.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Clôture de l'instruction - Appel - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Conv. D.H., article 6, § 1er - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation individuelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Clôture de l'instruction - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Conv. D.H., article 6, § 1er - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation individuelle

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Clôture de l'instruction - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Dépassement du délai raisonnable - Appréciation individuelle

Het drukpersmisdrijf vereist een strafbare meningsuiting in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé; digitale verspreiding vormt een dergelijk gelijkaardig procedé (1). (1) Cass. 6 maart 2012, AR P.11.1374.N, AC 2012, nr. 153, met concl. O.M.

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Drukpersmisdrijf

Wanneer de procedure lijkt uit te wijzen dat de strafvordering betrekking heeft op de vermenigvuldiging en digitale verspreiding van beelden en tekst die een strafbare meningsuiting kunnen inhouden is de correctionele rechtbank onbevoegd om van de vorderingen van het openbaar ministerie en van de burgerlijke partij kennis te nemen en is er grond tot regeling van rechtsgebied door de beschikking van verwijzing van de raadkamer te vernietigen en de zaak te verwijzen naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Cass. 29 sept. 1993, AR P.93.1148.F, AC 1993, nr. 385.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf - Drukpersmisdrijf

Le délit de presse requiert l'expression punissable d'une opinion dans un texte reproduit par voie d'imprimerie ou par un procédé similaire; la diffusion numérique constitue pareil procédé similaire (1). (1) Cass., 6 mars 2012, RG P.11.1374.N, Pas., 2012, n° 153, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

PRESSE - Délit de presse

Lorsque la procédure semble indiquer que l'action publique concerne la reproduction et la diffusion numérique d'images et de textes qui comportent une expression punissable d'une opinion le tribunal correctionnel est sans compétence pour connaître des actions du ministère public et de la partie civile et il y a lieu à règlement de juges en cassant l'ordonnance de renvoi de la chambre du conseil et en renvoyant la cause à la chambre des mises en accusation (1). (1) Cass., 29 septembre 1993, RG P.93.1148.F, Pas., 1993, n° 385.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Nature de l'infraction - Délit de presse

De vordering wegens laster mag niet verward worden met die wegens lasterlijke aangifte; terwijl het in het eerste geval aan de beklagde staat om de waarheid te bewijzen van de kwaadwillige aantijgingen, die geacht worden vals te zijn tot het bewijs ervan is geleverd, staat het in het tweede geval aan het openbaar ministerie dat stelt dat het een lasterlijke aangifte betreft, om het bewijs daarvan te leveren en vervolgens, in voorkomend geval, van de beslissing van de bevoegde overheid (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes" in Les Nouvelles, Droit pénal, dl. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7477; P. MAGNIEN, "Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes", in Les infractions, dl. 2, Les infractions contre les personnes, Larcier, p. 791.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Lasterlijke aangifte - Openbaar ministerie

- Art. 445, tweede lid Strafwetboek

LASTER EN EERROOF - Lasterlijke aangifte - Vervolging - Bewijslast - Openbaar ministerie

- Art. 445, tweede lid Strafwetboek

L'action en calomnie ne se confond pas avec celle en dénonciation calomnieuse; si, dans la première, il appartient au prévenu de prouver la vérité des imputations méchantes, réputées fausses, jusqu'à ce que la preuve en ait été faite, dans la seconde, il appartient au ministère public qui affirme que la dénonciation est calomnieuse d'en apporter la preuve et, par la suite, le cas échéant, la décision de l'autorité compétente (1). (1) J. LECERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", in Les Nouvelles, Droit pénal, t. IV, Bruxelles, Larcier, 1989, n° 7477; P. MAGNIEN, "Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes", in Les infractions, Vol. 2, Les infractions contre les personnes, Larcier, p. 791.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Dénonciation calomnieuse - Ministère public

- Art. 445, al. 2 Code pénal

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Dénonciation calomnieuse - Poursuites - Charge de la preuve - Ministère public

- Art. 445, al. 2 Code pénal

De omstandigheid dat een voorzitter in de kamer van inbeschuldigingstelling heeft gezeteld en vervolgens in een correctionele kamer van hetzelfde hof van beroep, kan niet als het uitoefenen van verschillende ambten in dezelfde zaak worden beschouwd, aangezien het rechterlijk ambt van de interveniënt hetzelfde is gebleven (1). (1) Zie Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.1252.F, AC 2006, nr. 427.

OPENBARE ORDE - Rechterlijke organisatie - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

Het feit dat de voorzitter van de correctionele kamer van het hof van beroep, als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 61ter van het Wetboek van Strafvordering, in dezelfde zaak uitspraak heeft gedaan over een verzoekschrift in hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter waarbij de inzage van het dossier van de rechtspleging wordt geweigerd, is niet van die aard dat die magistraat zich onvermijdelijk een mening over de grond van de zaak heeft moeten vormen; dergelijke omstandigheid kan dus geen objectief gewettigde twijfel doen rijzen over de onpartijdigheid van de rechter (1). (1) Zie Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.1252.F, AC 2006, nr. 427.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Voorzitter die als lid van de KI heeft gezeteld en die in dezelfde zaak met toepassing van art. 61ter Sv. uitspraak doet - Cumulatie van ambten - Onpartijdige rechter - Objectief gewettigde twijfel

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Voorzitter die als lid van de KI heeft gezeteld en die in dezelfde zaak met toepassing van art. 61ter Sv. uitspraak doet - Cumulatie van ambten - Onpartijdige rechter - Objectief gewettigde twijfel

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La circonstance qu'un président a siégé en chambre des mises en accusation puis au sein d'une chambre correctionnelle de la même cour d'appel, ne constitue pas l'exercice de fonctions différentes dans la même affaire, la fonction judiciaire de l'intervenant étant restée la même (1). (1) Cass., 15 novembre 2006, RG P.06.1252.F, Pas., 2006, n° 565.

ORDRE PUBLIC - Organisation judiciaire - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

Le fait que le président de la chambre correctionnelle de la cour d'appel a, en tant que membre du siège de la chambre des mises en accusation, statué dans la même cause en application de l'article 61ter du Code d'instruction criminelle sur une requête d'appel formée contre la décision du juge d'instruction refusant l'accès au dossier de la procédure, ne constitue pas une intervention ayant revêtu un caractère et un degré tels que ce magistrat a dû se former une opinion au fond; une telle circonstance ne saurait dès lors susciter de doute objectivement légitime quant à l'impartialité du juge (1). (1) Voir Cass. 15, novembre 2006, RG P.06.1252.F, Pas., 2006, n° 565.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Composition - Président ayant siégé en tant que membre de la CMA statuant dans la même cause en application de l'article 61ter C.I.cr. - Cumul de fonctions - Juge impartial - Doute objectivement légitime

- Art. 292 Code judiciaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Action publique - Cour d'appel - Composition - Président ayant siégé en tant que membre de la CMA statuant dans la même cause en application de l'article 61ter C.I.cr. - Cumul de fonctions - Juge impartial - Doute objectivement légitime

- Art. 292 Code judiciaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Buiten de ontheffing bedoeld in artikel 95/29 Wet Strafvuivering heeft de strafvuiveringsrechtbank evenmin rechtsmacht om de termijn van de terbeschikkingstelling te verminderen.

STRAFUIVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Termijn van de terbeschikkingstelling - Rechtsmacht

- Art. 95/29 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

Hormis la levée visée à l'article 95/29 de la loi du 17 mai 2006, le tribunal de l'application des peines n'a pas davantage le pouvoir de réduire le délai de mise à la disposition.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Délai de mise à disposition - Pouvoir

- Art. 95/29 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

De strafvuiveringsrechtbank die op grond van de door haar onaantastbaar vastgestelde feiten en conform de in de Wet Strafvuivering bepaalde criteria, enkel beslist tot de vrijheidsbeneming van de terbeschikkinggestelde veroordeelde, schendt artikel 3 EVRM niet.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Strafvuiveringsrechtbank - Beslissing tot vrijheidsbeneming

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STRAFUIVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Beslissing tot vrijheidsbeneming - Rechten van de Mens - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 3

Le tribunal de l'application des peines qui, sur la base des faits qu'il constate souverainement et conformément aux critères fixés par la loi du 17 mai 2006, décide uniquement de la privation de liberté du condamné mis à disposition, ne viole pas l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Tribunal de l'application des peines - Décision de privation de liberté

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Décision de privation de liberté - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3

De zitting waarop de zaak wordt behandeld moet, op grond van artikel 95/5, § 1 Wet Strafvuivering, uiterlijk twee maanden vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf plaatsvinden; deze termijn is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en is evenmin een vervaltermijn; het niet naleven van die termijn belet de strafvuiveringsrechtbank niet zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming of de invrijheidstelling onder toezicht van de terbeschikkinggestelde veroordeelde.

STRAFUIVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Termijn om zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming of de invrijheidstelling - Niet-naleving termijn

- Art. 95/5, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

L'audience à laquelle la cause est examinée doit, en vertu de l'article 95/5, § 1er, de la loi du 17 mai 2006, avoir lieu au plus tard deux mois avant l'expiration de la peine principale effective; ce délai n'est pas prescrit à peine de nullité et ne constitue pas davantage un délai de déchéance; le non-respect de ce délai n'empêche pas le tribunal de l'application des peines de se prononcer sur la privation de liberté ou sur la libération sous surveillance du condamné mis à disposition.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Délai pour se prononcer sur la privation de liberté ou sur la libération - Délai non respecté

- Art. 95/5, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Er is geen algemeen rechtsbeginsel van proportionaliteit van toepassing op de strafvuiveringsrechtbank.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Strafvuiveringsrechtbank - Algemeen rechtsbeginsel van proportionaliteit - Toepasselijkheid

STRAFUIVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Algemeen rechtsbeginsel van proportionaliteit - Toepasselijkheid

Aucun principe général du droit relatif à la proportionnalité ne s'applique au tribunal de l'application des peines.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Tribunal de l'application des peines - Principe général du droit relatif à la proportionnalité - Applicabilité

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Principe général du droit relatif à la proportionnalité - Applicabilité

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

MISDRIJF - Deelneming - Daders en mededaders - Hoedanigheid van de beklaagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Hoedanigheid van de beklaagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Wanneer de rechter vaststelt dat bij een beklaagde alle bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn, moet hij bovendien niet nagaan of hij een daad van deelneming heeft gesteld in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. ...

MISDRIJF - Deelneming - Daders en mededaders - Hoedanigheid van de beklaagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Hoedanigheid van de beklaagde als dader bewezen - Verplichting de hoedanigheid als mededader na te gaan

Een regularisatieaanvraag heft het misdrijf bouwen zonder vergunning niet op maar stelt alleen een einde aan het instandhoudingsmisdrijf; het indienen van een regularisatieaanvraag sluit de reeds gepleegde misdrijven niet uit, zodat de tegenstelbaarheid van de beslissingen waarbij de regularisatieaanvraag wordt afgewezen geen gevolgen heeft voor het bestaan van de misdrijven.

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Regularisatieaanvraag

STEDENBOUW - Sancties - Het misdrijf bouwen zonder vergunning - Het misdrijf instandhouding van een zonder vergunning opgetrokken bouwwerk - Regularisatieaanvraag

Fiche de jurisprudence

INFRACTION - Participation - Auteurs et coauteurs - Qualité d'auteur établie dans le chef du prévenu - Obligation de vérifier la qualité de coauteur

URBANISME - Permis de bâtir - Infraction de construction sans permis - Infraction de maintien de construction sans permis - Qualité d'auteur établie dans le chef du prévenu - Obligation de vérifier la qualité de coauteur

Lorsqu'il a constaté dans le chef d'un prévenu la réunion de tous les éléments constitutifs de l'infraction, le juge n'est pas tenu de vérifier en outre s'il a posé un acte de participation au sens de l'article 66 du Code pénal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Participation - Auteurs et coauteurs - Qualité d'auteur établie dans le chef du prévenu - Obligation de vérifier la qualité de coauteur

URBANISME - Permis de bâtir - Infraction de construction sans permis - Infraction de maintien de construction sans permis - Qualité d'auteur établie dans le chef du prévenu - Obligation de vérifier la qualité de coauteur

Une demande de régularisation ne supprime pas l'infraction de construction sans permis mais permet seulement de mettre fin à l'infraction de maintien; l'introduction d'une demande de régularisation n'est pas élisive des infractions déjà commises, en telle sorte que l'opposabilité des décisions de rejet de la demande de régularisation est sans incidence sur l'existence des infractions.

URBANISME - Permis de bâtir - Infraction de construction sans permis - Infraction de maintien de construction sans permis - Demande de régularisation

URBANISME - Sanctions - Infraction de construction sans permis - Infraction de maintien de construction sans permis - Demande de régularisation

De artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM vereisen niet dat een verdachte bij het afleggen van een polygraafstest bijstand van een advocaat heeft.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van een raadsman - Draagwijdte - Polygraafstest

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Les articles 6.1 et 6.3.c de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne requièrent pas qu'un inculpé bénéficie de l'assistance d'un avocat lorsqu'il est soumis au test du polygraphe.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Article 6, § 3 - Droit à l'assistance d'un conseil - Portée - Test du polygraphe

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Noch artikel 6.1 en 6.3.c EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging vereisen dat de inverdenkinggestelde tegen wie de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding heeft verleend, ter gelegenheid van een ondervraging tijdens zijn voorlopige hechtenis bijstand heeft van een advocaat, tenzij hij daarom verzocht heeft en er in het licht van de bijzondere omstandigheden van de zaak geen dwingende redenen zijn om niet op dat verzoek in te gaan.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.3 - Recht op bijstand van een raadsman - Draagwijdte - Ondervraging tijdens voorlopige hechtenis

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ni les articles 6.1 et 6.3.c de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense ne requièrent que l'inculpé à l'encontre duquel le juge d'instruction a décerné un mandat d'arrêt, bénéficie de l'assistance d'un avocat au cours de son interrogatoire pendant sa détention préventive, à moins qu'il ne l'ait demandé et qu'il n'existe pas de motifs impérieux de refuser cette demande à la lumière des circonstances particulières de la cause.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Article 6, § 3 - Droit à l'assistance d'un conseil - Portée - Interrogatoire durant la détention préventive

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.12.2019.F

2 januari 2013

AC nr. ...

De onderdaan van een derde land kan het bevel worden gegeven om het grondgebied onverwijld te verlaten, wanneer de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verwijdering - Noodzaak - Gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

- Art. 74/14, § 3, 3° Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Sluikwerk kan beschouwd worden als een reële bedreiging die voldoende ernstig is om een fundamenteel belang van de maatschappij aan te tasten.

OPENBARE ORDE - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering - Gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid - Frauduleuze arbeid - Arbeid zonder vergunning

- Art. 74/14, § 3, 3° Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

De onderzoeksgerechten moeten nagaan of de tegen de vreemdeling genomen maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied overeenkomstig de wet zijn genomen, zonder dat zij uitspraak mogen doen over de opportuniteit van de maatregel (1). (1) Zie Cass. 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC 2001, nr. 427.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberoving - Maatregel tot verwijdering - Onderzoeksgerechten - Opdracht - Overeenstemming met de wet - Opportuniteit

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Il peut être enjoint au ressortissant d'un pays tiers de quitter le territoire sans délai, lorsque l'étranger constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

ETRANGERS - Mesure d'éloignement - Nécessité - Danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale

- Art. 74/14, § 3, 3° L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Le travail frauduleux peut constituer une menace réelle et suffisamment grave, affectant un intérêt fondamental de la société.

ORDRE PUBLIC - Etrangers - Mesure d'éloignement - Danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale - Travail frauduleux - Travail sans permis

- Art. 74/14, § 3, 3° L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Les juridictions d'instruction doivent vérifier si les mesures privatives de liberté ou d'éloignement du territoire frappant l'étranger sont conformes à la loi, sans pouvoir se prononcer sur leur opportunité (1). (1) Voir Cass., 31 juillet 2001, RG P.01.1011.F, Pas., 2001, n° 427.

ETRANGERS - Privation de liberté - Mesure d'éloignement - Juridictions d'instruction - Mission - Conformité à la loi - Opportunité

- Art. 72, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Accijnsgoederen worden geacht in de Gemeenschap binnen te komen in de zin van artikel 5.1 Accijnsrichtlijn, wanneer zij de zone van het eerste douanekantoor in het douanegebied van de Gemeenschap zijn gepasseerd en het is pas vanaf dat moment dat de goederen definitief zijn binnengebracht in het gebied van de Gemeenschap en dat zij aan accijns zijn onderworpen; zolang de goederen de zone van het eerste douanekantoor in het douanegebied niet hebben verlaten, zijn zij niet aan accijns onderworpen en kan er ook geen verschuldigdheid zijn in de zin van artikel 6.1 Accijnsrichtlijn (1). (1) HvJ 29 april 2010, zaak C-230/08 (ro 72, 73, 76) Dansk Transport og Logistik.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Binnenbrengen van accijnsgoederen in de Gemeenschap - Verschuldigdheid - Tijdstip van aanvang

- Artt. 5.1 en 6.1 Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

Op grond van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek en gelet op artikel 202.3, tweede streepje, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, kan de rechter een aansteller burgerlijk aansprakelijk verklaren voor de douaneschuld welke is ontstaan ingevolge handelingen gesteld door de aangestelde binnen het raam van zijn bediening waarbij aan invoerrechten onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, mits vaststaat dat de aansteller aan het binnenbrengen van deze goederen heeft deelgenomen in de zin van artikel 202.3, tweede streepje, CDW en hij wist of redelijkerwijze had moeten weten dat zij op onregelmatige wijze werden binnengebracht (1). (1) HvJ 23 sept. 2004, zaak C-414/02 Spedition Ulustrans ea; HvJ 17 nov. 2011, zaak C-454/10 Oliver Jestel.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douaneschuld - Burgerlijke aansprakelijkheid - Aansteller - Vereisten

- Art. 202.3, tweede streepje EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

Les marchandises soumises à accises doivent être considérées comme étant entrées à l'intérieur de la Communauté au sens de l'article 5.1 de la directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992 à partir du moment où celles-ci ont dépassé la zone dans laquelle se trouve le premier bureau de douane situé à l'intérieur du territoire douanier de la Communauté et c'est à partir de ce moment que les marchandises sont entrées définitivement à l'intérieur de la Communauté et qu'elles sont soumises à accises; aussi longtemps que les marchandises n'ont pas quitté la zone dans laquelle se trouve le premier bureau de douane situé à l'intérieur du territoire douanier, elles ne sont pas soumises à accises et il n'y a pas d'exigibilité au sens de l'article 6.1 de la Directive 92/12/CEE du Conseil, du 25 février 1992, relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accises (1). (1) C.J.C.E. 29 avril 2010, cause C-230/08, (cons. 72, 73, 76) Dansk Transport og Logistik.

DOUANES ET ACCISES - Accises - Entrée de marchandises soumises à l'accise dans la communauté - Exigibilité - Prise de cours

- Art. 5.1 et 6.1 Directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992

En vertu de l'article 1384, alinéa 3 du Code civil et eu égard à l'article 202.3, deuxième tiret du Code des douanes communautaire, tel qu'il est interprété par la Cour de justice, le juge peut déclarer un commettant civilement responsable de la dette douanière qui est née à la suite d'actes posés par le préposé dans le cadre de son emploi au cours desquels des marchandises sont entrées de manière irrégulière à l'intérieur du territoire douanier de la Communauté, à condition qu'il soit établi que le commettant ait participé à l'introduction de ces marchandises au sens de l'article 203.3, deuxième tiret, du Code des douanes communautaire et qu'il savait ou devait raisonnablement savoir qu'elles avaient été introduites de manière irrégulière (1). (1) C.J.C.E., 23 septembre 2004, cause C-414/02 Spedition Ulustrans ea; C.J.C.E. 17 novembre 2011, cause C-454/10 Oliver Jestel.

DOUANES ET ACCISES - Dette douanière - Responsabilité civile - Commettant - Conditions

- Art. 202.3, deuxième tiret Règlement (C.E.E.) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992, établissant le code des douanes communautaire

- Art. 1384, al. 3 Code civil

Artikel 5.4. EVRM is niet van toepassing op de eiser die niet meer is aangehouden, maar die enkel de opheffing van opgelegde voorwaarden vraagt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Niet meer aangehouden verdachte - Verzoek tot opheffing van opgelegde voorwaarden

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Niet meer aangehouden verdachte - Verzoek tot opheffing van opgelegde voorwaarden - Rechten van de Mens - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 5 - Artikel 5.4

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Artikel 6 EVRM is in de regel niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die geen uitspraak doen over de gegrondheid van de strafvordering.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Rechten van de Mens - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 6 - Artikel 6.1 - Artikel 6.2 - Artikel 6.3

- Artt. 6, 6.1, 6.2 en 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Artikel 6.2 - Artikel 6.3 - Onderzoeksgerechten

- Artt. 6, 6.1, 6.2 en 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Artikelen 36 en 37 Voorlopige Hechteniswet verlenen aan de verdachte geen recht op hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter tot de verlenging van opgelegde voorwaarden; de verdachte die zich verzet tegen die verlenging, kan een verzoekschrift op grond van artikel 36, § 1, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet indienen bij de raadkamer.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Beschikking onderzoeksrechter tot verlenging van opgelegde voorwaarden - Verzet van verdachte tegen die verlenging

- Artt. 36 en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het geheim van het onderzoek heeft eveneens tot gevolg dat in de regel slechts toelating tot inzage in het strafdossier kan worden verleend wanneer de wet dat uitdrukkelijk voorziet.

L'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique pas au demandeur qui n'est plus en état d'arrestation mais qui se borne à demander le retrait des conditions imposées.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Inculpé qui n'est plus en état d'arrestation - Demande de retrait des conditions imposées

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - (Mise en) liberté sous conditions - Inculpé qui n'est plus en état d'arrestation - Demande de retrait des conditions imposées - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 4

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique, en principe, pas aux juridictions d'instruction qui ne se prononcent pas sur le bien-fondé de l'action publique.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6, § 1er - Article 6, § 2 - Article 6, § 3

- Art. 6, 6.1, 6.2 et 6.3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Article 6, § 2 - Article 6, § 3 - Juridictions d'instruction

- Art. 6, 6.1, 6.2 et 6.3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Les articles 36 et 37 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ne confèrent pas à l'inculpé le droit d'interjeter appel contre l'ordonnance du juge d'instruction prolongeant les conditions imposées; l'inculpé qui s'oppose à cette prolongation peut introduire une requête auprès de la chambre du conseil en vertu de l'article 36, § 1er, alinéa 4, de la loi du 20 juillet 1990.

DETENTION PREVENTIVE - (Mise en) liberté sous conditions - Ordonnance du juge d'instruction prolongeant les conditions imposées - Inculpé s'opposant à cette prolongation

- Art. 36 et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Il résulte aussi du secret de l'instruction, qu'en principe, l'autorisation de consulter le dossier pénal ne peut être donnée que lorsque la loi le prévoit expressément.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Geheim van het onderzoek - Toelating tot inzage strafdossier - Voorwaarde

- Artt. 36 en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het gerechtelijk onderzoek is, behoudens de wettelijke uitzonderingen, geheim; dat geheim kan rechtvaardigen dat uitspraak wordt gedaan over het verzoek van een in vrijheid gestelde verdachte tot opheffing van opgelegde voorwaarden op grond van artikel 36, § 1, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet, zonder dat hij inzage heeft gekregen in het volledige strafdossier; het door de eiser ingeroepen recht van verdediging kan aan die regel geen afbreuk doen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Gerechtelijk onderzoek - Geheim van het gerechtelijk onderzoek - In vrijheid gestelde verdachte - Verzoek tot opheffing van opgelegde voorwaarden - Inzage van het strafdossier - Draagwijde

- Art. 36, § 1, vierde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Gerechtelijk onderzoek - Geheim van het gerechtelijk onderzoek - In vrijheid gestelde verdachte - Verzoek tot opheffing van opgelegde voorwaarden - Inzage strafdossier - Draagwijde

- Art. 36, § 1, vierde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Gerechtelijk onderzoek - In vrijheid gestelde verdachte - Verzoek tot opheffing van opgelegde voorwaarden - Inzage van het strafdossier - Draagwijde

- Art. 36, § 1, vierde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het onderzoek, bedoeld in artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, betreft de eigenlijke onderzoekshandelingen, met uitsluiting van de stukken betreffende de voorlopige hechtenis waarvoor de wetgever in een afzonderlijke rechtspleging heeft voorzien.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure bij de regeling van de rechtspleging - Omvang

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure bij de regeling van de rechtspleging - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Gerechtelijk onderzoek

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Secret de l'instruction - Autorisation de consultation du dossier pénal - Condition

- Art. 36 et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

L'instruction judiciaire est secrète, sauf exceptions légales; ce secret peut justifier qu'il soit statué sur la demande d'un inculpé mis en liberté tendant au retrait des conditions imposées en vertu de l'article 36, § 1er, alinéa 4 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive sans qu'il ait pu consulter le dossier pénal complet; les droits de la défense invoqués par le demandeur ne peuvent déroger à cette règle.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Instruction judiciaire - Secret de l'instruction judiciaire - Inculpé remis en liberté - Demande de retrait des conditions imposées - Consultation du dossier répressif - Portée

- Art. 36, § 1er, al. 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction judiciaire - Secret de l'instruction judiciaire - Inculpé remis en liberté - Demande de retrait des conditions imposées - Consultation du dossier pénal - Portée

- Art. 36, § 1er, al. 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - (Mise en) liberté sous conditions - Instruction judiciaire - Inculpé remis en liberté - Demande de retrait des conditions imposées - Consultation du dossier répressif - Portée

- Art. 36, § 1er, al. 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Le contrôle, visé à l'article 235bis du Code d'instruction criminelle, concerne les actes d'instruction proprement dits, à l'exclusion des pièces concernant la détention préventive pour lesquelles le législateur prévoit une procédure particulière.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juridictions d'instruction - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure en cas de règlement de la procédure - Etendue

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure en cas de règlement de la procédure - Détention préventive - Liberté sous conditions - Instruction judiciaire

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

Het feit dat een bestuurder zijn voertuig niet voortdurend onder controle heeft, is als dusdanig een fout, zonder dat de feitenrechter daarenboven de handeling of de vergissing moet omschrijven waardoor de controle over het voertuig werd kwijtgeraakt (1). (1) Zie Cass. 6 juli 1936, AR P.94.1294.F, Pas. 1936, I, p. 333.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8 - Artikel 8.3, tweede lid - Kwijtraken van de controle over zijn voertuig - Foutief karakter
- Art. 8.3, tweede lid KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

Le fait, pour un conducteur, de ne pas avoir constamment le contrôle du véhicule qu'il conduit est, en soi, une faute, sans que le juge du fond doive, en outre, caractériser l'acte ou l'erreur ayant entraîné la perte de contrôle (1). (1) Voir Cass., 6 juillet 1936, RG P.94.1294.F, Pas., 1936, I, p. 333.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 8 - Article 8, § 3, alinéa 2 - Perte de contrôle - Caractère fautif
- Art. 8, § 3, al. 2 A.R. du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière

P.12.2060.N

8 januari 2013

AC nr. ...

De vrijheidsbeneming bedoeld in de artikelen 1, 1°, 2 en 18, § 1, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet neemt een aanvang vanaf het ogenblik dat de verdachte geen vrijheid van komen en gaan heeft, dit is vanaf het ogenblik dat de politiediensten zich van zijn persoon hebben verzekerd (1). (1) Cass. 21 nov. 2001, AR P.01.1538.F, AC 2001, nr. 636.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Aanvang der vrijheidsbeneming

La privation de liberté visée aux articles 1er, 1°, 2 et 18, §1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, prend cours dès l'instant où le suspect ne dispose plus de la liberté d'aller et de venir, à savoir l'instant où les services de police se sont assurés de sa personne (1). (1) Cass., 21 novembre 2001, RG P.01.1538.F, Pas., 2001, n° 636.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Début de la privation de liberté

P.12.2072.F

24 april 2013

AC nr. ...

De bevoegdheid van het rechtscollege op verwijzing is beperkt tot de beschikkingen die werden vernietigd; in geval van gedeeltelijke vernietiging is het rechtscollege op verwijzing alleen bevoegd voor het gedeelte van het geschil dat door het Hof ter berechting is voorgelegd; de niet-vernietigde punten van de beslissing waartegen cassatieberoep is ingesteld, blijven met gezag van gewijsde overeind.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Rechtscollege op verwijzing - Bevoegdheid - Grens

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Gedeeltelijke vernietiging - Rechtscollege op verwijzing - Aanhangigmaking

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Bestreden beslissing - Niet-vernietigde punten - Gezag van gewijsde

Les pouvoirs de la juridiction de renvoi sont limités aux dispositions qui ont fait l'objet de la cassation; en cas d'annulation partielle la juridiction de renvoi n'a compétence que sur la partie du litige dont le jugement lui est déféré par la Cour; les chefs non cassés de la décision frappée de pourvoi subsistent avec l'autorité de la chose jugée.

CASSATION - Etendue - Généralités - Juridiction de renvoi - Pouvoirs - Limite

CASSATION - Etendue - Généralités - Annulation partielle - Juridiction de renvoi - Saisine

CASSATION - Etendue - Généralités - Décision attaquée - Chefs non cassés - Autorité de la chose jugée

P.12.2082.F

15 mei 2013

AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de rechter, zonder daar gevolgen aan te verbinden voor de schuld of voor de straf, een verklaring die zonder bijstand van een advocaat is afgenomen en die geen enkele zelf beschuldigende draagwijdte heeft, vermeldt, aanhaalt, samenvat of uitlegt, kan geen schending van de artikelen 6.1 en 6.3,c, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden worden afgeleid.

ADVOCAAT - Strafzaken - Verklaring afgenomen zonder de bijstand van een advocaat - Miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak en van het recht op bijstand van een advocaat - Miskenning

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verklaring afgenomen zonder de bijstand van een advocaat - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Miskenning

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Verklaring afgenomen zonder de bijstand van een advocaat - Recht op bijstand van een advocaat - Miskenning

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Une violation des articles 6.1 et 6.3, c, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne saurait se déduire de la seule circonstance que le juge, sans y attacher de conséquence quant à la culpabilité ou à la peine, mentionne, cite, résume ou commente une déclaration recueillie sans avocat et dénuée de toute portée auto-accusatrice.

AVOCAT - Matière répressive - Déclaration recueillie sans avocat - Violation du droit à un procès équitable et à l'assistance d'un avocat - Violation

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Déclaration recueillie sans avocat - Droit à un procès équitable - Violation

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Déclaration recueillie sans avocat - Droit à l'assistance d'un avocat - Violation

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.12.2089.F

6 november 2013

AC nr. ...

De daad waarmee een onderzoeksrechter de speurders vraagt een lijst op te maken van de in het dossier vergaarde gegevens, toont aan dat die magistraat de zaak in staat van wijzen heeft willen brengen en wordt beschouwd als een daad van onderzoek of van vervolging die de verjaring stuit; het doet niet ter zake of er aan dat verzoek al dan niet gevolg is gegeven (1). (1) Zie Cass. 4 dec. 1973, AC 1974, nr. 382.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Daad van onderzoek of van vervolging

- Art. 22, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van onderzoek of van vervolging

- Art. 22, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'acte par lequel un juge d'instruction demande aux enquêteurs d'établir un relevé des éléments recueillis dans le dossier manifeste la volonté de ce magistrat de mettre la cause en état d'être jugée et constitue un acte d'instruction ou de poursuite interruptif de la prescription sans qu'il soit nécessaire de vérifier s'il a été ou non donné suite à cette demande (1). (1) Voir Cass., 4 décembre 1973, Pas., 1974, I, p. 366.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Acte d'instruction ou de poursuite

- Art. 22, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte d'instruction ou de poursuite

- Art. 22, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.13.0006.N

22 januari 2013

AC nr. ...

Aan de voorwaarden van artikel 37, §2quater, laatste lid, Jeugdbeschermingswet, dat bepaalt dat een plaatsingsmaatregel in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling slechts kan worden genomen ten aanzien van een persoon tussen twaalf en veertien jaar die een ernstige aanslag heeft gepleegd op het leven of op de gezondheid van een persoon en van wie het gedrag uitzonderlijk gevaarlijk is, dient te zijn voldaan wanneer de jeugdrechter die na afloop van het onderzoek ten gronde oordeelt, zulke plaatsingsmaatregel wenst op te leggen.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Maatregel van plaatsing - Plaatsing in gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling - Voorwaarden - Ogenblik waarop aan de voorwaarden dient te zijn voldaan

MINDER-VALIDEN - Maatregel van plaatsing - Plaatsing in gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling - Voorwaarden - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Ogenblik waarop aan de voorwaarden dient te zijn voldaan

De voorlopige bewaringsmaatregelen als bedoeld in artikel 52, eerste lid, Jeugdbeschermingswet, worden genomen in het belang van het kind overeenkomstig de Voorafgaande Titel Jeugdbeschermingswet; zij bieden de jeugdrechter ook de mogelijkheid een grondige kennis te verwerven van de persoonlijkheid en maturiteitsgraad van de minderjarige, diens leefomgeving, zijn ontwikkeling te volgen, hem tijdelijk te beschermen tegen slechte invloeden en uit te maken wat zijn belang is en welke maatregelen passend zijn voor zijn bescherming, zijn opvoeding of zijn behandeling nadat door de rechter ten gronde over zijn schuld zal zijn beslist.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige - Voorlopige bewaringsmaatregelen - Doel

MINDER-VALIDEN - Jeugdbescherming - Minderjarige - Voorlopige bewaringsmaatregelen - Doel

Il y a lieu de satisfaire aux conditions de l'article 37, § 2quater, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, qui prévoit qu'une mesure de placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé ne peut être prise qu'à l'égard d'une personne âgée de douze à quatorze ans, qui a gravement porté atteinte à la vie ou à la santé d'une personne et dont le comportement est particulièrement dangereux, lorsque le juge de la jeunesse qui se prononce au terme de l'instruction sur le fond, souhaite imposer une telle mesure de placement.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Mesure de placement - Placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé - Conditions - Moment où il y a lieu de satisfaire aux conditions

MINORITE - Mesure de placement - Placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé - Conditions - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Moment où il y a lieu de satisfaire aux conditions

Les mesures provisoires de garde visées à l'article 52, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, sont prises dans l'intérêt de l'enfant, conformément au Titre préliminaire de la loi du 8 avril 1965; elles permettent également au juge de la jeunesse de connaître davantage la personnalité et le degré de maturité du mineur, son cadre de vie, de suivre son développement, de le protéger provisoirement des mauvaises influences et de déterminer quel est son intérêt et quelles mesures sont adaptées à sa protection, son éducation ou son traitement après que le juge du fond aura statué au fond sur sa culpabilité.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur - Mesures provisoires de garde - Objectif

MINORITE - Protection de la jeunesse - Mineur - Mesures provisoires de garde - Objectif

De voorlopige maatregelen bedoeld in artikel 52, eerste lid, Jeugdbeschermingswet worden genomen op een ogenblik waarop het als misdrijf omschreven feit nog niet bewezen is en de jeugdrechter mag zich op dat ogenblik nog niet uitspreken over de constitutieve bestanddelen van het misdrijf, noch over de schuld of onschuld van de minderjarige, wat hij wel zal moeten doen in alle onafhankelijkheid als hij ten gronde oordeelt; hij dient bijgevolg niet vast te stellen dat er door de minderjarige tussen twaalf en veertien jaar daadwerkelijk een ernstige aanslag zou zijn gepleegd op een persoon, zoals voor een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding wordt vereist wanneer de jeugdrechter ten gronde uitspraak doet, of dat er ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van de minderjarige bestaan (1). (1) Cass. 16 okt. 2012, AR P.12.1584.N, AC 2012, nr. 537.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

MINDER-VALIDEN - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid

De voorlopige maatregelen worden genomen op een ogenblik waarop het als misdrijf omschreven feit nog niet bewezen is en de jeugdrechter mag zich op dat ogenblik nog niet uitspreken over de constitutieve bestanddelen van het misdrijf, noch over de schuld of onschuld van de minderjarige, wat hij wel zal moeten doen in alle onafhankelijkheid als hij ten gronde oordeelt; hij dient in de onderzoeksfase geen juridische kwalificatie aan het als misdrijf omschreven feit te geven, maar onder meer na te gaan of de minderjarige blijkt geeft van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen uitzonderlijk gevaarlijk is, er elementen bestaan die erop kunnen wijzen dat hij betrokken is bij het plegen van een ernstige aanslag op iemands leven of gezondheid en er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

Les mesures provisoires visées à l'article 52, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, sont prises à un moment où le fait qualifié infraction n'est pas encore établi et le juge de la jeunesse ne peut encore, à ce moment, se prononcer sur les éléments constitutifs de l'infraction, ni sur la culpabilité ou l'innocence du mineur, ce qu'il devra faire en toute indépendance en statuant sur le fond; par conséquent, il n'est pas tenu de constater que le mineur âgé de douze à quatorze ans aurait effectivement gravement porté atteinte à une personne, tel qu'il est requis pour une mesure de garde, de préservation ou d'éducation lorsque le juge de la jeunesse se prononce sur le fond, ou qu'il existe de sérieux indices de culpabilité dans le chef du mineur (1). (1) Cass., 16 octobre 2012, RG P.12.1584.N, Pas., 2012, n° 537.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Mesure provisoire de placement - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Devoir de motivation

MINORITE - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Devoir de motivation

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction

Les mesures provisoires sont prises à un moment où le fait qualifié infraction n'est pas encore établi et le juge de la jeunesse ne peut encore, à ce moment, se prononcer sur les éléments constitutifs de l'infraction, ni sur la culpabilité ou l'innocence du mineur, ce qu'il devra faire en toute indépendance en statuant sur le fond; il ne doit pas, pendant la phase de l'instruction, donner de qualification juridique au fait qualifié infraction, mais il est tenu de vérifier notamment si l'intéressé a un comportement particulièrement dangereux pour lui-même ou pour autrui, s'il existe des éléments permettant d'indiquer qu'il est impliqué dans le cadre d'une atteinte grave portée à la vie ou à la santé d'une personne et s'il existe de sérieuses raisons de craindre que l'intéressé, s'il était remis en liberté, commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Voorlopige maatregel van plaatsing - Plaatsing in gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

- Artt. 37, § 2quater, laatste lid, 52, eerste lid en 52quater Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

MINDER-VALIDEN - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Plaatsing in gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

- Artt. 37, § 2quater, laatste lid, 52, eerste lid en 52quater Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Plaatsing in gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling voorziet in de mogelijkheid tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Prejudiciële vraag

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Mesure provisoire de placement - Placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Devoir de motivation

- Art. 37, § 2quater, dernier al., 52, al. 1er, et 52quater L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

MINORITE - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Devoir de motivation

- Art. 37, § 2quater, dernier al., 52, al. 1er, et 52quater L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Placement en institution communautaire publique en régime éducatif fermé - Mesure définitive de garde, de préservation et d'éducation adoptée par décision sur le fond - Distinction

Aucune disposition conventionnelle ou légale ne prévoit la possibilité de poser une question préjudicielle à la Cour européenne des Droits de l'Homme.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour européenne des Droits de l'Homme - Question préjudicielle

P.13.0013.F

9 januari 2013

AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van de ene rechtbank naar de andere moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien zij juist blijken te zijn, kunnen leiden tot gewettigde verdenking omtrent de strikte onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten van het rechtscollege waaraan men de zaak wil onttrekken.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzoek - Ontvankelijkheid

- Art. 542, tweede lid Wetboek van Strafvordering

La requête en renvoi d'un tribunal à un autre doit articuler des faits probants et précis de nature à entraîner, s'il sont vérifiés, une suspicion légitime quant à la stricte impartialité, laquelle se présume, de l'ensemble des magistrats composant la juridiction dont le dessaisissement est sollicité.

RENOVI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Requête - Recevabilité

- Art. 542, al. 2 Code d'Instruction criminelle

De gegrondheid van het verzet doet als dusdanig geen gewettigde verdenking ontstaan ten aanzien van het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan; uit het feit dat een vonnis verschillende vergissingen bevat, zodat het moet worden vernietigd, kan niet worden afgeleid dat alle magistraten van de rechtbank die het heeft gewezen, niet meer in staat zouden zijn om op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen over het verzet van de beklaagde, of dat er bij laatstgenoemde of bij derden gewettigde twijfel kan ontstaan omtrent hun vermogen om op die wijze te oordelen.

VERZET - Strafzaken - Veroordelend vonnis bij verstek - Verzet van de beklaagde - Gewettigde verdenking ten aanzien van het gerecht dat bij verstek uitspraak heeft gedaan

- Art. 542, tweede lid Wetboek van Strafvordering

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Veroordelend vonnis bij verstek - Verzet van de beklaagde - Gewettigde verdenking ten aanzien van het gerecht dat bij verstek uitspraak heeft gedaan

- Art. 542, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Par eux-mêmes, les mérites d'une opposition ne créent pas de suspicion légitime à l'égard de la juridiction ayant statué par défaut; de la circonstance qu'un jugement est entaché d'erreurs justifiant qu'il soit mis à néant, il ne saurait se déduire que l'ensemble des magistrats composant le tribunal qui l'a rendu, ne seraient pas en mesure de statuer de manière indépendante et impartiale sur l'opposition du prévenu, ou qu'un doute légitime puisse exister dans le chef de ce dernier ou des tiers quant à leur aptitude à juger de cette manière.

OPPOSITION - Matière répressive - Jugement de condamnation rendu par défaut - Opposition du prévenu - Suspicion légitime à l'égard de la juridiction ayant statué par défaut

- Art. 542, al. 2 Code d'Instruction criminelle

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Jugement de condamnation rendu par défaut - Opposition du prévenu - Suspicion légitime à l'égard de la juridiction ayant statué par défaut

- Art. 542, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.13.0014.F

6 maart 2013

AC nr. ...

Wettelijke herhaling is geen bestanddeel van de telastlegging waarop de strafvordering betrekking heeft maar is alleen een persoonlijke omstandigheid die eigen is aan de dader van het misdrijf en die alleen invloed heeft op de straf (1). (1) Cass. 25 april 2012, AR P.12.0178.F, nr. 255.

HERHALING - Wettelijke herhaling - Begrip - Persoonlijke omstandigheid eigen aan de dader

Het hof van beroep dat als eerste vaststelt dat het misdrijf dat de beklaagde ten laste is gelegd in staat van wettelijke herhaling was gepleegd en dat de gevangenisstraf van de correctionele rechtbank bevestigt, dient zijn beslissing niet met eenparigheid van stemmen uit te spreken (1). (1) Cass. 12 mei 1998, AR P.98.0485.N, AC 1998, nr. 246. Het openbaar ministerie had anders geconcludeerd, met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof, die inzake verzet oordeelt dat de rechter die over het verzet van de beklaagde uitspraak doet, t.a.v. laatstgenoemde geen herhaling mag vaststellen waarvoor de bij verstek gewezen beslissing hem niet heeft veroordeeld (Cass. 17 sept. 2008, AR P.08.1242.F, AC 2008, nr. 482; Cass. 30 okt. 2012, AR P.12.1194.N, AC 2012, nr. 578).

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Strafvordering - Eenparigheid van stemmen - Toepassing - Wettelijke herhaling voor het eerst in aanmerking genomen in hoger beroep

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

La récidive légale n'est pas un élément de la prévention formant l'objet de l'action publique mais seulement une circonstance personnelle propre à l'auteur de l'infraction, ne pouvant influencer que la peine (1). (1) Cass., 25 avril 2012, RG P.12.0178.F, Pas., 2012, n° 255.

RECIDIVE - Récidive légale - Notion - Circonstance personnelle propre à l'auteur

Lorsque la cour d'appel constate pour la première fois que l'infraction imputée au prévenu a été commise en état de récidive et qu'elle confirme la peine d'emprisonnement prononcée par le tribunal correctionnel, sa décision ne doit pas être rendue à l'unanimité de ses membres (1). (1) Cass., 12 mai 1998, RG P.98.0485.N, Pas., 1998, n° 246. Le ministère public avait conclu en sens contraire en se référant à la jurisprudence de la Cour qui, en matière d'opposition, considère que statuant sur l'opposition du prévenu, le juge ne peut constater dans son chef l'état de récidive dans lequel la décision rendue par défaut ne l'a pas condamné (Cass., 17 septembre 2008, RG P.08.1242.F, Pas., 2008, n° 482; Cass., 30 octobre 2012, RG P.12.1194.N, Pas., 2012, n° 578).

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Action publique - Unanimité - Application - Récidive légale retenue pour la première fois en degré d'appel

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

Hij die door misbruik van gezag of machtsmisbruik een misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt, wordt als de dader van dat misdrijf beschouwd, ook al neemt hij geen deel aan de uitvoering van de feiten.

MISDRIJF - Deelneming - Deelneming - Strafbare deelneming - Dader of mededader - Persoon die een misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt

- Art. 66 Strafwetboek

Celui qui, par abus d'autorité ou de pouvoir, a directement provoqué une infraction est considéré comme auteur de cette infraction, fût-il resté étranger à l'exécution même des faits.

INFRACTION - Participation - Participation - Participation punissable - Auteur ou coauteur - Personne qui a directement provoqué une infraction

- Art. 66 Code pénal

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

MISDRIJF - Deelneming - Strafbare deelneming - Poging tot deelname aan een misdrijf

MISDRIJF - Deelneming - Strafbare deelneming - Vrijwillige afstand door de deelnemer

Conclusions de l'avocat général D. Vandermeersch.

INFRACTION - Participation - Participation punissable - Tentative de participer à une infraction

INFRACTION - Participation - Participation punissable - Désistement volontaire du participant

De ontstentenis van vrijwillige afstand is dus geen voorwaarde voor het bestaan van strafbare deelneming aan een voltrokken misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

MISDRIJF - Deelneming - Strafbare deelneming - Vrijwillige afstand door de deelnemer

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

L'absence de désistement volontaire n'est donc pas une condition d'existence de la participation punissable à une infraction consommée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Participation - Participation punissable - Désistement volontaire du participant

- Art. 66 et 67 Code pénal

Poging tot deelname aan een misdrijf is niet bij wet strafbaar (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. ...

MISDRIJF - Deelneming - Strafbare deelneming - Poging tot deelname aan een misdrijf

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

La loi ne punit pas la tentative de participer à une infraction (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Participation - Participation punissable - Tentative de participer à une infraction

- Art. 66 et 67 Code pénal

Wat de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf betreft, bestaat vrijwillige afstand in het feit van spontaan van zijn voornemen af te zien vooraleer het misdrijf is voltrokken.

MISDRIJF - Poging - Vrijwillige afstand

- Art. 51 Strafwetboek

Pour l'auteur d'une tentative de crime ou de délit, le désistement volontaire consiste à renoncer spontanément à son dessein avant la consommation de l'infraction.

INFRACTION - Tentative - Désistement volontaire

- Art. 51 Code pénal

Het onderzoeksgerecht dat overeenkomstig artikel 3, tweede lid, Uitleveringswet 1874 oordeelt over de tenuitvoerlegging van een bevel tot aanhouding, dient aan het begrip politiek misdrijf zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van 13 december 1957 betreffende de uitlevering, geen van het interne recht onderscheiden draagwijdte te geven.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding - Politiek misdrijf - Begrip

POLITIEK MISDRIJF - Begrip - Draagwijdte - Uitlevering - Onderzoeksgerecht - Tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding

UITLEVERING - Onderzoeksgerecht - Tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding - Politiek misdrijf - Begrip

La juridiction d'instruction qui, conformément à l'article 3, alinéa 2, de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions se prononce sur l'exécution d'un mandat d'arrêt, ne doit pas donner à la notion de délit politique visée à l'article 3 de la Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957, une portée distincte de celle du droit interne.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Exécution du mandat d'arrêt - Délit politique - Notion

DELIT POLITIQUE - Notion - Portée - Extradition - Juridiction d'instruction - Exécution du mandat d'arrêt

EXTRADITION - Juridiction d'instruction - Exécution du mandat d'arrêt - Délit politique - Notion

Door als "werkingsvoorwaarden" een relatieve vochtigheid van 30 tot 90 percent te bepalen, schrijft artikel 3.17 van de bijlage van het koninklijk besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen niet voor dat de verbaliserende agenten het toestel slechts mogen gebruiken bij een vochtigheidsgraad gelegen tussen die beide grenswaarden; artikel 3.17 betekent alleen dat de toestellen, om getest en goedgekeurd te worden, gebruikt moeten kunnen worden ondanks de schommeling van de invloedsfactor tussen de vermelde uitersten.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Artikel 59, § 4 - Toestellen gebruikt voor de ademtest en de ademanalyse - Vaststelling van de bijzondere gebruiksmodaliteiten - Koninklijk besluit van 21 april 2007 - Bijlage - Artikel 3.17 - Werkingsvoorwaarden van het toestel

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59 - Artikel 59, § 4 - Toestellen gebruikt voor ademtest en ademanalyse - Vaststelling van de bijzondere gebruiksmodaliteiten - Koninklijk besluit van 21 april 2007 - Bijlage - Artikel 3.17 - Werkingsvoorwaarden van het toestel

En prévoyant, au titre de «conditions de fonctionnement», une humidité relative de 30 à 90 pour cent, l'article 3.17 de l'annexe l'arrêté royal du 21 avril 2007 relatif aux appareils de test et aux appareils d'analyse de l'haleine ne subordonne pas l'utilisation de l'appareil par les agents verbalisateurs à l'existence d'un taux d'humidité situé entre ces deux limites; l'article 3.17 signifie seulement que, pour être testés et approuvés, les appareils doivent pouvoir fonctionner malgré la variation du facteur d'influence entre les termes indiqués.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Valeur jusqu'à preuve du contraire - Roulage - Loi relative à la police de la circulation routière - Article 59, § 4 - Appareils utilisés pour le test de l'haleine et pour l'analyse de l'haleine - Fixation des modalités particulières d'utilisation - Arrêté royal du 21 avril 2007 - Annexe - Article 3.17 - Conditions de fonctionnement de l'appareil

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 59 - Article 59, § 4 - Appareils utilisés pour le test de l'haleine et pour l'analyse de l'haleine - Fixation des modalités particulières d'utilisation - Arrêté royal du 21 avril 2007 - Annexe - Article 3.17 - Conditions de fonctionnement de l'appareil

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Algemeen - Jeugdbescherming - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkost van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

JEUGDBESCHERMING - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkost van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

De vader van een minderjarig kind die tussenkost in de cassatieprocedure die de moeder heeft ingesteld tegen het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep waarbij ten aanzien van dat kind beschermingsmaatregelen zijn genomen, dient de hoedanigheid van verweerder in cassatie te worden toegekend (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Algemeen - Jeugdbescherming - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkost van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Généralités - Protection de la jeunesse - Juridictions de la jeunesse - Mesures protectionnelles - Arrêt ordonnant des mesures protectionnelles - Pourvoi en cassation de la mère de l'enfant mineur - Intervention du père - Recevabilité - Qualité

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Juridictions de la jeunesse - Mesures protectionnelles - Arrêt ordonnant des mesures protectionnelles - Pourvoi en cassation de la mère de l'enfant mineur - Intervention du père - Recevabilité - Qualité

Doit se voir reconnaître la qualité de défendeur en cassation le père d'un enfant mineur qui intervient dans la procédure en cassation introduite par la mère contre l'arrêt de la chambre de la jeunesse de la cour d'appel ordonnant des mesures protectionnelles à l'égard de cet enfant (1). (Solution implicite). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Généralités - Protection de la jeunesse - Juridictions de la jeunesse - Mesures protectionnelles - Arrêt ordonnant des mesures protectionnelles - Pourvoi en cassation de la mère de l'enfant mineur - Intervention du père - Recevabilité -

JEUGDBESCHERMING - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Arrest waarbij beschermende maatregelen worden bevolen - Cassatieberoep van de moeder van het minderjarig kind - Tussenkost van de vader - Ontvankelijkheid - Hoedanigheid

Qualité

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Juridictions de la jeunesse - Mesures protectionnelles - Arrêt ordonnant des mesures protectionnelles - Pourvoi en cassation de la mère de l'enfant mineur - Intervention du père - Recevabilité - Qualité

Artikel 44 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, dat stelt dat de bevoegdheid van de jeugdrechtbank wordt bepaald door de verblijfplaats van de ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, wil de voor de minderjarige meest nabije rechter bevoegd maken; die bepaling heeft niet tot doel de bevoegdheid te bepalen van de Belgische rechter ten aanzien van een toestand waarin een buitenlands element meespeelt.

L'article 44 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, qui dispose que la compétence du tribunal de la jeunesse est déterminée par la résidence des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde du mineur, poursuit l'objectif de rendre compétent le juge le plus proche du mineur; cette disposition n'a pas pour objet de déterminer la compétence du juge belge à l'égard d'une situation affectée par un élément d'extranéité.

JEUGDBESCHERMING - Jeugdgerichten - Territoriale bevoegdheid - Artikel 44, Jeugdbeschermingswet

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Juridictions de la jeunesse - Compétence territoriale - L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, article 44

De door de bevoegde wetgevers bepaalde regelingen inzake jeugdbescherming zijn maatregelen van politie en van veiligheid; de daarin georganiseerde maatregelen van hulpverlening of bescherming zijn toepasselijk op de minderjarigen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden (1). (1) F. TULKENS en T. MOREAU, Droit de la protection de la jeunesse, Brussel, Larcier, 2000, p. 706.

Les dispositions prises par les législateurs compétents en matière de protection de la jeunesse ont un caractère de police et de sûreté; les mesures d'aide ou de protection qu'elles organisent sont d'application à l'égard des mineurs présents sur le territoire du Royaume (1). (1) F. TULKENS et T. MOREAU, Droit de la protection de la jeunesse, Bruxelles, Larcier, 2000, p. 706.

JEUGDBESCHERMING - Jeugdgerichten - Beschermende maatregelen - Toepassingsgebied - Toepassing van de wet in de ruimte

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Juridictions de la jeunesse - Mesures protectionnelles - Champ d'application - Application de la loi dans l'espace

P.13.0040.N

22 oktober 2013

AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar de bewijswaarde van de door de titularis van de nummerplaat voorgelegde bewijzen die van aard zijn het in artikel 67bis Wegverkeerswet bepaald vermoeden te weerleggen zonder dat hij ertoe gehouden is om bijkomende bewijsgegevens te verzoeken wanneer hij oordeelt dat de voorgelegde gegevens onvoldoende zijn; dit levert geen omkering van de bewijslast noch miskennis van het recht van verdediging op.

Le juge apprécie souverainement la valeur probante des preuves présentées par le titulaire de la plaque d'immatriculation de nature à renverser la présomption prévue à l'article 67bis de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, sans qu'il soit tenu de requérir des éléments de preuve supplémentaires s'il estime que les éléments présentés sont insuffisants; cela ne constitue ni un renversement de la charge de la preuve, ni la violation des droits de la défense.

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Wegverkeer - Titularis van de nummerplaat - Vermoeden van schuld - Bewijzen ter neerlegging - Beoordeling van de bewijswaarde - Opdracht van de rechter

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Roulage - Titulaire de la plaque d'immatriculation - Présomption de culpabilité - Preuves déposées - Appréciation de la valeur probante - Mission du juge

- Art. 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeer - Titularis van de nummerplaat - Vermoeden van schuld - Bewijzen ter neerlegging - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Roulage - Titulaire de la plaque d'immatriculation - Présomption de culpabilité - Preuves déposées - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

- Art. 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer,

- Art. 67bis Loi relative à la police de la circulation routière,

gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Artikel 67bis, Wegverkeerswet - Titularis van de nummerplaat - Vermoeden van schuld - Bewijzen ter neerlegging - Bewijswaarde - Wegverkeer

- Art. 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis - Toepassing - Titularis van de nummerplaat - Vermoeden van schuld - Bewijzen ter neerlegging - Beoordeling van de bewijswaarde - Opdracht van de rechter

- Art. 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis - Toepassing - Titularis van de nummerplaat - Vermoeden van schuld - Bewijzen ter neerlegging - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

- Art. 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Loi relative à la police de la circulation routière, article 67bis - Titulaire de la plaque d'immatriculation - Présomption de culpabilité - Preuves déposées - Valeur probante - Roulage

- Art. 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67bis - Application - Titulaire de la plaque d'immatriculation - Présomption de culpabilité - Preuves déposées - Appréciation de la valeur probante - Mission du juge

- Art. 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67bis - Application - Titulaire de la plaque d'immatriculation - Présomption de culpabilité - Preuves déposées - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

- Art. 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.13.0053.F

8 mei 2013

AC nr. ...

Krachtens de artikelen 162bis, 194 en 211 van het Wetboek van Strafvordering veroordeelt het tegen de beklagde uitgesproken veroordelend vonnis laatstgenoemde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek; aangezien de aanhangigmaking van de zaak bij de appelrechter het geheel van de door de eerste rechter toegekende rechten opnieuw in betwisting stelt, moet de beklagde die door de eerste rechter is vrijgesproken en door de appelrechter is veroordeeld om de burgerlijke partijen te vergoeden voor de schade veroorzaakt door de strafbare feiten waaraan hij schuldig is verklaard, worden veroordeeld om hen de rechtsplegingsvergoedingen te betalen van beide instanties na afloop waarvan zijn tegenstanders in het gelijk zijn gesteld.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Rechtsplegingsvergoeding - Beklaagde vrijgesproken in eerste aanleg maar veroordeeld in hoger beroep - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoedingen van beide instanties - Wettigheid
GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Beklaagde vrijgesproken in eerste aanleg maar veroordeeld in hoger beroep - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoedingen van beide instanties - Wettigheid

En vertu des articles 162bis, 194 et 211 du Code d'instruction criminelle, l'arrêt de condamnation rendu contre le prévenu le condamnera envers la partie civile à l'indemnité de procédure visée à l'article 1022 du Code judiciaire; dès lors que la saisine du juge d'appel remet en cause l'ensemble des droits accordés par le premier juge, le prévenu qui, acquitté par le premier juge, a été condamné par le juge d'appel à indemniser les parties civiles du dommage causé par les infractions dont il a été déclaré coupable, doit être condamné à leur payer les indemnités de procédure des deux instances à l'issue desquelles ses adversaires ont obtenu gain de cause.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Indemnité de procédure - Prévenu acquitté en première instance mais condamné en appel - Condamnation aux indemnités de procédure des deux instances - Légalité
FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Prévenu acquitté en première instance mais condamné en appel - Condamnation aux indemnités de procédure des deux instances - Légalité

P.13.0054.F

17 april 2013

AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering geldt alleen de voorwaarde dat de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld één van de in die wetsbepaling opgesomde hoedanigheden bezit, hetzij op het ogenblik van het misdrijf, hetzij op het ogenblik van de vervolging (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR 2123, AC 1987-88, nr. 354; R. DECLERCQ, *Éléments de procédure pénale*, Bruylant, 2006, p. 609, nr. 1152; BELTJENS, *Instruction criminelle*, dl. II, art. 479, nrs. 12 en 36; BRAAS, *Précis de procédure pénale*, dl. II, nr. 1188; H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.A. BEERNAERT, *Droit de la procédure pénale*, 6de uitg., Bruylant, 2010, p. 1359.

STRAFVORDERING - Voorrecht van rechtsmacht - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Strafvordering - Voorrecht van rechtsmacht - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Strafvordering - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 479 Wetboek van Strafvordering

L'application de l'article 479 du Code d'instruction criminelle est subordonnée à la seule condition que la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée soit revêtue d'une des qualités énumérées dans cette disposition légale soit au moment de l'infraction, soit au moment des poursuites (1). (1) Voir Cass., 9 février 1988, RG 2123, Pas., 1988, n° 354; R. DECLERCQ, *Éléments de procédure pénale*, Bruylant, 2006, p. 609, n° 1152; Beltjens, *Instruction criminelle*, t. II, art. 479, n° 12 et 36; Braas, *Précis de procédure pénale*, t. II, n° 1188; H.D. Bosly, D. Vandermeersch et M.A. Beernaert, *Droit de la procédure pénale*, 6ème éd., Bruylant, 2010, p. 1359.

ACTION PUBLIQUE - Privilège de juridiction - Conditions d'application

- Art. 479 Code d'Instruction criminelle

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Action publique - Privilège de juridiction - Conditions d'application

- Art. 479 Code d'Instruction criminelle

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Action publique - Conditions d'application

- Art. 479 Code d'Instruction criminelle

P.13.0055.F

10 april 2013

AC nr. ...

Het feit dat een plaatsvervangende gezworene, die een gezworene in de loop van de beraadslaging dient te vervangen, op de zitting heeft verklaard dat hij zich niet bekwaam acht om de zaak te berechten, volgt niet dat die plaatsvervanger uiting geeft aan een persoonlijke overtuiging, noch dat het hof van assisen, door terstond zijn vervanging te bevelen, het geheim van de beraadslaging heeft miskend.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Plaatsvervangende gezworene wordt verzocht de jury aan te vullen - Plaatsvervangende gezworene verklaart dat hij zich niet bekwaam acht de zaak te berechten - Geheim van de beraadslaging - Miskening

Artikel 328 van het Wetboek van Strafvordering vereist niet dat de vervanging van een gezworene, die zich opdringt omdat een van de juryleden tijdens de beraadslaging onwel is geworden, met gesloten deuren plaatsvindt; hoewel het eerste lid van dat artikel bepaalt dat de gezworenen de beraadslagingskamer eerst mogen verlaten wanneer zij hun verklaring hebben opgemaakt, staat niet eraan in de weg dat de juryleden het recht hebben om een schriftelijk verzoek tot de voorzitter te richten betreffende de noodzaak om een van hen van zijn taak te ontslaan, en evenmin dat het hof van assisen bevoegd is om de zitting te hervatten om over dat voorval uitspraak te doen na een openbaar debat op tegenspraak.

De la circonstance qu'un juré suppléant, appelé à remplacer un juré en cours de délibération, a dit à l'audience ne pas se sentir apte à juger la cause, il ne se déduit pas que ledit suppléant ait fait part d'une conviction personnelle, ni qu'en ordonnant son remplacement sur-le-champ, la cour d'assises ait violé le secret du délibéré.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Délibération du jury - Juré suppléant invité à compléter le jury - Juré suppléant déclarant ne pas se sentir apte à juger la cause - Secret du délibéré - Violation

L'article 328 du Code d'instruction criminelle n'exige pas que le remplacement d'un juré, rendu nécessaire par la défaillance d'un des membres du jury au cours de sa délibération, s'effectue à huis clos; si le premier alinéa de cette disposition prévoit que les jurés ne peuvent sortir de la chambre des délibérations qu'après avoir formé leur déclaration, cette prohibition ne fait obstacle ni au droit pour les jurés d'adresser une demande écrite au président quant à la nécessité de libérer l'un d'entre eux de sa tâche, ni au pouvoir de la cour d'assises de reprendre l'audience pour statuer sur cet incident à l'issue d'un débat public et contradictoire.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Vervanging van een onwel geworden gezworene - Toepasselijke procedure

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Délibération du jury - Remplacement d'un juré défaillant - Procédure applicable

Artikel 328, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering vereist niet dat de voorzitter, het hof van assisen en de partijen de beraadslagingskamer van de gezworenen binnengaan om uitspraak te doen over de vervanging van een plaatsvervangende gezworene die, nadat hij werd verzocht de jury aan te vullen, op de zitting verklaart dat hij zich niet bekwaam acht de zaak te berechten.

L'article 328, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle n'exige pas que le président, la cour d'assises et les parties pénètrent dans la chambre des délibérations des jurés pour statuer sur le remplacement d'un suppléant qui, invité à compléter le jury, déclare à l'audience ne pas ne pas se sentir apte à juger la cause.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging van de jury - Vervanging van een plaatsvervangende gezworene die verzocht werd de jury aan te vullen - Toepasselijke procedure

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Délibération du jury - Remplacement d'un juré suppléant invité à compléter le jury - Procédure applicable

P.13.0056.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Het Hof mag rekening houden met de vermeldingen in het proces-verbaal van verhoor van de inverdenkinggestelde om vast te stellen dat, in strijd met wat het middel aanvoert, laatstgenoemde door de onderzoeksrechter ervan in kennis was gesteld dat hij het recht had om vertrouwelijk overleg te plegen met een advocaat naar keuze of met een hem toegewezen advocaat.

La Cour peut avoir égard aux mentions du procès-verbal d'interrogatoire de l'inculpé pour constater que, contrairement à ce que le moyen soutient, celui-ci a été informé par le juge d'instruction qu'il avait le droit de se concerter confidentiellement avec un avocat de son choix ou avec un avocat qui lui est désigné.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag - Stukken waarop het Hof vermag acht te slaan - Bevel tot aanhouding - Voorafgaand verhoor door de onderzoeksrechter - Kennisgeving aan de inverdenkinggestelde van het recht om vertrouwelijk overleg te plegen met een advocaat naar keuze - Toezicht op de eerbiediging van dat vormvereiste - Inachtneming van het vormvereiste blijkt uit het proces-verbaal van verhoor

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen manquant en fait - Pièces auxquelles la Cour peut avoir égard - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Information de l'inculpé du droit de se concerter confidentiellement avec un avocat de son choix - Contrôle du respect de la formalité - Accomplissement de la formalité résultant du procès-verbal d'audition

- Artt. 2bis en 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 2bis et 16, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Voorafgaand verhoor door de onderzoeksrechter - Kennisgeving aan de inverdenkinggestelde van het recht om vertrouwelijk overleg te plegen met een advocaat naar keuze - Toezicht op de eerbiediging van dat vormvereiste - Inachtneming van het vormvereiste blijkt uit het proces-verbaal van verhoor

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Information de l'inculpé du droit de se concerter confidentiellement avec un avocat de son choix - Contrôle du respect de la formalité - Accomplissement de la formalité résultant du procès-verbal d'audition

- Artt. 2bis en 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 2bis et 16, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Hoewel de inverdenkinggestelde, met toepassing van artikel 16, §2, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990, recht heeft op bijstand van zijn advocaat tijdens zijn ondervraging door de onderzoeksrechter, is het bevel tot aanhouding niettemin regelmatig verleend wanneer die bijstand niet mogelijk was wegens overmacht, omdat geen advocaat beschikbaar is.

Si, en application de l'article 16, §2, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990, l'inculpé a le droit d'être assisté de son avocat lors de son interrogatoire par le juge d'instruction, le mandat d'arrêt est néanmoins régulièrement délivré lorsque cette assistance n'a pas été rendue possible pour cause de force majeure en raison de l'absence d'avocat disponible.

ADVOCAAT - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Voorafgaand verhoor door de onderzoeksrechter - Bijstand van de advocaat - Geen advocaat beschikbaar - Overmacht

AVOCAT - Matière répressive - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Assistance de l'avocat - Absence d'avocat disponible - Cause de force majeure

P.13.0066.N

28 mei 2013

AC nr. ...

Bij de beoordeling of het gebruik van onrechtmatig verkregen gegevens het recht op een eerlijk proces in het gedrang kan brengen is de rechter niet ertoe gehouden te preciseren dat het bewijs al dan niet werd verkregen middels miskenning van het zwijgrecht of het verbod van gedwongen zelfincriminatie en te onderzoeken of de betwiste gegevens al dan niet onvermijdelijk zouden zijn ontdekt zonder de onrechtmatigheid (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Criterium van de miskenning van het zwijgrecht of het verbod van gedwongen zelfincriminatie - Criterium van de onvermijdelijke ontdekking van dezelfde betwiste gegevens zonder de onrechtmatigheid - Toepassing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Criterium van de miskenning van het zwijgrecht of het verbod van gedwongen zelfincriminatie - Criterium van de onvermijdelijke ontdekking van dezelfde betwiste gegevens zonder de onrechtmatigheid - Toepassing

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Criteria

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Subcriterium van de relatieve ernst van de onregelmatigheid ten opzichte van de ernst van het misdrijf - Toepassing

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Criterium van de miskenning van het zwijgrecht of het verbod van gedwongen zelfincriminatie - Criterium van de onvermijdelijke ontdekking van dezelfde betwiste gegevens zonder de onrechtmatigheid - Toepassing

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Mogelijke remediëring in een latere fase van de rechtspleging - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Cassatieberoep - Bevoegdheid - Marginale toetsing

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - In memorie aangevoerde middelen - Schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie - Antwoordnoot - Nieuw aanvullend middel - Middel gesteund op een sinds de bestreden beslissing nieuw ingevoerde strafprocessuele regel - Ontvankelijkheid

Lorsqu'il apprécie si l'utilisation d'éléments obtenus illégalement peut porter atteinte au droit à un procès équitable, le juge n'est pas tenu de préciser que la preuve a ou non été obtenue en violation du droit au silence ou de l'interdiction d'auto-incrimination forcée et d'examiner si les éléments contestés auraient inévitablement été découverts en l'absence d'illégalité (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Critère de la violation du droit au silence ou de l'interdiction de l'auto-incrimination forcée - Critère de la découverte inévitable des mêmes éléments contestés sans illégalité - Application

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Critère de la violation du droit au silence ou de l'interdiction de l'auto-incrimination forcée - Critère de la découverte inévitable des mêmes éléments contestés sans illégalité - Application

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Critères

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Sous-critère de la gravité relative de l'irrégularité par rapport à la gravité de l'infraction - Application

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Critère de la violation du droit au silence ou de l'interdiction de l'auto-incrimination forcée - Critère de la découverte inévitable des mêmes éléments contestés sans illégalité - Application

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Remédiation possible au cours d'une phase ultérieure de la procédure - Appréciation souveraine par le juge du fond - Pourvoi en cassation - Compétence - Contrôle marginal

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Moyens invoqués dans un mémoire - Conclusions écrites du ministère public - Note en réponse - Nouveau moyen complémentaire - Moyen fondé sur une nouvelle règle de procédure instaurée depuis la décision attaquée - Recevabilité

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Criterium van de miskennen van het zwijgrecht of het verbod van gedwongen zelfincriminatie - Criterium van de onvermijdelijke ontdekking van dezelfde betwiste gegevens zonder de onrechtmatigheid - Toepassing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Subcriterium van de relatieve ernst van de onregelmatigheid ten opzichte van de ernst van het misdrijf - Toepassing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Mogelijke remediëring in een latere fase van de rechtspleging - Beoordeling - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Nietigverklaring van een onderzoekshandeling - Bevel tot verwijdering uit het dossier van de bij deze onderzoekshandeling verkregen stukken - Geen onderzoek of de onregelmatigheid op straffe van nietigheid is voorgeschreven - Geen onderzoek of de onregelmatigheid het recht op een eerlijk proces aantast - Cassatieberoep - Vernietiging van de beslissing tot verwijdering uit het dossier van de onregelmatig verkregen stukken - Verwijzing - Kamer van inbeschuldigingstelling op verwijzing - Beslissing die andere onregelmatigheden in aanmerking neemt - Wettigheid

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Nietigverklaring van een onderzoekshandeling - Bevel tot verwijdering uit het dossier van de bij deze onderzoekshandeling verkregen stukken - Geen onderzoek of de onregelmatigheid op straffe van nietigheid is voorgeschreven - Geen onderzoek of de onregelmatigheid het recht op een eerlijk proces aantast - Cassatieberoep - Vernietiging van de beslissing tot verwijdering uit het dossier van de onregelmatig verkregen stukken - Verwijzing - Kamer van inbeschuldigingstelling op verwijzing - Beslissing die andere onregelmatigheden in aanmerking neemt - Wettigheid

De door artikel 1107, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bedoelde antwoordnoot mag geen ander middel dan de eerder in een regelmatig neergelegde memorie aangevoerde middelen inhouden; de enkele omstandigheid dat sinds de bestreden beslissing een nieuwe strafprocessuele regel is ingevoerd, laat niet toe van dit voorschrift af te wijken.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - In memorie aangevoerde middelen - Schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie - Antwoordnoot - Nieuw aanvullend middel - Middel gesteund op een sinds de bestreden beslissing nieuw ingevoerde strafprocessuele regel - Ontvankelijkheid

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Critère de la violation du droit au silence ou de l'interdiction de l'auto-incrimination forcée - Critère de la découverte inévitable des mêmes éléments contestés sans illégalité - Application

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Sous-critère de la gravité relative de l'irrégularité par rapport à la gravité de l'infraction - Application

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Critères

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Remédiation possible au cours d'une phase ultérieure de la procédure - Appréciation - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Annulation d'un acte d'instruction - Ordre d'écarter du dossier les pièces obtenues par cet acte d'instruction - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité est prescrite à peine de nullité - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité porte atteinte au droit à un procès équitable - Pourvoi en cassation - Cassation de la décision d'écarter du dossier les pièces obtenues irrégulièrement - Renvoi - Chambre des mises en accusation de renvoi - Décision prenant en considération d'autres irrégularités - Légalité

RENOVI APRES CASSATION - Matière répressive - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Annulation d'un acte d'instruction - Ordre d'écarter du dossier les pièces obtenues par cet acte d'instruction - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité est prescrite à peine de nullité - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité porte atteinte au droit à un procès équitable - Pourvoi en cassation - Cassation de la décision d'écarter du dossier les pièces obtenues irrégulièrement - Renvoi - Chambre des mises en accusation de renvoi - Décision prenant en considération d'autres irrégularités - Légalité

La note en réponse visée à l'article 1107, alinéa 3, du Code judiciaire ne peut contenir aucun moyen autre que ceux qui ont été invoqués dans un mémoire régulièrement déposé; la simple circonstance qu'une nouvelle règle de procédure a été instaurée depuis la décision attaquée ne permet pas de déroger à cette prescription (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Moyens invoqués dans un mémoire - Conclusions écrites du ministère public - Note en réponse - Nouveau moyen complémentaire - Moyen fondé sur une nouvelle règle de procédure instaurée depuis la décision attaquée - Recevabilité

De rechter is niet ertoe verplicht om bij de beoordeling of het gebruik van de ingevolge een onrechtmatigheid verkregen gegevens het recht op een eerlijk proces heeft aangetast steeds het subcriterium van de verhouding tussen de ernst van het misdrijf en de ernst van de onrechtmatigheid te betrekken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Subcriterium van de relatieve ernst van de onregelmatigheid ten opzichte van de ernst van het misdrijf - Toepassing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Subcriterium van de relatieve ernst van de onregelmatigheid ten opzichte van de ernst van het misdrijf - Toepassing

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de gevolgen van een in de loop van de rechtspleging begane onrechtmatigheid niet in een latere fase zodanig kunnen worden geredieerd dat het recht op een eerlijk proces niet wordt aangetast; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Mogelijke remediëring in een latere fase van de rechtspleging - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Cassatieberoep - Bevoegdheid - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Mogelijke remediëring in een latere fase van de rechtspleging - Beoordeling - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

Lorsqu'il apprécie si l'utilisation des éléments obtenus à la suite d'une illégalité a porté atteinte au droit à un procès équitable, le juge n'est pas tenu de toujours tenir compte du sous-critère du rapport entre la gravité de l'infraction et la gravité de l'illégalité (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Sous-critère de la gravité relative de l'irrégularité par rapport à la gravité de l'infraction - Application

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Sous-critère de la gravité relative de l'irrégularité par rapport à la gravité de l'infraction - Application

Le juge apprécie souverainement en fait s'il ne peut être remédié ultérieurement aux conséquences d'une illégalité commise dans le cours de la procédure de sorte qu'il ne soit pas porté atteinte au droit à un procès équitable; la Cour examine uniquement si le juge ne tire pas de ses constatations des conséquences qui y sont étrangères ou qui ne peuvent être admises sur cette base (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Remédiation possible au cours d'une phase ultérieure de la procédure - Appréciation souveraine par le juge du fond - Pourvoi en cassation - Compétence - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Remédiation possible au cours d'une phase ultérieure de la procédure - Appréciation - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of het gebruik van onrechtmatig verkregen gegevens het recht op een eerlijk proces in het gedrang kan brengen; bij dat oordeel kan de rechter onder meer rekening houden met één of meerdere van de volgende omstandigheden, namelijk dat:- de overheid die met de opsporing, het onderzoek of de vervolging van misdrijven is belast, de onrechtmatigheid al dan niet opzettelijk of ingevolge een niet te verontschuldigen onachtzaamheid heeft begaan; - de ernst van het misdrijf veruit de ernst van de onrechtmatigheid overstijgt; - het onrechtmatig bewijs alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf betreft; - de onrechtmatigheid een zuiver formeel karakter heeft; - de onrechtmatigheid geen weerslag heeft op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm wordt beschermd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Criteria

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bewijs - Onrechtmatig verkregen bewijs - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

Uit de omstandigheid dat een bij toepassing van de artikelen 61quater en 235bis Wetboek van Strafvordering gewezen arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat besluit tot nietigverklaring van een onderzoekshandeling, bij arrest van het Hof wordt vernietigd in zoverre het beslist tot de verwijdering van stukken en tot neerlegging ervan ter griffie omdat niet werd onderzocht of de tot de nietigheid aanleiding gevende onregelmatigheid op straffe van nietigheid was voorgeschreven dan wel een aantasting inhield van het recht op een eerlijk proces, volgt niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling die vervolgens moet oordelen ingevolge die verwijzing daarbij geen andere onregelmatigheden mag in aanmerking nemen, voor zover zij daarmee niet ingaat tegen vroegere arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling in de mate dat die niet werden vernietigd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Nietigverklaring van een onderzoekshandeling - Bevel tot verwijdering uit het dossier van de bij deze onderzoekshandeling verkregen stukken - Geen onderzoek of de onregelmatigheid op straffe van nietigheid is voorgeschreven - Geen onderzoek of de onregelmatigheid het recht op een eerlijk proces aantast - Cassatieberoep - Vernietiging van de beslissing tot verwijdering uit het dossier van de onregelmatig verkregen stukken - Verwijzing - Kamer van inbeschuldigingstelling op verwijzing - Beslissing die andere onregelmatigheden in aanmerking neemt - Wettigheid

Le juge apprécie souverainement en fait si l'utilisation d'éléments obtenus illégalement porte atteinte au droit à un procès équitable; lors de cette décision le juge peut notamment tenir compte d'une ou de plusieurs circonstances suivantes, notamment que: - l'autorité qui est chargée de la recherche, de l'enquête ou de la poursuite des infractions a commis l'illégalité de manière intentionnelle ou non, ou en raison d'une négligence inexcusable; - la gravité de l'infraction dépasse de manière importante la gravité de l'illégalité; - la preuve obtenue illégalement concerne uniquement un élément matériel de l'existence de l'infraction; - l'illégalité a un caractère purement formel; - l'illégalité n'a aucun effet sur le droit ou la liberté protégés par la norme transgressée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Preuve obtenue illégalement - Utilisation d'une preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation souveraine par le juge du fond - Critères

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Preuve - Preuve obtenue illégalement - Utilisation de la preuve obtenue illégalement - Atteinte au droit à un procès équitable - Appréciation - Critères

Il ne ressort pas de la circonstance qu'un arrêt rendu par la chambre des mises en accusation en application des articles 61quater et 235bis du Code d'instruction criminelle concluant à la nullité d'un acte d'instruction, est cassé par un arrêt de la Cour en tant qu'il décide d'écarter des pièces et de les déposer au greffe au motif qu'il n'a pas été examiné si l'irrégularité donnant lieu à l'annulation était prescrite à peine de nullité ou impliquait une atteinte portée au droit à un procès équitable, que la chambre des mises en accusation qui doit statuer à la suite de ce renvoi ne peut alors prendre en considération d'autres irrégularités, pour autant qu'elle ne contredise pas ainsi des arrêts antérieurs de la chambre des mises en accusation, dans la mesure où ils n'ont pas été annulés (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Annulation d'un acte d'instruction - Ordre d'écarter du dossier les pièces obtenues par cet acte d'instruction - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité est prescrite à peine de nullité - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité porte atteinte au droit à un procès équitable - Pourvoi en cassation - Cassation de la décision d'écarter du dossier les pièces obtenues irrégulièrement - Renvoi - Chambre des mises en accusation de renvoi - Décision prenant en considération d'autres irrégularités - Légalité

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Nietigverklaring van een onderzoekshandeling - Bevel tot verwijdering uit het dossier van de bij deze onderzoekshandeling verkregen stukken - Geen onderzoek of de onregelmatigheid op straffe van nietigheid is voorgeschreven - Geen onderzoek of de onregelmatigheid het recht op een eerlijk proces aantast - Cassatieberoep - Vernietiging van de beslissing tot verwijdering uit het dossier van de onregelmatig verkregen stukken - Verwijzing - Kamer van inbeschuldigingstelling op verwijzing - Beslissing die andere onregelmatigheden in aanmerking neemt - Wettigheid

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Annulation d'un acte d'instruction - Ordre d'écarter du dossier les pièces obtenues par cet acte d'instruction - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité est prescrite à peine de nullité - Pas d'examen afin de déterminer si l'irrégularité porte atteinte au droit à un procès équitable - Pourvoi en cassation - Cassation de la décision d'écarter du dossier les pièces obtenues irrégulièrement - Renvoi - Chambre des mises en accusation de renvoi - Décision prenant en considération d'autres irrégularités - Légalité

P.13.0068.N

22 januari 2013

AC nr. ...

De bijzondere omstandigheden die de verlenging van de arrestatietermijn van vierentwintig uren kunnen wettigen, kunnen andere omstandigheden zijn dan deze die verband houden met het recht op bijstand van een advocaat.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen - Arrestatietermijn - Bijzondere omstandigheden die de verlenging kunnen wettigen - Begrip

- Art. 15bis, derde lid, 2° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Arrestatietermijn - Verlenging - Bijzondere omstandigheden die de verlenging kunnen wettigen - Begrip

- Art. 15bis, derde lid, 2° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de bijzondere omstandigheden die overeenkomstig artikel 15bis, derde lid, Voorlopige Hechteniswet een verlenging van de arrestatietermijn kunnen wettigen, ook betrekking kunnen hebben op de noodzaak bijkomende onderzoekshandelingen uit te voeren.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Arrestatietermijn - Verlenging - Bijzondere omstandigheden die de verlenging kunnen wettigen - Toepassing

VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen - Arrestatietermijn - Bijzondere omstandigheden die de verlenging kunnen wettigen - Toepassing

Les circonstances particulières pouvant justifier la prolongation du délai d'arrestation de vingt-quatre heures, peuvent être des circonstances autres que celles relatives au droit à l'assistance d'un avocat.

DETENTION PREVENTIVE - Prolongation des délais - Délai d'arrestation - Circonstances particulières pouvant justifier la prolongation - Notion

- Art. 15bis, al. 3, 2° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Délai d'arrestation - Prolongation - Circonstances particulières pouvant justifier la prolongation - Notion

- Art. 15bis, al. 3, 2° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Il ressort de la genèse de la loi que les circonstances particulières pouvant justifier une prolongation du délai d'arrestation, conformément à l'article 15bis, alinéa 3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, peuvent également concerner la nécessité d'exécuter des actes d'instruction complémentaires.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Délai d'arrestation - Prorogation - Circonstances particulières pouvant justifier la prolongation - Application

DETENTION PREVENTIVE - Prolongation des délais - Délai d'arrestation - Circonstances particulières pouvant justifier la prolongation - Application

P.13.0078.N

14 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Algemeen - Beslissingen vatbaar of (en) niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Burgerlijke partij - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde -

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Généralités - Décisions contre lesquelles on peut et/ou on ne peut pas se pourvoir immédiatement

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Partie civile - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbaar cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling - Burgerlijke partij - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Inverdenkinggestelde - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beschikking van de raadkamer - Inverdenkinggestelde - Artikel 135, § 2, Sv.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Hoger beroep tegen beschikkingen van de raadkamer - Inverdenkinggestelde - Artikel 135, § 2, Sv.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Partie civile - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Inculpé - Décision de la chambre des mises en accusation - Recevabilité

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel de la partie civile - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Ordonnance de la chambre du conseil - Inculpé - C.I.cr., article 135, § 2

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel de la partie civile - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Appel dirigé contre les ordonnances de la chambre du conseil - Inculpé - C.I.cr., article 135, § 2

Een inverdenkinggestelde kan overeenkomstig artikel 135, §2, Wetboek van Strafvordering hoger beroep instellen tegen de volgende beschikkingen van de raadkamer: - beschikkingen betreffende onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, §1, Wetboek van Strafvordering, op voorwaarde dat het middel in een schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer; - beschikkingen bedoeld in artikel 539 Wetboek van Strafvordering; - verwijzingsbeschikkingen bepaald in de artikelen 129 en 130 Wetboek van Strafvordering in geval van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, op voorwaarde dat het middel in een schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer, behalve wanneer ze zijn ontstaan na de debatten voor de raadkamer; - verwijzingsbeschikkingen in de mate dat zij zelf door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden zijn aangetast. Uit de context van de artikelen 416, tweede lid, en 135, §2, Wetboek van Strafvordering, volgt dat de inverdenkinggestelde alleen maar in gelijkaardige gevallen onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Conformément à l'article 135, §2, du Code d'instruction criminelle, l'inculpé peut interjeter appel des ordonnances suivantes de la chambre du conseil: - les ordonnances relatives aux irrégularités, omissions ou causes de nullités visées à l'article 131, §1er, du Code d'instruction criminelle, à la condition que le moyen soit invoqué par conclusions écrites devant la chambre du conseil; - les ordonnances visées à l'article 539 du Code d'instruction criminelle; - les ordonnances de renvoi visées aux articles 129 et 130 du Code d'instruction criminelle en cas d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique, à la condition que le moyen soit invoqué par conclusions écrites devant la chambre du conseil, sauf lorsque ces causes sont acquises postérieurement aux débats devant la chambre du conseil; - les ordonnances de renvoi lorsqu'elles sont elles-mêmes entachées d'irrégularités, d'omissions ou de causes de nullité. Il résulte du contexte des articles 416, alinéa 2, et 135, §2, du Code d'instruction criminelle que l'inculpé ne pourra se pourvoir immédiatement en cassation contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation que dans des cas similaires (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Inverdenkinggestelde - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Ontvankelijkheid

- Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2, 416, tweede lid en 539 Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Algemeen - Beslissingen vatbaar of (en) niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep

- Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2, 416, tweede lid en 539 Wetboek van Strafvordering

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beschikking van de raadkamer - Inverdenkinggestelde - Artikel 135, § 2, Sv.

- Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2, 416, tweede lid en 539 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Hoger beroep tegen beschikkingen van de raadkamer - Inverdenkinggestelde - Artikel 135, § 2, Sv.

Niet-ontvankelijk is het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen een arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, uitspraak doende over het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beschikking tot buitenvervolginstelling van de raadkamer, na onderzoek van de ontvankelijkheid van de burgerlijkepartijstelling, het hoger beroep ontvankelijk verklaart en de heropening van het debat beveelt teneinde partijen toe te laten hun opmerkingen te formuleren over de gegrondheid van dit hoger beroep, nu dit arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en evenmin een door artikel 131, §1 van dit wetboek bedoelde beschikking betreffende onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden of een beschikking bedoeld in artikel 539 van dit wetboek of een verwijzingsbeschikking (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Burgerlijke partij - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat enkel de ontvankelijkheid van het hoger beroep onderzoekt en de heropening van het debat beveelt - Onmiddellijk cassatieberoep

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Inculpé - Décision de la chambre des mises en accusation - Recevabilité

- Art. 129, 130, 131, § 1er, 135, § 2, 416, al. 2, et 539 Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Généralités - Décisions contre lesquelles on peut et/ou on ne peut pas se pourvoir immédiatement

- Art. 129, 130, 131, § 1er, 135, § 2, 416, al. 2, et 539 Code d'Instruction criminelle

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Ordonnance de la chambre du conseil - Inculpé - C.I.cr., article 135, § 2

- Art. 129, 130, 131, § 1er, 135, § 2, 416, al. 2, et 539 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Appel dirigé contre les ordonnances de la chambre du conseil - Inculpé - C.I.cr., article 135, § 2

Est irrecevable le pourvoi en cassation immédiat formé par l'inculpé contre un arrêt par lequel la chambre des mises en accusation, statuant sur l'appel de la partie civile contre l'ordonnance de non-lieu de la chambre du conseil, après examen de la recevabilité de la constitution de partie civile, déclare l'appel recevable et ordonne la réouverture des débats afin de permettre aux parties de formuler leurs remarques sur le bien-fondé de l'appel, dès lors que cette décision n'est pas une décision définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle et pas davantage une ordonnance relative à une irrégularité, une omission ou une cause de nullité visée à l'article 131, § 1er de ce Code ou une ordonnance visée à l'article 539 du même Code ou une ordonnance de renvoi (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Partie civile - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel de la partie civile - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel de la partie civile - Chambre des mises en accusation - Arrêt qui se borne à examiner la recevabilité de l'appel et à ordonner la réouverture des débats - Pourvoi en cassation immédiat de l'inculpé - Recevabilité

P.13.0087.F

23 januari 2013

AC nr. ...

Alvorens de tenuitvoerlegging te bevelen van een Europees aanhoudingsbevel dat door een andere Lidstaat is uitgevaardigd, moet het onderzoeksgerecht geen volledig toezicht uitoefenen op de buitenlandse rechtspleging en op de regelmatigheid van dat bevel, maar nagaan of de artikelen 4 tot 8 van de wet van 19 december 2003 geëerbiedigd zijn (1). (1) Cass. 27 juni 2007, AR P.07.0867.F, AC 2007, nr. 363.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging in België - Voorwaarden van tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerechten - Omvang van het toezicht

- Art. 16 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Krachtens het artikel 4, 5°, van de wet van 19 december 2003, wordt de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel geweigerd ingeval er redenen bestaan te denken dat dit afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokkene, zoals die in artikel 6 van het Verdrag van de Europese Unie zijn vastgelegd, met andere woorden de rechten die gewaarborgd zijn door het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden en die welke blijken uit de grondwettelijke tradities die de Lidstaten van de Europese Unie, als algemene beginselen van de gemeenschap, gemeenschappelijk hebben; rekening houdend met het beginsel van het wederzijdse vertrouwen tussen de Lidstaten, moet de weigering tot overlevering verantwoord worden met uitvoerige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van de betrokkene en die het vermoeden van eerbiediging van die rechten waarvan de uitvaardigende Lidstaat geniet, kunnen weerleggen (1). (1) Cass. 25 nov. 2009, AR P.09.1624.F, AC 2009, nr. 697.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging in België - Dwingende weigeringsgrond - Aantasting van de grondrechten

Avant d'ordonner l'exécution d'un mandat d'arrêt européen émanant d'un autre État membre, il incombe à la juridiction d'instruction, non pas d'exercer un contrôle complet de la procédure étrangère et de la régularité dudit mandat, mais de vérifier le respect des articles 4 à 8 de la loi du 19 décembre 2003 (1). (1) Cass., 27 juin 2007, RG P.07.0867.F, Pas., 2007, n° 363.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution en Belgique - Conditions de l'exécution - Juridictions d'instruction - Etendue du contrôle

- Art. 16 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

En vertu de l'article 4, 5°, de la loi du 19 décembre 2003, l'exécution du mandat d'arrêt européen doit être refusée s'il y a des raisons de croire que celle-ci aura pour effet de porter atteinte aux droits fondamentaux de la personne concernée, tels qu'ils sont consacrés par l'article 6 du Traité sur l'Union européenne, soit ceux qui sont garantis par la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et ceux qui résultent des traditions constitutionnelles communes aux États membres de l'Union européenne, en tant que principes généraux communautaires; compte tenu du principe de confiance mutuelle entre les États membres, le refus de remise doit être justifié par des éléments circonstanciés indiquant un danger manifeste pour les droits de la personne et aptes à renverser la présomption de respect de ces droits dont l'État d'émission bénéficie (1). (1) Cass., 25 novembre 2009, RG P.09.1624.F, Pas., 2009, n° 697.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution en Belgique - Cause de refus obligatoire - Atteinte aux droits fondamentaux

Artikel 149 van de Grondwet is niet toepasselijk op de beslissingen van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; aangezien artikel 16 van de wet van 19 december 2003 echter een debat op tegenspraak voor de onderzoeksgerechten instelt en hen verplicht hun beslissingen met redenen te omkleden, zijn deze verplicht te antwoorden op de conclusie in zoverre de betwisting betrekking heeft op de voorwaarden waarvan de wet, te dezen, de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel doet afhangen (1). (1) Zie Cass. 16 aug. 2005, AR P.05.1159.F, AC 2005, nr. 397.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging in België - Onderzoeksgerechten - Motivering van de beslissing - Verplichting een conclusie te beantwoorden

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel moet worden geweigerd ingeval er ernstige redenen bestaan te denken dat daardoor het vermoeden van onschuld zou worden miskend (1). (1) Cass. 7 maart 2007, AR P.07.0259.F, AC 2007, nr. 129.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging in België - Dwingende weigeringsgrond - Aantasting van de grondrechten - Vermoeden van onschuld

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

L'article 149 de la Constitution n'est pas applicable aux décisions des juridictions d'instruction statuant sur l'exécution du mandat d'arrêt européen; mais, dès lors que l'article 16 de la loi du 19 décembre 2003 organise un débat contradictoire devant les juridictions d'instruction et oblige celles-ci à motiver leurs décisions, elles sont tenues de répondre aux conclusions dans la mesure où la contestation porte sur les conditions auxquelles la loi subordonne dans le cas d'espèce l'exécution du mandat d'arrêt européen (1). (1) Voir Cass., 16 août 2005, RG P.05.1159.F, Pas., 2005, n° 397.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution en Belgique - Juridictions d'instruction - Motivation de la décision - Obligation de répondre aux conclusions

L'exécution du mandat d'arrêt européen doit être refusée s'il existe des raisons sérieuses de croire qu'elle aurait pour effet de violer la présomption d'innocence (1). (1) Cass., 7 mars 2007, RG P.07.0259.F, Pas., 2007, n° 129.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution en Belgique - Cause de refus obligatoire - Atteinte aux droits fondamentaux - Présomption d'innocence

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.13.0104.F

18 december 2013

AC nr. ...

In strafzaken is de aanwijzing van een deskundige een beslissing alvorens recht te doen; daarbij wordt de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt niet volledig uitgeoefend en die beslissing heeft geen gezag van gewijsde; de rechter, die het verzuim van de door hem aangewezen deskundige negeert, overschrijdt zijn macht dus niet (1). (1) Zie Cass. 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC 2000, nr. 249; Cass. 9 okt. 2013, AR P.13.0816.F, AC 2013, nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen - Beslissing alvorens recht te doen - Gezag van gewijsde - Deskundige blijft in gebreke - Vonnis negeert het verzuim van de deskundige - Wettigheid

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Beslissing alvorens recht te doen - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen - Deskundige blijft in gebreke - Vonnis negeert het verzuim van de deskundige - Wettigheid

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

En matière répressive, la désignation d'un expert est une décision avant dire droit; elle n'épuise pas la juridiction du juge sur une question litigieuse et n'est pas revêtue de l'autorité de la chose jugée; en passant outre à la carence de l'expert qu'il avait désigné, le juge ne verse dès lors pas dans l'excès de pouvoir (1). (1) Voir Cass., 12 avril 2000, RG P.00.0136.F, Pas., 2000, n° 249; Cass., 9 octobre 2013, RG P.13.0816.F, Pas., 2013, n°

EXPERTISE - Matière répressive - Jugement ordonnant une expertise - Décision avant dire droit - Autorité de la chose jugée - Carence de l'expert - Jugement passant outre à la carence de l'expert - Légalité

- Art. 19 Code judiciaire

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Décision avant dire droit - Jugement ordonnant une expertise - Carence de l'expert - Jugement passant outre à la carence de l'expert - Légalité

- Art. 19 Code judiciaire

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden wordt niet geschonden, louter omdat de rechter een verzoek, dat ertoe strekt een nieuwe onderzoeksmaatregel te doen bevelen, afwijst omdat hij het niet nuttig acht om het aangevoerde feit aan te tonen (1). (1) Zie Cass. 19 april 1994, AR 6902, AC 1994, nr. 186.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Verzoek om een nieuwe onderzoeksmaatregel te doen bevelen - Met redenen omklede afwijzing - Schending

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De grief die het bestreden arrest alleen verwijt dat het een reden bevat die volgens de eiser onverenigbaar is met een beslissing alvorens recht te doen, kan niet tot cassatie leiden op grond van artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass. 16 juni 2004, AR P.04.0281.F, AC 2004, nr. 333.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Tegenstrijdigheid

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Strafzaken - Tegenstrijdigheid

L'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas violé du seul fait que le juge rejette une demande tendant à faire ordonner une nouvelle mesure d'instruction, en raison de ce qu'elle ne paraît pas utile à l'établissement du fait allégué (1). (1) Voir Cass., 19 avril 1994, RG 6902, Pas., 1994, n° 186.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Demande tendant à faire ordonner une nouvelle mesure d'instruction - Rejet motivé - Violation

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Ne constitue pas un cas d'ouverture à cassation au titre de l'article 149 de la Constitution, le grief n'accusant l'arrêt attaqué qu'en tant qu'il contient un motif que le demandeur dit inconciliable avec une décision avant dire droit (1). (1) Voir Cass., 16 juin 2004, RG P.04.0281.F, Pas., 2004, n° 333.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Matière répressive - Contradiction

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Matière répressive - Contradiction

P.13.0112.F

20 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Bestanddelen - Georganiseerde vereniging - Georganiseerd karakter van de bende

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Bestanddelen - Georganiseerde vereniging - Georganiseerd karakter van de bende - Begrip - Occasioneel overleg

De in artikel 322 van het Strafwetboek bedoelde organisatie moet een opzettelijk karakter hebben, met uitsluiting van elke toevallige of onvoorziene bijeenkomst; zij moet de verschillende leden op ondubbelzinnige wijze aan elkaar binden tot een groep die op het geëigende ogenblik kan optreden; daaruit volgt dat het maatschappelijk gevaar dat artikel 322 wil bestraffen meer is dan alleen de overeenkomst waarbij verschillende personen beslissen om gezamenlijk misdrijven te plegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Bestanddelen - Georganiseerde vereniging - Georganiseerd karakter van de bende

- Art. 322 Strafwetboek

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Eléments constitutifs - Association organisée - Caractère organisé de la bande

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Eléments constitutifs - Association organisée - Caractère organisé de la bande - Notion - Concertation occasionnelle

L'organisation visée par l'article 322 du Code pénal doit avoir un caractère volontaire exclusif de tout rassemblement accidentel ou circonstanciel et elle doit rattacher les différents membres les uns aux autres par des liens non équivoques érigeant leur entente en un corps capable de fonctionner au moment propice; il en résulte que le danger social que l'article 322 entend réprimer n'est pas le seul accord par lequel différentes personnes décident de commettre des infractions en commun (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Eléments constitutifs - Association organisée - Caractère organisé de la bande

- Art. 322 Code pénal

Occasioneel overleg met het oogmerk om een misdaad of een wanbedrijf te plegen is geen georganiseerde vereniging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Bestanddelen - Georganiseerde vereniging - Georganiseerd karakter van de bende - Begrip - Occasioneel overleg

Une concertation occasionnelle dans le but de perpétrer un crime ou un délit ne constitue pas une association organisée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Eléments constitutifs - Association organisée - Caractère organisé de la bande - Notion - Concertation occasionnelle

P.13.0118.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

GRONDWET - Art. 59 - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad

IMMUNITEIT - Grondwet (1994) - Artikel 59 - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad - Bevoegdheid van het Hof

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad - Onaantastbare beoordeling in feite

Het openbaar ministerie kan een parlementslid alleen vervolgen op grond van ontdekking op heterdaad wanneer het misdrijf nog actueel is; dit houdt in dat de akte van vervolging enkel van het misdrijf en de eventueel terstond daarop uitgevoerde onderzoekshandelingen mag gescheiden zijn door de tijd die materieel noodzakelijk is om tot de vervolging over te gaan; een vervolging die is ingesteld na een onderbreking die niet materieel noodzakelijk is om tot haar uitvoering over te gaan, heeft geen betrekking op een actueel misdrijf en is zonder het verlot van de parlementaire vergadering waarvan het parlementslid deel uitmaakt, niet ontvankelijk; de rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of op het ogenblik van de vervolging, het misdrijf dat het voorwerp van de heterdaad uitmaakt, nog actueel is in de zin zoals hiervoor bepaald; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten en omstandigheden geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 59 - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad

- Artt. 59 en 120 Grondwet 1831

IMMUNITEIT - Grondwet (1994) - Artikel 59 - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad

- Artt. 59 en 120 Grondwet 1831

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Vervolging van een parlementslid - Ontdekking op heterdaad - Bevoegdheid van het Hof

- Artt. 59 en 120 Grondwet 1831

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Vervolging van een parlementslid -

Conclusions de l'avocat général suppléant De Swaef.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit

IMMUNITE - Constitution (1994) - Article 59 - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit - Compétence de la Cour

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit - Appréciation souveraine en fait

Le ministère public ne peut poursuivre un parlementaire que sur la base d'un flagrant délit lorsque l'infraction est encore actuelle; cela implique que la période courant entre l'acte de poursuites et l'infraction ayant éventuellement donné lieu à l'exécution immédiate d'actes d'instruction doit correspondre au temps matériellement nécessaire pour procéder aux poursuites; les poursuites engagées après une interruption qui ne s'avère pas nécessaire à leur mise en œuvre ne concernent pas une infraction actuelle et sont irrecevables sans l'accord de l'assemblée parlementaire dans laquelle siège le parlementaire; le juge apprécie souverainement en fait si, au moment des poursuites, l'infraction faisant l'objet d'un flagrant délit est encore actuelle dans le sens précédemment défini; la Cour vérifie uniquement si le juge ne tire pas des faits et circonstances qu'il constate des conséquences sans lien avec eux ou qu'ils ne peuvent justifier (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit

- Art. 59 et 120 Constitution 1831

IMMUNITE - Constitution (1994) - Article 59 - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit

- Art. 59 et 120 Constitution 1831

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Poursuites d'un parlementaire - Flagrant délit - Compétence de la Cour

- Art. 59 et 120 Constitution 1831

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Poursuites d'un

P.13.0133.N

26 maart 2013

AC nr. ...

Aanleiding tot de proactieve recherche in de zin van artikel 28bis, §2, Wetboek van Strafvordering is het enkel bestaan van een redelijk vermoeden van een misdrijf, dat een verkennende dader- en fenomeengerichte informatiegaring verantwoordt; daarentegen verplicht informatie over nog te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, die dusdanig concreet is dat die feiten een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen, tot het opstellen van een proces-verbaal overeenkomstig artikel 40 Wet Politieambt, het vatten van de daders en het verzamelen van bewijzen (1). (1) Cass. 2 okt. 2007, AR P.07.0685.N, AC 2007, nr. 446.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporingsonderzoek - Proactieve recherche - Niet-proactieve recherche - Onderscheid - Criterium - Artikel 28bis, § 2, Sv.

De in de vordering van de procureur des Konings begrepen strafbare feiten bepalen de aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter; stukken die bij de vordering zijn gevoegd, kunnen dienstig zijn om de bedoelde feiten te verduidelijken, maar kunnen niet in de plaats van die feiten worden gesteld (1). (1) Zie Cass. 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, AC 2003, nr. 521.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek - Saisine van de onderzoeksrechter - Omvang - In de vordering vermelde strafbare feiten - Bij de vordering gevoegde stukken

ONDERZOEKSRECHTER - Adiëring - Vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek - Saisine van de onderzoeksrechter - Omvang - In de vordering vermelde strafbare feiten - Bij de vordering gevoegde stukken

Een vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek kan betrekking hebben zowel op gepleegde en al dan niet aan het licht gebrachte strafbare feiten als op nog niet gepleegde strafbare feiten, in zoverre het openbaar ministerie met betrekking tot die feiten over informatie beschikt die dusdanig concreet is dat zij een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek - Saisine van de onderzoeksrechter - Voorwerp - Gepleegde of nog niet-gepleegde strafbare feiten

Peut donner lieu à la recherche proactive au sens de l'article 28bis, § 2, du Code d'instruction criminelle, la seule existence d'une présomption raisonnable d'infraction justifiant une facette exploratoire d'informations contestées sur l'auteur et l'activité suspecte; les informations relatives à des faits punissables qui vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, révélant concrètement que ces faits vont constituer une infraction déterminable dans le temps et dans l'espace, imposent la rédaction d'un procès-verbal, conformément à l'article 40 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police (1). (1) Cass., 2 octobre 2007, RG P.07.0685.N, Pas., 2007, n° 446.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information - Recherche proactive - Recherche non proactive - Distinction - Critère - Article 28bis, § 2, du Code d'instruction criminelle

Les faits punissables compris dans le réquisitoire du procureur du Roi déterminent la saisine du juge d'instruction; les pièces qui sont jointes au réquisitoire peuvent être utiles en vue de préciser lesdits faits mais ne peuvent s'y substituer (1). (1) Voir Cass., 22 octobre 2003, RG P.03.1150.N, Pas., 2003, n° 521.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Demande tendant à l'introduction d'une instruction judiciaire - Saisine du juge d'instruction - Etendue - Faits punissables mentionnés dans le réquisitoire - Pièces jointes au réquisitoire

JUGE D'INSTRUCTION - Saisine - Demande tendant à l'introduction d'une instruction judiciaire - Saisine du juge d'instruction - Etendue - Faits punissables mentionnés dans le réquisitoire - Pièces jointes au réquisitoire

Une demande tendant à l'ouverture d'une instruction judiciaire peut concerner tant des faits commis qui sont ou non connus que des faits punissables qui n'ont pas encore été commis dans la mesure où, en ce qui concerne ces faits, le ministère public dispose d'informations suffisamment concrètes pour constituer une infraction déterminée dans le temps et dans l'espace.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Demande tendant à l'introduction d'une instruction judiciaire - Saisine du juge d'instruction - Objet - Faits punissables commis ou pas encore commis

Het komt aan de rechter toe te oordelen of omwille van de reeds beschikbare informatie, het stadium van het zuiver "redelijk vermoeden" overstegen wordt en er geen nood meer is aan een verkennende informatiegaring, zoals bedoeld in artikel 28bis, §2, Wetboek van Strafvordering; het Hof kan alleen nagaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 2 okt. 2007, AR P.07.0685.N, AC 2007, nr. 446.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -
Strafzaken - Opsporingsonderzoek - Proactieve recherche -
Beoordeling - Toetsing door het Hof - Marginale toetsing

Il appartient au juge d'apprécier si, en raison de l'information déjà disponible, le stade de la simple "suspicion raisonnable" est dépassé et s'il n'est plus nécessaire de procéder à un recueil d'information exploratoire, comme le prévoit l'article 28bis, § 2, du Code d'instruction criminelle; la Cour peut seulement vérifier si le juge ne déduit pas de ses constatations des conséquences sans lien avec celles-ci ou qui ne peuvent être admises sur leur base (1). (1) Cass., 2 octobre 2007, RG P.07.0685.N, Pas., 2007, n° 446

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Information - Recherche proactive - Appréciation - Contrôle par la Cour - Contrôle marginal

P.13.0148.F

17 april 2013

AC nr. ...

In de regel volstaat een positieve en bewuste daad die aan de uitvoering van een misdaad of wanbedrijf voorafgaat om strafbare deelneming op te leveren wanneer het misdrijf zonder die daad niet had kunnen worden gepleegd; de omstandigheid dat de dader ervan niet fysiek aan de feiten wenste deel te nemen en dat hij zich van de feiten wilde losmaken, geldt niet als vrijwillige afstand, die voor de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf erin bestaat om spontaan een einde te maken aan zijn opzet, vóór de voltooiing van het misdrijf (1). (1) Zie Cass. 10 mei 2005, AR P.05.0122.N, AC 2005, nr. 271.

MISDRIJF - Deelneming - Mededader - Voorwaarden - Vrijwillige afstand
- Art. 66 Strafwetboek

Om als mededader te worden aangewezen van een misdaad of wanbedrijf, volstaat het om een daad te stellen als bepaald in artikel 66 van het Strafwetboek, met het oog om wetens en willens zijn medewerking te verlenen aan het misdrijf dat door een derde wordt of zal worden gepleegd; het is evenwel niet vereist dat de mededader kennis had van het feit dat het misdrijf reeds was gepleegd (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2008, AR P.06.1518.N, AC 2008, nr. 129.

MISDRIJF - Deelneming - Opzet - Moreel bestanddeel
- Art. 66 Strafwetboek
MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Deelneming - Opzet
- Art. 66 Strafwetboek

En règle, un acte positif et conscient, préalable à l'exécution d'un crime ou d'un délit, suffit à fonder la participation punissable, lorsque sans celui-ci, l'infraction n'eût pu être commise; la circonstance que l'auteur dudit acte n'a pas souhaité participer physiquement aux faits et qu'il souhaitait s'en dégager, n'est pas constitutive du désistement volontaire qui consiste, pour l'auteur d'une tentative punissable de crime ou de délit, à renoncer spontanément à son dessein avant la consommation de l'infraction (1). (1) Voir Cass., 10 mai 2005, RG P.05.0122.N, Pas., 2005, n° 271.

INFRACTION - Participation - Coauteur - Conditions - Désistement volontaire
- Art. 66 Code pénal

Pour être déclaré coauteur d'un crime ou d'un délit, il suffit de poser un acte, prévu par l'article 66 du Code pénal, en vue de coopérer, consciemment et volontairement, à l'infraction qui est ou sera commise par un tiers; mais il n'est pas nécessaire que le coauteur ait su que l'infraction avait été perpétrée (1). (1) Voir Cass., 26 février 2008, RG P.06.1518.N, Pas., 2008, n° 129.

INFRACTION - Participation - Intention - Élément moral
- Art. 66 Code pénal
INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Participation - Intention
- Art. 66 Code pénal

P.13.0150.N

22 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer -

Conclusions de l'avocat général suppléant De Swaef.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par
Pagina 377

Uit de samenhang van de artikelen 2, §4, vierde lid, 32bis, 1.1 en 4, en 78, §1, 2° b), KB Technische Eisen Voertuigen volgt dat een door de Minister of zijn gemachtigde op grond van artikel 48.1 Wegverkeersreglement zoals hier van toepassing bedoelde vergunning niet geldt als een vervoerstoelating uitgereikt door de Minister of zijn afgevaardigde in de zin van artikel 32bis, 1.1.3, tweede lid, KB Technische Eisen Voertuigen voor de daarin bedoelde voertuigen van de klasse III; de niet-naleving van een of meer voorwaarden van een op grond van artikel 48.1 Wegverkeersreglement bedoelde vergunning kan er dan ook niet toe leiden dat het rijden op de openbare weg met een combinatie van voertuigen bestemd voor het vervoer van goederen met een maximale toegelaten massa die de 44 ton overschrijdt, niet langer kan worden gecatalogeerd als een klasse III-voertuig in de zin van artikel 32bis, 1.1.3, KB Technische Eisen Voertuigen en dat de vergunning nationaal vervoer of communautair vervoer wordt gebruikt voor een sleep waarvan de totale massa in beladen toestand hoger is dan de voor deze sleep toegelaten normen of dan de normen toegelaten door het algemeen reglement op de technische eisen en daardoor ongeldig zou zijn (1). (1) Zie concl. O.M. Sedert 1 juli 2010 is artikel 48.1 Wegverkeersreglement opgeheven bij artikel 39, 1°, KB 2 juni 2010 betreffende het wegverkeer van uitzonderlijke voertuigen (BS 14 juni 2010), gewijzigd bij KB van 27 februari 2013 (BS 15 maart 2013).

Il résulte de la combinaison des articles 2, § 4, alinéa 4, 32bis, 1.1 et 4, et 78, § 1er, 2°, b), de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité qu'une autorisation visée à l'article 48.1 de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique (code de la route) émanant du Ministre ou de son délégué n'a pas la valeur d'une autorisation de circulation délivrée par le Ministre ou son délégué au sens de l'article 32bis, 1.1.3, alinéa 2, de l'arrêté royal du 15 mars 1968 pour les véhicules de la classe III énoncés audit article; l'inobservation d'une ou plusieurs conditions d'autorisation visées à l'article 48.1 du code de la route ne saurait ainsi avoir pour conséquence que la conduite sur la voie publique d'une combinaison de véhicules destinés au transport de choses dont la masse maximale autorisée ne dépasse pas 44 tonnes ne puisse plus encore être cataloguée sous la classe III de véhicules au sens de l'article 32bis, 1.1.3, de l'arrêté royal du 15 mars 1968 et que l'autorisation de transport national ou communautaire est utilisée pour une combinaison de véhicules dont la masse maximale totale admissible en charge est supérieure aux normes admises pour cette combinaison de véhicules ou aux normes admises par le règlement général sur les conditions techniques et serait de ce fait non valable (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C. L'article 48.1 de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique (code de la route) a été abrogé depuis le 1er juillet 2010 par l'article 39, 1°, de l'arrêté royal du 2 juin 2010 relatif à la circulation routière des véhicules exceptionnels (M.B. du 14 juin 2010), modifié par l'arrêté royal du 27 février 2013 (M.B. du 15 mars 2013).

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Uitzonderlijk vervoer - Klasse III voertuigen - Vervoerstoelating

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport exceptionnel - Classe III de véhicules - Autorisation de circulation

P.13.0162.F

13 februari 2013

AC nr. ...

Hoewel het toezicht op de wettigheid van de administratieve beslissing waarbij een vreemdeling van zijn vrijheid wordt beroofd, het toezicht omvat op de juistheid van de feitelijke redenen waarop zij steunt, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht daarnaast nog uitspraak moet doen over de valsheid of echtheid van de in de zaak van die vreemdeling inbeslaggenomen reisdocumenten; uit het feit dat die documenten niet voorkomen in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken, volgt niet dat zij haar beslissing niet heeft gemotiveerd of dat het onderzoeksgerecht daaruit diende af te leiden dat het onmogelijk was de wettigheid ervan na te gaan.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberoving - Administratieve beslissing - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerecht - Toezicht op de wettigheid - Omvang - In beslag genomen valse of echte reisdocumenten

- Artt. 1 tot 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- Artt. 2, 72 en 74/5, § 1, 2° Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Si le contrôle de légalité de la décision administrative privative de liberté de l'étranger englobe celui de l'exactitude des motifs de fait sur lesquels elle repose, il ne s'en déduit pas que la juridiction d'instruction doit se prononcer en outre sur la fausseté ou l'authenticité des documents de voyage saisis en cause dudit étranger; de la circonstance que ces documents ne figurent pas dans le dossier de l'Office des étrangers, il ne résulte pas que celui-ci n'a pas motivé sa décision ou que la juridiction d'instruction devait conclure à l'impossibilité d'en vérifier la légalité.

ETRANGERS - Privation de liberté - Décision administrative - Recours judiciaire - Juridiction d'instruction - Contrôle de la légalité - Etendue - Fausseté ou authenticité des documents de voyage saisis

- Art. 1er à 3 L. du 29 juillet 1991

- Art. 2, 72 et 74/5, § 1er, 2° L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.13.0167.N

5 februari 2013

AC nr. ...

Uit artikel 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel volgt dat de overlevering enkel afhankelijk kan worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden om er de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem in de uitvaardigende Staat is uitgesproken, wanneer het Europees aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd met het oog op de instelling van vervolging of wanneer het werd uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een bij verstek opgelegde straf en dan enkel met betrekking tot de straf die na een nieuwe berechting in zijn aanwezigheid tegen hem zou worden uitgesproken in de uitvaardigende lidstaat (1). (1) HvJ, 21 okt. 2010, I.B., C-306/09.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Overlevering - Voorwaarde dat de persoon na berechting wordt teruggezonden naar de uitvoerende lidstaat - Toepassingsvoorwaarde

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Voorwaarde dat de persoon na berechting wordt teruggezonden naar de uitvoerende lidstaat - Toepassingsvoorwaarde

Il ressort de l'article 8 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen que la remise ne peut être subordonnée qu'à la condition que la personne, après avoir été jugée, soit renvoyée en Belgique pour y subir la peine ou la mesure de sûreté prononcée à son encontre dans l'Etat d'émission, lorsque le mandat d'arrêt européen a été délivré aux fins de poursuite ou en vue de subir la peine prononcée par défaut à son encontre, à l'issue d'une nouvelle procédure de jugement organisée en sa présence, dans l'État membre d'émission (1). (1) C.J.C.E., 21 octobre 2010, I.B., C-306/09.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Remise - Condition que la personne, après avoir été jugée, soit renvoyée dans l'État membre d'exécution - Condition d'application

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Condition que la personne, après avoir été jugée, soit renvoyée dans l'État membre d'exécution - Condition d'application

P.13.0170.F

6 februari 2013

AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht moet antwoorden op de conclusie van de inverdenkinggestelde wanneer daarin, in het kader van de eerste verschijning, met name een onregelmatigheid van de rechtspleging wordt aangevoerd die de bevestiging van het bevel tot aanhouding zou kunnen beletten (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2006, AR P.06.0684.F, AC 2006, nr. 278.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Eerste verschijning - Toezicht op de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding - Motivering van de beslissing - Verplichting een conclusie te beantwoorden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Regelmatigheid - Toezicht door de onderzoeksgerechten - Motivering van de beslissing - Verplichting een conclusie te beantwoorden

Il incombe à la juridiction d'instruction de répondre aux conclusions de l'inculpé, notamment lorsqu'elles soulèvent, dans le cadre de la première comparution, une irrégularité de la procédure en raison de laquelle le mandat d'arrêt ne pourrait pas être confirmé (1). (1) Voir Cass., 17 mai 2006, RG P.06.0684.F, Pas., 2006, n° 278.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridictions d'instruction - Première comparution - Contrôle de la régularité du mandat d'arrêt - Motivation de la décision - Obligation de répondre aux conclusions

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Régularité - Contrôle par les juridictions d'instruction - Motivation de la décision - Obligation de répondre aux conclusions

P.13.0172.F

6 februari 2013

AC nr. ...

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

Artikel 4, 3°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, bepaalt dat de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt geweigerd ingeval de persoon op wie het betrekking heeft, gelet op zijn leeftijd krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de in het verzoek tot overlevering bedoelde feiten; aangezien de leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid in de regel op achttien jaar is gesteld, kan de persoon die op het ogenblik van de feiten nog geen achttien was niet aan de vreemde overheid worden overgeleverd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

- Art. 4, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees

L'article 4, 3°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen dispose que l'exécution d'un mandat d'arrêt européen est refusée si la personne qui en fait l'objet ne peut pas encore, en raison de son âge et selon le droit belge, être tenue pénalement responsable des faits visés par la demande de remise; l'âge de la capacité pénale étant fixé, en règle, à dix-huit ans, la personne qui ne l'avait pas atteint au moment des faits ne peut pas être remise à l'autorité étrangère (1). (1) Voir les concl. du M.P.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

- Art. 4, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt

aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

- Art. 4, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Behalve voor verkeersovertredingen is de persoon die in het buitenland is veroordeeld wegens feiten die hij vóór zijn achttiende heeft gepleegd en die door de Uitvaardigende staat wordt opgeëist om de in die Staat opgelegde straf ten uitvoer te leggen, noodzakelijkerwijs iemand die, op het ogenblik waarop België het verzoek tot overlevering ontvangt, krachtens het Belgische recht en wegens zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gesteld voor de feiten waarop het bevel gegrond is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas 2013, nr.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

- Art. 4, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Dwingende weigeringsgrond - Minderjarigheid - Leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid - Feiten gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar

- Art. 4, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

- Art. 4, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Sauf en cas d'infractions de roulage, la personne condamnée à l'étranger pour des faits commis avant ses dix-huit ans et réclamée par l'Etat d'émission en vue d'exécuter la peine encourue dans cet Etat, est nécessairement une personne qui, au moment où la Belgique reçoit la demande de remise, ne peut pas encore, en vertu du droit belge et en raison de son âge, être tenue pour pénalement responsable des faits à l'origine du mandat (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

- Art. 4, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Cause obligatoire de refus - Etat de minorité - Âge de la capacité pénale - Faits commis avant l'âge de dix-huit ans

- Art. 4, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.13.0178.F

13 maart 2013

AC nr. ...

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Ne constitue pas une décision maintenant la détention préventive ou arrêtant les conditions mises à la libération, au sens des articles 31, § 1er et 2, et 37 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ni une décision définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle ou relevant des autres cas visés par le second alinéa de cet article, susceptible d'un pourvoi immédiat, l'arrêt qui rejette une requête en restitution du cautionnement déposée avant le jugement de l'affaire au fond (1). (1) Voir Cass., 19 juillet 2005, RG P.05.1008.N, Pas., 2005, n° 390; Cass., 6 juin 2007, RG P.07.0454.F, Pas., 2007, n° 309, avec concl. de M. Genicot, avocat général.

DETENTION PREVENTIVE - (Mise en) liberté sous conditions - Mise en liberté sous caution - Cautionnement - Règlement de la procédure - Renvoi devant le tribunal correctionnel - Requête en restitution de la caution - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Décision d'incompétence - Pourvoi en cassation - Recevabilité

- Art. 31, § 1er et 2, et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

Miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, gewaarborgd bij artikel 13 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat er geen cassatieberoep openstaat tegen een beslissing over de bestemming die aan de borgsom moet worden gegeven, vooraleer de rechter waaraan de wet dit heeft toevertrouwd, die beslissing heeft genomen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Niet-ontvankelijkheid - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Miskenning - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgtocht - Borgsom - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Verzoek tot teruggave van de borgsom - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Beslissing van onbevoegdverklaring - Cassatieberoep

- Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Mise en liberté sous caution - Cautionnement - Règlement de la procédure - Renvoi devant le tribunal correctionnel - Requête en restitution de la caution - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Décision d'incompétence - Pourvoi en cassation - Recevabilité

- Art. 31, § 1er et 2, et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Détention préventive - Mise en liberté sous caution - Cautionnement - Règlement de la procédure - Renvoi devant le tribunal correctionnel - Requête en restitution de la caution - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Décision d'incompétence - Pourvoi en cassation - Recevabilité

- Art. 31, § 1er et 2, et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

Une violation du droit à un recours effectif garanti par l'article 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne saurait se déduire de la circonstance que le pourvoi en cassation contre une décision relative à la destination à donner au cautionnement n'est pas ouvert avant qu'elle ait été prise par le juge à qui la loi en réserve le soin.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Irrecevabilité - Droit à un recours effectif - Violation - Détention préventive - Mise en liberté sous caution - Cautionnement - Règlement de la procédure - Renvoi devant le tribunal correctionnel - Requête en restitution de la caution - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Décision d'incompétence - Pourvoi en cassation

- Art. 31, § 1er et 2, et 37 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

P.13.0185.N

12 maart 2013

AC nr. ...

Als een beslissing vatbaar is voor verzet, is cassatieberoep uitgesloten zolang dat het gewone rechtsmiddel openstaat (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Strafvuivvoeringsrechtbank - Vonnis tot intrekking van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

STRAFUIVOERING - Strafvuivvoeringsrechtbank - Vonnis tot

Lorsqu'une décision est susceptible d'opposition, le pourvoi en cassation est exclu aussi longtemps que la voie de recours ordinaire est possible (1). (1) Cass., 23 septembre 2009, RG P.09.1359.F, Pas., 2009, n° 522 et les concl. de Monsieur l'avocat général D. VANDERMEERSCH.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Décision susceptible d'opposition - Pourvoi immédiat - Recevabilité

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines -

intrekking van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Décision susceptible d'opposition - Pourvoi immédiat - Recevabilité

Artikel 96 Wet Strafvueroering belet niet dat verzet wordt aangetekend tegen een vonnis tot herroeping uitgesproken bij verstek door de strafvuoeringsrechtbank (1). (1) Cass. 23 sept. 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas., 2009, nr. 522.

L'article 96 de la loi du 17 mai 2006 n'interdit pas l'opposition à un jugement de révocation rendu par le tribunal de l'application des peines statuant par défaut (1). (1) Cass., 23 septembre 2009, RG P.09.1359.F, Pas. 2009, n° 522 et les concl. de Monsieur l'avocat général D. VANDERMEERSCH.

STRAFUUITVOERING - Strafvuoeringsrechtbank - Vonnis tot intrekking van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Décision susceptible d'opposition

VERZET - Beslissingen vatbaar voor verzet - Strafvuoeringsrechtbank - Vonnis tot intrekking van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan

OPPOSITION - Décisions susceptibles d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut

P.13.0207.N

4 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 5.3, tweede zin, EVRM dat bepaalt dat de invrijheidstelling van een ieder die gearresteerd is of wordt gevangen gehouden op grond van artikel 5.1.c) afhankelijk kan worden gesteld van een waarborg voor de verschijning van de betrokkene in rechte, belet niet dat de nationale wetgever voorschrijft dat de borgsom welke werd opgelegd ter waarborging van de verschijning in rechte bij de invrijheidstelling na arrestatie of gevangenhouding, ook de tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf zal waarborgen en dat de borgsom aan de Staat dient te worden toegewezen zo de betrokkene zonder wettige reden van verschoning verzuimd te verschijnen ter tenuitvoerlegging van die effectieve vrijheidsstraf.

L'article 5.3, seconde phrase, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales qui dispose que la mise en liberté de toute personne arrêtée ou détenue dans les conditions prévues à l'article 5.1.c) peut être subordonnée à une garantie assurant la comparution de l'intéressé à l'audience, n'empêche pas que le législateur national prescrive que la caution imposée en garantie de la comparution à l'audience lors de la mise en liberté après une arrestation ou une détention, garantira aussi l'exécution de la peine privative de liberté effective et que la caution sera attribuée à l'Etat si, sans aucune cause d'excuse légale, l'intéressé omet de se présenter en vue de l'exécution de cette peine privative de liberté effective.

BORGTOCHT - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgsom - Borgsom ter waarborging van de tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf - Toewijzing van de borgsom aan de Staat bij niet-verschijning - Bestaanbaarheid met artikel 5.3 E.V.R.M.

CAUTIONNEMENT - Détention préventive - Mise en liberté sous caution - Caution garantissant l'exécution d'une peine privative de liberté effective - Attribution de la caution à l'Etat en cas de non-comparution - Comptabilité avec l'article 5, § 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Invrijheidstelling onder borgsom - Borgsom ter waarborging van de tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf - Toewijzing van de borgsom aan de Staat bij niet-verschijning - Bestaanbaarheid met het Verdrag

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Mise en liberté sous caution - Caution garantissant l'exécution d'une peine privative de liberté effective - Attribution de la caution à l'Etat en cas de non-comparution - Compatibilité avec la Convention

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Invrijheidstelling onder borgsom - Borgsom ter waarborging van de tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf - Toewijzing van de borgsom aan de Staat bij niet-verschijning - Bestaanbaarheid met artikel 5.3 E.V.R.M.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Mise en liberté sous caution - Caution garantissant l'exécution d'une peine privative de liberté effective - Attribution de la caution à l'Etat en cas de non-comparution - Comptabilité avec l'article 5, § 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

De beslissing over de bestemming van de borgsom betreft niet de strafvordering, die reeds is beëindigd en is van civielrechtelijke aard; de toewijzing van de borgsom aan de Staat houdt geen sanctioneren in van het plegen van een misdrijf door de betrokkene, maar is slechts een louter gevolg van de niet-verschijning zonder wettige reden van verschoning door een veroordeelde ter tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf zodat de rechter met die beslissing dan ook geen uitspraak doet over de gegrondheid van een tegen de betrokkene ingestelde strafvervolgning in de zin van artikel 6 EVRM (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2000, AR P.99.0058.N, AC 2000, nr. 205.

BORGTOCHT - Voorlopige hechtenis - Toewijzing van de borgsom - Aard - Begrip

- Art. 35, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Invrijheidstelling onder borgsom - Toewijzing van de borgsom - Aard - Begrip

- Art. 35, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

De invrijheidstelling onder borgsom is een beslissing waarbij de handhaving van de voorlopige hechtenis wordt bevolen tot de vereiste zekerheid is betaald en die wordt opgelegd teneinde de betrokkene na zijn invrijheidstelling aan te zetten te verschijnen bij de proceshandelingen of om zich aan te bieden ter tenuitvoerlegging van de beslissing; de betaling van de borgsom is geen voorwaarde in de zin van artikel 35, §1, Voorlopige Hechteniswet en indien de borgsom niet wordt betaald, blijft de betrokkene aangehouden (1). (1) Zie: Cass. 28 sept. 2010, AR P.10.1065.N, AC 2010, nr. 556.

BORGTOCHT - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder borgsom - Begrip - Doel - Betaling van de borgsom - Aard - Niet-betaling van de borgsom

- Artt. 35, §§ 1 en 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Invrijheidstelling onder borgsom - Begrip - Doel - Betaling van de borgsom - Aard - Niet-betaling van de borgsom

- Artt. 35, §§ 1 en 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het begrip tenuitvoerlegging in de zin van artikel 35, §4, vijfde en zevende lid, Voorlopige Hechteniswet slaat uitsluitend op de tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf en niet op de veroordeling tot andere straffen, de kosten of een eventuele burgerlijke schadevergoeding.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Invrijheidstelling onder borgsom - Voorlopige Hechteniswet - Artikel 35, § 4, vijfde en zevende lid - Tenuitvoerlegging van het vonnis

La décision sur la destination de la caution ne concerne pas l'action publique qui a déjà pris fin et est de nature civile; l'attribution de la caution à l'Etat n'implique pas une sanction de la commission d'une infraction par l'intéressé mais est une simple conséquence de la non-comparution sans cause d'excuse légale du condamné en vue de l'exécution d'une peine privative de liberté effective de sorte que, par cette décision, le juge ne se prononce pas sur le bien-fondé d'une poursuite pénale exercée contre l'intéressé au sens de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir Cass., 28 mars 2000, RG P.99.0058.N, Pas., 2000, n° 205.

CAUTIONNEMENT - Détention préventive - Attribution de la caution - Nature - Notion

- Art. 35, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Mise en liberté sous caution - Attribution de la caution - Nature - Notion

- Art. 35, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

La mise en liberté sous caution constitue une décision par laquelle le maintien de la détention préventive est ordonné jusqu'à ce que la sûreté requise soit payée, cette caution étant imposée afin d'inciter l'intéressé après sa mise en liberté à comparaître à tous les stades de la procédure ou à se présenter pour exécuter la décision; le paiement de la caution ne constitue pas une condition au sens de l'article 35, § 1er de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive et en cas de non-paiement de la caution, l'intéressé reste détenu (1). (1) Voir Cass., 28 septembre 2010, RG P.10.1065.N, Pas., 2010, n° 556.

CAUTIONNEMENT - Détention préventive - Mise en liberté sous caution - Notion - But - Paiement de la caution - Nature - Non-paiement de la caution

- Art. 35, § 1er et 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Mise en liberté sous caution - Notion - But - Paiement de la caution - Nature - Non-paiement de la caution

- Art. 35, § 1er et 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

La notion d'exécution au sens de l'article 35, § 4, alinéas 5 et 7, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive concerne uniquement l'exécution de la peine privative de liberté effective et non la condamnation à d'autres peines, aux frais ou une éventuelle indemnisation civile.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Mise en liberté sous caution - Loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive - Article 35, § 4, al. 5 et 7 - Exécution du jugement

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Jeugdbescherming - Gerechtelijke bescherming - Als misdrijf omschreven feiten - Jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar - Onmogelijkheid om van alle beschermende maatregelen te genieten - Schending

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 11 - Genot van de rechten en vrijheden zonder discriminatie - Jeugdbescherming - Gerechtelijke bescherming - Als misdrijf omschreven feiten - Jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar - Onmogelijkheid om van alle beschermende maatregelen te genieten - Schending

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

JEUGDBESCHERMING - Gerechtelijke bescherming - Als misdrijf omschreven feiten - Jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar - Onmogelijkheid om van alle beschermende maatregelen te genieten - Grondwettelijkheid

- Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2° Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

Opdat de jeugdrechtbank zou kunnen beslissen tot uithandengeving is niet vereist dat de jongere, die onbekend is bij de jeugdrechtbank op het ogenblik waarop het dossier werd geopend wegens de in de dagvaarding vermelde feiten, reeds het voorwerp is geweest van een maatregel of van een herstelrechtelijk aanbod, nog vóór het feit is gepleegd waarvoor hij voor de jeugdrechtbank wordt gebracht (1). (1) Zie Gedr.st. Senaat, zitting 2005-2006, nr. 3-1312/6, amendement nr. 53 van de regering, en 3-1312/7, p. 59 en 62.

JEUGDBESCHERMING - Gerechtelijke bescherming - Als misdrijf

En ce qu'il prive le jeune âgé de plus de 16 ans mais de moins de 17 ans au moment des faits et ne faisant pas l'objet d'un jugement antérieur prononcé au moins trois mois avant sa majorité, de la possibilité de bénéficier de l'intégralité des mesures protectionnelles, l'article 37, § 3, alinéa 2, 2°, de la loi du 8 avril 1965 viole les articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) C. const., arrêt n° 60/2012 du 3 mai 2012. Depuis le 1er janvier 2013, en vertu de l'article 3 de la loi du 24 juillet 2008 portant des dispositions diverses (II), le texte est libellé comme suit: "2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt-trois ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de seize ans".

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Protection de la jeunesse - Protection judiciaire - Faits qualifiés infractions - Jeune âgé de plus de 16 ans et de moins de 17 ans au moment des faits - Impossibilité de bénéficier de l'intégralité des mesures protectionnelles - Violation

- Art. 37, § 2 et 3, al. 2, 2° L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Jouissance des droits et libertés sans discrimination - Protection de la jeunesse - Protection judiciaire - Faits qualifiés infractions - Jeune âgé de plus de 16 ans et de moins de 17 ans au moment des faits - Impossibilité de bénéficier de l'intégralité des mesures protectionnelles - Violation

- Art. 37, § 2 et 3, al. 2, 2° L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Protection judiciaire - Faits qualifiés infractions - Jeune âgé de plus de 16 ans et de moins de 17 ans au moment des faits - Impossibilité de bénéficier de l'intégralité des mesures protectionnelles - Constitutionnalité

- Art. 37, § 2 et 3, al. 2, 2° L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

Pour que le dessaisissement du tribunal de la jeunesse puisse être prononcé, il n'est pas exigé que le jeune, inconnu du tribunal de la jeunesse au moment où le dossier a été ouvert à la suite des faits visés à la citation, ait déjà fait l'objet d'une mesure ou d'une offre restauratrice avant la commission du fait pour lequel il est déferé au tribunal de la jeunesse (1). (1) Voir Doc. Parl., Sénat, sess. 2005-2006, n° 3-1312/6, amendement n° 53 du gouvernement, et 3-1312/7, pp. 59 et 62.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Protection judiciaire - Faits qualifiés

P.13.0221.N

12 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 30, §4, eerste lid, van de Voorlopige Hechteniswet, dat bepaalt dat "indien de kamer van inbeschuldigingstelling, in de gevallen van de artikelen 21, 22, 22bis en 28, beslist dat de voorlopige hechtenis gehandhaafd blijft, het arrest een titel van vrijheidsbeneming oplevert voor een maand te rekenen van de beslissing of voor drie maanden te rekenen van de beslissing, indien het hoger beroep wordt ingesteld tegen de bij artikelen 22, tweede lid, en 22bis bedoelde beschikking", houdt niet in dat het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer die de voorlopige hechtenis handhaaft voor een als een niet-correctionaliseerbare misdaad omschreven feit, steeds geldt voor drie maanden; wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling dat feit heromschrijft naar een misdrijf dat wel correctionaliseerbaar is, is haar arrest krachtens artikel 22, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet geldig voor één maand.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Beschikking van de raadkamer die een titel van vrijheidsbeneming oplevert voor drie maanden - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Herkwalificatie in een correctionaliseerbaar misdrijf - Geldigheidsduur van de titel van vrijheidsbeneming

L'article 30, § 4, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui dispose que "si la chambre des mises en accusation, dans les cas des articles 21, 22, 22bis et 28, décide de maintenir la détention préventive, l'arrêt forme un titre de privation de liberté pour un mois à partir de la décision ou pour trois mois à partir de la décision, s'il est fait appel de l'ordonnance visée aux articles 22, alinéa 2, et 22bis" n'implique pas que l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui statue sur l'appel formé contre une ordonnance de la chambre du conseil maintenant la détention préventive pour un fait qualifié de crime non correctionnalisable, est toujours valable pour trois mois; lorsque la chambre des mises en accusation requalifie ce fait d'infraction correctionnalisable, son arrêt vaut pour un mois en vertu de l'article 22, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Ordonnance de la chambre du conseil qui forme un titre de privation de liberté pour trois mois - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Requalification en infraction correctionnalisable - Durée de validité du titre de privation de liberté

P.13.0248.N

5 maart 2013

AC nr. ...

Noch uit de artikelen 3 en 5.1.a) EVRM, noch uit artikel 10.3 IVBPR, noch uit enige verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling vloeit voor de overheid de verplichting voort om met een gedetineerde, waarvan de rechter heeft vastgesteld dat er in zijn hoofd op het vlak van recidive contra-indicaties bestaan die het toekennen van een strafuitvoeringsmodaliteit beletten, een reclasseringsplan uit te werken en daartoe aan die gedetineerde uitgangspersmissies of elektronisch toezicht toe te kennen.

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 10.3 - Strafwitvoering - Gedetineerde - Strafwitvoeringsmodaliteit - Contra-indicaties vastgesteld door de strafuitvoeringsrechtbank - Uitwerken van een reclasseringsplan - Toekennen daartoe van uitgangspersmissies of elektronisch toezicht - Verplichting van de overheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 -

Ni les articles 3 et 5, § 1er, a) de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni l'article 10, § 3 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, ni aucune disposition conventionnelle ou légale n'imposent aux autorités l'obligation d'élaborer un plan de reclassement pour un détenu pour lequel le juge a constaté l'existence de contre-indications sur le plan de la récidive empêchant l'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, et, à cette fin, d'accorder à ce détenu des permissions de sortie ou une surveillance électronique.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 10, § 3 - Application des peines - Détenu - Modalité d'exécution de la peine - Contre-indications constatées par le tribunal de l'application des peines - Elaboration d'un plan de reclassement - Octroi à cette fin de permissions de sortie ou d'une surveillance électronique - Obligation des autorités

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de

Art. 5.1 - Strafvuivering - Gedetineerde -
Strafvuiveringsmodaliteit - Contra-indicaties vastgesteld door de
strafvuiveringsrechtbank - Uitwerken van een reclasseringsplan -
Toekennen daartoe van uitgangspemissies of elektronisch toezicht -
Verplichting van de overheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 -
Strafvuivering - Gedetineerde - Strafvuiveringsmodaliteit - Contra-
indicaties vastgesteld door de strafvuiveringsrechtbank - Uitwerken
van een reclasseringsplan - Toekennen daartoe van
uitgangspemissies of elektronisch toezicht - Verplichting van de
overheid

STRAFUUITVOERING - Gedetineerde - Strafvuiveringsmodaliteit -
Contra-indicaties vastgesteld door de strafvuiveringsrechtbank -
Uitwerken van een reclasseringsplan - Toekennen daartoe van
uitgangspemissies of elektronisch toezicht - Verplichting van de
overheid

*l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 -
Application des peines - Détenu - Modalité d'exécution de la peine -
Contre-indications constatées par le tribunal de l'application des
peines - Elaboration d'un plan de reclassement - Octroi à cette fin de
permissions de sortie ou d'une surveillance électronique - Obligation
des autorités*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Application des
peines - Détenu - Modalité d'exécution de la peine - Contre-
indications constatées par le tribunal de l'application des peines -
Elaboration d'un plan de reclassement - Octroi à cette fin de
permissions de sortie ou d'une surveillance électronique - Obligation
des autorités*

*APPLICATION DES PEINES - Détenu - Modalité d'exécution de la
peine - Contre-indications constatées par le tribunal de l'application
des peines - Elaboration d'un plan de reclassement - Octroi à cette
fin de permissions de sortie ou d'une surveillance électronique -
Obligation des autorités*

P.13.0256.F

27 maart 2013

AC nr. ...

Het overlijden van de beklagde vooraleer de beslissing
kracht van gewijsde heeft, brengt het verval van de
strafvordering mee (1). (1) Zie Cass. 31 jan. 2001, AR
P.00.1416.F, AC 2001, nr. 60.

STRAFVORDERING - Overlijden van de beklagde - Verval van de
strafvordering
- Art. 20 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Le décès du prévenu entraîne l'extinction de l'action
publique pour autant qu'il survienne avant que la
décision passe en force de chose jugée (1). (1) Voir
Cass., 31 janvier 2001, RG P.00.1416.F, Pas., 2001, n°
60.

ACTION PUBLIQUE - Décès du prévenu - Extinction de l'action
publique
- Art. 20 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code
de procédure pénale

Het overlijden van de eiser tijdens de
cassatieprocedure, na de datum waarop de
strafrechtelijke veroordeling kracht van gewijsde heeft
gekregen, heeft geen gevolgen voor de strafvordering
(1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p.
845, nr. 783; zie Cass. 31 jan. 2001, AR P.00.1416.F, AC
2001, nr. 60.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie
cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering -
Beklaagde en verdachte - Cassatieberoep van de beklagde -
Overlijden van de beklagde tijdens de cassatieprocedure maar
nadat de veroordeling onherroepelijk is geworden
- Art. 20 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Survenu après la date à laquelle la condamnation
pénale est passée en force de chose jugée, le décès du
demandeur en cassation durant l'instance en cassation
n'a pas eu d'incidence sur le cours de l'action publique
(1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Liège, 1956, p.
845, n° 783; voir Cass., 31 janvier 2001, RG P.00.1416.F,
Pas., 2001, n° 60.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant
qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se
pourvoir - Action publique - Prévenu et inculpé - Pourvoi du
prévenu - Décès du prévenu durant l'instance en cassation mais
après que la condamnation soit devenue irrévocable
- Art. 20 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code
de procédure pénale

P.13.0258.F

13 november 2013

AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling stelt bijzondere vormvereisten aan de herstellvordering van de gemachtigd ambtenaar en van het gemeentecollege; het volstaat dat het bestuur via één van de wettelijk daartoe bevoegde overheden zijn wil duidelijk te kennen heeft gegeven; die wil kan blijken uit een brief aan de procureur des Konings en, wanneer hij regelmatig ter kennis van de gerechtelijke overheid is gebracht, blijft hij in de loop van de procedure gelden (1). (1) Zie Cass. 9 dec. 1992, AR 186, AC 1991-1992, nr. 781; Cass. 22 okt. 1996, AR P.95.0540.N, AC 1996, nr. 394.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Waals Gewest - Herstellvordering - Vorm

- Art. 155 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

Bij uiteenlopende herstellvorderingen van de gemachtigd ambtenaar en van het gemeentecollege, dient de rechter uitspraak te doen volgens het evenredigheidsbeginsel, door tegelijk rekening te houden met de omvang van de gevolgen die elk van de gevorderde wijzen van herstel voor de beklagde kunnen meebrengen, maar ook met de mate waarin elke wijze de stedenbouwkundige hinder herstelt die het bewezen verklaarde misdrijf heeft veroorzaakt (1). (1) Cass. 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, AC 2002, nr. 31.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Waals Gewest - Uiteenlopende herstellvorderingen - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Artt. 155, §§ 1 en 2 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

De gemachtigd ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen kunnen voor de correctionele rechtbank de in het decreet bepaalde wijzen van herstel vorderen; de keuze van die maatregel behoort tot de discretionaire bevoegdheid van die besturen en de rechter moet die maatregel inwilligen mits hij eerst de wettigheid ervan toetst.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Waals Gewest - Wijzen van herstel - Keuze - Rechter - Wettigheidstoetsing

- Artt. 155, §§ 1 en 2 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

Aucune disposition légale ne subordonne la demande de réparation du fonctionnaire délégué et du collège communal à des formalités particulières; il suffit que la volonté de l'administration ait été clairement manifestée par l'une ou par l'autre des autorités légalement habilitées; elle peut résulter d'une lettre adressée au procureur du Roi et, lorsqu'elle est régulièrement portée à la connaissance de l'autorité judiciaire, elle conserve sa valeur au cours de la procédure (1). (1) Voir Cass., 9 décembre 1992, RG 186, Pas., 1992, n° 781; Cass., 22 octobre 1996, RG P.95.0540.N, Pas., 1996, n° 394.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Région wallonne - Demande de réparation - Forme

- Art. 155 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

En cas de demandes différentes de réparation du fonctionnaire délégué et du collège communal, il revient au juge de se prononcer en fonction du principe de proportionnalité, en prenant simultanément en compte l'importance des conséquences que chacun des modes de réparation requis pourrait présenter pour le prévenu, mais aussi la mesure dans laquelle chacune de ces modalités répare le trouble occasionné à l'urbanisme par l'infraction déclarée établie (1). (1) Cass., 16 janvier 2002, RG P.01.1163.F, Pas., 2002, n° 31.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Région wallonne - Demandes différentes de réparation - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 155, § 1er et 2 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

Le fonctionnaire délégué et le collège communal peuvent poursuivre devant le tribunal correctionnel les mesures de réparation prévues par le décret; le choix de cette mesure relève du pouvoir discrétionnaire de ces autorités, le juge étant tenu d'y faire droit, sous réserve d'en contrôler la légalité.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Région wallonne - Modes de réparation - Choix - Juge - Contrôle de légalité

- Art. 155, § 1er et 2 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

In hoofde van personen, bedoeld in de artikelen 479 en 483 van het Wetboek van Strafvordering, vervalt de strafvordering hoofdens verkeersinbreuken niet door betaling van de onmiddellijke inning.

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Plaatsvervangend raadsheer in het hof van beroep - Wegverkeer - Overtreding - Betaling van de onmiddellijke inning

- Art. 65, § 8 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 65 - Plaatsvervangend raadsheer in het hof van beroep - Betaling van de onmiddellijke inning

- Art. 65, § 8 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Dans le chef des personnes visées aux articles 479 et 483 du Code d'instruction criminelle l'action publique exercée du chef d'infractions en matière de roulage ne s'éteint pas par le paiement de la perception immédiate.

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Conseiller suppléant à la cour d'appel - Roulage - Infraction - Paiement de la perception immédiate

- Art. 65, § 8 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 65 - Conseiller suppléant à la cour d'appel - Paiement de la perception immédiate

- Art. 65, § 8 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.13.0285.F

4 december 2013

AC nr. ...

Artikel 8, tweede lid, van de Wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, dat de verzekeraar in staat stelt zich van zijn verplichtingen te bevrijden voor de gevallen van grove schuld die op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst zijn bepaald, sluit niet alleen uit dat hij zich van zijn verplichtingen kan bevrijden voor de gevallen van grove schuld die in algemene bewoordingen zijn gesteld, maar ook voor de gevallen van grove schuld die kunnen worden bepaald, rekening houdend met de maatregelen die in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming dan wel door de coördinator veiligheid en gezondheid zijn aanbevolen (1). (1) Zie Cass. 29 juni 2009, AR C.08.0003.F, AC 2009, nr. 446. Zie Marcel FONTAINE, Droit des assurances, 3de uitg. Larcier, 2006, p. 261, nr. 374.

VERZEKERING - Landverzekering - Overeenkomst - Verzekeraar - Uitsluitingsbeding

- Art. 8, tweede lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

L'article 8, alinéa 2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, qui permet à l'assureur de s'exonérer de ses obligations pour les cas de faute lourde déterminés expressément et limitativement dans le contrat, exclut son exonération non seulement pour les cas de faute lourde déterminés en termes généraux mais aussi pour les cas de faute lourde déterminables en fonction des mesures préconisées par le Règlement général pour la protection du travail ou par le coordinateur de sécurité et de santé (1). (1) Voir Cass., 29 juin 2009, RG C.08.0003.F, Pas., 2009, n° 446. Voir Marcel FONTAINE, Droit des assurances, 3ème éd., Larcier, 2006, p. 261, n° 374.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Convention - Assureur - Clause d'exonération

- Art. 8, al. 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Artikel 89, §5, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, dat de strafrechter, voor wie de verzekeraar door de benadeelde in de zaak wordt betrokken, verbiedt uitspraak te doen over de rechten die de verzekeraar ten aanzien van de verzekerde kan doen gelden, verbiedt niet dat de tussenkomende verzekeraar voor de strafrechter, tegen de benadeelde die zijn rechtstreeks vorderingsrecht uitoefent op grond van de verzekeringsovereenkomst, de excepties opwerpt bedoeld in artikel 87, §2, van de wet; dergelijke exceptie is immers geen recht dat de verzekeraar ten aanzien van de verzekerde doet gelden maar heeft, indien gegrond, alleen tot gevolg dat eerstgenoemde wordt vrijgesteld van de dekking die hij het slachtoffer verschuldigd is; de beoordeling van die exceptie door de strafrechter is onlosmakelijk verbonden met de uitoefening van de rechtstreekse vordering van de benadeelde (1). (1) Zie Cass. 27 jan. 2004, AR P.03.0839.N, AC 2004, nr. 46.

VERZEKERING - Landverzekering - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Geding tegen de verzekerde voor de strafrechter - Rechtstreeks vorderingsrecht van de benadeelde - Tussenkomende verzekeraar - Excepties die de benadeelde kunnen worden tegengeworpen - Toepassing
- Artt. 87, § 2, en 89, § 5 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

De regresvordering die de arbeidsongevallenverzekeraar kan instellen tegen de voor het arbeidsongeval aansprakelijke, mag het bedrag niet overschrijden van de schadeloosstelling die de getroffene voor dezelfde schade naar gemeen recht had kunnen verkrijgen (1); wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van de beklagde en het slachtoffer, treedt de arbeidsongevallenverzekeraar in de rechten van de getroffene, naar rato van het aandeel van de beklagde in de aansprakelijkheid voor het ongeval (2). (1) Zie Cass. 16 sept. 1985, AR 4734, AC 1986-1987, nr. 27. (2) Zie Cass. 18 jan. 1994, AR 6950, AC 1994, nr. 25.

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Regresvordering van de verzekeraar

L'article 89, § 5, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, qui interdit à la juridiction répressive, devant laquelle l'assureur est mis en cause par la personne lésée, de statuer sur les droits que l'assureur peut faire valoir contre l'assuré, n'interdit pas à l'assureur intervenant devant la juridiction répressive d'opposer à la personne lésée exerçant son droit d'action directe en vertu du contrat d'assurance, les exceptions visées à l'article 87, § 2, de la loi; une telle exception ne constitue pas, en effet, un droit que l'assureur fait valoir à l'égard de l'assuré mais a pour seule conséquence, si elle est accueillie, d'exonérer le premier de la garantie due à la victime; l'appréciation de cette exception par le juge pénal est indissociablement liée à l'exercice de l'action directe de la personne lésée (1). (1) Voir Cass., 27 janvier 2004, RG P.03.0839.N, Pas., 2004, n° 46.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance de la responsabilité civile non obligatoire - Instance contre l'assuré devant le juge répressif - Droit d'action directe de la personne lésée - Assureur intervenant - Exceptions opposables à la personne lésée - Application
- Art. 87, § 2, et 89, § 5 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

L'objet de l'action récursoire dont l'assureur-loi est titulaire à l'égard de la personne responsable d'un accident du travail ne peut excéder le montant des dommages et intérêts que la victime aurait pu obtenir pour la réparation du même dommage suivant le droit commun (1); si le dommage est causé par les fautes concurrentes du prévenu et de la victime, l'assureur-loi est subrogé dans les droits de la victime en proportion de la part du prévenu dans la responsabilité de l'accident (2). (1) Voir Cass., 16 septembre 1985, RG 4734, Pas., 1986, n° 27. (2) Voir Cass., 18 janvier 1994, RG 6950, Pas., 1994, n° 25.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Action récursoire de l'assureur

Artikel 235bis Wetboek van Strafvordering is enkel van toepassing voor de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet tijdens het gerechtelijk onderzoek of in het kader van de regeling van de rechtspleging; die wetsbepaling is niet van toepassing voor de rechter die, na verwijzing door het onderzoeksgerecht, uitspraak doet met toepassing van de artikelen 27, §1, 2°, en 34, § 3, Voorlopige Hechteniswet.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 235bis, Wetboek van Strafvordering - Rechter die na verwijzing door het onderzoeksgerecht uitspraak doet over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Toepasselijkheid

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Rechter die na verwijzing door het onderzoeksgerecht uitspraak doet over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 235bis, Wetboek van Strafvordering - Toepasselijkheid

De rechter die overeenkomstig artikel 27, §1, Voorlopige Hechteniswet oordeelt over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, heeft niet de wettigheid van de vrijheidsberovende titel te onderzoeken, maar enkel na te gaan of de voorwaarden voor de handhaving van de voorlopige hechtenis vervuld zijn (1). (1) Zie Cass. 25 juli 1990, AR 8467, AC 1989-90, 1417.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Opdracht van de rechter

VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Opdracht van de rechter

L'article 235bis du Code d'instruction criminelle est uniquement applicable à la chambre des mises en accusation qui statue au cours de l'instruction judiciaire ou dans le cadre du règlement de la procédure; cette disposition légale n'est pas applicable au juge qui, après renvoi par la juridiction d'instruction, se prononce en application des articles 27, §1er, 2°, et 34, §3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Examen de la régularité de la procédure - Article 235bis du Code d'instruction criminelle - Juge qui se prononce ensuite du renvoi par la juridiction d'instruction sur une demande de mise en liberté provisoire - Applicabilité

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Juge qui se prononce ensuite du renvoi par la juridiction d'instruction sur une demande de mise en liberté provisoire - Examen de la régularité de la procédure - Article 235bis, Code d'instruction criminelle - Applicabilité

Le juge qui, conformément à l'article 27, §1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, se prononce sur une demande de mise en liberté provisoire, n'est pas tenu d'examiner la légalité du titre privatif de liberté, mais uniquement de vérifier si les conditions de maintien de la détention préventive sont remplies (1). (1) Voir Cass., 25 juillet 1990, RG 8467, Pas., 1990, n° 643.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Mission du juge

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation immédiate - Demande de mise en liberté provisoire - Mission du juge

P.13.0312.F

12 juni 2013

AC nr. ...

Een aan de gang zijnde vervolging van het basisdelict, verplicht de rechter bij wie witwassing aanhangig is gemaakt niet om de berechting van de zaak op te schorten.

HELING - Witwassen - Rechter bij wie een feit van witwassen aanhangig is gemaakt - Aan de gang zijnde vervolging wegens het basisdelict - Gevolg - Opschorting van de berechting van de zaak

- Art. 505 Strafwetboek

L'existence d'une poursuite en cours relativement à l'infraction de base n'oblige pas le juge saisi d'un fait de blanchiment à suspendre le jugement de la cause.

RECEL - Blanchiment - Juge saisi d'un fait de blanchiment - Poursuite en cours du chef de l'infraction de base - Incidence - Suspension du jugement de la cause

- Art. 505 Code pénal

Het bestaan van het in artikel 505, §1, 3°, van het Strafwetboek bedoelde misdrijf hangt niet af van de veroordeling van een andere beklagde wegens het misdrijf waaruit de vermogensvoordelen zijn voortgekomen; het volstaat dat de wederrechtelijke oorsprong en de kennis die de dader daarvan had bewezen zijn, wat niet vereist dat de misdaad of het wanbedrijf worden gepreciseerd met behulp waarvan de vermogensvoordelen zijn verkregen, voor zover de rechter, op grond van de aan zijn beoordeling voorgelegde feitelijke gegevens, de wettelijke herkomst van die voordelen volledig kan uitsluiten (1). (1) Cass. 29 sept. 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559.

HELING - Witwassen - Bestanddelen - Vermogensvoordelen - Wederrechtelijke herkomst of oorsprong - Kennis - Basisdelict - Vaststelling

- Art. 505, eerste lid, 3° Strafwetboek

L'existence du délit visé à l'article 505, alinéa 1er, 3°, du Code pénal n'est pas subordonnée à la condamnation d'un autre prévenu du chef de l'infraction dont les avantages patrimoniaux sont issus ; il suffit que soient établies l'origine délictueuse et la connaissance que l'auteur en avait, ce qui n'exige pas l'identification du crime ou du délit à l'aide duquel les avantages patrimoniaux ont été obtenus, pour autant que, sur la base des éléments de fait soumis à son appréciation, le juge puisse exclure toute provenance légale de ces avantages (1). (1) Cass., 29 septembre 2010, RG P.10.0566.F, Pas., 2010, n° 559.

RECEL - Blanchiment - Eléments constitutifs - Avantages patrimoniaux - Provenance ou origine illégale - Connaissance - Infraction de base - Détermination

- Art. 505, al. 1er, 3° Code pénal

P.13.0313.F

5 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 505, eerste lid, 3°, van het Strafwetboek straft zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omzetten of overdragen met de bedoeling de illegale herkomst van de onrechtmatige vermogensvoordelen te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden; de omzetting of overdracht van kapitaal van illegale herkomst, dat door de voormelde wetsbepalingen strafbaar wordt gesteld, houdt in dat het in omloop brengen ervan tot gevolg heeft dat de oorsprong ervan wordt verhuld; dergelijke inomloopbrenging is niet voltrokken wanneer een depositogever alleen maar bedragen stort op en afhaalt van zijn eigen rekening.

HELING - Witwassen - Materieel bestanddeel - Omzetting of overdracht van kapitaal van illegale herkomst

- Art. 505, eerste lid, 3° Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Witwassen - Omzetting of overdracht van kapitaal van illegale herkomst

- Art. 505, eerste lid, 3° Strafwetboek

L'article 505, alinéa 1er, 3°, du Code pénal sanctionne ceux qui auront converti ou transféré des choses visées à l'article 42, 3°, dans le but de dissimuler ou de déguiser l'origine illicite des avantages patrimoniaux illégaux ou d'aider toute personne impliquée dans la réalisation de l'infraction dont proviennent ces choses, à échapper aux conséquences juridiques de ses actes; la conversion ou le transfert des capitaux illicites, incriminés par les dispositions légales susdites, impliquent leur mise en circulation à l'effet d'en masquer l'origine; pareille mise en circulation n'est pas réalisée par le seul fait, pour un déposant, de verser et de prélever des fonds sur son propre compte.

RECEL - Blanchiment - Élément matériel - Conversion ou transfert de capitaux illicites

- Art. 505, al. 1er, 3° Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Élément matériel - Blanchiment - Conversion ou transfert de capitaux illicites

- Art. 505, al. 1er, 3° Code pénal

P.13.0317.N

24 september 2013

AC nr. ...

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het rechtsfeit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; het geschrift dat die rechtshandeling of dat rechtsfeit bevat, moet juridische draagwijdte hebben, dit wil zeggen dat het bestemd is tot bewijs van enig feit dat de rechtstoestand van de betrokken personen of zaken kan beïnvloeden; een geschrift dat rechtsverhoudingen tussen contractpartijen vaststelt met het oog op de toegang van één van die partijen tot een nagestreefd ambt, heeft juridische draagwijdte, ongeacht of de wijziging van de juridische realiteit die dat geschrift beoogt, verband houdt met het voldoen aan een wettelijke verplichting (1). (1) A. De Nauw, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 6e herwerkte uitgave, nrs. 34 ev.; S. Van Dyck, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, nrs. 145 ev. en 160 ev.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Door de wet beschermd geschrift - Juridische draagwijdte van het geschrift - Geschrift dat rechtsverhoudingen tussen contractpartijen vaststelt

In de bij de artikelen 479 en volgende Wetboek van Strafvordering bepaalde gevallen, behoudens in geval van verwijzing naar het hof van assisen, komt het alleen aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, met uitsluiting van de onderzoeksgerechten, toe de strafvordering in te stellen bij het bevoegde vonnisgerecht; van die regel wordt niet afgeweken wanneer de procureur-generaal vooraf de eerste voorzitter van het hof van beroep heeft gevorderd een onderzoek te verrichten (1). (1) Cass. 3 sept. 1986, AR nr. 5127, A.L., 1986-1987, nr. 7.

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Instellen van de strafvordering bij het bevoegde vonnisgerecht - Bevoegdheid van de procureur-generaal bij het Hof van beroep

Uit de artikelen 479, 480, 483 en 484 Wetboek van Strafvordering en artikel 2, tweede lid, Wet Verzachtende omstandigheden volgt dat, wanneer een rechter verdacht wordt van het plegen van een correctionaliseerbare misdaad in de uitoefening van zijn ambt, artikel 479 Wetboek van Strafvordering de algemene bepaling van dat wetboek is die moet worden toegepast wanneer de procureur-generaal voor die misdaad in zijn rechtstreekse dagvaarding verzachtende omstandigheden meedeelt (1). (1) Cass. 3 sept. 1986, AR nr. 5127, A.L., 1986-1987, nr. 7.

Un écrit protégé par la loi est un écrit pouvant faire preuve dans une certaine mesure, c'est-à-dire qui s'impose à la confiance publique, de sorte que l'autorité ou les particuliers qui en prennent connaissance ou auxquels il est présenté peuvent se convaincre de la réalité de l'acte ou du fait juridique constaté par cet écrit ou sont en droit de lui accorder foi; l'écrit qui comporte cet acte ou ce fait juridique, doit avoir une portée juridique, c'est-à-dire qu'il est censé établir tout fait pouvant influencer la situation juridique des personnes ou des choses concernées; un écrit qui constate les liens juridiques entre des parties contractantes en vue de l'accès d'une de ces parties à une fonction visée, a une portée juridique, nonobstant le fait que la modification de la réalité juridique visée par cet écrit soit liée à l'observation d'une obligation légale (1). (1) A. De Nauw, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 6ème éd. révisée, nos 34 e.s.; S. Van Dyck, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, nos 145 e.s. et 160 e.s.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Écrit protégé par la loi - Portée juridique de l'écrit - Écrit constatant les liens juridiques entre des parties contractantes

Dans les cas prévus par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle, hormis en cas de renvoi à la cour d'assises, il appartient au seul procureur général près la cour d'appel, à l'exclusion des juridictions d'instruction, de saisir de l'action publique la juridiction de jugement compétente; il n'est pas fait exception à cette règle lorsque cette saisine a été précédée d'une information à laquelle le procureur général a requis le premier président de la cour d'appel de faire procéder (1). (1) Cass., 3 septembre 1986, RG 5127, Pas., 1987, n° 7.

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Introduction de l'action publique près la juridiction de jugement compétente - Compétence du procureur général près la cour d'appel

Il résulte des articles 479, 480, 483 et 484 du Code d'instruction criminelle et de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, que, si un juge est prévenu d'avoir commis un crime correctionnalisable dans l'exercice de ses fonctions, l'article 479 du Code d'instruction criminelle est la disposition générale dudit code qu'il y a lieu d'appliquer lorsque le procureur général indique des circonstances atténuantes à ce crime dans sa citation directe (1). (1) Cass., 3 septembre 1986, RG 5127, Pas., 1987, n° 7.

P.13.0320.F

13 maart 2013

AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank is een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg; wanneer zij uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, doet zij uitspraak met een vonnis dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken, wat veronderstelt dat het in aanwezigheid van het openbaar ministerie op een voor het publiek toegankelijke rechtszitting wordt uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC 2007, nr. 176; Cass. 24 juli 2007, AR P.07.0959.N, AC 2007, nr. 373, met concl. adv.-gen. Thijs; Cass. 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Jaarverslag 2007 van het Hof van Cassatie, p. 84-85.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Strafwetvoering - Strafwetvoeringsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Openbare rechtszitting

- Art. 76, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 149 Grondwet 1994

STRAFUITVOERING - Strafwetvoeringsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Openbare rechtszitting

- Art. 76, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 149 Grondwet 1994

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof, ingediend door de ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank gestelde veroordeelde, kan die rechtbank de door de veroordeelde gevraagde zitting organiseren, maar is zij daartoe niet verplicht; buiten het geval waarin dergelijke zitting wordt georganiseerd waarop, uitzonderlijk, de ter beschikking gestelde veroordeelde, zijn raadsman, de directeur en het openbaar ministerie met name worden gehoord, doet de rechtbank rechtstreeks uitspraak over het verzoek om penitentiair verlof, binnen veertien dagen na de ontvangst van het advies van de directeur, nadat de veroordeelde eerst een afschrift van dat advies en van het daaropvolgende advies van het openbaar ministerie heeft ontvangen; het feit dat de aldus gewezen beslissing schriftelijk ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie, belet niet dat zij een vonnis en geen beschikking is, dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Frédéric CLOSE en Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", L'exécution des condamnations pénales, C.U.P., dl. 101 (2008), p. 127, nr. 39.

Le tribunal de l'application des peines est une section du tribunal de première instance; lorsqu'il statue sur les contestations qui lui sont soumises, il prononce un jugement qui doit être prononcé en audience publique, ce qui suppose qu'il le soit en présence du ministère public à une audience accessible au public (1). (1) Voir Cass., 10 avril 2007, RG P.07.0370.N, Pas., 2007, n° 176; Cass., 24 juillet 2007, RG P.07.0959.N, Pas., 2007, n° 373, avec concl. de M. Thijs, avocat général; Cass., 28 novembre 2007, RG P.07.1558.F, Pas., 2007, n° 590, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général; Rapport annuel 2007 de la Cour de cassation, p. 80.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Application des peines - Tribunal de l'application des peines - Jugement - Prononciation - Audience publique

- Art. 76, al. 2 Code judiciaire

- Art. 149 Constitution 1994

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Jugement - Prononciation - Audience publique

- Art. 76, al. 2 Code judiciaire

- Art. 149 Constitution 1994

Saisi d'une demande de congé pénitentiaire déposée par le condamné mis à la disposition du tribunal de l'application des peines, ce tribunal peut mais ne doit pas organiser l'audience que ce condamné sollicite; hors le cas où une telle audience est organisée et à laquelle, à titre exceptionnel, la personne condamnée mise à disposition, son conseil, le directeur et le ministère public sont notamment entendus, le tribunal statue directement sur la demande de congé pénitentiaire, dans les quatorze jours de la réception de l'avis du directeur, le condamné ayant préalablement reçu copie de cet avis et de l'avis subséquent du ministère public; la circonstance que la décision ainsi rendue doit être portée par écrit à la connaissance du ministère public n'empêche pas qu'elle constitue un jugement, et non une ordonnance, devant être rendu en audience publique (1). (1) Voir Frédéric CLOSE et Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", L'exécution des condamnations pénales, C.U.P., vol. 101 (2008), p. 127, n° 39.

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Ter beschikking van de rechtbank gestelde veroordeelde - Verzoek om penitair verlof - Beslissing - Vonnis - Gevolg - Uitspraak

- Artt. 95/12, §2, eerste lid, 95/13, §§2 en 3, 95/14, §§1 en 4 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

- Art. 149 Grondwet 1994

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Strafvuivering - Strafvuiveringsrechtbank - Ter beschikking van de rechtbank gestelde veroordeelde - Verzoek om penitair verlof - Beslissing - Vonnis - Gevolg - Uitspraak

- Artt. 95/12, §2, eerste lid, 95/13, §§2 en 3, 95/14, §§1 en 4 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

- Art. 149 Grondwet 1994

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Condamné mis à la disposition du tribunal - Demande de congé pénitentiaire - Décision - Jugement - Conséquence - Prononciation

- Art. 95/12, § 2, al. 1er, 95/13, § 2 et 3, 95/14, §1er et 4 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 149 Constitution 1994

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Application des peines - Tribunal de l'application des peines - Condamné mis à la disposition du tribunal - Demande de congé pénitentiaire - Décision - Jugement - Conséquence - Prononciation

- Art. 95/12, § 2, al. 1er, 95/13, § 2 et 3, 95/14, §1er et 4 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 149 Constitution 1994

P.13.0333.F

6 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

WOONPLAATS - Strafzaken - Onschendbaarheid van de woning - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

WOONPLAATS - Strafzaken - Onschendbaarheid van de woning - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

Het ontbreken van een adres in het bevel tot aanhouding bij verstek, ontzegt de overheid die met de tenuitvoerlegging ervan is belast het recht niet om toestemming te vragen een privévertrek te betreden dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

WOONPLAATS - Strafzaken - Onschendbaarheid van de woning - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Betreden van de plaats - Verzoek tot toestemming

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Pénétration dans le lieu - Demande d'autorisation

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Accès au lieu - Consentement verbal - Validité

DOMICILE - Matière répressive - Inviolabilité du domicile - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Pénétration dans le lieu - Demande d'autorisation

DOMICILE - Matière répressive - Inviolabilité du domicile - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Accès au lieu - Consentement verbal - Validité

L'absence d'adresse dans le mandat d'arrêt par défaut ne prive pas l'autorité chargée de son exécution du droit de demander l'autorisation de pénétrer dans un lieu privé susceptible de servir de refuge à la personne recherchée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Pénétration dans le lieu - Demande d'autorisation

DOMICILE - Matière répressive - Inviolabilité du domicile - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Pénétration dans le lieu - Demande d'autorisation

Indien de toegang tot een privévertrek dat eventueel als schuilplaats van de opgespoorde persoon dienst doet, door de betrokkene zelf is verleend, dienen de verbaliserende agenten, alvorens hem aan te houden, hem de reeds mondeling gegeven toestemming niet schriftelijk te doen bevestigen, aangezien een schriftelijke toestemming alleen vereist is voor de toestemming tot huiszoeking en niet wanneer de interpellatie geen huiszoeking vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

WOONPLAATS - Strafzaken - Onschendbaarheid van de woning - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Bevel tot aanhouding bij verstek - Tenuitvoerlegging in een privévertrek - Toegang tot de plaats - Mondelinge toestemming - Geldigheid

Si l'accès à un lieu privé susceptible de servir de refuge à une personne recherchée leur est donné par cette personne, les agents verbalisateurs ne sont pas tenus, avant de l'arrêter, de lui faire confirmer par écrit le consentement déjà donné verbalement dès lors que l'écrit n'est exigé que pour le consentement donné à la visite des lieux et ne l'est pas lorsque l'interpellation ne la requiert pas (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DOMICILE - Matière répressive - Inviolabilité du domicile - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Accès au lieu - Consentement verbal - Validité

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Mandat d'arrêt par défaut - Exécution dans un lieu privé - Accès au lieu - Consentement verbal - Validité

P.13.0334.N

5 maart 2013

AC nr. ...

De inobservatiestelling is niet de enige mogelijkheid om de juiste psychische toestand van een inverdeninggestelde vast te stellen.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bescherming van de maatschappij - Vaststelling van de psychische toestand van een inverdeninggestelde

La mise en observation n'est pas la seule possibilité de constater le véritable état psychique d'un inculpé.

DETENTION PREVENTIVE - Defense sociale - Constatation de l'état psychique d'un inculpé

De weigering van de kamer van inbeschuldigingstelling om de in observatiestelling van een aangehouden inverdeninggestelde te bevelen is slechts een modaliteit van de voorlopige hechtenis zodat, in zoverre het cassatieberoep tegen die beslissing is gericht en niet tegen de beslissing over de handhaving van de voorlopige hechtenis, de voorziening niet ontvankelijk is.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot inobservatiestelling - Beslissing tot weigering - Aard - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bescherming van de maatschappij - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot inobservatiestelling - Beslissing tot weigering - Aard - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Le refus de la chambre des mises en accusation d'ordonner la mise en observation d'un inculpé détenu constitue uniquement une modalité de la détention préventive, de sorte que le pourvoi est irrecevable, en tant qu'il est dirigé contre cette décision et non contre la décision de maintien de la détention préventive.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Détention préventive - Chambre des mises en accusation - Demande de mise en observation - Décision de refus - Nature - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Defense sociale - Chambre des mises en accusation - Demande de mise en observation - Décision de refus - Nature - Pourvoi en cassation - Recevabilité

P.13.0337.N

19 maart 2013

AC nr. ...

Het aan de onderzoeksgerechten opgedragen wettigheidstoezicht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name of zij gemotiveerd is en of zij in overeenstemming is met de internationale rechtsnormen die rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en met de Vreemdelingenwet; dat toezicht houdt eveneens in dat wordt nagegaan of de door de bestuurlijke overheid aangevoerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan en met de werkelijkheid overeenstemmen; de rechter onderzoekt daarbij of de beslissing steunt op een redengeving zonder kennelijke beoordelingsfout of feitelijke vergissing.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingenwet - Maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied - Wettigheidstoezicht - Draagwijdte

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Vreemdelingenwet - Maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied - Draagwijdte

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied - Wettigheidstoezicht door de onderzoeksgerechten - Draagwijdte

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Le contrôle de légalité attribué aux juridictions d'instruction concerne la validité formelle de l'acte, à savoir s'il est motivé et s'il est conforme aux normes de droit international ayant un effet direct dans l'ordre juridique interne et à la loi du 15 décembre 1980; ce contrôle implique aussi qu'il soit contrôlé si les faits invoqués par l'autorité administrative se sont réellement produits et sont conformes à la réalité; le juge examine, à cet effet, si la décision est fondée sur une motivation sans faute d'appréciation manifeste ou erreur de fait.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesures privatives de liberté ou d'éloignement du territoire - Contrôle de légalité - Portée

- Art. 72, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesures privatives de liberté ou d'éloignement du territoire - Portée

- Art. 72, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesures privatives de liberté ou d'éloignement du territoire - Contrôle de légalité par les juridictions d'instruction - Portée

- Art. 72, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.13.0351.F

11 september 2013

AC nr. ...

De vaststelling van de goedkeuring van een toestel voor het meten van snelheid, in overeenstemming met het koninklijk besluit dat de regels daarvan bepaalt, maakt deel uit van de door de verbaliserende agent te verrichten materiële vaststellingen en geniet van de bewijskracht die in artikel 62 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer is bepaald.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Materiële bewijsmiddelen opgeleverd door automatisch werkende toestellen - Goedkeuring van het toestel - Vaststelling door de verbalisant - Bijzondere wettelijke bewijswaarde

La constatation de l'approbation d'un instrument de mesure de la vitesse conformément à l'arrêté royal qui prévoit les modalités de celle-ci relève des constatations matérielles faites par l'agent verbalisant et bénéficie de la force probante prévue par l'article 62 de la loi relative à la police de la circulation routière.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement - Approbation de l'appareil - Constatation par le verbalisateur - Force probante spéciale

Opdat het proces-verbaal waarin de goedkeuring van de gebruikte radar wordt vermeld, bijzondere bewijswaarde zou hebben, is niet naar recht vereist dat het dossier het goedkeuringscertificaat van het gebruikte radartoestel moet bevatten (1). (1) Zie Cass. 18 maart 2009, AR P.09.1022.F, geciteerd door A. T'Kint, "La preuve légale en matière de circulation routière et la Cour de cassation", J.T., 2013, p. 209.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Materiële bewijsmiddelen opgeleverd door automatisch werkende toestellen - Bijzondere wettelijke bewijswaarde - Voorwaarde - Aanwezigheid in het dossier van het goedkeuringscertificaat

Pour que le procès-verbal mentionnant l'approbation de l'appareil radar utilisé soit revêtu de sa force probante spéciale, il n'est pas légalement requis, que le dossier contienne le certificat d'approbation de l'appareil radar utilisé (1). (1) Voir Cass., 18 mars 2009, RG P.09.1022.F, cité par A. T'Kint, «La preuve légale en matière de circulation routière et la Cour de cassation», J.T., 2013, p. 209.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement - Force probante spéciale - Condition - Présence au dossier du certification d'approbation

P.13.0356.N

12 maart 2013

AC nr. ...

Uit de artikelen 22 en 30, §4, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet, gelezen in hun onderlinge samenhang, volgt dat telkens als de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet in een der gevallen bedoeld in de artikelen 22, tweede lid en 22bis Voorlopige Hechteniswet, dit is over de voorlopige hechtenis voor een misdrijf dat niet valt onder de toepassing van artikel 2 Wet Verzachtende Omstandigheden, en beslist de voorlopige hechtenis te handhaven, het arrest een titel van vrijheidsbeneming oplevert voor een duur van drie maanden te rekenen van de beslissing; de duur van de titel van vrijheidsbeneming wordt niet beperkt tot een maand doordat de kamer van inbeschuldigingstelling zelf beslist heeft de feiten waarvoor het aanhoudingsbevel werd verleend, te herkwalficeren in een niet-correctionaliseerbare misdaad (1). (1) Zie Cass. 12 feb. 2013, AR P.13.0221.N, AC 2013, nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Duur van de titel van vrijheidsbeneming - Misdrijf niet vallende onder toepassing van artikel 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Herkwalficatie der feiten in een niet-correctionaliseerbare misdaad

Il ressort de la combinaison des articles 22 et 30, § 4, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, que chaque fois que la chambre des mises en accusation statue dans un des cas visés aux articles 22, alinéa 2 et 22bis de la loi même loi, c'est-à-dire sur la détention préventive pour une infraction qui n'est pas soumise à l'application de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, et décide de maintenir la détention préventive, l'arrêt forme un titre de privation de liberté pour trois mois à partir de la décision; la durée du titre de privation de liberté n'est pas limité à un mois du fait que la chambre des mises en accusation a décidé elle-même de requalifier les faits pour lesquels le mandat d'arrêt a été délivré en un crime non correctionnalisable (1). (1) Voir Cass., 12 février 2009, RG P.13.0221.N, Pas., 2013, n°....

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Durée du titre de privation de liberté - Infraction n'étant pas soumise à l'application de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Chambre des mises en accusation - Requalification des faits en crime non correctionnalisable

P.13.0358.F

4 september 2013

AC nr. ...

Het is niet nodig dat een voor de veiligheid van kinderen in opvangvoorzieningen noodzakelijke richtlijn van de Dienst voor Geboorte en Kinderwelzijn eerst door de Regering is goedgekeurd, om te kunnen oordelen dat het ontbreken van die richtlijn de algemene voorzichtigheidsplicht miskent die is vastgelegd in de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatihheid - Onvoorzichtigheid - Onvoorzichtigheid - Onopzettelijk doden - Dienst voor Geboorte en Kinderwelzijn - Ontbreken van een voor de veiligheid van kinderen in opvangvoorzieningen noodzakelijke

Il n'est pas nécessaire qu'une directive de l'Office de la Naissance et de l'Enfance indispensable à la sécurité des enfants en milieu d'accueil ait été approuvée préalablement par le Gouvernement, pour pouvoir considérer que l'inexistence de cette directive a constitué un manquement au devoir général de prudence consacré par les articles 418 à 420 du Code pénal.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Négligence. imprudence - Imprudence - Homicide involontaire - Office de la Naissance et de l'Enfance - Inexistence d'une directive indispensable à la sécurité des enfants en milieu d'accueil - Manquement au devoir général de

richtlijn - Niet-naleven van de algemene voorzichtigheidsplicht

- Artt. 418 tot 420 Strafwetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Dienst voor Geboorte en Kinderwelzijn - Ontbreken van een voor de veiligheid van kinderen in opvangvoorzieningen noodzakelijke richtlijn - Niet-naleven van de algemene voorzichtigheidsplicht

- Artt. 418 tot 420 Strafwetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Een verzuim verliest zijn foutief karakter niet, alleen maar omdat het overeenstemt met algemeen gedrag; wie een beroepsfout begaat waarbij schade wordt veroorzaakt, kan geen rechtvaardigingsgrond putten uit het feit dat zijn collega's op dezelfde wijze te werk gaan als hijzelf.

MISDRUIF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onopzettelijk doden - Beroepsfout waarbij schade is veroorzaakt - Algemeen gedrag binnen de beroepsgroep - Aansprakelijkheid

- Artt. 418 tot 420 Strafwetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Beroepsfout waarbij schade is veroorzaakt - Algemeen gedrag binnen de beroepsgroep - Aansprakelijkheid - Gevolg - Rechtvaardigingsgrond

- Artt. 418 tot 420 Strafwetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Onopzettelijk doden - Beroepsfout waarbij schade is veroorzaakt - Algemeen gedrag binnen de beroepsgroep - Gevolg - Rechtvaardigingsgrond

- Artt. 418 tot 420 Strafwetboek

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

prudence

- Art. 418 à 420 Code pénal

- Art. 1382 et 1383 Code civil

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Involontaires - Office de la Naissance et de l'Enfance - Inexistence d'une directive indispensable à la sécurité des enfants en milieu d'accueil - Manquement au devoir général de prudence

- Art. 418 à 420 Code pénal

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Une omission ne perd pas son caractère fautif du seul fait qu'elle correspond à un comportement général; l'auteur d'une faute professionnelle ayant causé un dommage ne saurait trouver une cause de justification dans la circonstance que ses collègues ne travaillent pas autrement que lui.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Homicide involontaire - Faute professionnelle ayant causé un dommage - Comportement général dans la profession - Responsabilité

- Art. 418 à 420 Code pénal

- Art. 1382 et 1383 Code civil

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Involontaires - Faute professionnelle ayant causé un dommage - Comportement général dans la profession - Responsabilité - Conséquence - Cause de justification

- Art. 418 à 420 Code pénal

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Homicide involontaire - Faute professionnelle ayant causé un dommage - Comportement général dans la profession - Conséquence - Cause de justification

- Art. 418 à 420 Code pénal

- Art. 1382 et 1383 Code civil

P.13.0376.N

10 september 2013

AC nr. ...

De aan een partij opgelegde verplichting om de aanvoering dat inlichtingen, die geen bewijswaarde hebben maar slechts in aanmerking worden genomen om het onderzoek in een bepaalde richting te sturen en aldus op autonome wijze bewijzen te verzamelen, op onregelmatige wijze werden verkregen aannemelijk te maken en die het niveau van een loutere bewering te laten overstijgen, maakt eisers' recht van verdediging en zijn recht op een eerlijk proces met inbegrip van het recht op de wapengelijkheid en het recht op tegenspraak niet theoretisch of illusoir (1). (1) De regeling inzake de bewijslast m.b.t. de strafuitsluitingsgronden is van toepassing (cf. R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, Antwerpen, Maklu, 2012, nr. 1959, p. 989).

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Gebruik van informatie als loutere inlichtingen - Inlichtingen waarvan niet concreet verduidelijkt wordt hoe ze werden verkregen - Verplichting de aanvoering dat inlichtingen op

L'obligation imposée à une partie de rendre plausible l'allégation que des renseignements, qui n'ont aucune valeur probante mais qui ne sont pris en considération que pour orienter l'instruction et recueillir ainsi des preuves de manière autonome, ont été obtenus de manière irrégulière et de permettre de les considérer comme étant plus qu'une simple affirmation, ne rend pas théorique ou illusoire les droits de défense du demandeur ni son droit à un procès équitable comprenant le droit à l'égalité des armes et le droit au contradictoire (1). (1) De regeling inzake de bewijslast m.b.t. de strafuitsluitingsgronden is van toepassing (cf. R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, Antwerpen, Maklu, 2012, n° 1959, p. 989).

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Utilisation d'informations à titre de simples renseignements - Renseignements dont l'origine n'est pas concrètement précisée - Obligation de rendre plausible

onregelmatige wijze werden verkregen aannemelijk te maken -
Recht op een eerlijk proces - Recht op wapengelijkheid - Recht op
tegenspraak - Bestaanbaarheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verplichting de aanvoering
dat inlichtingen op onregelmatige wijze werden verkregen
aannemelijk te maken - Bestaanbaarheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.3 - Recht op tegenspraak - Verplichting de aanvoering dat
inlichtingen op onregelmatige wijze werden verkregen aannemelijk
te maken - Bestaanbaarheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Recht op wapengelijkheid - Verplichting de aanvoering dat
inlichtingen op onregelmatige wijze werden verkregen aannemelijk
te maken - Bestaanbaarheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Verplichting de aanvoering
dat inlichtingen op onregelmatige wijze werden verkregen
aannemelijk te maken - Bestaanbaarheid

Noch artikel 6 EVRM noch het recht van verdediging of
het recht op een eerlijk proces verzetten zich ertegen
dat informatie louter als inlichting in aanmerking wordt
genomen die toelaat het onderzoek in een bepaalde
richting te oriënteren en vervolgens op autonome wijze
bewijzen te verzamelen, zonder dat concreet wordt
verduidelijkt hoe de inlichtingen werden verkregen,
voor zover blijkt dat dit niet op onregelmatige wijze is
geschied (1). (1) Zie Cass. 4 april 2001, AR P.01.0041.N,
AC 2001, nr. 201; Cass. 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N,
AC 2002, nr. 425; Cass. 12 maart 2003, AR P.03.0313.F,
AC 2003, nr. 614; Cass. 23 maart 2005, AR P.04.1528.F,
AC 2005, nr. 180 met concl. adv.-gen.
VANDERMEERSCH; Cass. 30 jan. 2008, AR P.07.1468.F,
AC 2008, nr. 72.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Gebruik van informatie als loutere
inlichtingen - Inlichtingen waarvan niet concreet verduidelijkt wordt
hoe ze werden verkregen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Gebruik van informatie als
loutere inlichtingen - Inlichtingen waarvan niet concreet
verduidelijkt wordt hoe ze werden verkregen

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Gebruik van informatie als
loutere inlichtingen - Inlichtingen waarvan niet concreet
verduidelijkt wordt hoe ze werden verkregen

*l'allégation que les renseignements ont été obtenus de manière
irrégulière - Droit à un procès équitable - Droit à l'égalité des armes -
Droit au contradictoire - Existence*

*DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Obligation de rendre
plausible l'allégation que les renseignements ont été obtenus de
manière irrégulière - Existence*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droit
au contradictoire - Obligation de rendre plausible l'allégation que les
renseignements ont été obtenus de manière irrégulière - Existence*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit
à l'égalité des armes - Obligation de rendre plausible l'allégation que
les renseignements ont été obtenus de manière irrégulière -
Existence*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit
à un procès équitable - Obligation de rendre plausible l'allégation
que les renseignements ont été obtenus de manière irrégulière -
Existence*

Ni l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits
de l'homme et des libertés fondamentales ni les droits
de défense ou le droit à un procès équitable ne
s'opposent à ce que des informations soient prises en
considération à titre de simples renseignements
permettant d'orienter l'instruction et de recueillir
ensuite de manière autonome des preuves, sans
préciser concrètement l'origine des renseignements,
pour autant qu'il apparaisse qu'ils n'ont pas été obtenus
de manière irrégulière (1). (1) Voir Cass., 4 avril 2001,
RG P.01.0041.N, Pas., 2001, n° 201; Cass., 12 février
2002, RG P.01.1534.N, Pas., 2002, n° 425; Cass., 12 mars
2003, RG P.03.0313.F, Pas., 2003, n° 614; Cass., 23 mars
2005, RG P.04.1528.F, Pas., 2005, n° 180 et les
conclusions de Monsieur l'avocat général
Vandermeersch; Cass., 30 janvier 2008, RG P.07.1468.F,
Pas., 2008, n° 72.

*PREUVE - Matière répressive - Divers - Utilisation d'informations à
titre de simples renseignements - Renseignements dont l'origine
n'est pas concrètement précisée*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit
à un procès équitable - Utilisation d'informations à titre de simples
renseignements - Renseignements dont l'origine n'est pas
concrètement précisée*

*DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Utilisation
d'informations à titre de simples renseignements - Renseignements
dont l'origine n'est pas concrètement précisée*

P.13.0383.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling vereist dat voor een
kabinetsbeschikking van de jeugdrechter die geen
uitspraak is als bedoeld in artikel 765 Gerechtelijk
Wetboek, het openbaar ministerie voorafgaandelijk
wordt gehoord of advies uitbrengt (1). (1) Zie J. Smets,
Jeugdbeschermingsrecht, APR, nr. 1434.

JEUGDBESCHERMING - Jeugdrechter - Kabinetsbeschikking -

Aucune disposition légale ne requiert que l'avis du
ministère public soit entendu ou émis avant la
délivrance par le cabinet du juge de la jeunesse d'une
ordonnance qui ne constitue pas une décision visée à
l'article 765 du Code judiciaire (1). (1) Voir J. Smets,
Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., n° 1434.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Juge de la jeunesse - Ordonnance de

Wanneer de problematische opvoedingssituatie van een minderjarige overeenkomstig artikel 37 Decreet Bijzondere Jeugdbijstand, aanhangig is gemaakt en de jeugdrechter in dat kader reeds beschermingsmaatregelen heeft genomen, blijft de zaak van de minderjarige bij de jeugdrechter regelmatig aanhangig; de jeugdrechter is dan bevoegd om een in artikel 38, §1, Decreet Bijzondere Jeugdbijstand genomen maatregel overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van datzelfde decreet te vervangen door een andere maatregel.

JEUGDBESCHERMING - Problematische opvoedingssituatie van een minderjarige - Beschermingsmaatregelen - Bevoegdheid van de jeugdrechter

Lorsque, conformément à l'article 37 du décret du Conseil flamand du 7 mars 2008 relatif à l'assistance spéciale à la jeunesse, la situation pédagogique problématique d'un mineur, saisit le juge de la jeunesse qui a déjà pris des mesures de protection dans ce contexte, le juge de la jeunesse reste régulièrement saisi de la cause du mineur; conformément à l'article 41, alinéa 1er, dudit décret, le juge de la jeunesse est ainsi compétent pour remplacer une mesure prise prévue à l'article 38, § 1er, par une autre mesure.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Situation pédagogique problématique d'un mineur - Mesures de protection - Compétence du juge de la jeunesse

P.13.0416.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Ingevolge het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof van 30 oktober 2008 vermocht de strafrechter in afwachting van een optreden van de wetgever, de geldboete waarin artikel 39, eerste lid, Accijnswet 1997, zoals het van toepassing was op het ogenblik van de feiten, voorzag, nog uit te spreken indien hij meende dat de feiten voldoende ernstig waren om een dergelijke straf met zich mee te brengen, of eventueel een minder zware geldboete uit te spreken, ofwel wegens de overschrijding van de redelijke termijn, ofwel wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden, ofwel met toepassing van het evenredigheidsbeginsel vervat in artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM (1). (1) Cass. 7 mei 2013, AR P.12.0275.N, AC 2013, nr. ... met concl. O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnswet 1997 - Geldboete bepaald in artikel 39, eerste lid - Vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Douane en accijnzen - Accijnswet 1997 - Geldboete bepaald in artikel 39, eerste lid - Vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof

Ensuite de l'arrêt d'annulation rendu le 30 octobre 2008 par la Cour constitutionnelle, le juge pénal pouvait encore, dans l'attente de l'intervention du législateur, infliger l'amende que prévoyait l'article 39, alinéa 1er, de la loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise, tel qu'applicable au moment des faits, s'il était d'avis que les faits étaient suffisamment graves pour entraîner une telle peine, ou éventuellement prononcer une peine moins lourde soit en raison du dépassement du délai raisonnable, soit en raison de l'admission de circonstances atténuantes, soit en application du principe de la proportionnalité figurant à l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass., 7 mai 2013, RG P.12.0275.N., Pas., 2013, n° 48, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

DOUANES ET ACCISES - Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise - Amende prévue par l'article 39, alinéa 1er - Arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Douanes et accises - Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise - Amende prévue par l'article 39, alinéa 1er - Arrêt d'annulation de la Cour constitutionnelle

P.13.0417.F

27 maart 2013

AC nr. ...

Een verzoek tot verwijzing van de zaak van een hof van beroep naar een ander wegens gewettigde verdenking is slechts ontvankelijk als het gegrond is op duidelijk aanwijsbare en precieze feiten die dat vermoeden kunnen verantwoorden ten aanzien van alle magistraten van dat rechtscollege; het feit dat een onderzoeksmagistraat deel uitmaakt van het rechtscollege waartoe de kamer behoort die bevoegd is om toezicht uit te oefenen op zijn onderzoek, kan niet als een grond voor gewettigde verdenking worden beschouwd (1). (1) Zie Cass. 28 nov. 2001, AR P.01.1587.F, AC 2001, nr. 652; Cass, 10 sept. 2003, AR P.03.1239.F, AC 2003, nr. 425.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Onderzoeksmagistraat - Lid van het rechtscollege waartoe de kamer behoort die toezicht moet uitoefenen op zijn onderzoek
- Artt. 542 en 545 Wetboek van Strafvordering

Pour être recevable, une requête en renvoi d'une cour d'appel à une autre pour cause de suspicion légitime doit être fondée sur des faits probants et précis susceptibles d'engendrer cette suspicion à l'égard de l'ensemble des magistrats composant la juridiction concernée; ne saurait être considérée comme une cause de suspicion légitime l'appartenance d'un magistrat instructeur à la juridiction dont relève la chambre investie du pouvoir de contrôler son instruction (1). (1) Voir Cass., 28 novembre 2001, RG P.01.1587.F, Pas., 2001, n° 652; Cass., 10 septembre 2003, RG P.03.1239.F, Pas., 2003, n° 425.

RENOVI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Magistrat instructeur - Appartenance à la juridiction dont relève la chambre devant contrôler son instruction
- Art. 542 et 545 Code d'Instruction criminelle

P.13.0428.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twifelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de onderzoeker die het onderzoek gevoerd of medegevoerd heeft; de vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn; daarvoor is niet vereist dat het bewijs geleverd wordt dat de onderzoeker effectief partijdig heeft gehandeld en geen onderzoek à décharge gevoerd heeft, maar de rechter moet vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval geweest is (1). (1) Zie R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, 2010, nrs. 2048 ev.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter
ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter
RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Eerlijk proces - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter
RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Strafzaken - Recht op een eerlijk proces - Partijdige bewijsgaring - Beoordeling door de rechter

Le caractère équitable du procès peut être compromis lorsque le recueil des preuves dans son ensemble s'est déroulé dans des circonstances qui mettent en doute la fiabilité de la preuve obtenue parce que le doute plane sur l'impartialité de l'enquêteur qui a mené, même conjointement, l'enquête; la crainte d'un recueil de preuves partial doit toutefois être justifié de manière objective; pour ce faire, la preuve que l'enquêteur a effectivement agi avec partialité et n'a pas enquêté à décharge ne doit pas être fournie, mais le juge doit constater qu'il existe des raisons objectives faisant légitimement craindre aux parties que tel a été le cas (1). (1) Voir R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, 2010, nos 2048 e.s.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Recueil des preuves partial - Appréciation par le juge
INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Recueil des preuves partial - Appréciation par le juge
DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Procès équitable - Recueil des preuves partial - Appréciation par le juge
PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Matière répressive - Droit à un procès équitable - Recueil des preuves partial - Appréciation par le juge

P.13.0432.F

20 november 2013

AC nr. ...

De rechter dient geen proces-verbaal te weren alleen op grond dat de verbalisant na de opmaak ervan wordt vervolgd door de persoon die het voorwerp ervan uitmaakt; het recht op een eerlijke behandeling van de zaak verbiedt een politieagent niet om zich het slachtoffer te verklaren van slagen, weerspanning en smaad en daarvan een proces-verbaal op te maken dat de feitenrechter op zijn geloofwaardigheid dient te beoordelen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Redenen van het arrest - Proces-verbaal opgemaakt door een politieagent

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Redenen van het arrest - Proces-verbaal opgemaakt door een politieagent - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Partij

Het arrest dat niet antwoordt op de argumenten die de advocaat-generaal heeft uiteengezet in zijn vordering tot verwijzing van de verweerders naar de correctionele rechtbank, maar dat de bevestiging van de buitenvervolginstelling niet louter beperkt tot de grond dat er onvoldoende bezwaren van schuld bestaan, schendt artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet (1). (1) Het openbaar ministerie oordeelde dat de vordering van de advocaat-generaal, die feitelijke en juridische argumenten bevat doch niet hetzelfde is als een conclusie, geen groot verschil uitmaakte in het licht van de vereisten van een eerlijke behandeling van de zaak. Het was van mening dat het onderzoeksgerecht de voornaamste redenen moest aandragen die het openbaar ministerie en de burgerlijke partij, die had ingestemd met de vordering van de advocaat-generaal, in staat moesten stellen de beslissing van dat gerecht te begrijpen. Het vorderde de vernietiging van het bestreden arrest.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Redenen van het arrest - Schriftelijke vordering van de procureur-generaal - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Redenen van het arrest - Schriftelijke vordering van de procureur-generaal - Motiveringsplicht

Le juge n'est pas tenu d'écarter un procès-verbal au seul motif qu'après l'avoir établi, son auteur est poursuivi par la personne qui en a fait l'objet; le droit à un procès équitable n'interdit pas à un policier de se déclarer victime de coups, rébellion et outrages, et d'en dresser un procès-verbal dont il appartiendra au juge de fond d'apprécier la crédibilité.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Motifs de l'arrêt - Procès-verbal dressé par un policier

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Motifs de l'arrêt - Procès-verbal dressé par un policier - Droit à un procès équitable - Partie

Ne viole pas l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, l'arrêt qui ne répond pas avec arguments développés par l'avocat général dans son réquisitoire tendant au renvoi des défendeurs devant le tribunal correctionnel mais qui ne se borne pas à confirmer le non-lieu au seul motif qu'il n'existe pas de charges suffisantes de culpabilité (1). (1) Le ministère public considérait que le réquisitoire de l'avocat général contenant des arguments en fait et en droit, tout en n'étant pas identique à des conclusions, n'était pas si différent au regard des exigences du procès équitable. Il estimait que la juridiction d'instruction devait fournir les principales raisons permettant au ministère public et à la partie civile, qui s'était ralliée au réquisitoire de l'avocat général, de comprendre sa décision. Il concluait à la cassation de l'arrêt attaqué.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Motifs de l'arrêt - Réquisitoire écrit du procureur général - Obligation de motiver

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Motifs de l'arrêt - Réquisitoire écrit du procureur général - Obligation de motiver

Er is strafbare poging wanneer de dader niet spontaan en uit eigen beweging een einde maakt aan de uitwendige daden die een begin van uitvoering van de misdaad of wanbedrijf uitmaken, maar ten gevolge van een externe gebeurtenis, zoals de reactie van het slachtoffer of een psychologische beïnvloeding; de rechter stelt onaantastbaar vast of het begin van uitvoering wordt gestaakt door omstandigheden, onafhankelijk van de wil van de dader en het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgtrekkingen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie A. De Nauw, Inleiding tot het Algemeen Strafrecht, 3e editie, nrs 133 ev.

MISDRIJF - Poging - Begrip - Beoordeling door de rechter

Il y a tentative punissable lorsque l'auteur n'a pas mis un terme spontanément et de sa propre initiative aux actes extérieurs qui forment un commencement d'exécution du crime ou du délit, mais ensuite d'un événement externe, tel que la réaction de la victime ou une influence psychologique; le juge constate souverainement si le commencement d'exécution a cessé en raison de circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur et la Cour vérifie uniquement si le juge ne déduit pas de ses constatations des conséquences sans lien avec elles ou qu'elles ne peuvent justifier (1). (1) Voir A. De Nauw, Inleiding tot het Algemeen Strafrecht, 3ème édition, nos 133 e.s.

INFRACTION - Tentative - Notion - Appréciation par le juge

P.13.0439.F

5 juni 2013

AC nr. ...

De inverdenkinggestelde die betoogt dat, behoudens in de uitlegging die hijzelf daarvan heeft gegeven, het artikel van het Strafwetboek waarbij het hem ten laste gelegde feit strafbaar wordt gesteld, het wettigheidsbeginsel miskent, voert een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering aan die de kamer van inbeschuldigingstelling verplicht dient te onderzoeken.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inverdenkinggestelde - Grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inverdenkinggestelde - Grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

Wanneer een inverdenkinggestelde een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering opwerpt, dient het onderzoeksgerecht dat middel te onderzoeken (1). (1) Zie Cass. 3 okt. 2000, AR P.00.1174.N, AC 2000, nr. 513; Cass. 26 feb. 2003, AR P.03.0074.F, AC 2003, nr. 135.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkinggestelde - Grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van het middel - Verplichting

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inverdenkinggestelde - Grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering - Onderzoek van het middel - Verplichting

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

En soutenant que, sauf dans l'interprétation restrictive qu'il en a proposée, l'article du Code pénal incriminant le fait mis à sa charge viole le principe de légalité, l'inculpé invoque une cause d'irrecevabilité de l'action publique qu'il appartient à la chambre des mises en accusation d'examiner.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Inculpé - Cause d'irrecevabilité de l'action publique

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Inculpé - Cause d'irrecevabilité de l'action publique

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

Lorsqu'un inculpé soulève une cause d'irrecevabilité de l'action publique, la juridiction d'instruction est tenue d'examiner le moyen (1). (1) Voir Cass., 3 octobre 2000, RG P.00.1174.N, Pas., 2000, n° 513; Cass., 26 février 2003, RG P.03.0074.F, Pas., 2003, n° 135.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpé - Cause d'irrecevabilité de l'action publique - Chambre des mises en accusation - Examen du moyen - Obligation

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Inculpé - Cause d'irrecevabilité de l'action publique - Examen du moyen - Obligation

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

P.13.0463.N

30 april 2013

AC nr. ...

Artikel 47sexies, §5, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat in spoedeisende gevallen de machtiging tot observatie mondeling kan worden verstrekt en dat de machtiging zo spoedig mogelijk moet worden bevestigd in de vorm bepaald in het eerste lid, is van toepassing zowel op de initiële machtiging tot observatie bedoeld in artikel 47sexies, §2, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, als op de verlenging van de machtiging tot observatie bedoeld in artikel 47sexies, §6, van dat wetboek; in de beide gevallen kan de observatie immers spoedeisend zijn.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Spoedeisende gevallen - Mondelinge machtiging - Artikel 47sexies, § 5, Wetboek van Strafvordering - Toepassingsgebied

De in artikel 235ter, §2, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde termijnen van acht dagen of dertig dagen, binnen dewelke de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak moet doen over de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle van de regelmatigheid - Termijnen binnen dewelke uitspraak moet worden gedaan - Aard

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Controle van de regelmatigheid - Termijnen binnen dewelke uitspraak moet worden gedaan - Aard

L'article 47sexies, §5, du Code d'instruction criminelle qui prévoit qu'en cas d'urgence, l'autorisation d'observation peut être accordée verbalement et que cette autorisation doit être confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 1er, est applicable tant à l'autorisation d'observation initiale visée à l'article 47sexies, §2, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, qu'à la prolongation de l'autorisation d'observation visée à l'article 47sexies, § 6, dudit code; en effet, dans ces deux cas, l'observation peut être urgente.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Cas d'urgence - Autorisation verbale - Article 47sexies, § 5, du Code d'instruction criminelle - Champ d'application

Les délais de huit ou trente jours fixés à l'article 235ter, §2, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, dans lesquels la chambre des mises en accusation est tenue de se prononcer sur le contrôle de la régularité des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration ne sont pas prescrits à peine de nullité.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité - Délais dans lesquels la décision doit être rendue - Nature

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Contrôle de la régularité - Délais dans lesquels la décision doit être rendue - Nature

P.13.0505.F

11 september 2013

AC nr. ...

Naar luid van artikel 43bis, eerste lid, van het Strafwetboek, kan bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, door de rechter in elk geval worden uitgesproken, maar slechts voor zover ze door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd; hoewel de rechter niet gebonden is door het bedrag dat in de vordering van het openbaar ministerie is vermeld, dient hij de vermogensvoordelen te ramen die uit het door hem bewezen verklaarde misdrijf zijn verkregen, met eerbiediging van het beginsel van tegenspraak dat in die bepaling is vastgelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Door de rechter uitgesproken verbeurdverklaring - Voorwaarde - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling van de feitenrechter - Grens - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie - Eerbiediging

Aux termes de l'article 43bis, alinéa 1er, du Code pénal, la confiscation spéciale s'appliquant aux choses visées à l'article 42, 3°, pourra toujours être prononcée par le juge, mais uniquement dans la mesure où elle est requise par écrit par le procureur du Roi; si le juge n'est pas tenu par le montant mentionné dans les réquisitions du ministère public, il lui revient d'évaluer les avantages patrimoniaux tirés de l'infraction qu'il a déclaré établie, dans le respect du principe du contradictoire consacré par cette disposition (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Confiscation prononcée par le juge - Condition - Réquisitoire écrit du ministère public

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine du juge du fond - Limite - Réquisitoire écrit du ministère public - Respect du principe du contradictoire

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Door de rechter uitgesproken verbeurdverklaring - Voorwaarde - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling van de feitenrechter - Grens - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie - Eerbiediging van het beginsel van tegenspraak

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Confiscation prononcée par le juge - Condition - Réquisitoire écrit du ministère public

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine du juge du fond - Limite - Réquisitoire écrit du ministère public - Respect du principe du contradictoire

P.13.0518.F

4 september 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 35 van het Waals Wetboek voor Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie, kan in een landbouwzone geen enkele privéwoning worden opgetrokken van iemand die geen landbouwer is; die bepaling heeft niet tot gevolg dat een landbouwer gemachtigd wordt een woonhuis te bouwen op een terrein in een landbouwzone waarmee zijn beroepsactiviteit geen enkele band heeft (1). (1) Pierre Nihoul, *Éléments du droit de l'aménagement du territoire. Espace bâti et non bâti*, Bibliothèque de droit administratif, Die Keure, 2009, p. 39 tot 41.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wallonië - Landbouwzone - Toegelaten bouwwerken - Woning van de exploitanten - Art. 35 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

En vertu de l'article 35 du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme, du patrimoine et de l'énergie, aucune habitation privée d'une personne qui n'est pas agriculteur ne peut être édiflée en zone agricole; cette disposition n'a pas pour effet d'autoriser un agriculteur à construire une maison d'habitation sur un site en zone agricole avec lequel l'activité professionnelle dont il fait état ne présente aucun lien (1). (1) Pierre Nihoul, *Éléments du droit de l'aménagement du territoire. Espace bâti et non bâti*, Bibliothèque de droit administratif, La Charte, 2009, pp. 39 à 41.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Wallonie - Zone agricole - Constructions admissibles - Logement des exploitants - Art. 35 Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine et de l'énergie

P.13.0528.N

18 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Niet-oproeping van één der partijen - Cassatieberoep van de niet-opgeroepen partij - Ontvankelijk cassatieberoep van andere partijen - Vernietiging - ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Verplichting de opmerking van partijen te horen - Met de inverdenkinggestelde gelijkgestelde partij - Verzuim een partij te horen of op te roepen

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

CASSATION - Etendue - Généralités - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Absence de convocation d'une des parties - Pourvoi de la partie n'ayant pas été convoquée - Pourvoi recevable des autres parties - Cassation - INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Obligation d'entendre les observations des parties - Partie assimilée à l'inculpé - Partie n'ayant pas été entendue ou convoquée

Uit artikel 235bis, § 4, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de kamer van inbeschuldigingstelling die ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van één van de partijen de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure onderzoekt, de opmerkingen hoort van de procureur-generaal, de burgerlijke partij en de inverdenkinggestelde en artikel 61bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat eenieder tegen wie de strafvordering wordt ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek, dezelfde rechten geniet als een inverdenkinggestelde, volgt dat wanneer een in artikel 61bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde persoon niet werd gehoord omdat hem niet of niet regelmatig kennis werd gegeven van de vaststelling van de zaak, het recht op tegenspraak is miskend; de oproeping en het horen van alle partijen is een waarborg voor alle betrokkenen in verband met het onderzoek naar de regelmatigheid van het onderzoek of de rechtspleging (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Verplichting de opmerking van partijen te horen - Met de inverdenkinggestelde gelijkgestelde partij - Verzuim een partij te horen of op te roepen

Wanneer een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat bij toepassing van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering uitspraak doet over de regelmatigheid van de procedure, wordt vernietigd omwille van een miskenning van het recht op tegenspraak wegens het niet oproepen of horen van een partij, brengt de vernietiging op het cassatieberoep van deze partij als eiser, ook de vernietiging mee van de beslissing in zoverre zij betrekking heeft op de andere eisers, die een ontvankelijk cassatieberoep aantekenden.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Algemeen - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Niet-oproeping van één der partijen - Cassatieberoep van de niet-opgeroepen partij - Ontvankelijk cassatieberoep van andere partijen - Vernietiging

Il ressort de l'article 235bis, § 4, du Code d'instruction criminelle, qui dispose que la chambre des mises en accusation qui contrôle d'office, sur la réquisition du ministère public ou à la requête d'une des parties, la régularité de la procédure qui lui est soumise, entend le procureur général, la partie civile et l'inculpé en leurs observations, et de l'article 61bis, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, qui dispose que bénéficie des mêmes droits que l'inculpé toute personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction, que lorsqu'une des personnes visées à l'article 61bis, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle n'a pas été entendue parce qu'elle n'a pas ou pas régulièrement été informée de la fixation de la cause, le droit à la contradiction est violé; la convocation et l'audition de toutes les parties constitue une garantie pour tous les intéressés en ce qui concerne le contrôle de la régularité de l'instruction ou de la procédure (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Obligation d'entendre les observations des parties - Partie assimilée à l'inculpé - Partie n'ayant pas été entendue ou convoquée

Lorsqu'un arrêt de la chambre des mises en accusation qui, en application de l'article 235bis du Code d'instruction criminelle, statue sur la régularité de la procédure, est cassé en raison de la violation du droit au contradictoire dès lors qu'une partie n'a pas été convoquée ni entendue, la cassation sur le pourvoi de cette partie en tant que demandeur entraîne aussi l'annulation de la décision dans la mesure où elle concerne les autres demandeurs qui ont formé un pourvoi recevable.

CASSATION - Etendue - Généralités - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Absence de convocation d'une des parties - Pourvoi de la partie n'ayant pas été convoquée - Pourvoi recevable des autres parties - Cassation

P.13.0535.N

25 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 5.4 EVRM vereist niet dat de rechtszitting voor de rechter bij wie voorziening wordt gevraagd om ingeval van een onrechtmatige gevangenhouding op korte tijd te beslissen over de wettigheid van een gevangenhouding en het bevelen van een invrijheidstelling, openbaar moet zijn.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Vrijheidsberoving - Voorziening bij de rechter - Openbare terechtzitting

L'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne requiert pas que l'audience devant le juge saisi d'un recours afin de statuer à bref délai sur la légalité de la détention et d'ordonner une libération si la détention est illégale, soit publique.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Privation de liberté - Recours devant le juge - Audience publique

Artikel 6 EVRM is niet van toepassing op de rechtspleging voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij vermits die niet oordeelt over de vaststelling van burgerlijke rechten en verplichtingen of over de gegrondheid van een strafvervolgning.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Rechtspleging voor de Hoge Commissie - Artikel 6, E.V.R.M. - Toepasselijkheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Rechtspleging voor de Hoge Commissie - Toepasselijkheid

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique pas à la procédure devant la commission supérieure de défense sociale dès lors que celle-ci ne se prononce pas sur les contestations relatives aux droits et obligations de caractère civil ni sur le bien-fondé d'une accusation en matière pénale.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Procédure devant la commission supérieure - Article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Applicabilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Commission Supérieure de Défense Sociale - Procédure devant la commission supérieure - Applicabilité

De ambtenaren die het secretariaat van de commissies tot bescherming van de maatschappij en van de hoge commissie waarnemen en die door de minister van Justitie worden aangewezen, verlenen door hun handtekening authenticiteit aan de beslissingen van de commissies en de hoge commissie en vervullen bij de rechtspleging voor deze instanties eenzelfde rol als een griffier voor de gewone rechtscollèges; de omstandigheid dat zij niet de titel van griffier dragen en door de minister van Justitie worden aangewezen, doet daaraan geen afbreuk.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Secretariaat van de Hoge Commissie - Ambtenaren aangewezen door de minister van Justitie - Opdracht
- Artt. 12 en 13 Wet Bescherming Maatschappij

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen - Secretariaat van de commissies - Ambtenaren aangewezen door de minister van Justitie - Opdracht
- Artt. 12 en 13 Wet Bescherming Maatschappij

Les fonctionnaires qui assurent le secrétariat des commissions de défense sociale et de la commission supérieure et qui sont désignés par le ministre de la Justice confèrent, par leur signature, authenticité aux décisions des commissions et de la commission supérieure et remplissent lors des procédures devant ces instances le même rôle qu'un greffier devant les juridictions ordinaires; la circonstance qu'ils ne portent pas le titre de greffier et qu'ils sont désignés par le ministre de la Justice n'y déroge pas.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Secrétariat de la commission supérieure - Fonctionnaires désignés par le ministre de la Justice - Mission
- Art. 12 et 13 L. du 9 avril 1930

DEFENSE SOCIALE - Commission de défense sociale - Généralités - Secrétariat des commissions - Fonctionnaires désignés par le ministre de la Justice - Mission
- Art. 12 et 13 L. du 9 avril 1930

P.13.0550.N

22 oktober 2013

AC nr. ...

Artikel 39bis, §4, Wetboek van Strafvordering sluit niet uit dat die bevelen worden gericht aan anderen dan zij die gegevens zelf opslaan of laten opslaan en vereist evenmin dat de bevelen tot daadwerkelijk gevolg hebben dat hij die gegevens opslaat of laat opslaan ze niet meer kan consulteren, wijzigen of wissen.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Inbeslagneming - Artikel 39bis, Wetboek van Strafvordering - Passende technische middelen - Bevel tot ontoegankelijk maken - Persoon of instelling aan wie het bevel wordt gericht - Voorwaarde waaraan het bevel moet voldoen

- Art. 39bis, § 4 Wetboek van Strafvordering

L'article 39bis, § 4, du Code d'instruction criminelle, n'exclut pas que cet ordre soit adressé à des tiers autres que ceux ayant eux-mêmes enregistré ou fait enregistrer les données et ne requiert pas davantage que les ordres aient pour conséquence effective que celui qui enregistre ou laisse enregistrer ces données ne puisse plus les consulter, les modifier ni les effacer.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Saisie - Article 39bis, du Code d'instruction criminelle - Moyens techniques appropriés - Ordre de rendre inaccessible - Personne ou institution à laquelle l'ordre est adressé - Condition à laquelle l'ordre doit satisfaire

- Art. 39bis, § 4 Code d'Instruction criminelle

Het bevel dat aan een internettoegangleverancier wordt gegeven om met alle mogelijke technische middelen de toegang te blokkeren tot de inhoud die wordt gehost door een server welke is gekoppeld aan een welbepaalde hoofddomeinnaam door minstens alle domeinnamen te blokkeren die doorverwijzen naar die aan de wel bepaalde hoofddomeinnaam gekoppelde server, met bovendien de specificatie welk technisch procedé daartoe moet worden aangewend, houdt geen toezichtsverplichting in als bedoeld door artikel 15.1 Richtlijn Elektronische Handel en artikel 21, §1, Wet Elektronische Handel; van de internettoegangleverancier wordt immers niet gevraagd toe te zien op de informatie die hij doorgeeft of opslaat of om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Artikel 15.1, Richtlijn Elektronische Handel 2000/31 - Internettoegangleverancier - Bevel tot blokkering van de toegang

- Art. 15.1 Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000

- Art. 21, § 1 Wet 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Artikel 15.1, Richtlijn Elektronische Handel 2000/31 - Artikel 21, § 1, Wet Elektronische Handel - Internettoegangleverancier - Bevel tot blokkering van de toegang

- Art. 21, § 1 Wet 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij

- Art. 15.1 Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000

Passende technische hulpmiddelen in de zin van artikel 39bis, §4, Wetboek van Strafvordering kunnen bestaan in het bevelen aan de internettoegangleveranciers van het ontoegankelijk maken van de toegang tot de server waarop de gegevens zijn gehost, waarvan het kopiëren om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens niet mogelijk is.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Inbeslagneming - Artikel 39bis, Wetboek van Strafvordering - Passende technische middelen

L'ordre adressé à un fournisseur d'accès à internet de bloquer par tous les moyens techniques possibles l'accès au contenu hébergé par un serveur associé à un nom de domaine principal déterminé en bloquant à tout le moins tous les noms de domaine qui renvoient à ce serveur associé au nom de domaine principal déterminé, avec de surcroît la spécification du procédé technique devant être employé, n'implique pas l'obligation de surveillance visé par l'article 15.1 de la Directive du 8 juin 2000 sur le commerce électronique et à l'article 21, § 1er, de la loi du 11 mars 2003 sur certains aspects juridiques des services de la société de l'information; il n'est en effet pas demandé au fournisseur d'accès à internet de surveiller les informations qu'il transmet ou stocke ni de rechercher activement les informations révélant des activités illicites.

UNION EUROPEENNE - Divers - Article 15.1 de la Directive 2000/31/CE du 8 juin 2000 sur le commerce électronique - Fournisseur d'accès à internet - Ordre de bloquer l'accès

- Art. 15.1 Directive 2000/31/CE du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2000

- Art. 21, § 1er L. du 11 mars 2003

SOCIETE DE L'INFORMATION - Article 15.1 de la Directive 2000/31/CE du 8 juin 2000 sur le commerce électronique - Article 21, § 1er, de la loi du 11 mars 2003 - Fournisseur d'accès à internet - Ordre de bloquer l'accès

- Art. 21, § 1er L. du 11 mars 2003

- Art. 15.1 Directive 2000/31/CE du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2000

Les moyens techniques appropriés au sens de l'article 39bis, § 4, du Code d'instruction criminelle, peuvent consister à ordonner aux fournisseurs d'accès à internet de rendre inaccessible le serveur hébergeant les données, dont la copie est impossible pour des raisons techniques ou à cause de leur volume.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Saisie - Article 39bis, du Code d'instruction criminelle - Moyens techniques appropriés

Uit de opbouw van artikel 39bis Wetboek van Strafvordering, de tekst van paragraaf 4 en de samenhang tussen de verschillende paragrafen volgt dat de procureur des Konings en op grond van artikel 89 Wetboek van Strafvordering ook de onderzoeksrechter, zo blijkt dat het om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens niet mogelijk is de gegevens op dragers te kopiëren, de passende technische middelen kan nemen om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van de personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Inbeslagneming - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Onmogelijkheid de gegevens op dragers te kopiëren - Alternatieve oplossing
- Artt. 39bis en 89 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Ambtsverrichtingen - Inbeslagneming - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Onmogelijkheid de gegevens op dragers te kopiëren - Alternatieve oplossing
- Artt. 39bis en 89 Wetboek van Strafvordering

OPENBAAR MINISTERIE - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Onmogelijkheid de gegevens op dragers te kopiëren - Alternatieve oplossing - Ambtsverrichtingen - Inbeslagneming

- Artt. 39bis en 89 Wetboek van Strafvordering

Uit de tekst van de artikelen 35 en 39bis, Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis en het karakter van voorlopige dwangmaatregel, en artikel 89, eerste lid van hetzelfde wetboek volgt dat een door de onderzoeksrechter op artikel 39bis Wetboek van Strafvordering gegrond bevel kan worden gegeven met het oog op de waarheidsvinding, de verbeurdverklaring, de teruggave, het doen ophouden van handelingen die een misdrijf lijken uit te maken of ter beveiliging van civielrechtelijke belangen (1). (1) Zie: Cass. 25 feb. 2003, AR P.02.0674.N, AC 2003, nr. 133.

BESLAG - Allerlei - Strafzaken - Inbeslagneming - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Artikel 39bis, Wetboek van Strafvordering - Doel

- Artt. 35, 39bis en 89, eerste lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Inbeslagneming - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Artikel 39bis, Wetboek van Strafvordering - Doel

- Artt. 35, 39bis en 89, eerste lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Inbeslagneming - Kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens - Artikel 39bis, Wetboek van Strafvordering - Doel

- Artt. 35, 39bis en 89, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Il résulte de la construction de l'article 39bis du Code d'instruction criminelle, du texte du paragraphe 4 et de la combinaison des différents paragraphes que, s'il s'avère impossible de copier les données sur des supports pour des raisons techniques ou à cause leur volume, le procureur du Roi et, sur la base de l'article 89 du Code d'instruction criminelle, également le juge d'instruction peuvent utiliser les moyens techniques appropriés pour empêcher l'accès à ces données dans le système informatique, de même qu'aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Saisie - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Impossibilité de copier les données sur des supports - Solution alternative

- Art. 39bis et 89 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Devoirs - Saisie - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Impossibilité de copier les données sur des supports - Solution alternative

- Art. 39bis et 89 Code d'Instruction criminelle

MINISTERE PUBLIC - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Impossibilité de copier les données sur des supports - Solution alternative - Devoirs - Saisie

- Art. 39bis et 89 Code d'Instruction criminelle

Il résulte des articles 35 et 39bis du Code d'instruction criminelle, de leur genèse et du caractère de la mesure de contrainte provisoire, et de l'article 89, alinéa 1er, de ce même code, qu'un ordre émis par le juge d'instruction sur la base de l'article 39bis du Code d'instruction criminelle peut être délivré en vue de la recherche de la vérité, de la confiscation, de la restitution, la cessation d'agissements qui semblent constituer une infraction ou de la sauvegarde des intérêts civils (1). (1) Voir Cass., 25 février 2003, RG P.02.0674.N, Pas., 2003, n° 133.

SAISIE - Divers - Matière répressive - Saisie - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Article 39bis, du Code d'instruction criminelle - Objectif

- Art. 35, 39bis et 89, al. 1er Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Saisie - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Article 39bis, du Code d'instruction criminelle - Objectif

- Art. 35, 39bis et 89, al. 1er Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Saisie - Copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique - Article 39bis, du Code d'instruction criminelle - Objectif

- Art. 35, 39bis et 89, al. 1er Code d'Instruction criminelle

De toepassing van artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek, heeft niet tot gevolg dat de te berechten feiten geacht worden op dezelfde dag te zijn gepleegd als de reeds berechte feiten; de vaststelling dat een strafbaar feit dat op een welbepaald tijdstip is gepleegd, uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeit als een ander feit dat eerder was gepleegd, belet bijgevolg niet dat wordt gewezen op de aanwezigheid, in het tijdsinterval tussen beide feiten, van een gerechtelijk antecedent dat herhaling voor het tweede misdrijf kan gronden.

HERHALING - Strafbare feiten op verschillende tijdstippen gepleegd - Eenheid van opzet - Gerechtelijk antecedent in het tijdsinterval tussen de strafbare feiten

- Artt. 56 en 65, tweede lid Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Strafbare feiten op verschillende tijdstippen gepleegd - Gerechtelijk antecedent in het tijdsinterval tussen de strafbare feiten - Herhaling

- Artt. 56 en 65, tweede lid Strafwetboek

Het verzet van de veroordeelde heeft alleen tot doel hem geheel of ten dele te ontlasten van de tegen hem uitgesproken veroordelingen, zodat het niet tot gevolg kan hebben dat zijn toestand in zijn nadeel wordt gewijzigd; de rechter die een bij verstek gewezen beslissing bevestigt, miskent de relatieve werking van het verzet dus niet (1). (1) Zie Cass. 3 sept. 2003, AR P.03.0515.F, AC 2003, nr. 411.

VERZET - Strafzaken - Voorwerp

- Artt. 151 en 187 Wetboek van Strafvordering

Wanneer een collectief misdrijf bestaat uit strafbare feiten die zowel voor als na het antecedent zijn gepleegd dat als grondslag voor de herhaling dient, kan de rechter beslissen dat er herhaling bestaat voor een gedeelte van de feiten (1). (1) Zie Cass. 12 jan. 2005, AR P.04.1565.F, AC 2005, nr. 18.

HERHALING - Beslissing die de omstandigheid van herhaling verantwoordt - Aanvang - Collectief misdrijf - Feiten gedeeltelijk gepleegd na de datum waarop de beslissing kracht van gewijsde kreeg

- Art. 56 Strafwetboek

L'application de l'article 65, alinéa 2, du Code pénal n'a pas pour conséquence que les faits à juger sont réputés commis le même jour que ceux qui l'ont déjà été; constater qu'une infraction commise à une date déterminée procède de la même intention délictueuse qu'une autre infraction réalisée antérieurement n'empêche donc pas de relever l'existence, dans l'intervalle, d'un antécédent judiciaire susceptible de fonder la récidive pour la deuxième infraction.

RECIDIVE - Infractions commises à des dates différentes - Unité d'intention - Antécédent judiciaire dans l'intervalle

- Art. 56 et 65, al. 2 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Unité d'intention - Infractions commises à des dates différentes - Antécédent judiciaire dans l'intervalle - Récidive

- Art. 56 et 65, al. 2 Code pénal

L'opposition du condamné n'a pour objectif que de le faire décharger de tout ou partie des condamnations portées contre lui, de sorte qu'elle ne peut avoir pour conséquence que sa situation soit modifiée à son détriment; ne méconnaît dès lors pas l'effet de l'opposition, le juge qui confirme une décision rendue par défaut (1). (1) Voir Cass., 3 septembre 2013, RG P.03.0515.F, Pas., 2003, n° 411.

OPPOSITION - Matière répressive - Objet

- Art. 151 et 187 Code d'Instruction criminelle

Lorsqu'un délit collectif se compose d'infractions commises tant avant qu'après l'antécédent servant de base à la récidive, le juge peut décider que celle-ci existe pour une partie des faits (1). (1) Voir Cass., 12 janvier 2005, RG P.04.1565.F, Pas., 2005, n° 18.

RECIDIVE - Décision justifiant la circonstance de récidive - Point de départ - Délit collectif - Faits commis en partie après la date à laquelle la décision est passée en force de chose jugée

- Art. 56 Code pénal

De appelrechter die oordeelt dat de eerste rechter goed gevonnist heeft, neemt de redenen van de beroepen beslissing niet over (1). (1) Zie Cass. 6 okt. 1997, AR S.97.0007.N, AC 1997, nr. 390. Het arrest van het Hof vernietigt gedeeltelijk het bestreden arrest en verwerpt het cassatieberoep voor het overige. Het openbaar ministerie concludeerde tot verwerping. Het was met name van mening dat het hof van beroep aan zijn motiveringsplicht had voldaan.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Appelrechter - Verwijzing naar de beslissing van de eerste rechter - Gevolg - Redengeving - Art. 149 Grondwet 1994

En considérant que le premier juge a bien jugé, le juge d'appel n'adopte pas les motifs de la décision entreprise (1). (1) Voir Cass., 6 octobre 1997, RG S.97.0007.N, Pas., 1997, n° 390. L'arrêt de la Cour casse partiellement l'arrêt attaqué et rejette le pourvoi pour le surplus. Le ministère public concluait au rejet. Il estimait notamment que la cour d'appel avait satisfait à son obligation de motivation.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Juge d'appel - Référence à la décision du premier juge - Effet - Motivation - Art. 149 Constitution 1994

P.13.0608.F

25 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Vrijsprekend vonnis - Vonnis houdt de uitspraak aan over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissingen of maatregelen van inwendige aard - Begrip - Uitstel bevolen voor de burgerlijke belangen

Het recht om tegen vonnissen hoger beroep in te stellen behoort aan de burgerlijke partij, alleen wat haar burgerlijke belangen betreft; wanneer het vonnis, naast de vrijspraak van de beklaagde, de uitspraak over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt en de zaak naar een latere rechtszitting verwijst, heeft de burgerlijke partij, enerzijds, niet de hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing over de strafvordering en is, anderzijds, het uitstel dat voor de burgerlijke belangen is bevolen een maatregel van inwendige aard waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Vrijsprekend vonnis - Vonnis houdt de uitspraak aan over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Art. 202 Wetboek van Strafvordering

Het uitstel dat voor de burgerlijke belangen is bevolen is een maatregel van inwendige aard waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld; die regel geldt alleen niet wanneer de beslissing uitdrukkelijk of impliciet een betwisting voor de rechter van feitelijke of juridische aard beslecht (1). (1) Zie Cass. 9 jan. 1998, AR C.97.0153.F, AC 1998, nr. 18.

Conclusions de l'avocat général Loop.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Jugement d'acquiescement - Jugement réservant à statuer quant à la recevabilité et au fondement de l'action civile - Partie civile - Appel - Recevabilité

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Décisions ou mesures d'ordre - Notion - Remise ordonnée quant aux intérêts civils

La faculté d'appeler des jugements appartient à la partie civile quant à ses intérêts civils seulement; lorsqu'en dehors de l'acquiescement du prévenu, le jugement réserve à statuer quant à la recevabilité et au fondement de l'action civile, remettant la cause à une audience ultérieure, d'une part, la partie civile est sans qualité pour entreprendre la décision rendue sur l'action publique, d'autre part, la remise ordonnée quant aux intérêts civils est une mesure d'ordre, non sujette à appel (1). (1) Voir concl. du M.P.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Jugement d'acquiescement - Jugement réservant à statuer quant à la recevabilité et au fondement de l'action civile - Partie civile - Appel - Recevabilité

- Art. 202 Code d'Instruction criminelle

La remise ordonnée quant aux intérêts civils est une mesure d'ordre, non sujette à appel; il n'en va autrement que si la décision résout explicitement ou implicitement une question de fait ou de droit qui a fait l'objet d'une contestation devant le juge (1). (1) Voir Cass., 9 janvier 1998, RG C.97.0153.F, Pas., 1998, n° 18.

P.13.0634.N

30 april 2013

AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die het verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit als onontvankelijk afwijst omdat de verzoeker niet in de tijdsvoorwaarden verkeert om een dergelijk verzoek te formuleren, is niet verplicht in haar vonnis de datum te bepalen waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen of de datum te bepalen waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen omdat in dat geval deze termijn immers door de wet zelf wordt bepaald.

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit - Verzoeker niet in de tijdsvoorwaarden - Beslissing van niet-ontvankelijkheid - Geen verplichting om in vonnis datum te bepalen waarop nieuw verzoek kan ingediend of nieuw advies kan uitgebracht worden

- Artt. 23, § 1, en 57, eerste lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Le tribunal de l'application des peines qui rejette comme étant irrecevable la demande d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine parce que le demandeur ne se trouve pas dans les conditions de temps pour formuler une telle demande, n'est pas tenu de déterminer dans son jugement la date à laquelle le condamné peut introduire une nouvelle demande ni la date à laquelle le directeur doit émettre un nouvel avis, dès lors qu'en pareille occurrence, ce délai est effectivement fixé par la loi elle-même.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Demande d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine - Demandeur ne se trouvant pas dans les conditions de temps - Fin de non-recevoir - Pas d'obligation de fixer dans le jugement la date à introduire une nouvelle demande ni à émettre un nouvel avis

- Art. 23, § 1er, et 57, al. 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.13.0636.F

24 april 2013

AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof en de veroordeelde vraagt om te worden gehoord, dient de strafuitvoeringsrechtbank, wanneer zij het niet nuttig acht een zitting te organiseren, dienaangaande uitspraak te doen.

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Penitentiair verlof - Verzoek - Door de veroordeelde gevraagde rechtszitting - Verplichting van de rechtbank

- Art. 95/13 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Lorsqu'il est saisi d'une demande de congé pénitentiaire et que le condamné sollicite d'être entendu, le tribunal de l'application des peines, s'il n'estime pas utile d'organiser une audience, doit statuer à cet égard.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Congé pénitentiaire - Demande - Audience sollicitée par le condamné - Obligation du tribunal

- Art. 95/13 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.13.0637.F

9 oktober 2013

AC nr. ...

Wanneer tegen de rechterlijke beslissing waarbij de onderhoudsplichtige is veroordeeld om een uitkering tot onderhoud te betalen aan zijn echtgenoot, aan zijn bloedverwanten in de nederdalende of in de opgaande lijn, geen verzet of hoger beroep meer openstaat, gaat de strafrechtelijke bescherming van de onderhoudsgerechtigde in vanaf de uitspraak van het vonnis of van het arrest, ongeacht de betekening ervan (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1987, AR 942, AC 1986-87, nr. 307; A. Winants, v° Abandon de famille, in Qualifications et jurisprudence pénales, p. 13; A. Masset, "L'abandon de famille", in Les infractions, dl. 3, Les infractions contre l'ordre des familles, la moralité publique et les mineurs, Larcier, 2011, p. 322-323.

VERLATING VAN FAMILIE - Bestaansvoorwaarde - Rechterlijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat - Periode van de misdrijven - Aanvang
- Art. 391bis Strafwetboek

Lorsque la décision judiciaire condamnant le débiteur d'aliments à payer une pension alimentaire à son conjoint, à ses descendants ou à ses ascendants n'est plus susceptible d'opposition ou d'appel, la protection pénale du créancier d'aliments court à partir de la prononciation du jugement ou de l'arrêt, indépendamment de la signification de celui-ci (1). (1) Voir Cass., 27 janvier 1987, RG 942, Pas., 1987, n° 307. A. Winants, v° Abandon de famille, in Qualifications et jurisprudence pénales, p. 13; A. Masset, «L'abandon de famille», in Les infractions, tome 3, Les infractions contre l'ordre des familles, la moralité publique et les mineurs, Larcier, 2011, pp. 322-323.

ABANDON DE FAMILLE - Condition d'existence du délit - Décision judiciaire ne pouvant plus être frappée d'opposition ou d'appel - Période infractionnelle - Début
- Art. 391bis Code pénal

P.13.0651.F

25 september 2013

AC nr. ...

Staat van dronkenschap is de staat van iemand die wegens het innemen van alcoholische dranken zijn daden niet meer bestendig onder controle heeft; die staat vereist echter niet dat de betrokkene zich niet meer van zijn daden bewust is (1). (1) Zie Cass. 13 feb. 2002, AR P.01.1523.F, AC 2000, nr. 101.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Staat van dronkenschap
- Art. 35, § 1 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

De geldigheid van de informatie, de uitleg en de waarschuwingen die de overheidsagent aan de verdachte bestuurder moet verschaffen alsook de bewijswaarde van de ademanalyse, hangen niet af van de voorwaarde dat de bestuurder zijn daden bestendig onder controle heeft; het feit dat de overheidsagenten de bestuurder over zijn rechten hebben geïnformeerd, sluit zijn staat van dronkenschap dus niet uit.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Staat van dronkenschap - Controleprocedure van de alcoholintoxicatie - Geldigheid - Voorwaarde - Bestuurder heeft zijn daden bestendig onder controle
- Artt. 23 tot 28 KB 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen
- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968
WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Alcoholintoxicatie - Controleprocedure - Geldigheid - Voorwaarde - Bestuurder heeft zijn daden bestendig onder controle - Gevolg - Staat van dronkenschap

L'état d'ivresse est l'état d'une personne qui, en raison de l'absorption de boissons alcoolisées, n'a plus le contrôle permanent de ses actes; mais cet état ne requiert pas qu'elle en ait perdu la conscience (1). (1) Voir Cass., 13 février 2002, RG P.01.1523.F, Pas. 2002, n° 101.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Etat d'ivresse
- Art. 35, § 1er Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

La validité des informations, explications et avertissements fournis par l'agent de l'autorité au conducteur suspect et la valeur probante de l'analyse de l'haleine ne sont pas subordonnées à la condition que ledit conducteur soit en possession du contrôle permanent de ses actes; la circonstance que les agents de l'autorité l'ont informé de ses droits n'est dès lors pas élisive de son état d'ivresse.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Etat d'ivresse - Procédure de contrôle de l'imprégnation alcoolique - Validité - Condition - Conducteur en possession du contrôle permanent de ses actes
- Art. 23 à 28 A.R. du 21 avril 2007 relatif aux appareils de test et aux appareils d'analyse de haleine
- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968
ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Imprégnation alcoolique - Procédure de contrôle - Validité - Condition - Conducteur en possession du contrôle permanent de ses actes - Conséquence - Etat d'ivresse

- Artt. 23 tot 28 KB 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen

- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 23 à 28 A.R. du 21 avril 2007 relatif aux appareils de test et aux appareils d'analyse de haleine

- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.13.0658.N

16 april 2013

AC nr. ...

Een cassatieberoep dat is ingesteld tegen een beslissing over een op grond van artikel 27 Voorlopige Hechteniswet ingediend nieuw verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, vooraleer het Hof uitspraak heeft gedaan over het cassatieberoep dat is ingesteld tegen de beslissing die uitspraak doet over een vorig verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. D'HAENENS, De voorlopige hechtenis en de procedure in cassatie, in: Voorlopige hechtenis. De wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN (eds.), Acco Leuven/Amersfoort, nr. 6: het oogmerk van de wetgever was het uitsluiten van de parallelle procedures door het creëren van een autonome cassatieprocedure die, zoals de procedure van hoger beroep, geïntegreerd is in het stelsel zelf van de voorlopige hechtenis dat zich hierdoor karakteriseert dat de opeenvolgende fasen van hechtenis kort zijn en iedere fase afzonderlijk het voorwerp uitmaakt van een eigen afgeronde procedure waarin begrepen zijn de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Voorlopige hechtenis - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Beslissing van verwerping - Cassatieberoep - Nieuw verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep tegen beslissing van verwerping vooraleer uitspraak over vorig cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 27, 31 en 32 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Verwerping van het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep - Nieuw verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Cassatieberoep tegen beslissing van verwerping vooraleer uitspraak over vorig cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 27, 31 en 32 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé contre une décision rendue sur une nouvelle demande de mise en liberté provisoire introduite sur la base de l'article 27 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, avant que la Cour se soit prononcée sur le pourvoi formé contre la décision statuant sur une demande antérieure (1). (1) Voir J. D'HAENENS, De voorlopige hechtenis en de procedure in cassatie, dans: Voorlopige hechtenis. De wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ et R. VERSTRAETEN (éd.), Acco Leuven/Amersfoort, n° 6: le but du législateur était d'éviter les procédures parallèles en créant une procédure en cassation autonome qui, comme la procédure en appel, s'intègre dans le système même de la détention provisoire ainsi caractérisé par le fait que les phases successives de la détention sont courtes et que chaque phase fait distinctement l'objet d'une procédure complète impliquant les recours prévus par la loi.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Détention préventive - Demande de mise en liberté provisoire - Décision de rejet - Pourvoi en cassation - Nouvelle demande de mise en liberté provisoire - Pourvoi formé contre la décision de rejet avant la décision sur le pourvoi antérieur - Recevabilité

- Art. 27, 31 et 32 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Rejet de la demande de mise en liberté provisoire - Pourvoi en cassation - Nouvelle demande de mise en liberté provisoire - Pourvoi formé contre la décision de rejet avant la décision sur le pourvoi antérieur - Recevabilité

- Art. 27, 31 et 32 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.13.0666.F

15 mei 2013

AC nr. ...

Proactieve recherche houdt niet in dat er voldoende aanwijzingen voorhanden moeten zijn voor het bestaan van een reeds gepleegd misdrijf, maar het redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten.

STRAFVORDERING - Proactieve recherche
- Art. 28bis, § 2 Wetboek van Strafvordering

L'enquête proactive implique, non des indices suffisants de l'existence d'une infraction déjà commise, mais la suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus.

ACTION PUBLIQUE - Enquête proactive
- Art. 28bis, § 2 Code d'Instruction criminelle

Krachtens artikel 252 Wetboek van Strafvordering staat onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen, onverminderd artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, alleen open in de vijf in dat artikel vermelde gevallen; in zoverre het cassatieberoep betrekking heeft op andere gevallen dan die waarin onmiddellijk cassatieberoep openstaat, is het niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 25 maart 2003, AR P.03.0323.N, AC 2003, nr. 203.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Arrest tot verwijzing naar het hof van assisen - Beschuldigde - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep - Gevallen

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Beschuldigde - Cassatieberoep tegen arrest van verwijzing - Ontvankelijkheid - Gevallen

Wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling de beschuldigde naar het hof van assisen verwijst en een bevel tot gevangenneming verleent, maar niet de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan beveelt, heeft de beschuldigde geen belang op te komen tegen het bevel tot gevangenneming en is het cassatieberoep in zoverre gericht tegen deze beslissing niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 26 maart 2003, AR P.03.0208.F, AC 2003, nr. 207.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Beschikking tot gevangenneming - Kamer van inbeschuldigingstelling - Geen onmiddellijke uitvoering - Ontvankelijkheid

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Gevangenneming - Kamer van inbeschuldigingstelling - Geen onmiddellijke uitvoering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming - Kamer van inbeschuldigingstelling - Geen onmiddellijke uitvoering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

En vertu de l'article 252 du Code d'instruction criminelle, sans préjudice de l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, la possibilité pour l'accusé de former un pourvoi immédiat contre l'arrêt de renvoi à la cour d'assises est limitée au cinq cas prévus par cet article; dans la mesure où le pourvoi en cassation concerne d'autres cas que ceux pouvant faire l'objet d'un pourvoi immédiat, il est irrecevable (1). (1) Cass., 25 mars 2003, RG P.03.0323.N, Pas., 2003, n° 203.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Arrêt de renvoi à la cour d'assises - Accusé - Recevabilité du pourvoi - Cas

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Accusé - Pourvoi contre l'arrêt de renvoi - Recevabilité - Cas

Lorsque l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoie l'accusé à la cour d'assises et ordonne la prise de corps sans en prescrire l'exécution immédiate, l'accusé n'a pas intérêt à critiquer l'ordonnance de prise de corps et le pourvoi est irrecevable dans la mesure où il est dirigé contre cette décision (1). (1) Cass., 26 mars 2003, RG P.03.0208.N, Pas., 2003, n° 207.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. Défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Ordonnance de prise de corps - Chambre des mises en accusation - Pas d'exécution immédiate - Recevabilité

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Prise de corps - Chambre des mises en accusation - Pas d'exécution immédiate - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Prise de corps - Chambre des mises en accusation - Pas d'exécution immédiate - Pourvoi en cassation - Recevabilité

Het onderzoeksgerecht kan de inverdenkinggestelde niet naar het vonnisgerecht verwijzen op grond van de omschrijving van een misdrijf waarvan de bestanddelen volgens dat onderzoeksgerecht niet verenigd lijken te zijn.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beëindiging van het gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Bestanddelen van het misdrijf lijken niet verenigd - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Wettigheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging -

La juridiction d'instruction ne peut renvoyer l'inculpé devant la juridiction de jugement au titre de la qualification d'une infraction dont les éléments constitutifs ne lui paraissent pas réunis.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Clôture de l'instruction - Règlement de la procédure - Éléments constitutifs de l'infraction ne paraissant pas réunis - Renvoi devant le tribunal correctionnel - Légalité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure -

P.13.0683.F

5 juni 2013

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel leggen de rechter de verplichting op te antwoorden op een verzoek dat geen verband houdt met de uitspraak over de strafvordering; de rechter moet aldus de dag van de effectieve vrijheidsbeneming niet preciseren opdat de werkelijke duur van de voorlopige hechtenis daarvan zou worden afgetrokken.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Verzoek dat geen verband houdt met de uitspraak over de strafvordering - Verplichting van de rechter

Uit het eerste en tweede lid van artikel 195bis van het Wetboek van Strafvordering blijkt dat de griffier het arrest binnen achtenveertig uren moet laten tekenen door de rechters die het hebben gewezen en dat, indien een of meer rechters zich in de onmogelijkheid bevinden om te tekenen, alleen de anderen tekenen, onder vermelding van die onmogelijkheid; die termijn van achtenveertig uren is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, en artikel 782 van het Gerechtelijk Wetboek dat vereist dat het vonnis of arrest voor de uitspraak wordt ondertekend, is niet substantieel of voorgeschreven op straffe van nietigheid; belangrijk is alleen dat het arrest door het voorgeschreven aantal magistraten wordt gewezen, dat die alle rechtszittingen en de beraadslaging over de zaak hebben bijgewoond, dat zij hun beslissing ondertekenen of dat, wanneer ze in de onmogelijkheid verkeren om te tekenen, dit op de beslissing wordt bevestigd; de rechter wiens onmogelijkheid om te tekenen naar recht is vastgesteld, hoeft die beslissing niet te ondertekenen wanneer aan die toestand een einde is gekomen.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Ondertekening van het vonnis door de rechters die de beslissing hebben gewezen - Ontstentenis - Onmogelijkheid om te tekenen - Verantwoording

- Art. 782 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 195bis en 211 Wetboek van Strafvordering

De inlichtingen die de rechter de partijen moet geven over de uitvoeringsmodaliteiten van de door hem uitgesproken vrijheidsstraf hoeven niet in het veroordelend vonnis te worden vermeld.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Vrijheidsstraf - Verplichting van de rechter

- Art. 195, zesde lid Wetboek van Strafvordering

Aucune disposition légale, ni aucun principe général du droit n'imposent au juge de répondre à une demande étrangère au jugement de l'action publique, ainsi, le juge ne doit pas préciser la date de la privation effective de liberté, de manière à ce que la durée réelle de la détention privative de liberté puisse être décomptée.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Demande étrangère au jugement de l'action publique - Obligation du juge

Il résulte des alinéas 1 et 2 de l'article 195bis du Code d'instruction criminelle que le greffier est tenu de faire signer l'arrêt dans les quarante-huit heures par les juges qui l'ont rendu et que, si l'un ou plusieurs de ceux-ci se trouvent dans l'impossibilité de signer, les autres signent seuls en faisant mention de cette impossibilité: le délai de quarante-huit heures n'est pas prescrit à peine de nullité et l'article 782 du Code judiciaire qui requiert que le jugement ou l'arrêt soit signé avant d'être prononcé n'est ni substantiel, ni prescrit à peine de nullité; il importe seulement que l'arrêt soit rendu par le nombre prescrit de magistrats, que ceux-ci aient assisté à toutes les audiences et au délibéré relatif à la cause, qu'ils signent leur décision ou que leur impossibilité de la signer soit attestée; le juge dont l'impossibilité de signer a été légalement contestée, n'est pas tenu de signer la décision lorsque cette impossibilité a pris fin.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Signature du jugement par les juges qui ont rendu la décision - Absence - Impossibilité de signer - Justification

- Art. 782 Code judiciaire
- Art. 195bis et 211 Code d'Instruction criminelle

L'information à donner par le juge aux parties concernant les modalités de la peine privative de liberté qu'il a prononcée ne doit pas figurer au jugement de condamnation.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Peine privative de liberté - Obligation du juge

- Art. 195, al. 6 Code d'Instruction criminelle

De eenstemmigheid van de appelrechters blijkt uit een bijzondere vermelding van de beslissing; ze wordt bewezen door de handtekening van de magistraten die uitspraak hebben gedaan of door een authentieke vermelding waarin de onmogelijkheid om te tekenen wordt vastgesteld.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Eenparigheid van de rechters in hoger beroep - Specifieke vermelding

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

L'unanimité des juges d'appel est établie par une mention spécifique de la décision; celle-ci est attestée soit par la signature des magistrats qui ont statué, soit par la mention authentique constatant l'impossibilité de signer.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Unanimité des juges d'appel - Mention spécifique

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

P.13.0698.N

15 oktober 2013

AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering staat tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet met toepassing van artikel 135, §1, onmiddellijk cassatieberoep open; dit onmiddellijk cassatieberoep is evenwel slechts mogelijk voor zover de zaak steeds in onderzoek is, dit is wanneer de rechtspleging nog niet definitief is geregeld en de kamer van inbeschuldigingstelling bijgevolg nog rechtsmacht had om over de zaak uitspraak te doen; wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling geen rechtsmacht meer heeft om over het hoger beroep van een burgerlijke partij uitspraak te doen, is het cassatieberoep bij gebrek aan belang evenmin ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 9 maart 2004, AR P.04.0199.N, AC 2004, nr. 135.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Definitieve regeling van de rechtspleging - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Definitieve regeling van de rechtspleging - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conformément à l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, un pourvoi en cassation immédiat peut être formé contre un arrêt de la chambre des mises en accusation statuant en application de l'article 135, § 1er; ledit pourvoi en cassation immédiat n'est toutefois possible que dans la mesure où la cause est toujours à l'instruction, c'est-à-dire lorsque la procédure n'a pas encore été réglée définitivement et que, par conséquent, la chambre des mises en accusation avait encore le pouvoir de statuer sur la cause; lorsque la chambre des mises en accusation n'a plus le pouvoir de statuer sur l'appel formé par une partie civile, le pourvoi en cassation est également irrecevable à défaut d'intérêt (1). (1) Voir Cass., 9 mars 2004, RG P.04.0199.N, Pas., 2004, n° 135.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Chambre des mises en accusation - Règlement définitif de la procédure - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Règlement définitif de la procédure - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

P.13.0706.F

11 september 2013

AC nr. ...

In het geval van een verzoek tot herroeping van een probatie-uitstel, heeft de beslissing van de rechter om het uitstel te handhaven, te herroepen of de voorwaarden ervan aan te vullen, alleen gevolgen voor de tenuitvoerlegging van de straf zoals ze werd uitgesproken en kan ze de aard of het voorwerp ervan niet wijzigen; de wet staat de rechter bij wie een dagvaarding tot herroeping van het uitstel aanhangig is gemaakt, bijgevolg niet toe de gevangenisstraf die samen met het te herroepen uitstel is uitgesproken, te vervangen door een werkstraf.

STRAF - Vrijheidsstraffen - Gevangenisstraf met uitstel - Herroeping - Dagvaarding tot herroeping - Bevoegdheid van de rechter - Vervanging van de gevangenisstraf door een werkstraf

En cas de demande de révocation d'un sursis probatoire, la décision du juge de maintenir le sursis, de le révoquer ou d'en compléter les conditions ne porte que sur l'exécution de la peine telle qu'elle a été prononcée et ne peut avoir pour effet d'en changer la nature ou l'objet; la loi ne permet dès lors pas au juge saisi d'une citation en révocation du sursis de remplacer par une peine de travail l'emprisonnement assorti du sursis à révoquer.

PEINE - Peines privatives de liberté - Emprisonnement assorti d'un sursis - Révocation - Citation en révocation - Pouvoir du juge - Remplacement de l'emprisonnement par une peine de travail

- Art. 14, § 2, eerste lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER -
Probatieuitstel - Herroeping - Dagvaarding tot herroeping -
Bevoegdheid van de rechter - Vervanging van de gevangenisstraf
door een werkstraf

- Art. 14, § 2, eerste lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 14, § 2, al. 1er L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE -
Sursis probatoire - Révocation - Citation en révocation - Pouvoir du
juge - Remplacement de l'emprisonnement par une peine de travail

- Art. 14, § 2, al. 1er L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

P.13.0708.F

18 december 2013

AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 26 oktober 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, werd, na eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad, genomen ter uitvoering van de Gezondheidswet van 1 september 1945, waarvan artikel 1 bepaalt dat de Koning ertoe gemachtigd is om, bij wege van algemene reglementen en na het advies ingewonnen te hebben van de Hoge Gezondheidsraad, de nodige maatregelen van voorbehoeding en assainering, alsook alle inrichting- en controlemaatregelen voor te schrijven, met name om de besmettelijke ziekten te voorkomen of te bestrijden, welke een algemeen gevaar opleveren en waarvan een lijst zal opgemaakt worden, op het eensluidend advies van de hoge gezondheidsraad; uit de omstandigheid dat artikel 1 van de Gezondheidswet niet uitdrukkelijk slaat op het bijzonder geval van "verplichte inenting", kan niet worden afgeleid dat de inenting tegen poliomyelitis die door de Koning bij algemeen reglement verplicht is gesteld, niet kan worden beschouwd als een voorbehoedende maatregel in de zin van die wet (1). (1) Zie verslag aan de Koning door de minister van Volksgezondheid (B., 6 december 1966, p. 1211); zie ook Cass. 1 okt. 1997, AR P.97.0506.F, AC 1997, nr. 378, JLMB 1998, p. 796, met noot Chr. Meunier, Rev.dr.santé, 1998-1999, 138, RDPC, 1998, p. 565.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Wettigheid van besluiten en verordeningen - K.B. 26 okt. 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht wordt gesteld - Wettigheid*

- Art. 1 Wet 1 sept. 1945

L'arrêté royal du 26 octobre 1966 rendant obligatoire la vaccination antipoliomyélique a été pris, après avis conforme du conseil supérieur d'hygiène publique, en exécution de la loi sanitaire du 1er septembre 1945, dont l'article 1er dispose que le Roi est autorisé à prescrire, par voie de règlements généraux et après avoir pris l'avis du conseil supérieur d'hygiène publique, les mesures de prophylaxie et d'assainissement ainsi que toutes mesures d'organisation et de contrôle nécessaires, notamment pour prévenir ou combattre les maladies transmissibles présentant un danger général, dont la liste aura été dressée sur avis conforme du conseil supérieur d'hygiène publique; il ne saurait se déduire de la circonstance que l'article 1er de la loi sanitaire ne vise pas expressément le cas particulier de la «vaccination obligatoire» que le vaccin contre la poliomyélite imposé par le Roi par un règlement général, ne puisse être considéré comme une mesure de prophylaxie au sens de ladite loi (1). (1) Voir le rapport au Roi fait par le ministre de la Santé publique (M.B. 6 décembre 1966, p. 1211). Voir aussi Cass., 1er octobre 1997, RG P.97.0506.F, Pas., 1997, n° 378, J.L.M.B. 1998, p. 796, avec note Chr. Meunier, Rev. dr. santé, 1998-1999, 138, R.D.P.C., 1998, p. 565.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - *Légalité des arrêtes et règlements - Arrêté royal du 26 octobre 1966 rendant obligatoire la vaccination antipoliomyélique - Légalité*

- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945

Artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, dat bepaalt dat de patiënt het recht heeft om geïnformeerd, voorafgaandelijk en vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar, beschermt de rechten van de patiënt in zijn specifieke relatie met de beroepsbeoefenaar; ze heeft niet hetzelfde voorwerp als artikel 1 van de gezondheidswet dat, om een besmettelijke ziekte, welke een algemeen gevaar oplevert, te voorkomen of te bestrijden, de mogelijkheid bepaalt een behandeling op te leggen die gegrond is op de imperatieven van bescherming van de volksgezondheid, welke deel uitmaakt van de openbare orde; artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 oktober 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, dat ter uitvoering van de Gezondheidswet is genomen, kan artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 bijgevolg niet tegenspreken (1). (1) G. Genicot, Droit médical et paramédical, Larcier 2010, p. 143; Henry et De Cocqueau, A propos du consentement libre et éclairé du patient, C.U.P., dl. 79, p. 177; Henry et De Cocqueau, Evolution des droits du patient, indemnisation sans faute des dommages liés aux soins médicaux, Bruylant, 2008, p. 34.

GENEESKUNDE - Algemeen - Rechten van de patiënt - Recht om vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar - Verplichte inenting tegen poliomyelitis - Tegenstrijdigheid

- Art. 8, § 1 Wet 22 aug. 2002 betreffende de rechten van de patiënt

- Art. 1 Wet 1 sept. 1945

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt - Recht om vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar - K.B. 26 okt. 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht wordt gesteld - Tegenstrijdigheid

- Art. 8, § 1 Wet 22 aug. 2002 betreffende de rechten van de patiënt

- Art. 1 Wet 1 sept. 1945

De restrictieve uitlegging van een strafwet is alleen gegrond als de rechter twijfelt over de draagwijdte ervan; als hij niet twijfelt, moet hij ervoor zorgen dat de wet volledige uitwerking heeft.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Strafwet - Restrictieve uitlegging door de rechter

L'article 8, § 1er, de la loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient, qui prévoit que le patient a le droit de consentir librement à toute intervention du praticien professionnel moyennant information préalable, protège les droits du patient dans ses rapports particuliers avec le praticien professionnel; il n'a pas le même objet qu'une disposition telle que l'article 1er de la loi sanitaire qui, en vue de prévenir ou de combattre une maladie transmissible présentant un danger général, prévoit la possibilité d'imposer un traitement fondé sur des impératifs de protection de la santé publique, laquelle participe de l'ordre public; l'article 1er de l'arrêté royal du 26 octobre 1966 rendant obligatoire la vaccination antipoliomyélitique pris en exécution de la loi sanitaire ne saurait, partant, contredire l'article 8, § 1er, de la loi du 22 août 2002 (1). (1) G. Genicot, Droit médical et paramédical, Larcier 2010, p. 143; Henry et De Cocqueau, A propos du consentement libre et éclairé du patient, C.U.P., vol. 79, p. 177; Henry et De Cocqueau, Evolution des droits du patient, indemnisation sans faute des dommages liés aux soins médicaux, Bruylant 2008, p. 34.

ART DE GUERIR - Généralités - Droits du patient - Droit de consentir librement à toute intervention du praticien professionnel - Vaccination antipoliomyélitique obligatoire - Contradiction

- Art. 8, § 1er L. du 22 août 2002 relative aux droits du patient

- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Légalité des arrêtes et règlements - Loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient - Droit de consentir librement à toute intervention du praticien professionnel - Arrêté royal du 26 octobre 1966 rendant obligatoire la vaccination antipoliomyélitique - Contradiction

- Art. 8, § 1er L. du 22 août 2002 relative aux droits du patient

- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945

L'interprétation restrictive d'une loi pénale n'a lieu d'être que si le juge a un doute quant à sa portée; s'il n'a pas de doute, il doit faire sortir à la loi tous ses effets.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Interprétation - Loi pénale - Interprétation restrictive par le juge

Het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, bepaald in artikel 8.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, is geen absoluut recht; ook al dient artikel 8.2 in de enge zin te worden geïnterpreteerd, toch blijkt daaruit dat de overheid beperkingen kan stellen aan de uitoefening van dat recht, voor zover die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel met zich meebrengt die in een democratische samenleving noodzakelijk is om met name de bescherming van de gezondheid te vrijwaren; het arrest dat vermeldt dat de verplichting tot inenting bij wet is ingesteld, dat ze op evenredige wijze aan een legitieme doelstelling van bescherming van de volksgezondheid beantwoordt en bijgevolg niet als een willekeurige inmenging in het privéleven van het kind kan worden beschouwd, schendt het in artikel 8 vastgelegde recht niet (1). (1) Zie Cass. 1 okt. 1997, op.cit.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven - Verplichte inenting tegen poliomyelitis - Geoorloofde beperking

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 1 Wet 1 sept. 1945

Het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit* is niet van toepassing op de strafvordering.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Fraus omnia corrumpit - Strafvonden - Toepassing op de strafvordering

De bepalingen die de inenting tegen poliomyelitis verplicht stellen, doen enigszins afbreuk aan de beginselen van onschendbaarheid en integriteit van het menselijk lichaam; ze worden alleen aangewend ter bescherming van de gezondheid en staan in verhouding tot hun doel.

GRONDWET - Art. 22 - Artikel 22bis - Recht van het kind op de eerbiediging van zijn fysieke integriteit - Verplichte inenting tegen poliomyelitis

- Art. 22bis Grondwet 1994

- Art. 12 Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten

- Art. 1 Wet 1 sept. 1945

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Verbod op marteling en onmenselijke en vernederende behandeling - Verplichte inenting tegen poliomyelitis

- Art. 22bis Grondwet 1994

Le droit au respect de la vie privée et familiale, prévu par l'article 8, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, n'est pas un droit absolu; même si l'article 8, § 2, de ladite convention appelle une interprétation étroite, il en ressort néanmoins que des restrictions à l'exercice de ce droit peuvent être apportées par l'autorité publique si cette ingérence est prévue par la loi et constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire notamment pour sauvegarder la protection de la santé; ne viole pas le droit consacré par l'article 8, l'arrêt qui, après avoir énoncé que l'obligation de vaccination antipoliomyélitique est instituée par la loi, qu'elle répond de manière proportionnée à un objectif légitime de protection de la santé dans la population et qu'elle ne constitue dès lors pas une immixtion arbitraire dans la vie privée de l'enfant, décide que l'obligation de vaccination antipoliomyélitique constitue une restriction autorisée par le second paragraphe de cette disposition (1). (1) Voir Cass. 1er octobre 1997, op. cit.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée et familiale - Vaccination antipoliomyélitique obligatoire - Restriction autorisée

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945

Le principe général du droit *Fraus omnia corrumpit* n'est pas applicable à l'action publique.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Fraus omnia corrumpit - Matière répressive - Application à l'action publique

Les dispositions qui rendent obligatoire la vaccination antipoliomyélitique ont pour effet de porter une atteinte limitée aux principes d'inviolabilité et d'intégrité du corps humain; elles sont mises en œuvre dans le seul but d'assurer la protection de la santé et proportionnées à leur objectif.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 22 - Article 22bis - Droit de l'enfant au respect de son intégrité physique - Vaccination antipoliomyélitique obligatoire

- Art. 22bis Constitution 1994

- Art. 12 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels

- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Interdiction de la torture et des traitements inhumains ou dégradants - Vaccination antipoliomyélitique obligatoire

- Art. 22bis Constitution 1994

- Art. 12 Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten
- Art. 1 Wet 1 sept. 1945
- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten - Artikel 12 - Recht op de grootst mogelijke mate van lichamelijke en geestelijke gezondheid - Verplichte inenting tegen poliomyelitis
- Art. 22bis Grondwet 1994
- Art. 12 Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten
- Art. 1 Wet 1 sept. 1945
- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 12 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels
- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945
- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950
DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits économiques sociaux et culturels - Article 12 - Droit de jouir du meilleur état de santé physique et mentale - Vaccination antipoliomyélique obligatoire
- Art. 22bis Constitution 1994
- Art. 12 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels
- Art. 1er L. sanitaire du 1er septembre 1945
- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Wanneer geen enkele reden van het arrest de beklagden veroordeelt op grond van gegevens die ze niet hebben kunnen tegenspreken en het hof van beroep geantwoord heeft op de middelen die ze aldaar hebben aangevoerd en dus gedaan heeft wat het had moeten doen als het hun conclusie niet had geweerd die het als laattijdig heeft beschouwd, blijkt niet dat het recht van verdediging van de beklagden daardoor zou zijn belemmerd (1). (1) Jean-François van Drooghenbroeck, "Faire économie de la contradiction?", in Les droits de la défense, o.l.v. Paul Martens, C.U.P., dl. 146, Larcier, p. 18.

Lorsqu'aucun des motifs de l'arrêt ne condamne les prévenus sur la base d'éléments qu'ils n'ont pas pu contredire, et dès lors que la cour d'appel a répondu aux moyens soulevés par eux dans cette instance en réfutant chacune des exceptions invoquées en degré d'appel et qu'elle a ainsi fait ce qu'elle aurait dû faire si elle n'avait pas écarté leurs conclusions jugées tardives, il n'apparaît pas que les droits de la défense des prévenus aient été entravés par cet écartement (1). (1) Jean-François van Drooghenbroeck, «Faire économie de la contradiction? », in Les droits de la défense, sous la direction de Paul Martens, C.U.P., vol. 146, Larcier, p. 18.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beklaagden - Op conclusie - Weren van de als laattijdig beschouwde conclusie - Arrest antwoordt niettemin op de middelen van de beklagden

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Prévenus - Dépôt de conclusions - Ecartement des conclusions jugées tardives - Arrêt répondant malgré tout aux moyens soulevés par les prévenus

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Weren van de als laattijdig beschouwde conclusie - Arrest antwoordt niettemin op de middelen van de beklagden - Recht van verdediging - Beklaagden - Op conclusie

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Ecartement des conclusions jugées tardives - Arrêt répondant malgré tout aux moyens soulevés par les prévenus - Droits de la défense - Prévenus - Dépôt de conclusions

Behoudens indien daarvan misbruik wordt gemaakt, is het recht om op de conclusie van de tegenpartij te antwoorden een noodzakelijke voorwaarde voor de eerlijke behandeling van de zaak; dat recht vloeit voort uit het beginsel dat niemand mag worden veroordeeld of dat niemands vordering mag worden afgewezen op grond van gegevens die de betrokkene niet heeft kunnen tegenspreken.

Sauf l'abus qui en serait fait, le droit de répondre aux conclusions de la partie adverse est une condition nécessaire du procès équitable; ce droit découle du principe voulant que nul ne soit condamné ou débouté de son action sur le fondement d'éléments qu'il n'a pas eu la possibilité de contredire.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Recht om te antwoorden op de conclusie van de tegenpartij
- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Droit de répondre aux conclusions de la partie adverse
- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Artikel 155, §1, van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie, bepaalt dat de gemachtigd ambtenaar voor de correctionele rechtbank één van de in paragraaf 2 bedoelde wijzen van herstel vordert; aangezien zijn vordering wordt ingesteld door de vrijwillige tussenkomst van de gemachtigd ambtenaar, moet ze met redenen zijn omkleed, die de feitenrechter kan beoordelen op grond van de conclusie die de tussenkommende partij op de rechtszitting heeft neergelegd.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Waals Gewest - Gemachtigde ambtenaar - Herstelvordering - Motivering

L'article 155, § 1er, du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme, du patrimoine et de l'énergie dispose que le fonctionnaire délégué poursuit devant le tribunal correctionnel un des modes de réparation visés au paragraphe 2 de cet article; s'effectuant par l'intervention volontaire du fonctionnaire délégué, la demande formulée par celui-ci doit être revêtue d'une motivation qu'il est loisible au juge du fond d'apprécier sur la base des conclusions déposées à l'audience par la partie intervenante.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Région wallonne - Fonctionnaire délégué - Demande de réparation - Motivation

P.13.0714.F

27 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Begrip - Filmen van vrijwillige seks buiten het medeweten van een van de partners

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Begrip - Handeling zonder aanraking die de eerbaarheid kwetst

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Notion - Enregistrement par caméra à l'insu d'un des partenaires d'une relation sexuelle consentie

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Notion - Acte commis sans attouchement blessant la pudeur

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur

Aanranding van de eerbaarheid is een aflopend misdrijf; de bestanddelen van het misdrijf moeten aanwezig zijn op het ogenblik dat de handeling wordt gesteld die aldus kan worden omschreven.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Aflopend misdrijf - Ogenblik waarop de bestanddelen moeten aanwezig zijn

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

L'attentat à la pudeur est une infraction instantanée; les éléments constitutifs de l'infraction doivent exister au moment où est accompli l'acte susceptible de recevoir une telle qualification.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Infraction instantanée - Moment où doivent exister les éléments constitutifs

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

Het filmen van vrijwillige seks, door de ene partner zonder medeweten van de andere, is geen aanranding van de eerbaarheid van laatstgenoemde, in de zin van artikel 373, eerste lid, van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid - Begrip - Filmen van vrijwillige seks buiten het medeweten van een van de partners

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

L'enregistrement par caméra des images d'une relation sexuelle consentie, réalisé par un des partenaires à l'insu de l'autre, ne constitue pas un attentat à la pudeur de ce dernier, au sens de l'article 373, alinéa 1er, du Code pénal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Notion - Enregistrement par caméra à l'insu d'un des partenaires d'une relation sexuelle consentie

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

Het wanbedrijf aanranding van de eerbaarheid, dat in artikel 373, eerste lid, van het Strafwetboek is bepaald, veronderstelt een aantasting onder dwang van de seksuele integriteit van een persoon of met diens hulp, zonder dat noodzakelijkerwijs fysiek contact met die persoon is vereist; ook wanneer het misdrijf zonder fysiek contact wordt gepleegd, vereist dit dat de eerbaarheid van het slachtoffer werd gekwetst door de handeling of het feit waaraan het zich niet heeft kunnen onttrekken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

*AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -
Aanranding van de eerbaarheid
- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek*

Om te bepalen of een handeling die zonder aanraking is gesteld de eerbaarheid kwetst, kan niet met de bewering worden volstaan dat die handeling de persoon heeft verrast op wie ze is gepleegd of dat ze buiten diens weten is gepleegd; in dat geval wordt daarenboven vereist dat het lichaam van het slachtoffer tegen zijn wil is betrokken bij een handeling die, op het ogenblik dat ze wordt gesteld, de gegeneerdheid opwekt wegens zaken die in strijd zijn met het algemene beeld van de goede zeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ...

*AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -
Aanranding van de eerbaarheid - Begrip - Handeling zonder
aanraking die de eerbaarheid kwetst
- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek*

Le délit d'attentat à la pudeur, prévu à l'article 373, alinéa 1er, du Code pénal, suppose une atteinte contraignante à l'intégrité sexuelle, qui se réalise sur une personne ou à l'aide de celle-ci, sans exiger nécessairement un contact physique avec elle; même perpétrée sans contact physique, l'infraction requiert que la pudeur de la victime ait été blessée par l'acte ou le fait auquel elle n'a pas eu la possibilité de se soustraire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

*ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur
- Art. 372, 373 et 374 Code pénal*

Pour déterminer si un acte commis sans attouchement blesse la pudeur, il ne suffit pas d'affirmer qu'il a surpris la personne qui en a été l'objet ou qu'il a été accompli à son insu; encore faut-il, en pareil cas, que le corps de la victime ait été impliqué contre son gré dans un acte inspirant, au moment où il est réalisé, la gêne que font éprouver les choses contraires à la perception commune de la décence (1). (1) Voir les concl. du M.P.

*ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur - Notion -
Acte commis sans attouchement blessant la pudeur
- Art. 372, 373 et 374 Code pénal*

P.13.0725.F

16 oktober 2013

AC nr. ...

De bewoordingen van artikel 3, §3, van de wet van 22 december 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek, dat de aanwezigheid verbiedt in gesloten plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn van elk element dat tot roken kan aanzetten of laat uitschijnen dat roken toegestaan is, zijn algemeen gesteld zodat de rechter kan beslissen dat de uitbater, door zijn klanten toe te staan hun pakjes sigaretten op de speeltafels te leggen, het voornoemde verbod heeft overtreden aangezien die zaken reeds door hun aard de mogelijkheid tot gebruik ervan suggereren; dat verbod is niet beperkt tot de zaken die de uitbater toebehoren of die hij zijn klanten ter beschikking stelt; het strekt zich uit tot elk voorwerp, ongeacht de herkomst, dat de aanzettende of uitschijnende uitwerking heeft die de wet wil voorkomen.

*MISDRIJF - Allerlei - Rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor
het publiek - Verbod op de aanwezigheid van elke element dat laat
uitschijnen dat roken is toegestaan
- Art. 3, § 3 Wet 22 dec. 2009*

Au vu de la généralité des termes de l'article 3, § 3, de la loi du 22 décembre 2009 instaurant une réglementation générale relative à l'interdiction de fumer dans les lieux fermés accessibles au public qui prohibe la présence, dans les lieux fermés accessibles au public, de tout élément qui porte à croire que fumer est autorisé, le juge peut décider qu'en laissant ses clients déposer leurs paquets de cigarettes sur les tables de jeu, l'exploitant a enfreint la prohibition susvisée, la nature même de ces objets suggérant la possibilité de leur emploi; cette interdiction n'est pas limitée aux objets appartenant à l'exploitant ou mis par lui à la disposition de ses clients et elle s'étend à tout objet, quelle qu'en soit l'origine, ayant l'effet incitatif ou suggestif que la loi entend prévenir.

*INFRACTION - Divers - Interdiction de fumer dans les lieux fermés
accessibles au public - Interdiction de la présence de tout élément
qui porte à croire que fumer est autorisé
- Art. 3, § 3 L. du 22 décembre 2009*

Aangezien artikel 7 van de wet van 22 december 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek, bepaalt dat de uitbater en de klant, ieder voor zich, verantwoordelijk zijn voor de naleving van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, en omdat artikel 3 van de wet niet alleen bepaalt dat de bedoelde plaatsen uitgerust moeten zijn met rookverbodstekens maar ook dat het er verboden is te roken, dat die plaatsen rookvrij dienen te zijn en er geen enkel element mag worden aangetroffen dat laat uitschijnen dat roken toegestaan is, maken het aanbrengen van de verbodstekens en het verspreiden van een bericht met de vermelding dat in de zaak niet wordt gerookt, niet de enige verplichtingen van de uitbater uit, die door de wet niet alleen met de aankondiging maar ook met de toepassing van het rookverbod is belast.

MISDRUIF - Allerlei - Rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek - Verantwoordelijkheid van de uitbater
- Artt. 3 en 7 Wet 22 dec. 2009

Dès lors que l'article 7 de la loi du 22 décembre 2009 instaurant une réglementation générale relative à l'interdiction de fumer dans les lieux fermés accessibles au public, prévoit que l'exploitant et le client sont, chacun en ce qui le concerne, responsables du respect des dispositions de la loi et de ses arrêtés d'exécution et que l'article 3 de la loi ne dispose pas seulement que les lieux visés doivent être équipés de signaux d'interdiction de fumer, mais également qu'il est interdit d'y fumer, qu'ils doivent être exempts de fumée et qu'on ne peut y trouver aucun élément portant à croire que fumer est autorisé, l'apposition des signaux d'interdiction et la distribution d'un document mentionnant qu'on ne fume pas dans l'établissement, n'épuisent pas les obligations de l'exploitant, lequel se voit chargé par la loi de veiller non seulement à ce que l'interdiction de fumer soit annoncée mais également à ce qu'elle soit appliquée.

INFRACTION - Divers - Interdiction de fumer dans les lieux fermés accessibles au public - Responsabilité de l'exploitant
- Art. 3 et 7 L. du 22 décembre 2009

P.13.0727.F

23 oktober 2013

AC nr. ...

Uit de regel volgens welke de overheid aan een van haar personeelsleden, wiens afwezigheid te wijten is aan de fout van een derde, diens activiteitswedde betaalt als voorschot op de door de derde verschuldigde vergoeding, kan worden afgeleid dat de last van die uitgaven niet definitief voor rekening van de overheid komt; het eigen verhaalsrecht van de tewerkstellende overheid is onvermijdelijk op een andere schade gericht dan die welke de getroffene van het ongeval rechtstreeks heeft geleden (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Rijkspersoneelslid - Slachtoffer - Ongeval veroorzaakt door een derde - Tijdelijke arbeidsongeschiktheid - Overheid - Werkgever - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Doorbetaling van de wedde en de daarop verschuldigde bijdragen - Voorschot - Indeplaatsstelling - Draagwijdte van de wet of van het reglement
- Art. 17 KB 1 juni 1964
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

De la règle en vertu de laquelle les pouvoirs publics versent à un de leurs agents dont l'absence est due à la faute d'un tiers, son traitement d'activité à titre d'avance sur l'indemnité due par le tiers, il peut se déduire que la charge de ces dépenses n'incombe pas définitivement aux pouvoirs publics; le recours propre de l'employeur public a nécessairement pour objet un dommage distinct de celui subi directement par la victime de l'accident (1). (1) Voir Cass., 19 février 2001, RG C.99.0014.N, Pas., 2001, n° 97.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Agent de l'Etat - Victime - Accident causé par un tiers - Incapacité temporaire de travail - Pouvoirs publics - Employeur - Obligations légales ou réglementaires - Paiement de la rémunération et des cotisations - Avance - Subrogation - Portée de la loi ou du règlement
- Art. 17 A.R. du 1er juin 1964
- Art. 1382 et 1383 Code civil

De specifieke schade van de tewerkstellende overheid is het brutoloon dat zij heeft moeten doorbetalen aan haar personeelslid dat het slachtoffer is van een ongeval dat aan de fout van een derde is te wijten; die schade kan worden bepaald door de beslissing van de administratieve gezondheidsdienst, die bindend is voor de werkgever, waaruit blijkt dat de getroffene geen toestemming werd verleend om gedurende een bepaalde periode het werk te hervatten, ongeacht de eventueel afnemende graad van arbeidsongeschiktheid in de loop van die periode (1). (1) Zie Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361 en Cass. 18 nov. 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met concl. adv.-gen. Werquin. Het openbaar ministerie heeft te dezen geconcludeerd dat het eerste onderdeel gegrond was omdat de twee bestreden vonnissen zich voor de raming van de schade van de verweerster alleen baseerden op de verslagen van de Administratieve gezondheidsdienst en oordeelden dat het Waalse Gewest rekening diende te houden met die verslagen en dat de afnemende graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid die de gerechtsdeskundige in aanmerking heeft genomen, haar niet konden worden tegengeworpen, daar waar het verslag van de Administratieve gezondheidsdienst zowel de derde aansprakelijke als de tewerkstellende overheid kon worden tegengeworpen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Overheid - Personeelslid - Slachtoffer - Ongeval veroorzaakt door een derde - Werkgever - Doorbetaling zonder tegenprestatie - Omvang van de schade - Bewijs - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2bis, 3bis en 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector
- Artt. 7, 8, 9 en 32bis KB 24 jan. 1969

De overheid, die ten gevolge van de fout van een derde de arbeidsprestaties van een van haar personeelsleden moet missen en die, overeenkomstig haar wettelijke of reglementaire verplichtingen dat personeelslid de bezoldiging moet blijven doorbetalen die met de verloren prestaties overeenstemt, lijdt schade die op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek kan worden vergoed, tenzij uit de wet, het reglement of de overeenkomst blijkt dat de uitgave definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe verbindt of die ze moet verrichten (1). (1) Zie Cass. 16 jan. 2006, AR C.04.0252.F, AC 2004, nr. 35.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Publiekrechtelijke rechtspersoon - Werkgever - Slachtoffer - Fout van een derde - Uitgaven - Arbeidsprestaties

Le dommage spécifique subi par l'employeur public consiste dans la rémunération brute dont il a été contraint de poursuivre le paiement au profit de son agent, victime d'un accident dû à la faute d'un tiers; ce dommage peut être défini par la décision du service de santé administratif, qui s'impose à l'employeur, et d'où il suit que la victime n'a pas été autorisée à reprendre le travail pendant une période déterminée, quel que soit le taux, éventuellement dégressif, de l'incapacité subie durant cette période (1). (1) Voir Cass., 30 mai 2011, RG C.09.0499.N, Pas., 2011, n° 361, et Cass., 18 novembre 2011, RG C.09.0521.F, Pas., 2011, n° 625, avec concl. de M. Werquin, avocat général. Dans le cas d'espèce, le ministère a conclu qu'en sa première branche, le moyen était fondé parce que, pour évaluer le dommage subi par la défenderesse, les deux jugements attaqués se fondaient exclusivement sur les rapports du Service de santé administratif, en considérant que la Région wallonne était tenue par ces rapports et que les taux dégressifs d'incapacité temporaire retenus par l'expert judiciaire ne lui étaient pas opposables, tandis que le rapport du Service de santé administratif était opposable tant au tiers responsable qu'à l'employeur public.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Pouvoirs publics - Agent - Victime - Accident causé par un tiers - Employeur - Paiement sans contrepartie - Étendue du dommage - Preuve - Service de santé administratif - Décisions

- Art. 1382 et 1383 Code civil
- Art. 2bis, 3bis et 19 L. du 3 juillet 1967 sur (la prévention ou) la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public
- Art. 7, 8, 9 et 32bis A.R. du 24 janvier 1969

Les pouvoirs publics qui, à la suite de la faute d'un tiers, sont privés des prestations de travail d'un de leurs agents et qui, en vertu de leurs obligations légales ou réglementaires, doivent continuer à payer à cet agent la rémunération correspondant aux prestations perdues, subissent un dommage dont la réparation peut être sollicitée sur la base de l'article 1382 du Code civil, sauf lorsqu'il résulte de la loi, du règlement ou du contrat que la dépense à intervenir doit rester définitivement à charge de celui qui s'y est obligé ou doit l'exécuter (1). (1) Voir Cass., 16 janvier 2006, RG C.04.0252.F, Pas., 2004, n° 35.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Personne de droit public - Employeur - Victime - Faute d'un tiers - Dépenses - Prestations - Obligations légales, réglementaires ou

P.13.0739.N

5 november 2013

AC nr. ...

Het arrest dat, ingevolge het enkele hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het verstekvonnis dat de beklaagde schuldig verklaart aan bepaalde telasteleggingen en vrijspreekt voor andere telasteleggingen, zonder dat door het openbaar ministerie ook hoger beroep werd aangetekend tegen het verzetvonnis dat de beklaagde voor dezelfde telasteleggingen schuldig verklaarde en straf oplegde zonder recht te doen over de andere telasteleggingen waarvoor de beklaagde in het verstekvonnis werd vrijgesproken, de beklaagde veroordeelt voor telasteleggingen waarvoor hij door het verstekvonnis werd vrijgesproken, verzwart de door deze vonnissen opgelegde straf niet, maar legt een straf op voor andere telasteleggingen (1). (1) Zie: Cass. 6 okt. 1993, AR P.93.437.F, AC 1993, nr. 397; Cass. 3 sept. 2003, AR P.03.515 F, AC 2003, nr. 411.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Verstekvonnis - Veroordeling voor bepaalde telasteleggingen en vrijpraak voor andere - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzet van de beklaagde - Verzetvonnis - Bevestiging van het verstekvonnis - Geen hoger beroep van het openbaar ministerie - Beslissing in hoger beroep - Bijkomende veroordeling voor telasteleggingen waarvoor hij eerder vrijgesproken was - Zwaardere straf - Wettigheid

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Algemeen - Verstekvonnis - Veroordeling voor bepaalde telasteleggingen en vrijpraak voor andere - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzet van de beklaagde - Verzetvonnis - Bevestiging van het verstekvonnis - Geen hoger beroep van het openbaar ministerie - Beslissing in hoger beroep - Bijkomende veroordeling voor telasteleggingen waarvoor hij eerder vrijgesproken was - Zwaardere straf - Wettigheid

Uit artikel 187, zesde lid, eerste zin, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat ten gevolge van het verzet de veroordeling voor niet bestaande wordt gehouden, volgt niet dat het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een verstekvonnis in zoverre dit een beklaagde vrijspreekt voor een telastelegging, zonder voorwerp wordt door het ontvankelijk verklaren van het verzet van die beklaagde tegen hetzelfde vonnis waarbij de beklaagde werd veroordeeld voor een andere telastelegging (1). (1) Zie: Cass. 11 dec. 2002, AR P.02.818 F, AC 2002, nr. 665; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1837 N, AC 2010, nr. 187.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Verstekvonnis - Hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de vrijpraak voor een telastelegging - Verzet van de beklaagde tegen de veroordeling

L'arrêt qui, par suite du seul appel du ministère public dirigé contre le jugement rendu par défaut déclarant le prévenu coupable du chef de certaines préventions et qui l'acquitte du chef d'autres préventions, sans que le ministère public forme également appel contre le jugement rendu sur opposition déclarant le prévenu coupable du chef des mêmes préventions et infligeant une peine sans se prononcer sur les autres préventions du chef desquelles le prévenu a été acquitté par le jugement rendu par défaut, condamne ce dernier du chef des préventions pour lesquelles il a été acquitté par le jugement rendu par défaut, n'aggrave pas la peine infligée par ces jugements mais inflige une peine du chef d'autres préventions (1). (1) Voir Cass., 6 octobre 1993, RG P.93.437.F, Pas., 1993, n° 397; Cass., 3 septembre 2003, RG P.03.515.F, Pas., 2003, n° 411.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Effets - Jugement rendu par défaut - Condamnation du chef de certaines préventions et acquittement du chef d'autres préventions - Appel du ministère public - Opposition du prévenu - Jugement sur cette opposition - Confirmation du jugement rendu par défaut - Pas d'appel du ministère public - Décision en degré d'appel - Condamnation complémentaire du chef des préventions pour lesquelles il avait été acquitté antérieurement - Peine plus forte - Légalité

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Généralités - Jugement rendu par défaut - Condamnation du chef de certaines préventions et acquittement du chef d'autres préventions - Appel du ministère public - Opposition du prévenu - Jugement sur cette opposition - Confirmation du jugement rendu par défaut - Pas d'appel du ministère public - Décision rendue en degré d'appel - Condamnation complémentaire du chef des préventions pour lesquelles il avait été acquitté antérieurement - Peine plus forte - Légalité

Il ne résulte pas de l'article 187, alinéa 6, première phrase du Code d'instruction criminelle, qui dispose que la condamnation sera comme non avenue par suite de l'opposition, que l'appel dirigé par le ministère public contre un jugement rendu par défaut dans la mesure où il acquitte un prévenu du chef d'une prévention, devient sans objet dès lors que l'opposition formée par ce prévenu contre ce même jugement le condamnant du chef d'une autre prévention est déclarée recevable (1). (1) Voir Cass., 11 décembre 2002, RG P.02.818.F, Pas., 2002, n° 665; Cass., 16 mars 2010, RG P.09.1837.N, Pas., 2010, n° 187.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Effets - Jugement rendu par défaut - Appel dirigé par le ministère public contre l'acquittement du chef d'une prévention - Opposition dirigée par le prévenu contre la

voor andere telasteleggingen - Ontvankelijk verklaard verzet van de beklagde

- Art. 187, zesde lid, eerste zin Wetboek van Strafvordering
OPENBAAR MINISTERIE - Strafzaken - Strafvordering -
Verstekvonnis - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzet
van de beklagde tegen de veroordeling voor andere
telasteleggingen - Ontvankelijk verklaard verzet van de beklagde

- Art. 187, zesde lid, eerste zin Wetboek van Strafvordering
VERZET - Strafzaken - Strafvordering - Verstekvonnis - Hoger beroep
van het openbaar ministerie tegen de vrijspraak voor een
telastelegging - Verzet van de beklagde tegen de veroordeling voor
andere telasteleggingen - Ontvankelijk verklaard verzet van de
beklage

- Art. 187, zesde lid, eerste zin Wetboek van Strafvordering

condamnation du chef d'autres préventions - Opposition du prévenu
déclarée recevable

- Art. 187, al. 6, première phrase Code d'Instruction criminelle
MINISTERE PUBLIC - Matière répressive - Action publique - Jugement
rendu par défaut - Appel du ministère public - Opposition dirigée par
le prévenu contre la condamnation du chef d'autres préventions -
Opposition du prévenu déclarée recevable

- Art. 187, al. 6, première phrase Code d'Instruction criminelle
OPPOSITION - Matière répressive - Action publique - Jugement
rendu par défaut - Appel dirigé par le ministère public contre
l'acquiescement du chef d'une prévention - Opposition dirigée par le
prévenu contre la condamnation du chef d'autres préventions -
Opposition du prévenu déclarée recevable

- Art. 187, al. 6, première phrase Code d'Instruction criminelle

P.13.0740.F

30 april 2013

AC nr. ...

Artikel 5.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, heeft betrekking op de arrestatie en niet op de later gewezen beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, AC 2005, nr. 182.

*EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging - Artikel 5.2
E.V.R.M. - Toepasselijkheid*

*RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 -
Art. 5.2 - Toepassingsgebied - Europees aanhoudingsbevel*

Het feit dat de beschrijving van de feiten de aanwijzingen of de bewijzen van schuld betreffende de misdrijven waarvoor de gezochte persoon wordt vervolgd niet preciseert, belet de rechter niet om wettig uitspraak te doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel en heeft dus geen schending van artikel 5.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden tot gevolg.

*EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Inhoud - Beschrijving van de
feiten - Misdrijven waarvoor de gezochte persoon wordt vervolgd -
Niet-gepreciseerde aanwijzingen of bewijzen van schuld*

Het toezicht op de omschrijving, waarmee de rechter krachtens artikel 16, §1, 3° van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is belast, houdt geen nazicht in van de aanwijzingen van schuld en staat de rechterlijke autoriteit van de aangezochte staat niet toe de tenuitvoerlegging van het bevel afhankelijk te stellen van het bestaan van feitelijke en persoonlijke gegevens die de daarin vermelde telastleggingen staven (1). (1) Zie Cass. 6 april 2011, AR P.11.0585.F, AC 2011, nr. 250, met concl. adv.-gen. GENICOT in Pas. 2011.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel -

L'article 5.2 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, concerne l'arrestation et non la décision rendue ultérieurement sur l'exécution du mandat d'arrêt européen (1). (1) Voir: Cass., 23 mars 2005, RG P.05.0332.F, Pas., 2005, n° 182.

*MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution - Conv. D.H., article 5, §
2 - Applicabilité*

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.2 -
Champ d'application - Mandat d'arrêt européen*

La circonstance que la description des faits ne précise pas les indices ou les preuves de culpabilité relatifs aux infractions pour lesquelles la personne recherchée est poursuivie, ne prive pas le juge du pouvoir de statuer légalement sur l'exécution d'un tel mandat et n'entache dès lors pas sa décision d'une violation de l'article 5.2. de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

*MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Contenu - Description des faits -
Infractions pour lesquelles la personne recherchée est poursuivie -
Indices ou preuves de culpabilité non-précisés*

Le contrôle de la qualification qui incombe au juge en vertu de l'article 16, § 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, n'implique pas la vérification des indices de culpabilité et ne permet pas à l'autorité judiciaire de l'Etat requis de subordonner l'exécution du mandat à l'existence d'éléments concrets et individuels justifiant les inculpations qui y figurent (1). (1) Voir: Cass., 6 avril 2011, RG P.11.0585.F, Pas., 2011, n° 250 avec les conclusions de l'avocat général GENICOT.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Mandat

Buitenlands bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in België - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Vrijstelling van toezicht - Lijst van misdrijven - Toezicht op de omschrijving

- Artt. 5, § 2, en 16, § 1, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Buitenlands bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in België - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Vrijstelling van toezicht - Lijst van misdrijven - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de omschrijving

- Artt. 5, § 2, en 16, § 1, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

De artikelen 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 149 van de Grondwet zijn niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, AC 2004, nr. 287.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerechten - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoeksgerechten - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepassing

d'arrêt étranger - Procédure d'exécution en Belgique - Conditions - Double incrimination - Dispense du contrôle - Liste d'infractions - Contrôle de la qualification

- Art. 5, § 2, et 16, § 1er, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Mandat d'arrêt étranger - Procédure d'exécution en Belgique - Conditions - Double incrimination - Dispense de contrôle - Liste d'infractions - Juridictions d'instruction - Contrôle de la qualification

- Art. 5, § 2, et 16, § 1er, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Les articles 6 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 149 de la Constitution ne sont pas applicables aux juridictions d'instruction statuant sur l'exécution d'un mandat d'arrêt européen (1). (1) Voir: Cass., 26 mai 2004, RG P.04.0779.F, Pas., 2004, n° 287.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Juridictions d'instruction - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Juridictions d'instruction - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Application

P.13.0760.N

17 september 2013

AC nr. ...

Het specialiteitsbeginsel in artikel 37, §1, Wet Europees Aanhoudingsbevel verhindert niet dat de overgeleverde ingevolge de uitvoering van een eerder opgelegde interneringsmaatregel opnieuw opgenomen wordt in een psychiatrische afdeling om reden dat uit het feit waarvoor hij wordt overgeleverd, blijkt dat de opgelegde voorwaarden van een invrijheidstelling op proef niet worden nageleefd.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Wet Europees Aanhoudingsbevel - Artikel 37, §1 - Specialiteitsbeginsel - Uitvoering van een eerder opgelegde interneringsmaatregel - Redenen

- Art. 37, § 1 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Wet Europees Aanhoudingsbevel - Artikel 37, §1 - Specialiteitsbeginsel - Uitvoering van een eerder opgelegde interneringsmaatregel - Redenen

- Art. 37, § 1 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Le principe de la spécialité prévu à l'article 37, § 1er, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen n'empêche pas que la personne faisant l'objet de la remise soit à nouveau admise en aile psychiatrique en exécution d'une mesure d'internement préalablement ordonnée, au motif qu'il ressort du fait ayant justifié sa remise que les conditions de mise en liberté à l'essai imposées n'ont pas été observées.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen - Article 37, § 1er - Principe de la spécialité - Exécution d'une mesure d'internement préalablement ordonnée - Motifs

- Art. 37, § 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen - Article 37, § 1er - Principe de la spécialité - Exécution d'une mesure d'internement préalablement ordonnée - Motifs

- Art. 37, § 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.13.0772.F

9 oktober 2013

AC nr. ...

De rechter die de overschrijding van de redelijke termijn vaststelt kan met name een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf; die verlaging heeft betrekking op de straf en niet op de strafuitvoering.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafvervolgning - Duur - Overschrijding van de redelijke termijn - Veroordeling - Straf lager dan de wettelijke minimumstraf

- Art. 21ter Wetboek van Strafvordering
- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le juge qui constate le dépassement du délai raisonnable peut notamment prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi; cette réduction concerne la peine et non son exécution.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Poursuites pénales - Durée - Dépassement du délai raisonnable - Condamnation - Peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi

- Art. 21ter Code d'Instruction criminelle
- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.13.0780.N

11 juni 2013

AC nr. ...

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Overlevering van een minderjarige van zestien jaar of ouder

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging

Nu het Hof over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel met de vereiste spoed dient uitspraak te doen teneinde de berechting van de zaak door de rechterlijke autoriteit van de uitvaardigende Staat toe te staan binnen een redelijke termijn is het stellen van een prejudiciële vraag met dit vereiste onverenigbaar (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging

Uit artikel 4.3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel en artikel 57bis, §1, tweede zin, Jeugdbeschermingswet volgt, eensdeels dat de overlevering van de persoon die op het tijdstip van het feit zestien jaar of ouder was voor feiten gekwalificeerd als poging tot doodslag, niet afhankelijk is van een beslissing tot uithandengeving, anderdeels dat deze persoon strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld in de zin van artikel 4.3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Overlevering van een minderjarige van zestien jaar of ouder

Conclusions de l'avocat général suppléant De Swaef.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Remise d'un mineur de seize ans ou plus

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Mandat d'arrêt européen - Exequatur

Dès lors que la Cour est appelée à statuer en urgence sur l'exequatur du mandat d'arrêt européen afin de permettre aux autorités judiciaires de l'État d'émission de se prononcer en la cause dans un délai raisonnable, poser une question préjudicielle est incompatible avec cette condition d'urgence (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Mandat d'arrêt européen - Exequatur

Il résulte des articles 4.3° de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et 57bis, § 1er, phrase 2, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, d'une part, que la remise, en raison de faits qualifiés de tentative de meurtre, de la personne âgée de seize ans ou plus au moment des faits, n'est pas subordonnée à une décision de dessaisissement, d'autre part, que cette personne peut être tenue pénalement responsable au sens de l'article 4.3° de la loi du 19 décembre 2003 (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Remise d'un mineur de seize ans ou plus

P.13.0783.F

8 mei 2013

AC nr. ...

Wanneer de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis steunt op omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van een in verdenking gestelde, verliezen die omstandigheden dat karakter niet om de enkele reden dat zij ook zouden kunnen gelden voor andere samen met hem aangehouden in verdenking gestelden (1). (1) Cass. 22 jan. 1991, AR 5257, AC 1990-1991, nr. 269.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Feitelijke en geïndividualiseerd onderzoek - Omstandigheden die de handhaving van de hechtenis verantwoorden - Omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de in verdenking gestelde

Lorsque la décision de maintien de la détention préventive s'appuie sur des éléments de fait et de personnalité propres à un inculpé, ces éléments ne perdent pas ce caractère pour la seule raison qu'ils pourraient s'appliquer également à d'autres inculpés arrêtés en même temps que lui (1). (1) Cass., 22 janvier 1991, RG 5257, Pas., 1991, n° 269.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Examen concret et individualisé - Circonstances justifiant le maintien de la détention - Éléments de fait et de personnalité propres à l'inculpé

P.13.0788.F

19 juni 2013

AC nr. ...

De straf is naar recht met redenen omkleed wanneer de beslissing nauwkeurig, zij het beknopt, de redenen vermeldt waarom dergelijke straf wordt uitgesproken alsook de redenen die de strafmaat rechtvaardigen, zonder dat de bodemrechter daarnaast nog moet vermelden waarom hij de redenen afwijst waardoor hij de zaak eventueel anders zou hebben beoordeeld.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Straf - Motivering

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Algemeen - Motivering

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

De strafmaat hangt niet alleen af van het aantal telastleggingen die als vaststaand worden beschouwd, zodat de vrijspraak die voor één daarvan in hoger beroep is beslist, niet noodzakelijk in de weg staat aan de handhaving en zelfs de verzwaring van de straf die de eerste rechter heeft gesteld op het geheel van de misdrijven die hij bewezen had verklaard.

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Algemeen - Straf opgelegd in eerste aanleg voor verschillende misdrijven - Hoger beroep - Vrijspraak voor één en veroordeling voor de overige telastleggingen - Strafmaat

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei - Straf opgelegd in eerste aanleg voor verschillende misdrijven - Hoger beroep - Vrijspraak voor één en veroordeling voor de overige telastleggingen - Strafmaat

La peine est motivée aux yeux de la loi lorsque la décision révèle, de manière succincte mais précise, les raisons du choix et du degré de la sanction, sans que le juge du fond ne doive indiquer en outre pourquoi il écarte les motifs qui auraient pu le conduire à une appréciation différente.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Peine - Motivation

- Art. 195 Code d'Instruction criminelle

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Généralités - Motivation

- Art. 195 Code d'Instruction criminelle

Le taux de la peine ne dépend pas uniquement du nombre de préventions jugées constantes, de sorte que l'acquiescement décidé pour l'une d'elles en degré d'appel ne fait pas nécessairement obstacle au maintien voire à l'aggravation de la peine attachée par le premier juge à l'ensemble des infractions que lui-même avait déclaré établies.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Généralités - Peine infligée en première instance pour plusieurs infractions - Appel - Acquiescement pour l'une des préventions et condamnation pour les autres - Taux de la peine

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Divers - Peine infligée en première instance pour plusieurs infractions - Appel - Acquiescement du prévenu pour l'une des préventions et condamnation pour les autres - Taux de la peine

P.13.0799.N

21 mei 2013

AC nr. ...

In strafzaken oordeelt de rechter onaantastbaar in feite of tijdens het beraad overgelegde stukken nuttig zijn voor zijn oordeelsvorming en of hiertoe het debat moet worden heropend; dit oordeel betreft niet het beraad en vereist geen tegenspraak voor zover de rechter niet in tegenspraak voorziet, wanneer dit wél het geval is, moeten alle partijen daarbij worden betrokken en worden ingelicht van de dag waarop het incident zal worden behandeld.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Tijdens het beraad overlegde stukken - Heropening van het debat - Oordeel - Voorwerp - Geen tegenspraak - Voorwaarde - Tegenspraak

En matière répressive, le juge apprécie souverainement en fait si les pièces déposées au cours du délibéré sont utiles à sa prise de décision et s'il y a lieu d'ordonner la réouverture des débats; cette décision ne concerne pas le délibéré et ne requiert pas un débat contradictoire dans la mesure où le juge ne le prévoit pas; si toutefois c'est le cas, toutes les parties doivent être impliquées et informées du jour où l'incident sera instruit.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Pièces déposées au cours du délibéré - Réouverture des débats - Décision - Objet - Pas de contradiction - Condition - Contradiction

P.13.0803.N

8 oktober 2013

AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 430, §2, a), Programmawet 2004 volgt dat reservoirs die niet door de fabrikant zelf in het voertuig zijn aangebracht geen normale reservoirs zijn in de zin van de artikelen 430, §2, a) en 438, derde lid, Programmawet 2004.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Rijden op rode mazout - Gebruik van een niet normaal reservoir

Il résulte de l'article 430, § 2, a) de la loi-programme du 27 décembre 2004 que les réservoirs qui n'ont pas été fixés par le constructeur lui-même sur le véhicule ne sont pas des réservoirs normaux au sens des articles 430, § 2, a) et 438, alinéa 3, de la loi-programme du 27 décembre 2004.

DOUANES ET ACCISES - Circuler au moyen de mazout rouge - Utilisation d'un réservoir qui n'est pas normal

P.13.0816.F

9 oktober 2013

AC nr. ...

In strafzaken is het vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen een beslissing alvorens recht te doen en bijgevolg heeft het geen gezag van gewijsde (1). (1) Zie Cass. 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC 2000, nr. 249.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen - Beslissing alvorens recht te doen - Gezag van gewijsde

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Beslissing alvorens recht te doen - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen

En matière répressive, le jugement ordonnant une expertise est une décision d'avant dire droit qui n'a dès lors pas autorité de chose jugée (1). (1) Voir Cass., 12 avril 2000, RG P.00.0136.F, Pas., 2000, n° 249.

EXPERTISE - Matière répressive - Jugement ordonnant une expertise - Décision d'avant dire droit - Autorité de chose jugée

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Décision avant dire droit - Jugement ordonnant une expertise

Wanneer de rechter in de huidige stand van het dossier uitspraak doet over de zaak, niettegenstaande de gedeeltelijke niet-uitvoering van het door hem bevolen deskundigenonderzoek, wijzigt hij de beslissing waarbij die maatregel is bevolen niet; hij dient bijgevolg niet te antwoorden op een conclusie waarin aan zijn beslissing alvorens recht te doen gezag wordt verleend dat die beslissing niet heeft of op een conclusie die op de bewering steunt dat hij, door aan het verzuim van de deskundige voorbij te gaan, het vonnis zou wijzigen waarbij laatstgenoemde werd aangewezen.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek gedeeltelijk niet uitgevoerd - Vonnis doet in de huidige stand van het dossier uitspraak over de zaak

Lorsqu'il statue en l'état nonobstant l'inexécution partielle de la mesure d'expertise qu'il avait ordonnée, le juge ne réforme pas la décision portant celle-ci; il n'a dès lors pas à répondre à des conclusions attribuant à sa décision d'avant dire droit une autorité qu'elle n'a pas ou reposant sur l'affirmation qu'en passant outre à la carence de l'expert, il réformerait le jugement l'ayant désigné.

EXPERTISE - Matière répressive - Jugement ordonnant une expertise - Décision d'avant dire droit - Inexécution partielle de l'expertise - Jugement statuant en l'état

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vonnis waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek gedeeltelijk niet uitgevoerd - Vonnis doet in de huidige stand van het dossier uitspraak over de zaak

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Jugement ordonnant une expertise - Décision d'avant dire droit - Inexécution partielle de l'expertise - Jugement statuant en l'état

P.13.0832.N

25 juni 2013

AC nr. ...

Wanneer de geïnterneerde, in conclusie neergelegd voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, aanvoert dat hij in niet aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden opgesloten is en verzoekt een plaatsbezoek te willen bevelen teneinde zulks vast te stellen, dan kan de hoge commissie dit verweer slechts afwijzen in zoverre zij de concrete redenen aangeeft waarom zij van oordeel is dat de instelling waar de geïnterneerde verblijft, op dat ogenblik wél aangepast is aan zijn geestestoestand en een plaatsbezoek terzake niet nodig is.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verzoek tot plaatsbezoek - Plaatsbezoek strekkende tot vaststelling dat de geïnterneerde opgesloten is in aan zijn geestesziekte niet aangepaste omstandighed - Verwerping - Motivering

Lorsque, dans des conclusions déposées devant la commission supérieure de défense sociale, l'interné invoque qu'il est enfermé dans des conditions qui ne sont pas adaptées à sa maladie mentale et demande qu'une visite des lieux soit ordonnée afin de le constater, la commission supérieure ne peut rejeter cette défense que dans la mesure où elle indique les motifs concrets pour lesquels elle estime que l'institution dans laquelle réside l'interné est, à ce moment, adapté à son état mental et qu'une visite des lieux n'est pas nécessaire en l'espèce.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Interné - Conclusions - Demande de visite des lieux - Visite des lieux tendant à constater que l'interné est enfermé dans des circonstances qui ne sont pas adaptées à sa maladie mentale - Rejet - Motivation

P.13.0834.N

5 november 2013

AC nr. ...

Artikel 13 EVRM vereist niet dat tegen beslissing over een onderzoekshandeling steeds een onmiddellijke rechtsmiddel moet kunnen worden aangewend; het feit dat geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, belet niet dat de eiseres in een later stadium van de strafprocedure wel toegang kan hebben tot de rechter teneinde met betrekking tot het betwiste beslag daadwerkelijk rechtshulp te krijgen en de onmogelijkheid onmiddellijk cassatieberoep in te stellen levert bijgevolg geen schending op van de artikelen 1 en 5 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM en van artikel 13 EVRM.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing over een onderzoekshandeling - Verzoek tot opheffing beslag op onroerend goed - Stilzitten van de procureur-generaal - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Artikel 13 E.V.R.M. - Bestaanbaarheid

- Artt. 1 en 5 Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952,

L'article 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne requiert pas qu'un recours immédiat puisse toujours être utilisé à l'encontre d'un acte d'instruction; le fait que la décision de la chambre des mises en accusation ne peut faire l'objet d'un pourvoi en cassation immédiat n'empêche pas que dans un stade ultérieur de la procédure pénale, la demanderesse puisse accéder au juge afin d'obtenir effectivement une aide juridique relative à la saisie contestée et l'impossibilité de former un pourvoi en cassation immédiat ne constitue, dès lors, pas une violation des articles 1er et 5 du Premier Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et de l'article 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre des mises en accusation - Décision sur un acte d'instruction - Demande de levée d'une saisie d'un bien immobilier - Inaction du procureur général - Appel - Chambre des mises en accusation - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité - Conv. D.H., article 13 - Compatibilité

- Art. 1er et 5 L. du 13 mai 1955 portant approbation de la Conv. D.H., signée à Rome, le 4 novembre 1950 et du Protocole additionnel à cette Convention, signé à Paris, le 20 mars 1952

te Parijs

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikelen 1 en 5 van het Eerste Aanvullend Protocol EVRM - Beslissing over een onderzoekshandeling - Verzoek tot opheffing beslag op onroerend goed - Stilzitten van de procureur-generaal - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Bestaanbaarheid

- Artt. 1 en 5 Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952, te Parijs

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Beslissing over een onderzoekshandeling - Verzoek tot opheffing beslag op onroerend goed - Stilzitten van de procureur-generaal - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Bestaanbaarheid

- Artt. 1 en 5 Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952, te Parijs

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Er bestaat slechts een geschil inzake bevoegdheid als bedoeld in de artikelen 416, tweede lid, en 539 Wetboek van Strafvordering, wanneer de rechter die kennis neemt van de strafvordering zich de bevoegdheid van een andere rechter toe-eigent of zich onbevoegd verklaart, zodat daaruit een conflict van jurisdictie ontstaat die de rechtsgang belemmert en slechts door de regeling van rechtsgebied kan worden beëindigd; de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van een beslissing genomen met toepassing van artikel 28sexies, Wetboek van Strafvordering, is dergelijke beslissing niet (1). (1) Cass. 23 juli 1991, AR 5757, AC 1990-91, nr. 567; Cass. 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, AC 1998, nr. 65; Cass. 18 sept. 2002, AR P.02.0874.F, AC 2002, nr. 459; Cass. 30 mei 2006, AR P.06.0748, AC 2006, nr. 298.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling - Beslissing tot onbevoegdverklaring

- Artt. 28sexies, 416, tweede lid en 539 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling - Beslissing van onbevoegdverklaring - Geschil inzake bevoegdheid

- Artt. 28sexies, 416, tweede lid en 539 Wetboek van Strafvordering

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Articles 1er et 5 du Premier protocole additionnel Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Décision sur un acte d'instruction - Demande de levée d'une saisie d'un bien immobilier - Inaction du procureur général - Appel - Chambre des mises en accusation - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité - Compatibilité

- Art. 1er et 5 L. du 13 mai 1955 portant approbation de la Conv. D.H., signée à Rome, le 4 novembre 1950 et du Protocole additionnel à cette Convention, signé à Paris, le 20 mars 1952

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Décision sur un acte d'instruction - Demande de levée d'une saisie d'un bien immobilier - Inaction du procureur général - Appel - Chambre des mises en accusation - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité - Compatibilité

- Art. 1er et 5 L. du 13 mai 1955 portant approbation de la Conv. D.H., signée à Rome, le 4 novembre 1950 et du Protocole additionnel à cette Convention, signé à Paris, le 20 mars 1952

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Il n'y a de contestation relative à la compétence au sens des articles 416, alinéa 2 et 539 du Code d'instruction criminelle que lorsqu'il est allégué qu'un juge qui connaît de l'action publique s'est arrogé la compétence d'un autre juge ou se déclare incompétent de telle sorte qu'il peut en résulter un conflit de juridiction entravant le cours de la justice auquel seul un règlement de juges peut mettre fin; la décision de la chambre des mises en accusation qui se déclare incompétente pour connaître d'une décision prise en application de l'article 28sexies du Code d'instruction criminelle ne constitue pas une telle décision (1). (1) Cass., 23 juillet 1991, RG 5757, Pas., 1991, n° 567; Cass., 4 février 1998, RG P.98.0017.N, Pas., 1998, n° 65; Cass., 18 septembre 2002, RG P.02.0874.F, Pas., 2002, n° 459; Cass., 30 mai 2006, RG P.06.0784.N, Pas., 2006, n° 298.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 règlement de juges - Juridictions d'instruction - Chambre des mises en accusation - Demande de levée d'un acte d'information - Décision d'incompétence

- Art. 28sexies, 416, al. 2 et 539 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Demande de levée d'un acte d'information - Décision d'incompétence - Contestation relative à la compétence

- Art. 28sexies, 416, al. 2 et 539 Code d'Instruction criminelle

Artikel 31, §3, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet dat bepaalt dat cassatiemiddelen kunnen worden voorgedragen in onder meer een memorie die op de griffie van het Hof van Cassatie moet toekomen, uiterlijk de vijfde dag na de datum van het cassatieberoep, houdt ook in dat de betekeningstukken van het cassatieberoep binnen die termijn moeten worden neergelegd.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Betekening - Neerlegging van de betekeningstukken

L'article 31, § 3, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui dispose que les moyens de cassation peuvent être proposés notamment dans un mémoire qui doit parvenir au greffe de la Cour de cassation au plus tard le cinquième jour après la date du pourvoi, implique aussi que les pièces de la signification du pourvoi doivent être déposées dans ce délai.

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Signification - Dépôt des pièces de la signification

Artikel 644, eerste lid, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de wettelijke termijn om een proceshandeling in strafzaken te verrichten, eindigt op een zaterdag, op een zondag of een andere wettelijke feestdag, hij verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag, is niet van toepassing op de termijn voor de uitspraak, bepaald in artikel 30, §3, Voorlopige Hechteniswet.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Termijn waarbinnen het hof van beroep uitspraak moet doen - Verlenging - Artikel 644, eerste lid, Wetboek van Strafvordering - Toepasselijkheid

L'article 644, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle qui dispose que lorsque, pour faire un acte de procédure en matière répressive, le délai légal expire un samedi, un dimanche ou un autre jour férié, il est prorogé jusqu'au plus prochain jour ouvrable, ne s'applique pas au délai prévu pour le prononcé de la décision visé à l'article 30, § 3 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Délai dans lequel la cour d'appel doit se prononcer - Prorogation - Code d'instruction criminelle, article 644, al. 1er - Applicabilité

Het staat aan de persoon tegen wie het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd of aan zijn raadsman om zich met dat doel tot de procureur des Konings te wenden; de onderzoeksgerechten die moeten oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel zijn niet ertoe gehouden om ingeval de betrokkene alsnog te kennen geeft met de overlevering te willen instemmen zonder zich daartoe tot de procureur des Konings te hebben gericht de rechtspleging te schorsen of uit te stellen.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerecht - Procedure - Instemming - Art. 13 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Il appartient à la personne qui fait l'objet d'un mandat d'arrêt européen ou à son conseil de s'adresser à cet effet au procureur du Roi; les juridictions d'instruction qui doivent se prononcer sur l'exécution du mandat d'arrêt européen ne sont pas tenues de suspendre ou de remettre la procédure si la personne concernée fait savoir qu'elle consent à la remise sans s'être adressée pour autant au procureur du Roi.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution - Juridiction d'instruction - Procédure - Consentement - Art. 13 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Uit artikel 13 Wet Europees Aanhoudingsbevel volgt dat de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd zijn instemming met de overlevering uitsluitend kan betuigen tegenover de procureur des Konings die daarbij handelt zoals voorgeschreven door die bepaling; die regel geldt ook indien de betrokkene tijdens de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten die ingevolge zijn aanvankelijke weigering om in te stemmen met de overlevering geroepen zijn om zich over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel uit te spreken alsnog te kennen geeft met de overlevering te willen instemmen.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging - Procedure - Instemming

- Art. 13 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Il ressort de l'article 13 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen que la personne qui fait l'objet d'un mandat d'arrêt européen ne peut consentir à sa remise que devant le procureur du Roi qui agira de la manière prescrite par cette disposition; cette règle s'applique aussi si la personne concernée fait savoir qu'elle consent à sa remise au cours de la procédure devant les juridictions d'instruction qui sont appelées, ensuite de son refus originaire de consentir à sa remise, à se prononcer sur l'exécution du mandat d'arrêt européen.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution - Procédure - Consentement

- Art. 13 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.13.0889.F

11 september 2013

AC nr. ...

Artikel 443, eerste lid, 3°, van het Wetboek van Strafvordering, stelt de ontvankelijkheid van de aanvraag tot herziening van de criminele en correctionele veroordelingen die kracht van gewijsde hebben, afhankelijk van de voorwaarde van een nieuw feit dat zich heeft voorgedaan sedert de veroordeling of van een omstandigheid waarvan de veroordeelde het bestaan niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het proces, waaruit het bewijs van zijn onschuld blijkt voor het geheel of een gedeelte van de feiten waarvoor hij werd veroordeeld; zijn niet aannemelijk om tot herziening te leiden, zoals bij wet is vereist, de verklaringen die gezamenlijk in naam van de kinderen zijn opgesteld, die minderjarig waren op het ogenblik van de feiten waarvan ze het slachtoffer waren verklaard, en die de onschuld van de veroordeelde bevestigen maar die het geheel aan vermoedens niet tegenspreken die het veroordelend arrest in aanmerking heeft genomen en evenmin aantonen waarom ze hem destijds valselijk zouden hebben beschuldigd (1). (1) Zie Cass. 22 sept. 1999, AR P.99.1089.F, AC 1999, nr. 479.

HERZIENING - Algemeen - Reden - Nieuw feit - Voorwaarde - Intrekking van de beschuldigingen door de slachtoffers

L'article 443, alinéa 1er, 3°, du Code d'instruction criminelle fait dépendre la recevabilité de la demande en révision des condamnations criminelles et correctionnelles passées en force de chose jugée, de l'existence d'un fait nouveau survenu depuis la condamnation ou d'une circonstance que le condamné n'a pas été à même d'établir lors du procès, d'où paraît résulter la preuve de son innocence quant à tout ou partie des faits pour lesquels il a été condamné; ne présentent pas le caractère de vraisemblance requis par la loi pour donner ouverture à révision les déclarations établies collectivement au nom des enfants, mineurs à l'époque des faits dont ils ont été déclarés victimes, attestant de l'innocence du condamné, qui ne contredisent pas le faisceau de présomptions retenues par l'arrêt de condamnation ni ne font apparaître pourquoi, à l'époque, ils auraient faussement accusé ce dernier (1). (1) Voir Cass., 22 septembre 1999, RG P.99.1089.F, Pas., 1999, n° 479.

REVISION - Généralités - Cause - Fait nouveau - Condition - Rétractation des accusations par les victimes

P.13.0892.N

18 juni 2013

AC nr. ...

Uit het feit dat ingevolge een veelvoud aan rechtsplegingen en rechtsmiddelen eensdeels en de noodwendigheden van de dienst anderdeels de voorzitter van de rechtbank zich tot tweemaal toe genoodzaakt ziet een extra raadkamer met een voorzitter die volgens de dienstregeling tot een andere kamer behoort, te laten zetelen, blijkt niet dat er op alle magistraten die deel uitmaken van de rechtbank van eerste aanleg, waarvan de onttrekking van de zaak gevorderd wordt, een gewettigde verdenking rust, noch dat het onmogelijk zou zijn aldaar een raadkamer samen te stellen die de zaak op onafhankelijke en onpartijdige wijze kan berechten.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzoek tot verwijzing wegens gewettigde verdenking - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Veelvoud aan rechtsplegingen en rechtsmiddelen - Noodwendigheden van de dienst - Noodzaak een extra raadkamer met een voorzitter die behoort tot een andere kamer te laten zetelen

- Art. 542 Wetboek van Strafvordering

Il ne ressort pas du fait qu'en raison de la multiplicité des procédures et des voies de recours, d'une part, et des nécessités du service, d'autre part, le président du tribunal s'est vu deux fois obligé de faire siéger une chambre du conseil supplémentaire avec un président relevant, suivant l'ordre de service, d'une autre chambre, qu'une suspicion légitime repose sur l'ensemble des magistrats qui font partie du tribunal de première instance, dont le dessaisissement est demandé, ni qu'il serait impossible de composer une chambre du conseil pouvant connaître de la cause de manière indépendante et impartiale.

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Multiplicité des procédures et des voies de recours - Nécessités du service - Nécessité de faire siéger une chambre du conseil supplémentaire avec un président relevant d'une autre chambre

- Art. 542 Code d'Instruction criminelle

P.13.0893.F

29 mei 2013

AC nr. ...

Ingevolge artikel 15bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, moet de beslissing van de onderzoeksrechter om de vierentwintig uur durende termijn van vrijheidsbeneming te verlengen, de aanwijzingen van schuld en de bijzondere omstandigheden van het voorliggende geval vermelden; de bijzondere omstandigheden die een bevel tot verlenging van de vierentwintig uur durende termijn van vrijheidsbeneming verantwoorden, mogen niet alleen slaan op omstandigheden met betrekking tot de uitoefening van het recht van verdediging waarbij de tussenkomst van een advocaat is vereist.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Bevel tot verlenging - Motivering - Aanwijzingen van schuld - Bijzondere omstandigheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevel tot verlenging - Motivering - Aanwijzingen van schuld - Bijzondere omstandigheden - Advocaat

ADVOCAAT - Recht van verdediging - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevel tot verlenging - Motivering - Aanwijzingen van schuld - Bijzondere omstandigheden

En application de l'article 15bis de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, la décision du juge d'instruction de prolonger le délai de vingt-quatre heures de privation de liberté doit relever les indices de culpabilité et les circonstances particulières de l'espèce; les circonstances particulières justifiant une ordonnance de prolongation du délai de vingt-quatre heures de privation de liberté ne peuvent pas concerner que celles liées à l'exercice des droits de la défense impliquant l'intervention d'un avocat.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Ordonnance de prolongation - Motivation - Indices de culpabilité - Circonstances particulières

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Ordonnance de prolongation - Motivation - Indices de culpabilité - Circonstances particulières - Avocat

AVOCAT - Droits de la défense - Matière répressive - Détention préventive - Ordonnance de prolongation - Motivation - Indices de culpabilité - Circonstances particulières

P.13.0896.N

29 oktober 2013

AC nr. ...

Ongeacht of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin de inverdenkinggestelde betwist dat er voldoende bezwaren bestaan, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan (1). (1) Cass. 16 april 2013, AR P.12.0858.N, AC 2013, nr. 238; zie: Cass. 17 januari 1996, AR P.95.0930.F, AC 1995, nr. 36.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Verwijzing naar de feitenrechter - Onaantastbare vaststelling van het bestaan van bezwaren - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Onaantastbare vaststelling van het bestaan van bezwaren

Uit artikel 6.1 EVRM kan niet worden afgeleid dat het onderzoeksgerecht dat oordeelt dat er in hoofde van een inverdenkinggestelde voldoende bezwaren bestaan om hem te verwijzen naar het vonnisgerecht, deze bezwaren moet preciseren en nader motiveren.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Oordeel dat er voldoende bezwaren bestaan - Motivering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing naar de feitenrechter - Oordeel dat er voldoende bezwaren bestaan - Motivering

Nonobstant le dépôt ou non de conclusions par lesquelles l'inculpé conteste l'existence de charges suffisantes, la juridiction d'instruction motive légalement sa décision de renvoi en constatant souverainement l'existence de ces charges (1). (1) Cass., 16 avril 2013, RG P.12.0858.N, Pas., 2013, n° 238; Voir Cass., 17 janvier 1996, RG P.95.0930.F, Pas., 1995, n° 36.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Renvoi au juge du fond - Constatation souveraine de l'existence de charges - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Renvoi au juge du fond - Constatation souveraine de l'existence de charges

Il ne peut être déduit de l'article 6, § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales que, concluant à l'existence dans le chef d'un inculpé de charges suffisantes pour le renvoyer à la juridiction de jugement, la juridiction d'instruction doit préciser ces charges et motiver leur existence.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Renvoi au juge du fond - Décision qu'il existe des charges suffisantes - Motivation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Renvoi au juge du fond - Décision qu'il existe des charges suffisantes - Motivation

Mist feitelijke grondslag, het middel dat de schending aanvoert van artikel 5.1.e en 5.4 EVRM, en van artikel 149 Grondwet, alsmede de miskennis van de motiveringsplicht doordat de bestreden beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij eisers verweer niet beantwoordt dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat de detentie van geesteszieken slechts rechtmatig is indien zij wordt uitgevoerd in een hospitaal, kliniek of aangepaste instelling en dat uit de verslaggeving van de commissie van toezicht bij de gevangenis blijkt dat zulks in zijn zaak niet het geval is, wanneer de hoge commissie met overname van de redenen van de beroepen beslissing, de onaantastbare vaststellingen aangeeft met betrekking tot eisers houding, op grond waarvan zij van oordeel is dat hij op dat ogenblik opgesloten is in aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden in afwachting van een opname in een gespecialiseerde instelling (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0923.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0940.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag - Bescherming van de maatschappij - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer dat detentie onrechtmatig is omdat zij niet wordt uitgevoerd in een aangepaste instelling - Verwerping - Motivering - Toepassing

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot behoud van de internering in een welbepaalde inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot behoud in een welbepaalde inrichting - Aard
BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Ontvankelijkheid

Manque en fait le moyen qui invoque la violation des articles 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, de l'article 149 de la Constitution, ainsi que du devoir de motivation en ce que la décision attaquée de la commission supérieure de défense sociale ne répond pas à la défense du demandeur selon laquelle il ressort de la jurisprudence de la Cour européenne des Droits de l'Homme que la détention de malades mentaux n'est régulière que si elle se déroule dans un hôpital, une clinique ou un autre établissement adapté et qu'il ressort du rapport de la commission de surveillance pénitentiaire que tel n'est pas le cas en l'espèce, lorsque, adoptant les motifs de la décision dont appel, la commission supérieure indique les constatations souveraines relatives à la problématique du demandeur qui motivent sa décision selon laquelle il est pour l'heure détenu dans des conditions adaptées à sa maladie mentale, dans l'attente d'une admission dans un établissement spécialisé (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N, Pas., 2013, n° 396; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen manquant en fait - Défense sociale - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense invoquant l'illégalité de la décision en raison du caractère inadapté de l'institution - Rejet - Motivation - Application

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale que la décision ordonnant le maintien de l'internement dans un établissement déterminé, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision de maintien dans un établissement déterminé - Nature
DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision relative à l'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission supérieure de défense sociale - Décision relative à l'exécution de l'internement - Recevabilité

Wanneer de geïnterneerde, in conclusie neergelegd voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, aanvoert dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat de detentie van geesteszieken slechts rechtmatig is indien zij wordt uitgevoerd in een hospitaal, kliniek of aangepaste instelling en dat uit de verslaggeving van de commissie van toezicht bij de gevangenis blijkt dat zulks in zijn zaak niet het geval is, dan kan de hoge commissie dit verweer afwijzen door, met overname van de redenen van de beroepen beslissing, de onaantastbare vaststellingen aan te geven met betrekking tot eisers houding, op grond waarvan zij van oordeel is dat hij op dat ogenblik opgesloten is in aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden in afwachting van een opname in een gespecialiseerde instelling (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0923.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0940.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer dat detentie onrechtmatig is omdat zij niet wordt uitgevoerd in een aangepaste instelling - Verwerping - Motivering - Toepassing

Lorsque, dans des conclusions déposées devant la commission supérieure de défense sociale, la personne internée invoque qu'il ressort de la jurisprudence de la Cour européenne des Droits de l'Homme que la détention de malades mentaux n'est régulière que si elle se déroule dans un hôpital, une clinique ou un autre établissement adapté et qu'il ressort du rapport de la commission de surveillance pénitentiaire que tel n'est pas le cas en l'espèce, la commission supérieure peut rejeter cette défense, par adoption des motifs de la décision dont appel, en indiquant les constatations souveraines relatives à la problématique du demandeur qui motivent sa décision selon laquelle il est pour l'heure détenu dans des conditions adaptées à sa maladie mentale, dans l'attente d'une admission dans un établissement spécialisé (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N, Pas., 2013, n° 396; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense invoquant l'illégalité de la décision en raison du caractère inadapté de l'institution - Rejet - Motivation - Application

P.13.0923.N

29 oktober 2013

AC nr. ...

Mist feitelijke grondslag, het middel dat de schending aanvoert van artikel 5.1.e en 5.4 EVRM, en van artikel 149 Grondwet, alsmede de miskennis van de motiveringsplicht doordat de bestreden beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij eisers verweer niet beantwoordt dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat de detentie van geesteszieken slechts rechtmatig is indien zij wordt uitgevoerd in een hospitaal, kliniek of aangepaste instelling en dat uit de verslaggeving van de commissie van toezicht bij de gevangenis blijkt dat zulks in zijn zaak niet het geval is, wanneer de hoge commissie met overname van de redenen van de beroepen beslissing, de onaantastbare vaststellingen aangeeft met betrekking tot eisers problematiek, op grond waarvan zij van oordeel is dat hij op dat ogenblik opgesloten is in aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden, ook al is dit een gevangenis (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0912.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0940.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag -

Manque en fait le moyen qui invoque la violation des articles 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, de l'article 149 de la Constitution, ainsi que du devoir de motivation en ce que la décision attaquée de la commission supérieure de défense sociale ne répond pas à la défense du demandeur selon laquelle il ressort de la jurisprudence de la Cour européenne des Droits de l'Homme que la détention de malades mentaux n'est régulière que si elle se déroule dans un hôpital, une clinique ou un autre établissement adapté et qu'il ressort du rapport de la commission de surveillance pénitentiaire que tel n'est pas le cas en l'espèce, lorsque, adoptant les motifs de la décision dont appel, la commission supérieure indique les constatations souveraines relatives à la problématique du demandeur qui motivent sa décision selon laquelle il est pour l'heure détenu dans des conditions adaptées à sa maladie mentale, même s'il s'agit d'une prison (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N., Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen manquant en

Bescherming van de maatschappij - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer dat detentie onrechtmatig is omdat zij niet wordt uitgevoerd in een aangepaste instelling - Verwerping - Motivering - Toepassing

fait - Défense sociale - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense invoquant l'illégalité de la décision en raison du caractère inadapté de l'institution - Rejet - Motivation - Application

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot behoud van de internering in een welbepaalde inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale que la décision ordonnant le maintien de l'internement dans un établissement déterminé, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N., Pas., 2011, n° 698.

*BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot behoud in een welbepaalde inrichting - Aard
BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Ontvankelijkheid*

*DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision de maintien dans un établissement déterminé - Nature
DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision relative à l'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission supérieure de défense sociale - Décision relative à l'exécution de l'internement - Recevabilité*

Wanneer de geïnterneerde, in conclusie neergelegd voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, aanvoert dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat de detentie van geesteszieken slechts rechtmatig is indien zij wordt uitgevoerd in een hospitaal, kliniek of aangepaste instelling en dat uit de verslaggeving van de commissie van toezicht bij de gevangenis blijkt dat zulks in zijn zaak niet het geval is, dan kan de hoge commissie dit verweer afwijzen door, met overname van de redenen van de beroepen beslissing, de onaantastbare vaststellingen aan te geven met betrekking tot eisers problematiek, op grond waarvan zij van oordeel is dat hij op dat ogenblik opgesloten is in aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden, ook al is dit een gevangenis (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0912.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0940.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

Lorsque, dans des conclusions déposées devant la commission supérieure de défense sociale, la personne internée invoque qu'il ressort de la jurisprudence de la Cour européenne des Droits de l'Homme que la détention de malades mentaux n'est régulière que si elle se déroule dans un hôpital, une clinique ou un autre établissement adapté et qu'il ressort du rapport de la commission de surveillance pénitentiaire que tel n'est pas le cas en l'espèce, la commission supérieure peut rejeter cette défense, par adoption des motifs de la décision dont appel, en indiquant les constatations souveraines relatives à la problématique du demandeur qui motivent sa décision selon laquelle il est pour l'heure détenu dans des conditions adaptées à sa maladie mentale, même s'il s'agit d'une prison (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N., Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer dat detentie onrechtmatig is omdat zij niet wordt uitgevoerd in een aangepaste instelling - Verwerping - Motivering - Toepassing

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense invoquant l'illégalité de la décision en raison du caractère inadapté de l'institution - Rejet - Motivation - Application

De in artikel 63, §1, 4°, Wegverkeerswet bepaalde voorwaarde om tot een bloedproef over te gaan, namelijk dat “een speekselanalyse niet uitgevoerd kan worden”, beperkt zich niet tot de gevallen, op limitatieve wijze omschreven in artikel 61ter, §1, 3°, Wegverkeerswet.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63 - Voorwaarde om tot een bloedproef over te gaan - Gevallen - Artikel 63, § 1, 4°, Wegverkeerswet

La condition prévue par l'article 63, § 1er, 4°, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière pour procéder à un prélèvement sanguin, à savoir “qu'il ne peut être procédé à une analyse de salive”, ne se limite pas aux cas limitativement prévus à l'article 61ter, § 1er, 3°, de ladite loi.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 63 - Condition pour procéder à un prélèvement sanguin - Cas - Article 63, § 1er, 4°, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière

P.13.0940.N

29 oktober 2013

AC nr. ...

Mist feitelijke grondslag, het middel dat de schending aanvoert van artikel 5 EVRM en van artikel 149 Grondwet doordat de bestreden beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij eisers concrete verweer niet beantwoordt met betrekking tot het al dan niet aangepast zijn aan eisers geestestoestand van de instelling waar hij op dat moment vastgehouden is, wanneer de hoge commissie, met overname van de redenen van de beroepen beslissing, oordeelt dat de geïnterneerde weliswaar nood heeft aan een aan zijn geestestoestand aangepaste medische en psychiatrische behandeling, maar dat gelet op zijn gebrek aan ziekte- en probleeminzicht en zijn weigering het nut in te zien van een psychiatrische behandeling, tot op heden geen geschikte instelling kon gevonden worden en dat, gelet op het hoge recidiverisico, een invrijheidstelling waardoor de samenleving in gevaar zou komen, uitgesloten is (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0912.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0923.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag - Bescherming van de maatschappij - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer met betrekking tot het aangepast zijn aan geestestoe- stand van geïnterneerde van instelling waar hij vastgehouden is - Verwerping - Motivering - Toepassing

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot weigering van de overbrenging van de geïnterneerde naar een andere inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit is van de internering, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot weigering van overbrenging van de geïnterneerde

Manque en fait le moyen qui invoque la violation des articles 5 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 149 de la Constitution en ce que la décision attaquée de la commission supérieure de défense sociale ne répond pas à la défense concrète du demandeur relative au caractère adapté ou non à l'état mental du demandeur de l'établissement où il séjourne pour le moment, lorsque, adoptant les motifs de la décision dont appel, la commission supérieure décide que la personne internée nécessite certes un traitement médical et psychiatrique adapté à son état mental, mais que, compte tenu de son manque de perception de la maladie et du problème et de son refus de concevoir la nécessité d'un suivi psychiatrique, aucun établissement adapté n'a pu être trouvé jusqu'à présent et que, compte tenu du risque élevé de récurrence, il est exclu d'envisager une mise en liberté qui pourrait se révéler dangereuse pour la société (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N., Pas., 2013, n° 396; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen manquant en fait - Défense sociale - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense relative au caractère adapté à l'état mental de la personne internée de l'établissement où elle est placée - Rejet - Motivation - Application

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale que la décision de refus de transfèrement de la personne internée vers un autre établissement déterminé, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision de refus de transfèrement de la personne internée vers un autre établissement -

naar een andere inrichting - Aard

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Ontvankelijkheid

Nature

DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Décision relative à l'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission supérieure de défense sociale - Décision relative à l'exécution de l'internement - Recevabilité

Wanneer de geïnterneerde, in conclusie neergelegd voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, op grond van concrete redenen aanvoert dat de instelling waar hij wordt vastgehouden onaangepast is aan zijn geestestoestand, dan kan de hoge commissie dit verweer afwijzen door, met overname van de redenen van de beroepen beslissing, te oordelen dat de geïnterneerde weliswaar nood heeft aan een aan zijn geestestoestand aangepaste medische en psychiatrische behandeling, maar dat gelet op zijn gebrek aan ziekte- en probleeminzicht en zijn weigering het nut in te zien van een psychiatrische behandeling, tot op heden geen geschikte instelling kon gevonden worden en dat, gelet op het hoge recidiverisico, een invrijheidstelling waardoor de samenleving in gevaar zou komen, uitgesloten is (1). (1) Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0912.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0923.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer met betrekking tot het aangepast zijn aan geestestoe- stand van geïnterneerde van instelling waar hij vastgehouden is - Verwerping - Motivering - Toepassing

Lorsque, dans des conclusions déposées devant la commission supérieure de défense sociale, la personne internée invoque, sur la base de motifs concrets, que l'établissement où il est placé est inadapté à son état mental, la commission supérieure peut rejeter cette défense, par adoption des motifs de la décision dont appel, en décidant que la personne internée nécessite certes un traitement médical et psychiatrique adapté à son état mental, mais que, compte tenu de son manque de perception de la maladie et du problème et de son refus de concevoir la nécessité d'un suivi psychiatrique, aucun établissement adapté n'a pu être trouvé jusqu'à présent et que, compte tenu du risque élevé de récurrence, il est exclu d'envisager une mise en liberté qui pourrait se révéler dangereuse pour la société (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N, Pas., 2013, n° 396; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Personne internée - Conclusions - Défense relative au caractère adapté à l'état mental de la personne internée de l'établissement où elle est placée - Rejet - Motivation - Application

P.13.0941.N

19 november 2013

AC nr. ...

Het hoger beroep dat het openbaar ministerie instelt, niet enkel tegen de beklaagden die eerst hoger beroep hebben ingesteld, maar ook tegen een verstek latende medebeklaagde die geen hoger beroep heeft ingesteld, strekt ertoe de door de beklaagden in hoger beroep aanhangig gemaakte zaak in zijn geheel te onderwerpen aan het oordeel van de appelrechters en alle beklaagden ook in hoger beroep gezamenlijk te vervolgen en te laten berechten; een dergelijk hoger beroep is dan ook niet te aanzien als een hoger beroep dat enkel uitgaat van het openbaar ministerie in de zin van artikel 24, tweede lid, derde gedachtestreepje (oud), Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (1). (1) In deze zaak werd toepassing gemaakt van artikel 24 (oud) Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering in de versie vóór de wijziging bij wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Openbaar ministerie - Veroordelende beslissing in eerste aanleg - Hoger beroep tegen beklaagden die eerst hoger beroep instelden - Gelijktijdig hoger beroep tegen een verstek latende beklaagde die geen hoger beroep instelde - Doel - Gevolg ten aanzien van de schorsing van de verjaring van de strafvordering - Artikel 24 (oud) Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Artikel 24 (oud) Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Veroordelende beslissing in eerste aanleg - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Hoger beroep tegen beklaagden die eerst hoger beroep instelden - Gelijktijdig hoger beroep tegen een verstek latende beklaagde die geen hoger beroep instelde - Doel

L'appel interjeté par le ministère public non seulement contre les prévenus ayant interjeté appel en premier lieu mais également contre un co-prévenu défaillant n'ayant pas interjeté appel, vise à soumettre dans son intégralité la cause que les prévenus ont portée en appel à l'appréciation des juges d'appel et à poursuivre et faire juger l'ensemble des prévenus également en appel; un tel appel ne doit, dès lors, pas être considéré comme un appel émanant uniquement du ministère public, au sens de l'article 24 (ancien), alinéa 2, troisième tiret, de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale (1). (1) En cette cause, il est fait application de l'article 24 (ancien) de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale dans la version antérieure à la modification par la loi du 16 juillet 2002 modifiant diverses dispositions en vue notamment d'allonger les délais de prescription pour les crimes non correctionnalisables.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Ministère public - Décision de condamnation en première instance - Appel contre les prévenus ayant interjeté appel en premier lieu - Appel concomitant formé contre un prévenu défaillant n'ayant pas interjeté appel - Objectif - Conséquence à l'égard de la suspension de la prescription de l'action publique - Article 24 (ancien) du Titre préliminaire du Code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Article 24 (ancien) du Titre préliminaire du Code de procédure pénale - Décision de condamnation en première instance - Appel du ministère public - Appel contre les prévenus ayant interjeté appel en premier lieu - Appel concomitant formé contre un prévenu défaillant n'ayant pas interjeté appel - Objectif

P.13.0945.N

29 oktober 2013

AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij over de invrijheidstelling brengt ook de vernietiging met zich mee van de beslissing over de overbrenging van de internering naar een welbepaalde instelling, ook al is het cassatieberoep daartegen onontvankelijk, wegens het nauwe verband tussen die beide beslissingen.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Andere partijen - Geïnterneerde - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Verwerping van het verzoek tot invrijheidsstelling - Weigering tot overbrenging van de geïnterneerde naar een welbepaalde instelling - Cassatieberoep - Vernietiging van de beslissing over de invrijheidstelling

La cassation de la décision rendue sur la libération par la commission supérieure de défense sociale entraîne également la cassation de la décision sur le transfèrement de la personne internée vers un établissement déterminé, le pourvoi en cassation formé à son encontre fût-il irrecevable, en raison du lien étroit entre ces deux décisions.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Autres parties - Personne internée - Commission supérieure de défense sociale - Rejet de la demande de libération - Refus de transfèrement de la personne internée vers un établissement déterminé - Pourvoi en cassation - Cassation de la décision rendue sur la libération

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot weigering van de overbrenging van de geïnterneerde naar een andere inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit is van de internering, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot weigering van overbrenging van de geïnterneerde naar een andere inrichting - Aard

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Ontvankelijkheid

Wanneer de geïnterneerde, in conclusie neergelegd voor de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, op grond van concrete feitelijke gegevens aanvoert dat hij in niet aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden opgesloten is, dan kan de hoge commissie dit verweer slechts afwijzen in zoverre zij de concrete redenen aangeeft waarom zij van oordeel is dat de instelling waar de geïnterneerde verblijft, op dat ogenblik wél aangepast is aan zijn geestestoestand (1). (1) Impliciete oplossing. Zie: Cass. 25 juni 2013, AR P.13.0832.N, AC 2013, nr. 396; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0912.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0923.N, AC 2013, nr. ...; Cass. 29 oktober 2013, AR P.13.0940.N, AC 2013, nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Geïnterneerde - Conclusie - Verweer met betrekking tot het aangepast zijn aan geestestoestand van geïnterneerde van instelling waar hij vastgehouden is - Verwerping - Motivering

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale que la décision de refus de transfèrement de la personne internée vers un autre établissement déterminé, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision relative à l'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision de refus de transfèrement de la personne internée vers un autre établissement - Nature

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission supérieure de défense sociale - Décision relative à l'exécution de l'internement - Recevabilité

Lorsque, dans des conclusions déposées devant la commission supérieure de défense sociale, la personne internée invoque, sur la base d'éléments de fait concrets, qu'elle n'est pas détenue dans des conditions adaptées à sa maladie mentale, la commission supérieure ne peut rejeter cette défense que dans la mesure où elle indique les motifs concrets pour lesquels elle estime que l'établissement dans lequel séjourne la personne internée est, en ce moment, adapté à son état mental (1). (1) Solution implicite. Voir Cass., 25 juin 2013, RG P.13.0832.N, Pas., 2013, n° 396; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0912.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0940.N, Pas., 2013, n° ...; Cass., 29 octobre 2013, RG P.13.0945.N, Pas., 2013, n° ...

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Personne internée - Conclusions - Défense relative au caractère adapté à l'état mental de la personne internée de l'établissement où elle est placée - Rejet - Motivation

P.13.0952.F

30 oktober 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 195, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering vermeldt ieder veroordelend vonnis de straf die de schuldig verklaarde persoon is opgelegd; die bepaling verbiedt de appelrechter niet om de straf alleen te vermelden door bevestiging van het beroepen vonnis, wanneer dat vonnis integraal deel uitmaakt van zijn beslissing (1). (1) Zie Cass. 12 dec. 2012, AR P.12.1301.F, AC 2012, nr. 686.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Veroordeling - Bij wet opgelegde vermelding - Vermelding van de straf - Vorm

En vertu de l'article 195, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, tout jugement de condamnation doit énoncer la peine infligée à la personne déclarée coupable; cette disposition n'interdit pas au juge d'appel d'énoncer la peine par la seule confirmation du jugement entrepris, lorsque celui-ci fait partie intégrante de sa décision (1). (1) Voir Cass., 12 décembre 2012, RG P.12.1301.F, Pas., 2012, n° 686.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Condamnation - Enonciation imposée par la loi - Indication de la peine - Forme

De beoordeling van het feit of het verhoor van een deskundige, van een technisch raadsman, van een getuige of van een speurder, kunnen bijdragen tot het achterhalen van de waarheid, behoort tot de bevoegdheid van de feitenrechter; de beslissing dat het verhoor het debat alleen maar nutteloos zou rekken, kan op zich niet beschouwd worden als de uiting van een vooroordeel ten gunste van een van de partijen.

WRAKING - Strafzaken - Wrakingsgronden - Gewettigde verdenking en hoge graad van vijandschap - Grief - Beslissing tot weigering van verhoor van een deskundige of van een getuige

- Art. 828 *Gerechtelijk Wetboek*

De grief tot staving van een vordering tot wraking wegens gewettigde verdenking en hoge graad van vijandschap, die niet wordt gestaafd door de processtukken, kan geen grondslag vinden in de loutere bewering dat de vermeldingen in het proces-verbaal van de rechtszitting in strijd zijn met de werkelijkheid, aangezien het proces-verbaal op authentieke wijze de feiten bewijst die het dient vast te stellen.

WRAKING - Strafzaken - Wrakingsgronden - Gewettigde verdenking en hoge graad van vijandschap - Grief - Bewering dat de vermeldingen in het proces-verbaal van de rechtszitting in strijd zijn met de werkelijkheid - Zonder grondslag

- Art. 828 *Gerechtelijk Wetboek*

Indien de wrakende partij geen bewijs of geen begin van bewijs levert van de wrakingsgronden, en de voorgelegde gegevens onvoldoende grond opleveren om een getuigenbewijs daarvoor te bevelen, verwerpt het Hof haar verzoek door te verwijzen naar de verklaring van de gewraakte magistratuur (1). (1) Zie Cass. 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, AC 1999, nr. 650; Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0708.F, AC 2000, nr. 391; Cass. 19 nov. 2003, AR P.03.1472.F, AC 2003, nr. 581.

WRAKING - Strafzaken - Wrakingsgronden - Bewijs - Geen bewijs

- Art. 839 *Gerechtelijk Wetboek*

Il entre dans les attributions du juge du fond d'apprécier si l'audition d'un expert, d'un conseil technique, d'un témoin ou d'un enquêteur est susceptible de contribuer à la manifestation de la vérité; la décision suivant laquelle l'audition ne pourra qu'allonger vainement les débats, ne saurait être vue en soi comme l'expression d'un préjugé favorable à une des parties.

RECUSATION - Matière répressive - Causes de récusation - Suspicion légitime et inimitié capitale - Grief - Décision de refus d'audition d'un expert ou d'un témoin

- Art. 828 *Code judiciaire*

Lorsque le grief invoqué à l'appui d'une demande de récusation pour cause de suspicion légitime et d'inimitié capitale ne trouve pas d'appui dans les pièces de la procédure, il ne saurait trouver un fondement dans la seule affirmation que les mentions du procès-verbal de l'audience sont contraires à la réalité, alors que le procès-verbal prouve authentiquement les faits qu'il a pour objet de constater.

RECUSATION - Matière répressive - Causes de récusation - Suspicion légitime et inimitié capitale - Grief - Affirmation que les mentions du procès-verbal de l'audience sont contraires à la réalité - Absence de fondement

- Art. 828 *Code judiciaire*

Si le récusant n'apporte ni preuve ni commencement de preuve des causes de la récusation et que les éléments présentés ne sont pas suffisants pour en ordonner la preuve testimoniale, la Cour rejette sa demande en se référant à la déclaration du magistrat récusé (1). (1) Voir Cass., 1er décembre 1999, RG P.99.1668.F, Pas., 1999, n° 650; Cass., 21 juin 2000, RG P.00.0708.F, Pas., 2000, n° 391; Cass., 19 novembre 2003, RG P.03.1472.F, Pas., 2003, n° 581.

RECUSATION - Matière répressive - Causes de récusation - Preuve - Absence de preuve

- Art. 839 *Code judiciaire*

Uit artikel 187, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat hij die onder een bepaalde identiteit bij verstek werd veroordeeld, tegen dit vonnis verzet kan aantekenen onder die identiteit, ook als blijkt dat hij in werkelijkheid een andere identiteit heeft, voor zover vaststaat dat de verzetdoende wel degelijk de persoon is die bij verstek werd veroordeeld; de omstandigheid dat hij die bij verstek werd veroordeeld en die tegen het hem veroordelend vonnis vervolgens verzet aantekent, in de verzetsakte melding maakt van een identiteit die niet de zijne is en aldus gebeurlijk een of meerdere misdrijven pleegt, berooft hem niet van het recht verzet aan te tekenen tegen het vonnis dat hem bij verstek veroordeelt (1). (1) Zie artikel 518 Wetboek van Strafvordering en Cass. 21 oktober 1861, Pas. 1862, I, 218.

VERZET - Veroordeling bij verstek onder bepaalde identiteit - Verzet aantekend onder die identiteit - Werkelijke identiteit

Il résulte de l'article 187, alinéas 1er et 2, du Code d'instruction criminelle que le condamné par défaut sous une certaine identité pourra faire opposition à ce jugement sous cette identité, même s'il s'avère qu'il a en réalité une autre identité, pour autant qu'il est établi que la personne qui forme opposition est bien la même que celle condamnée par défaut; la circonstance que le condamné faisant ensuite opposition au jugement de condamnation mentionne dans l'acte d'opposition une identité qui n'est pas la sienne et commette éventuellement ainsi une ou plusieurs infractions, ne le prive pas du droit de faire opposition au jugement l'ayant condamné par défaut (1). (1) Voir C.I.cr., art. 518 et Cass., 21 octobre 1861 (Bull. et Pas., I, 1862, 218).

OPPOSITION - Condamnation par défaut sous une certaine identité - Opposition formée sous cette identité - Identité réelle

P.13.0960.F

4 september 2013

AC nr. ...

Net als iedereen met wie de jongere een verwantschapsband heeft, heeft de grootmoeder van het kind dat aan een afdwingbare pedagogische maatregel is onderworpen, het recht om vrijwillig tussen te komen voor het jeugdrecht dat over de maatregel, de verlenging, opheffing of vervanging ervan, uitspraak moet doen.

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan jongeren - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Tussenkomst van de jeugdrechtbank - Afdwingbare pedagogische hulpmaatregelen - Jeugdrechtbank die uitspraak moet doen over de maatregel, de verlenging, opheffing of vervanging ervan - Vrijwillige tussenkomst van een persoon met wie de jongere een verwantschapsband heeft - Ontvankelijkheid

- Artt. 2, 2°, 8, 10, § 1, en 11, § 2 Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 29 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren

TUSSENKOMST - Strafzaken - Jeugdbescherming - Hulpverlening aan jongeren - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Tussenkomst van de jeugdrechtbank - Afdwingbare pedagogische hulpmaatregelen - Jeugdrechtbank die uitspraak moet doen over de maatregel, de verlenging, opheffing of vervanging ervan - Vrijwillige tussenkomst van een persoon met wie de jongere een verwantschapsband heeft - Ontvankelijkheid

- Artt. 2, 2°, 8, 10, § 1, en 11, § 2 Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 29 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren

De vrijwillige of gedwongen tussenkomst in strafzaken is ontvankelijk als ze in een bijzondere wet is bepaald (1). (1) Zie Cass. 15 sept. 2010, AR P.10.1218.F, AC 2010, nr. 525, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

TUSSENKOMST - Strafzaken - Vrijwillige of gedwongen tussenkomst - Ontvankelijkheid

Comme toute personne avec qui le jeune est dans un lien de filiation, la grand-mère de l'enfant soumis à une mesure pédagogique contraignante prise par le tribunal de la jeunesse a le droit d'intervenir volontairement devant la juridiction de la jeunesse appelée à statuer sur la mesure, sa prolongation, sa suppression ou son remplacement.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Région de Bruxelles-Capitale - Intervention du tribunal de la jeunesse - Mesures pédagogiques contraignantes - Juridiction de la jeunesse appelée à statuer sur la mesure, sa prolongation, sa suppression ou son remplacement - Intervention volontaire d'une personne avec qui le jeune est dans un lien de filiation - Recevabilité

- Art. 2, 2°, 8, 10, § 1er, et 11, § 2 Ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale du 29 avril 2004 relative à l'aide à la jeunesse

INTERVENTION - Matière répressive - Protection de la jeunesse - Aide à la jeunesse - Région de Bruxelles-Capitale - Intervention du tribunal de la jeunesse - Mesures pédagogiques contraignantes - Juridiction de la jeunesse appelée à statuer sur la mesure, sa prolongation, sa suppression ou son remplacement - Intervention volontaire d'une personne avec qui le jeune est dans un lien de filiation - Recevabilité

- Art. 2, 2°, 8, 10, § 1er, et 11, § 2 Ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale du 29 avril 2004 relative à l'aide à la jeunesse

L'intervention volontaire ou forcée en matière répressive est recevable lorsqu'une loi particulière la prévoit (1). (1) Voir Cass., 15 septembre 2010, RG P.10.1218.F, Pas., 2010, n° 525, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général.

INTERVENTION - Matière répressive - Intervention volontaire ou forcée - Recevabilité

De burgerlijkepartijstelling bij de onderzoeksrechter geschiedt door een ondubbelzinnige wilsverklaring ten overstaan van de onderzoeksrechter voor wie wordt verschenen; een verklaring van burgerlijkepartijstelling tegenover de politie is geen burgerlijkepartijstelling in de zin van de artikelen 63 en 66 Wetboek van Strafvordering; dit geldt zowel voor de burgerlijkepartijstelling waardoor het gerechtelijk onderzoek wordt geopend en de strafvordering op gang wordt gebracht als voor de burgerlijkepartijstelling in een latere akte (1). (1) Zie Cass. 13 april 2010, AR P.09.1778.N, AC 2010, nr. 254.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijkepartijstelling bij de onderzoeksrechter - Burgerlijkepartijstelling tegenover de politie

La constitution de partie civile devant le juge d'instruction s'effectue par une déclaration de la volonté explicite lors de la comparution devant ce juge d'instruction; une déclaration de constitution de partie civile devant la police ne constitue pas une constitution de partie civile au sens des articles 63 et 66 du Code d'instruction criminelle; cela vaut tant pour la constitution de partie civile donnant lieu à l'ouverture d'une instruction judiciaire et à la mise en mouvement de l'action publique que pour la constitution de partie civile par acte subséquent (1). (1) Cass., 13 avril 2010, RG P.09.1778.N, Pas., 2010, n° 254.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Constitution de partie civile devant la police

De onderzoeksrechter stelt van de burgerlijkepartijstelling een proces-verbaal op waaruit onder meer blijkt wie zich bij hem burgerlijke partij heeft gesteld; uit de samenlezing van de artikelen 63 en 66 Wetboek van Strafvordering volgt dat indien ter gelegenheid van de burgerlijkepartijstelling voor de onderzoeksrechter een schriftelijke klacht werd neergelegd waarvan de inhoud niet of niet geheel overeenstemt met de vermeldingen van het door de onderzoeksrechter opgestelde proces-verbaal van burgerlijkepartijstelling, dit proces-verbaal de draagwijdte van de burgerlijkepartijstelling bepaalt (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat de schriftelijke strafklacht met burgerlijkepartijstelling die door een der klagers aan de onderzoeksrechter werd overhandigd en mede ondertekend was door de andere klagers in haar bewoordingen niet voor dubbelzinnige uitleg vatbaar was en moest worden beoordeeld samen met het proces-verbaal van verschijning voor de onderzoeksrechter.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijkepartijstelling bij de onderzoeksrechter - Proces-verbaal van burgerlijkepartijstelling

ONDERZOEKSRECHTER - Burgerlijkepartijstelling bij de onderzoeksrechter - Proces-verbaal van burgerlijkepartijstelling

Le juge d'instruction rédige un procès-verbal de la constitution de partie civile dans lequel il mentionne notamment l'identité de la partie qui s'est constituée partie civile devant lui; il résulte de la lecture conjointe des articles 63 et 66 du Code d'instruction criminelle que, si une plainte écrite a été déposée dans le cadre de la constitution de partie civile devant le juge d'instruction dont le contenu ne correspond pas ou pas totalement aux indications du procès-verbal de constitution de partie civile rédigé par le juge d'instruction, ce procès-verbal détermine la portée de la constitution de partie civile (1). (1) Le M.P. était d'avis que la plainte écrite avec constitution de partie civile ayant été transmise par l'un des plaignants au juge d'instruction et co-signée par les autres plaignants n'était pas en ses termes susceptible d'une interprétation équivoque et devait être appréciée conjointement avec le procès-verbal de comparution devant le juge d'instruction.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Procès-verbal de la constitution de partie civile

JUGE D'INSTRUCTION - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Procès-verbal de la constitution de partie civile

De rechter oordeelt onaantastbaar met een met redenen omklede beslissing of er grond is om overeenkomstig artikel 1022, derde lid, Gerechtelijk Wetboek het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te verhogen of verminderen (1). (1) Zie Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0425.N, AC 2010, nr. 458.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Verhoging of vermeerdering van basisbedrag - Onaantastbare beoordeling door de rechter

Conformément à l'article 1022, alinéa 3, du Code judiciaire, le juge apprécie souverainement par décision motivée s'il y a lieu d'augmenter ou de réduire le montant de base de l'indemnité de procédure (1). (1) Voir Cass., 24 juin 2010, RG C.09.0425.N, Pas., 2010, n° 458.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Augmentation ou réduction du montant de base - Appréciation souveraine par le juge

Uit artikel 128 Wetboek van Strafvordering volgt dat indien het gerechtelijk onderzoek werd geopend ingevolge een burgerlijkepartijstelling en de strafvordering daardoor werd ingesteld en het onderzoeksgerecht vervolgens beslist dat er geen reden is tot vervolging, de burgerlijke partij wordt veroordeeld tot de betaling aan de in verdenking gestelden van een rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, ongeacht de reden die aan de beslissing van buitenvervolginstelling ten grondslag ligt.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Onderzoeksgerecht - Beslissing van buitenvervolginstelling - Burgerlijke partij - Veroordeling tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding

Uit artikel 235bis Wetboek van Strafvordering volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling ambtshalve de regelmatigheid van de rechtspleging vermag te onderzoeken, onder meer naar aanleiding van het hoger beroep overeenkomstig de artikelen 61quinquies en 127, §3, Wetboek van Strafvordering tegen de beslissing van de onderzoeksrechter met betrekking tot de vraag bijkomende onderzoekshandelingen te willen verrichten (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, AC 1999, nr. 628.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Kamer van inbeschuldigingstelling

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging

Il résulte de l'article 128 du Code d'instruction criminelle que, si l'instruction judiciaire a été ouverte à la suite d'une constitution de partie civile ayant ainsi mis l'action publique en mouvement et que la juridiction d'instruction décide ensuite qu'il n'y a pas lieu à poursuivre, la partie civile est condamnée à payer aux inculpés une indemnité de procédure conformément à l'article 1022 du Code judiciaire, quelle que soit la raison du non-lieu.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Juridiction d'instruction - Décision de non-lieu - Partie civile - Condamnation au paiement de l'indemnité de procédure

Il résulte de l'article 235bis du Code d'instruction criminelle que la chambre des mises en accusation peut examiner d'office la régularité de la procédure, notamment dans le cadre de l'appel formé contre la décision rendue par le juge d'instruction sur la demande d'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, conformément aux articles 61quinquies et 127, § 3, du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir Cass., 24 novembre 1999, RG P.99.1524.F, Pas., 1999, n° 628.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Examen de la régularité de la procédure - Chambre des mises en accusation

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure

P.13.0980.N

10 december 2013

AC nr. ...

Wanneer de beklagde in zijn conclusie gevorderd heeft dat de rechter, zo hij een verval van het recht tot sturen zou opleggen, overeenkomstig artikel 38, § 2bis, Wegverkeerswet zou bevelen dat dit verval enkel zou worden uitgevoerd in het weekend of op feestdagen, dient dit verzoek met opgave van redenen te worden beantwoord.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig - Uitvoering in het weekend of feestdagen - Beantwoording van het verzoek

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 2bis - Verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig - Uitvoering in het weekend of feestdagen - Beantwoording van het verzoek door de rechter

Le juge appelé à statuer sur la demande du prévenu formulée par voie de conclusions et tendant, si le juge prononce la déchéance du droit de conduire un véhicule, à entendre ordonner en application de l'article 38, §2bis, de la loi relative à la police de la circulation routière la mise en exécution de la déchéance pendant le week-end ou les jours fériés, est tenu de motiver sa réponse à la demande.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur - Exécution pendant le week-end ou les jours fériés - Réponse à la demande

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 38 - Article 38, § 2bis - Déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur - Exécution pendant le week-end ou les jours fériés - Réponse du juge à la demande

P.13.0994.F

12 juni 2013

AC nr. ...

Wanneer een inverdenkinggestelde de nietigheid van een onderzoekshandeling en van de daaropvolgende rechtspleging opwerpt, om het bestaan te betwisten van ernstige aanwijzingen van schuld die de voorlopige hechtenis verantwoorden, dient het onderzoeksgerecht, dat hier niet met toepassing van artikel 235bis van het Wetboek van Strafvordering handelt, alleen een onderzoek prima facie van de aangevoerde onregelmatigheid te verrichten (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.04.0203.F, AC 2004, nr. 74.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Voorlopige hechtenis - Betwisting van het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld - Nietigheid van een onderzoekshandeling - Onderzoek prima facie

- Art. 21, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

ONDERZOEKSGERECHTEN - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Voorlopige hechtenis - Betwisting van het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld - Nietigheid van een onderzoekshandeling - Onderzoek prima facie

- Art. 21, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Voorwaarden - Bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld - Betwisting - Nietigheid van een onderzoekshandeling - Onderzoek prima facie

- Art. 21, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Lorsqu'un inculpé invoque la nullité d'un acte d'instruction et de la procédure subséquente pour contester l'existence d'indices sérieux de culpabilité justifiant la détention préventive, la juridiction d'instruction, qui n'agit pas en application de l'article 235bis du Code d'instruction criminelle, est seulement tenue de procéder à un contrôle prima facie de l'irrégularité soulevée (1). (1) Cass., 11 février 2004, RG P.04.0203.F, Pas., 2004, n° 74.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juridictions d'instruction - Contrôle de la régularité de la procédure - Détention préventive - Contestation de l'existence d'indices sérieux de culpabilité - Nullité d'un acte d'instruction - Contrôle de prime abord

- Art. 21, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - Détention préventive - Contestation de l'existence d'indices sérieux de culpabilité - Nullité d'un acte d'instruction - Contrôle de prime abord

- Art. 21, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conditions - Existence d'indices sérieux de culpabilité - Contestation - Nullité d'un acte d'instruction - Contrôle de prime abord

- Art. 21, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.13.1001.F

20 november 2013

AC nr. ...

Artikel 1022, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de rechtsplegingsvergoeding een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij; de rechtsplegingsvergoeding, voor een aanleg, is alleen verschuldigd aan de partijen die tijdens die aanleg werden bijgestaan door een advocaat of er door hem werden vertegenwoordigd (1). (1) Zie Cass. 15 dec. 2009, AR P.09.0850.N, AC 2009, nr. 745.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Rechtsplegingsvergoeding - Toekenning

L'article 1022, alinéa 1er, du Code judiciaire dispose que l'indemnité de procédure est une intervention forfaitaire dans les frais et honoraires d'avocat de la partie ayant obtenu gain de cause; l'indemnité n'est due, pour une instance, qu'à l'égard des parties qui y ont été assistées d'un avocat ou représentées par lui (1). (1) Voir Cass., 15 décembre 2009, RG P.09.0850.N, Pas., n° 745.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Indemnité de procédure - Octroi

De in artikel 496 van het Strafwetboek bedoelde kunstgrepen moeten zijn aangewend met het oogmerk misbruik te maken van andermans vertrouwen; de vordering tot ontbinding van een overeenkomst en de terugvordering van het bedrag dat haar volgens één van beide partijen verschuldigd is door de tegenpartij, ter vereffening van de tussen hen verrichte transacties, hebben niet tot doel misbruik te maken van het vertrouwen van de schuldenaar, maar om van hem de uitvoering te eisen van de verbintenis die de schuldeiser hem terecht of onterecht oplegt; het feit dat er tussen de burgerlijke partij en de persoon tegen wie zij haar rechtsvordering heeft ingesteld, een betwiste rekening bestaat, volstaat om te zeggen dat er geen misdrijf is, ook al wordt de schuldvordering niet erkend (1). (1) Zie Cass. 21 april 2010, AR P.10.0038.F, AC 2010, nr. 269.

OPLICHTING - Poging tot oplichting - Listige kunstgrepen - Kunstgrepen aangewend met de bedoeling misbruik te maken van vertrouwen - Vordering tot ontbinding overeenkomst - Terugvordering bedrag door een van de partijen ter vereffening van de tussen hen verrichte transacties

Les manœuvres visées par l'article 496 du Code pénal doivent avoir été employées dans le but de surprendre la confiance d'une autre personne, l'action en résolution d'un contrat et la demande de remboursement de la somme qu'une des deux parties affirme lui être due par l'autre pour solde des opérations faites entre elles, n'ont pas pour but de surprendre la confiance du débiteur prétendu mais de poursuivre contre lui l'exécution de l'obligation qu'à tort ou à raison, le créancier lui impute; la circonstance qu'il y a, entre la partie civile et la personne qu'elle poursuit, un compte à débattre, suffit pour écarter le délit, alors même que la créance ne serait pas reconnue (1). (1) Voir Cass., 21 avril 2010, RG P.10.0038.F, Pas., n° 269.

ESCROQUERIE - Tentative d'escroquerie - Manœuvres frauduleuses - Manœuvres employées dans le but de surprendre la confiance - Action en résolution d'un contrat - Demande de remboursement d'une somme par une des parties pour solde des opérations faites entre parties

P.13.1003.N

18 juni 2013

AC nr. ...

Regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelt dat de beslissing tot vrijheidsberoving van een vreemdeling, door het ontbreken van een handtekening van een gemachtigde van de Staatssecretaris, zodat het niet mogelijk is wettelijk te controleren wie de werkelijke auteur is van de beslissing, aangetast is door een substantieel vormgebrek.

VREEMDELINGEN - Beslissing tot vrijheidsberoving - Ontbreken van de handtekening van de gemachtigde van de Staatssecretaris - Verzoek tot invrijheidstelling - Afwijzing door de raadkamer - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vaststelling dat het niet mogelijk is wettelijk te controleren wie de auteur is van de beslissing - Oordeel dat de beslissing aangetast is door een substantieel vormgebrek - Wettigheid

Est régulièrement motivé et légalement justifié l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui décide que la décision de privation de liberté d'un étranger est entachée d'un vice de forme substantiel en raison du défaut de signature d'un délégué du secrétaire d'Etat, de sorte qu'il est impossible de contrôler légalement qui est le véritable auteur de la décision.

ETRANGERS - Décision de privation de liberté - Défaut de signature du délégué du secrétaire d'Etat - Demande de mise en liberté - Rejet par la chambre du conseil - Appel - Chambre des mises en accusation - Constatation qu'il est impossible de contrôler légalement qui est l'auteur de la décision - Considération suivant laquelle la décision est entachée d'un vice de forme substantiel - Légalité

P.13.1022.N

18 juni 2013

AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat het gegeven dat de eiser door de onderzoeksrechter werd verhoord zonder bijstand van een raadsman, niet tot gevolg heeft dat het aanhoudingsmandaat door het onderzoeksgerecht zou moeten worden opgeheven om reden dat niet blijkt dat die omstandigheid eisers recht op een eerlijk proces op een onherstelbare wijze zou hebben gehypothekeerd.

N'est pas légalement justifié l'arrêt qui décide que le fait que le demandeur a été entendu par le juge d'instruction sans l'assistance d'un conseil n'a pas pour conséquence que le mandat d'arrêt devrait être levé par la juridiction d'instruction au motif qu'il n'apparaît pas que cette circonstance aurait hypothéqué de manière irrémédiable le droit du demandeur à un procès équitable.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Voorafgaand verhoor - Verhoor zonder bijstand van een advocaat - Geen afstand van het recht op bijstand - Handhaving - Eerste verschijning voor de raadkamer - Bevestiging - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Oordeel dat het aanhoudingsmandaat niet moet worden opgeheven omdat het eerlijk proces niet werd miskend - Wettigheid

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Audition préalable - Audition sans l'assistance d'un avocat - Pas de renonciation au droit à l'assistance - Maintien - Première comparution devant la chambre du conseil - Confirmation - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision que le mandat d'arrêt ne doit pas être levé dès lors qu'il n'y a pas eu de violation du principe du procès équitable - Légalité

- Art. 16, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Uit artikel 16, § 2, Voorlopige Hechteniswet volgt dat indien het verhoor bedoeld in dat artikel wordt afgenomen zonder bijstand van een advocaat, en zonder dat de inverdenkinggestelde daarvan afstand gedaan heeft, de inverdenkinggestelde, in beginsel, in vrijheid moet worden gesteld.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Voorafgaand verhoor - Verhoor zonder bijstand van een advocaat - Geen afstand van het recht op bijstand

Il ressort de l'article 16, § 2 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive que, si l'audition visée à cet article est effectuée sans l'assistance d'un avocat et sans que l'inculpé renonce à ce droit, ce dernier doit, en principe, être mis en liberté.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Audition préalable - Audition sans l'assistance d'un avocat - Pas de renonciation au droit à l'assistance

P.13.1052.F

11 september 2013

AC nr. ...

Met toepassing van artikel 235bis, §6, van het Wetboek van Strafvordering, wordt de nietigheid van een handeling die volgt op een onregelmatige handeling alleen uitgesproken "als daartoe grond bestaat"; de kamer van inbeschuldigingstelling is dus bevoegd om, nadat ze een onderzoeksverrichting nietig heeft verklaard, te oordelen dat de daaropvolgende handelingen, waarvan zij op onaantastbare wijze beslist dat die niet noodzakelijk daaruit voortvloeien, regelmatig zijn (1). (1) Cass. 15 juni 2005, AR P.05.0627.F, AC 2005, nr. 346.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regelmatigheid van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige handeling - Nietigheid - Gevolg - Daaropvolgende handelingen - Regelmatigheid - Onaantastbare beoordeling

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatige handeling - Nietigheid - Gevolg - Daaropvolgende handelingen - Regelmatigheid - Onaantastbare beoordeling

En application de l'article 235bis, § 6, du Code d'instruction criminelle, la nullité d'un acte postérieur à celui déclaré irrégulier n'est prononcée que «le cas échéant»; la chambre des mises en accusation a dès lors le pouvoir, après avoir annulé un devoir d'enquête, de tenir pour réguliers les actes ultérieurs dont elle décide, par une appréciation souveraine, qu'ils n'en sont pas la suite nécessaire (1). (1) Cass., 15 juin 2005, RG P.05.0627.F, Pas., 2005, n° 346.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Acte irrégulier - Nullité - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Appréciation souveraine

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Acte irrégulier - Nullité - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Appréciation souveraine

De kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 235bis, §6, van het Wetboek van Strafvordering uitspraak doet, kan de handelingen van de rechtspleging nietig verklaren die door een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid zijn aangetast, die invloed heeft op een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging, en kan bevelen dat de nietig verklaarde stukken en de stukken die onvermijdelijk daaruit voortvloeien, uit het dossier worden verwijderd; de bevoegdheid die door deze bepaling aan de kamer van inbeschuldigingstelling is toegekend, strekt zich niet uit tot de vordering van het openbaar ministerie, de beslissingen van de onderzoeksgerechten of de conclusie van een partij, ook niet wanneer die stukken melding maken van gegevens uit de nietig verklaarde handelingen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatige proceshandelingen - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Toepassingsgebied

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Regulariteit van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige proceshandelingen - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Toepassingsgebied

Statuant par application de l'article 235bis, § 6, du Code d'instruction criminelle, la chambre des mises en accusation peut annuler les actes de la procédure entachés d'une irrégularité, d'une omission ou d'une cause de nullité affectant un acte d'instruction ou l'obtention de la preuve, et ordonner le retrait des pièces annulées ou leur écartement ainsi que de celles qui en sont la suite nécessaire; le pouvoir conféré par cette disposition à la chambre des mises en accusation ne s'étend pas aux réquisitions du ministère public, aux décisions des juridictions d'instruction ni aux conclusions d'une partie, même si ces pièces font état d'éléments trouvant leur source dans les actes annulés.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Actes de procédure irréguliers - Pouvoir d'annulation - Champ d'application

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Actes de procédure irréguliers - Pouvoir d'annulation - Champ d'application

P.13.1070.F

9 juli 2013

AC nr. ...

Uit artikel 95/13, §2, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, op grond waarvan de strafuitvoeringsrechtbank een zitting kan organiseren indien zij het nuttig acht om te kunnen oordelen over het verzoek om penitentiair verlof of over het verzoek van de ter beschikking gestelde veroordeelde, volgt dat de strafuitvoeringsrechtbank op onaantastbare wijze de noodzaak beoordeelt om een zitting te organiseren om de ter beschikking gestelde veroordeelde te horen.

STRAFUITVOERING - Strafwitvoeringsrechtbank - Ter beschikking gestelde veroordeelde - Verzoek om penitentiair verlof - Noodzaak om een zitting te organiseren - Beoordeling van de rechtbank

- Art. 95/13 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Il résulte de l'article 95/13, § 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, en vertu duquel le tribunal de l'application des peines peut organiser une audience s'il estime utile de pouvoir se prononcer sur la demande de congé pénitentiaire, ou sur la demande du condamné mis à disposition, que le tribunal de l'application des peines apprécie souverainement la nécessité d'organiser une audience en vue d'entendre le condamné mis à disposition.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Condamné mis à disposition - Demande de congé pénitentiaire - Nécessité d'organiser une audience - Appréciation du Tribunal

- Art. 95/13 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Alleen het feit dat de beslissing van de strafuitvoeringsrechter die uitspraak doet op verwijzing na een cassatiearrest, buiten de termijn van veertien dagen is geweest bepaald bij artikel 98 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, tast de wettigheid van die beslissing niet aan, aangezien die bepaling in geen enkele sanctie voorziet.

La seule circonstance que la décision du juge de l'application des peines statuant sur un renvoi après un arrêt de cassation a été rendue en dehors du délai de quatorze jours prescrit par l'article 98 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, n'affecte toutefois pas sa légalité, cette disposition ne prévoyant aucune sanction.

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Beslissing - Cassatieberoep - Vernietiging met verwijzing - Termijn waarbinnen de rechter op verwijzing uitspraak moet doen - Overschrijding

- Art. 98 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuitvoeringsmodaliteiten

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Décision - Pourvoi en cassation - Cassation avec renvoi - Délai dans lequel le juge de renvoi doit statuer - Dépassement

- Art. 98 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.13.1073.F

20 november 2013

AC nr. ...

Naar luid van artikel 4, § 1, vijfde lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, wijst het onderzoeksgerecht, wanneer het meent dat er geen reden is om de opschorting uit te spreken, een beschikking tot buitenvervolginstelling of een beschikking tot verwijzing naar het bevoegde rechtcollege; in dat geval wijst het geen beslissing waarbij de opschorting wordt afgewezen, die, met toepassing van artikel 3, vierde lid, van die wet, met redenen moet zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 20 juni 2006, AR P.06.0245.N, AC 2006, nr. 340.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Onderzoeksgerechten - Afwijzing van het verzoek tot opschorting

- Art. 4, § 1, vijfde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Artt. 195 en 416 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Opschorting van de veroordeling - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Gevolg - Cassatieberoep

- Art. 4, § 1, vijfde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Artt. 195 en 416 Wetboek van Strafvordering

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting - Onderzoeksgerecht - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Gevolg - Cassatieberoep

- Art. 4, § 1, vijfde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Artt. 195 en 416 Wetboek van Strafvordering

Aux termes de l'article 4, § 1er, alinéa 5, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, si la juridiction d'instruction estime qu'il n'y a pas lieu de prononcer la suspension, elle rend une ordonnance de non-lieu ou une ordonnance de renvoi devant la juridiction compétente; en ce cas, elle ne rend pas une décision refusant la suspension qui, en application de l'article 3, alinéa 4, de cette loi, devrait être motivée conformément à l'article 195 du Code d'instruction criminelle (1). (1) Cass., 20 juin 2006, RG P.06.0245.N, Pas., 2006, n° 340.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Juridictions d'instruction - Rejet de la demande de suspension

- Art. 4, § 1er, al. 5 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195 et 416 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Suspension du prononcé de la condamnation - Rejet de la demande de suspension - Conséquence - Pourvoi en cassation

- Art. 4, § 1er, al. 5 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195 et 416 Code d'Instruction criminelle

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Suspension simple - Juridiction d'instruction - Rejet de la demande de suspension - Conséquence - Pourvoi en cassation

- Art. 4, § 1er, al. 5 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195 et 416 Code d'Instruction criminelle

Krachtens artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, kan een inverdenkinggestelde alleen onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen; hoewel het totaal gebrek aan motivering van de beslissing tot verwijzing, met andere woorden het gebrek aan vaststelling van het bestaan van voldoende aanwijzingen van schuld, een onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking is als bedoeld in artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, geldt dat niet voor het verzuim om de beslissing uitgebreider te motiveren of voor een gebrek aan antwoord op de conclusie van de inverdenkinggestelde of van de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld (1)(2). (1) Cass. 12 sep. 2001, AR P.01.1013.F, AC 2001, nr. 460. (2) Cass. 26 sep. 2007, AR P.07.0978.F, AC 2007, nr. 438.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

- Artt. 135, tweede lid en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

- Artt. 135, tweede lid en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Artikel 149 van de Grondwet vereist niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling haar beslissing waarin ze het bestaan van voldoende aanwijzingen van schuld vaststelt, met redenen omkleedt; hoewel artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden inhoudt dat de beslissing op de strafvordering, met inbegrip van die welke door de regeling van de rechtspleging daaraan een einde stelt, de voornaamste redenen vermeldt waarop ze steunt, is die bepaling niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die, wanneer ze uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging en de vervolgte persoon naar het vonnisgerecht verwijzen, slechts een niet-definitieve beslissing wijzen die voor de feitenrechter de uitoefening van het recht van verdediging, waaronder het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, vrijwaart.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot verwijzing - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

- Art. 135, § 2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

En vertu de l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, un inculpé ne peut former immédiatement un pourvoi en cassation contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation statuant sur l'appel interjeté contre l'ordonnance de la chambre du conseil qui le renvoie devant le tribunal correctionnel, qu'à la condition qu'il ait pu interjeter appel contre cette ordonnance; si l'absence de toute motivation de la décision de renvoi, autrement dit l'absence de constatation de charges suffisantes de culpabilité, constitue une irrégularité de l'ordonnance de renvoi visée à l'article 135, § 2, du code précité, tel n'est pas le cas de l'omission d'une motivation plus circonstanciées ou d'une absence de réponse aux conclusions déposées par l'inculpé ou la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée (1)(2). (1) Cass., 12 septembre 2001, RG P.01.1013.F, Pas., 2001, n°460. (2) Cass., 26 septembre 2007, RG P.07.0978.F, Pas., 2007, n°438.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi de l'inculpé - Recevabilité

- Art. 135, al. 2, et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi de l'inculpé - Recevabilité

- Art. 135, al. 2, et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

L'article 149 de la Constitution n'impose pas à la chambre des mises en accusation de motiver sa décision constatant l'existence de charges suffisantes de culpabilité; si l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales implique que la décision rendue sur l'action publique, en ce compris celle qui y met fin lors du règlement de la procédure, indique les principales raisons qui la soutiennent, cette disposition ne s'applique pas aux juridictions d'instruction lorsque, statuant sur le règlement de la procédure et renvoyant la personne poursuivie devant la juridiction de jugement, elles ne rendent qu'une décision non définitive qui préserve devant le juge du fond l'exercice des droits de la défense, dont le droit au procès équitable.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Décision de renvoi - Droit à un procès équitable - Obligation de motivation

- Art. 135, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149 Grondwet 1994

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot verwijzing - Motiveringsplicht

- Art. 135, § 2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot verwijzing - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

- Art. 135, § 2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 149 Grondwet 1994

Het gebrek aan motivering van de afwijzing van het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling door de verwijzingsbeschikking is geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid bedoeld in artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, AC 2002, nr. 542.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Motiveringsgebrek

- Art. 135, § 2 Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 Constitution 1994

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Décision de renvoi - Obligation de motivation

- Art. 135, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Décision de renvoi - Droit à un procès équitable - Obligation de motivation

- Art. 135, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149 Constitution 1994

Le défaut de motivation du rejet de la demande de suspension du prononcé de la condamnation par l'ordonnance de renvoi ne constitue pas une irrégularité, une omission ou une cause de nullité au sens de l'article 135, § 2 du Code d'instruction criminelle (1). (1) Cass., 15 octobre 2002, RG P.02.0885.N, Pas., 2002, n°542.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Rejet de la demande de suspension - Défaut de motivation

- Art. 135, § 2 Code d'Instruction criminelle

P.13.1078.F

27 november 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 24, derde en vierde lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd door artikel 7 van de wet van 14 januari 2013 die in werking is getreden op 10 februari 2013, is de verjaring van de strafvordering geschorst wanneer het vonnisgerecht beslist de zaak uit te stellen om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten; hetzelfde geldt wanneer voor de raadkamer de regeling van de rechtspleging wordt belet door een overeenkomstig de artikelen 61quinquies en 127, §3, van het Wetboek van Strafvordering ingediend verzoek.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Stuitingsgrond - Verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Stuitingsgrond - Verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen

En vertu de l'article 24, alinéas 3 et 4, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, inséré par l'article 7 de la loi du 14 janvier 2013 entrée en vigueur le 10 février 2013, la prescription de l'action publique est suspendue lorsque la juridiction de jugement sursoit à l'examen de l'affaire en vue d'accomplir des actes d'instruction complémentaires; il en va de même lorsque, devant la chambre du conseil, il est fait obstacle au règlement de la procédure par le dépôt d'une requête introduite sur pied des articles 61quinquies et 127, § 3, du Code d'instruction criminelle.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Suspension - Cause de suspension - Accomplissement d'actes d'instruction complémentaires

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Cause de suspension - Accomplissement d'actes d'instruction complémentaires

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beschikking tot buitenvervolginstelling van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg is een daad van vervolging die de verjaring stuit in de zin van artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Daad van vervolging - Hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een beschikking tot buitenvervolginstelling

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van vervolging - Hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een beschikking tot buitenvervolginstelling

Artikel 24, derde en vierde lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd door artikel 7 van de wet van 14 januari 2013 die in werking is getreden op 10 februari 2013, dat een nieuwe grond tot stuiting van de verjaring van de strafvordering invoert, is toepasselijk op de zaken die op de dag van zijn inwerkingtreding nog niet waren verjaard (1). (1) Zie Cass. 20 dec. 2000, AR P.00.0326.F, AC 2000, nr. 482.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Nieuwe stuitingsgrond - Verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen - Toepassing in de tijd

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Nieuwe stuitingsgrond - Verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen - Toepassing in de tijd

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Strafrechtspleging - Verjaring van de strafvordering - Wet waarbij een nieuwe stuitingsgrond wordt ingevoerd

L'appel formé par la partie civile contre l'ordonnance de non-lieu de la chambre du conseil du tribunal de première instance constitue un acte de poursuite interruptif de la prescription au sens de l'article 22 du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Acte de poursuite - Appel de la partie civile contre une ordonnance de non-lieu

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte de poursuite - Appel de la partie civile contre une ordonnance de non-lieu

L'article 24, alinéas 3 et 4, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, inséré par l'article 7 de la loi du 14 janvier 2013 entrée en vigueur le 10 février 2013, introduisant une nouvelle cause de suspension de la prescription de l'action publique est applicable aux causes dans lesquelles la prescription n'était pas acquise au jour de son entrée en vigueur (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 2000, RG P.00.0326.F, Pas., 2000, n° 482.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Suspension - Nouvelle cause de suspension - Accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Application dans le temps

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Nouvelle cause de suspension - Accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Application dans le temps

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Procédure pénale - Prescription de l'action publique - Loi introduisant une nouvelle cause de suspension

P.13.1081.F

11 december 2013

AC nr. ...

Uit het enkele feit dat videobeelden die kunnen bijdragen tot het bewijs van de telastgelegde feiten door een niet-geïdentificeerde amateur zijn opgenomen naar aanleiding van een openbare betoging, kan niet worden afgeleid dat dit bewijsmiddel onverenigbaar is met het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass. 5 okt. 2010, AR P.10.0703.N, AC 2010, nr. 576.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Videobeelden - Video opgenomen door een niet-geïdentificeerde amateur - Bewijsmiddel verenigbaar met het recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Bewijs - Videobeelden - Video opgenomen door een niet-geïdentificeerde amateur - Bewijsmiddel verenigbaar met het recht van verdediging

De la seule circonstance que des images d'un film vidéo pouvant contribuer à faire la preuve des faits reprochés, ont été prises par un amateur non identifié à l'occasion d'une manifestation publique, il ne peut se déduire qu'il s'agit d'un moyen de preuve incompatible avec les droits de la défense (1). (1) Voir Cass., 5 octobre 2010, RG P.10.0703.N, Pas., 2010, n° 576.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Images d'un film vidéo - Vidéo prise par un amateur non identifié - Moyen de preuve compatible avec les droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Preuve - Images d'un film vidéo - Vidéo prise par un amateur non identifié - Moyen de preuve compatible avec les droits de la défense

Uit de artikelen 420ter van het Wetboek van Strafvordering en 1107 van het Gerechtelijk Wetboek blijkt dat wanneer het Hof uitspraak doet over het cassatieberoep, de partijen op de rechtszitting alleen worden gehoord over de rechtsvragen die in de middelen zijn aangevoerd of de middelen van niet-ontvankelijkheid die tegen het cassatieberoep of het middel werden opgeworpen; geen wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel leggen de vertaling op door een tolk van hetgeen op die rechtszitting wordt gezegd, wanneer de eiser die verschijnt, bijgestaan door een advocaat, verklaart dat hij de taal van de rechtspleging niet kent.

CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding - Cassatieberoep - Strafzaken - Behandeling ter zitting - Eiser verklaart de taal van de rechtspleging niet te kennen - Bijstand van een tolk

TAAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken - Behandeling ter zitting - Eiser verklaart de taal van de rechtspleging niet te kennen - Bijstand van een tolk

Aangezien de regels van de bevoegdheid in strafzaken van openbare orde zijn, dient de rechter, ook ambtshalve, op de toepassing ervan toe te zien (1). (1) Cass. 2 nov. 1994, AR P.94.0143.F, AC 1994, nr. 466.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Bevoegdheidsregel - Regel van openbare orde

Il ressort des articles 420ter du Code d'instruction criminelle et 1107 du Code judiciaire que, lorsque la Cour statue sur pourvoi, les parties ne sont entendues à l'audience que sur les questions de droit proposées dans les moyens ou sur les fins de non-recevoir opposées au pourvoi ou au moyen; aucune disposition légale ni principe général du droit n'imposent la traduction par un interprète des propos tenus à cette audience, lorsque le demandeur qui comparaît assisté d'un avocat déclare ne pas connaître la langue de la procédure.

CASSATION - Généralités. mission et raison d'être de la cour de cassation. nature de l'instance en cassation - Pourvoi en cassation - Matière répressive - Procédure à l'audience - Demandeur déclarant ne pas connaître la langue de la procédure - Assistance d'un interprète

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En cassation - Matière répressive - Procédure à l'audience - Demandeur déclarant ne pas connaître la langue de la procédure - Assistance d'un interprète

Les règles de compétence en matière pénale étant d'ordre public, il appartient au juge de veiller, même d'office, à leur application (1). (1) Cass., 2 novembre 1994, RG P.94.0143.F, Pas., 1994, n° 466.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Règle de compétence - Règle d'ordre public

P.13.1085.N

20 juni 2013

AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de voorzitter van het hof van assisen, buiten aanwezigheid van de juryleden en nadat de getuigen waren gehoord, tijdens een informele vergadering met de assessoren, de raadslieden van alle partijen en het openbaar ministerie die tot doel had de duurtijd van de pleidooien in te schatten, heeft meegedeeld dat hij overwoog om ten aanzien van alle beschuldigen en dus ook ten aanzien van de verzoeker een vraag te stellen naar de individuele schuld aan het in de artikelen 418 en 419 Strafwetboek bedoelde wanbedrijf, dit alles met de nodige omzichtigheid en in de voorwaardelijke wijs, en mogelijk omtrent de tegenover de verzoeker voorziene telastlegging van schuldig verzuim bedenkingen heeft geuit omtrent de gevolgen van het behouden van die telastlegging voor de burgerlijke rechtsvordering, kan niet worden afgeleid dat deze magistraat in de ogen van de verzoeker, partijen en derden niet langer geschikt zou zijn om onafhankelijk en onpartijdig te oordelen.

WRAKING - Strafzaken - Wettige verdenking - Rechter - Voorzitter van het hof van assisen - Informele vergadering om de duur van de pleidooien in te schatten - Vergadering zonder jury in het bijzijn van

Il ne peut se déduire de la circonstance que le président de la cour d'assises, hors la présence des membres du jury et après avoir entendu les témoins, a communiqué au cours d'une réunion informelle avec les assesseurs, les conseils de toutes les parties et le ministère public, qui avait pour but d'évaluer la durée des plaidoiries, qu'il envisageait de poser à l'égard de tous les accusés, et donc aussi du requérant, une question relative à la culpabilité individuelle du chef du délit visé aux articles 418 et 419 du Code pénal, et ce avec la circonspection nécessaire et de manière conditionnelle, et qu'il a éventuellement exprimé à propos de la prévention de manquement coupable mise à charge du requérant des réflexions quant au maintien de cette prévention pour l'action civile, que ce magistrat ne serait pas apte à statuer de manière indépendante et impartiale aux yeux du requérant, des parties et des tiers.

RECUSATION - Matière répressive - Suspicion légitime - Juge - Président de la cour d'assises - Réunion informelle afin d'évaluer la durée des plaidoiries - Réunion en l'absence du jury mais en

de assessoren, de raadslieden en het openbaar ministerie - Mededeling door de voorzitter omtrent een aan de jury te stellen vraag - Bedenkingen omtrent een van de voorziene telastleggingen en de gevolgen voor de burgerlijke rechtsvordering - Toepassing

présence des assesseurs, des conseils et du ministère public - Information donnée par le président à propos d'une question à poser au jury - Réflexions concernant une des préventions prévues et les conséquences quant à l'action civile - Application

Volgens artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek kan iedere rechter worden gewraakt wegens wettige verdenking; er is wettige verdenking indien de aangevoerde feiten bij de verzoeker, partijen en derden de verdenking kunnen wekken dat de magistraat niet langer op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak kan doen (1). (1) Cass., 29 okt. 2003, AR P.03.1401.F, A.C., 2003, nr. 541.

WRAKING - Strafzaken - Rechter - Wettige verdenking

En application de l'article 828, 1° du Code judiciaire tout juge peut être récusé s'il y a suspicion légitime; il y a suspicion légitime si les faits invoqués sont de nature à inspirer au requérant, aux parties et aux tiers une suspicion quant à l'aptitude du magistrat à statuer de manière indépendante et impartiale (1). (1) Cass., 29 octobre 2003, RG P.03.1401.F, Pas., 2003, n° 541.

RECUSATION - Matière répressive - Juge - Suspicion légitime

Wanneer de verzoeker tot wraking geen schriftelijk bewijs of geen begin van bewijs bijbrengt tot staving van de bewering dat de gewraakte magistraat de in het wrakingsverzoek beschreven uitlatingen zou hebben gedaan en het Hof het bevelen van een getuigenonderzoek niet nuttig acht voor zijn oordeelsvorming, beoordeelt het Hof het wrakingsverzoek uitgaande van de uitlatingen van de gewraakte magistraat zoals door hem beschreven in de door hem overeenkomstig artikel 836, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek afgelegde verklaring (1). (1) Cass., 24 juni 1993, AR 9672, A.C., 1993, 305.

*WRAKING - Strafzaken - Wrakingsgrond - Gebrek aan schriftelijk bewijs of begin van bewijs tot staving van de aangevoerde wrakingsgrond - Geen aanleiding om een getuigenonderzoek te bevelen - Beoordeling van het wrakingsverzoek - Verklaring van de gewraakte magistraat
- Art. 839 Gerechtelijk Wetboek*

Si le requérant en récusation n'apporte preuve par écrit ou commencement de preuve à l'appui de l'affirmation que le magistrat récusé aurait fait les déclarations décrites dans la requête en récusation et que la Cour considère qu'il n'est pas utile d'ordonner une enquête testimoniale pour qu'elle puisse rendre sa décision, la Cour apprécie la requête en récusation en se fondant sur les déclarations du magistrat récusé telles qu'il les a décrites dans la déclaration donnée par lui conformément à l'article 836, alinéa 2 du Code judiciaire(1). (1) Cass., 24 juin 1993, RG 9672, Pas., 1993, n° 305.

*RECUSATION - Matière répressive - Cause de récusation - Pas de preuve par écrit ni de commencement de preuve à l'appui de la cause de récusation invoquée - Pas lieu d'ordonner la preuve testimoniale - Appréciation de la requête en récusation - Déclaration du juge récusé
- Art. 839 Code judiciaire*

P.13.1087.N

5 november 2013

AC nr. ...

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat beslissingen tot behoud van de internering in een welbepaalde inrichting en tot gedeeltelijke afwijzing van een verzoek om penitentiare verloven, die slechts uitvoeringsmodaliteiten van de internering uitmaken, niet vatbaar zijn voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 dec. 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698; Cass. 5 nov. 2013, AR P.13.1090.N, www.cassonline.be.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot behoud in een welbepaalde inrichting - Beslissing tot afwijzing van penitentiaal verlof - Aard

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels que les décisions ordonnant le maintien de l'internement dans un établissement déterminé et de rejet partiel d'une demande de congés pénitentiaires, qui ne constituent qu'une modalité d'exécution de l'internement, ne sont pas susceptibles d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir: Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698; Cass., 5 novembre 2013, RG P.13.1090.N, www.cassonline.be.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision de maintien dans un établissement déterminé - Décision de rejet d'un congé pénitentiaire - Nature

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre

casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Beslissing die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt - Ontvankelijkheid

lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission Supérieure de Défense Sociale - Décision qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement - Recevabilité

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd; een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van artikel 5.1.e en 5.4 EVRM opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komt (1). (1) Zie: Cass. 20 dec. 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698; Cass. 5 nov. 2013, AR P.13.1090.N, www.cassonline.be.

Tout comme l'internement d'un malade mental doit être nécessaire et proportionnée, l'illégalité commise lors de l'exécution d'une mesure d'internement doit aussi être sanctionnée de manière proportionnée; des soins inappropriés peuvent constituer une illégalité au sens des articles 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, sans pouvoir justifier la mise en liberté d'un malade mental si la société est ainsi mise en danger (1). (1) Voir: Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698; Cass., 5 novembre 2013, RG P.13.1090.N, www.cassonline.be.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

DEFENSE SOCIALE - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

P.13.1090.N

5 november 2013

AC nr. ...

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot weigering van de overbrenging van eisers internering in een andere inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit is van de internering, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie: Cass. 20 dec. 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698; Cass. 5 nov. 2013, AR P.13.1087.N, www.cass.online.be.

Il ressort de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels que la décision refusant le transfèrement de l'interné dans un autre établissement, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Voir: Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698; Cass., 5 novembre 2013, RG P.13.1090.N, www.cassonline.be.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Décision qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement - Pourvoi en cassation - Recevabilité

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot weigering van overbrenging van de geïnterneerde naar een andere inrichting - Aard

DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Décision de refus de transfèrement de la personne internée vers un autre établissement - Nature

CASSATIEBEROEP - Strafvzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de maatschappij - Beslissing die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt - Ontvankelijkheid

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission supérieure de défense sociale - Décision qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement - Recevabilité

.....

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd: een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van artikel 5.1.e en 5.4 EVRM opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komt (1). (1) Zie: Cass. 20 dec. 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698; Cass. 5 nov. 2013, AR P.13.1087.N, www.cass.online.be.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatigheid bij de uitvoering van de internering - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

.....

Tout comme l'internement d'un malade mental doit être nécessaire et proportionné, l'illégalité commise lors de l'exécution d'une mesure d'internement doit aussi être sanctionnée de manière proportionnée; des soins inappropriés peuvent constituer une illégalité au sens des articles 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, sans pouvoir justifier la mise en liberté d'un malade mental si la société est ainsi mise en danger (1). (1) Voir: Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698; Cass., 5 novembre 2013, RG P.13.1090.N, www.cassonline.be.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Internement - Exécution - Soins inappropriés - Illégalité dans l'exécution de l'internement - Sanction - Interné se révélant dangereux pour la société

.....

P.13.1094.N

25 juni 2013

AC nr. ...

De plicht van het onderzoeksgerecht tot eerbiediging van het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde over wiens handhaving van de voorlopige hechtenis het moet oordelen, houdt in dat het onderzoeksgerecht alle vereiste maatregelen dient te nemen opdat de inverdenkinggestelde in een voor hem begrijpelijke taal, zo nodig met bijstand van een tolk, en met bijstand van een advocaat, het debat met betrekking tot zijn voorlopige hechtenis kan volgen en zijn verweer tegen de handhaving van die hechtenis kan voeren.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Recht van verdediging - Plicht tot eerbiediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Recht van verdediging - Plicht tot eerbiediging

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Recht van verdediging - Plicht tot eerbiediging

.....

L'obligation de la juridiction d'instruction de respecter les droits de la défense de l'inculpé sur le maintien de la détention préventive duquel elle doit statuer, implique qu'elle doit prendre toutes les mesures requises pour que l'inculpé puisse suivre les débats relatifs à sa détention préventive et présenter sa défense contre le maintien de cette détention, dans une langue qu'il comprend, avec l'assistance d'un interprète si cela s'avère nécessaire et l'assistance d'un avocat.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Droits de la défense - Obligation de respect

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Juridiction d'instruction - Droits de la défense - Obligation de respect

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Droits de la défense - Obligation de respect

.....

P.13.1098.F

26 juni 2013

AC nr. ...

De omstandigheid dat de feiten identiek zijn, waardoor de facultatieve weigeringsgrond kan worden toegepast als bepaald in artikel 6, 1° van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, wordt op onaantastbare wijze door de feitenrechter beoordeeld en het Hof gaat na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden of het om identieke feiten gaat; het onderzoeksgerecht dat oordeelt dat de in Duitsland en vervolgens in België gepleegde feiten niet dezelfde zijn, ook niet als ze zouden zijn gepleegd in de loop van eenzelfde politieachtervolging van de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, kan het bestaan uitsluiten van een voortdurend misdrijf en dus ook van de weigeringsgrond bedoeld in het voormelde artikel 6, 1° (1). (1) Zie Cass. 3 feb. 2009, AR P.08.1742.N, AC 2009, nr. 90.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Weigeringsgrond bepaald in artikel 6, 1°, van de Wet Europees Aanhoudingsbevel - Identieke feiten - Feiten gepleegd in Duitsland en België tijdens eenzelfde achtervolging

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Weigeringsgrond bepaald in artikel 6, 1°, van de Wet Europees Aanhoudingsbevel - Identieke feiten - Onaantastbare beoordeling door de rechter - Feiten gepleegd in Duitsland en België tijdens eenzelfde achtervolging

L'identité des faits permettant l'application de la cause de refus d'exécution facultative prévue par l'article 6, 1°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen relève de l'appréciation souveraine du juge du fond, la Cour vérifiant si, de ses constatations, le juge a pu légalement conclure à l'existence ou non de cette identité; en considérant que les actes accomplis en Allemagne puis en Belgique ne se confondent pas, quand bien même ils auraient été réalisés au cours d'une même poursuite de la personne faisant l'objet du mandat d'arrêt européen par la police, la juridiction d'instruction peut exclure l'existence d'une infraction continue et, partant, l'application de la cause de refus visée à l'article 6, 1°, précité (1). (1) Voir Cass. 3 février 2009, RG P.08.1742.N, Pas., 2009, n° 90.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Matière répressive - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Cause de refus d'exécution prévue par l'article 6, 1°, de la loi du 19 décembre 2003 - Identité des faits - Faits accomplis en Allemagne et en Belgique au cours d'une même poursuite

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Cause de refus d'exécution prévue par l'article 6, 1°, de la loi du 19 décembre 2003 - Identité des faits - Appréciation souveraine par le juge - Faits accomplis en Allemagne et en Belgique au cours d'une même poursuite

P.13.1105.F

20 november 2013

AC nr. ...

De Belgische strafrechter moet alleen rekening houden met de beslissing die door een buitenlandse strafrechter jegens een in verdenking gestelde is gewezen als het misdrijf waarvan hij kennisneemt in het buitenland werd gepleegd.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Beslissing van een buitenlands strafgerecht - Bevoegdheid van de Belgische strafrechter

De vervolging wegens witwassen, in België, van op onrechtmatige wijze in het buitenland verkregen gelden, vereist geen identificatie van de misdaad of het wanbedrijf met behulp waarvan de vermogensvoordelen zijn verkregen en evenmin dat de uitoefening van de strafvordering wegens dat oorspronkelijk misdrijf tot de territoriale bevoegdheid van de Belgische rechter behoort.

STRAFVORDERING - Witwassen in België van onrechtmatig in het buitenland verkregen gelden - Bevoegdheid van de Belgische strafrechter

La juridiction répressive belge ne doit tenir compte de la décision rendue à l'égard d'un inculpé par une juridiction répressive que si l'infraction dont elle est saisie a été commise à l'étranger.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Décision d'une juridiction répressive étrangère - Compétence du juge pénal belge

La poursuite du chef de blanchiment, en Belgique, de fonds obtenus illégalement à l'étranger, ne requiert pas d'identifier le crime ou le délit à l'aide duquel les avantages patrimoniaux ont été obtenus, ni même que l'exercice de l'action publique du chef de cette infraction originaire relève de la compétence territoriale du juge belge.

ACTION PUBLIQUE - Blanchiment en Belgique de fonds obtenus illégalement à l'étranger - Compétence du juge pénal belge

Ter bevestiging van de territoriale bevoegdheid van België verantwoordt de appelrechter zijn beslissing naar recht wanneer hij oordeelt dat als witwassing omschreven feiten in België zouden zijn gepleegd, hoewel de gelden die op het grondgebied van het Rijk zijn witgewassen afkomstig zijn van in het buitenland gepleegde misdrijven.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Territoriale bevoegdheid - Belgische rechtscolleges - Misdrijf - Bestanddeel in België verwezenlijkt

- Art. 3 Strafwetboek

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Belgische rechtscolleges - Territoriale bevoegdheid - Misdrijf - Bestanddeel in België verwezenlijkt

- Art. 3 Strafwetboek

STRAFVORDERING - Feiten gepleegd in België - Bevoegdheid van de Belgische strafrechter - Grondwet

- Art. 3 Strafwetboek

De rechter kan een onregelmatig bewijs slechts weren wanneer het is verkregen met miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvorm, als de onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs aantast of de aanwending ervan het recht op een eerlijke behandeling van de zaak in het gedrang brengt; de eerlijke behandeling van de zaak moet worden beoordeeld in het licht van de rechtspleging in haar geheel; geen schending van artikel 6.1 van het Verdrag kan worden afgeleid uit het feit alleen dat bij het afsluiten van het vooronderzoek de strafvordering ontvankelijk is beschouwd ondanks het feit dat een van de partijen de andere verwijt dat ze het tegen haar ingebracht bewijsmateriaal heeft gestolen of verduisterd.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheid - Beoordeling door de rechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Bewijs - Onregelmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheid

Le juge d'appel, pour affirmer la compétence territoriale de la Belgique, a légalement justifié sa décision en considérant que des faits de blanchiment y auraient été commis, quand bien même les fonds blanchis sur le territoire du Royaume proviendraient d'infractions commises à l'étranger.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Compétence territoriale - Tribunaux belges - Infraction - Élément constitutif réalisé en Belgique

- Art. 3 Code pénal

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Tribunaux belges - Compétence territoriale - Infraction - Élément constitutif réalisé en Belgique

- Art. 3 Code pénal

ACTION PUBLIQUE - Faits commis en Belgique - Compétence du juge pénal belge - Constitution

- Art. 3 Code pénal

Le juge ne peut écarter une preuve irrégulière que si elle a été obtenue en violation d'une forme prescrite à peine de nullité, si l'irrégularité porte atteinte à la fiabilité de la preuve ou si son utilisation compromet le droit à un procès équitable; le caractère équitable du procès doit s'apprécier à la lumière de l'ensemble de la procédure; une violation de l'article 6.1 de la Convention ne saurait se déduire de la seule circonstance qu'à la clôture de l'instruction préparatoire, les poursuites sont jugées recevables malgré qu'une des parties reproche à l'autre d'avoir volé ou détourné les éléments de preuve produits contre elle.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Admissibilité - Appréciation par le juge

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Admissibilité

P.13.1144.N

16 juli 2013

AC nr. ...

Artikel 6.1 EVRM is niet van toepassing voor het jeugdrecht dat uitspraak doet over een voorlopige bewaringsmaatregel als bedoeld in de artikelen 52, eerste lid, en 52quater Jeugdbeschermingswet; bij die gelegenheid doet het jeugdrecht immers geen uitspraak over de vaststelling van burgerlijke rechten of verplichtingen noch over de gegrondheid van een strafvordering.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing -

L'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas applicable à la juridiction statuant sur une mesure provisoire de garde visée aux articles 52, alinéa 1er, et 52quater de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse; à cette occasion, en effet, la juridiction de la jeunesse ne statue pas sur la constatation de droits ou obligations civils, ni sur le bien-fondé de poursuites pénales.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement -

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Jeugdbeschermingswet - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Toepassing

De rechter oordeelt onaantastbaar of de redelijke termijn voor de berechting van de zaak overeenkomstig artikel 5.3 EVRM al dan niet is overschreden; wanneer hij uitspraak doet over de handhaving of de verlenging van een voorlopige bewaringsmaatregel als bedoeld in de artikelen 52, eerste lid, en 52quater Jeugdbeschermingswet, kan hij daartoe alle nuttige gegevens in aanmerking nemen, waaronder niet alleen de complexiteit van de zaak of het gedrag van de gerechtelijke overheid en van de minderjarige, maar ook de noodzaak van het behoud van die maatregel gelet op de persoonlijkheid, de gezinssituatie en de opvoedkundige situatie van de minderjarige, op de noodzakelijke observatie van zijn evolutie en op de onderzoekshandelingen die vereist zijn om te bepalen welke de meest geschikte maatregel is voor zijn bescherming en opvoeding.

JEUGDBESCHERMING - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 5.3 - Redelijke termijn - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Redelijke termijn - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Toepassing

De voorlopige maatregelen bedoeld in artikel 52, eerste lid Jeugdbeschermingswet worden genomen op een ogenblik waarop het als misdrijf omschreven feit nog niet bewezen is; de jeugdrechter mag zich op dat ogenblik niet uitspreken over de constitutieve bestanddelen van het misdrijf, noch over de schuld van de minderjarige; hij dient bijgevolg niet vast te stellen dat er door de minderjarige tussen twaalf en veertien jaar een ernstige aanslag zou zijn gepleegd op een persoon, zoals voor een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding wordt vereist wanneer de jeugdrechter ten gronde uitspraak doet, of dat er ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van de minderjarige bestaan (1). (1) Cass. 16 okt. 2012, AR P.12.1584.N, AC 2012, nr. 537.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Application

Le juge apprécie souverainement si le délai raisonnable dans lequel la cause doit être examinée a été dépassé ou non conformément à l'article 5.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales; lorsqu'il se prononce sur le maintien ou la prolongation d'une mesure provisoire de garde visée aux articles 52, alinéa 1er, et 52quater, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, il peut à cette fin prendre en considération tous les éléments utiles, parmi lesquels non seulement la complexité de la cause ou l'attitude des autorités judiciaires et du mineur, mais également la nécessité du maintien de ladite mesure eu égard à la personnalité, la situation familiale et de l'éducation du mineur, à la nécessaire observation de son évolution et aux actes d'instruction requis pour déterminer la mesure la plus appropriée à sa protection et à son éducation.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5, § 3 - Délai raisonnable - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Délai raisonnable - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Application

Les mesures provisoires visées à l'article 52, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, sont prises au moment où le fait qualifié infraction n'est pas encore établi; le juge de la jeunesse ne peut, à ce moment, se prononcer sur les éléments constitutifs de l'infraction, ni sur la culpabilité du mineur; par conséquent, il n'est pas tenu de constater que le mineur âgé de douze à quatorze ans aurait gravement porté atteinte à une personne, tel qu'il est requis pour une mesure de garde, de préservation et d'éducation lorsque le juge de la jeunesse se prononce sur le fond, ou qu'il existe des indices sérieux de culpabilité dans le chef du mineur (1). (1) Cass., 16 octobre 2012, RG P.12.1584.N, Pas., 2012, n° 537.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Mesure finale de garde, de préservation et d'éducation lors de la

de uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

MINDER-VALIDEN - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid - Gevolg - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Uiteindelijke maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding bij de uitspraak ten gronde - Onderscheid

décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Obligation de motivation

MINORITE - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Mesure finale de garde, de préservation et d'éducation lors de la décision sur le fond - Distinction - Conséquence - Obligation de motivation

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Mesure finale de garde, de préservation et d'éducation lors de la décision sur le fond - Distinction

Ook al maakt de voorlopige maatregel tot plaatsing in een gesloten afdeling van een gemeenschapsinstelling een vrijheidsberoving vóór het vonnis uit, houdt zij geen in verdenkingstelling in en is zij geen vrijheidsbeneming of aanhouding in de zin van de Voorlopige Hechteniswet; het middel dat ervan uitgaat dat de beoordeling van de redelijke termijn bij een vrijheidsberoving van een minderjarige door een voorlopige maatregel van plaatsing op dezelfde wijze dient te worden beoordeeld als bij een vrijheidsberoving van een meerderjarige door de voorlopige hechtenis, faalt het naar recht.

JEUGDBESCHERMING - Verdrag Rechten van de Mens - Artikel 5.3 - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Voorlopige hechtenis - Onderscheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Redelijke termijn - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Voorlopige hechtenis - Onderscheid

Uit artikel 52ter, vierde lid en 52quater, vierde lid Jeugdbeschermingswet volgt dat de kennisgeving van de beslissing waarbij de voorlopige bewaringsmaatregel wordt verlengd, vereist is om de termijn van het hoger beroep te doen vertrekken; daarentegen volgt noch uit deze bepalingen noch uit enige andere wetsbepaling dat de beslissing die de verlenging van de voorlopige bewaringsmaatregel beveelt, slechts uitwerking heeft indien zij binnen de maand na de te verlengen beschikking aan de minderjarige ter kennis wordt gebracht.

JEUGDBESCHERMING - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Kennisgeving van de beslissing - Termijn

VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Jeugdbescherming - Minderjarige tussen twaalf en veertien jaar - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige maatregel van plaatsing - Kennisgeving van de beslissing - Termijn

Même si la mesure provisoire de placement en section fermée d'une institution communautaire constitue une privation de liberté avant jugement, elle n'entraîne pas une inculpation et il ne s'agit pas d'une privation de liberté ou d'une détention au sens de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive; le moyen qui présume qu'il y a lieu d'apprécier le délai raisonnable dans le cas d'une privation de liberté d'un mineur par une mesure provisoire de placement de la même manière que dans le cas d'une privation de liberté d'un majeur par la détention préventive, manque en droit.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5, § 3 - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Détention préventive - Distinction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Délai raisonnable - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Détention préventive - Distinction

Il résulte des articles 52ter, alinéa 4, et 52quater, alinéa 4, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, que la notification de la décision de prolongation de la mesure provisoire de garde est requise pour faire courir le délai d'appel; par contre, il ne résulte ni de ces dispositions, ni d'aucune autre disposition légale que la décision ordonnant la prolongation de la mesure provisoire de garde ne produit ses effets que si elle est notifiée au mineur dans le mois suivant l'ordonnance à prolonger.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Notification de la décision - Délai

JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Protection de la jeunesse - Mineur âgé de douze à quatorze ans - Fait qualifié infraction - Mesure provisoire de placement - Notification de la décision - Délai

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Artikel 3 E.V.R.M. - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 - Onderzoek - Verplichting van de feitenrechter

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Verzoek tot heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser Hof Mensenrechten - Andere veroordeelde persoon - Veroordeeld wegens hetzelfde feit en op grond van dezelfde bewijsmiddelen

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering - Voorwaarden - Zeer ernstige nadelige gevolgen die slechts door een heropening kunnen worden hersteld

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Verzoek tot heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser veroordeeld in eerste aanleg heeft geen rechtsmiddelen ingesteld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 van het Verdrag - Onderzoek - Verplichting van de feitenrechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Artikel 6 - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 - Onderzoek - Verplichting van de feitenrechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering - Voorwaarden - Zeer ernstige nadelige gevolgen die slechts door een heropening kunnen worden hersteld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser Hof Mensenrechten - Andere veroordeelde persoon - Veroordeeld wegens hetzelfde feit en op grond van dezelfde bewijsmiddelen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser veroordeeld in eerste aanleg heeft geen rechtsmiddelen ingesteld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 - Vérification - Obligation du juge du fond

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Demande de réouverture de la procédure - Recevabilité - Requérant devant la Cour européenne - Autre personne condamnée - Condamné pour le même fait et sur le fondement des mêmes moyens de preuve

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Conditions - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Demande de réouverture de la procédure - Recevabilité - Demandeur condamné en première instance et n'ayant pas exercé de voies de recours

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 de la Convention - Vérification - Obligation du juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Article 6 de la Convention - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 - Vérification - Obligation du juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Conditions - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure - Recevabilité - Requérant devant la Cour européenne - Autre personne condamnée - Condamné pour le même fait et sur le fondement des mêmes moyens de preuve

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure - Recevabilité - Demandeur condamné en première instance et n'ayant pas exercé de voies de recours

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

Aangezien het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, bij arrest van 25 september 2012 heeft beslist dat de door de verzoeker aangevoerde verslagen van mensenrechtenorganisaties aantoonde dat er "een reëel gevaar" bestond dat de verklaringen van in Marokko verhoorde personen, na de aanslagen te Casablanca van 16 mei 2003, zijn verkregen met behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, hebben de appelrechters daaruit niet kunnen afleiden, tenzij met schending van artikel 6 van het Verdrag, dat de eisers geen enkel feitelijk gegeven aanvoerden tot staving van hun verweer betreffende de regelmatigheid van de rechtspleging met betrekking tot die verklaringen en hebben ze die verklaringen niet als bewijsmiddelen in aanmerking kunnen nemen zonder zich eerst ervan te hebben vergewist dat ze, in het licht van de gegevens eigen aan de zaak, niet aldus waren verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van E. (AR P.13.1150.F).

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Verplichting van de feitenrechter - Artikel 6 - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 - Onderzoek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 van het Verdrag - Onderzoek - Verplichting van de feitenrechter

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Artikel 3 E.V.R.M. - Reëel gevaar dat de verklaringen zijn verkregen met behandelingen in strijd met artikel 3 - Onderzoek - Verplichting van de feitenrechter

Wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de vastgestelde schending het gevolg is van procedurefouten of -tekortkomingen die dermate ernstig zijn dat er ernstige twijfel bestaat over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, beveelt het Hof van Cassatie, ingevolge artikel 442quinquies, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, de heropening van de rechtspleging, voor zover de veroordeelde partij zeer ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden, die slechts door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van E. (AR P.13.1150.F).

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering

Dès lors que dans son arrêt du 25 septembre 2012, la Cour européenne a décidé que les rapports d'organisations de défense des droits de l'homme invoqués par le requérant établissaient «un risque réel» que les déclarations émanant de personnes interrogées au Maroc, à la suite des attentats de Casablanca du 16 mai 2003, aient été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, les juges d'appel n'ont pu, sans violer l'article 6 de la Convention, en déduire que les prévenus n'apportaient aucun élément concret à l'appui de leur défense concernant la régularité de la procédure relativement à ces dépositions et les retenir comme moyens de preuve sans s'être préalablement assurés, au vu des éléments spécifiques de la cause, qu'ils n'avaient pas été obtenus de cette manière (1). (1) Voir concl. M.P. en cause E. (RG P.13.1150.F)

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Obligation du juge du fond - Article 6 de la Convention - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 - Vérification

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 de la Convention - Vérification - Obligation du juge du fond

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Risque réel que des déclarations ont été obtenues au moyen de traitements contraires à l'article 3 - Vérification - Obligation du juge du fond

En vertu de l'article 442quinquies, alinéa 1er, lorsqu'il ressort de l'examen de la demande que la violation constatée est la conséquence d'erreurs ou de défaillances de procédure d'une gravité telle qu'un doute sérieux existe quant au résultat de la procédure attaquée, la Cour de cassation ordonne la réouverture de la procédure, pour autant que la partie condamnée continue à souffrir des conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer (1). (1) Voir concl. M.P. en cause E. (RG P.13.1150.F)

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

Wanneer bij een definitief arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is vastgesteld dat het Verdrag is geschonden, kunnen de verzoeker en de andere wegens hetzelfde feit en op grond van dezelfde bewijsmiddelen veroordeelde personen, ingevolge de artikelen 442bis en 442ter, 1°, van het Wetboek van Strafvordering, de heropening vragen van de rechtspleging die geleid heeft tot hun veroordeling op de tegen hen ingestelde strafvordering in de voor dat Hof gebrachte zaak (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van B. (AR P.13.1152.F).

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser Hof Mensenrechten - Andere veroordeelde persoon - Veroordeeld wegens hetzelfde feit en op grond van dezelfde bewijsmiddelen

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Verzoek tot heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser Hof Mensenrechten - Andere veroordeelde persoon - Veroordeeld wegens hetzelfde feit en op grond van dezelfde bewijsmiddelen

Uit artikel 442sexies van het Wetboek van Strafvordering en de parlementaire voorbereiding van artikel 442quinquies van datzelfde wetboek volgt dat de aanvraag van een veroordeelde tot heropening van de rechtspleging niet-ontvankelijk moet worden verklaard wanneer hij geen rechtsmiddel heeft ingesteld tegen het veroordelend vonnis waarvan hij de vernietiging vordert na eerst in die beslissing te hebben berust (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van L. (AR P.13.1151.F).

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Verzoek tot heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser veroordeeld in eerste aanleg heeft geen rechtsmiddelen ingesteld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Ontvankelijkheid - Eiser veroordeeld in eerste aanleg heeft geen rechtsmiddelen ingesteld

Het feit dat het veroordelend arrest voor de eiser tot gevolg had dat zijn gevangenisstraf, geldboete en ontzetting van rechten definitief zijn geworden en op zijn strafregister zijn ingeschreven, wat een hinderpaal vormt bij het zoeken naar werk met gevolgen voor o.m. zijn reputatie, maakt zeer ernstige actuele gevolgen uit die de heropening van de rechtspleging verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van E. (AR P.13.1150.F).

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Verdrag - Heropening

En vertu des articles 442bis et 442ter, 1°, du même code, s'il a été établi par un arrêt définitif de la Cour européenne que la Convention a été violée, le requérant et les autres personnes condamnées pour le même fait et sur le fondement des mêmes moyens de preuve, peuvent demander la réouverture de la procédure qui a conduit à leur condamnation sur l'action publique exercée à leur charge dans l'affaire portée devant la Cour précitée (1). (1) Voir concl. M.P. en cause B. (RG P.13.1152.F)

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure - Recevabilité - Requérent devant la Cour européenne - Autre personne condamnée - Condamné pour le même fait et sur le fondement des mêmes moyens de preuve

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Demande de réouverture de la procédure - Recevabilité - Requérent devant la Cour européenne - Autre personne condamnée - Condamné pour le même fait et sur le fondement des mêmes moyens de preuve

Il résulte de l'article 442sexies du Code d'instruction criminelle et des travaux parlementaires relatifs à l'article 442quinquies du même code que la demande en réouverture de la procédure formée par un condamné doit être déclarée irrecevable lorsqu'il n'a pas exercé de recours contre le jugement de condamnation dont il demande l'annulation après avoir acquiescé à cette décision (1). (1) Voir concl. M.P. en cause L. (RG P.13.1151.F)

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Demande de réouverture de la procédure - Recevabilité - Demandeur condamné en première instance et n'ayant pas exercé de voies de recours

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure - Recevabilité - Demandeur condamné en première instance et n'ayant pas exercé de voies de recours

Le fait pour le demandeur que l'arrêt a eu pour conséquence que ses peines d'emprisonnement, d'amende et d'interdiction sont devenues définitives et ont été inscrites à son casier judiciaire, ce qui constitue un frein dans la recherche d'un emploi avec des répercussions notamment sur sa réputation, constitue des conséquences très graves et actuelles qui justifient la réouverture de la procédure (1). (1) Voir concl. M.P. en cause E. (RG P.13.1150.F)

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Réouverture de la

van de rechtspleging op de strafvordering - Voorwaarden - Zeer ernstige nadelige gevolgen die slechts door een heropening kunnen worden hersteld

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering
RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging op de strafvordering - Voorwaarden - Zeer ernstige nadelige gevolgen die slechts door een heropening kunnen worden hersteld

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering

procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Conditions - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

- Art. 442quinquies, al. 1er Code d'Instruction criminelle
DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Conditions - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

- Art. 442quinquies, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.13.1166.N

10 september 2013

AC nr. ...

Het arrest dat de beklaagde wegens een inbreuk op artikel 4 Wet Technische Eisen veroordeelt tot een geldboete en tot een vervangend rijverbod in plaats van tot een vervangende gevangenisstraf schendt voormelde wetsbepaling, artikel 40 Strafwetboek en artikel 69bis Wegverkeerswet, dat bepaalt dat voor de toepassing van de Wegverkeerswet en in afwijking van artikel 40 Strafwetboek de boete, bij gebreke van betaling binnen de termijn van twee maanden na het arrest of het vonnis indien op tegenspraak, of te rekenen vanaf de betekening, indien het bij verstek is geweest, kan worden vervangen door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig waarvan de duur zal worden bepaald door het vonnis of arrest van veroordeling en die niet langer dan een maand en niet korter dan acht dagen zal zijn (1). (1) De eiser werd vervolgd voor het besturen van een voertuig dat niet voorzien was van een geldig keuringsbewijs. Overeenkomstig de artikelen 24, §1, 26 en 81 van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, wordt deze inbreuk gestraft met de straffen vastgelegd in de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen. Deze laatste wet laat het opleggen van een plaatsvervangend rijverbod niet toe.

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Wettigheid - Gebrek aan keuringsbewijs - Strafbaarstelling - Artikel 4, Wet 21 juni 1985 - Veroordeling tot geldboete en vervangend rijverbod - Artikel 69bis Wegverkeerswet - Toepasselijkheid

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis - Gebrek aan keuringsbewijs - Strafbaarstelling - Artikel 4, Wet 21 juni 1985 - Veroordeling tot geldboete en vervangend rijverbod - Wettigheid

L'arrêt qui condamne le prévenu du chef d'une infraction à l'article 4 de la loi du 21 juin 1985, à une amende et à une déchéance du droit de conduire subsidiaire, à la place d'une peine d'emprisonnement subsidiaire, viole la disposition légale précitée, l'article 40 du Code pénal et l'article 69bis de la loi relative à la police de la circulation routière, qui dispose que pour l'application de la présente loi, par dérogation à l'article 40 du Code pénal, à défaut de paiement dans le délai de deux mois à dater de l'arrêt ou du jugement, s'il est contradictoire, ou de sa signification, s'il est rendu par défaut, l'amende pourra être remplacée par une déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur dont la durée sera fixée par le jugement ou l'arrêt de condamnation, et qui n'excédera pas un mois et ne pourra être inférieure à huit jours (1). (1) Le demandeur était poursuivi du chef de conduite d'un véhicule qui n'était pas pourvu d'un certificat de visite valable. Conformément aux articles 24, § 1er, 26 et 81 de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité, cette infraction est punie des peines prévues par la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité. Cette dernière loi ne permet pas qu'une déchéance du droit de conduire subsidiaire soit infligée.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Légalité - Absence de certificat de visite - Caractère punissable - Loi du 21 juin 1985, article 4 - Condamnation au paiement d'une amende et à une déchéance du droit de conduire subsidiaire - Loi relative à la police de la circulation routière, article 69bis - Applicabilité

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 69bis - Absence de certificat de visite - Caractère punissable - Loi du 21 juin 1985, article 4 - Condamnation au paiement d'une amende et à une déchéance du droit de conduire subsidiaire - Légalité

De rechter is slechts gehouden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot een leemte in de wet, indien hij vaststelt dat hij aan die leemte, gesteld dat ze de Grondwet schendt, zou kunnen verhelpen zonder tussenkomst van de wetgever (1). (1) Zie Cass. 14 aug. 2012, AR P.12.1293.N, AC 2012, nr. 435.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Leemte in de wet - Voorwaarde tot het stellen van de prejudiciële vraag

- Art. 26, § 2, 1° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Leemte in de wet - Stellen van een prejudiciële vraag

- Art. 26, § 2, 1° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Er bestaat geen wettelijke basis om “verzet” aan te tekenen tegen een beslissing van het openbaar ministerie om de uitvoering van een vervangende gevangenisstraf te bevelen wegens de niet-uitvoering van de werkstraf binnen de door de wet bepaalde termijn (1). (1) Zie S. Vandromme, Werkstraf in: Comm. Straf; nrs. 80 ev.

STRAF - Andere straffen - Werkstraf - Niet-uitvoering - Beslissing tot uitvoering van vervangende straf - Verzet

Le juge n'est tenu de poser à la Cour constitutionnelle une question préjudicielle concernant une lacune dans la loi que s'il constate qu'il pourrait combler cette lacune, à supposer qu'elle viole la Constitution, sans l'intervention du législateur (1). (1) Voir Cass., 14 août 2012, RG P.12.1293.N., Pas., 2012, n° 435.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Lacune dans la loi - Condition pour poser la question préjudicielle

- Art. 26, § 2, 1° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Lacune dans la loi - Poser une question préjudicielle

- Art. 26, § 2, 1° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Il n'existe pas de base légale pour former “opposition” à une décision du ministère public ordonnant l'exécution d'une peine d'emprisonnement subsidiaire en raison de la non-exécution de la peine de travail dans le délai prévu légalement (1). (1) Voir S. Vandromme, Werkstraf dans: Comm. Straf; nos 80 e.s.

PEINE - Autres Peines - Peine de Travail - Non-exécution - Décision d'exécution d'une peine subsidiaire - Opposition

Naar luid van artikel 24, 1°, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen zijn de bepalingen betreffende de vervallenverklaring van het recht tot sturen die in de wetgeving op de politie van het wegverkeer zijn vervat, van toepassing op die straf.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Geen verzekering - Straf - Verval van het recht tot sturen - Toepassing van de wetgeving over de politie van het wegverkeer

Aux termes de l'article 24, 1°, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, les dispositions relatives à la déchéance du droit de conduire contenues dans la législation sur la police de la circulation routière sont applicables à cette peine.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Défaut d'assurance - Peine - Déchéance du droit de conduire - Application de la législation sur la police de la circulation routière

De rechter, die heeft vastgesteld dat de beklaagde een voertuig heeft bestuurd zonder burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering en laatstgenoemde nog geen twee jaar houder was van een rijbewijs B, dient de vervallenverklaring van het recht tot sturen uit te spreken, maar behoudt de mogelijkheid de duur ervan te bepalen overeenkomstig artikel 24, 1°, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Geen verzekering - Straf - Minder dan twee jaar houder van een rijbewijs B - Verval van het recht tot sturen - Verplicht karakter - Duur

Lorsqu'il a constaté que le prévenu a conduit un véhicule sans avoir assuré sa responsabilité civile et que ce dernier était titulaire depuis moins de deux ans du permis de conduire B, le juge est tenu de prononcer la déchéance du droit de conduire mais il conserve la faculté d'en fixer la durée conformément à l'article 24, 1°, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Défaut d'assurance - Peine - Titulaire depuis moins de deux ans du permis de conduire B - Déchéance du droit de conduire - Caractère obligatoire - Durée

- Artt. 22, § 1, en 24, 1° Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 22, § 1er, et 24, 1° L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

De samenloop van misdrijven belet weliswaar dat de bij de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer bepaalde vrijheidsstraffen en geldboeten worden uitgesproken, maar dat geldt niet voor het verval van het recht tot sturen onder de voorwaarden als bepaald in deze wetten (Impliciet).

Lorsque, par suite du concours d'infractions, les peines privatives de liberté et les amendes prévues par les lois coordonnées sur la police de la circulation routière ne sont pas prononcées, la déchéance du droit de conduire l'est néanmoins dans les conditions qui y sont déterminées (solution implicite).

STRAF - Samenloop - Algemeen - Verkeersovertredingen en gemeenrechtelijke misdrijven - Toepassing van de regels van samenloop - Gevolgen voor de vervallenverklaring van het recht tot sturen

PEINE - Concours - Généralités - Infractions de roulage et infractions de droit commun - Application des règles du concours - Incidence sur la prononciation de la déchéance du droit de conduire

- Art. 39 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 39 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 39 - Samenloop van misdrijven - Gevolgen voor de vervallenverklaring van het recht tot sturen

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 39 - Concours d'infractions - Incidence sur la prononciation de la déchéance du droit de conduire

- Art. 39 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 39 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.13.1191.F

9 oktober 2013

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling heeft niet het monopolie over het toezicht op de eerbiediging van de wettelijke voorwaarde van subsidiariteit en, naar luid van artikel 189ter van het Wetboek van Strafvordering is de verwijzing van het dossier naar de kamer van inbeschuldigingstelling slechts facultatief; dat artikel verbiedt het vonnisgerecht niet om zelf de opgeworpen grief te onderzoeken indien de voorgelegde stukken het toestaan; uit het feit dat die stukken slechts bij het strafdossier zouden zijn gevoegd na het door de kamer van inbeschuldigingstelling verrichte toezicht, volgt niet dat de feitenrechter de zaak opnieuw voor de kamer van inbeschuldigingstelling moet brengen.

La vérification du respect de la condition légale de subsidiarité de la méthode particulière de recherche d'observation n'est pas le monopole de la chambre des mises en accusation et le renvoi du dossier à celle-ci n'est que facultatif, aux termes de l'article 189ter du Code d'instruction criminelle, qui n'interdit pas à la juridiction de jugement d'examiner elle-même le grief soulevé si les pièces qui lui sont soumises le permettent; de la circonstance que ces pièces n'auraient été jointes au dossier répressif qu'après le contrôle effectué par la chambre des mises en accusation, il ne résulte pas que le juge du fond soit contraint de la saisir à nouveau.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Subsidiariteitsvoorwaarde - Toezicht - Vonnisgerecht - Bevoegdheid

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Condition de subsidiarité - Vérification - Juridiction de jugement - Compétence

- Artt. 47sexies, § 2, eerste lid, 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering

- Art. 47sexies, § 2, al. 1er, 189ter et 235ter Code d'Instruction criminelle

Observatie kan worden aangewend wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen; het toezicht op de wettelijke voorwaarde van subsidiariteit gebeurt niet via een toetsing van de redenen waarmee de machtiging van de onderzoeksmagistraat dienaangaande moet zijn omkleed; dat toezicht steunt op het geheel van de aan het gerecht voorgelegde gegevens en bestaat erin zich ervan te vergewissen of de onderzoeksrechter, in het licht van het voorwerp van het onderzoek, de verkregen resultaten, de ondervonden moeilijkheden en de beschikbare middelen, heeft kunnen oordelen dat alleen nog met een bijzondere opsporingsmethode vooruitgang kon worden geboekt bij het achterhalen van de waarheid.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Subsidiariteitsvoorwaarde - Toezicht

- Artt. 47sexies, § 2, eerste lid, en 235ter Wetboek van Strafvordering

Une observation peut être mise en œuvre si les nécessités de l'enquête l'exigent et si les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité; la vérification de la condition légale de subsidiarité ne s'effectue pas par le biais d'un contrôle de la motivation dont l'autorisation du magistrat instructeur devrait être revêtue sur ce sujet; cette vérification, qui prend appui sur l'ensemble des éléments soumis à la juridiction, consiste à s'assurer de ce que le juge d'instruction a pu, en fonction de l'objet de l'enquête, des résultats obtenus, des difficultés rencontrées et des moyens disponibles, considérer qu'il n'était pas possible de progresser dans la manifestation de la vérité autrement que par le recours à une méthode particulière de recherche.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Condition de subsidiarité - Vérification

- Art. 47sexies, § 2, al. 1er, et 235ter Code d'Instruction criminelle

P.13.1234.N

26 november 2013

AC nr. ...

Uit de artikelen 90quater, §1 en 90quinquies, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering in hun onderlinge samenhang blijkt dat de verlenging van een tapmaatregel krachtens artikel 90quinquies, tweede lid, Wetboek van Strafvordering aan een dubbele motiveringsplicht dient te voldoen: niet alleen dienen de elementen, die krachtens artikel 90quater, §1, Wetboek van Strafvordering op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, te worden vermeld maar bovendien dient de beschikking tot verlenging de precieze omstandigheden die de verlenging van de maatregel wettigen, te vermelden; dit laatste voorschrift is evenwel niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Contra: Cass. 3 okt. 2000, AR P.98.1340.N, AC 2000, nr. 507.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Verlenging - Bijzondere motiveringsvereisten - Sanctie

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Verlenging - Bijzondere motiveringsvereisten - Sanctie

ONDERZOEKSRECHTER - Afluistermaatregel - Verlenging - Bijzondere motiveringsvereisten - Sanctie

Il ressort de la connexité des articles 90quater et 90quinquies, alinéas 1er et 2 du Code d'instruction criminelle que la prolongation d'une mesure de surveillance d'écoute en vertu de l'article 90quinquies, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle doit répondre à un double devoir de motivation: non seulement il y a lieu d'indiquer les éléments qui sont prescrits à peine de nullité en vertu de l'article 90quater, § 1er du Code d'instruction criminelle, mais, en outre, l'ordonnance de prolongation doit indiquer les circonstances précises qui justifient la prolongation de la mesure; cette dernière condition n'est toutefois pas prescrite à peine de nullité (1). (1) Contra: Cass., 3 octobre 2000, RG P.98.1340.N, Pas., 2000, n° 507.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Prolongation - Conditions de motivation particulières - Sanction

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Prolongation - Conditions de motivation particulières - Sanction

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'écoute - Prolongation - Conditions de motivation particulières - Sanction

P.13.1244.N

16 juli 2013

AC nr. ...

Artikel 5, §§1 en 2, Wet Europees Aanhoudingsbevel betreft het vereiste van de dubbele strafbaarheid en heeft geen betrekking op de weigeringsgrond wanneer de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Weigeringsgrond - Dubbele strafbaarheid - Verjaring straf - Verjaring strafvordering - Onderscheid

L'article 5, §1er et 2, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen concerne la condition de la double incrimination et non la cause de refus lorsque l'action publique ou la peine est prescrite suivant la loi belge.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Cause de refus - Double incrimination - Prescription de la peine - Prescription de l'action publique - Distinction

P.13.1270.N

29 oktober 2013

AC nr. ...

Artikel 442bis Strafwetboek bestraft hij die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen; ook één enkele gedraging die door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, kan het misdrijf belaging opleveren (1). (1) Zie: Cass. 24 november 2009, AR P.09.1060.N, AC 2009, nr. 693; Cass. 7 juni 2011, AR P.10.1850.N, AC 2011, nr. 381.

MISDRIJF - Allerlei - Belaging - Begrip - Toepassing

De omstandigheid dat belaging een ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen veronderstelt, sluit niet uit dat die ernstige rustverstoring van die personen kan worden gerealiseerd door de verspreiding via het internet van commentaar over die personen of hun naaste omgeving.

*MISDRIJF - Allerlei - Belaging - Ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen
- Art. 442bis Strafwetboek*

De omstandigheid dat belaging een ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen veronderstelt, sluit niet uit dat die ernstige rustverstoring van die persoon of personen kan worden gerealiseerd door het verspreiden van informatie over personen uit de omgeving van de belaagde of belaagden; door dergelijk gedrag in acht te nemen wordt aan het wanbedrijf van belaging geen derdenwerking toegekend.

*MISDRIJF - Allerlei - Belaging - Ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen - Wijze - Derdenwerking
- Art. 442bis Strafwetboek*

L'article 442bis du Code pénal punit quiconque porte gravement atteinte par des agissements incessants ou répétitifs à l'environnement personnel d'autrui en l'importunant de manière irritante, alors qu'il connaissait ou aurait dû connaître les conséquences de son comportement; même UN seul agissement qui, par sa nature incessante ou répétitive, a pour conséquence de porter gravement atteinte à l'environnement personnel d'autrui peut constituer l'infraction de harcèlement (1). (1) Voir: Cass., 24 novembre 2009, RG P.09.1060.N, Pas., 2009, n° 693; Cass., 7 juin 2011, RG P.10.1850.N, Pas., 2011, n° 381.

INFRACTION - Divers - Harcèlement - Notion - Application

La circonstance que le harcèlement implique une grave perturbation de la tranquillité d'une ou plusieurs personnes déterminées, n'exclut pas que cette grave perturbation de la tranquillité de ces personnes puisse être engendrée par la diffusion via internet de commentaires sur ces personnes ou leur environnement proche.

*INFRACTION - Divers - Harcèlement - Grave perturbation de la tranquillité d'une ou plusieurs personnes déterminées
- Art. 442bis Code pénal*

La circonstance que le harcèlement implique une grave perturbation de la tranquillité d'une ou plusieurs personnes déterminées n'exclut pas que cette grave perturbation de la tranquillité puisse être engendrée par la diffusion d'informations sur des personnes issues de l'environnement de la personne ou des personnes harcelée(s); la prise en considération un tel comportement ne confère pas au délit de harcèlement un effet vis-à-vis de tiers.

*INFRACTION - Divers - Harcèlement - Grave perturbation de la tranquillité d'une ou plusieurs personnes déterminées - Mode - Opposabilité aux tiers
- Art. 442bis Code pénal*

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de dader heeft aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld in de zin van artikel 22, 1°, 2°, 3° en 4°, van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en of hij daarbij heeft gehandeld met het vereiste opzet; het Hof gaat alleen na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Misdrijf - Aanzetting tot discriminatie, segregatie, haat of geweld in de zin van de wet van 10 mei 2007 - Opzet - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

MISDRIJF - Allerlei - Aanzetting tot discriminatie, segregatie, haat of geweld in de zin van de wet van 10 mei 2007 - Opzet - Beoordeling door de feitenrechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Misdrijf - Aanzetting tot discriminatie, segregatie, haat of geweld in de zin van de wet van 10 mei 2007 - Opzet

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de rust van een bepaald persoon door het gedrag van de dader ernstig is verstoord.

MISDRIJF - Allerlei - Belaging - Ernstige verstoring van de rust van een bepaald persoon - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 442bis Strafwetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Misdrijf - Belaging - Ernstige verstoring van de rust van een bepaald persoon

- Art. 442bis Strafwetboek

Een drukpersmisdrijf vereist een strafbare meningsuiting in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé, zoals digitale verspreiding; de vermenigvuldiging van strafbare mondelinge of audiovisuele meningsuitingen levert geen persmisdrijf op omdat het in die gevallen immers niet om geschreven teksten gaat (1). (1) Zie: Cass. 6 maart 2012, AR P.11.1374.N, AC 2012, nr. 153 met conclusie eerste advocaat-generaal De Swaef; Cass. 29 januari 2013, AR P.12.1961.N, AC 2013, nr. 70; Cass. 29 januari 2013, AR P.12.1988.N, AC 2013, nr. 71.

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Drukpersmisdrijf - Begrip - Toepassing - Vermenigvuldiging van strafbare mondelinge of audiovisuele meningsuitingen

Le juge apprécie souverainement en fait si l'auteur a incité à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence au sens de l'article 22, 1°, 2°, 3° et 4°, de la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination et s'il a en outre agi avec l'intention requise; la Cour vérifie uniquement si le juge ne tire pas des faits qu'il constate des conséquences qui seraient sans lien avec eux ou qu'ils ne sauraient justifier.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Infraction - Incitation à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence au sens de la loi du 10 mai 2007 - Intention - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle de la Cour

INFRACTION - Divers - Incitation à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence au sens de la loi du 10 mai 2007 - Intention - Appréciation par le juge du fond

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Infraction - Incitation à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence au sens de la loi du 10 mai 2007 - Intention

Le juge apprécie souverainement en fait si la tranquillité d'une personne déterminée est gravement affectée par le comportement de l'auteur.

INFRACTION - Divers - Harcèlement - Grave perturbation de la tranquillité d'une personne déterminée - Appréciation par le juge du fond

- Art. 442bis Code pénal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Infraction - Harcèlement - Grave perturbation de la tranquillité d'une personne déterminée

- Art. 442bis Code pénal

Le délit de presse requiert l'expression punissable d'une opinion dans un texte reproduit par voie d'imprimerie ou par un procédé similaire, telle la diffusion numérique; la diffusion d'expressions punissables d'opinions orales ou audiovisuelles ne constitue pas un délit de presse parce qu'il ne s'agit pas en l'occurrence de textes écrits (1). (1) Voir: Cass., 6 mars 2012, RG P.11.1374.N, Pas., 2012, n° 153, avec les conclusions de M. le premier avocat général De Swaef, publiées à leur date dans A.C.; Cass., 29 janvier 2013, RG P.12.1961.N, Pas., 2013, n° 70; Cass., 29 janvier 2013, RG P.12.1988.N, Pas., 2013, n° 71.

PRESSE - Délit de presse - Notion - Application - Diffusion d'expressions punissables d'opinions orales ou audiovisuelles

P.13.1300.F

11 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Wegverkeer - Proces-verbaal levert bewijs op tot bewijs van het tegendeel -

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Roulage - Procès-verbal faisant foi jusqu'à preuve du contraire -

Bijzondere bewijswaarde - Voorwaarde - Woordenwisseling tussen de beklagde en de verbalisant - Verweermiddel voert het gebrek aan objectiviteit van de verbalisant aan - Verplichting hierop te antwoorden

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Artikel 62, eerste lid - Proces-verbaal levert bewijs op tot bewijs van het tegendeel - Bijzondere bewijswaarde - Woordenwisseling tussen de beklagde en de verbalisant - Verweermiddel voert het gebrek aan objectiviteit van de verbalisant aan - Verplichting hierop te antwoorden

Wanneer een beklagde de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal van vaststelling van de hem ten laste gelegde verkeersovertredingen betwist, wegens een woordenwisseling tussen hem en de verbalisant, met name de commissaris van politie, en daaruit afleidt dat laatstgenoemde niet objectief is, antwoordt het vonnis niet op dat verweer door alleen maar te oordelen dat de vaststellingen van de politie bewijskracht hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Wegverkeer - Proces-verbaal levert bewijs op tot bewijs van het tegendeel - Bijzondere bewijswaarde - Voorwaarde - Woordenwisseling tussen de beklagde en de verbalisant - Verweermiddel voert het gebrek aan objectiviteit van de verbalisant aan - Verplichting hierop te antwoorden

- Art. 62 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Artikel 62, eerste lid - Proces-verbaal levert bewijs op tot bewijs van het tegendeel - Bijzondere bewijswaarde - Woordenwisseling tussen de beklagde en de verbalisant - Verweermiddel voert het gebrek aan objectiviteit van de verbalisant aan - Verplichting hierop te antwoorden

- Art. 62 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Force probante spéciale - Condition - Altercation ayant opposé le prévenu au verbalisateur - Moyen de défense pris du défaut d'objectivité du verbalisateur - Obligation de réponse

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Article 62, al. 1er - Procès-verbal faisant foi jusqu'à preuve du contraire - Force probante spéciale - Altercation ayant opposé le prévenu au verbalisateur - Moyen de défense pris du défaut d'objectivité du verbalisateur - Obligation de réponse

Lorsqu'un prévenu conteste la valeur probante spéciale qui s'attache au procès-verbal de constat des infractions de roulage qui lui sont reprochées, en raison d'une altercation qui l'a opposée au verbalisant, commissaire de police, et dont il déduit, dans le chef de ce dernier, un manque d'objectivité, le jugement qui se borne à considérer que les constatations policières font foi, ne répond pas à cette défense (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Roulage - Procès-verbal faisant foi jusqu'à preuve du contraire - Force probante spéciale - Condition - Altercation ayant opposé le prévenu au verbalisateur - Moyen de défense pris du défaut d'objectivité du verbalisateur - Obligation de réponse

- Art. 62 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Article 62, al. 1er - Procès-verbal faisant foi jusqu'à preuve du contraire - Force probante spéciale - Altercation ayant opposé le prévenu au verbalisateur - Moyen de défense pris du défaut d'objectivité du verbalisateur - Obligation de réponse

- Art. 62 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.13.1306.N

30 juli 2013

AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging ontnemt de wetgever niet het recht om de uitoefening van het recht van verdediging in een welbepaalde aangelegenheid, zoals inzake voorlopige hechtenis, aan een bijzondere regeling te onderwerpen; de omstandigheid alleen dat het openbaar ministerie een uitgebreidere toegang heeft tot het strafdossier dan de aangehouden in verdenking gestelde, belet niet dat hij zich kan verdedigen en vormt geen miskennen van zijn recht van verdediging (1). (1) Cass. 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC 2009, nr. 457.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Toegang tot dossier - Uitgebreidere toegang van het openbaar ministerie

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevoegdheid van de wetgever

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Toegang tot dossier - Uitgebreidere toegang van het openbaar ministerie - Recht van

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense n'interdit pas au législateur de régler spécialement l'exercice des droits de défense dans une matière déterminée telle que celle de la détention préventive; la seule circonstance que seul le ministère public a un accès plus large que l'inculpé détenu au dossier répressif n'empêche pas celui-ci de pouvoir se défendre et ne constitue pas une violation de ses droits de défense (1). (1) Cass., 14 juillet 2009, RG P.09.1076.N, Pas., 2009, n° 457.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Accès au dossier - Accès plus large du ministère public

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Compétence du législateur

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Accès au dossier - Accès plus large du ministère public - Droits de la défense

P.13.1311.N

30 juli 2013

AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van het Europees Aanhoudingsbevel moet worden geweigerd ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat daardoor het vermoeden van onschuld zou worden miskend; het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke beschuldiging (1). (1) Cass. 7 maart 2007, AR P.07.0259.N, AC 2007, nr. 129.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Vermoeden van onschuld - Miskening

- Artt. 4, 5°, en 16, § 1 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Strafzaken - Vermoeden van onschuld

- Artt. 4, 5°, en 16, § 1 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Vermoeden van onschuld - Miskening

- Artt. 4, 5°, en 16, § 1 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

L'exécution du mandat d'arrêt européen doit être refusée s'il existe des raisons sérieuses de croire qu'elle aurait pour effet de violer la présomption d'innocence; la présomption d'innocence concerne l'attitude du juge appelé à connaître d'une accusation pénale (1). (1) Cass., 7 mars 2007, RG P.07.0259.N, Pas., 2007, n° 129.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution - Conditions - Présomption d'innocence - Violation

- Art. 4, 5°, et 16, § 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Matière répressive - Présomption d'innocence

- Art. 4, 5°, et 16, § 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Conditions - Présomption d'innocence - Violation

- Art. 4, 5°, et 16, § 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.13.1337.F

30 oktober 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 127, §3, van het Wetboek van Strafvordering wordt, wanneer een partij verzoekt om een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, de regeling van de rechtspleging opgeschort tot de maatregel is uitgevoerd of tot de definitieve beslissing tot afwijzing van de maatregel; daaruit volgt dat zelfs wanneer een uitstel naar een welbepaalde datum werd bevolen, de rechtspleging voor het onderzoeksgerecht alleen kan worden hervat als de zaak in staat van wijzen is.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vorderingen met het oog op de regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Verzoek tot het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen - Opschorting van de rechtspleging - Uitstel naar een welbepaalde datum

- Art. 127, § 3 Wetboek van Strafvordering

En vertu de l'article 127, § 3, du Code d'instruction criminelle, lorsqu'un acte d'instruction complémentaire est sollicité par une partie, le règlement de la procédure par la chambre du conseil est suspendu jusqu'à l'accomplissement de la mesure ou à la décision définitive de refus; il s'ensuit que, même dans le cas où une remise à une date déterminée a été ordonnée, la procédure devant la juridiction d'instruction ne peut être reprise que si la cause est en état.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Réquisitions en vue du règlement de la procédure - Chambre du conseil - Demande d'actes d'instruction complémentaires - Suspension de la procédure - Remise à une date déterminée

- Art. 127, § 3 Code d'Instruction criminelle

P.13.1348.N

10 december 2013

AC nr. ...

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak, vereist dat de beslissing die ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging een einde stelt aan de strafvordering, de voornaamste redenen vermeldt tot staving van die beslissing, ongeacht of er een conclusie is ingediend; de burgerlijke partij moet in staat zijn die beslissing te begrijpen (1). (1) Cass. 16 mei 2012, AR P.12.0112.F, AC 2012, nr. 310; Cass. 12 sept. 2012, AR P.12.0544.F, AC 2012, nr. 458.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Beslissing die een einde stelt aan de strafvordering - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Beslissing die een einde stelt aan de strafvordering - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Beslissing die een einde stelt aan de strafvordering - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6 § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales requiert que la décision qui met fin à l'action publique lors du règlement de la procédure énonce les principaux motifs qui la soutiennent, indépendamment du fait que des conclusions ont ou n'ont pas été déposées; la partie civile doit être en état de comprendre la décision (1). (1) Cass., 16 mai 2012, RG P.12.0112.F, Pas., 2012, n° 310; Cass., 12 septembre 2012, RG P.12.0544.F, Pas., 2012, n° 458.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Décision mettant fin à l'action publique - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Décision mettant fin à l'action publique - Obligation de motiver

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Décision mettant fin à l'action publique - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver

P.13.1354.N

17 december 2013

AC nr. ...

De rechter beslist in feite of het vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring van toepassing is, uit het witwasmisdrijf is verkregen en het komt de rechter toe om dit voordeel te begroten en eventueel te ramen; het Hof gaat enkel na eensdeels of de rechter op grond van zijn onaantastbaar oordeel het wettelijk begrip vermogensvoordeel niet heeft geschonden, anderdeels of het verbeurdverklaarde valt binnen de grenzen van de schriftelijke vordering van de procureur des Konings en of ze betrekking heeft op het bewezen verklaarde misdrijf.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Witwasmisdrijf - Bijzondere verbeurdverklaring - Vermogensvoordeel verkregen uit het witwasmisdrijf - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

HELING - Witwassen - Vermogensvoordeel verkregen uit het witwasmisdrijf - Beoordeling door de rechter - Aard

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Heling - Witwassen - Vermogensvoordeel verkregen uit het witwasmisdrijf

STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Witwasmisdrijf - Vermogensvoordeel verkregen uit het witwasmisdrijf - Beoordeling door de rechter - Aard

Le juge décide en fait si l'avantage patrimonial auquel s'applique la confiscation spéciale est tiré de l'infraction de blanchiment et il appartient au juge d'estimer cet avantage et éventuellement de l'évaluer; la Cour se borne à examiner, d'une part, si le juge, sur la base de son appréciation souveraine, n'a pas violé la notion légale d'avantage patrimonial, d'autre part, si l'objet de la confiscation est compris dans les limites du réquisitoire écrit du procureur du Roi et s'il concerne l'infraction déclarée établie.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Infraction de blanchiment - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré de l'infraction de blanchiment - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle par la Cour

RECEL - Blanchiment - Avantage patrimonial tiré de l'infraction de blanchiment - Appréciation par le juge - Nature

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Recel - Blanchiment - Avantage patrimonial tiré de l'infraction de blanchiment

PEINE - Autres Peines - Confiscation - Infraction de blanchiment - Avantage patrimonial tiré de l'infraction de blanchiment - Appréciation par le juge - Nature

Voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader aan de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek volstaat het dat de illegale herkomst of oorsprong van de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek en de door hem vereiste kennis daarvan bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Zie: Cass. 25 sept. 2001, AR P.01.0725.N, AC 2001, nr. 493; Cass. 19 sept. 2006, AR P.06.0608.N, AC 2006, nr. 425; Cass. 28 nov. 2006, AR P.06.1129.N, AC 2006, nr. 606; Cass. 16 dec. 2009, AR P.09.1129.N, AC 2009, nr. 755.

HELING - Witwassen - Schuldigverklaring en veroordeling

Wanneer voor de illegale herkomst of oorsprong van zaken zoals bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij hij de illegale oorsprong van zaken ook vermag af te leiden uit de omstandigheid dat uit geen enkel geloofwaardig gegeven blijkt dat die oorsprong legaal kan zijn.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Illegale herkomst

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Illegale herkomst - Bewijs - Geen bijzonder bewijsmiddel - Beoordeling door de rechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Witwassen van vermogensvoordelen - Illegale herkomst - Bewijs - Geen bijzonder bewijsmiddel

Il suffit pour qu'il y ait déclaration de culpabilité et condamnation de l'auteur d'infractions de blanchiment au sens de l'article 505, aliéna 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal, que la provenance ou l'origine illicites des choses visées à l'article 42, 3° du Code pénal et la connaissance qu'il en avait, soient établies, sans qu'il soit requis que le juge pénal connaisse l'infraction précise, pour autant que, sur la base des données de fait, le juge puisse exclure toute provenance ou origine légale (1). (1) Voir: Cass., 25 septembre 2001, RG P.01.0725.N, Pas., 2001, n° 493; Cass., 19 septembre 2006, RG P.06.0608.N, Pas., 2006, n° 425; Cass., 28 novembre 2006, RG P.06.1129.N, Pas., 2006, n° 606; Cass., 16 décembre 2009, RG P.09.1129.N, Pas., 2009, n° 755.

RECEL - Blanchiment - Déclaration de culpabilité et condamnation

Lorsque la loi ne prescrit aucun moyen de preuve particulier de la provenance ou de l'origine illicites des choses au sens de l'article 505, alinéa 2, 2°, 3° et 4° du Code pénal, le juge répressif apprécie souverainement la valeur probante des éléments qui lui ont été régulièrement soumis et que les parties ont pu contredire, l'origine illicite des choses pouvant être déduite de la circonstance qu'il ne ressort d'aucune donnée crédible que cette origine peut être légale.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Origine illicite

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Origine illicite - Preuve - Pas de moyen de preuve particulier - Appréciation par le juge

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Origine illicite - Preuve - Pas de moyen de preuve particulier

P.13.1366.N

3 december 2013

AC nr. ...

Artikel 66, derde lid, Strafwetboek bepaalt dat als daders van een misdaad of wanbedrijf worden gestraft zij die door enige daad tot de uitvoering zodanig hulp hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd; het materieel mogelijk maken van een voorgenomen misdaad of wanbedrijf zoals die zou worden uitgevoerd, ook al wordt die uiteindelijk niet zo uitgevoerd, kan een daad van strafbare deelneming zijn in de zin van artikel 66, derde lid, Strafwetboek (1). (1) Cass. 3 maart 2009, AR P.08.1451.N, AC 2009, nr. 166, met concl. O.M.

MISDRIJF - Deelneming - Verlenen van hulp of bijstand tot de

L'article 66, alinéa 3 du Code pénal dispose que seront punis comme auteurs d'un crime ou d'un délit ceux qui, par un fait quelconque, auront prêté pour l'exécution une aide telle que, sans leur assistance le crime ou le délit n'eût pu être commis; le fait de rendre matériellement possible la réalisation d'une infraction ou d'un délit projetés, de sorte qu'ils se réalisent, même dans le cas où ceux-ci n'ont finalement pas été commis de cette manière, peut constituer un acte de participation punissable visé à l'article 66, alinéa 3 du Code pénal (1). (1) Cass., 3 mars 2009, RG P.08.1451.N, Pas., 2009, n° 166 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

INFRACTION - Participation - Prêter aide ou assistance pour

Voor de toepassing van artikel 66, derde lid, Strafwetboek is vereist dat de verstrekte hulp of bijstand noodzakelijk is, zonder dat het daarbij van belang is of die hulp of bijstand groot of klein is en de rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de verstrekte hulp of bijstand al dan niet noodzakelijk is (1). (1) Cass. 9 april 1974, AC 1974, 873 en Cass. 7 mei 1951, AC 1951, 510.

L'application de l'article 66, alinéa 3 du Code pénal requiert que l'aide ou l'assistance prêtée pour l'exécution d'un délit soit nécessaire, mais il est indifférent que cette aide ou assistance soit importante ou restreinte et le juge apprécie souverainement en fait si l'aide ou l'assistance prêtée est ou non nécessaire (1). (1) Cass., 9 avril 1974, Pas., 1974, 823 et Cass., 7 mai 1951, Pas., 1951, 599.

MISDRIJF - Deelneming - Verstrekte hulp of bijstand - Beoordeling

INFRACTION - Participation - Aide ou assistance prêtée - Appréciation

P.13.1377.N

10 december 2013

AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de onderzoeksrechter een verdergaande onderzoeksmaatregel heeft bevolen dan die welke was gevorderd door het openbaar ministerie bij toepassing van artikel 28septies Wetboek van Strafvordering heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat hij daardoor niet langer meer onpartijdig en onafhankelijk kan optreden en dat daardoor het recht op een eerlijk proces van de verdachte wordt miskend.

La seule circonstance que le juge d'instruction a ordonné une mesure d'instruction plus drastique que celle requise par le ministère public en application de l'article 28septies du Code d'instruction criminelle n'a pas nécessairement pour effet de priver celui-ci de son impartialité et de son indépendance et, en conséquence, de porter atteinte au droit à un procès équitable.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Mini onderzoek - Maatregel gevorderd door het openbaar ministerie - Door de onderzoeksrechter bevolen verdergaande maatregel - Onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de onderzoeksrechter - Recht op een eerlijk proces - Bestaanbaarheid

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Mini instruction - Mesure requise par le ministère public - Mesure plus drastique ordonnée par le juge d'instruction - Impartialité et indépendance du juge d'instruction - Droit à un procès équitable - Compatibilité

ONDERZOEKSRECHTER - Mini onderzoek - Maatregel gevorderd door het openbaar ministerie - Door de onderzoeksrechter bevolen verdergaande maatregel - Onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de onderzoeksrechter - Recht op een eerlijk proces - Bestaanbaarheid

JUGE D'INSTRUCTION - Mini instruction - Mesure requise par le ministère public - Mesure plus drastique ordonnée par le juge d'instruction - Impartialité et indépendance du juge d'instruction - Droit à un procès équitable - Compatibilité

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdige en onafhankelijke rechterlijke instantie - Onderzoeksrechter - Mini onderzoek - Maatregel gevorderd door het openbaar ministerie - Door de onderzoeksrechter bevolen verdergaande maatregel - Bestaanbaarheid

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Tribunal impartial et indépendant - Juge d'instruction - Mini instruction - Mesure requise par le ministère public - Mesure plus drastique ordonnée par le juge d'instruction - Compatibilité

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Onderzoeksrechter - Mini onderzoek - Maatregel gevorderd door het openbaar ministerie - Door de onderzoeksrechter bevolen verdergaande maatregel - Bestaanbaarheid

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Juge d'instruction - Mini instruction - Mesure requise par le ministère public - Mesure plus drastique ordonnée par le juge d'instruction - Compatibilité

P.13.1403.F

30 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Regelmatigheid van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige handeling - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Omvang - Wissen van de door de kamer van inbeschuldigingstelling gepreciseerde nietige vermeldingen

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Acte irrégulier - Pouvoir d'annulation - Etendue - Radiation des indications nulles précisées par la chambre des mises en accusation

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Regelmatigheid van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige handeling - Internationale ambtelijke opdracht -

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Acte irrégulier - Commission rogatoire internationale - Annulation

Gedeeltelijke nietigverklaring - Gevolg - Latere verrichtingen - Regelmatigheid - Artikel 13 Wet 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken - Toepassing

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatige handeling - Internationale ambtelijke opdracht - Gedeeltelijke nietigverklaring - Gevolg - Latere verrichtingen - Regelmatigheid - Artikel 13 Wet 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken - Toepassing

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatige handeling - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Omvang - Wissen van de door de kamer van inbeschuldigingstelling gepreciseerde nietige vermeldingen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onpartijdigheid - Handeling waarmee het vermoeden van onschuld is miskend

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Onderzoeksrechter - Handeling waarmee het vermoeden van onschuld is miskend

Met toepassing van artikel 235bis, §6, van het voormelde wetboek, wordt de nietigheid van een handeling en van een deel of het geheel van de rechtspleging alleen uitgesproken "als daartoe grond bestaat"; de kamer van inbeschuldigingstelling is dus bevoegd om een internationale ambtelijke opdracht gedeeltelijk nietig te verklaren en de in het buitenland gevoerde onderzoeksverrichtingen als regelmatig te beschouwen als ze met eerbiediging van artikel 13 van de wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken werden uitgevoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Regelmatigheid van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige handeling - Internationale ambtelijke opdracht - Gedeeltelijke nietigverklaring - Gevolg - Latere verrichtingen - Regelmatigheid - Artikel 13 Wet 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken - Toepassing

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatige handeling - Internationale ambtelijke opdracht - Gedeeltelijke nietigverklaring - Gevolg - Latere verrichtingen - Regelmatigheid - Artikel 13 Wet 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken - Toepassing

Artikel 235bis, §6, van het Wetboek van Strafvordering, vereist niet dat de stukken die ten opzichte van één partij door nietigheid zijn aangetast, terwijl ze geldig blijven ten opzichte van een andere partij, integraal uit het strafdossier worden verwijderd; in dat geval kan de kamer van inbeschuldigingstelling beslissen om die stukken in het dossier te laten, mits de door haar nauwkeurig aangegeven onregelmatige vermeldingen worden gewist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

partielle - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Article 13 de la loi du 9 décembre 2004 sur l'entraide judiciaire internationale en matière pénale - Application

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Acte irrégulier - Commission rogatoire internationale - Annulation partielle - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Article 13 de la loi du 9 décembre 2004 sur l'entraide judiciaire internationale en matière pénale - Application

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Acte irrégulier - Pouvoir d'annulation - Etendue - Radiation des indications nulles précisées par la chambre des mises en accusation

JUGE D'INSTRUCTION - Impartialité - Acte affecté par une méconnaissance de la présomption d'innocence

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Impartialité du juge - Juge d'instruction - Acte affecté par une méconnaissance de la présomption d'innocence

En application de l'article 235bis, § 6, du Code d'instruction criminelle, la nullité d'un acte et de tout ou partie de la procédure, n'est prononcée que "le cas échéant". La chambre des mises en accusation a dès lors le pouvoir d'annuler partiellement une commission rogatoire internationale et de tenir pour réguliers les devoirs d'enquête menés à l'étranger s'ils ont été réalisés dans le respect de l'article 13 de la loi du 9 décembre 2004 sur l'entraide judiciaire internationale en matière pénale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Acte irrégulier - Commission rogatoire internationale - Annulation partielle - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Article 13 de la loi du 9 décembre 2004 sur l'entraide judiciaire internationale en matière pénale - Application

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Acte irrégulier - Commission rogatoire internationale - Annulation partielle - Conséquence - Actes ultérieurs - Régularité - Article 13 de la loi du 9 décembre 2004 sur l'entraide judiciaire internationale en matière pénale - Application

L'article 235bis, § 6, du Code d'instruction criminelle n'impose pas que des pièces entachées de nullité pour une partie, tout en demeurant valables pour une autre partie, soient intégralement écartées du dossier répressif; dans ce cas, la chambre des mises en accusation peut décider que ces pièces demeurent dans le dossier moyennant l'effacement des mentions irrégulières qu'elle précise (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Regulariteit van de rechtspleging - Toezicht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onregelmatige handeling - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Omvang - Wissen van de door de kamer van inbeschuldigingstelling gepreciseerde nietige vermeldingen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regulariteit van de rechtspleging - Onregelmatige handeling - Bevoegdheid tot nietigverklaring - Omvang - Wissen van de door de kamer van inbeschuldigingstelling gepreciseerde nietige vermeldingen

Een handeling waarmee de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld heeft miskend, heeft als dusdanig niet tot gevolg dat het vermoeden van onpartijdigheid dat hij geniet, wordt weerlegd en verplicht evenmin dat, naast de nietigheid van die handeling, de nietigheid wordt vastgesteld van de handelingen die eruit voortvloeien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTER - Onpartijdigheid - Handeling waarmee het vermoeden van onschuld is miskend

- Artt. 6.1 en 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Onderzoeksrechter - Handeling waarmee het vermoeden van onschuld is miskend

- Artt. 6.1 en 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Régularité de la procédure - Contrôle - Chambre des mises en accusation - Acte irrégulier - Pouvoir d'annulation - Etendue - Radiation des indications nulles précisées par la chambre des mises en accusation

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Acte irrégulier - Pouvoir d'annulation - Etendue - Radiation des indications nulles précisées par la chambre des mises en accusation

Tout acte affecté par une méconnaissance de la présomption d'innocence par le juge d'instruction n'a pas, en soi, pour effet de renverser la présomption d'impartialité dont il bénéficie, ni n'impose de constater, outre la nullité de cet acte, celle de ceux qui en sont la suite (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGE D'INSTRUCTION - Impartialité - Acte affecté par une méconnaissance de la présomption d'innocence

- Art. 6, § 1er et 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Impartialité du juge - Juge d'instruction - Acte affecté par une méconnaissance de la présomption d'innocence

- Art. 6, § 1er et 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.13.1424.F

27 augustus 2013

AC nr. ...

De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of overlevering, bepaald in artikel 26 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, is een strafuitvoeringsmodaliteit die, zoals uit de bewoordingen ervan blijkt, alleen van toepassing is op vreemdelingen die niet over een geldige verblijfsvergunning, een nog niet verstreken verblijfsvergunning of een vestigingsvergunning beschikken alsook op hen waarvoor een uitleverings- of overleveringsverzoek is ingediend; daaruit volgt dat de strafuitvoeringsrechtbank, onverminderd de tegenaanwijzingen bepaald in artikel 47, §2, naar recht weigert de voorlopige invrijheidstelling toe te kennen, wanneer zij vaststelt dat de veroordeelde, hoewel hij vreemdeling is, verblijfsrecht in België heeft (1). (1) Zie concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH bij Cass. 24 okt. 2007, AR P.07.1390.F, AC 2007, nr. 504.

STRAFUITVOERING - Strafwitvoeringsrechtbank - Strafwitvoeringsmodaliteit - Voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied - Toepassingsgebied - Grenzen

La mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, prévue par l'article 26 de loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, constitue une modalité d'exécution de la peine susceptible de ne s'appliquer, ainsi qu'il résulte de son appellation, qu'aux étrangers qui ne possèdent pas de titre de séjour valable ou qui ne possèdent pas de titre de séjour non encore échu ou de permis d'établissement, ainsi qu'à ceux qui font l'objet d'une demande d'extradition ou de remise; il s'ensuit que, sans préjudice des contre-indications prévues par l'article 47, § 2, le tribunal de l'application des peines refuse légalement de l'accorder lorsqu'il constate que, bien qu'étranger, le condamné bénéficie d'un droit de séjour en Belgique (1). (1) Voir: conclusions de l'avocat-général VANDERMEERSCH précédant Cass., 24 octobre 2007, RG P.07.1390.F, Pas., 2007, n° 504.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Modalité d'exécution de la peine - Libération provisoire en vue de l'éloignement du territoire - Champ d'application - Limites

De aanwijzingen en de concrete feiten, eigen aan de zaak, die de af luistermaatregel wettigen als bedoeld in artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering kunnen bestaan in anonieme inlichtingen betreffende het te onderzoeken misdrijf; de beschikking tot telefoontap is niet onregelmatig en strijdig met de artikelen 90ter en 90quater Wetboek van Strafvordering op de enkele grond dat zij het gevolg is van informatie die door een anonieme inlichting is verkregen.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onderzoeksrechter - Af luistermaatregel - Aanwijzingen en concrete feiten die de maatregel wettigen - Begrip - Beschikking gegrond op anonieme inlichting - Geldigheid

- Artt. 90ter, §1, eerste lid en 90quater, § 1, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Af luistermaatregel - Aanwijzingen en concrete feiten die de maatregel wettigen - Begrip - Beschikking gegrond op anonieme inlichting - Geldigheid

- Artt. 90ter, §1, eerste lid en 90quater, § 1, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Af luistermaatregel - Aanwijzingen en concrete feiten die de maatregel wettigen - Begrip - Beschikking gegrond op anonieme inlichting - Geldigheid

- Artt. 90ter, §1, eerste lid en 90quater, § 1, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

De naleving van de motiveringsverplichting van de artikelen 90ter, §1, en 90quater, §1, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering is niet aan bepaalde wettelijk voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoordingen onderworpen en kan blijken uit de samenhang van de bewoordingen van de beschikking waarbij machtiging wordt verleend tot een tapmaatregel (1). (1) Cass. 6 nov. 2012, AR P.12.0846.N, AC 2012, nr. 597.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bijzondere motiveringsvereisten - Redengeving

- Artt. 90ter, §§1 en 2, en 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bijzondere motiveringsvereisten - Redengeving

- Artt. 90ter, §§1 en 2, en 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Bewijsvoering - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bijzondere motiveringsvereisten - Redengeving

- Artt. 90ter, §§1 en 2, en 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

Les indices et les faits concrets propres à la cause justifiant la mesure d'écoute telle que prévue à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle peuvent consister en des renseignements anonymes relatifs à l'infraction qui fait l'objet de l'instruction; l'ordonnance d'écoute téléphonique n'est pas irrégulière ni contraire aux articles 90ter et 90quater du Code d'instruction criminelle au seul motif qu'elle est la conséquence d'informations obtenues par des renseignements anonymes.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Juge d'instruction - Mesure d'écoute - Indices et faits concrets justifiant la mesure - Notion - Ordonnance fondée sur des renseignements anonymes - Validité

- Art. 90ter, § 1er, al. 1er et 90quater, § 1er, al. 2, 1° Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Indices et faits concrets justifiant la mesure - Notion - Ordonnance fondée sur des renseignements anonymes - Validité

- Art. 90ter, § 1er, al. 1er et 90quater, § 1er, al. 2, 1° Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'écoute - Indices et faits concrets justifiant la mesure - Notion - Ordonnance fondée sur des renseignements anonymes - Validité

- Art. 90ter, § 1er, al. 1er et 90quater, § 1er, al. 2, 1° Code d'Instruction criminelle

Le respect de l'obligation de motivation prévue aux articles 90ter, § 1er et 90quater, § 1er, alinéa 2, 2° du Code d'instruction criminelle n'est pas soumis à certains termes légalement prescrits ou exprès et peut ressortir de la combinaison des mentions de l'ordonnance autorisant l'écoute (1). (1) Cass., 6 novembre 2012, RG P.12.0846.N, Pas., 2012, n° 597.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Exigences particulières de motivation - Motivation

- Art. 90ter, §§ 1er et 2, et 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Exigences particulières de motivation - Motivation

- Art. 90ter, §§ 1er et 2, et 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Exigences particulières de motivation - Motivation

- Art. 90ter, §§ 1er et 2, et 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

De verplichting tot motivering van de beschikking van de onderzoeksrechter die een maatregel tot opsporing van telefoongesprekken als bepaald in artikel 88bis, §1, derde lid, Wetboek van Strafvordering voorschrijft, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; de rechter beoordeelt of het eventuele gebrek aan redengeving al dan niet dient gesanctioneerd te worden door de verkregen inlichtingen niet in overweging te nemen (1). (1) Zie: Cass. 22 juni 2005, AR P.05.0646.F, AC 2005, nr. 364.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onderzoeksrechter - Opsporen van telefoongesprekken - Motivering van de beschikking - Beoordeling door de rechter

- Art. 88bis, § 1, derde lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Opsporen van telefoongesprekken - Motivering van de beschikking - Regelmatigheid

- Art. 88bis, § 1, derde lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Opsporen van telefoongesprekken - Motivering van de beschikking - Regelmatigheid

- Art. 88bis, § 1, derde lid Wetboek van Strafvordering

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat zowel in het motiverend als in het beschikkend gedeelte van de beschikking tot telefoontap het communicatie- of telecommunicatiemiddel dat het voorwerp is van de bewaking wordt vermeld.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Communicatie- of telecommunicatiemiddel dat het voorwerp is van de bewaking - Vermelding in het motiverend als in het beschikkend gedeelte - Vereiste

- Art. 90quater, § 1, tweede lid, 3° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Communicatie- of telecommunicatiemiddel dat het voorwerp is van de bewaking - Vermelding in het motiverend als in het beschikkend gedeelte - Vereiste

- Art. 90quater, § 1, tweede lid, 3° Wetboek van Strafvordering

L'obligation de motivation de l'ordonnance du juge d'instruction qui prescrit une mesure de repérage téléphonique prévue à l'article 88bis, § 1er, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle, n'est pas prescrite à peine de nullité; le juge apprécie si l'éventuelle carence doit ou non être sanctionnée par le refus de prendre en considération les renseignements obtenus (1). (1) Voir Cass., 22 juin 2005, RG P.05.0646.F, Pas., 2005, n° 364.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Juge d'instruction - Repérage de conversations téléphoniques - Motivation de l'ordonnance - Appréciation par le juge

- Art. 88bis, § 1er, al. 3 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Repérage de conversations téléphoniques - Motivation de l'ordonnance - Régularité

- Art. 88bis, § 1er, al. 3 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Repérage de conversations téléphoniques - Motivation de l'ordonnance - Régularité

- Art. 88bis, § 1er, al. 3 Code d'Instruction criminelle

Aucune disposition légale ne requiert que soit mentionné tant dans la motivation que dans le dispositif de l'ordonnance autorisant l'écoute téléphonique, le moyen de communication ou de télécommunication qui fait l'objet de la surveillance.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Moyen de communication ou de télécommunication qui fait l'objet de la surveillance - Mention tant dans la motivation que dans le dispositif - Condition

- Art. 90quater, § 1er, al. 2, 3° Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Moyen de communication ou de télécommunication qui fait l'objet de la surveillance - Mention tant dans la motivation que dans le dispositif - Condition

- Art. 90quater, § 1er, al. 2, 3° Code d'Instruction criminelle

Uit de artikelen 46bis, §1, eerste en tweede lid, juncto 88bis, Wetboek van Strafvordering volgt dat uit de motivering van de schriftelijke beslissing van de procureur des Konings of in voorkomend geval de onderzoeksrechter, strekkende tot identificatie van de correspondenten van bepaalde telefoonnummers, moet blijken dat die beslissing is genomen rekening houdend met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit, zonder dat vereist is dat de procureur des Konings of de onderzoeksrechter het voldoen aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit concreet en met verwijzing naar de feitelijke elementen van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek motiveert; een dergelijke wijze van motivering verhindert niet dat de rechter oordeelt over de wettigheid van een door de procureur des Konings of de onderzoeksrechter bij toepassing van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering bedoelde beslissing.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Bewijsvoering - Opsporen van telecommunicatie - Lokaliseren van de oorsprong of bestemming van telecommunicatie - Beslissing strekkende tot identificatie van correspondenten van telefoonnummers - Beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit - Motivering - Wijze

- Artt. 46bis, § 1, eerste en tweede lid, en 88bis Wetboek van Strafvordering

Il résulte des articles 46bis, § 1er, alinéas 1er et 2, juncto 88bis, du Code d'instruction criminelle qu'il doit apparaître de la motivation de la décision écrite du procureur du Roi ou, le cas échéant, du juge d'instruction, tendant à l'identification des correspondants de certains numéros de téléphone, que cette décision est prise compte tenu des principes de proportionnalité ou de subsidiarité, sans qu'il soit requis que le procureur du Roi ou le juge d'instruction motive concrètement et en référence aux éléments de fait de l'enquête ou de l'instruction judiciaire, le respect des conditions de proportionnalité et de subsidiarité; un tel mode de motivation n'empêche pas que le juge se prononce sur la légalité d'une décision prise par le procureur du Roi ou le juge d'instruction en application de l'article 46bis du Code d'instruction criminelle.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Administration de la preuve - Repérage de télécommunications - Localisation de l'origine ou de la destination de télécommunications - Décision tendant à l'identification des correspondants de numéros de téléphone - Principes de proportionnalité et subsidiarité - Motivation - Mode

- Art. 46bis, § 1er, al. 1er et 2, et 88bis Code d'Instruction criminelle

P.13.1454.F

4 september 2013

AC nr. ...

Uit het feit alleen dat de onderzoeksrechter tijdens zijn verslag in de raadkamer voor de regeling van de rechtspleging heeft verwezen naar de vordering van de procureur des Konings of de verklaring van een andere partij, kan niet worden afgeleid dat de onderzoeksmagistraat in zijn onpartijdigheidsplicht tekort geschoten is; om daarin een grond van gewettigde verdenking te zien moet de aangeklaagde verwijzing nog, door haar voorwerp of draagwijdte, getuigen van een vooroordeel, een vooringenomenheid of een onvermogen van de magistraat om het evenwicht tussen de beschuldiging en de verdediging te bewaren.

ONDERZOEKSRECHTER - Regeling van de rechtspleging - Verslag in de raadkamer - Onpartijdigheidsplicht - Verzoek tot wraking - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

WRAKING - Strafzaken - Onderzoeksrechter - Regeling van de rechtspleging - Verslag in de raadkamer - Onpartijdigheidsplicht - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

Het staat aan de rechter, en niet aan het openbaar ministerie, om te beslissen of verklaringen al dan niet in het proces-verbaal van de rechtszitting worden opgetekend.

De la seule circonstance qu'au cours de son rapport en chambre du conseil pour le règlement de la procédure, le juge d'instruction a fait référence au réquisitoire du procureur du Roi ou à la déclaration d'une autre partie, il ne saurait se déduire que le magistrat instructeur a manqué à son devoir d'impartialité; encore faudrait-il pour y voir une cause de suspicion légitime, que la référence dénoncée traduise, en raison de son objet ou de sa portée, un préjugé, un parti pris, une perte de la capacité du magistrat à tenir la balance égale entre l'accusation et la défense.

JUGE D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Rapport en chambre du conseil - Devoir d'impartialité - Requête en récusation - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° Code judiciaire

RECUSATION - Matière répressive - Juge d'instruction - Règlement de la procédure - Rapport en chambre du conseil - Devoir d'impartialité - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° Code judiciaire

Il appartient au juge, et non au ministère public, de décider de faire acter des déclarations au procès-verbal de l'audience.

P.13.1497.F

11 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Voorwaarden - Artikel 27, § 3, eerste lid, Vreemdelingenwet

Artikel 27, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980, dat is vervangen door artikel 7 van de wet van 19 januari 2012, bepaalt dat de vreemdeling die een bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten en die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan heeft gegeven, te dien einde kan worden opgesloten tenzij andere afdoende maar minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast; geen enkele wetsbepaling stelt de wettigheid van een vordering tot opsluiting afhankelijk van de verplichting voor de administratieve overheid om te vermelden dat de vreemdeling zich niet tegen een van de repatriëringspogingen heeft verzet of van de verplichting om zijn beweringen te weerleggen betreffende de redenen, al zijn ze gewettigd, die hem ertoe drijven in het land te willen blijven waar hij illegaal is binnengekomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Voorwaarden - Artikel 27, § 3, eerste lid, Vreemdelingenwet

Het toezicht bepaald in artikel 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft betrekking op de formele geldigheid van de maatregel, met name of deze met redenen is omkleed, in overeenstemming is met zowel de internationaalrechtelijke regels met rechtstreekse werking in het intern recht als met de wet van 15 december 1980 en ook of de door de bestuurlijke overheid aangevoerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan en met de werkelijkheid overeenstemmen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verwijdering van het

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Objet du contrôle

ETRANGERS - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Juridictions d'instruction - Objet du contrôle

ETRANGERS - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative de liberté - Conditions - Article 27, § 3, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980

L'article 27, § 3, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, remplacé par l'article 7 de la loi du 19 janvier 2012, prévoit que l'étranger qui a reçu un ordre de quitter le territoire et n'y a pas obtempéré dans le délai imparti, peut être détenu en vue de son éloignement, à moins que d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives puissent être appliquées efficacement à cette fin; aucune disposition légale ne subordonne la légalité d'un réquisitoire d'érou à l'obligation, pour l'autorité administrative, de mentionner que l'étranger ne s'est pas opposé à une des tentatives de rapatriement dont il a fait l'objet, ou de réfuter ses allégations quant aux intérêts, fussent-ils légitimes, qui le poussent à vouloir demeurer dans le pays où il est entré illégalement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ETRANGERS - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative de liberté - Conditions - Article 27, § 3, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980

Le contrôle institué par l'article 72 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers porte sur la validité formelle de l'acte, notamment quant à l'existence de sa motivation, quant à sa conformité tant aux règles de droit international ayant des effets directs dans l'ordre interne qu'à la loi du 15 décembre 1980, ainsi qu'au point de vue de la réalité et de l'exactitude des faits invoqués par l'autorité administrative (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ETRANGERS - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative

grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht

de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Juridictions d'instruction - Objet du contrôle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure d'éloignement du territoire - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Objet du contrôle

P.13.1504.N

17 september 2013

AC nr. ...

Artikel 95/3, §1, Wet Strafvuivering bepaalt dat, indien de veroordeelde gedetineerd is, de directeur uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf een advies uitbrengt; deze termijn is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie concl. O.M.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Procedure - Termijn advies - Aard

- Art. 95/3, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Procedure - Termijn advies - Aard

- Art. 95/3, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Termijn beslissing - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Procedure - Termijn advies - Aard

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Beslissing - Tijdstip - Geen beslissing vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Termijn beslissing - Cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank - Niet-regelmatige betekening - Niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep - Vordering tot vernietiging ter terechtzitting door de procureur-generaal - Artikel 442, Sv

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Termijn beslissing - Cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank - Niet-regelmatige betekening - Niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep - Vordering tot vernietiging ter terechtzitting door de procureur-generaal

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank -

L'article 95/3, § 1er, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, prévoit que si le condamné est en détention, le directeur rend un avis au plus tard quatre mois avant l'expiration de la peine principale effective; ce délai n'est pas prescrit à peine de nullité (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

DEFENSE SOCIALE - Mise à la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Procédure - Délai pour rendre avis - Nature

- Art. 95/3, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Mise à la disposition - Procédure - Délai pour rendre avis - Nature

- Art. 95/3, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Conclusions de l'avocat général Van Ingelgem.

DEFENSE SOCIALE - Mise à la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Condamnation avec sursis à l'exécution

DEFENSE SOCIALE - Mise à la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Procédure - Délai pour rendre avis - Nature

DEFENSE SOCIALE - Mise à la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Décision - Moment - Pas de décision préalablement à l'expiration de la peine principale effective

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'intérêt de la loi - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Recours du ministère public près le tribunal de l'application des peines - Notification irrégulière - Irrecevabilité du pourvoi - Réquisitions en cassation à l'audience par le procureur général - Code d'instruction criminelle, article 442

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'intérêt de la loi - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Recours du ministère public près le tribunal de l'application des peines - Notification irrégulière - Irrecevabilité du pourvoi - Réquisitions en cassation à l'audience par le procureur général

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines -

Terbeschikkingstelling - Beslissing - Tijdstip - Geen beslissing vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf

STRAFUITVOERING - Strafvueroeringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Procedure - Termijn advies - Aard

STRAFUITVOERING - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging - Strafvueroeringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Termijn beslissing

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel - Terbeschikkingstelling van de strafvueroeringsrechtbank - Termijn beslissing - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging

De in het artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafvueroering bepaalde termijn binnen dewelke de strafvueroeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling, wordt geschorst gedurende de periode dat een gevangenisstraf of een deel ervan dat met uitstel van tenuitvoerlegging werd opgelegd, nog kan herroepen worden overeenkomstig artikel 14 Probatiewet (1). (1) Zie concl. O.M.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafvueroeringsrechtbank - Termijn beslissing - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging

- Art. 95/2, §§ 1 en 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

- Artt. 8 en 14 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

STRAFUITVOERING - Strafvueroeringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Termijn beslissing - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging

- Art. 95/2, §§ 1 en 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

- Artt. 8 en 14 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel - Terbeschikkingstelling van de strafvueroeringsrechtbank - Termijn beslissing - Veroordeling met uitstel van de tenuitvoerlegging

- Art. 95/2, §§ 1 en 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

- Artt. 8 en 14 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Mise à la disposition - Décision - Moment - Pas de décision préalablement à l'expiration de la peine principale effective APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Mise à la disposition - Procédure - Délai pour rendre avis - Nature

APPLICATION DES PEINES - Condamnation avec sursis à l'exécution - Tribunal de l'application des peines - Mise à la disposition - Délai pour rendre avis

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Sursis probatoire - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Condamnation avec sursis à l'exécution

Le délai prévu à l'article 95/2, § 1er et 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, dans lequel le tribunal de l'application des peines doit décider de la mise à la disposition, est suspendu pendant la période où une peine d'emprisonnement ou partie de cette peine infligée avec sursis à l'exécution, peut encore être révoquée conformément à l'article 14 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

DEFENSE SOCIALE - Mise a la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Condamnation avec sursis à l'exécution

- Art. 95/2, § 1er et 2 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 8 et 14 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Mise à la disposition - Délai pour rendre avis - Condamnation avec sursis à l'exécution

- Art. 95/2, § 1er et 2 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 8 et 14 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Sursis probatoire - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Condamnation avec sursis à l'exécution

- Art. 95/2, § 1er et 2 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 8 et 14 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Uit de tekst van het artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafvuivering, de algemene economie van deze wet en de wetgeschiedenis volgt dat de strafuitvoeringsrechtbank over de terbeschikkingstelling dient te beslissen vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf; eens dat tijdstip is bereikt, kan de strafuitvoeringsrechtbank geen beslissing meer nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Beslissing - Tijdstip - Geen beslissing vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf

- Art. 95/2, §§ 1 en 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Beslissing - Tijdstip - Geen beslissing vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf

- Art. 95/2, §§ 1 en 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank als niet ontvankelijk dient te worden verworpen ingevolge niet regelmatige betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vermag de procureur-generaal bij het Hof ter terechtzitting de vernietiging in het belang van de wet vorderen van een beslissing die schending inhoudt van de regel bepaald in artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafvuivering, betreffende de termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Termijn beslissing - Cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank - Niet-regelmatige betekening - Niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep - Vordering tot vernietiging ter terechtzitting door de procureur-generaal - Artikel 442, Sv

- Artt. 418, eerste lid, en 442 Wetboek van Strafvordering

Il résulte du texte de l'article 95/2, § 1er et 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, de l'économie générale et de la genèse de cette loi que le tribunal de l'application des peines est tenu de se prononcer sur la mise à la disposition préalablement à l'expiration de la peine principale effective; passé ce délai, le tribunal de l'application des peines ne peut plus prendre de décision (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

DEFENSE SOCIALE - Mise à la disposition du gouvernement - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Décision - Moment - Pas de décision préalablement à l'expiration de la peine principale effective

- Art. 95/2, § 1er et 2 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Mise à la disposition - Décision - Moment - Pas de décision préalablement à l'expiration de la peine principale effective

- Art. 95/2, § 1er et 2 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Lorsque le recours exercé par le ministère public près le tribunal de l'application des peines doit être rejeté comme étant irrecevable en raison de la notification irrégulière à la partie contre laquelle il est dirigé, le procureur général près la Cour peut requérir à l'audience la cassation dans l'intérêt de la loi d'une décision impliquant la violation de la règle prévue à l'article 95/2, § 1er et 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, concernant le délai dans lequel le tribunal de l'application des peines est tenu de statuer sur la mise à la disposition (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'intérêt de la loi - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Recours du ministère public près le tribunal de l'application des peines - Notification irrégulière - Irrecevabilité du pourvoi - Demande en annulation à l'audience par le procureur général - Code d'instruction criminelle, article 442

- Art. 418, al. 1er, et 442 Code d'Instruction criminelle

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank als niet ontvankelijk dient te worden verworpen ingevolge niet regelmatige betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vernietigt het Hof, op vordering van de procureur-generaal, in het belang van de wet en derhalve zonder verwijzing, de bestreden beslissing die schending inhoudt van de regel bepaald in artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafvordering, betreffende de termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Termijn beslissing - Cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank - Niet-regelmatige betekening - Niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep - Vordering tot vernietiging ter terechtzitting door de procureur-generaal
- Artt. 418, eerste lid, en 442 Wetboek van Strafvordering

Lorsque le recours exercé par le ministère public près le tribunal de l'application des peines doit être rejeté comme étant irrecevable en raison de la notification irrégulière à la partie contre laquelle il est dirigé, la Cour casse, sur les réquisitions du ministère public, dans l'intérêt de la loi et, par conséquent, sans renvoi, la décision attaquée impliquant la violation de la règle prévue à l'article 95/2, § 1er et 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, concernant le délai dans lequel le tribunal de l'application des peines est tenu de statuer sur la mise à la disposition (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'intérêt de la loi - Mise à la disposition du tribunal de l'application des peines - Délai pour rendre avis - Recours du ministère public près le tribunal de l'application des peines - Notification irrégulière - Irrecevabilité du pourvoi - Demande en annulation à l'audience par le procureur général
- Art. 418, al. 1er, et 442 Code d'Instruction criminelle

P.13.1515.F

18 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van procureur –general Leclercq.

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verlenging - Beroep - Wachtijd

De wachtijd van een maand als bepaald in artikel 71, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geldt niet voor het beroep tegen de met toepassing van artikel 7, vijfde lid, van dezelfde wet genomen maatregel tot verlenging van de opsluiting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

VREEMDELINGEN - Maatregel tot verlenging - Beroep - Wachtijd

- Art. 7, vijfde lid, en 71 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Conclusions du procureur général Leclercq.

ETRANGERS - Mesure de prolongation - Recours - Délai d'attente

Le recours contre la mesure de prolongation prise en application de l'article 7, alinéa 5, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers n'est pas soumis au délai d'attente d'un mois prévu à l'article 71 de la même loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ETRANGERS - Mesure de prolongation - Recours - Délai d'attente

- Art. 7, al. 5, et 71 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.13.1522.N

17 september 2013

AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de maatregel van vrijheidsberoving, genomen bij toepassing van artikel 72 Vreemdelingenwet (1). (1) Cass. 5 maart 2008, AR P.08.0235.F, AC 2008, nr. 157.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerecht - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Toepassing

L'article 149 de la Constitution n'est pas applicable aux décisions des juridictions d'instruction statuant sur le maintien de la mesure privative de liberté prise en application de l'article 72 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (1). (1) Cass., 5 mars 2008, RG P.08.0235.F, Pas., 2008, n° 157.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Juridiction d'instruction - Etrangers - Mesure privative de liberté - Maintien - Application

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Beslissing - Artikel 149, Grondwet 1994 - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Beslissing - Artikel 149, Grondwet 1994 - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging, zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskennis in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Handhaving - Redenen van de beslissing - Omkleding van de redenen - Onderzoeksgerecht - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging, zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskennis in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Redenen van de beslissing - Omkleding van de redenen - Recht van verdediging

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerecht - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Redenen van de beslissing -

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure privative de liberté - Maintien - Décision - Constitution 1994, article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Mesure privative de liberté - Maintien - Décision - Constitution 1994, article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

La juridiction d'instruction peut motiver sa décision en se référant et en adoptant les motifs qui figurent dans une pièce de la procédure à la disposition des parties, comme l'avis du ministère public ou les observations faites par le défendeur sur la demande de mise en liberté du demandeur et ayant été jointes par le défendeur au dossier administratif; cela n'implique pas la violation des droits de la défense (1). (1) Cass., 11 février 2004, RG P.03.1661.F, Pas., 2004, n° 73.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Maintien - Motifs de la décision - Motivation - Juridiction d'instruction - Etrangers - Mesure privative de liberté

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

La juridiction d'instruction peut motiver sa décision en se référant et en adoptant les motifs qui figurent dans une pièce de la procédure à la disposition des parties, comme l'avis du ministère public ou les observations faites par le défendeur sur la demande de mise en liberté du demandeur et ayant été jointes par le défendeur au dossier administratif; cela n'implique pas la violation des droits de la défense (1). (1) Cass., 11 février 2004, RG P.03.1661.F, Pas., 2004, n° 73.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure privative de liberté - Maintien - Motifs de la décision - Motivation - Droits de la défense

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridiction d'instruction - Etrangers - Mesure privative de liberté - Maintien - Motifs de la décision -

Omkleding van de redenen - Recht van verdediging

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Onderzoeksgerecht - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Redenen van de beslissing - Omkleiding van de redenen

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Uit artikel 72, vierde en vijfde lid, Vreemdelingenwet volgt niet dat de raadsman van de vreemdeling geen toegang zou hebben tot het administratief dossier, maar dat hij het dossier op de griffie van de bevoegde rechtbank kan raadplegen gedurende een andere periode dan deze bepaald in de Voorlopige Hechteniswet, te weten gedurende de twee werkdagen die aan de rechtszitting voorafgaan.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Beslissing - Toegang tot het administratief dossier - Raadpleging

- Art. 72, vierde en vijfde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Onderzoeksgerecht - Maatregel van vrijheidsberoving - Handhaving - Beslissing - Toegang tot het administratief dossier - Raadpleging

- Art. 72, vierde en vijfde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Motivation - Droits de la défense

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Juridiction d'instruction - Mesure privative de liberté - Maintien - Motifs de la décision - Motivation

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Il ne résulte pas de l'article 72, alinéas 4 et 5, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers que le conseil de l'étranger n'aurait pas accès au dossier administratif, mais qu'il peut consulter le dossier au greffe du tribunal compétent pendant une période autre que celle prévue par la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, à savoir durant pendant les deux jours ouvrables qui précèdent l'audience.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure privative de liberté - Maintien - Décision - Accès au dossier administratif - Consultation

- Art. 72, al. 4 et 5 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Juridiction d'instruction - Mesure privative de liberté - Maintien - Décision - Accès au dossier administratif - Consultation

- Art. 72, al. 4 et 5 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.13.1528.F

25 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Memorie als faxbericht overgelegd binnen de wettelijke termijn - Verstrijken van de wettelijke termijn - Ondertekening op de rechtszitting - Ontvankelijkheid van de memorie

Conclusions de l'avocat général Loop.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Mémoire produit en télécopie dans le délai légal - Expiration du délai légal - Apposition d'une signature à l'audience - Recevabilité du mémoire

De wilsuiting van degene die middelen tot staving van zijn cassatieberoep wil aanvoeren, is niet vereist op de dag van de rechtszitting maar binnen de termijnen die bij artikel 420bis van het Wetboek van Strafvordering of bij een bijzondere wet zijn voorgeschreven; het feit dat op de rechtszitting een authentieke handtekening is gezet op een ongetekend stuk, maakt een geschrift dat geen enkele uitwerking kon hebben op het ogenblik dat het op de griffie werd neergelegd, niet alsnog ontvankelijk; artikel 863 van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij het ontbreken van de handtekening kan worden geregulariseerd in alle gevallen waarin deze voor de geldigheid van een proceshandeling vereist is, kan geen kracht verlenen aan een geschrift dat niet voldoet aan de vormvereisten waarvan de vervulling vóór het verstrijken van de wettelijke termijnen moet worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Memorie als faxbericht overgelegd binnen de wettelijke termijn - Verstrijken van de wettelijke termijn - Ondertekening op de rechtszitting - Ontvankelijkheid van de memorie

- Art. 863 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 420bis Wetboek van Strafvordering

La manifestation de la volonté de celui qui entend faire valoir des moyens à l'appui de son pourvoi, est requise non pas le jour de l'audience mais dans les délais prescrits par l'article 420bis du Code d'instruction criminelle ou par une loi particulière; l'apposition, à l'audience, d'une signature authentique sur un document qui en était dépourvu n'a pas pour conséquence de rendre après coup recevable un écrit inapte à produire un quelconque effet au moment de son dépôt au greffe; l'article 863 du Code judiciaire, qui permet de régulariser l'absence de signature dans tous les cas où celle-ci est nécessaire pour qu'un acte de procédure soit valable, ne permet pas de relever de la déchéance un écrit ne répondant pas aux conditions de forme dont la réunion doit être constatée avant l'expiration des délais légaux (1). (1) Voir concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Mémoire produit en télécopie dans le délai légal - Expiration du délai légal - Apposition d'une signature à l'audience - Recevabilité du mémoire

- Art. 863 Code judiciaire

- Art. 420bis Code d'Instruction criminelle

P.13.1534.N

8 oktober 2013

AC nr. ...

Het door artikel 542, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde verzoek tot verwijzing van de ene naar de andere rechtbank, moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien zij juist blijken te zijn, gewettigde verdenking kunnen meebrengen omtrent de onafhankelijkheid en onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten waaruit het rechtscollège is samengesteld (1). (1) Cass. 1 april 2010, AR C.10.0173.N, AC 2010, nr. 244.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzoek tot verwijzing wegens gewettigde verdenking - Gegrondheid

La demande de renvoi à un autre tribunal visée à l'article 542, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle doit être fondée sur des faits probants et précis qui, s'ils s'avèrent être exacts, peuvent faire naître, à l'égard de l'ensemble des magistrats composant la juridiction, une suspicion légitime quant à l'indépendance et l'impartialité présumées (1). (1) Cass., 1er avril 2010, RG C.10.0173.N, Pas., 2010, n° 244.

RENOVI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime - Bien-fondé

P.13.1539.N

10 december 2013

AC nr. ...

De beslissingen van de commissies tot bescherming van de maatschappij en van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij zijn geen vonnissen in de zin van artikel 149 Grondwet (1). (1) Contra: Cass. 26 april 1994, AR P.94.0323.N, AC 1994, nr. 199; Cass. 13 juni 1995, AR P.95.0628.N, AC 1995, nr. 294; Cass. 29 okt. 2013, AR P.13.0945.N, AC 2013, nr. ... : in dit laatste arrest werd de schending van artikel 149 Grondwet aangevoerd en het Hof beantwoordt het middel zonder te vermelden dat het middel faalt naar recht in zoverre het de schending van dit grondwetsartikel aanvoert. Anders dan in het thans geannoteerde arrest nam het Hof aldus impliciet aan dat het artikel 149 Grondwet toepasselijk was.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissingen - Aard - Gevolg - Artikel 149, Grondwet 1994 - Toepasselijkheid

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen - Beslissingen - Aard - Gevolg - Artikel 149, Grondwet 1994 - Toepasselijkheid

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Beslissing Commissie en Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Toepasselijkheid

De cassatie van de beslissing over de invrijheidstelling van een geïnterneerde brengt ook de cassatie mee van de weigeringsbeslissing hem over te brengen naar een andere instelling, ook al is het cassatieberoep daartegen onontvankelijk, wegens het nauwe verband tussen de beide beslissingen.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Andere partijen - Omvang - Internering - Verzoek tot invrijheidstelling - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Afwijzing van het verzoek tot invrijheidstelling en tot overbrenging naar een andere instelling - Vernietiging van de beslissing over de invrijheidstelling - Gevolg

De commissie tot bescherming van de maatschappij en de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij zijn de nationale instanties die een geïnterneerde daadwerkelijke rechtshulp kunnen bieden om hem te beschermen tegen een schending van artikel 5.1 EVRM.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen - Opdracht

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Opdracht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Recht op persoonlijke vrijheid - Bescherming van de geïnterneerde - Nationale instantie - Commissie en hoge commissie tot bescherming van de maatschappij

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Internering - Recht op persoonlijke vrijheid - Bescherming van de geïnterneerde - Nationale instantie - Commissie en hoge commissie tot bescherming van de

Les décisions de la Commission de défense sociale et de la Commission supérieure de défense sociale ne constituent pas des jugements au sens de l'article 149 de la Constitution (1). (1) Contra: Cass., 26 avril 1994, RG P.94.0323.N, Pas., 1994, n° 199; Cass., 13 juin 1995, RG P.95.0628.N, Pas., 1995, n° 294; Cass., 29 octobre 2013, P.13.0945.N, www.cassonline.be: dans ce dernier arrêt, la violation de l'article 149 de la Constitution a été invoquée et la Cour a répondu au moyen sans énoncer que le moyen manquait en droit dans la mesure où il invoquait la violation de l'article constitutionnel précité. Ainsi, contrairement à ce qui a lieu dans l'arrêt annoté, la Cour a admis implicitement l'applicabilité de l'article 149 de la Constitution.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décisions - Nature - Conséquence - Constitution 1994, article 149 - Applicabilité

DEFENSE SOCIALE - Commission de défense sociale - Généralités - Décisions - Nature - Conséquence - Constitution 1994, article 149 - Applicabilité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Décision de la Commission et de la Commission Supérieure de Défense Sociale - Applicabilité

Eu égard au lien étroit existant entre la décision sur la mise en liberté d'un interné et la décision refusant le transfèrement de celui-ci dans un autre établissement, la cassation de la première décision entraîne la cassation de la seconde décision, nonobstant le fait que le recours en cassation dirigé contre cette dernière décision soit irrecevable.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Autres parties - Etendue - Internement - Demande de mise en liberté - Commission Supérieure de Défense Sociale - Rejet de la demande de mise en liberté et de transfèrement dans un autre établissement - Cassation de la décision sur la mise en liberté - Conséquence

La Commission de défense sociale et la Commission supérieure de défense sociale sont les instances nationales qui sont susceptibles d'apporter une aide judiciaire effective à l'interné et de protéger celui-ci contre une violation de l'article 5, § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DEFENSE SOCIALE - Commission de défense sociale - Généralités - Mission

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Mission

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Droit à la liberté - Protection de l'interné - Instance nationale - Commission et Commission supérieure de défense sociale

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Droit à un recours effectif - Internement - Droit à la liberté - Protection de l'interné - Instance nationale - Commission et Commission

De commissies tot bescherming van de maatschappij en de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij oordelen onaantastbaar of een instelling waar een geïnterneerde verblijft, aangepast is aan zijn geestesziekte.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid - Aan de geestesziekte van de geïnterneerde aangepaste instelling - Onaantastbare beoordeling

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Aan de geestesziekte van de geïnterneerde aangepaste instelling - Onaantastbare beoordeling

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Internering - Commissie en hoge commissie tot bescherming van de maatschappij - Aan de geestesziekte van de geïnterneerde aangepaste instelling

Uit artikel 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing tot weigering van overbrenging van een geïnterneerde naar een andere inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit is van de internering, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Cass. 2 juni 2009, AR P.09.0586.N, AC 2009, nr. 367; Cass. 2 juni 2009, AR P.09.0735.N, AC 2009, nr. 368; Cass. 20 dec. 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot weigering van overbrenging van een geïnterneerde naar een andere inrichting - Aard

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Beslissing tot weigering van overbrenging van een geïnterneerde naar een andere inrichting - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Internering - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Beslissing tot weigering van overbrenging van een geïnterneerde naar een andere inrichting - Aard

Uit de artikelen 16, 19bis en 28 Wet Bescherming Maatschappij die voor de commissie en de hoge commissie een tegensprekelijk debat organiseren, volgt dat zij hun beslissingen met redenen moeten omkleden, wat inhoudt dat zij conclusies dienen te beantwoorden.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging - Tegensprekelijk debat - Gevolg - Motiveringsplicht

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Rechtspleging - Tegensprekelijk debat - Gevolg - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie -

La Commission de défense sociale et la Commission supérieure de défense sociale apprécient souverainement si l'établissement dans lequel l'interné est placé est approprié quant à sa maladie mentale.

DEFENSE SOCIALE - Commission de défense sociale - Compétence - Etablissement approprié quant à la maladie mentale de l'interné - Appréciation souveraine

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Etablissement approprié quant à la maladie mentale de l'interné - Appréciation souveraine

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Internement - Commission et Commission supérieure de défense sociale - Etablissement approprié quant à la maladie mentale de l'interné

Il suit de l'article 19ter de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels que la décision refusant le transfèrement d'un interné dans un autre établissement, qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un recours en cassation (1). (1) Cass., 2 juin 2009, RG P.09.0586.N, Pas., 2009, n° 367; Cass., 2 juin 2009, RG P.09.0735.N, Pas., 2009, n° 368; Cass., 20 décembre 2011, RG P.11.1912.N, Pas., 2011, n° 698.

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision refusant le transfèrement d'un interné dans un autre établissement - Nature

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Décision refusant le transfèrement d'un interné dans un autre établissement - Pourvoi en cassation - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Internement - Commission Supérieure de Défense Sociale - Décision refusant le transfèrement d'un interné dans un autre établissement - Nature

Il suit des articles 16, 19bis et 28 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels, qui organisent les débats contradictoires devant la Commission et la Commission supérieure, que ces instances sont tenues de motiver leurs décisions, ce qui implique qu'elles sont tenues de répondre aux conclusions.

DEFENSE SOCIALE - Commission de défense sociale - Procédure - Débats contradictoires - Conséquence - Obligation de motiver

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Procédure - Débats contradictoires - Conséquence - Obligation de motiver

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - En cas de dépôt de

Wanneer de geïnterneerde in zijn appelconclusie met verwijzing naar concrete feitelijke gegevens aanvoert dat hij verblijft in de gevangenis in opsluitingsomstandigheden die niet aangepast zijn aan zijn geestesziekte, miskent de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij de op haar rustende motiveringsverplichting, wanneer zij dit verweer enkel beantwoordt met de vaststelling dat de geïnterneerde is opgesloten in aan zijn geestesziekte aangepaste omstandigheden in afwachting van een opname in een voor hem geschikte inrichting.

Viole son obligation de motiver, la Commission supérieure de défense sociale qui, en réponse aux conclusions d'appel par lesquelles l'interné fait valoir par référence à des éléments de fait concrets qu'il séjourne dans une prison dans des conditions de détention inappropriées quant à sa maladie mentale, se borne à constater que l'interné est détenu dans des conditions appropriées quant à sa maladie mentale dans l'attente d'un placement dans un établissement approprié.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Verweer van de geïnterneerde dat de instelling niet aangepast is aan zijn geestesziekte - Verweer met verwijzing naar concrete feitelijke gegevens - Motiveringsplicht

DEFENSE SOCIALE - Commission supérieure - Moyen de défense par lequel l'interné fait valoir que l'établissement n'est pas approprié quant à sa maladie mentale - Moyen de défense faisant référence à des éléments de fait concrets - Obligation de motiver

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Allerlei - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Verweer van de geïnterneerde dat de instelling niet aangepast is aan zijn geestesziekte - Verweer met verwijzing naar concrete feitelijke gegevens - Motiveringsplicht

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Divers - Commission Supérieure de Défense Sociale - Moyen de défense par lequel l'interné fait valoir que l'établissement n'est pas approprié quant à sa maladie mentale - Moyen de défense faisant référence à des éléments de fait concrets - Obligation de motiver

P.13.1553.F

2 oktober 2013

AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die, met toepassing van artikel 74/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uitspraak doen over de handhaving van de vrijheidsberovende maatregel (1). (1) Cass. 30 nov. 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

L'article 149 de la Constitution ne s'applique pas aux juridictions d'instruction statuant sur le maintien de la mesure de privation de liberté prise en application de l'article 74/6 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (1). (1) Cass., 30 novembre 2010, RG P.10.1735.N, Pas., 2010, n° 704.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Vreemdelingen - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Beslissing van de onderzoeksgerechten - Toepassing

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Etrangers - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Décision des juridictions d'instruction - Application

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Beslissing van de onderzoeksgerechten - Artikel 149 van de Grondwet - Toepassing

ETRANGERS - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Décision des juridictions d'instruction - Article 149 Constitution - Application

Een nieuwe, op grond van artikel 74-6, 1bis, 1°, van de wet van 15 december 1980 genomen maatregel van vrijheidsberoving, is een autonome titel van vrijheidsberoving die tot doel heeft een administratieve hechtenis te stuiten en die een nieuwe hechtenis termijn doet ingaan (1). (1) Zie Cass. 23 aug. 2011, AR P.11.1456.F, AC 2011, nr. 444.

Une nouvelle mesure privative de liberté prise sur le fondement de l'article 74-6, 1erbis, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 constitue un titre autonome de privation de liberté qui a pour vocation à interrompre une détention administrative et à faire courir un nouveau délai de détention (1). (1) Voir Cass., 23 août 2011, RG P.11.1456.F, Pas., 2011, n° 444.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberovende maatregel - Nieuwe maatregel genomen met toepassing van artikel 74-6, 1bis, 1°, Vreemdelingenwet - Autonome titel

ETRANGERS - Mesure privative de liberté - Nouvelle mesure prise en application de l'article 74-6, 1erbis, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 - Titre autonome

Aangezien tegen de door de onderzoeksmagistraat op grond van artikel 11 van de wet van 19 december 2003 gewezen beslissing van vrijheidsberoving, krachtens paragraaf 7 van dat artikel, geen rechtsmiddel openstaat, houdt de grief die is afgeleid uit het feit dat de eiser niet door een advocaat werd bijgestaan toen de onderzoeksrechter hem heeft verhoord alvorens hem in hechtenis te nemen, en dat een proces-verbaal van zijn verhoor door die magistraat in het dossier van de rechtspleging ontbreekt, geen verband met de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij uitspraak wordt gedaan over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 9 jan. 2007, AR P.07.0001.N, AC 2007, nr. 15.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Omvang van het toezicht - Beschikking van de onderzoeksrechter tot inhechtenisneming - Verhoor door de onderzoeksrechter - Regelmatigheid
- Artt. 16 en 17 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Omvang van het toezicht - Beschikking van de onderzoeksrechter tot inhechtenisneming - Verhoor door de onderzoeksrechter - Regelmatigheid
- Artt. 16 en 17 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Dès lors que la décision privative de liberté rendue par le juge d'instruction sur la base de l'article 11 de la loi du 19 décembre 2003 n'est susceptible d'aucun recours en vertu du paragraphe 7 de cet article, le grief déduit de ce que le demandeur n'a pas été assisté par un avocat lorsque le juge d'instruction l'a entendu avant de le mettre en détention, et de l'absence d'un procès-verbal de son audition par ce magistrat au dossier de la procédure, est étranger à la décision de la chambre des mises en accusation statuant sur l'exécution d'un mandat d'arrêt européen (1). (1) Voir Cass., 9 janvier 2007, RG P.07.0001.N, Pas., 2007, n° 15.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Exécution demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Etendue du contrôle - Ordonnance de mise en détention rendue par le juge d'instruction - Audition par le juge d'instruction - Régularité
- Art. 16 et 17 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Etendue du contrôle - Ordonnance de mise en détention rendue par le juge d'instruction - Audition par le juge d'instruction - Régularité
- Art. 16 et 17 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Artikel 22, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet is niet van toepassing op de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie: Cass. 14 okt. 1992, AR 260, AC 1991-1992, nr. 666; Cass. 12 maart 2003, AR P.03.0333.F, AC 2003, nr. 165; Cass. 7 mei 2003, AR P.03.0607.F, AC 2003, nr. 279.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Handhaving - Inzage van het dossier
- Artt. 22, vierde lid, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier - Handhaving - Procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling

- Artt. 22, vierde lid, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'article 22, alinéa 4, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive n'est pas applicable à la procédure devant la chambre des mises en accusation (1). (1) Voir: Cass., 14 octobre 1992, RG 260, Pas., 1992, n° 666; Cass., 12 mars 2003, RG P.03.0333.F, Pas., 2003, n° 165; Cass., 7 mai 2003, RG P.03.0607.F, Pas., 2003, n° 279.

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Maintien - Communication du dossier
- Art. 22, al. 4, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Communication du dossier - Maintien - Procédure devant la chambre des mises en accusation

- Art. 22, al. 4, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Noch artikel 30 Voorlopige Hechteniswet, noch artikel 5.4 EVRM bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis wanneer hij daarvan, overeenkomstig de artikelen 21, § 3, of 22, vierde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen vóór de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier worden gevoegd (1). (1) Cass. 13 juli 1999, AR P.99.0954.N, AC 1999, nr. 415; Zie: Cass. 23 maart 1999, AR P.99.0387.N, AC 1999, nr. 173.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Mededeling van het dossier aan de verdachte

- Artt. 21, § 3, 22, vierde lid, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Mededeling van het dossier aan de verdachte

- Artt. 21, § 3, 22, vierde lid, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Mededeling van het dossier aan de verdachte

- Artt. 21, § 3, 22, vierde lid, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ni l'article 30 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ni l'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'imposent la communication du dossier à l'inculpé avant l'audience de la chambre des mises en accusation appelée à statuer sur le maintien de la détention préventive, lorsqu'il a pu en avoir connaissance avant l'audience de la chambre du conseil conformément aux articles 21, § 3, ou 22, alinéa 4, de ladite loi, à moins que des pièces nouvelles aient été versées au dossier depuis lors (1). (1) Cass., 13 juillet 1999, RG P.99.0954.N, Pas., 1999, n° 415; Voir: Cass., 23 mars 1999, RG P.99.0387.N, Pas., 1999, n° 173.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Détention préventive - Maintien - Chambre des mises en accusation - Communication du dossier à l'inculpé

- Art. 21, § 3, 22, al. 4, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre des mises en accusation - Communication du dossier à l'inculpé

- Art. 21, § 3, 22, al. 4, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Communication du dossier - Maintien - Chambre des mises en accusation - Communication du dossier à l'inculpé

- Art. 21, § 3, 22, al. 4, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.13.1573.F

30 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke nietigverklaring door het Grondwettelijk Hof - Herstelwet

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsrecht - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische rechtscolleges blijven bevoegd

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

GRONDWETTELIJK HOF - Arrest van nietigverklaring - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke nietigverklaring - Herstelwet

MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair

Conclusions de l'avocat général Vandemeersch.

INFRACTION - Infraction commise à l'étranger - Droit international humanitaire - Violations graves - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle par la Cour constitutionnelle - Loi réparatrice

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - L. du 5 août 2003 - Droit transitoire - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Arrêt d'annulation - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle - Loi réparatrice

INFRACTION - Infraction commise à l'étranger - Droit international

recht - Zware schendingen - Wet 5 aug. 2003 - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

MISDRUIF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsrecht - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Wet 5 aug. 2003 - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke nietigverklaring door het Grondwettelijk Hof - Herstelwet

Uit de opzet van de wet van 5 augustus 2003 blijkt dat onder de onderzoekshandeling die als voorwaarde geldt voor het behoud van de bevoegdheid van de Belgische rechtscolleges, elke handeling moet worden verstaan waarmee de onderzoeksrechter, in de uitoefening van zijn opdracht om de waarheid te achterhalen, de inlichtingen vergaart die relevant zijn voor de berechting van de zaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

MISDRUIF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsrecht - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische rechtscolleges blijven bevoegd

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsrecht - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

De gedeeltelijke nietigverklaring van de wet van 5 augustus 2003 door het arrest van het Grondwettelijk Hof van 21 juni 2006, brengt de toepassing van de door haar ingevoerde overgangsregeling niet in het gedrang, aangezien de redenen en het dictum van de nietigverklaring geen betrekking hebben op de herstelwet van 22 mei 2006; die niet-vernietigde wet moet begrepen worden als de herinvoering van de vroegere tekst, onder voorbehoud van de wijziging die door het Grondwettelijk Hof zelf is aangegeven, zonet is die wet zinloos (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF - Arrest van nietigverklaring - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke vernietiging - Herstelwet

humanitaire - Violations graves - L. du 5 août 2003 - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

INFRACTION - Infraction commise à l'étranger - Droit international humanitaire - Violations graves - L. du 5 août 2003 - Droit transitoire - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - L. du 5 août 2003 - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle par la Cour constitutionnelle - Loi réparatrice

Il résulte de l'économie de la loi que l'acte d'instruction dont l'existence est imposée comme condition du maintien de la juridiction belge est tout acte par lequel, agissant dans l'exercice de sa mission de recherche de la vérité, le juge d'instruction recueille les informations pertinentes pour le jugement de la cause (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Infraction commise à l'étranger - Droit international humanitaire - Violations graves - L. du 5 août 2003 - Droit transitoire - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - L. du 5 août 2003 - Droit transitoire - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

L'annulation partielle de la loi du 5 août 2003 par un arrêt de la Cour constitutionnelle du 21 juin 2006 ne met pas en échec l'application du régime transitoire qu'elle a institué, dès lors que la loi réparatrice du 22 mai 2006 n'est pas visée par les motifs et le dispositif de l'annulation; sauf à la priver de sens, cette loi non censurée ne peut être comprise que comme impliquant le rétablissement de l'ancien texte, moyennant l'amendement indiqué par la Cour constitutionnelle elle-même (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Arrêt d'annulation - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle - Loi réparatrice

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke nietigverklaring door het Grondwettelijk Hof - Herstelwet

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Wet 5 aug. 2003 - Overgangsbepaling - Gedeeltelijke nietigverklaring door het Grondwettelijk Hof - Herstelwet

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

Artikel 29, §3, vijfde lid, van de wet van 5 augustus 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, bepaalt dat de Belgische rechtscolleges alleen bevoegd blijven ten aanzien van de zaken die, aangezien ze betrekking hebben op feiten zoals omschreven in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek, en waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt vóór de inwerkingtreding van de wet, ontsnappen aan de procedure tot onttrekking in zoverre ze beantwoorden aan de criteria van artikel 29, §3, tweede lid; de Belgische rechtscolleges blijven dus alleen bevoegd voor de in die overgangsbepaling bedoelde zaken, in zoverre daarin een onderzoeksdaad is gesteld op de datum van inwerkingtreding van de wet en zij daarenboven voldoen aan een van de in het voormelde tweede lid vermelde actieve en passieve personaliteitsvoorwaarden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Misdrijf gepleegd in het buitenland - Wet 5 aug. 2003 - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland - Internationaal humanitair recht - Zware schendingen - Wet 5 aug. 2003 - Rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt - Belgische gerechten blijven bevoegd

- Art. 29, § 3 Programmawet 5 aug. 2003

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

INFRACTION - Infraction commise a l'étranger - Droit international humanitaire - Violations graves - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle par la Cour constitutionnelle - Loi réparatrice

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - Affaire pendante à l'instruction - L. du 5 août 2003 - Disposition transitoire - Annulation partielle par la Cour constitutionnelle - Loi réparatrice

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

L'article 29, § 3, alinéa 5, de la loi du 5 août 2003 relative aux violations graves du droit international humanitaire n'impose le maintien de la compétence des juridictions belges qu'à l'égard des causes qui, portant sur des faits visés au titre premier bis du livre II du Code pénal et mises à l'instruction avant l'entrée en vigueur de ladite loi, échappent à la procédure de dessaisissement en tant qu'elles répondent aux critères repris à l'article 29, § 3, alinéa 2; les affaires visées par cette disposition transitoire ne continuent dès lors à ressortir à la juridiction belge que dans la mesure où elles ont fait l'objet d'un acte d'instruction à la date d'entrée en vigueur de la loi et satisfont en outre à une des conditions de personnalité active ou passive énoncées à l'alinéa 2 précité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Droit international humanitaire - Violations graves - Infraction commise à l'étranger - L. du 5 août 2003 - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

INFRACTION - Infraction commise a l'étranger - Droit international humanitaire - Violations graves - L. du 5 août 2003 - Affaire pendante à l'instruction - Maintien de la compétence des juridictions belges

- Art. 29, § 3 L.-programme du 5 août 2003

De strafuitvoeringsrechtbank kan, op vordering van het openbaar ministerie, een beslissing nemen die afwijkt van een vorige wanneer zich nieuwe feiten hebben voorgedaan zoals vermeld in artikel 64 Wet Strafvordering; het feit dat de strafuitvoeringsrechtbank de voorwaardelijke invrijheidstelling bij een vorige beslissing niet heeft herroepen wegens de niet-naleving van een opgelegde voorwaarde, belet haar bijgevolg niet om die herroeping later toch uit te spreken wanneer de niet-naleving van die voorwaarde voortduurt.

STRAFUITVOERING - Strafvorderingsrechtbank - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Herroeping

- Art. 64 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Le tribunal de l'application des peines peut, sur les réquisitions du ministère public, prendre une décision qui diverge d'une précédente lorsque de nouveaux faits se sont produits, tels que ceux énoncés à l'article 64 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées; le fait que le tribunal de l'application des peines n'ait pas révoqué la libération conditionnelle par une décision antérieure en raison du non-respect d'une condition imposée, ne l'empêche par conséquent pas de prononcer néanmoins cette révocation ultérieurement lorsque le non-respect de cette condition perdure.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Libération conditionnelle - Révocation

- Art. 64 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.13.1575.N

15 oktober 2013

AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank bepaalt onaantastbaar binnen de grenzen van de wet, welke de tegenaanwijzingen zijn op grond waarvan zij een gevraagde strafuitvoeringsmodaliteit afwijst, waaronder het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten; bij die beoordeling mag de rechter alle vaststaande feiten betrekken die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen (1). (1) Zie Cass. 13 sept. 2011, AR P.11.1510.N, AC 2011, nr. 466.

STRAFUITVOERING - Strafvorderingsmodaliteit - Tegenaanwijzingen - Beoordeling door de strafuitvoeringsrechtbank

- Art. 47, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Le tribunal de l'application des peines détermine souverainement dans les limites imparties par la loi quelles sont les contre-indications sur la base desquelles il rejette une demande d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, parmi lesquelles le risque de perpétration de nouvelles infractions graves; le juge peut faire entrer dans cette appréciation l'ensemble des faits établis qui ont été soumis à la contradiction des parties (1). (1) Voir Cass., 13 septembre 2011, RG P.11.1510.N, Pas., 2011, n° 466.

APPLICATION DES PEINES - Modalité d'exécution de la peine - Contre-indications - Appréciation par le tribunal de l'application des peines

- Art. 47, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.13.1601.F

23 oktober 2013

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling om voor haar uitspraak over de ten aanzien van een vreemdeling genomen maatregel van vrijheidsberoving de redenen over te nemen van het advies van het openbaar ministerie; de verwijzing naar die redenen houdt in dat de appelrechters de relevantie ervan erkennen ten aanzien van het voor hen voorgedragen verweer; de omstandigheid dat het advies dat verweer zou zijn voorafgegaan, ontnemt de kamer van inbeschuldigingstelling haar desbetreffende beoordelingsbevoegdheid niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

Aucune disposition légale n'interdit à la chambre des mises en accusation de s'approprier les motifs de l'avis du ministère public, pour statuer sur la mesure privative de liberté prise à l'égard d'un étranger; la référence à ces motifs implique que les juges d'appel ont reconnu leur pertinence par rapport à la défense proposée devant eux; la circonstance que l'avis aurait précédé cette défense n'enlève pas à la chambre des mises en accusation le pouvoir d'appréciation dont elle dispose à cet égard (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing tot handhaving - Advies van het openbaar ministerie - Overneming van de redenen - Wettigheid

VREEMDELINGEN - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing tot handhaving - Advies van het openbaar ministerie - Overneming van de redenen - Wettigheid

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Mesure administrative privative de liberté d'un étranger - Recours judiciaire - Chambre des mises en accusation - Décision de maintien - Avis du ministère public - Appropriation des motifs - Légalité

ETRANGERS - Mesure administrative privative de liberté d'un étranger - Recours judiciaire - Chambre des mises en accusation - Décision de maintien - Avis du ministère public - Appropriation des motifs - Légalité

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Feitenrechter - Verplichting op de conclusie te antwoorden - Conclusie

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing tot handhaving - Advies van het openbaar ministerie - Overneming van de redenen - Wettigheid

VREEMDELINGEN - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing tot handhaving - Advies van het openbaar ministerie - Overneming van de redenen - Wettigheid

Conclusions de l'avocat général Loop.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juge du fond - Obligation de répondre aux conclusions - Conclusions

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Mesure administrative privative de liberté d'un étranger - Recours judiciaire - Chambre des mises en accusation - Décision de maintien - Avis du ministère public - Appropriation des motifs - Légalité

ETRANGERS - Mesure administrative privative de liberté d'un étranger - Recours judiciaire - Chambre des mises en accusation - Décision de maintien - Avis du ministère public - Appropriation des motifs - Légalité

In strafzaken hoeft de feitenrechter niet te antwoorden op een conclusie die hem niet werd overhandigd tijdens het debat op de rechtszitting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Feitenrechter - Verplichting op de conclusie te antwoorden - Conclusie

Het middel dat het bestreden arrest verwijt niet te antwoorden op de conclusie van de eiser, zonder het verweer of de exceptie te vermelden waarop niet werd geantwoord, is niet ontvankelijk bij gebrek aan duidelijkheid (1). (1) Zie Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel - Geen antwoord op de conclusie - Ontvankelijkheid

En matière répressive, le juge du fond n'a pas à répondre à des conclusions qui ne lui ont pas été remises au cours des débats à l'audience (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juge du fond - Obligation de répondre aux conclusions - Conclusions

Est irrecevable à défaut de précision le moyen qui reproche à l'arrêt attaqué de ne pas répondre aux conclusions déposées par le demandeur sans indiquer la défense ou l'exception auxquelles il n'a pas été répondu (1). (1) Voir Cass., 11 février 2004, RG P.03.1661.F, Pas., 2004, n° 73.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen imprécis - Défaut de réponse aux conclusions - Recevabilité

De geschriften in het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank en in het proces-verbaal van de rechtszitting inzake de afstand door de veroordeelde van zijn verzoek om elektronisch toezicht, hebben dezelfde authentieke waarde; de rechter schendt artikel 149 van de Grondwet wanneer het Hof niet kan vaststellen welk geschrift doorslaggevend is en dus evenmin het bestaan kan nagaan van de reden die de afwijzing van de vraag om elektronisch toezicht op een gemis aan bestaansredenen grondt.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafvordering - Strafvordering - Vraag om elektronisch toezicht - Afstand - Tegenstrijdigheid tussen de vermeldingen in het vonnis en in het proces-verbaal van de rechtszitting

STRAFUITVOERING - Strafvordering - Strafvordering - Vraag om elektronisch toezicht - Afstand - Tegenstrijdigheid tussen de vermeldingen in het vonnis en in het proces-verbaal van de rechtszitting - Schending van artikel 149 Gw.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafvordering - Strafvordering - Redenen - Strafvordering - Strafvordering - Vraag om elektronisch toezicht - Afstand - Tegenstrijdigheid tussen de vermeldingen in het vonnis en in het proces-verbaal van de rechtszitting - Schending van artikel 149 Gw.

Les écritures figurant au jugement du tribunal de l'application des peines et au procès-verbal de l'audience quant au désistement du condamné de sa demande de surveillance électronique sont revêtues de la même valeur authentique; le juge viole l'article 149 de la Constitution, lorsque la Cour ne peut déterminer laquelle de ces écritures doit prévaloir ni, partant, vérifier l'existence du motif fondant, sur un défaut d'objet, le rejet de la demande de surveillance électronique.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Tribunal de l'application des peines - Demande de surveillance électronique - Désistement - Contradiction entre les mentions figurant au jugement et au procès-verbal d'audience

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Demande de surveillance électronique - Désistement - Contradiction entre les mentions figurant au jugement et au procès-verbal d'audience - Violation de l'article 149 de la Constitution

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Motifs - Tribunal de l'application des peines - Demande de surveillance électronique - Désistement - Contradiction entre les mentions figurant au jugement et au procès-verbal d'audience - Violation de l'article 149 de la Constitution

P.13.1701.N

5 november 2013

AC nr. ...

De bepalingen van artikel 136ter, §§1 en 2, Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid om kennis te nemen van zaken waarin de in verdenking gestelde zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarover binnen de zes maanden na de aanhouding geen regeling van de rechtspleging plaatsvond waaruit volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling slechts tot de controle, bepaald in artikel 136ter voornoemd, overgaat nadat zes maanden verstreken zijn sinds het verlenen van het bevel tot aanhouding; deze bepalingen houden niet in dat wanneer de procureur des Konings de zaak niet binnen deze termijn voor de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig heeft gemaakt, de aangehouden na zes maanden in vrijheid moet worden gesteld.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitspraak in toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering - Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling

- Art. 136ter Wetboek van Strafvordering

OPENBAAR MINISTERIE - Strafvordering - Strafvordering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitspraak in toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering - Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling - Geen aanhangigmaking binnen de termijn van zes maanden

- Art. 136ter Wetboek van Strafvordering

VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitspraak in toepassing van artikel 136ter

Les dispositions de l'article 136ter, § 1er et 2, du Code d'instruction criminelle confèrent à la chambre des mises en accusation la compétence pour connaître des causes dans lesquelles l'inculpé se trouve en détention préventive et sur lesquelles la chambre du conseil n'aurait point statué en ce qui concerne le règlement de la procédure, dans les six mois à compter du mandat d'arrêt, d'où il suit que la chambre des mises en accusation ne procède au contrôle visé à l'article 136ter précité qu'après six mois à compter de la délivrance du mandat d'arrêt; ces dispositions n'impliquent pas que, lorsque le procureur du Roi n'a pas saisi la chambre des mises en accusation de la cause dans ce délai, le détenu doit être mis en liberté après six mois.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Décision prise en application de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle - Contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation

- Art. 136ter Code d'Instruction criminelle

MINISTERE PUBLIC - Matière répressive - Action publique - Chambre des mises en accusation - Décision prise en application de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle - Contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation - Pas de saisine dans le délai de six mois

- Art. 136ter Code d'Instruction criminelle

DETENTION PREVENTIVE - Divers - Chambre des mises en accusation - Décision prise en application de l'article 136ter du Code

Wetboek van Strafvordering - Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling - Openbaar ministerie - Geen aanhangigmaking binnen de termijn van zes maanden

- Art. 136ter Wetboek van Strafvordering

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde gedurende een lange periode van zijn vrijheid is beroofd of dat het openbaar ministerie zijn vordering tot handhaving van de voorlopige hechtenis blijft steunen op dezelfde feitelijke gegevens, levert geen overschrijding van de redelijke termijn op.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Redelijke termijn - Algemeen - Duur van de voorlopige hechtenis - Vordering tot handhaving van de voorlopige hechtenis gesteund op dezelfde feitelijke gegevens - Toepassing

STRAFVORDERING - Redelijke termijn - Algemeen - Duur van de voorlopige hechtenis - Vordering tot handhaving van de voorlopige hechtenis gesteund op dezelfde feitelijke gegevens - Toepassing

Geen enkele wettelijke bepaling belet dat een magistraat van het hof van beroep, die voordien in dezelfde zaak als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling over de voorlopige hechtenis heeft geoordeeld, opnieuw oordeelt over de voorlopige hechtenis in het kader van de controle ex artikel 136ter Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 2 nov. 2010, AR P.10.1645.N, AC 2010, nr. 649.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Magistraat van het hof van beroep - Lid van de kamer van inbeschuldigingstelling - Uitspraak in toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering - Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling - Zelfde magistraat die in dezelfde zaak oordeelde over de voorlopige hechtenis - Wettigheid

- Art. 136ter Wetboek van Strafvordering

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Magistraat van het hof van beroep - Lid van de kamer van inbeschuldigingstelling - Uitspraak in toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering - Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling - Zelfde magistraat die in dezelfde zaak oordeelde over de voorlopige hechtenis - Wettigheid

- Art. 136ter Wetboek van Strafvordering

Het arrest dat met toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering uitspraak doet over het verloop van het strafonderzoek, maar geen toepassing maakt van artikel 235bis van hetzelfde wetboek is geen eindbeslissing noch een uitspraak als bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Artikel 136ter, Sv. - Uitspraak over het verloop van het strafonderzoek - Geen uitspraak over de

d'instruction criminelle - Contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation - Ministère public - Pas de saisine dans le délai de six mois

- Art. 136ter Code d'Instruction criminelle

La seule circonstance qu'un inculpé est privé de sa liberté pendant une longue période ou que le ministère public continue à fonder sa demande de maintien de la détention préventive sur les mêmes éléments de fait, ne constitue pas un dépassement du délai raisonnable.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Délai raisonnable - Généralités - Durée de la détention préventive - Demande de maintien de la détention préventive fondée sur des éléments de faits identiques - Application

ACTION PUBLIQUE - Délai raisonnable - Généralités - Durée de la détention préventive - Demande de maintien de la détention préventive fondée sur des éléments de faits identiques - Application

Aucune disposition légale n'empêche un magistrat de la cour d'appel ayant statué antérieurement dans la même cause sur la détention préventive en tant que membre de la chambre des mises en accusation, de statuer à nouveau sur la détention préventive dans le cadre du contrôle exercé en vertu de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir Cass., 2 novembre 2010, RG P.10.1645.N, Pas., 2010, n° 649.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Magistrat de la cour d'appel - Membre de la chambre des mises en accusation - Décision prise en application de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle - Contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation - Magistrat identique qui s'est prononcé sur la détention préventive dans la même cause - Légalité

- Art. 136ter Code d'Instruction criminelle

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Magistrat de la cour d'appel - Membre de la chambre des mises en accusation - Décision prise en application de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle - Contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation - Magistrat identique qui s'est prononcé sur la détention préventive dans la même cause - Légalité

- Art. 136ter Code d'Instruction criminelle

L'arrêt qui, en application de l'article 136ter du Code d'instruction criminelle, se prononce sur le déroulement de l'instruction répressive mais qui n'applique pas l'article 235bis du même code ne constitue ni une décision définitive ni une décision telle que visée à l'article 416, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Juridictions d'instruction - Chambre des mises en accusation - Code d'instruction criminelle, article 136ter - Décision relative au

Het onderzoeksgerecht dat over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak doet, oordeelt onaantastbaar in feite of op het tijdstip van zijn beslissing de redelijke termijn waarbinnen een aangehouden persoon krachtens artikel 5.3 EVRM het recht heeft te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, al dan niet overschreden is.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Artikel 5.3 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Onderzoeksgerecht - Onaantastbare beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redelijke termijn - Overschrijding - Onaantastbare beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redelijke termijn - Overschrijding - Onderzoeksgerecht - Onaantastbare beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Artikel 5.3 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Overschrijding - Onderzoeksgerecht - Onaantastbare beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La juridiction d'instruction qui se prononce sur le maintien de la détention préventive décide souverainement en fait si le délai raisonnable dans lequel une personne arrêtée a le droit d'être jugée ou libérée pendant la procédure, en vertu de l'article 5.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, est ou non dépassé au moment de sa décision.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Détention préventive - Maintien - Conv. D.H., article 5, § 3 - Délai raisonnable - Dépassement - Juridiction d'instruction - Appréciation souveraine

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation souveraine

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Maintien - Délai raisonnable - Dépassement - Juridiction d'instruction - Appréciation souveraine

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conv. D.H., article 5, § 3 - Délai raisonnable - Dépassement - Juridiction d'instruction - Appréciation souveraine

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.13.1727.N

5 november 2013

AC nr. ...

De omstandigheid dat de feiten waarvoor de uitlevering wordt gevraagd, zouden opgeleverd zijn door provocatie vanwege de buitenlandse overheid, waardoor naar Belgisch recht de strafvordering niet ontvankelijk is, doet geen afbreuk aan het vereiste van de dubbele strafbaarstelling; die omstandigheid ontnemt de feiten immers hun strafbaar karakter in België niet (1). (1) Cass. 20 aug. 2013, AR P.13.1470.N, Juristenkrant 6 nov. 2013, p. 3.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Dubbele strafbaarstelling - Beoordeling door de rechter van de aangezochte Staat - Omvang - Provocatie vanwege de buitenlandse overheid - Niet-ontvankelijkheid in België van de strafvordering wegens provocatie

UITLEVERING - Uitleveringswet 1874 - Passieve uitlevering - Dubbele strafbaarstelling - Beoordeling door de rechter van de aangezochte Staat - Omvang - Provocatie vanwege de buitenlandse overheid - Niet-ontvankelijkheid in België van de strafvordering wegens provocatie

La circonstance que les faits du chef desquels l'extradition est demandée auraient été obtenus par la provocation de la part d'une autorité étrangère, l'action publique n'étant ainsi pas recevable selon le droit belge, ne déroge pas à la condition de la double sanctionnabilité; cette circonstance ne prive, en effet, pas ces faits de leur caractère punissable en Belgique (1). (1) Cass., 20 août 2013, RG P.13.1470.N, Juristenkrant 6 novembre 2013, p. 3.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Double sanctionnabilité - Appréciation par le juge de l'Etat requis - Etendue - Provocation de la part de l'autorité étrangère - Irrecevabilité de l'action publique en Belgique en raison de la provocation

EXTRADITION - Loi du 15 mars 1874 sur les extraditions - Extradition passive - Double sanctionnabilité - Appréciation par le juge de l'Etat requis - Etendue - Provocation de la part de l'autorité étrangère - Irrecevabilité de l'action publique en Belgique en raison de la provocation

Artikel 12 van het Verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, onttrekt de uitoefening ervan niet aan de naleving van de nationale wetten waardoor dit wordt geregeld; tot die wetten behoort artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, naar luid waarvan er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel; het arrest dat oordeelt dat de intentie van de eiser niet gericht is op het totstandbrengen van een levensgemeenschap met de persoon die hij verklaart te willen huwen, beslist naar recht dat de maatregel van vrijheidsberoving het aangevoerde recht niet schaadt (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1545.F, AC 2000, nr. 617.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 12 - Recht te huwen - Illegaal verblijvende vreemdeling - Verwijdering van het grondgebied - Trouwplannen in België - Geen intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen

- Art. 146bis Burgerlijk Wetboek

- Art. 12 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VREEMDELINGEN - Illegaal verblijvende vreemdeling - Verwijdering van het grondgebied - Trouwplannen in België - Geen intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen

- Art. 146bis Burgerlijk Wetboek

- Art. 12 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

En garantissant le droit au mariage, l'article 12 de la Convention ne soustrait pas son exercice au respect des lois nationales qui le régissent; parmi ces lois figure l'article 146bis du Code civil aux termes duquel il n'y a pas de mariage lorsqu'il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'un au moins des époux n'est manifestement pas la création d'une communauté de vie durable, mais vise uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour; l'arrêt, qui considère que l'intention du demandeur n'est pas de créer une communauté de vie avec la personne qu'il déclare vouloir épouser, décide légalement que la mesure privative de liberté ne lèse pas le droit invoqué (1). (1) Voir Cass. 20 octobre 2010, RG P.10.1545.F, Pas., 2010, n°617.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 12 - Droit au mariage - Etranger en séjour illégal - Eloignement du territoire - Projet de mariage en Belgique - Absence de volonté de vivre en communauté de vie durable

- Art. 146bis Code civil

- Art. 12 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

ETRANGERS - Etranger en séjour illégal - Eloignement du territoire - Projet de mariage en Belgique - Absence de volonté de vivre en communauté de vie durable

- Art. 146bis Code civil

- Art. 12 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Geen enkele intern- of internationaalrechtelijke bepaling voorziet in een bijzondere bewijsstatus van de rapporten van internationale organisaties over het gevaar dat sommige categorieën van personen lopen om het slachtoffer te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen in een Staat die een Europees aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Europees aanhoudingsbevel - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Bewijs - Rapporten van internationale organisaties - Status van bewijs

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Bewijs - Rapporten van internationale organisaties -

Aucune disposition de droit interne ou de droit international ne prévoit un statut probatoire spécial pour les rapports émanant d'organisations internationales concernant le risque, pour certaines catégories de personnes, d'être victimes de traitements inhumains et dégradants dans l'Etat qui a émis un mandat d'arrêt européen à leur charge.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Mandat d'arrêt européen - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Preuve - Rapports émanant d'organisations internationales - Statut probatoire

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Preuve - Rapports émanant d'organisations internationales - Statut

Status van bewijs

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Onmenselijke of vernederende behandelingen - Europees aanhoudingsbevel - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Bewijs - Rapporten van internationale organisaties - Status van bewijs

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

De goedkeuring door een Staat van internationale teksten die de eerbiediging van fundamentele rechten waarborgen, is een ontoereikende bescherming tegen het gevaar voor mishandeling wanneer betrouwbare bronnen melding maken van overheidspraktijken die kennelijk in strijd zijn met de beginselen van het Verdrag; de betrouwbaarheid van die bronnen is echter een feitelijke kwestie waarvoor het Hof van Cassatie niet bevoegd is; het staat aan de feitenrechter om daarover naar zijn overtuiging te beslissen, voorgelicht door de elementen uit het debat op tegenspraak, aangezien de wet hem geen hiërarchie oplegt van de bewijsmiddelen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Onmenselijke of vernederende behandelingen - Europees aanhoudingsbevel - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Bronnen maken melding van overheidspraktijken in strijd met de fundamentele rechten - Betrouwbaarheid van de bronnen - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Europees aanhoudingsbevel - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Bronnen maken melding van overheidspraktijken in strijd met de fundamentele rechten - Betrouwbaarheid van de bronnen - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUINGSBEVEL - Eerbiediging mensenrechten - Uitvaardigende Staat - Bronnen maken melding van overheidspraktijken in strijd met de fundamentele rechten - Betrouwbaarheid van de bronnen - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

probatoire

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Traitements inhumains ou dégradants - Mandat d'arrêt européen - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Preuve - Rapports émanant d'organisations internationales - Statut probatoire

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

L'acceptation par un Etat de textes internationaux garantissant le respect des droits fondamentaux ne suffit pas à assurer une protection adéquate contre le risque de mauvais traitements lorsque des sources fiables font état de pratiques étatiques manifestement contraires aux principes de la Convention; mais la fiabilité de ces sources est une question de fait dont l'appréciation échappe au pouvoir de la Cour de cassation; c'est au juge du fond qu'il appartient d'en décider selon sa conviction éclairée par les éléments du débat contradictoire, la loi ne lui imposant pas de se plier à une hiérarchie des modes de preuve.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Traitements inhumains ou dégradants - Mandat d'arrêt européen - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Sources faisant état de pratiques étatiques contraires aux droits fondamentaux - Fiabilité des sources - Appréciation par le juge du fond

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Mandat d'arrêt européen - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Sources faisant état de pratiques étatiques contraires aux droits fondamentaux - Fiabilité des sources - Appréciation par le juge du fond

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Respect des droits de l'homme - Etat d'émission - Sources faisant état de pratiques étatiques contraires aux droits fondamentaux - Fiabilité des sources - Appréciation par le juge du fond

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden staat het Hof van Cassatie niet toe de constitutionele grenzen van zijn opdracht te overschrijden; het werd opgericht om de regelmatigheid en wettigheid te onderzoeken van de vonnissen en arresten die aan zijn toezicht worden voorgelegd; het mag de beslissing van de feitenrechter dus niet toetsen op grond van stukken die deze niet zijn voorgelegd en het mag evenmin in diens plaats een geschil beslechten dat feit en recht vermengt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Beslissing van de feitenrechter - Hof van Cassatie - Constitutionele grenzen van zijn opdracht

- Art. 147 Grondwet 1994

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansredenen van het hof - Aard van het cassatiegeding - Rechten van de mens - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Beslissing van de feitenrechter - Hof van Cassatie - Constitutionele grenzen van zijn opdracht

- Art. 147 Grondwet 1994

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 147 - Rechten van de mens - Gevaar voor onmenselijke of vernederende behandelingen - Beslissing van de feitenrechter - Hof van Cassatie - Constitutionele grenzen van zijn opdracht

- Art. 147 Grondwet 1994

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne permet pas à la Cour de cassation de transgresser les limites constitutionnelles de sa mission; elle a été instituée pour vérifier la régularité et la légalité des jugements et arrêts déferés à son contrôle; il ne lui appartient donc pas de censurer la décision du juge du fond sur la base de pièces qui ne lui ont pas été soumises, ni de juger à sa place une question mélangée de fait.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Décision du juge du fond - Cour de cassation - Limites constitutionnelles de sa mission

- Art. 147 Constitution 1994

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

CASSATION - Généralités. mission et raison d'être de la cour de cassation. nature de l'instance en cassation - Droits de l'homme - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Décision du juge du fond - Cour de cassation - Limites constitutionnelles de sa mission

- Art. 147 Constitution 1994

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 147 - Droits de l'homme - Risque de traitements inhumains ou dégradants - Décision du juge du fond - Cour de cassation - Limites constitutionnelles de sa mission

- Art. 147 Constitution 1994

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.13.1750.N

12 november 2013

AC nr. ...

Politieambtenaren die ter uitvoering van een bevel tot aanhouding een woning betreden, kunnen binnen de perken van het zoeken naar de in dat bevel bedoelde persoon, in die woning het bestaan van een misdrijf vaststellen (1). (1) M. Bockstaele, Processen-verbaal in: De voorlopige hechtenis, Editors Benoît Dejemeppe en Dirk Merckx, Kluwer, nr. 894.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Algemeen - Bevel tot aanhouding - Uitvoering - Betreden van woning - Vaststelling van misdrijf

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Uitvoering - Betreden van woning - Vaststelling van misdrijf

Les agents de police qui, dans l'exécution d'un mandat d'arrêt, pénètrent dans un logement, peuvent, dans les limites de leur recherche de la personne visée dans ce mandat, constater dans ce logement l'existence d'une infraction (1). (1) M. Bockstaele, Processen-verbaal dans: De voorlopige hechtenis, Éditeurs Benoît Dejemeppe et Dirk Merckx, Kluwer, n° 894.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Généralités - Mandat d'arrêt - Exécution - Pénétration dans un logement - Constatation d'une infraction

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Exécution - Pénétration dans un logement - Constatation d'une infraction

P.13.1765.N

19 november 2013

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de aangevoerde omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten van de betrokkene afdoende zijn om het vermoeden van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten bedoeld in artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, te weerleggen; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgtrekkingen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Europees aanhoudingsbevel - Weigeringsgrond - Verweer met betrekking tot het kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten - Afdoend karakter om het vermoeden van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten te weerleggen - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Cassatieberoep - Bevoegdheid van het Hof - Grenzen - Marginale toetsing

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Weigeringsgrond - Verweer met betrekking tot het kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten - Afdoend karakter om het vermoeden van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten te weerleggen - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Europees aanhoudingsbevel - Weigeringsgrond - Verweer met betrekking tot het kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten - Afdoend karakter om het vermoeden van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten te weerleggen - Beoordeling door de feitenrechter - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

Uit de overweging (10) van de preambule van het Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten blijkt dat de regeling inzake het Europees aanhoudingsbevel berust op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten; deze hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten houdt een vermoeden in van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten bedoeld in artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, zodat gelet op dit beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten, de weigering tot overlevering moet worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene, die het vermoeden van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen (1). (1) Cass. 25 nov. 2009, AR P.09.1624.F, AC 2009, nr. 697; Cass. 23 jan. 2013, AR P.13.0087.F, AC 2013, nr. 55.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Regeling berustend op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten - Vermoeden van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten - Gevolg - Weigering tot overlevering - Motivering

Le juge apprécie souverainement si les éléments circonstanciés invoqués indiquant un danger manifeste pour les droits fondamentaux de la personne concernée suffisent à renverser la présomption de respect par l'État d'émission des droits fondamentaux visés à l'article 4, 5°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen; la Cour vérifie uniquement si le juge ne tire pas de ses constatations des conséquences sans lien avec celles-ci ou qu'elles ne pourraient justifier.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Mandat d'arrêt européen - Cause de refus - Défense relative au danger manifeste pour les droits fondamentaux - Caractère suffisant pour renverser la présomption de respect des droits fondamentaux dont bénéficie l'État d'émission - Appréciation souveraine par le juge du fond - Pourvoi en cassation - Compétence de la Cour - Limites - Contrôle marginal

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Cause de refus - Défense relative au danger manifeste pour les droits fondamentaux - Caractère suffisant pour renverser la présomption de respect des droits fondamentaux dont bénéficie l'État d'émission - Appréciation souveraine par le juge du fond - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Mandat d'arrêt européen - Cause de refus - Défense relative au danger manifeste pour les droits fondamentaux - Caractère suffisant pour renverser la présomption de respect des droits fondamentaux dont bénéficie l'État d'émission - Appréciation par le juge du fond - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

Il ressort de la considération (10) du préambule de la décision-cadre 2002/584/JAI du Conseil de l'Union européenne du 13 juin 2002 relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre États membres que le mécanisme du mandat d'arrêt européen repose sur un degré de confiance élevé entre les États membres; ce degré de confiance élevé entre les États membres implique une présomption de respect par l'État d'émission des droits fondamentaux visés à l'article 4, 5°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, de sorte que, compte tenu de ce principe de confiance mutuelle entre les États membres, le refus de remise doit être justifié par des éléments circonstanciés indiquant un danger manifeste pour les droits fondamentaux de la personne concernée et aptes à renverser la présomption de respect de ces droits dont l'État d'émission bénéficie (1). (1) Cass., 25 novembre 2009, RG P.09.1624.F, Pas., 2009, n° 697; Cass., 23 janvier 2013, RG P.13.0087.F, Pas., 2013, n° 55.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Mécanisme reposant sur un degré de confiance élevé entre les États membres - Présomption de respect des droits fondamentaux par l'État d'émission - Conséquence - Refus de remise - Motivation

Conclusie van eerste advocaat-generaal Duinslaeger.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Observatie - Luchtwarnemingen met warmtebeeldcamera - Warmtebeeldcamera - Technische kenmerken - Beperkte technische mogelijkheden

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Observatie - Stelselmatige observatie - Observatie met technische hulpmiddelen - Toestel voor het nemen van foto's - Technisch hulpmiddel

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Luchtwarnemingen met warmtebeeldcamera - Warmtebeeldcamera - Technische kenmerken

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Observatie - Stelselmatige observatie - Observatie met technische hulpmiddelen - Voorwaarde - Ernstige aanwijzingen omtrent de ernst van de strafbare feiten

Een warmtebeeldcamera detecteert en meet enkel warmteverschillen aan de buitenoppervlakten van de gefotografeerde objecten zonder concrete of gedetailleerde beelden op te leveren betreffende de aanwezigheid of de gedragingen van personen binnen in de woning, de aanwezigheid van zaken in de woning of van gebeurtenissen die zich binnen in de woning voordoen; het gebruik van een warmtebeeldcamera laat niet toe om zicht te verwerven in een woning of in de door een woning omsloten eigen aanhoorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts en kan bijgevolg niet aangezien worden als het gebruik van een technisch hulpmiddel bij een inijkoperatie (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Observatie - Luchtwarnemingen met warmtebeeldcamera - Warmtebeeldcamera - Technische kenmerken - Beperkte technische mogelijkheden

Een warmtebeeldcamera is een toestel dat gebruikt wordt voor warmtefotografie, waarbij op afstand opnames kunnen worden gemaakt van objecten die warmte uitstralen en waarbij de warmteverschillen vertaald of omgezet worden in verschillende kleurschakeringen (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Luchtwarnemingen met warmtebeeldcamera - Warmtebeeldcamera - Technische kenmerken

Conclusions du premier avocat général Duinslaeger.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Observation - Prises aériennes par caméra à imagerie thermique - Caméra à imagerie thermique - Caractéristiques techniques - Possibilités techniques limitées

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Observation - Observation systématique - Observation par des moyens techniques - Appareil pour la prise de photos - Moyen technique

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Prises aériennes par caméra à imagerie thermique - Caméra à imagerie thermique - Caractéristiques techniques

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Observation - Observation systématique - Observation par des moyens techniques - Condition - Indices sérieux concernant la gravité des faits punissables

Une caméra d'imagerie thermique détecte et mesure uniquement les différences de chaleur sur les surfaces extérieures des sujets photographiés sans donner d'images concrètes ou détaillées concernant la présence ou les agissements des personnes dans le logement, la présence de choses dans le logement ou d'événements se produisant dans le logement; l'utilisation d'une caméra à imagerie thermique ne permet pas d'avoir une vue dans un logement ou une dépendance du logement au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou le domicile d'un avocat ou d'un médecin et ne peut, par conséquent, être considérée comme l'usage d'un moyen technique dans le cadre d'un contrôle visuel discret (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Observation - Prises aériennes par caméra à imagerie thermique - Caméra à imagerie thermique - Caractéristiques techniques - Possibilités techniques limitées

Une caméra d'imagerie thermique est un appareil utilisé pour la photographie thermique grâce auquel des clichés de sujets émettant de la chaleur peuvent être pris à distance et dont les différences de chaleur peuvent être traduites ou converties en différentes nuances de couleurs (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Prises aériennes par caméra à imagerie thermique - Caméra à imagerie thermique - Caractéristiques techniques

Een warmtebeeldcamera toestel beantwoordt aan het begrip “toestel gebruikt voor het nemen van foto’s”, zoals bedoeld in artikel 47sexies, §1, laatste lid, Wetboek van Strafvordering en een dergelijk toestel kan enkel beschouwd worden als een “technisch hulpmiddel” in de zin van artikel 47sexies, §1, derde lid, Wetboek van Strafvordering, wanneer het gebruikt wordt in het kader van een inijkoperatie, zoals bedoeld in artikel 56bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingshandelingen - Observatie - Stelselmatige observatie - Observatie met technische hulpmiddelen - Toestel voor het nemen van foto's - Technisch hulpmiddel - Opsporingsonderzoek

Uit artikel 47sexies, §2, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat de vereiste van het bestaan van “ernstige aanwijzingen” geen betrekking heeft op “ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van een persoon”, maar op de ernst van de strafbare feiten; deze vereiste houdt immers enkel verband met de proportionaliteitseis (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Observatie - Stelselmatige observatie - Observatie met technische hulpmiddelen - Voorwaarde - Ernstige aanwijzingen omtrent de ernst van de strafbare feiten

Une caméra d'imagerie thermique répond à la notion d'“appareil utilisé pour la prise de photographies”, tel que visé à l'article 47sexies, § 1er, dernier alinéa, du Code d'instruction criminelle et un tel appareil peut être considéré comme un “moyen technique” au sens de l'article 47sexies, § 1er, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle, lorsqu'il est utilisé dans le cadre d'un contrôle visuel discret, tel que visé à l'article 56bis, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Actes d'information - Observation - Observation systématique - Observation par des moyens techniques - Appareil pour la prise de photos - Moyen technique - Information

Il résulte de l'article 47sexies, § 2, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle que la condition de l'existence d'“indices sérieux” ne concerne pas les “indices sérieux de culpabilité dans le chef d'une personne”, mais la gravité des faits punissables; cette condition est en effet uniquement liée à la condition de proportionnalité (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Information - Actes d'information - Observation - Observation systématique - Observation par des moyens techniques - Condition - Indices sérieux concernant la gravité des faits punissables

P.13.1841.F

27 november 2013

AC nr. ...

Wanneer de inverdenkinggestelde, in het kader van de rechtspleging betreffende de handhaving van de voorlopige hechtenis, aanvoert dat hij geen inzage heeft gekregen van de nieuwe stukken die in het dossier zijn neergelegd na zijn verschijning voor de raadkamer, kan uit de keuze die hem is gelaten om de zaak op de rechtszitting te pleiten of te vragen dat de zaak met het oog op de raadpleging van het dossier zou worden verdaagd, geen miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 12 mei 1992, AR 6677, AC 1992-1993, nr. 470.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafvordering - Voorlopige hechtenis - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inzage van het dossier - Neerlegging van nieuwe stukken
- Art. 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inzage van het dossier - Neerlegging van nieuwe stukken - Eerbiediging van het recht van verdediging
- Art. 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Lorsque, dans le cadre de la procédure relative au maintien de la détention préventive, l'inculpé fait valoir devant la chambre des mises en accusation qu'il n'a pas eu accès à de nouvelles pièces déposées au dossier après sa comparution en chambre du conseil, une méconnaissance des droits de la défense ne saurait se déduire du choix qui lui a été laissé de plaider la cause à l'audience ou d'en demander l'ajournement en vue de consulter le dossier (1). (1) Voir Cass., 12 mai 1992, RG 6677, Pas., 1992, n° 470.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Appel - Chambre des mises en accusation - Accès au dossier - Nouvelles pièces déposées
- Art. 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en accusation - Accès au dossier - Nouvelles pièces déposées - Respect des droits de la défense
- Art. 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Krachtens artikel 47ter, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering worden bijzondere opsporingsmethoden aangewend met onder meer als doel het vervolgen van daders van misdrijven; tot die vervolging behoort ook de arrestatie van die daders, zodat de bijzondere opsporingsmethode infiltratie aangewend kan worden om de arrestatie van een verdachte mogelijk te maken of te vergemakkelijken (1). (1) H. Berkmoes en J. Delmulle, De bijzondere opsporingsmethoden en enige andere onderzoeksmethoden, Uitgeverij Politeia nv., 38ev.

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Onderzoek - Bijzondere opsporingsmethoden - Infiltratie - Gevolgen - Arrestatie en vervolging

- Art. 47octies Wetboek van Strafvordering

En vertu de l'article 47ter, § 1er, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, les méthodes particulières de recherche sont mises en œuvre notamment en vue de poursuivre les auteurs d'infractions; l'arrestation de ces auteurs relève aussi de cette poursuite de sorte que la méthode particulière de recherche de l'infiltration peut être mise en œuvre en vue de permettre ou de faciliter l'arrestation d'un suspect (1). (1) H. Berkmoes et J. Delmulle, De bijzondere opsporingsmethoden en enige andere onderzoeksmethoden, Editions Politeia s.a., 38 et svts.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Instruction - Méthodes particulières de recherche - Infiltration - Conséquences - Arrestation et poursuite

- Art. 47octies Code d'Instruction criminelle

De ontdekking op heterdaad, bepaald in artikel 59 Grondwet, is deze bedoeld in artikel 41, eerste lid, Wetboek van Strafvordering; de bijzondere regels die gelden in geval van ontdekking op heterdaad op grond van laatst vermeld artikel, zijn derhalve van toepassing in geval van parlementaire onschendbaarheid (1). (1) A. De Nauw, Inleiding tot het Algemeen Strafrecht, 3e editie, Die Keure 2010, nr. 123.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 120 - Parlementaire onschendbaarheid - Lid van gemeenschaps- of gewestraad - Op heterdaad ontdekt misdrijf

GRONDWET - Art. 59 - Parlementaire onschendbaarheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf

IMMUNITEIT - Parlementaire onschendbaarheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf

MACHTEN - Wetgevende macht - Parlementaire onschendbaarheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf

Le flagrant délit dont il est fait état à l'article 59 de la Constitution est celui qui est visé par l'article 41, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle; les règles particulières qui s'appliquent en cas de flagrant délit sur la base de ce dernier article s'appliquent, dès lors, en cas d'immunité parlementaire (1). (1) A. De Nauw, Inleiding tot het Algemeen Strafrecht, 3ème éd., La Charte 2010, n° 123.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 120 - Immunité parlementaire - Membre d'un conseil communautaire ou régional - Flagrant délit

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Immunité parlementaire - Flagrant délit

IMMUNITE - Immunité parlementaire - Flagrant délit

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Immunité parlementaire - Flagrant délit

Krachtens artikel 1, eerste lid, 4°, Voorlopige Hechteniswet kan in geval van een op heterdaad ontdekte misdaad of een op heterdaad ontdekt wanbedrijf, de officier van gerechtelijke politie tot arrestatie van de verdachte overgaan.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Op heterdaad ontdekt misdrijf

En vertu de l'article 1er, alinéa 1er, 4°, de la loi relative à la détention préventive en cas de flagrant crime ou de flagrant délit l'officier de police judiciaire peut procéder à l'arrestation du suspect.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Flagrant délit

Uit de artikelen 40, eerste lid en 41, eerste lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat, voorafgaand aan de toepassing van de bijzondere regels die gelden in geval van ontdekking op heterdaad, er precieze elementen moeten bestaan waaruit objectief kan worden afgeleid dat een misdrijf gepleegd wordt of net gepleegd is; het is niet vereist dat het misdrijf door een getuige is waargenomen of door een agent van gerechtelijke politie onmiddellijk is vastgesteld, noch dat het zodanig vanzelfsprekend is en in al zijn aspecten is vastgesteld dat verder onderzoek niet vereist is (1). (1) Het O.M. wees er in zijn conclusie op dat de gewelddadige dood van een persoon zoals die terstond werd vastgesteld door getuige en politie, elementen van een misdrijf in zich hield. De vaststelling van zulk overlijden wettigde de toepassing van de bepalingen inzake heterdaad door de onmiddellijke voortzetting van het onderzoek middels opeenvolgende en op elkaar aansluitende onderzoeksverrichtingen overeenkomstig de artikelen 40, 40bis en 44 Wetboek van Strafvordering. (Cass. 29 juni 2005, AR P.05.0864.F, AC 2005, nr. 383 met concl. van advocaat-generaal Loop in Pas. 2005, nr. 383).

Il ressort des articles 40, alinéa 1er, et 41, alinéa 1er du Code d'instruction criminelle que, préalablement à l'application des règles particulières s'appliquant en cas de flagrant délit, il faut qu'il existe des éléments précis objectivant le fait qu'une infraction est commise ou vient d'être commise; il n'est pas requis que l'infraction soit observée par un témoin ou constatée immédiatement par un agent de la police judiciaire ni que son évidence et sa constatation sous tous ses aspects soient telles que toute instruction ultérieure devient inutile (1). (1) Le M.P. a indiqué dans ses conclusions que la mort violente d'une personne telle qu'elle a été immédiatement constatée par un témoin et la police, impliquait les éléments d'une infraction. La constatation d'un tel décès justifiait l'application de dispositions en matière de flagrant délit par la continuation immédiate de l'instruction au moyen d'actes d'instruction successifs et concordants conformément aux articles 40, 40bis et 44 du Code d'instruction criminelle. (Cass., 29 juin 2005, RG P.05.0864.F, Pas., 2005, n° 383 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Loop).

MISDRIJF - Soorten - Allerlei - Op heterdaad ontdekt misdrijf

INFRACTION - Espèces - Divers - Flagrant délit

P.13.1859.N

3 december 2013

AC nr. ...

Krachtens artikel 6bis, derde lid, Drugswet kunnen de in dat artikel bedoelde personen zonder bevel van de onderzoeksrechter een huiszoeking uitvoeren in lokalen die dienen voor het vervaardigen, bereiden, bewaren of opslaan van de in die wet genoemde stoffen; hiertoe is vereist dat er voorafgaand aan de huiszoeking ernstige aanwijzingen bestaan dat in die lokalen dergelijke stoffen kunnen aanwezig zijn (1). (1) Cass. 1 juni 2010, AR P.10.0484.N, AC 2010, nr. 384.

En vertu de l'article 6bis, alinéa 3, de la loi du 24 février 1921, les personnes visées par cet article peuvent, sans mandat du juge d'instruction, visiter les locaux qui servent à la fabrication, à la préparation, à la conservation ou à l'entreposage de substances énoncées par la loi; il est requis, à cet égard, qu'il existe préalablement à la visite des indices sérieux de la présence de telles substances dans ces locaux (1). (1) Cass., 1er juin 2010, RG P.10.0484.N, Pas., 2010, n° 384.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdoevende middelen inbegrepen) - Artikel 6bis, Drugswet - Huiszoeking in lokalen
ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei - Huiszoeking - Artikel 6bis, Drugswet

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Loi du 24 février 1921, article 6bis - Visite de locaux
INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Divers - Visite - Loi du 24 février 1921, article 6bis

P.13.1932.F

11 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ADVOCAAT - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Ondervraging vooraf door de onderzoeksrechter - Bijstand van de advocaat - Geen advocaat beschikbaar - Overmacht - Afstand van het recht op bijstand door een advocaat

AVOCAT - Matière répressive - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Assistance de l'avocat - Absence d'avocat disponible - Cause de force majeure - Renonciation au droit d'être assisté d'un avocat

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Ondervraging vooraf door de onderzoeksrechter - Bijstand van de advocaat - Geen advocaat beschikbaar - Overmacht - Afstand van het recht op bijstand door een advocaat

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Assistance de l'avocat - Absence d'avocat disponible - Cause de force majeure - Renonciation au droit d'être assisté d'un avocat

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling erop wijst dat de inverdenkinggestelde, nadat de onderzoeksrechter heeft vastgesteld dat er geen advocaat beschikbaar is om hem tijdens zijn verhoor bij te staan, de verklaringen heeft bevestigd die hij bij de politie heeft afgelegd waar hij afstand had gedaan van zijn recht op bijstand van een advocaat en, na eerst over zijn zwijgrecht te zijn geïnformeerd, aanvaard heeft te antwoorden op de vragen van de onderzoeksrechter, betekenen die overwegingen dat de onderzoeksrechter voor een geval van overmacht stond en de inverdenkinggestelde vrijwillig en op overwogen wijze aan zijn recht heeft verzaakt om door een advocaat te worden bijgestaan, zodat diens verklaringen afgelegd zonder advocaat, in aanmerking konden worden genomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr.

ADVOCAAT - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Ondervraging vooraf door de onderzoeksrechter - Bijstand van de advocaat - Geen advocaat beschikbaar - Overmacht - Afstand van het recht op bijstand door een advocaat

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Ondervraging vooraf door de onderzoeksrechter - Bijstand van de advocaat - Geen advocaat beschikbaar - Overmacht - Afstand van het recht op bijstand door een advocaat

Lorsque la chambre des mises en accusation relève qu'après le constat, par le juge d'instruction, de l'absence d'avocat disponible pour assister l'inculpé lors de son interrogatoire, ce dernier a confirmé les déclarations faites à la police devant laquelle il avait renoncé à son droit d'être assisté par un avocat et qu'il a accepté de répondre aux questions du juge d'instruction après avoir été informé quant à son droit au silence, ces considérations impliquent que le juge d'instruction a été confronté à un cas de force majeure et que l'inculpé avait renoncé volontairement et de manière réfléchie à son droit d'être assisté par un avocat en telle sorte que ses déclarations faites en l'absence d'un avocat pouvaient être prise en compte (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AVOCAT - Matière répressive - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Assistance de l'avocat - Absence d'avocat disponible - Cause de force majeure - Renonciation au droit d'être assisté d'un avocat

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Interrogatoire préalable par le juge d'instruction - Assistance de l'avocat - Absence d'avocat disponible - Cause de force majeure - Renonciation au droit d'être assisté d'un avocat

P.13.1988.N

31 december 2013

AC nr. ...

Het bestaan van ernstige risico's op flagrante rechtsweigering als bedoeld in artikel 2bis, tweede lid, Uitleveringswet 1874, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 mei 2007, houdt in dat de uitgeleverde persoon in de verzoekende Staat met enige graad van waarschijnlijkheid het voorwerp zal uitmaken van de meest ernstige schendingen van de artikelen 5 en 6 EVRM, dit rekening houdend met de evoluerende rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

UITLEVERING - Uitleveringswet - Artikel 2bis - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigering

L'existence de risques sérieux de déni flagrant de justice tel que visé à l'article 2bis, alinéa 2, de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions, inséré par l'article 4 de la loi du 15 mai 2007, implique que la personne extradée fera très vraisemblablement l'objet dans l'Etat requérant des violations les plus graves aux articles 5 et 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, et ce compte tenu de l'évolution de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme.

EXTRADITION - Loi du 15 mars 1874 sur les extraditions - Article 2bis - Cause de refus - Risques sérieux de déni flagrant de justice

Het staat aan het onderzoeksgerecht de in artikel 2bis, tweede lid, Uitleveringswet 1874 opgelegde algemene weigeringsvoorwaarde te onderzoeken en te dien einde, op grond van een onaantastbare beoordeling in feite, na te gaan of er geen ernstige en duidelijke reden bestaat waaruit blijkt dat het onmogelijk is aan die voorwaarde te voldoen; het Hof gaat enkel na of dat gerecht uit de feiten die het vaststelt geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie: Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0680.F, AC 2008, nr. 327; Cass. 24 juni 2009, AR P.09.0355.F, AC 2009, nr. 436.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Uitlevering gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Buitenlands bevel tot aanhouding - Exequatur - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigeringsgrond - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Uitlevering gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Buitenlands bevel tot aanhouding - Exequatur - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigeringsgrond

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering gevraagd aan België - Buitenlands bevel tot aanhouding - Exequatur - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigeringsgrond - Beoordeling - Aard

UITLEVERING - Uitlevering gevraagd aan België - Onderzoeksgerechten - Buitenlands bevel tot aanhouding - Exequatur - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigeringsgrond - Beoordeling - Aard

Il appartient à la juridiction d'instruction d'examiner les conditions générales de refus imposées par l'article 2bis, alinéa 2, de la loi du 15 mars 1874 et de vérifier, à cette fin, sur la base d'une appréciation souveraine en fait, s'il existe une cause sérieuse et précise de laquelle il ressort qu'il est impossible de remplir ces conditions; la Cour examine uniquement si cette juridiction ne tire pas des faits qu'elle constate des conséquences qui y sont étrangères ou qui ne peuvent être admises sur cette base (1). (1) Voir: Cass., 28 mai 2008, RG P.08.0680.F, Pas., 2008, n° 327; Cass., 24 juin 2009, RG P.09.0355.F, Pas., 2009, n° 436.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Extradition demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Cause de refus - Risques sérieux de déni flagrant de justice - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle par la Cour

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR - Extradition demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Cause de refus - Risques sérieux de déni flagrant de justice

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition demandée à la Belgique - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Cause de refus - Risques sérieux de déni flagrant de justice - Appréciation - Nature

EXTRADITION - Extradition demandée à la Belgique - Juridictions d'instruction - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Cause de refus - Risques sérieux de déni flagrant de justice - Appréciation - Nature

P.13.2062.N

31 december 2013

AC nr. ...

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling als bedoeld in artikel 27, §3, Voorlopige Hechteniswet, dat moet neergelegd worden ter griffie van het gerecht dat uitspraak moet doen, niet per aangetekende brief aan de griffie kan worden gezonden.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling - Neerlegging ter griffie van het gerecht dat uitspraak moet doen

Il ne ressort d'aucune disposition légale que la demande de mise en liberté provisoire telle que prévue à l'article 27, § 3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui doit être déposée au greffe de la juridiction appelée à statuer, ne peut être envoyée par lettre recommandée au greffe.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Demande de mise en liberté provisoire - Dépôt au greffe de la juridiction appelée à statuer

S.07.0031.F

16 september 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Overgang bij twee opeenvolgende overeenkomsten - Overeenkomsten gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Opeenvolgende overeenkomsten - Overeenkomsten gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CONTRAT DE TRAVAIL - Divers - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Transfert conventionnel d'entreprise - Transfert réalisé en deux contrats successifs - Contrats conclus par le cédant et le cessionnaire avec une autre même personne

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Transfert conventionnel d'entreprise - Contrats successifs - Contrats conclus par le cédant et le cessionnaire avec une autre même personne

zelfde persoon

EUROPESE UNIE - Allerlei - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Uitlegging - Rechtsmacht van de rechter

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Uitlegging - Rechtsmacht van de rechter

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Rechtsmacht van de rechter

UNION EUROPEENNE - Divers - Transfert conventionnel d'entreprise - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Convention collective de travail n° 32bis - Interprétation - Pouvoir du juge

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Transfert conventionnel d'entreprise - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Interprétation - Pouvoir du juge

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Interprétation - Transfert conventionnel d'entreprise - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Pouvoir du juge

Het Hof van Justitie van de Europese Unie legt artikel 1, van de richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 aldus uit dat de ontstentenis van een band door overeenkomst tussen de vervreemder en de verkrijger de hypothese van een overgang, als bedoeld in de richtlijn, niet kan uitsluiten, zodat de richtlijn toepasselijk is als een overgang plaatsvindt bij twee opeenvolgende overeenkomsten, gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon; de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis van 7 juni 1985 vat het begrip overgang krachtens overeenkomst, waarmee zij het toepassingsgebied bepaalt, niet anders op (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

L'article 1er de la directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001, est ainsi interprétée par la Cour de justice de l'Union européenne que l'absence de lien conventionnel entre le cédant et le cessionnaire ne saurait exclure l'hypothèse d'un transfert visé par la directive, de sorte que celle-ci s'applique au cas d'un transfert qui se réalise en deux contrats successifs conclus par le cédant et le cessionnaire avec une autre même personne; la convention collective de travail n° 32bis du 7 juin 1985 n'entend pas autrement la notion de transfert conventionnel par laquelle elle définit son champ d'application (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Overgang bij twee opeenvolgende overeenkomsten - Overeenkomsten gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon

*- Art. 1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001
- Artt. 1 en 6, § 1 CAO nr. 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985*

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Opeenvolgende overeenkomsten - Overeenkomsten gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon

*- Art. 1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001
- Artt. 1 en 6, § 1 CAO nr. 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985*

CONTRAT DE TRAVAIL - Divers - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Transfert conventionnel d'entreprise - Transfert réalisé en deux contrats successifs - Contrats conclus par le cédant et le cessionnaire avec une autre même personne

*- Art. 1er Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001
- Art. 1er et 6, § 1er C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985*

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Transfert conventionnel d'entreprise - Contrats successifs - Contrats conclus par le cédant et le cessionnaire avec une autre même personne

*- Art. 1er Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001
- Art. 1er et 6, § 1er C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985*

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het resultaat ervan te bereiken en ook hun plicht om, krachtens artikel 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen welke geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle overheden van de lidstaten, met inbegrip, in het raam van hun bevoegdheden, van de rechtsprekende overheden die het nationale recht zoveel mogelijk moeten uitleggen in het licht van de tekst en het oogmerk van de richtlijn om het door haar beoogde resultaat te bereiken en zich aldus te conformeren aan artikel 249, derde lid, van het Verdrag (1)(2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ... (2) Art. 249, derde lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, te dezen van toepassing, thans artikel 288, derde lid, van het Verdrag over de werking van de Unie.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Uitlegging - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001
- Art. 249, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Uitlegging - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001
- Art. 249, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001
- Art. 249, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

L'obligation des Etats membres découlant d'une directive d'atteindre les résultats de celle-ci ainsi que leur devoir, en vertu de l'article 10 du Traité instituant la Communauté européenne, dans la version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, de prendre toutes mesures générales ou particulières propres à assurer l'exécution de cette obligation s'imposent à toutes les autorités des Etats membres, y compris, dans le cadre de leurs compétences, les autorités juridictionnelles, qui sont tenues, en appliquant le droit national, de l'interpréter dans toute la mesure du possible à la lumière du texte et de la finalité de la directive pour atteindre le résultat visé par celle-ci et se conformer ainsi à l'article 249, alinéa 3, du Traité (1)(2). (1) Voir les concl. du M.P. (2) Art. 249, al. 3 du Traité instituant la Communauté européenne dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997 applicable en l'espèce, actuellement article 288, al. 3 du Traité sur le fonctionnement de l'Union.

UNION EUROPEENNE - Divers - Transfert conventionnel d'entreprise - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Convention collective de travail n° 32bis - Interprétation - Pouvoir du juge

- Art. 1er Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001
- Art. 249, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Transfert conventionnel d'entreprise - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Interprétation - Pouvoir du juge

- Art. 1er Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001
- Art. 249, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Interprétation - Transfert conventionnel d'entreprise - Convention collective de travail n° 32bis - Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 - Pouvoir du juge

- Art. 1er Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001
- Art. 249, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

S.09.0013.N

25 november 2013

AC nr. 398

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei - E.V.O.-Verdrag - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie - E.V.O.-

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

CONTRAT DE TRAVAIL - Divers - Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de justice -

Verdrag - Arbeidsovereenkomst - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Hof van Justitie - E.V.O.-Verdrag - Arbeidsovereenkomst - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Contrat de travail - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Cour de justice - Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Contrat de travail - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

Uit het arrest C – 348/10 van het Hof van Justitie van 15 december 2011 volgt dat het middel dat aanvoert dat met “vestiging van de werkgever die de werknemer in dienst heeft genomen” in de zin van artikel 6, lid 2, sub b, van het EVO-verdrag, moet worden verstaan niet de vestiging waarmee de arbeidsovereenkomst werd gesloten, maar deze waaraan de werknemer verbonden is voor de effectieve tewerkstelling en voor wie hij effectief arbeid verricht, ingaat tegen de desbetreffende interpretatie van het Hof van Justitie en derhalve naar recht faalt (1). (1) Zie concl. O.M.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei - E.V.O.-Verdrag - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie - E.V.O.-Verdrag - Arbeidsovereenkomst - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Hof van Justitie - E.V.O.-Verdrag - Arbeidsovereenkomst - Toepasselijk recht - Vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen

Il suit de l'arrêt rendu le 15 décembre 2011 par la Cour de justice de l'Union européenne dans la cause C-384/10 que le moyen, qui soutient qu'il y a lieu d'entendre par "l'établissement de l'employeur qui a engagé le travailleur" au sens de l'article 6, alinéa 2, b, de la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980, approuvée par la loi du 14 juillet 1987, non pas l'établissement où le contrat de travail a été conclu mais l'établissement qui a effectivement occupé le travailleur et pour lequel celui-ci preste le travail, est contraire à l'interprétation donnée par la Cour de justice de l'Union européenne sur ce point et, en conséquence, manque en droit (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

CONTRAT DE TRAVAIL - Divers - Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de justice - Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Contrat de travail - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Cour de justice - Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, faite à Rome le 19 juin 1980 approuvée par loi du 14 juillet 1987 - Contrat de travail - Droit applicable - Etablissement qui a engagé le travailleur

S.09.0070.F

18 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België - Recht van verdediging - Marokkaanse beslissing

OPENBARE ORDE - Internationale openbare orde - Marokkaanse beslissing - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

PENSIOEN - Werknemers - Rustpensioen - Gescheiden echtpaar - Uit de echt gescheiden echtpaar - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Erkenning in België

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Marokkaanse beslissing - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

Conclusions de l'avocat général Genicot.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Divers - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique - Droits de la défense - Décision marocaine

ORDRE PUBLIC - Ordre public international - Décision marocaine - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique

PENSION - Travailleurs salariés - Pension de retraite - Conjointes séparés - Conjointes divorcés - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Reconnaissance en Belgique

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Décision marocaine - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique

Uit het feit dat in België het bestaan van verstoting in aanmerking kan worden genomen, kan niet worden afgeleid dat de Belgische rechter enig gevolg aan die verstoting in het Belgisch rechtsbestel kan geven, zonder na te gaan of de voorwaarden vervuld zijn waardoor ze in België kan worden erkend (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei - Recht van verdediging - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

OPENBARE ORDE - Internationale openbare orde - Marokkaanse beslissing - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

PENSIOEN - Werknemers - Rustpensioen - Gescheiden echtpaar - Uit de echt gescheiden echtpaar - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Erkenning in België

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Marokkaanse beslissing - Echtpaar van Marokkaanse nationaliteit - Marokkaanse beslissing - Verstoting - Gevolgen - Erkenning in België

De ce qu'il peut être tenu compte en Belgique de l'existence d'une répudiation, il ne se déduit pas que le juge belge puisse, sans vérification de la réunion des conditions auxquelles elle peut être reconnue en Belgique, donner quelque effet à cette répudiation dans l'ordonnancement juridique belge (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Divers - Droits de la défense - Décision marocaine - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique

ORDRE PUBLIC - Ordre public international - Décision marocaine - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique

PENSION - Travailleurs salariés - Pension de retraite - Conjoints séparés - Conjoints divorcés - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Reconnaissance en Belgique

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Décision marocaine - Epoux de nationalité marocaine - Décision marocaine - Répudiation - Effets - Reconnaissance en Belgique

S.10.0057.F

8 april 2013

AC nr. 429

De jongere, die op de datum van de indiening van zijn verzoek om deze uitkeringen, staatsburger was van een lidstaat en, na zijn studie te hebben voleindigd, op zoek was naar een dienstbetrekking in België, kan op goede gronden met een beroep op artikel 39 EG staande houden dat hij met betrekking tot de toekenning van wachttuitkeringen niet mag worden gediscrimineerd op grond van nationaliteit.

EUROPESE UNIE - Algemeen - Werkloosheid - Recht op uitkering - Wachttuitkeringen - Gaststaat - Jonge aanvrager staatsburger van een andere lidstaat - Toelatingsvoorwaarden - Studies - Discriminatie - Nationaliteit - Artikel 39 van het EG-Verdrag - Toepassing

- Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j) KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

- Art. 39, § 2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Wachttuitkeringen - Europese Unie - Gaststaat - Jonge aanvrager staatsburger van een andere lidstaat - Toelatingsvoorwaarden - Studies - Discriminatie - Nationaliteit - Artikel 39 van het EG-Verdrag - Toepassing

- Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j) KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

- Art. 39, § 2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Dès lors que, à la date du dépôt de sa demande tendant à obtenir les allocations d'attente, le jeune avait la qualité de ressortissant d'un État membre qui, ayant terminé ses études, se trouvait à la recherche d'un emploi en Belgique, il est fondé à se prévaloir de l'article 39 du Traité instituant la Communauté européenne pour soutenir qu'il ne peut faire l'objet de discrimination en raison de la nationalité en ce qui concerne l'octroi des allocations d'attente.

UNION EUROPEENNE - Généralités - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Allocations d'attente - Etat d'accueil - Jeune demandeur ressortissant d'un autre Etat membre - Conditions d'admission - Etudes - Discrimination - Nationalité - Article 39 du Traité CE - Application

- Art. 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

- Art. 39, § 2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Allocations d'attente - Union européenne - Etat d'accueil - Jeune demandeur ressortissant d'un autre Etat membre - Conditions d'admission - Etudes - Discrimination - Nationalité - Article 39 du Traité CE - Application

- Art. 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

- Art. 39, § 2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

Artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verzet zich tegen een nationale bepaling, zoals artikel 36, §1, eerste lid, 2°, j) van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, die het recht op wachtuitkeringen voor jongeren die op zoek zijn naar hun eerste dienstbetrekking afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de betrokkene voorafgaand ten minste zes jaar onderwijs heeft gevolgd aan een onderwijsinstelling van de ontvangende lidstaat, voor zover deze voorwaarde belet dat rekening wordt gehouden met andere representatieve factoren die het bestaan kunnen aantonen van een werkelijke band tussen de aanvrager van wachtuitkeringen en de betrokken geografische arbeidsmarkt, en daardoor verder gaat dan nodig voor de verwezenlijking van de door die bepaling nagestreefde doelstelling, te weten het bestaan van een dergelijke band te waarborgen.

EUROPESE UNIE - Algemeen - Werkloosheid - Recht op uitkering - Wachtuitkeringen - Gaststaat - Jonge aanvrager staatsburger van een andere lidstaat - Toelatingsvoorwaarden - Studies - Onderwijsinstelling van de ontvangende lidstaat - Werkelijke band met de geografische arbeidsmarkt - Artikel 36, § 1, eerste lid, 2°, j), van het KB van 25 november 1991 - Artikel 39 van het EG-Verdrag

- Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j) KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

- Art. 39, § 2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Wachtuitkeringen - Gaststaat - Jonge aanvrager staatsburger van een andere lidstaat - Toelatingsvoorwaarden - Studies - Onderwijsinstelling van de ontvangende lidstaat - Werkelijke band met de geografische arbeidsmarkt - Artikel 36, § 1, eerste lid, 2°, j), van het KB van 25 november 1991 - Artikel 39 van het EG-Verdrag

- Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j) KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

- Art. 39, § 2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

De wachtuitkeringen waarin de nationale regeling voorziet, zijn sociale uitkeringen om de overgang van studie naar beroepsleven voor jongeren te vergemakkelijken.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Toelatingsvoorwaarden - Wachtuitkeringen

- Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j) KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

L'article 39 du Traité instituant la Communauté européenne s'oppose à une disposition nationale, telle que l'article 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, subordonnant le droit aux allocations d'attente bénéficiant aux jeunes à la recherche de leur premier emploi à la condition que l'intéressé ait suivi au moins six années d'études dans un établissement d'enseignement de l'État membre d'accueil, dans la mesure où ladite condition fait obstacle à la prise en compte d'autres éléments représentatifs propres à établir l'existence d'un lien réel entre le demandeur d'allocations et le marché géographique du travail en cause et excède, de ce fait, ce qui est nécessaire aux fins d'atteindre l'objectif poursuivi par ladite disposition et visant à garantir l'existence d'un tel lien.

UNION EUROPEENNE - Généralités - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Allocations d'attente - Etat d'accueil - Jeune demandeur ressortissant d'un autre Etat membre - Conditions d'admission - Etudes - Etablissement d'enseignement de l'Etat membre d'accueil - Lien réel avec le marché géographique du travail - Article 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) de l'A.R. du 25 novembre 1991 - Article 39 du Traité CE

- Art. 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

- Art. 39, § 2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Allocations d'attente - Etat d'accueil - Jeune demandeur ressortissant d'un autre Etat membre - Conditions d'admission - Etudes - Etablissement d'enseignement de l'Etat membre d'accueil - Lien réel avec le marché géographique du travail - Article 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) de l'A.R. du 25 novembre 1991 - Article 39 du Traité CE

- Art. 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

- Art. 39, § 2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

Les allocations d'attente prévues par la réglementation nationale sont des prestations sociales, dont l'objectif est de faciliter, pour les jeunes, le passage de l'enseignement au marché du travail.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Conditions d'admission - Allocations d'attente

- Art. 36, § 1er, al. 1er, 2°, j) A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

De aard van de door de werknemer uitgeoefende functie vormt in beginsel een essentieel element van de arbeidsovereenkomst, tenzij uit de overeenkomst of de uitvoering die de partijen daaraan hebben gegeven het tegendeel kan worden afgeleid.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging - Functie - Essentieel element - Begrip - Bepaling

- Artt. 3, 17, 1°, 20, 1°, en 32 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

De partij die eenzijdig een essentieel element van de arbeidsovereenkomst in belangrijke mate wijzigt, beëindigt die overeenkomst onmiddellijk op onwettelijke wijze.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging - Essentieel element

- Artt. 3, 17, 1°, 20, 1°, en 32 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

La nature de la fonction exercée par le travailleur constitue en principe un élément essentiel du contrat de travail, à moins que le contraire puisse être déduit de la convention ou de l'exécution que les parties lui ont donnée.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Modification unilatérale - Fonction - Élément essentiel - Notion - Détermination

- Art. 3, 17, 1°, 20, 1°, et 32 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134, al. 1er et 2 Code civil

La partie qui modifie unilatéralement de manière importante un élément essentiel du contrat de travail met immédiatement fin à celui-ci de manière illicite.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Modification unilatérale - Élément essentiel

- Art. 3, 17, 1°, 20, 1°, et 32 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134, al. 1er et 2 Code civil

S.10.0111.N

16 december 2013

AC nr. ...

Anders dan voor wettelijke schuldvergelijking, is bij gerechtelijke schuldvergelijking niet vereist dat de schuldvordering van de verweerder effen is, maar wordt het bedrag ervan eerst door de rechter bepaald; uit het feit dat bij gerechtelijke schuldvergelijking de beide schulden slechts compensabel worden door tussenkomst van de rechter, volgt dat de compensatie geen uitwerking kan krijgen voor het tijdstip van het vonnis; hieruit volgt tevens dat gerechtelijke schuldvergelijking niet mogelijk is wanneer de tegenvordering verjaard is.

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijke schuldvergelijking - Wettelijke schuldvergelijking - Verschil - Compensatie - Verjaring van de tegenvordering

- Artt. 1290 en 1291 Burgerlijk Wetboek

Gerechtelijke schuldvergelijking, dit is de compensatie die door de rechter wordt toegestaan op tegeneis van de verweerder, kan niet als exceptie worden ingeroepen maar veronderstelt het instellen van een rechtsvordering.

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijke schuldvergelijking - Compensatie - Voorwaarde - Instellen van rechtsvordering

Contrairement à la compensation légale, la compensation judiciaire ne requiert pas que la créance du défendeur soit liquide dès lors que le montant de celle-ci est déterminé par le juge; il suit du fait que les deux dettes en contestation dans le cadre d'une compensation judiciaire ne sont compensables qu'à la suite de l'intervention du juge que la compensation ne peut produire ses effets avant le prononcé du jugement; il s'ensuit également que la compensation judiciaire n'est pas possible si la demande reconventionnelle est prescrite.

COMPENSATION - Compensation judiciaire - Compensation légale - Différence - Compensation - Prescription de la demande reconventionnelle

- Art. 1290 et 1291 Code civil

La compensation judiciaire, soit la compensation décidée par le juge sur la demande reconventionnelle du défendeur, ne peut être opposée en tant qu'exception, mais implique l'introduction d'une action.

COMPENSATION - Compensation judiciaire - Compensation - Condition - Introduction d'une action

Krachtens artikel 2220 Burgerlijk Wetboek kan vooraf geen afstand worden gedaan van de verjaring, maar kan wel afstand worden gedaan van een verkregen verjaring; krachtens artikel 2221 Burgerlijk Wetboek geschiedt afstand van verjaring uitdrukkelijk of stilzwijgend; de stilzwijgende afstand van verjaring wordt afgeleid uit een daad die doet veronderstellen dat men zijn verkregen recht heeft laten varen; het arrest dat de stilzwijgende afstand van verjaring afleidt uit de vaststelling dat uit eisers houding blijkt dat hij de verweerder ervan heeft ontslagen de verjaring van zijn vordering te stuiten, leidt dit afstand aldus af uit een omstandigheid die noodzakelijk voorafgaat aan het tijdstip waarop de verjaring is verkregen.

AFSTAND VAN RECHT - Afstand van verjaring - Uitdrukkelijke of stilzwijgende afstand - Verkregen verjaring

- Artt. 2220, 2221 en 2224 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42, tweede lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Afstand van recht - Afstand van verjaring - Stilzwijgende afstand - Verkregen verjaring

- Artt. 2220, 2221 en 2224 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42, tweede lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Aux termes de l'article 2220 du Code civil, on ne peut d'avance renoncer à la prescription; on peut renoncer à la prescription acquise; aux termes de l'article 2221 du même code, la renonciation à la prescription est expresse ou tacite; la renonciation tacite résulte d'un fait qui suppose l'abandon du droit acquis; l'arrêt qui a déduit la renonciation tacite à la prescription de la constatation qu'il ressort du comportement du demandeur qu'il a exempté le défendeur de l'interruption de la prescription de son action, a déduit cette renonciation d'une circonstance nécessairement antérieure à l'acquisition de la prescription.

RENONCIATION - Renonciation à la prescription - Renonciation expresse ou tacite - Prescription acquise

- Art. 2220, 2221 et 2224 Code civil

- Art. 42, al. 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Renonciation - Renonciation à la prescription - Renonciation tacite - Prescription acquise

- Art. 2220, 2221 et 2224 Code civil

- Art. 42, al. 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

S.10.0116.N

29 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werklieden - Willekeurige afdanking - Beoordeling - Tijdstip

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werklieden - Willekeurige afdanking - Overgang van onderneming - Noodwendigheden inzake de werking

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvriers - Licenciement abusif - Appréciation - Moment

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvriers - Licenciement abusif - Transfert d'entreprise - Nécessités du fonctionnement

Het ontslag dat gegeven wordt in strijd met het in artikel 4.1 Richtlijn 2001/23/EG en cao nr. 32bis bepaalde ontslagverbod berust niet op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming de instelling, of de dienst in de zin van artikel 63, eerste lid arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie concl. O.M.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werklieden - Willekeurige afdanking - Overgang van onderneming - Noodwendigheden inzake de werking

- Art. 9 CAO nr. 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

- Art. 4.1 Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001

- Art. 63, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Het recht op vergoeding wegens willekeurige afdanking ontstaat en wordt bepaald op het ogenblik van de kennisgeving van de wil van de werkgever om de overeenkomst te beëindigen en kan buiten het geval dat het ontslag met instemming van de werknemer ongedaan wordt gemaakt niet worden beïnvloed door een latere gebeurtenis; voor het bestaan van willekeurig ontslag is aldus niet vereist dat de werknemer zich bij het ontslag niet heeft neergelegd noch dat hij de verdere uitvoering van de arbeidsovereenkomst heeft nagestreefd en zich voor een voortzetting van de arbeidsrelatie heeft aangeboden (1). (1) Zie concl. O.M.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werklieden - Willekeurige afdanking - Beoordeling - Tijdstip

- Art. 63, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le congé, qui a été donné en violation de l'interdiction de licenciement prévue aux articles 4.1 de la Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 concernant le rapprochement des législations des États membres relatives au maintien des droits des travailleurs en cas de transfert d'entreprises, d'établissements ou de parties d'entreprises ou d'établissements et 9 de la convention collective de travail n° 32bis du 7 juin 1985 concernant le maintien des droits des travailleurs en cas de changement d'employeur du fait d'un transfert conventionnel d'entreprise et réglant les droits des travailleurs repris en cas de reprise de l'actif après faillite, conclue au sein du Conseil national du travail, rendue obligatoire par arrêté royal du 25 juillet 1985, n'est pas justifié par les nécessités du fonctionnement de l'entreprise, de l'établissement ou du service au sens de l'article 63, alinéa 1er, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvriers - Licenciement abusif - Transfert d'entreprise - Nécessités du fonctionnement

- Art. 9 C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985

- Art. 4.1 Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001

- Art. 63, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Le droit à l'indemnité pour licenciement abusif naît et est déterminé au moment où l'employeur notifie sa volonté de mettre fin au contrat et, sauf annulation du licenciement avec le consentement du travailleur, n'est pas influencé par les événements ultérieurs; ainsi, le licenciement abusif ne suppose pas que le travailleur ne se soit pas résigné au congé, qu'il ait tenté de poursuivre l'exécution du contrat de travail et qu'il se soit présenté pour poursuivre la relation de travail (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvriers - Licenciement abusif - Appréciation - Moment

- Art. 63, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Uit het arrest C – 89/12 van het Hof van Justitie van 25 april 2013 blijkt dat artikel 11, lid 2, van de statuten van de gemeenschappelijke onderneming Galileo, opgenomen in de bijlage bij verordening (EG) nr. 876/2002 van de Raad van 21 mei 2002 tot oprichting van de gemeenschappelijke onderneming Galileo, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1943/2006 van de Raad van 12 december 2006, aldus moet worden uitgelegd dat de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, en in het bijzonder de daarin opgenomen loonvoorwaarden, niet geldt voor de personeelsleden van de gemeenschappelijke onderneming Galileo die in dienst worden genomen met een contract van bepaalde duur.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Gemeenschappelijke onderneming - Statuten - Uitlegging

EUROPESE UNIE - Algemeen - Gemeenschappelijke onderneming - Statuten - Uitlegging

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Gemeenschappelijke onderneming - Statuten - Uitlegging

Wanneer de vraag rijst of de tekst van artikel 11.2. van de statuten van verweerster, mede in acht genomen de discrepanties in onder meer de Franse, de Engelse en de Duitse versie ervan, inhoudt dat de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, en meer bepaald de in die regeling bepaalde loonvoorwaarden, van toepassing is op de personeelsleden van verweerster, vereist het antwoord op die vraag een uitlegging van dit artikel 11.2 van de statuten van verweerster zodat het Hof overeenkomstig artikel 267 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie moet stellen.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Gemeenschappelijke onderneming - Statuten - Uitlegging - Verplichting voor het Hof tot het stellen van een prejudiciële vraag

- Art. 267 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Gemeenschappelijke onderneming - Statuten - Uitlegging - Verplichting voor het Hof tot het stellen van een prejudiciële vraag

- Art. 267 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

Il ressort de l'arrêt rendu le 25 avril 2013 dans la cause C-89/12 par la Cour de justice de l'Union européenne que l'article 11, paragraphe 2, des statuts de l'entreprise commune Galileo, figurant en annexe du règlement (CE) n° 876/2002 du Conseil du 21 mai 2002 créant l'entreprise commune Galileo, tel que modifié par le règlement (CE) n° 1943/2006 du Conseil du 12 décembre 2006, doit être interprété en ce sens que le régime applicable aux autres agents des Communautés européennes et, en particulier, les conditions salariales qui y sont définies, ne s'appliquent pas aux membres du personnel de l'entreprise commune Galileo qui bénéficient d'un contrat à durée déterminée.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Entreprise commune - Statuts - Interprétation

UNION EUROPEENNE - Généralités - Entreprise commune - Statuts - Interprétation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Entreprise commune - Statuts - Interprétation

La réponse à la question qui se pose de savoir si, eu égard notamment aux discordances entre les versions anglaise, allemande et française de son texte, l'article 11.2 des statuts de la défenderesse implique que le régime applicable aux autres agents de l'Union européenne, plus spécialement les conditions salariales prévues par ce régime, est applicable aux membres du personnel en service auprès de la défenderesse, requiert une interprétation de l'article 11.2 des statuts précités, de sorte que, conformément à l'article 267 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, la Cour est tenue de poser une question préjudicielle à la Cour de justice.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Entreprise commune - Statuts - Interprétation - Obligation de la Cour de poser une question préjudicielle

- Art. 267 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Entreprise commune - Statuts - Interprétation - Obligation de la Cour de poser une question préjudicielle

- Art. 267 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

Een groothandel in bouwmaterialen ressorteert niet onder het paritair comité voor het bouwbedrijf wanneer uit de bevoegdheidsomschrijving van een ander paritair comité volgt dat de onderneming onder dat ander paritair comité valt omwille van de specifieke aard van de verhandelde bouwmaterialen zoals de grondstof waaruit zij zijn vervaardigd; de bijzondere karakteristieken van de verhandelde bouwmaterialen en niet de door de werknemers verrichte werkzaamheden zijn aldus bepalend om na te gaan of de betrokken onderneming toch niet onder een ander paritair comité valt.

PARITAIR COMITE - Bouwbedrijf - Criterium - Activiteit van de onderneming - Uitzondering

- Art. 1, eerste lid, a) KB 4 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan

Un commerce de gros de matériaux de construction ne relève pas de la Commission paritaire de la construction lorsqu'il résulte de la détermination des compétences d'une autre commission paritaire que l'entreprise relève de cette autre commission paritaire en raison de la nature spécifique des matériaux vendus, telles les matières premières ayant servi à leur production; ainsi, les caractéristiques spécifiques des matériaux de construction vendus et non les prestations des travailleurs sont déterminantes pour savoir si l'entreprise en question relève d'une autre commission paritaire.

COMMISSION PARITAIRE - Entreprise de construction - Critère - Activité de l'entreprise - Exception

- Art. 1er, al. 1er, a) AR 4 mars 1975 instituant la Commission paritaire de la construction et de fixant sa dénomination et sa compétence et en fixant le nombre de membres

S.11.0024.F

7 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Belang - Verkregen en dadelijk - Medehouder van het aangevoerde recht - Nalaten - Ontvankelijkheid

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Rusthuis - Rustoord voor bejaarden - Afhankelijkheidscategorieën - Beslissing - Wijziging - Betwisting - Hoedanigheid en belang tot handelen - Vordering in rechte - Rusthuisgasten

Conclusions de l'avocat général Genicot.

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Intérêt - Né et actuel - Cotitulaire du droit invoqué - Abstention - Recevabilité

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Maison de repos - Home pour personnes âgées - Catégories de dépendance - Décision - Modification - Contestation - Qualité et intérêt à agir - Demande en justice - Pensionnaires

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Inleiding - Voorwaarden - Hoedanigheid - Belang - Aangevoerd subjectief recht - Betwisting - Rusthuis - Rusthuisgast - Afhankelijkheidscategorieën - Wijziging

Conclusions de l'avocat général Genicot.

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Introduction - Conditions - Qualité - Intérêt - Droit subjectif invoqué - Contestation - Maison de repos - Pensionnaire - Catégories de dépendance - Modification

Artikel 18, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek maakt het bestaan van een reeds verkregen en dadelijk belang om in rechte op te treden niet ondergeschikt aan het niet-instellen van een vordering door een andere houder van het recht waarvan de miskenning is aangevoerd (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Belang - Verkregen en dadelijk - Medehouder van het aangevoerde recht - Nalaten - Ontvankelijkheid

- Art. 18 Gerechtelijk Wetboek

L'article 18 alinéa 1er, du Code judiciaire ne subordonne pas l'existence d'un intérêt ni et actuel pour agir en justice au défaut d'action introduite par un autre titulaire du droit dont la violation est invoquée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Intérêt - Né et actuel - Cotitulaire du droit invoqué - Abstention - Recevabilité

- Art. 18 Code judiciaire

De weerslag die de wijziging van de afhankelijkheids categorie kan hebben op het vlak van de tegemoetkoming van verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven die het rusthuis verstrekt aan zijn rusthuisgasten, rechtvaardigt een toch alleszins moreel belang van laatstgenoemden waardoor zij in de zin van artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen optreden om beslissingen aan te vechten die hun afhankelijkheids categorie wijzigen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ..

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Inleiding - Voorwaarden - Hoedanigheid - Belang - Aangevoerd subjectief recht - Betwisting - Rusthuis - Rusthuisgast - Afhankelijkheids categorieën - Wijziging

- Artt. 147, § 3, 150, 152, § 3 en 153, § 2 KB 3 juli 1996

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Rusthuis - Rustoord voor bejaarden - Afhankelijkheids categorieën - Beslissing - Wijziging - Betwisting - Hoedanigheid en belang tot handelen - Vordering in rechte - Rusthuisgasten

- Artt. 147, § 3, 150, 152, § 3 en 153, § 2 KB 3 juli 1996

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

L'incidence que la modification de la catégorie de dépendance peut avoir sur le niveau des interventions dans les soins et l'assistance dans les actes de la vie journalière accordées par la maison de repos à ses pensionnaires, justifie chez ces derniers un intérêt à tout le moins moral leur permettant d'agir au sens de l'article 17 du Code judiciaire pour contester les décisions modifiant leur catégorie de dépendance (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Introduction - Conditions - Qualité - Intérêt - Droit subjectif invoqué - Contestation - Maison de repos - Pensionnaire - Catégories de dépendance - Modification

- Art. 147, § 3, 150, 152, § 3 et 153, § 2 A.R. du 3 juillet 1996

- Art. 17 Code judiciaire

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Maison de repos - Home pour personnes âgées - Catégories de dépendance - Décision - Modification - Contestation - Qualité et intérêt à agir - Demande en justice - Pensionnaires

- Art. 147, § 3, 150, 152, § 3 et 153, § 2 A.R. du 3 juillet 1996

- Art. 17 Code judiciaire

S.11.0051.F

4 februari 2013

AC nr. ...

Artikel 5, 2°, van de Arbeidswet van 16 maart 1971 en artikel 14 van de wet van 3 juli 1978 verbieden niet om aan andere dan jeugdige werknemers de nietigheid van de dienstbetrekking of van de arbeidsovereenkomst tegen te stellen, wanneer arbeid wordt verricht, buiten speelzalen, ingevolge een dienstbetrekking of overeenkomst die nietig is om andere redenen dan diegene die de reglementering van de arbeidsverhoudingen betreffen.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen - Inbreuk op de reglementering van de arbeidsverhoudingen - Nietigheid - Uitwerking - Tegenstelbaarheid

- Art. 5, 2° Arbeidswet van 16 maart 1971

- Art. 14 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

L'article 5, 2° de la loi du 16 mars 1971 sur le travail et l'article 14 de la loi du 3 juillet 1978 n'interdisent pas d'opposer aux travailleurs, autres que les jeunes travailleurs, la nullité de l'engagement ou du contrat de travail lorsque des prestations de travail sont fournies, en dehors des salles de jeux, en vertu d'un engagement ou d'un contrat frappé de nullité pour des motifs autres que ceux ayant pour objet la réglementation des relations du travail.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Généralités - Infraction ayant pour objet la réglementation des relations du travail - Nullité - Effet - Opposabilité

- Art. 5, 2° L. sur le travail du 16 mars 1971

- Art. 14 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

De gezagsverhouding die de arbeidsovereenkomst kenmerkt, bestaat zodra een persoon zijn gezag in feite kan doen gelden op de handelingen van een andere persoon.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezagsverhouding

- Artt. 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le lien de subordination, qui est la caractéristique du contrat de travail, existe dès qu'une personne peut, en fait, exercer son autorité sur les actes d'une autre personne.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. éléments constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Lien de subordination

- Art. 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

De artikelen 2, §1, en 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen en het koninklijk besluit van 2 juni 1993 betreffende het beroep van medisch laboratorium technoloog, tot uitvoering van artikel 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78, die de voorwaarden opleggen voor de uitoefening van de geneeskunde en inzonderheid van de paramedische beroepen, betreffen niet de reglementering van de arbeidsverhoudingen.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen - Geneeskunde - Paramedisch beroep - Technoloog medisch laboratorium - Uitoefeningsvoorwaarden - Reglementering van de arbeidsverhoudingen - Onderscheid
- Art. 2, § 1, en 5, § 1 KB nr. 78 van 10 nov. 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen

Het middel aangevoerd tegen een reden waarmee het bestreden arrest zijn beslissing verantwoordt, is niet nieuw.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering - Brandverzekering - Gebouw - Broer en zus, mede-eigenaars - Brand - Tussenkoms van de verzekeraar - Voorwaarden

Les articles 2, § 1er, et 5, § 1er, de l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice des professions de soins de santé et l'arrêté royal du 2 juin 1993 relatif à la profession de technologue de laboratoire médical, pris en exécution de l'article 5, § 1er, de l'arrêté royal n° 78, qui imposent des conditions pour l'exercice de l'art médical et en particulier des professions paramédicales, n'ont pas pour objet la réglementation des relations de travail.

CONTRAT DE TRAVAIL - Généralités - Art médical - Profession paramédicale - Technologue de laboratoire médical - Conditions d'exercice - Réglementation des relations du travail - Distinction
- Art. 2, § 1er, et 5, § 1er A.R. n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice des professions des soins de santé

N'est pas nouveau le moyen dirigé contre un motif que l'arrêt attaqué donne pour justifier sa décision.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Assurance de la responsabilité civile non obligatoire - Assurance incendie - Immeuble - Frère et soeur copropriétaires - Incendie - Intervention de l'assureur - Conditions

S.11.0054.F

28 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Palumbo.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Recht op maatschappelijke dienstverlening - Intrekking - Vordering tot terugbetaling - Inning - Omvang - Verjaring - Artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976 - Aard - Openbare orde

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Maatschappelijke dienstverlening - Recht op maatschappelijke dienstverlening - Intrekking - Vordering tot terugbetaling - Inning - Omvang - Verjaring - Artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976 - Aard - Openbare orde

Krachtens artikel 102, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verjaart de tegen de begunstigde ingestelde vordering tot terugbetaling van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, namelijk door verloop van vijf jaren; die bepaling is van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Maatschappelijke dienstverlening - Recht op maatschappelijke dienstverlening - Intrekking - Vordering tot terugbetaling - Inning - Omvang - Verjaring - Artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976 - Aard - Openbare orde
- Art. 2277 Burgerlijk Wetboek

- Art. 102, eerste lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Recht op maatschappelijke dienstverlening - Intrekking - Vordering tot terugbetaling - Inning - Omvang - Verjaring - Artikel 102, eerste lid,

Conclusions de l'avocat général délégué Palumbo.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Droit à l'aide sociale - Retrait - Action en remboursement - Récupération - Etendue - Prescription - Article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976 - Nature - Ordre public

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Aide sociale - Droit à l'aide sociale - Retrait - Action en remboursement - Récupération - Etendue - Prescription - Article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976 - Nature - Ordre public

En vertu de l'article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, l'action en remboursement de l'aide sociale dirigée contre le bénéficiaire se prescrit conformément à l'article 2277 du Code civil, c'est-à-dire par cinq ans; cette disposition est d'ordre public (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Aide sociale - Droit à l'aide sociale - Retrait - Action en remboursement - Récupération - Etendue - Prescription - Article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976 - Nature - Ordre public

- Art. 2277 Code civil

- Art. 102, al. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Droit à l'aide sociale - Retrait - Action en remboursement - Récupération - Etendue - Prescription - Article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976 - Nature - Ordre

van de wet van 8 juli 1976 - Aard - Openbare orde

- Art. 2277 Burgerlijk Wetboek

- Art. 102, eerste lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

public

- Art. 2277 Code civil

- Art. 102, al. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

De rechter moet bij afwijking van artikel 2223 van het Burgerlijk Wetboek ambtshalve de toepassing onderzoeken van artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Rechtsmacht van de rechter - Wet van openbare orde - Ambtshalve opgeworpen middel

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

- Art. 102, eerste lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Le juge est tenu d'examiner d'office par dérogation à l'article 2223 du Code civil, l'application de l'article 102, alinéa 1er, de la loi du 8 juillet 1976.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pouvoir du juge - Loi d'ordre public - Moyen soulevé d'office

- Art. 2223 Code civil

- Art. 102, al. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

S.11.0055.N

7 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

PENSIOEN - Zelfstandigen - Aanvullende pensioenen - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Financiering - Bijdrage

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Financiering - Bijdrage - Zelfstandigenpensioen

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

PENSION - Travailleurs indépendants - Pensions complémentaires - Assurance maladie-invalidité - Financement - Cotisation

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Financement - Cotisation - Pension des travailleurs indépendants

Zowel uit de bewoordingen van de artikelen 191, eerste lid, 7° ZIV-wet en 1, a) van het koninklijk besluit van 15 september 1980 tot uitvoering van artikel 191, 7° ZIV-wet als uit de wetsgeschiedenis volgt dat de bij de hier toepasselijke versie van artikel 191, eerste lid, 7°, ZIV-wet bedoelde inhouding van toepassing is op alle gepensioneerden, ongeacht de samenstelling van hun loopbaan, wanneer het totaal van de pensioenen en aanvullende voordelen die zij genieten, een bepaald bedrag overschrijdt; de bedoelde inhouding kan aldus niet alleen toepassing vinden op een werknemerspensioen of een overheidspensioen, maar eveneens op een pensioen als zelfstandige, evenals op de voordelen toegekend ter aanvulling van deze pensioenen. Uit artikel 52bis Pensioenwet Zelfstandigen volgt dat het aanvullend pensioen dat voortkomt uit dit bij artikel bepaalde aanvullend pensioenstelsel, een voordeel ter aanvulling van het wettelijk rustpensioen uitmaakt dat wordt toegekend in toepassing van wettelijke bepalingen, zoals bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, ZIV-wet; de omstandigheid dat krachtens die wettelijke bepalingen een verzekeringsovereenkomst moet worden gesloten om het aanvullend pensioen te vormen, doet daaraan niet af. (1) Zie concl. O.M.

PENSIOEN - Zelfstandigen - Aanvullende pensioenen - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Financiering - Bijdrage

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Financiering - Bijdrage - Zelfstandigenpensioen

Il suit tant des termes des articles 191, alinéa 1er, 7°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, et 1er, a, de l'arrêté royal du 15 septembre 1980 portant exécution de l'article 191, alinéa 1er, 7°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, que des travaux préparatoires de la loi que la retenue visée à l'article 191, alinéa 1er, 7°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, tel qu'il est applicable en l'espèce, est effectuée à charge de tous les pensionnés, indépendamment de la composition de leur carrière, lorsque le total des pensions et avantages complémentaires dont ils bénéficient excède un montant déterminé; ainsi, la retenue est appliquée non seulement aux pensions des travailleurs salariés ou aux pensions du secteur public, mais aussi aux pensions des travailleurs indépendants, ainsi qu'aux avantages accordés en complément de ces régimes de pensions. Il suit de l'article 52bis de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants que la pension complémentaire acquise en vertu du régime de pension complémentaire prévu à l'article précité constitue un avantage destiné à compléter une pension de retraite légale allouée en vertu de dispositions légales au sens de l'article 191, alinéa 1er, 7°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités; la circonstance que ces dispositions légales prévoient qu'un contrat d'assurance doit être conclu en vue de la constitution de la pension complémentaire de retraite, est sans incidence à cet égard (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

PENSION - Travailleurs indépendants - Pensions complémentaires - Assurance maladie-invalidité - Financement - Cotisation

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Financement - Cotisation - Pension des travailleurs indépendants

S.11.0060.F

27 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Nomenclatuur - Bijzonder solidariteitsfonds - Tussenkomst

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Nomenclature - Fonds spécial de solidarité - Intervention

Artikel 25, derde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 beperkt de tussenkomst van het Bijzonder Solidariteitsfonds tot de kosten van geneeskundige verstrekkingen waarvoor, in het concrete geval, in geen tegemoetkoming voorzien is krachtens de reglementaire bepalingen van de Belgische verzekering voor geneeskundige verzorging of krachtens de wettelijke bepalingen van een buitenlandse regeling voor verplichte verzekering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Nomenclatuur - Bijzonder solidariteitsfonds - Tussenkomst

- Art. 25, derde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

L'article 25, alinéa 3, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, limite l'intervention du Fonds spécial de solidarité aux prestations de santé pour lesquelles, dans le cas concret, aucune intervention n'est prévue en vertu des dispositions réglementaires de l'assurance soins de santé belge ou des dispositions légales d'un régime d'assurance obligatoire étranger (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Nomenclature - Fonds spécial de solidarité - Intervention

- Art. 25, al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

S.11.0068.F

18 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

HUWELIJK - Openbare orde - Polygamie - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

OPENBARE ORDE - Huwelijk - Polygamie - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

PENSIOEN - Werknemers - Polygamie - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen - Huwelijk

Conclusions de l'avocat général Genicot.

MARIAGE - Ordre public - Polygamie - Premier mariage non dissous - Ordre public international - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie

ORDRE PUBLIC - Mariage - Polygamie - Premier mariage non dissous - Ordre public international - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie

PENSION - Travailleurs salariés - Polygamie - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie - Mariage

De Belgische internationale openbare orde belet in de regel niet de erkenning in België van de gevolgen van een huwelijk dat een echtpaar in het buitenland geldig is aangegaan overeenkomstig hun nationale wet terwijl één echtgenoot, op het ogenblik van dat huwelijk, reeds gebonden was door banden uit een nog niet ontbonden huwelijk dat in het buitenland in dezelfde omstandigheden voltrokken werd met een persoon wiens nationale wet de polygamie toestaat; het bestreden arrest dat verwijst naar de omstandigheid dat de eerste echtgenote na de tweede verbintenis van haar echtgenoot, de Belgische nationaliteit heeft verworven, die zij bezat zowel bij zijn overlijden als toen de tweede echtgenote een aanvraag voor een overlevingspensioen heeft ingediend, en tevens naar het feit dat de eerste echtgenote sinds meer dan 40 jaar in België gevestigd is, waar zij met haar echtgenoot geleefd heeft tot zijn overlijden, verantwoordt door geen van beide verwijzingen naar recht zijn beslissing dat de Belgische internationale openbare orde de erkenning in België belet van de maatschappelijke gevolgen van het tweede huwelijk (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

PENSIOEN - Werknemers - Huwelijk - Polygamie - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

OPENBARE ORDE - Huwelijk - Polygamie - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

HUWELIJK - Openbare orde - Polygamie - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde - Tweede huwelijk - Erkenning - Voorwaarden - Gevolgen - Maatschappelijke gevolgen - Overlevingspensioen

L'ordre public international belge ne s'oppose pas, en règle, à la reconnaissance en Belgique des effets d'un mariage validement contracté à l'étranger conformément à leur loi nationale par des conjoints dont l'un était, au moment de ce mariage, déjà engagé dans les liens d'un mariage non encore dissous célébré à l'étranger dans les mêmes circonstances avec une personne dont la loi nationale admet la polygamie; ni en se référant à la circonstance que, postérieurement à la seconde union de son mari, la première épouse a acquis la nationalité belge, qu'elle possédait tant lors du décès de celui-ci qu'au moment où sa seconde épouse a introduit sa demande de pension de survie, ni en relevant que la première épouse est établie depuis plus de 40 ans en Belgique, où elle a vécu avec son mari jusqu'à son décès, l'arrêt attaqué ne justifie légalement sa décision que l'ordre public international belge s'oppose à ce que soient reconnus en Belgique les effets sociaux du second mariage (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PENSION - Travailleurs salariés - Mariage - Polygamie - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie

ORDRE PUBLIC - Mariage - Polygamie - Premier mariage non dissous - Ordre public international - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie

MARIAGE - Ordre public - Polygamie - Premier mariage non dissous - Ordre public international - Second mariage - Reconnaissance - Conditions - Conséquences - Effets sociaux - Pension de survie

S.11.0072.N

7 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Paritair Comité voor het bouwbedrijf - Arbeidsvoorwaarden - Collectief vervoer - Solidariteitsbijdrage

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Collectief vervoer - Solidariteitsbijdrage

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Commission paritaire de la construction - Conditions de travail - Transport collectif - Cotisation de solidarité

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Transport collectif - Cotisation de solidarité

De organisatie van de verplaatsingen tussen de woonplaats van de arbeiders en de plaats van tewerkstelling met toepassing van artikel 31, §3, van de CAO van 2 juni 2005, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende de arbeidsvoorwaarden, algemeen verbindend verklaard bij KB van 27 september 2006, door een werkgever die onder de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf ressorteert, is te aanzien als een systeem van vervoer van werknemers overeengekomen door de sociale partners zoals bedoeld in artikel 38, §3quater, 2°, aanhef, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid; daarvoor is niet vereist dat de regeling daarenboven in de onderneming is ingevoerd met akkoord van de syndicale delegatie of van de individuele werknemers (1). (1) Zie concl. O.M.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Paritair Comité voor het bouwbedrijf - Arbeidsvoorwaarden - Collectief vervoer - Solidariteitsbijdrage

Uit artikel 38, §3quater, 1°, eerste lid, tweede lid en vierde lid en artikel 38, §3quater, 2° Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid volgt dat met "collectief vervoer van werknemers" in de zin van artikel 38, §3quater, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid de collectief georganiseerde woonwerkverplaatsing wordt bedoeld (1). (1) Zie concl. O.M.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Collectief vervoer - Solidariteitsbijdrage

L'organisation des déplacements entre le domicile et le lieu de travail des ouvriers, réalisée en application de l'article 31, § 3, de la convention collective de travail du 2 juin 2005 concernant les conditions de travail, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, rendue obligatoire par arrêté royal du 27 septembre 2006, par un employeur qui relève de la Commission paritaire de la construction constitue un système de transport de travailleurs convenu entre partenaires sociaux au sens de l'article 38, § 3quater, 2°, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés; il n'est pas requis que le système ait été de surcroît introduit dans l'entreprise avec l'accord de la délégation syndicale ou des travailleurs individuels (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dan A.C.

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Commission paritaire de la construction - Conditions de travail - Transport collectif - Cotisation de solidarité

Il suit des articles 38, § 3quater, 1°, alinéas 1er, 2 et 4, et article 38, § 3quater, 2°, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés qu'il y a lieu d'entendre par le "transport collectif des travailleurs" au sens de l'article 38, § 3quater, de la loi du 29 juin 1981 précitée, le trajet entre le domicile et le lieu de travail collectivement organisé (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dan A.C.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Transport collectif - Cotisation de solidarité

S.11.0073.N

15 april 2013

AC nr. ...

Uit artikel 43quater, §1, 3°, Ziekenfondswet volgt dat er sprake is van bedrieglijke reclame zodra een verkeerde of misleidende voorstelling van zaken wordt gegeven die het gedrag van de leden kan beïnvloeden of andere ziekenfondsen nadeel kan berokkenen; de omstandigheid dat de verkeerde voorstelling niet opzettelijk is tot stand gebracht of dat de auteur van de reclame te goeder trouw zou hebben gehandeld laat niet toe te besluiten dat er geen inbreuk is op artikel 43quater, §1, 3°, en §2, Ziekenfondswet; het arrest dat oordeelt dat de betwiste reclame geen bedrieglijk karakter heeft omdat kwaad opzet ontbreekt verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Ziekenfonds - Controledienst - Bedrieglijke reclame - Definitie - Art. 43quater, § 1, 1° en 3°, en § 2 Wet 6 aug. 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Il suit de l'article 43quater, § 1er, 3°, de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités qu'il y a publicité trompeuse dès que la présentation erronée ou trompeuse des choses est susceptible d'affecter le comportement des membres ou de porter préjudice à d'autres mutualités; la circonstance que la présentation erronée n'est pas intentionnelle ou que l'auteur de la publicité a agi de bonne foi ne permet pas de conclure qu'il n'y a pas violation de l'article 43quater, § 1er, 3°, et § 2 de la loi du 6 août 1990; l'arrêt qui décide que la publicité litigieuse n'est pas trompeuse au motif qu'elle est dénuée d'intention malveillante, ne justifie pas légalement sa décision.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Mutualité - Office de contrôle - Publicité trompeuse - Définition - Art. 43quater, § 1er, 1° et 3°, et § 2 L. du 6 août 1990

Een vonnis dat is aangetast door een tegenstrijdigheid die niet toelaat met zekerheid te bepalen welke betekenis aan een bepaalde beslissing moet worden gegeven heeft met betrekking tot die beslissing geen gezag van gewijsde; de beslissing waarbij de ondergeschikte vordering van de eiser ten gronde wordt afgewezen om reden dat de rechter geen uitspraak mag doen over niet gevorderde zaken en zich aan het voorwerp van de vordering moet houden is aangetast door een tegenstrijdigheid die niet toelaat met zekerheid te bepalen welke betekenis aan die beslissing moet worden gegeven.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Vonnis - Tegenstrijdigheid
- Artt. 23, 24, 25 en 26 *Gerechtelijk Wetboek*

Il s'agit de l'article 43quater, § 1er, 3°, de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités qu'il y a publicité trompeuse dès que la présentation erronée ou trompeuse des choses est susceptible d'affecter le comportement des membres ou de porter préjudice à d'autres mutualités; la circonstance que la présentation erronée n'est pas intentionnelle ou que l'auteur de la publicité a agi de bonne foi ne permet pas de conclure qu'il n'y a pas violation de l'article 43quater, § 1er, 3°, et § 2 de la loi du 6 août 1990; l'arrêt qui décide que la publicité litigieuse n'est pas trompeuse au motif qu'elle est dénuée d'intention malveillante, ne justifie pas légalement sa décision.

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Jugement - Contradiction
- Art. 23, 24, 25 et 26 *Code judiciaire*

Artikel 130, §2, derde lid Werkloosheidsbesluit maakt geen onderscheid naargelang de aard van de inkomsten die voortvloeien uit de activiteit als loontrekkende zodat ook de auteurs- en exploitatierechten ontvangen voor een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte artistieke activiteit niet in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Artistieke activiteit als loontrekkende - Aard - Auteurs- en exploitatierechten - Uitkering - Bedrag
- Art. 130, § 2, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

L'article 130, §2, alinéa 3, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage ne distingue pas les revenus tirés d'une activité salariée suivant leur nature, de sorte que les droits d'auteur et d'exploitation perçus pour une activité artistique résultant d'un contrat de travail ne sont pas davantage pris en considération pour l'application de l'article 130, §2, alinéa 1er, de l'arrêté royal.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Activité artistique salariée - Nature - Droits d'auteur et d'exploitation - Allocation - Montant
- Art. 130, § 2, al. 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

De inkomsten die voortvloeien uit een scheppende of vertolkende artistieke activiteit als loontrekkende die heeft geleid tot het verlies van uitkeringen in de periode waarin de activiteit werd uitgeoefend worden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Artistieke activiteit als loontrekkende - Gevolg - Uitkering - Bedrag
- Art. 130, § 2, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Les revenus tirés de l'exercice d'une activité artistique salariée de création ou d'interprétation qui a entraîné une perte d'allocations pour la période pendant laquelle l'activité a été exercée ne sont pas pris en considération pour l'application de l'article 130, §2, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Activité artistique salariée - Conséquence - Allocation - Montant
- Art. 130, § 2, al. 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 37, eerste lid, Arbeidsongevallenwet blijkt dat die bepaling ertoe strekt het basisloon van personen die een rust- of overlevingspensioen of een gelijksoortige uitkering genieten te beperken tot de in de pensioenreglementering bepaalde inkomensgrenzen voor toegelaten arbeid maar dit niet belet dat binnen die grenzen het basisloon voor een volledig jaar moet worden vastgesteld; deze bepaling beperkt aldus de toepassing van de regels die in de artikelen 34, 35 en 36 voor de berekening van het basisloon zijn bepaald maar sluit de toepassing van die bepalingen in het erin genoemde geval niet uit.

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon - Uitkeringsgerechtigde - Berekening

- Artt. 34, eerste lid, 36, § 1, 1e lid en § 2, en 37, 1e lid
Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Il ressort des travaux préparatoires de la loi que la disposition de l'article 37, alinéa 1er, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail tend à limiter la rémunération de base des personnes qui bénéficient d'une pension de retraite ou de survie ou d'une allocation similaire aux revenus provenant du travail autorisé par les régimes de pensions, ce qui n'empêche pas que la rémunération de base soit fixée, dans ces limites, pour l'année entière; cette disposition restreint dès lors l'application des règles de calcul de la rémunération de base prévues aux articles 34, 35 et 36, sans toutefois exclure l'application de ces dispositions dans le cas prévu.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Rémunération de base - Bénéficiaire d'une allocation - Calcul

- Art. 34, al. 1er, 36, § 1er, al. 1er et § 2, et 37, al. 1er L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

S.11.0108.N

7 oktober 2013

AC nr. ...

Uit de artikelen 700, eerste lid en 704, §§1 en 3 Gerechtelijk Wetboek volgt dat geschillen inzake arbeidsovereenkomsten naar keuze van de eiser kunnen worden ingeleid bij dagvaarding of bij verzoekschrift op tegenspraak; hieruit volgt dat het inleiden bij dagvaarding van een dergelijk geschil op zich geen fout uitmaakt; opdat het inleiden bij dagvaarding wanneer dit ook bij verzoekschrift op tegenspraak kan geschieden, als een fout kan worden aangezien, is vereist dat een normaal voorzichtige persoon, in dezelfde omstandigheden geplaats, redelijkerwijze anders zou hebben gehandeld.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Kosten van dagvaarding - Vordering in te leiden bij verzoekschrift

- Art. 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Il suit des articles 700, alinéa 1er, et 704, § 1er et 3, du Code judiciaire que les contestations en matière de contrats de travail peuvent, au choix du demandeur, être introduites par citation ou par requête contradictoire; il s'ensuit qu'en soi, l'introduction d'une contestation de cette nature par la voie d'une citation n'est pas constitutive de faute; dans les cas où l'introduction par requête contradictoire est également admise, l'introduction effectuée par voie de citation ne constitue une faute qu'à la condition qu'une partie normalement prudente, placée dans les mêmes circonstances, aurait raisonnablement agi autrement.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure en matière sociale (règles particulières) - Frais de citation - Introduction par requête

- Art. 1017, al. 1er Code judiciaire
- Art. 1382 et 1383 Code civil

S.11.0111.F

7 januari 2013

AC nr. ...

Aangezien geen enkel koninklijk besluit nodig is om de bijzondere omstandigheden te bepalen waarin Fedasil de verplichte plaats van inschrijving mag opheffen, als geregeld bij artikel 13 van de wet van 12 januari 2007, schendt het arrest die wettelijke bepaling niet (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Fedasil - Verplichte plaats van inschrijving - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden - Koninklijk besluit - Afwezigheid

- Artt. 11, §§ 1 en 3, en 13, eerste lid Wet 12 jan. 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van

Aucun arrêté royal n'étant nécessaire pour fixer les circonstances particulières dans lesquelles Fedasil peut procéder à la suppression du lieu obligatoire d'inscription, prévue par l'article 13 de la loi du 12 janvier 2007, l'arrêt ne viole pas cette disposition légale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Fedasil - Lieu obligatoire d'inscription - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières - Arrêté royal - Absence

- Art. 11, § 1er et 3, et 13, al. 1er L. du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Fedasil - Verplichte plaats van inschrijving - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden - Koninklijk besluit - Afwezigheid

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Fedasil - Verplichte plaats van inschrijving - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden

VREEMDELINGEN - Maatschappelijk welzijn - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Verplichte plaats van inschrijving - Fedasil - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 12 januari 2007 blijkt dat het risico op verzadiging van de opvangcapaciteit van de asielaanvragers een bijzondere omstandigheid kan betekenen bedoeld in artikel 11, §1, en bijgevolg in artikel 13, eerste lid van die wet, waardoor de verplichte plaats van inschrijving kan worden opgeheven die werd toegewezen overeenkomstig de artikelen 9 tot 12 van de wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Fedasil - Verplichte plaats van inschrijving - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden

- Artt. 11, §§ 1 en 3, en 13, eerste lid Wet 12 jan. 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Maatschappelijk welzijn - Federaal opvangcentrum - Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers - Verplichte plaats van inschrijving - Fedasil - Toewijzing - Opheffing - Voorwaarden - Bijzondere omstandigheden

- Artt. 11, §§ 1 en 3, en 13, eerste lid Wet 12 jan. 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Fedasil - Lieu obligatoire d'inscription - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières - Arrêté royal - Absence

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Fedasil - Lieu obligatoire d'inscription - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières

ETRANGERS - Aide sociale - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Lieu obligatoire d'inscription - Fedasil - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières

Il ressort des travaux préparatoires de la loi du 12 janvier 2007 que le risque de saturation de la capacité d'accueil des demandeurs d'asile peut constituer une circonstance particulière visée à l'article 11, § 1er, partant à l'article 13, alinéa 1er de cette loi, permettant de supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles 9 à 12 de la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Fedasil - Lieu obligatoire d'inscription - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières

- Art. 11, § 1er et 3, et 13, al. 1er L. du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers

ETRANGERS - Aide sociale - Centre fédéral d'accueil - Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile - Lieu obligatoire d'inscription - Fedasil - Désignation - Suppression - Conditions - Circonstances particulières

- Art. 11, § 1er et 3, et 13, al. 1er L. du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers

S.11.0116.F

24 juni 2013

AC nr. ...

Uit het algemeen rechtsbeginsel dat afstand van een recht niet wordt vermoed en enkel kan worden afgeleid uit feiten of handelingen die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn, volgt omgekeerd niet dat "de afstand van een recht moet worden afgeleid uit feiten of handelingen die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn" (1). (1) Zie verklarende noot van O.M.

AFSTAND VAN RECHT - Beperkende uitlegging - Partij die haar mag aanvoeren - Draagwijdte

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Afstand van een recht - Beperkende uitlegging - Partij die haar mag aanvoeren - Draagwijdte

Du principe général du droit suivant lequel la renonciation à un droit ne se présume pas et ne peut se déduire que de faits ou d'actes non susceptibles d'une autre interprétation, il ne découle pas qu'inversement, « la renonciation à un droit doit être déduite de faits ou d'actes non susceptibles d'une autre interprétation » (1). (1) Voir note d'observation du M.P.

RENONCIATION - Interprétation restrictive - Partie pouvant l'invoquer - Portée

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Renonciation à un droit - Interprétation restrictive - Partie pouvant

Het middel dat stelt dat de werknemer, die nalaat de verbreking van de arbeidsovereenkomst wegens eenzijdige wijziging van de arbeidsvoorwaarden aan te voeren, het recht verliest om later de uitvoering van de overeenkomst zoals die gesloten was te vorderen, faalt naar recht (1). (1) Zie verklarende noot van O.M.

AFSTAND VAN RECHT - Arbeidsovereenkomst - Eenzijdige wijziging - Verbreking van de overeenkomst - Niet aangevoerd - Gevolg - Uitvoering van de oorspronkelijke overeenkomst - Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging - Verbreking van de overeenkomst - Niet aangevoerd - Gevolg - Afstand - Uitvoering van de oorspronkelijke overeenkomst - Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

Manque en droit le moyen qui revient à soutenir que le fait de ne pas avoir invoqué la rupture du contrat de travail à la suite d'une modification unilatérale des conditions de travail prive le travailleur du droit de demander ultérieurement l'exécution du contrat tel qu'il était conclu (1). (1) Voir note d'observation du M.P.

RENONCIATION - Contrat de travail - Modification unilatérale - Rupture du contrat - Non invoquée - Conséquence - Exécution du contrat initial

- Art. 1184 Code civil

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Modification unilatérale - Rupture du contrat - Non invoquée - Conséquence - Renonciation - Exécution du contrat initial

- Art. 1184 Code civil

S.11.0122.N

7 oktober 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

JAARLIJKSE VAKANTIE - Vakantiegeld - Enkel en dubbel vakantiegeld - Bediende - Veranderlijk loon - Berekening

Uit de artikelen 39, 41 en 42 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakanties van de werknemers volgt dat de gelijkstelling van dagen arbeidsonderbreking met effectief gewerkte dagen voor de berekening van het bedrag van het vakantiegeld, slechts zin heeft als die dagen arbeidsonderbreking geen aanleiding geven tot een bezoldiging waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn; uit artikel 19, §1 Uitvoeringsbesluit RSZ-wet volgt dat hoewel vakantiedagen dagen van arbeidsonderbreking zijn en zij door artikel 41 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 niet met effectief gewerkte dagen worden gelijkgesteld, het enkel vakantiegeld voor die dagen voor de toepassing van artikel 39 van dit besluit als werkelijk verdiend loon moet worden aangezien en niet als fictief loon voor gelijkgestelde dagen (1). (1) Zie concl. O.M.

JAARLIJKSE VAKANTIE - Vakantiegeld - Enkel en dubbel vakantiegeld - Bediende - Veranderlijk loon - Berekening

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

VACANCES ANNUELLES - Pécule de vacances - Pécule de vacances simple et double - Employé - Rémunération variable - Calcul

Il suit des articles 39, 41 et 42 de l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés que, pour le calcul du pécule de vacances, l'assimilation des journées d'interruption de travail à des journées de travail effectif n'a de sens que si ces journées d'interruption de travail ne donnent pas lieu au paiement d'une rémunération soumise aux retenues sociales; il suit de l'article 19, § 1er, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs que, bien que les jours de vacances constituent des journées d'interruption de travail et qu'en vertu de l'article 41 de l'arrêté royal du 30 mars 1967, ils ne soient pas assimilés à des journées de travail effectif, pour l'application de l'article 39 du même arrêté royal, il y a lieu de considérer le pécule de vacances simple afférent à ces jours comme une rémunération effective et non comme une rémunération fictive pour journées assimilées (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans A.C.

VACANCES ANNUELLES - Pécule de vacances - Pécule de vacances simple et double - Employé - Rémunération variable - Calcul

S.11.0123.N

28 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Vanderlinden.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermdde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Procedure

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermdde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Kennisgeving ontslag - Geen proceshandeling

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermdde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Procedure

Krachtens artikelen 860, 861 en 867 Gerechtelijk Wetboek geldt de aldaar uitgewerkte nietigheidsregeling voor proceshandelingen; de in artikel 4, §1 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde kennisgeving, die voor het ontslag van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de plaats komt van de in artikel 35, vierde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde kennisgeving, is geen proceshandeling in de zin van de voormelde bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie conclusies O.M.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermdde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Kennisgeving ontslag - Geen proceshandeling

- Artt. 860, 862 en 867 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 4, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Uit artikel 4, §1 Wet ontslagregeling Personeelsafgevaardigden volgt dat de in dit artikel bedoelde kennisgeving niet kan gebeuren op het adres van het kantoor van haar gewestelijke afdeling (1). (1) Zie conclusies O.M.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermdde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Procedure

- Art. 4, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en

Conclusions de l'avocat général dél. Vanderlinden.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Procédure

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Notification du licenciement - Pas d'acte de procédure

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Procédure

Il ressort des articles 860, 861 et 867 du Code judiciaire que le régime de nullité établi par ces dispositions vise les actes de procédure; la notification visée à l'article 4, §1er, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel, qui, en cas de licenciement d'un délégué du personnel ou d'un candidat délégué du personnel, est substituée à la notification visée à l'article 35, alinéa 4, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ne constitue pas un acte de procédure au sens des dispositions précitées du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans AC.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Notification du licenciement - Pas d'acte de procédure

- Art. 860, 862 et 867 Code judiciaire
- Art. 4, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

Il suit de l'article 4, §1er, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel, que la notification visée à cet article ne peut être adressée au bureau de la section régionale (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans AC.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Procédure

- Art. 4, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux

Uit de artikelen 4, §1, en 4, §4 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, alsook uit artikel 20ter bedrijfsorganisatiewet en artikel 58 Bedrijfsorganisatiewet volgt dat de in artikel 4, §1 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bedoelde voordragende organisatie de interprofessionele representatieve werknemersorganisatie betreft en niet de vakorganisatie die aangesloten is of deel uitmaakt van een interprofessionele organisatie (1). (1) Zie conclusies O.M.

Il suit des articles 4, §1er, et 4, §4, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel, ainsi que des articles 20ter de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie et 58 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail que l'organisation présentée mentionnée à l'article 4, §1er, de la loi du 19 mars 1991 précitée vise l'organisation interprofessionnelle représentative des travailleurs et non l'organisation syndicale affiliée à ou faisant partie d'une organisation interprofessionnelle (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans AC.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Personeelsafgevaardigde - Ontslag om dringende reden - Ontslagbescherming - Procedure

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Délégué du personnel - Licenciement pour motif grave - Protection contre le licenciement - Procédure

- Art. 4, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 4, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

S.11.0125.F

28 oktober 2013

AC nr. ...

Hoewel een derde, alvorens met een lasthebber te handelen, het recht heeft te eisen dat laatstgenoemde een volmacht voorlegt, kan hij, als hij daarvan afziet, niet achteraf het bestaan ontkennen van een lastgeving die noch de lastgever, noch de lasthebber hebben betwist (1). (1) Zie Cass. 18 sept. 1964, Pas. 1965, p. 62.

Si, avant de traiter avec un mandataire, le tiers a le droit d'exiger de celui-ci la production d'une procuration, il ne peut, s'il s'en abstient, nier ultérieurement l'existence du mandat que ne contestent ni le mandant ni le mandataire (1). (1) Voir Cass., 18 septembre 1964, Pas., 1965, p. 62.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen - Lastgeving - Derde handelend met een lasthebber - Recht om van de lasthebber het voorleggen van een volmacht te eisen - Derde die het voorleggen daarvan niet heeft geëist

PREUVE - Matière civile - Généralités - Mandat - Tiers traitant avec un mandataire - Droit d'exiger du mandataire la production d'une procuration - Tiers n'ayant pas exigé cette production

LASTGEVING - Burgerlijke zaken - Derde handelend met een lasthebber - Recht om van de lasthebber het voorleggen van een volmacht te eisen - Derde die het voorleggen daarvan niet heeft geëist

MANDAT - Matière civile - Tiers traitant avec un mandataire - Droit d'exiger du mandataire la production d'une procuration - Tiers n'ayant pas exigé cette production

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1315 Code civil

S.11.0132.N

28 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Vanderlinden.

Conclusions de l'avocat général dél. Vanderlinden.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Behoud van de rechten van werknemers - Voorwaarden - Geen vereiste om de economische activiteit op een duurzame wijze verder te zetten

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention collective de travail n° 32bis du 7 juin 1985 - Transfert conventionnel d'entreprise - Maintien des droits des travailleurs - Conditions - Pas la condition de poursuivre durablement l'activité économique

Om te spreken van een overgang van onderneming, in de zin van artikel 6, tweede lid van de CAO 32bis en artikel 1.1.b) van de Richtlijn 2001/23/EG, is het niet vereist dat de overnemer de bedoeling heeft om de overgenomen economische activiteit op een duurzame wijze verder te zetten; deze vereiste zou het mogelijk maken dat, door de wil van de verkrijger, in ongunstige zin zou kunnen worden afgeweken van de bescherming die de richtlijn de werknemers biedt (1). (1) Zie conclusies O.M.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis - Overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst - Behoud van de rechten van werknemers - Voorwaarden - Economische activiteit - Verderzetting

- Artikel 6, tweede lid CAO nr. 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

Le transfert d'entreprise au sens des articles 6, alinéa 2, de la Convention collective de travail n° 32bis du 7 juin 1985 concernant le maintien des droits des travailleurs en cas de changement d'employeur du fait d'un transfert conventionnel d'entreprise et réglant les droits des travailleurs repris en cas de reprise de l'actif après faillite, conclue au sein du Conseil national du travail, rendue obligatoire par arrêté royal du 25 juillet 1985, et 1.1.b. de la Directive 2001/23/CE du Conseil du 12 mars 2001 concernant le rapprochement des législations des États membres relatives au maintien des droits des travailleurs en cas de transfert d'entreprises, d'établissements ou de parties d'entreprises ou d'établissements qui codifie notamment la Directive 77/187/CEE du Conseil du 14 février 1977, ne requiert pas dans le chef du cessionnaire l'intention de poursuivre durablement l'activité économique reprise; cette condition pourrait avoir pour effet que, par la volonté du cessionnaire, il soit dérogé défavorablement à la protection garantie aux travailleurs par la directive (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans AC.

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention collective de travail n° 32bis du 7 juin 1985 - Transfert conventionnel d'entreprise - Maintien des droits des travailleurs - Conditions - Activité économique - Poursuite

- Art. 6, al. 2 C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985

S.11.0145.N

3 juni 2013

AC nr. ...

Uit de artikelen 1675/3, derde lid, 1675/13, §1 en 1675/14bis, §1, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter bovenop de maatregelen bepaald in artikel 1675/12, §1 slechts tot enige andere kwijtschelding kan besluiten op voorwaarde dat alle goederen die voor beslag in aanmerking komen worden te gelde gemaakt; wanneer de schuldenaar eigenaar is van een onverdeeld aandeel in naakte eigendom in een onroerend goed kan de rechter hiertoe slechts beslissen op voorwaarde dat tot de verkoop van dit onverdeeld aandeel wordt overgegaan op initiatief van de schuldbemiddelaar die wat de naakte eigendom betreft de verdeling dan wel de veiling van de naakte eigendom in zijn geheel zal benaastigen; uit dezelfde bepalingen als ook uit de wetsgeschiedenis volgt dat van deze voorwaarde slechts kan worden afgeweken wanneer de rechter dit nodig acht opdat de schuldenaar en zijn gezin een menswaardig bestaan zouden kunnen leiden of wanneer de verkoop rechtsmisbruik zou opleveren (1). (1) Cass. 29 feb. 2008, AR C.06.0142, AC 2008, nr.145.

Il suit des articles 1675/3, alinéa 3, 1675/13, § 1er, et 1675/14bis, § 1er, du Code judiciaire que, hormis les mesures visées à l'article 1675/12, § 1er, le juge ne peut décider une autre remise de dettes qu'à la condition que tous les biens saisissables soient réalisés; si le débiteur est propriétaire d'une part indivise de la nue-propiété d'un immeuble, le juge ne peut statuer en ce sens que s'il est procédé à la vente de cette part indivise à l'initiative du médiateur de dettes qui, en ce qui concerne la nue-propiété, procédera au partage ou à la vente de la totalité de la nue-propiété; il suit de ces mêmes dispositions ainsi que des travaux préparatoires de la loi qu'il ne peut être dérogé à cette condition que si le juge considère cette dérogation nécessaire afin que le débiteur et sa famille puissent mener une vie conforme à la dignité humaine ou parce que la vente relèverait de l'abus de droit (1). (1) Cass., 29 février 2008, RG C.06.0142.F, Pas., 2008, n°145.

BESLAG - Allerlei - Collectieve schuldenregeling - Gedeeltelijke kwijtschelding van kapitaal van de schulden - Voorwaarde - Tegeldemaking van alle voor beslag vatbare goederen

- Artt. 1675/3, derde lid, 1675/13, § 1, en 1675/14bis, § 1
Gerechtelijk Wetboek

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Gedeeltelijke kwijtschelding van kapitaal van de schulden - Voorwaarde - Tegeldemaking van alle voor beslag vatbare goederen

- Artt. 1675/3, derde lid, 1675/13, § 1, en 1675/14bis, § 1
Gerechtelijk Wetboek

SAISIE - Divers - Règlement collectif de dettes - Remise partielle de dettes en capital - Condition - Réalisation de tous les biens saisissables

- Art. 1675/3, al. 3, 1675/13, § 1er, et 1675/14bis, § 1er
Code judiciaire

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Remise partielle de dettes en capital - Condition - Réalisation de tous les biens saisissables

- Art. 1675/3, al. 3, 1675/13, § 1er, et 1675/14bis, § 1er
Code judiciaire

S.11.0153.N

11 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Vanderlinden.

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon - Enige deeltijdse arbeidsovereenkomst gecumuleerd met voltijdse statutaire betrekking

Voor een werknemer die zijn enige deeltijdse tewerkstelling krachtens een arbeidsovereenkomst cumuleert met een voltijdse statutaire tewerkstelling, artikel 37bis, §1, Arbeidsongevallenwet van toepassing is ter berekening van de op grond van de Arbeidsongevallenwet verschuldigde vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie conclusies O.M.

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon - Enige deeltijdse arbeidsovereenkomst gecumuleerd met voltijdse statutaire betrekking

- Art. 34, eerste en tweede lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Artt. 36, § 1, eerste lid, en 37bis, §§ 1 en 2 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Rémunération de base - Cumul d'un seul emploi à temps partiel de nature contractuelle avec un emploi à temps plein de nature statutaire

Lorsque le travailleur cumule un seul emploi à temps partiel de nature contractuelle avec un emploi à temps plein de nature statutaire, les indemnités d'incapacité temporaire de travail allouées en vertu de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail sont calculées en application de l'article 37bis, §1er, de la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Rémunération de base - Cumul d'un seul emploi à temps partiel de nature contractuelle avec un emploi à temps plein de nature statutaire

- Art. 34, al. 1er et 2 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

- Art. 36, § 1er, al. 1er, et 37bis, § 1er et 2 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

S.12.0004.F

18 februari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Voorwaarden - Bewijs - Bewijslast - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Bewijs - Voorwerp - Gegevensbank

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Bewijs - Voorwerp - Gegevensbank

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Voorwaarden - Bewijs - Bewijslast

Conclusions de l'avocat général Genicot.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Conditions - Preuve - Charge de la preuve - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.N.S. - Dispense

PREUVE - Matière civile - Administration de la preuve - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.S.S. - Dispense - Preuve - Objet - Banque de données

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.S.S. - Dispense - Preuve - Objet - Banque de données

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.S.S. - Dispense - Conditions - Preuve - Charge de la preuve

De aannemer die beweert vrijgesteld te zijn van de verplichting tot inhouding en storting die hem is opgelegd bij artikel 30bis, §4, tweede lid van de wet van 27 juni 1969 moet, wanneer hij een deel of het geheel van de werken betaalt aan een onderaannemer, de omstandigheden bewijzen die hem krachtens het derde lid van datzelfde artikel vrijstellen van die inhouding en storting (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Voorwaarden - Bewijs - Bewijslast

- Art. 30bis, § 4, tweede en derde lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Voorwaarden - Bewijs - Bewijslast

- Art. 30bis, § 4, tweede en derde lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

Het arrest dat de aannemer veroordeelt tot het betalen aan de RSZ van de bij artikel 30bis, §4, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 bedoelde bedragen, op grond dat hij werken heeft betaald aan een onderaannemer, zonder inhoudingen noch stortingen aan de RSZ te hebben gedaan en niet bewijst dat de onderaannemer op het ogenblik van de betaling geen schuldenaar van de RSZ was, legt enerzijds de bewijslast van de omstandigheden die hem kunnen vrijstellen van zijn verplichting tot inhouding en storting bij de aannemer zonder de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek te schenden, en staat de RSZ anderzijds niet toe het bestaan van zijn schuldvordering ten laste van de aannemer te bewijzen met andere bewijsmiddelen dan het raadplegen van de door de wet bepaalde gegevensbank (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Bewijs - Voorwerp - Gegevensbank

- Art. 30bis, § 4, tweede en derde lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aannemer - Onderaannemer - Betaling - Inhoudingen - RSZ - Vrijstelling - Bewijs - Voorwerp - Gegevensbank

- Art. 30bis, § 4, tweede en derde lid Wet van 27 juni 1969 tot

L'entrepreneur qui se prétend libéré de l'obligation de retenue et de versement que lui impose l'article 30bis, § 4, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 lorsqu'il effectue un paiement de tout ou partie du prix de travaux à un sous-traitant, a la charge de prouver les circonstances qui, en vertu de l'alinéa 3 de ce même article le dispensent de ces retenue et versement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.N.S. - Dispense - Conditions - Preuve - Charge de la preuve

- Art. 30bis, § 4, al. 2 et 3 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.S.S. - Dispense - Conditions - Preuve - Charge de la preuve

- Art. 30bis, § 4, al. 2 et 3 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

L'arrêt qui condamne l'entrepreneur à payer à l'ONSS les sommes visées à l'article 30bis, §4, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969, au motif qu'il a payé des travaux à un sous-traitant, sans effectuer ni retenue ni versement à l'ONSS, et qu'il ne prouve pas qu'il ressortait de la banque de données, au jour du paiement, que le sous-traitant n'était pas le débiteur de l'ONSS, d'une part, met à charge de l'entrepreneur la preuve des circonstances permettant de le dispenser de son obligation de retenue et de versement, sans violer les articles 1315 du Code civil et 870 du Code judiciaire, et d'autre part n'autorise pas l'ONSS à prouver l'existence de sa créance contre l'entrepreneur par des moyens de preuve autres que la consultation de la banque de données prévue par la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière civile - Administration de la preuve - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.S.S. - Dispense - Preuve - Objet - Banque de données

- Art. 30bis, § 4, al. 2 et 3 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Entrepreneur - Sous-traitant - Paiement - Retenues - O.N.N.S. - Dispense - Preuve - Objet - Banque de données

- Art. 30bis, § 4, al. 2 et 3 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28

herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 870 Gerechdelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

S.12.0005.F

27 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Overschrijding - Sociale bijdragen - Aangifte van de werkgever - RSZ - Regularisatie - Bezwaar - Verjaring - Termijn - Redelijke termijn

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Sociale zekerheid - Werknemers - Sociale bijdragen - Aangifte van de werkgever - RSZ - Regularisatie - Bezwaar - Verjaring - Termijn - Redelijke termijn - Overschrijding

Aangezien de RSZ de aangiften van de werkgever geregulariseerd heeft en zijn bezwaar heeft ingediend binnen de termijn bepaald bij artikel 42, eerste lid, van de wet van 27 juni 1969, schendt het arrest die wetsbepaling wanneer het hem een fout ten laste legt die enkel berust op de overschrijding van de redelijke termijn waardoor de werkgever rechtmatig wordt vrijgesteld van de verschuldigde bijdragen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Sociale bijdragen - Aangifte van de werkgever - RSZ - Regularisatie - Bezwaar - Verjaring - Termijn - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 42, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Sociale zekerheid - Werknemers - Sociale bijdragen - Aangifte van de werkgever - RSZ - Regularisatie - Bezwaar - Verjaring - Termijn - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 42, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Dépassement - Cotisations sociales - Déclaration de l'employeur - O.N.S.S. - Rectification - Réclamation - Prescription - Délai - Délai raisonnable

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Cotisations sociales - Déclaration de l'employeur - O.N.S.S. - Rectification - Réclamation - Prescription - Délai - Délai raisonnable - Dépassement

Dès lors que l'ONSS a rectifié les déclarations de l'employeur et introduit sa réclamation dans le délai de prescription prévu par l'article 42, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1969, l'arrêt attaqué n'a pu, sans violer cette disposition légale, lui imputer une faute déduite du seul dépassement d'un délai raisonnable justifiant de dispenser l'employeur des cotisations dues (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations sociales - Déclaration de l'employeur - O.N.S.S. - Rectification - Réclamation - Prescription - Délai - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 42, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Cotisations sociales - Déclaration de l'employeur - O.N.S.S. - Rectification - Réclamation - Prescription - Délai - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 42, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

S.12.0008.F

18 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging - Banksector - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Begrip - Ogenblik waarop het onderhoud moet plaatsvinden

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding - Forfaitaire vergoeding - Banksector - Werknemer - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Niet-inachtneming - Forfaitaire vergoeding - Berekeningsbasis - Lopend loon

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Autres modalités de rupture - Secteur bancaire - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Notion - Moment où l'entretien doit avoir lieu

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Indemnité de congé - Indemnité forfaitaire - Secteur bancaire - Travailleur - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Non-respect - Indemnité forfaitaire - Base de calcul - Salaire courant

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention collective de

Collectieve arbeidsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Niet-inachtneming - Forfaitaire vergoeding - Berekeningsbasis - Lopend loon

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Collectieve arbeidsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Begrip - Ogenblik waarop het onderhoud moet plaatsvinden

Artikel 2, §2, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 2 juli 2007 houdende bepalingen inzake werkgelegenheid in de banksector afgesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008, art. 2, §2, dat de werkzekerheid betreft van de werknemer op wie het van toepassing is, schrijft voor dat de uitnodiging van de werknemer tot het onderhoud de beslissing van de werkgever tot ontslag moet voorafgaan; het volstaat niet dat zij geschiedt vóór het ontslag aangezien zij de handeling is waardoor de werkgever aan de werknemer ter kennis brengt dat hij de arbeidsovereenkomst wil beëindigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging - Banksector - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Begrip - Ogenblik waarop het onderhoud moet plaatsvinden

- Art. 2, § 2 CAO 2 juli 2007, gesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Collectieve arbeidsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Begrip - Ogenblik waarop het onderhoud moet plaatsvinden

- Art. 2, § 2 CAO 2 juli 2007, gesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008

Onder het lopende loon, in de zin van artikel 2, §3, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 2 juli 2007 die de betaling van een forfaitaire vergoeding voorschrijft bij niet-naleving, door de werkgever, van de procedure bepaald in artikel 2, §2, wordt de vergoeding verstaan die verschuldigd is als tegenprestatie voor de arbeid in uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding - Forfaitaire vergoeding - Banksector - Werknemer - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Niet-inachtneming - Forfaitaire vergoeding - Berekeningsbasis - Lopend

travail - Contrat de travail - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Non-respect - Indemnité forfaitaire - Base de calcul - Salaire courant

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention collective de travail - Contrat de travail - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Notion - Moment où l'entretien doit avoir lieu

L'article 2, § 2, de la convention collective de travail du 2 juillet 2007 portant des dispositions relatives à l'emploi dans le secteur bancaire conclue au sein de la commission paritaire pour les banques rendue obligatoire par A.R. du 19 mars 2008, art. 2, § 2 et qui a pour objet d'assurer une sécurité d'emploi au travailleur auquel il s'applique, impose que l'invitation du travailleur à l'entretien précède la décision de l'employeur de le licencier; il ne suffit pas qu'elle se produise avant le congé, étant l'acte par lequel l'employeur notifie au travailleur qu'il entend que le contrat de travail prenne fin (1). (1) Le congé recouvre la notion de "notification d'une volonté de rupture unilatérale": Cass., 14 octobre 2002, RG S.10.0173.N, Pas., 2002, n° 537; Cass., 15 juin 1981, RG 6248, Bull. et Pas., 1981, p. 1170; Cass., 6 janvier 1997, RG S.96.0105.F, Pas., 1997, n° 10.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Autres modalités de rupture - Secteur bancaire - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Notion - Moment où l'entretien doit avoir lieu

- Art. 2, § 2 C.C.T. du 2 juillet 2007 conclue au sein de la commission paritaire pour les banques, rendue obligatoire par A.R. du 19 mars 2008

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention collective de travail - Contrat de travail - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Notion - Moment où l'entretien doit avoir lieu

- Art. 2, § 2 C.C.T. du 2 juillet 2007 conclue au sein de la commission paritaire pour les banques, rendue obligatoire par A.R. du 19 mars 2008

Le salaire courant, au sens de l'article 2, § 3 de la convention collective de travail du 2 juillet 2007, qui prévoit le paiement d'une indemnité forfaitaire en cas de non-respect par l'employeur de la procédure prévue à l'article 2, § 2, s'entend de la rémunération due en contrepartie du travail effectué en exécution du contrat de travail (1). (1) Le congé recouvre la notion de "notification d'une volonté de rupture unilatérale": Cass., 14 octobre 2002, RG S.10.0173.N, Pas., 2002, n° 537; Cass., 15 juin 1981, RG 6248, Bull. et Pas., 1981, p. 1170; Cass., 6 janvier 1997, RG S.96.0105.F, Pas., 1997, n° 10.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Indemnité de congé - Indemnité forfaitaire - Secteur bancaire - Travailleur - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Non-respect - Indemnité forfaitaire - Base de calcul - Salaire courant

loon

- Art. 2, §§ 2 en 3 CAO 2 juli 2007, gesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Collectieve arbeidsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Loontrekkende - Beslissing tot ontslag - Voorwaarde - Voorafgaand onderhoud - Niet-inachtneming - Forfaitaire vergoeding - Berekeningsbasis - Lopend loon

- Art. 2, §§ 2 en 3 CAO 2 juli 2007, gesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008

- Art. 2, § 2 et 3 C.C.T. du 2 juillet 2007 conclue au sein de la commission paritaire pour les banques, rendue obligatoire par A.R. du 19 mars 2008

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention collective de travail - Contrat de travail - Travailleur salarié - Décision de licenciement - Condition - Entretien préalable - Non-respect - Indemnité forfaitaire - Base de calcul - Salaire courant

- Art. 2, § 2 et 3 C.C.T. du 2 juillet 2007 conclue au sein de la commission paritaire pour les banques, rendue obligatoire par A.R. du 19 mars 2008

S.12.0010.N

4 november 2013

AC nr. ...

Door de hoofdelijkheid zijn de rechtspersonen gehouden tot de betaling van dezelfde schuld als hun vennoten of mandatarissen; de verjaring wordt gestuit ten aanzien van alle personen die tot betaling van diezelfde schuld gehouden zijn.

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Bijdragen - Vennoten - Mandatarissen - Rechtspersonen - Hoofdelijkheid - Invordering - Stuiting - Ingebrekestelling - Aangetekende brief

- Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, § 2, tweede lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Sociale zekerheid - Zelfstandigen - Bijdragen - Vennoten - Mandatarissen - Rechtspersonen - Hoofdelijkheid - Invordering - Ingebrekestelling - Aangetekende brief

- Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, § 2, tweede lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Eu égard à la solidarité, les personnes morales sont tenues de payer les mêmes dettes que leurs associés ou mandataires; la prescription est interrompue à l'égard de toutes les personnes qui sont tenues au paiement de ces mêmes dettes.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Cotisations - Associés - Mandataires - Personnes morales - Solidarité - Recouvrement - Interruption - Mise en demeure - Lettre recommandée

- Art. 15, § 1er, al. 3, et 16, § 2, al. 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Sécurité sociale - Indépendants - Cotisations - Associés - Mandataires - Personnes morales - Solidarité - Recouvrement - Mise en demeure - Lettre recommandée

- Art. 15, § 1er, al. 3, et 16, § 2, al. 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

S.12.0014.N

4 november 2013

AC nr. ...

Het hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen van de huishoudelijke aangelegenheden in de zin van artikel 14, §1, 1°, tweede lid, Leefloonwet houdt in dat de samenwoning de uitkeringsgerechtigde een economisch-financieel voordeel oplevert.

BESTAANSMINIMUM - Maatschappelijke integratie - Toekenningsvoorwaarden - Categorie van begunstigen - Samenwoning - Begrip - Gemeenschappelijke regeling huishoudelijke aangelegenheden - Economisch-financieel voordeel

Le fait de régler principalement en commun les questions ménagères au sens de l'article 14, § 1er, 1°, alinéa 2, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale implique que la cohabitation apporte un avantage économique et financier au bénéficiaire des prestations.

MOYENS D'EXISTENCE (MINIMUM DE) - Intégration sociale - Conditions d'octroi - Catégorie de bénéficiaires - Cohabitation - Notion - Fait de régler principalement en commun les questions ménagères - Avantage économique et financier

S.12.0016.F

7 januari 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Bewerken van het onvermogen - Bewijs - Wil om zich onvermogen te maken - Indiening van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling

Conclusions de l'avocat général Genicot.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Organisation d'insolvabilité - Preuve - Volonté de se rendre insolvable - Introduction d'une requête en règlement collectif

Het bewerken door de schuldenaar van zijn onvermogen kan worden afgeleid uit alle omstandigheden die zijn wil aantonen om zich onvermogen te maken; het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling kan bijdragen als bewijs van die wil (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Bewerken van het onvermogen - Bewijs - Wil om zich onvermogen te maken - Indiening van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling

- Artt. 1675/2, eerste lid, en 1675/15, § 1 Gerechtelijk Wetboek

L'organisation de son insolvabilité par le débiteur peut être déduite de toutes circonstances de nature à révéler sa volonté de se rendre insolvable; l'introduction de la requête visant à obtenir le règlement collectif de dettes peut contribuer à prouver une pareille volonté (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Organisation d'insolvabilité - Preuve - Volonté de se rendre insolvable - Introduction d'une requête en règlement collectif

- Art. 1675/2, al. 1er, et 1675/15, § 1er Code judiciaire

S.12.0025.N

25 november 2013

AC nr. ...

De verjaring voorzien in artikel 42, tweede lid RSZ-wet is van openbare orde.

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Aard

VERJARING - Algemeen - Sociale zekerheid - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Aard

Het onderdeel dat aanvoert dat de verjaring van de vordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde bijdragen vóór 16 februari 1999 niet kon worden gestuit door een schulderkenning in de zin van artikel 2248 Burgerlijk Wetboek, berust het op een onjuiste rechtsopvatting (1). (1) 16 februari 1999 is de datum van inwerkingtreding van artikel 42, derde lid RSZ-wet, zoals vervangen door artikel 36 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen (Thans artikel 42, zesde lid RSZ-wet).

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Stuiting

- Art. 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2248 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Algemeen - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Stuiting

- Art. 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2248 Burgerlijk Wetboek

La prescription prévue à l'article 42, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs intéresse l'ordre public.

SECURITE SOCIALE - Généralités - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Nature

PRESCRIPTION - Généralités - Sécurité sociale - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Nature

Est fondée sur une thèse juridique erronée, la branche du moyen qui soutient que la prescription de l'action en répétition des cotisations indues n'a pu être interrompue avant le 16 février 1999 par une reconnaissance de dette au sens de l'article 2248 du Code civil (1). (1) Le 16 février 1999 est la date d'entrée en vigueur de l'article 42, alinéa 3, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dans la version postérieure à sa modification par l'article 36 de la loi du 25 janvier 1999 portant des dispositions sociales (actuellement l'article 42, alinéa 6, de la loi du 27 juin 1969 précitée).

SECURITE SOCIALE - Généralités - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Interruption

- Art. 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2248 Code civil

PRESCRIPTION - Généralités - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Interruption

- Art. 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2248 Code civil

Uit de omstandigheid dat een ambtshalve opgesteld bericht van wijziging der bijdragen geen bestuurshandeling is waaraan onmiddellijke en uitvoerbare rechtsgevolgen kleven, volgt niet dat de RSZ met dergelijk bericht, naast de annulering van der erin vermelde aangiften en bijdragen, geen schuld zou kunnen erkennen.

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Stuiting - Schulderkenning

- Art. 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2248 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Algemeen - Werkgevers - Onverschuldigde bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Stuiting - Schulderkenning

- Art. 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2248 Burgerlijk Wetboek

Il ne suit pas de la circonstance qu'un avis de modification d'office des cotisations ne constitue pas un acte administratif produisant des effets juridiques immédiats et exécutoires que l'ONSS ne pourrait reconnaître une dette par la voie d'un tel avis, accompagné de l'annulation des déclarations et cotisations qui y sont mentionnées.

SECURITE SOCIALE - Généralités - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Interruption - Reconnaissance de dette

- Art. 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2248 Code civil

PRESCRIPTION - Généralités - Employeurs - Cotisations indues - Répétition - Prescription - Interruption - Reconnaissance de dette

- Art. 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2248 Code civil

S.12.0027.N

15 april 2013

AC nr. ...

De gerechtelijke reorganisatie vormt één enkele procedure die aanvangt met het verzoekschrift van de schuldenaar tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie en die, in geval van gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord, eindigt met de beslissing van de rechtbank tot sluiting van de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

ECONOMIE - Wet Continuïteit Ondernemingen - Gerechtelijke reorganisatie - Procedure - Aard - Aanvang - Einde - Collectief akkoord

- Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

- Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Gerechtelijke reorganisatie - Procedure - Aard - Aanvang - Einde - Collectief akkoord

- Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

- Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Een belanghebbende die tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie is tussengekomen overeenkomstig de artikelen 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek heeft voor de gehele duur van deze procedure de hoedanigheid van partij en vermag in de regel tegen de beslissingen van de rechtbank de rechtsmiddelen aan te wenden volgens de in het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven regels en termijnen.

ECONOMIE - Wet Continuïteit Ondernemingen - Gerechtelijke

La réorganisation judiciaire consiste en une seule et unique procédure, introduite par la requête du débiteur en ouverture d'une procédure de réorganisation judiciaire et terminée, en cas de réorganisation judiciaire par accord collectif, par la décision du tribunal clôturant la procédure de réorganisation judiciaire.

ECONOMIE - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Réorganisation judiciaire - Procédure - Nature - Début - Fin - Accord collectif

- Art. 5, al. 5, 16, 17, § 1er, et 20, al. 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

- Art. 39, al. 1er, et 55, al. 4 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Réorganisation judiciaire - Procédure - Nature - Début - Fin - Accord collectif

- Art. 5, al. 5, 16, 17, § 1er, et 20, al. 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

- Art. 39, al. 1er, et 55, al. 4 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

Tout intéressé qui intervient dans une procédure de réorganisation judiciaire conformément aux articles 812 à 814 du Code judiciaire, revêt la qualité de partie pendant toute la durée de la procédure et peut en règle contester les décisions du tribunal dans les règles et délais prévus au Code judiciaire.

ECONOMIE - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des

reorganisatie - Procedure - Belanghebbende - Tussenkost

- Artt. 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen
- Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord - Wet Continuïteit Ondernemingen - Gerechtelijke reorganisatie - Procedure - Belanghebbende - Tussenkost

- Artt. 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen
- Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

TUSSENKOMST - Belanghebbende - Wet Continuïteit Ondernemingen - Gerechtelijke reorganisatie - Procedure

- Artt. 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen
- Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

entreprises - Réorganisation judiciaire - Procédure - Intéressé - Intervention

- Art. 812 à 814 Code judiciaire
- Art. 5, al. 5, 16, 17, § 1er, et 20, al. 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises
- Art. 39, al. 1er, et 55, al. 4 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Réorganisation judiciaire - Procédure - Intéressé - Intervention

- Art. 812 à 814 Code judiciaire
- Art. 5, al. 5, 16, 17, § 1er, et 20, al. 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises
- Art. 39, al. 1er, et 55, al. 4 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

INTERVENTION - Intéressé - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Réorganisation judiciaire - Procédure

- Art. 812 à 814 Code judiciaire
- Art. 5, al. 5, 16, 17, § 1er, et 20, al. 1er L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises
- Art. 39, al. 1er, et 55, al. 4 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

S.12.0032.F

16 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Arbeidsongeschiktheid - Primaire ongeschiktheid - Erkennung - Beslissing - Adviserend geneesheer - Verzekeringsinstelling

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ZIEKTE - EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Zelfstandigen - Arbeidsongeschiktheid - Primaire ongeschiktheid - Erkennung - Beslissing - Adviserend geneesheer - Verzekeringsinstelling

Uit de bepalingen van artikel 59 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen blijkt dat de adviserende geneesheer van de verzekeringsinstelling van de zelfstandige werknemer beslist over de staat van primaire arbeidsongeschiktheid met uitzondering van de gevallen bepaald bij artikel 48, tweede lid, van de ZIV-wet 1963, zodat het RIZIV niet het recht heeft de staat van arbeidsongeschiktheid te erkennen of de duur ervan vast te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Arbeidsongeschiktheid - Primaire ongeschiktheid - Erkennung - Beslissing - Adviserend geneesheer - Verzekeringsinstelling

- Art. 48, tweede lid KB 14 juli 1994 houdende coördinatie van de Wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Artt. 6, 1°, 10, § 3, 20 en 59 KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van zelfstandigen

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Incapacité de travail - Incapacité primaire - Reconnaissance - Décision - Médecin-conseil - Organisme assureur

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Indépendants - Incapacité de travail - Incapacité primaire - Reconnaissance - Décision - Médecin-conseil - Organisme assureur

Il ressort des dispositions de l'article 59 de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants, que, à l'exception du cas prévu à l'article 48, alinéa 2, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, la décision concernant l'état d'incapacité primaire appartient au médecin-conseil de l'organisme assureur du travailleur indépendant, de sorte que l'Inami n'a pas le droit de reconnaître cet état et d'en fixer la durée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Incapacité de travail - Incapacité primaire - Reconnaissance - Décision - Médecin-conseil - Organisme assureur

- Art. 48, al. 2 A.R. du 14 juillet 1994 portant coordination de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités

- Art. 6, 1°, 10, § 3, 20 et 59 A.R. du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Zelfstandigen - Arbeidsongeschiktheid - Primaire ongeschiktheid - Erkenning - Beslissing - Adviserend geneesheer - Verzekeringsinstelling

- Art. 48, tweede lid KB 14 juli 1994 houdende coördinatie van de Wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Artt. 6, 1°, 10, § 3, 20 en 59 KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van zelfstandigen

ASSURANCE MALADIE/INVALIDITE - Généralités - Indépendants - Incapacité de travail - Incapacité primaire - Reconnaissance - Décision - Médecin-conseil - Organisme assureur

- Art. 48, al. 2 A.R. du 14 juillet 1994 portant coordination de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités

- Art. 6, 1°, 10, § 3, 20 et 59 A.R. du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants

S.12.0043.F

2 december 2013

AC nr. ...

De bedragen tot beloop waarvan sommige gedeelten van de inkomens worden vrijgesteld voor de berekening van de integratietegemoetkoming, zijn de bedragen die gelden op de datum van uitwerking van de beslissing tot ambtshalve herziening, namelijk de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van de beslissing tot ambtshalve herziening en niet het bedrag bij de aanvang van de procedure van de ambtshalve herziening.

MINDERJARIGHEID - Tegemoetkomingen - Integratietegemoetkoming - Gedeeltelijk gevrijwaarde inkomens - Beslissing - Uitwerking - Ambtshalve herziening - Beslissing

- Art. 9ter, § 7, tweede lid KB 6 juli 1987

- Art. 23, § 1bis, 3° KB 22 mei 2003

Les montants, jusqu'à concurrence desquels certaines parties des revenus sont immunisés, à prendre en considération pour le calcul de l'allocation d'intégration sont ceux en vigueur à la date à laquelle la décision de révision d'office produit ses effets, qui est le premier jour du mois qui suit la notification de la décision de révision d'office est non le montant où la procédure de révision d'office et entamée.

HANDICAPES - Allocations - Allocations d'intégration - Revenus partiellement immunisés - Décision - Effets - Révision d'office - Décision

- Art. 9ter, § 7, al. 2 A.R. du 6 juillet 1987

- Art. 23, § 1er bis, 3° A.R. du 22 mai 2003

S.12.0045.N

13 mei 2013

AC nr. ...

Uit artikel 775, eerste lid Ger. W. volgt dat na een bevolen heropening van het debat dit enkel nog kan gaan over het door de rechter aangewezen onderwerp; geen enkele nieuwe vordering kan worden gesteld en bestaande vorderingen die buiten het door de rechter bepaalde onderwerp vallen kunnen niet worden uitgebreid of gewijzigd tenzij het debat na de heropening ervan in zijn geheel wordt hernomen wegens wijziging van de samenstelling van het rechtscollege.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Heropening van het debat - Nieuwe vordering - Uitbreiden of wijzigen van de vordering

- Artt. 775, 807 tot 810 Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Heropening van het debat - Nieuwe vordering - Uitbreiden of wijzigen van de vordering

- Artt. 775, 807 tot 810 Gerechtelijk Wetboek

Il suit de l'article 775, alinéa 1er, du Code judiciaire qu'à la suite d'une réouverture des débats, seul l'objet déterminé par le juge peut encore faire l'objet de ces débats; aucune demande nouvelle ne peut être introduite et les demandes existantes ne peuvent être étendues ou modifiées si elles sont étrangères à l'objet déterminé par le juge, à l'exception du cas où, après leur réouverture, les débats ont été repris dans leur ensemble en raison de la modification de la composition du tribunal.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Réouverture des débats - Demande nouvelle - Extension ou modification de la demande

- Art. 775, 807 à 810 Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Réouverture des débats - Demande nouvelle - Extension ou modification de la demande

- Art. 775, 807 à 810 Code judiciaire

S.12.0055.N

29 april 2013

AC nr. ...

De sanctie van het ambtshalve weren van stukken uit het debat betekent dat de rechter de beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door de partijen is gevorderd maar stelt hem niet vrij de partijen ter zake te horen; de omstandigheid dat de partijen werden gehoord met betrekking tot het weren van een laattijdig neergelegde conclusie ontslaat de rechter niet van de verplichting de partijen ook te horen over het ambtshalve weren van de laattijdig overgelegde stukken.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Behandeling en berechting van de vordering - Laattijdige overlegging van stukken - Sanctie - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Opdracht van de rechter

- Art. 740 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Behandeling en berechting van de vordering - Laattijdige overlegging van stukken - Sanctie - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Opdracht van de rechter - Recht van verdediging

- Art. 740 Gerechtelijk Wetboek

La sanction d'écarter d'office des pièces des débats implique que le juge peut la prononcer sans avoir été saisi par les parties d'une demande en ce sens, mais non sans avoir entendu les parties à cet égard; la circonstance que les parties ont été entendues quant à l'écartement de conclusions tardivement déposées n'exonère pas le juge de l'obligation d'également entendre les parties quant à l'écartement d'office de pièces tardivement produites.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Examen et jugement de la demande - Communication tardive de pièces - Sanction - Ecartement d'office des débats - Notion - Mission du juge

- Art. 740 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Examen et jugement de la demande - Communication tardive de pièces - Sanction - Ecartement d'office des débats - Notion - Mission du juge - Droits de la défense

- Art. 740 Code judiciaire

S.12.0060.F

16 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MINDERJARIGHEID - Inkomensvervangende tegemoetkoming en intergratietegemoetkoming - Bedrag - Berekeningswijze - Nieuwe gezinssituatie - Referentieperiode - In aanmerking komende inkomsten

Artikel 9, §3, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wijkt niet af van de regels in de artikelen 8, §1, en 9, §1, van dat besluit inzake de referentieperiode die in aanmerking moeten worden genomen, maar bepaalt dat de door de nieuwe toestand gerechtvaardigde aanpassingen moeten worden toegepast op de berekening van die inkomens (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

MINDERJARIGHEID - Inkomensvervangende tegemoetkoming en intergratietegemoetkoming - Bedrag - Berekeningswijze - Nieuwe gezinssituatie - Referentieperiode - In aanmerking te nemen inkomens

- Artt. 8, §1, 9 en 10, en 9, §1, eerste en tweede lid, §3 KB 6 juli 1987

- Artt. 1, §1, eerste lid, en 6 Wet van 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten

Conclusions de l'avocat général Genicot.

HANDICAPES - Allocation de remplacement de revenus et allocation d'intégration - Montant - Mode de calcul - Situation familiale nouvelle - Période de référence - Revenus à prendre en considération

L'article 9, § 3, de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration ne déroge pas aux règles énoncées aux articles 8, § 1er, et 9, § 1er, de cet arrêté en ce qui concerne la période de référence des revenus à prendre en considération mais impose d'appliquer au calcul de ces revenus les corrections justifiées par la nouvelle situation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

HANDICAPES - Allocation de remplacement de revenus et allocation d'intégration - Montant - Mode de calcul - Situation familiale nouvelle - Période de référence - Revenus à prendre en considération

- Art. 8, § 1er, 9 et 10, et 9, § 1er, al. 1er et 2, § 3 A.R. du 6 juillet 1987

- Art. 1, § 1er, al. 1er, et 6 L. du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés

S.12.0063.F

27 mei 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Gerechtelijke aanzuiveringsregeling - Levensonderhoud - Vervallen schulden van onderhoudsgelden - Kwijtschelding van kapitaal

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Gerechtelijke aanzuiveringsregeling - Prioritaire betaling van bepaalde schulden - Menselijke waardigheid - Eerbiediging - De schuldenaar en zijn gezin

Conclusions de l'avocat général Genicot.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Plan de règlement judiciaire - Aliments - Dettes alimentaires échues - Remise en capital

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Plan de règlement judiciaire - Remboursement prioritaire de certaines dettes - Dignité humaine - Respect - Débiteur et sa famille

Artikel 1675/13, §6, van het Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat de rechter, bij het opstellen van de regeling, moet toezien op de prioritairere betaling van de schulden, die het recht van de verzoeker en zijn gezin om een menswaardig leven te leiden in het gedrang brengen, bedoelt met laatstgenoemden niet de schuldeisers van onderhoudsgelden van de schuldenaar die niet onder hetzelfde dak wonen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Gerechtelijke aanzuiveringsregeling - Prioritaire betaling van bepaalde schulden - Menselijke waardigheid - Eerbiediging - De schuldenaar en zijn gezin - Schuldeiser van onderhoudsgelden
- Art. 1675/13, § 6 Gerechtelijk Wetboek

L'article 1675/13, § 6, du Code judiciaire, qui prévoit que, lorsqu'il établit le plan, le juge doit veiller au remboursement prioritaire des dettes qui mettent en péril le respect de la dignité humaine du débiteur et de sa famille, ne vise pas parmi ces derniers les créanciers alimentaires du débiteur qui ne vivent pas sous son toit (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Plan de règlement judiciaire - Remboursement prioritaire de certaines dettes - Dignité humaine - Respect - Débiteur et sa famille - Créancier alimentaire
- Art. 1675/13, § 6 Code judiciaire

De gerechtelijke aanzuiveringsregeling kan de kwijtschelding van kapitaal verlenen van de schulden van onderhoudsgelden die vervallen zijn vóór de uitspraak houdende vaststelling van die regeling (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Gerechtelijke aanzuiveringsregeling - Levensonderhoud - Vervallen schulden van onderhoudsgelden - Kwijtschelding van kapitaal
- Artt. 1675/2, § 3, 1675/7, § 3 en 1675/13, § 3 Gerechtelijk Wetboek

Le plan de règlement judiciaire peut inclure la remise en capital de dettes alimentaires échues avant la décision arrêtant ce plan (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Plan de règlement judiciaire - Aliments - Dettes alimentaires échues - Remise en capital
- Art. 1675/2, § 3, 1675/7, § 3 et 1675/13, § 3 Code judiciaire

S.12.0065.F

6 mei 2013

AC nr. ...

Het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na het verrichten, door de griffier, van een eerste regelmatige kennisgeving van de beslissing ingesteld wordt tegen een arrest inzake het leefloon, is ontvankelijk, wanneer een tweede kennisgeving, die de griffier na een telefonische oproep van de eiser aan de eiser heeft gericht omdat die niet op de hoogte was gesteld van de eerste kennisgeving door bpost, artikel 792, tweede en derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek beoogt en vermeldt dat "deze kennisgeving" de termijnen om beroep in te stellen doet lopen en dat de gewone termijn om cassatieberoep in te stellen drie maanden bedraagt te rekenen vanaf die kennisgeving; de tweede kennisgeving heeft bij de eiser de terechte overtuiging kunnen wekken dat alleen die kennisgeving zijn termijn om cassatieberoep in te stellen kon doen ingaan aangezien het cassatieberoep minder dan drie maanden na het verrichten van de tweede kennisgeving werd ingesteld (1). (1) Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Begin - Leefloon - Gerechtelijke beslissing - Eerste kennisgeving - Verrichting - Tweede kennisgeving - Verrichting - Eiser - Wettige overtuiging

Est recevable le pourvoi formé contre un arrêt en matière de revenu d'intégration sociale plus de trois mois après l'accomplissement d'une première notification régulière de la décision par le greffier lorsqu'une seconde notification, effectuée par le greffier suite à une communication téléphonique du demandeur indiquant qu'il n'avait pas été averti de la première par bpost, vise l'article 792, alinéas 2 et 3, du Code judiciaire, mentionne que cette «présente notification» fait courir les délais de recours et que le délai ordinaire pour introduire un pourvoi en cassation est de trois mois à dater de cette notification; la seconde notification a pu inspirer au demandeur la conviction légitime qu'elle seule pouvait donner cours au délai dont il disposait pour ce pourvoi, le pourvoi ayant été formé moins de trois mois après l'accomplissement de la seconde notification (1). (1) Cass., 14 mai 2007, RG S. 06.0070.F, Pas., 2007, n° 247.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Durée, point de départ et fin - Point de départ - Revenu d'intégration sociale - Décision judiciaire - Première notification - Accomplissement - Seconde notification -

- Artt. 52, 53, 53bis, 1°, 54, 580, 1° en 2°, 704, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 792, tweede en derde lid, 1073, 1e lid, 1078, 1079, 1e lid *Gerechtelijk Wetboek*

Accomplissement - Demandeur - Conviction légitime

- Art. 52, 53, 53bis, 1°, 54, 580, 1° et 2°, 704, al. 1er *Code judiciaire*

- Art. 792, al. 2 et 3, 1073, al. 1er, 1078, 1079, al. 1er *Code judiciaire*

S.12.0069.F

18 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Verjaring - Begrip - Aanvang - Vordering - Ontstaan van de vordering

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Sociale zekerheid - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Schuldvordering in hoofdsom - Interest

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Verjaring - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Aangezien de interest niet naar recht verjaard is verklaard kan de rechter de R.V.A. geen fout ten laste leggen waardoor de verschuldigde van die interest kan worden vrijgesteld, zonder miskenning van diens recht om zijn schuld in te vorderen zolang die niet verjaard is (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - R.V.A. - Vordering tot invordering - Interest - Verjaring - Niet verjaard verklaarde vordering - Gevolg - Fout

Wanneer de persoon die gehouden is tot betaling van een bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid beoogd in artikel 60 van de wet van 28 december 1983 bezwaar aantekent of een fiscaal beroep instelt, gaat de verjaringstermijn van de vordering van de R.V.A. tot invordering van die bijdrage slechts in na de laatste dag van de maand volgend op die tijdens welke de R.V.A. een nieuw berekeningsblad op grond van definitieve fiscale beslissing heeft toegezonden aan de verschuldigde van de bijzondere bijdrage (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Werkloosheid - Bijzondere

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Chômage - Cotisation spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Prescription - Notion - Point de départ - Action - Naissance de l'action

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Sécurité sociale - Chômage - Cotisation spéciale - Payement - Action - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Chômage - Cotisation spéciale - O.N.Em. - Action en recouvrement - Intérêts - Action déclarée non prescrite - Conséquence - Faute

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Créance en principal - Intérêts

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - O.N.Em. - Action en recouvrement - Intérêts - Prescription - Action déclarée non prescrite - Conséquence - Faute

Dès lors que les intérêts n'ont pas été légalement déclarés prescrits le juge ne peut sans méconnaître le droit de l'O.N.Em. d'agir en recouvrement de sa créance aussi longtemps que celle-ci n'est pas atteinte par la prescription, lui imputer une faute justifiant de dispenser le redevable de ces intérêts (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Chômage - Cotisation spéciale - O.N.Em. - Action en recouvrement - Intérêts - Action déclarée non prescrite - Conséquence - Faute

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - O.N.Em. - Action en recouvrement - Intérêts - Prescription - Action déclarée non prescrite - Conséquence - Faute

En cas de réclamation ou de recours fiscal du redevable de la cotisation spéciale de sécurité sociale visée à l'article 60 de la loi du 28 décembre 1983, le délai de prescription de l'action de l'O.N.Em. en recouvrement de cette cotisation ne prend cours qu'à l'expiration du mois suivant celui au cours duquel une nouvelle feuille de calcul établie sur la base de la décision fiscale définitive a été adressée par l'O.N.Em. au redevable de la cotisation spéciale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Chômage - Cotisation

bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

VERJARING - Burgerlijke zaken (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Sociale zekerheid - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

De verjaring van de intrest, zelfs als die van rechtswege loopt krachtens de wet, kan niet ingaan vooraleer het bedrag van de schuldvordering in hoofdsom is vastgesteld (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Schuldvordering in hoofdsom - Interest

De verjaring is een verweer tegen een laattijdige vordering en kan bijgevolg niet beginnen te lopen vooraleer de vordering ontstaan is (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Verjaring - Begrip - Aanvang - Vordering - Ontstaan van de vordering

spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Sécurité sociale - Chômage - Cotisation spéciale - Payement - Action - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

La prescription des intérêts ne peut, lors même que ceux-ci courent de plein droit en vertu de la loi, prendre cours avant que soient déterminé le montant de la créance en principal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Créance en principal - Intérêts

La prescription, qui est une défense opposée à une action tardive, ne peut prendre cours avant que cette action soit née (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Prescription - Notion - Point de départ - Action - Naissance de l'action

S.12.0070.F

18 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MINDERJARIGHEID - Categorieën - Huishouden - Bewijs - Gemeenschappelijke verblijfplaats - Vermoeden - Tegemoetkomingen - Toekenning - Voorwaarden

De rechter, die vaststelt dat een persoon met een handicap zijn hoofdverblijfplaats heeft op hetzelfde adres als een derde persoon die geen bloed- of aanverwant is in de eerste, tweede of derde graad, schendt artikel 7, §3, tweede lid, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, wanneer hij beslist dat die persoon met een handicap geen huishouden vormt in de zin van de artikelen 4, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987, en 7, §1, van de voornoemde wet, op grond dat hij daarvan geen bewijs levert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

MINDERJARIGHEID - Tegemoetkomingen - Toekenning - Voorwaarden - Categorieën - Huishouden - Bewijs - Gemeenschappelijke verblijfplaats - Vermoeden - Art. 6, § 1, tweede lid, en 7, §§ 2 en 3 Wet van 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten - Art. 4, eerste lid KB 6 juli 1987

Conclusions de l'avocat général Genicot.

HANDICAPES - Catégories - Ménage - Preuve - Résidence commune - Présomption - Allocations - Octroi - Conditions

Lorsqu'il constate qu'une personne handicapée a sa résidence principale à la même adresse qu'une tierce personne avec laquelle elle n'est ni parente ni alliée au premier, deuxième ou troisième degré, le juge ne peut, sans violer l'article 7, § 3, alinéa 2, de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, décider que cette personne handicapée n'est pas établie en ménage, au sens des articles 4, alinéa 1er, 3°, de l'arrêté royal du 6 juillet 1987, et 7, § 1er, de la loi précitée, au motif qu'elle n'en apporte pas la preuve (1). (1) Voir les concl. du M.P.

HANDICAPES - Allocations - Octroi - Conditions - Catégories - Ménage - Preuve - Résidence commune - Présomption

- Art. 6, § 1er, § 2, et 7, § 2 et 3 L. du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés - Art. 4, al. 1er A.R. du 6 juillet 1987

S.12.0071.N

15 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

ARBEID - Tijdelijke arbeid - Uitzendarbeid - Toepassing van wetten die steunen op het aantal werknemers

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen - Bedrijfsorganisatie - Algemeen - Bepaling van het aantal mandaten

De artikelen 25 en 26 Wet Sociale Verkiezingen zijn geen wetsbepalingen die aan de werkgever een verplichting opleggen die is gesteund op het aantal werknemers dat door de onderneming wordt tewerkgesteld zoals bedoeld in artikel 25, eerste lid Uitzendarbeidswet, maar wetsbepalingen die de onderlinge verhouding regelen tussen de verschillende categorieën van werknemers die in dienst zijn van de onderneming en die gesteund zijn op het aantal werknemers van elke categorie die in dienst is van de onderneming op de dag van de aanplakking van het bericht waarbij de datum der verkiezingen wordt aangekondigd (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen - Bedrijfsorganisatie - Algemeen - Bepaling van het aantal mandaten

- Artt. 25 en 26 Wet 4 dec. 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008

Het bepaalde in artikel 25, eerste lid, Uitzendarbeidswet 1987 geldt blijkens zijn uitdrukkelijke bewoordingen voor alle wettelijke bepalingen die steunen op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, dit is zowel voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor de oprichting van een orgaan als voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor andere of ondergeschikte verplichtingen (1). (1) Zie concl. O.M.

ARBEID - Tijdelijke arbeid - Uitzendarbeid - Toepassing van wetten die steunen op het aantal werknemers

- Art. 25, eerste lid Wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

TRAVAIL - Travail temporaire - Travail intérimaire - Application des lois qui se fondent sur le nombre de travailleurs

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HY - Elections - Organisation de l'entreprise - Généralités - Détermination du nombre de mandats

Les articles 25 et 26 de la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales constituent non pas des dispositions légales qui imposent à l'employeur une obligation fondée sur le nombre de travailleurs occupés dans l'entreprise au sens de l'article 25, alinéa 1er, de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs, mais des dispositions légales qui régissent les relations entre les diverses catégories de travailleurs au sein d'une entreprise et qui sont fondées sur le nombre de travailleurs occupés dans chacune de ces catégories au sein de l'entreprise au jour de l'affichage de l'avis annonçant la date des élections (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HY - Elections - Organisation de l'entreprise - Généralités - Détermination du nombre de mandats

- Art. 25 et 26 L. du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales de l'année 2008

Il ressort de ses termes explicites que la disposition de l'article 25, alinéa 1er, de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs est applicable à toutes les dispositions légales qui se fondent sur le nombre de travailleurs occupés par une entreprise, c'est-à-dire tant aux dispositions légales qui fixent le seuil requis pour la création d'un organe qu'aux dispositions légales qui fixent le seuil pour d'autres obligations ou pour des obligations subordonnées (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

TRAVAIL - Travail temporaire - Travail intérimaire - Application des lois qui se fondent sur le nombre de travailleurs

- Art. 25, al. 1er L. du 24 juillet 1987

S.12.0076.F

18 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverkomelijke dwaling

Conclusions de l'avocat général Genicot.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Erreur invincible

De rechter kan rechtsdwaling wegens bepaalde omstandigheden als onoverkomelijk beschouwen, wanneer hij uit die omstandigheden kan afleiden dat de persoon die zich daarop beroept heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon in dezelfde situatie zou hebben gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

MISDRUIF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverkomelijke dwaling

L'erreur peut, en raison de certaines circonstances, être considérée comme invincible à la condition que, de ces circonstances, il puisse se déduire que celui qui s'en prévaut a agi comme l'aurait fait toute personne raisonnable et prudente placée dans la même situation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Erreur invincible

S.12.0084.F

18 maart 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

DAGVAARDING - Gevolgen - Verjaring - Stuiting - Duur
VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Gevolgen - Duur
VERJARING - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CITATION - Effets - Prescription - Interruption - Durée
PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation - Effets - Durée
PRESCRIPTION - Généralités - Chômage - Cotisation spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

De verjaring is een wijze van verval van vordering wegens het verstrijken van de door de wet vastgestelde termijn om ze in te stellen (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

VERJARING - Algemeen - Werkloosheid - Bijzondere bijdrage - Betaling - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang - Fiscaal beroep - Nieuw berekeningsblad

La prescription est un mode d'extinction de l'action résultant du non-exercice de celle-ci avant l'expiration du délai fixé par la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESCRIPTION - Généralités - Chômage - Cotisation spéciale - Payement - Action - Prescription - Délai - Point de départ - Recours fiscal - Nouvelle feuille de calcul

Wanneer een dagvaarding voor het gerecht de verjaring stuit, krachtens artikel 2244, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wordt, behoudens een afwijkende wettelijke bepaling die in onderhavig geval niet bestaat, de stuiting verlengd, zoals thans voorgeschreven in het tweede lid van voornoemd artikel, tot het tijdstip waarop een definitieve beslissing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de concl. O.M., in Pas., 2013, nr. ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding - Gevolgen - Duur
DAGVAARDING - Gevolgen - Verjaring - Stuiting - Duur

Lorsque une citation en justice interrompt la prescription en vertu de l'article 2244, alinéa 1er, du Code civil, l'interruption, sauf disposition légale dérogatoire qui n'existe pas en l'espèce, se prolonge, comme le précise actuellement le deuxième alinéa dudit article, jusqu'à la prononciation de la décision mettant fin au litige (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation - Effets - Durée
CITATION - Effets - Prescription - Interruption - Durée

S.12.0086.F

24 juni 2013

AC nr. ...

Wanneer de werkloze een aangifte van de persoonlijke en familiale toestand C 1 bij zijn uitbetalingsinstelling indient en daarin vermeldt dat hij door zijn verhuizing onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert maar de uitbetalingsinstelling nalaat het dossier met die verklaring over te zenden naar dat bureau, is de oproeping, bepaald bij artikel 140 van het koninklijk besluit, verstuurd door de Rijkdienst voor arbeidsvoorziening naar het adres vermeld op de laatste C 1-aangifte die hij ontvangen heeft, regelmatig, ongeacht de verplichting van de uitbetalingsinstelling om de uitkeringen te betalen die aan de werkloze niet konden worden uitbetaald wegens de nalatigheid of de fout van die instelling.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Werkloze - Verhuizing - Adresverandering - Verklaring - C1 formulier - Geen mededeling aan de RVA - Fout van de uitbetalingsinstelling - RVA - Oproeping

- Artt. 17, § 2, 70, eerste lid, 92, § 1, en 133, §§ 1 en 2 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering
- Artt. 134, § 1 en 2, 138, § 1, 4°, 139, 140 en 167, § 4 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering
- Art. 90, § 4 MB 26 nov. 1991 houdende toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering

Lorsque le chômeur introduit auprès de son organisme de paiement une déclaration de situation personnelle et familiale C1 signalant son déménagement dans le ressort du bureau de chômage mais que l'organisme de paiement s'abstient de transmettre le dossier contenant cette déclaration audit bureau, la convocation, prévue à l'article 140 de l'arrêté royal, envoyée par l'Office national de l'emploi à l'adresse indiquée dans la dernière déclaration C1 qui lui est parvenue est régulière, sans préjudice de l'obligation pour l'organisme de paiement de payer les allocations qui n'ont pu être payées au chômeur en raison de la négligence ou de la faute de cet organisme.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Chômeur - Déménagement - Changement d'adresse - Déclaration - Formulaire C1 - Défaut de communication à l'O.N.Em - Faute de l'organisme de paiement - O.N.Em - Convocation

- Art. 17, § 2, 70, al. 1er, 92, § 1er, et 133, § 1er et 2 A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage
- Art. 134, § 1er et 2, 138, § 1er, 4°, 139, 140 et 167, § 4 A.R. du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage
- Art. 90, § 4 A.M. du 26 novembre 1991 portant les modalités d'application de la réglementation du chômage

S.12.0088.N

11 maart 2013

AC nr. ...

De rechter die de duur van de aan de bediende toekomstige opzeggingstermijn vaststelt rekening moet houden met de kans voor de bediende om spoedig een aangepaste en evenwaardige betrekking te vinden gelet op zijn anciënniteit, zijn leeftijd, zijn functie en zijn loon naargelang van de elementen eigen aan de zaak; hij dient daarbij rekening te houden met omstandigheden die bestonden op het tijdstip van de kennisgeving van het ontslag in zoverre deze omstandigheden de voor de bediende bestaande kans om een gelijkwaardige betrekking te vinden beïnvloeden; aldus moet de rechter niet elementen in acht nemen die geen verband houden met de kans voor de bediende om een gelijkwaardige betrekking te vinden, zoals de economische of financiële situatie waarin de werkgever verkeert of de belangen van de niet-ontslagen werknemers.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging - Opzeggingstermijn - Duur - Bepaling van de opzeggingstermijn - Door de rechter in acht te nemen elementen

- Art. 82, § 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le juge appelé à fixer le délai de préavis à accorder à un employé est tenu d'avoir égard à la possibilité existant dans le chef de cet employé de trouver rapidement un emploi approprié et équivalent eu égard à son ancienneté, son âge, sa fonction et sa rémunération ainsi qu'aux éléments propres à la cause; à cette occasion, il est tenu d'avoir égard aux circonstances existant au moment de la notification du congé dans la mesure où ces circonstances influent sur la possibilité existant dans le chef de l'employé de trouver un emploi équivalent; en conséquence, il n'est pas tenu d'avoir égard à des éléments étrangers à la possibilité existant dans le chef de l'employé de trouver un nouvel emploi équivalent, tels que la situation économique ou financière de l'employeur ou les intérêts des travailleurs non licenciés.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Préavis - Délai de préavis - Durée - Détermination du délai de préavis - Eléments à prendre en considération par le juge

- Art. 82, § 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.12.0090.N

29 april 2013

AC nr. ...

Het arrest dat het recht op gewaarborgde kinderbijslag toekent aan de eiser voor de twee bedoelde kinderen, zonder vast te stellen dat zij vanaf 31 augustus van het kalenderjaar dat zij de leeftijd van 18 jaar bereikten zich bevonden in één van de hypothesen bepaald in artikel 62, §§2 tot 5 Kinderbijslagwet werknemers is niet naar recht verantwoord.

KINDERBIJSLAG [ZIE: 173 GEZINSBIJSLAG] - Loontrekkenden - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 62 Gecoördineerde wetten van 19 dec. 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

- Art. 4 KB 25 okt. 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Werknemers - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 62 Gecoördineerde wetten van 19 dec. 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

- Art. 4 KB 25 okt. 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

N'est pas légalement justifié, l'arrêt qui accorde au demandeur le droit aux prestations familiales garanties pour les deux enfants en question, sans constater qu'ils se trouvaient depuis le 31 août de l'année civile au cours de laquelle ils ont atteint l'âge de 18 ans dans une des situations visées à l'article 62, § 2 à 5, des lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

ALLOCATIONS FAMILIALES [VOIR: 173 PRESTATIONS FAMI - Travailleurs salariés - Conditions d'application

- Art. 62 Lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés

- Art. 4 A.R. du 25 octobre 1971 portant exécution de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Travailleurs salariés - Conditions d'application

- Art. 62 Lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés

- Art. 4 A.R. du 25 octobre 1971 portant exécution de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

S.12.0096.N

29 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Werkgevers - Bijdragevermindering - Zelfde technische bedrijfseenheid

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragevermindering - Zelfde technische bedrijfseenheid - Sociale en economische verwevenheid

De omstandigheid dat een werknemer wiens arbeidsovereenkomst werd beëindigd door een werkgever en vervolgens na een onderbreking van enkele maanden in dienst wordt genomen door een andere werkgever belet niet dat die werknemer in aanmerking wordt genomen om na te gaan of er een sociale verwevenheid bestaat tussen de entiteiten uitgebaat door de beide werkgevers; de appelrechters die oordelen dat de omstandigheid dat een werknemer met wie de arbeidsrelatie correct werd beëindigd door een werkgever die zijn bedrijvigheid stopt na twee maanden door een andere werkgever wordt in dienst genomen geen sociale verwevenheid kan tot stand brengen verantwoordten hun beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragevermindering - Zelfde technische bedrijfseenheid - Sociale en economische verwevenheid

- Artt. 335, 342, 343 en 344 Programmawet (I) 24 dec. 2002

Conclusions de l'avocat général Vanderlinden.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Employeurs - Réduction des cotisations - Unité technique d'exploitation

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Réduction des cotisations - Unité technique d'exploitation - Liens sociaux et économiques

La circonstance qu'un travailleur licencié par son employeur est engagé quelque mois plus tard par un autre employeur n'empêche pas qu'il y a lieu de prendre ce travailleur en compte lors de l'examen de l'éventuelle existence d'un lien social entre les deux entités exploitées par les deux employeurs; les juges d'appel qui ont décidé que la circonstance qu'un travailleur qui avait été régulièrement licencié par un employeur qui mettait fin à ses activités, a été engagé deux mois plus tard par un autre employeur ne saurait donner naissance à un quelconque lien social, ne justifient pas légalement leur décision (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Réduction des cotisations - Unité technique d'exploitation - Liens sociaux et économiques

- Art. 335, 342, 343 et 344 Loi-programme (I) du 24 décembre 2002

Voor de toepassing van artikel 344 Programmawet (I) van 24 december 2002 dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria; dit betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indiensttreding een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (1). (1) Zie concl. O.M.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Werkgevers - Bijdragevermindering - Zelfde technische bedrijfseenheid - Artt. 335, 342, 343 en 344 Programmawet (I) 24 dec. 2002

Pour l'application de l'article 344 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002, il y a lieu d'examiner à la lumière de critères socio-économiques s'il y a unité technique d'exploitation; cela implique qu'il y a lieu d'examiner si l'entité qui occupe le travailleur nouvellement engagé a des liens sociaux et économiques avec l'entité qui, au cours des douze mois précédant le nouvel engagement, a occupé un travailleur qui est remplacé par le nouveau travailleur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Employeurs - Réduction des cotisations - Même unité technique d'exploitation - Art. 335, 342, 343 et 344 Loi-programme (I) du 24 décembre 2002

S.12.0101.N

11 maart 2013

AC nr. ...

Uit de artikel 39, §1, Arbeidsovereenkomstenwet volgt dat de geldsommen die door de werkgever aan derden worden uitbetaald een krachtens de arbeidsovereenkomst verworven voordeel uitmaken wanneer de werknemer aanspraak kan maken op die betaling en zijn recht gestoeld is op de arbeidsovereenkomst; hieruit volgt dat met de werkgeversbijdragen in de groepsverzekering taksen inbegrepen rekening dient te worden gehouden voor het bepalen van het basisloon ter berekening van de opzeggingsvergoeding.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding - Basisloon - Betalingen aan derden - Groepsverzekering - Taksen

- Art. 39, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Il suit de l'article 39, §1er, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail que les sommes d'argent payées par l'employeur à des tiers constituent des avantages acquis en vertu du contrat de travail pour autant que le travailleur puisse se prévaloir de ce paiement et que son droit résulte du contrat de travail; il s'ensuit que les cotisations patronales à l'assurance-groupe, taxes incluses, sont à prendre en compte lors de la détermination de la rémunération servant de base au calcul de l'indemnité de congé.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Indemnité de congé - Rémunération de base - Sommes d'argent payées à des tiers - Assurance-groupe - Taxes

- Art. 39, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.12.0117.F

22 april 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ADVOCAAT - Gerechtskosten - Burgerlijke zaken - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing in de tijd - Criterium - Hangende zaken

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AVOCAT - Frais et dépens - Matière civile - Indemnité de procédure - Honoraires et frais - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application dans le temps - Critère - Affaires en cours

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Honoraires et frais d'avocats - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application - Critère - Affaires en cours

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Frais et dépens - Indemnité de procédure - Honoraires et frais d'avocats - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application - Critère - Affaires en cours

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., nr. ...

ADVOCAAT - Gerechtskosten - Burgerlijke zaken - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing in de tijd - Criterium - Hangende zaken

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten van advocaten - Verhaalbaarheid - Wet van 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

L'article 1022 du Code judiciaire, tel qu'il a été remplacé par l'article 7 de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétibilité des honoraires et des frais d'avocats, n'est applicable qu'aux affaires en cours au 1er janvier 2008; par affaires en cours sont visées les affaires dans lesquelles il doit encore être statué, en première instance ou en appel, lors de l'entrée en vigueur de la loi nouvelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AVOCAT - Frais et dépens - Matière civile - Indemnité de procédure - Honoraires et frais - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application dans le temps - Critère - Affaires en cours

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Indemnité de procédure - Honoraires et frais d'avocats - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application - Critère - Affaires en cours

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Frais et dépens - Indemnité de procédure - Honoraires et frais d'avocats - Répétibilité - Loi du 21 avril 2007 - Application - Critère - Affaires en cours

Ten aanzien van de datum waarop de beslissing tot ambtshalve herziening haar uitwerking heeft, bevinden de personen met een handicap zich in wezenlijk verschillende toestanden, al naargelang die beslissing een vermindering of integendeel een verhoging van het bedrag van de tegemoetkomingen oplevert, aangezien de niet-terugwerkende kracht van de beslissing in het eerste geval in hun voordeel is, terwijl zij voor hen in het tweede geval ongunstig is; de mogelijkheid die een persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen, zonder te wachten op de ambtshalve herziening, en zo hogere tegemoetkomingen te verkrijgen vanaf het tijdstip van die aanvraag of vanaf een vroeger tijdstip, verantwoordt naar recht de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 in geval van ambtshalve herziening (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de terugwerkende kracht, bij herziening, de regel is en de niet-terugwerkende kracht de uitzondering. Maar in het licht van een geplande medische herziening heeft de regelgeving de uitzondering (de niet-terugwerkende kracht) uitgebreid tot beide categorieën van personen met een handicap. Een dergelijke eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht van een ambtshalve herziening steunt niet op een objectief en pertinent onderscheidingscriterium in het licht van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Overigens oordeelde het openbaar ministerie dat de mogelijkheid die de persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen met uitwerking op de eerste dag volgend op de dag van de nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 17, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003, de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het voornoemde koninklijk besluit niet redelijk verantwoordt. Het openbaar ministerie besloot tot verwerping van het cassatieberoep.

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Mindervaliden - Tegemoetkomingen - Rechtspleging - Beslissing tot ambtshalve herziening - Datum van inwerkingtreding - Grondwet - Gelijkvormigheid

- Art. 23, § 2, vijfde lid KB 22 mei 2003

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1831

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de rechten en vrijheden van de Belgen - Mindervaliden - Tegemoetkomingen - Rechtspleging - Beslissing tot ambtshalve herziening - Datum van inwerkingtreding - Grondwet - Gelijkvormigheid

- Art. 23, § 2, vijfde lid KB 22 mei 2003

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

MINDERJARIGHEID - Tegemoetkomingen - Rechtspleging - Ambtshalve herziening - Datum van inwerkingtreding - Grondwet -

Au regard de la date à laquelle la décision de révision d'office produit ses effets, les personnes handicapées se trouvent dans des situations essentiellement différentes, selon que cette décision entraîne une diminution ou au contraire une augmentation du montant des allocations, puisque, dans le premier cas, la non-rétroactivité de la décision leur est favorable alors que, dans le second, elle leur est défavorable; la faculté pour la personne handicapée d'introduire une nouvelle demande, sans attendre la révision d'office, et d'obtenir ainsi une majoration de ses allocations à la date de cette demande ou à une date antérieure, justifie raisonnablement l'application uniforme de la non-rétroactivité prévue par l'article 23, § 2, alinéa 5, de l'arrêté royal du 22 mai 2003 en cas de révision d'office (1). (1) Le ministère public estimait qu'en matière de révision la règle est la rétroactivité et l'exception la non-rétroactivité. Or dans le cadre de la révision médicale planifiée, la réglementation a étendu l'exception (la non-rétroactivité) aux deux catégories de personnes handicapées. Pareille application uniformément non-rétroactive de la révision d'office ne repose pas sur un critère objectif et pertinent au regard du but poursuivi par le législateur. Par ailleurs, le ministère public estimait que la possibilité pour la personne handicapée d'introduire une nouvelle demande d'allocations avec effet au premier jour suivant la date de la nouvelle demande conformément à l'article 17, § 3, de l'arrêté royal du 22 mai 2003 ne justifie pas raisonnablement l'application uniforme de la non-rétroactivité prévue par l'article 23, § 2, alinéa 5 de l'arrêté royal précité. Le ministère public concluait au rejet du pourvoi.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Handicapés - Allocations - Procédure - Décision de révision d'office - Date de prise d'effets - Constitution - Conformité

- Art. 23, § 2, al. 5 A.R. du 22 mai 2003

- Art. 10 et 11 Constitution 1831

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Handicapés - Allocations - Procédure - Décision de révision d'office - Date de prise d'effets - Constitution - Conformité

- Art. 23, § 2, al. 5 A.R. du 22 mai 2003

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

HANDICAPES - Allocations - Procédure - Révision d'office - Date de prise d'effets - Constitution - Conformité

Gelijkvormigheid

- Art. 23, § 2, vijfde lid KB 22 mei 2003

- Artt. 10 en 11 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 23, § 2, al. 5 A.R. du 22 mai 2003

- Art. 10 et 11 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De regels van gelijkheid en niet discriminatie vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1994) staan eraan in de weg dat categorieën van personen die zich zonder redelijke verantwoording ten aanzien van de beschouwde maatregel in wezenlijk verschillende toestanden bevinden, op identieke wijze worden behandeld; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in het licht van de doelstelling en de gevolgen van de overwogen maatregel; het gelijkheidsbeginsel wordt miskend als is aangetoond dat er geen redelijke proportionaliteit bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel.

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de rechten en vrijheden van de Belgen - Begrip - Categorieën van personen - Wezenlijk verschillende toestanden

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Begrip - Categorieën van personen - Wezenlijk verschillende toestanden

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

Les règles de l'égalité et de la non-discrimination émanées aux articles 10 et 11 de la Constitution (1994) s'opposent à ce qui soient traités de manière identique, sans qu'apparaisse une justification raisonnable, des catégories de personnes se trouvant dans des situations qui, au regard de la mesure considérée, sont essentiellement différentes; l'existence d'une telle justification doit s'apprécier par rapport au but et aux effets de la mesure considérée; le principe d'égalité est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but poursuivi.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Notion - Catégories de personnes - Situations essentiellement différentes

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Notion - Catégories de personnes - Situations essentiellement différentes

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

S.12.0128.F

8 april 2013

AC nr. ...

Het arrest verantwoordt zijn beslissing naar recht om zelfs bij collectief ontslag, de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst van 30 juni 1980 op de vakbondsafgevaardigden toe te passen, aangezien blijkt uit de feitelijke overwegingen, die het in aanmerking neemt, dat het risico op discriminatie door de werkgever onder de ontslagen werknemers niet is afgewend.

VAKBONDSAFVAARDIGING - Ondernemingsraad en veiligheidscomité - Beschermde werknemers - Vakbondsafgevaardigde - Collectief ontslag - Bescherming tegen ontslag - Collectieve arbeidsovereenkomst van 30 juni 1980 - Toepassing

- Art. 17 CAO 30 juni 1980, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende het statuut van de syndicale afvaardigingen, algemeen bindend verklaard bij KB 6 okt. 1980

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITEE - Beschermde werknemers - Vakbondsafgevaardigde - Collectief ontslag - Bescherming tegen ontslag - Collectieve arbeidsovereenkomst van 30 juni 1980 - Toepassing

- Art. 17 CAO 30 juni 1980, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende het statuut van de syndicale afvaardigingen, algemeen bindend verklaard bij KB 6 okt. 1980

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Paritair Comité voor het bouwbedrijf - Vakbondsafvaardiging - Vakbondsafgevaardigde - Collectief ontslag - Bescherming tegen ontslag - Collectieve

L'arrêt justifie légalement sa décision de faire application des dispositions de la convention collective de travail du 30 juin 1980 aux délégués syndicaux même dans un contexte de licenciement collectif, dès lors que sur la base des considérations de fait qu'il retient, il apparaît que tout risque de discrimination par l'employeur entre les travailleurs licenciés ne se trouve pas écarté.

DELEGATION SYNDICALE - Conseil d'entreprise et comité de sécurité et d'hygiène - Travailleurs protégés - Délégué syndical - Licenciement collectif - Protection contre le licenciement - Convention collective de travail du 30 juin 1980 - Application

- Art. 17 C.C.T. du 30 juillet 1980, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, concernant le statut des délégations syndicales, rendue obligatoire par A.R. du 6 octobre 1980

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HY - Travailleurs protégés - Délégué syndical - Licenciement collectif - Protection contre le licenciement - Convention collective de travail du 30 juin 1980 - Application

- Art. 17 C.C.T. du 30 juillet 1980, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, concernant le statut des délégations syndicales, rendue obligatoire par A.R. du 6 octobre 1980

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Commission paritaire de la construction - Délégation syndicale - Délégué syndical - Licenciement collectif - Protection contre le licenciement - Convention collective de

arbeidsovereenkomst van 30 juni 1980 - Toepassing

- Art. 17 CAO 30 juni 1980, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende het statuut van de syndicale afvaardigingen, algemeen bindend verklaard bij KB 6 okt. 1980

travail du 30 juin 1980 - Application

- Art. 17 C.C.T. du 30 juillet 1980, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, concernant le statut des délégations syndicales, rendue obligatoire par A.R. du 6 octobre 1980

De regel dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet uit artikel 10 van de Grondwet en de regel van het verbod van discriminatie in het genot van de rechten en vrijheden van de Belgen van artikel 11 van de Grondwet, impliceren dat ieder die zich in dezelfde toestand bevindt op dezelfde wijze wordt behandeld maar sluiten niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen op voorwaarde dat het onderscheidingscriterium objectief en redelijk kan worden verantwoord; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in het licht van de doelstelling en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel wordt miskend als is aangetoond dat er geen redelijke proportionaliteit bestaat tussen het nagestreefde doel en de aangewende middelen.

GRONDWET - Art. 11 - Non-discriminatie - Voorwaarden

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid - Voorwaarden

Les règles de l'égalité des Belges devant la loi, contenue dans l'article 10 de la Constitution, et de la non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés qui leur sont reconnus, contenue dans l'article 11 de celle-ci, impliquent que tout ceux qui se trouvent dans la même situation soient traités de la même manière mais n'excluent pas qu'une distinction soit faite entre différentes catégories de personnes pour autant que le critère de distinction soit susceptible de justification objective et raisonnable; l'existence d'une telle justification doit s'apprécier par rapport au but et aux effets de la mesure prise; le principe de l'égalité est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination - Conditions

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité - Conditions

S.12.0130.N

23 september 2013

AC nr. ...

Uit de samenhang tussen de artikelen 45 en 386, 3° Wetboek van Vennootschappen volgt dat enkel de vennoten de ontbinding om wettige redenen van een coöperatieve vennootschap kunnen vorderen.

COOPERATIEVE VENNOOTSCHAP [ZIE: 453/02.05 VENNOOTS - Vordering tot ontbinding - Titularis van het vorderingsrecht

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen - Vordering tot ontbinding - Titularis van het vorderingsrecht

Il suit du rapprochement des articles 45 et 386, 3°, du Code des sociétés que seuls les associés peuvent demander la dissolution d'une société coopérative pour de justes motifs.

SOCIETE COOPERATIVE [VOIR: 453/02.05 SOCIETES - Action en dissolution - Titulaire du droit d'action

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés coopératives - Action en dissolution - Titulaire du droit d'action

S.12.0137.N

23 september 2013

AC nr. ...

Tegen de beslissing van een rechtscollège, in zoverre dit aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stelt, kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend; dit sluit niet uit dat een rechtsmiddel wordt aangewend tegen die beslissing in zoverre erin andere geschilpunten definitief worden beslecht; de omstandigheid dat de aanwending van het rechtsmiddel ertoe kan leiden dat de prejudiciële vraag zonder voorwerp wordt, doet daaraan niet af.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudicieel geschil - Gemengd vonnis - Aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag - Definitieve uitlegging van een wetsbepaling - Tot de definitieve beslissing

En tant qu'elle pose une question préjudicielle à la Cour constitutionnelle, la décision d'une juridiction n'est pas susceptible de recours; cela n'exclut pas qu'un recours puisse être formé contre une telle décision dans la mesure où elle statue définitivement sur d'autres chefs de contestations; la circonstance que ce recours peut avoir pour effet de priver la question préjudicielle de tout objet, est sans incidence à cet égard.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Jugement mixte - Question préjudicielle posée à la Cour Constitutionnelle - Interprétation définitive d'une disposition légale - Appel restreint à

beperkt beroep - Ontvankelijkheid van het hoger beroep
- Art. 29, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 1050 Gerechtelijk Wetboek
HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei - Gemengd vonnis - Aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag - Definitieve uitlegging van een wetsbepaling - Tot de definitieve beslissing beperkt beroep - Ontvankelijkheid van het hoger beroep
- Art. 29, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 1050 Gerechtelijk Wetboek
PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Gemengd vonnis - Aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag - Definitieve uitlegging van een wetsbepaling - Tot de definitieve beslissing beperkt beroep - Ontvankelijkheid van het hoger beroep
- Art. 29, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 1050 Gerechtelijk Wetboek
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Gemengd vonnis - Aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag - Definitieve uitlegging van een wetsbepaling - Tot de definitieve beslissing beperkt beroep - Ontvankelijkheid van het hoger beroep
- Art. 29, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 1050 Gerechtelijk Wetboek

la décision définitive - Recevabilité de l'appel
- Art. 29, § 1er Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 1050 Code judiciaire
APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Divers - Jugement mixte - Question préjudicielle posée à la Cour Constitutionnelle - Interprétation définitive d'une disposition légale - Appel restreint à la décision définitive - Recevabilité de l'appel
- Art. 29, § 1er Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 1050 Code judiciaire
QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour constitutionnelle - Jugement mixte - Question préjudicielle posée à la Cour Constitutionnelle - Interprétation définitive d'une disposition légale - Appel restreint à la décision définitive - Recevabilité de l'appel
- Art. 29, § 1er Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 1050 Code judiciaire
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Divers - Jugement mixte - Question préjudicielle posée à la Cour Constitutionnelle - Interprétation définitive d'une disposition légale - Appel restreint à la décision définitive - Recevabilité de l'appel
- Art. 29, § 1er Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 1050 Code judiciaire

S.12.0138.F

18 november 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter
GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 110 - Scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter
MACHTEN - Scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter
RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter
RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel betreffende de scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter

Uit de artikelen 1675/11, §1, 1675/13, §1, eerste lid, §§ 3 en 4, en 1675/13bis, §2, van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat de rechter van de collectieve schuldenregeling geen kwijtschelding zou kunnen verlenen voor de schulden van de schuldenaar die het gevolg zijn van een veroordeling tot een strafrechtelijke boete (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter
- Artt. 1675/11, § 1, 1675/13, § 1, eerste lid, §§ 3 en 4 Gerechtelijk

Conclusions de l'avocat général Genicot.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge
CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 110 - Séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge
POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge
TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge
PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Principe général du droit relatif à la séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge

Il ne résulte pas des articles 1675/11, § 1er, 1675/13, § 1er, alinéa 1er, 3 et 4 et 1675/13bis, § 2, du Code judiciaire que le juge du règlement collectif de dettes ne pourrait accorder de remise pour les dettes du médié résultant de condamnation à des amendes pénales (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge
- Art. 1675/11, § 1er, 1675/13, § 1er, al. 1er, § 3 et 4 Code judiciaire

Wetboek

- Art. 1675/13bis, § 2 *Gerechtigd Wetboek*
COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Bevoegdheid van de rechter - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank

- Artt. 1675/11, § 1, 1675/13, § 1, eerste lid, §§ 3 en 4 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 1675/13bis, § 2 *Gerechtigd Wetboek*

Noch artikel 110 van de Grondwet, noch het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten verbieden de rechter van de collectieve schuldenregeling om aan de schuldenaar, onder de door de wet bepaalde voorwaarden, kwijtschelding te verlenen voor de schulden die het gevolg zijn van veroordelingen tot een strafrechtelijke boete wanneer die maatregel nodig is om de betrokkene en diens gezin een leven te laten leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

MACHTEN - Scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1675/11, § 1, en 1675/13bis, § 2 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 1675/13, § 1, eerste lid, eerste streepje, §§ 3 en 4 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 110 *Grondwet 1994*

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 110 - Scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1675/11, § 1, en 1675/13bis, § 2 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 1675/13, § 1, eerste lid, eerste streepje, §§ 3 en 4 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 110 *Grondwet 1994*

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel betreffende de scheiding der machten - Collectieve schuldenregeling - Strafrechtelijke boete - Kwijtschelding - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1675/11, § 1, en 1675/13bis, § 2 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 1675/13, § 1, eerste lid, eerste streepje, §§ 3 en 4 *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 110 *Grondwet 1994*

- Art. 1675/13bis, § 2 *Code judiciaire*

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Pouvoir du juge - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail

- Art. 1675/11, § 1er, 1675/13, § 1er, al. 1er, § 3 et 4 *Code judiciaire*

- Art. 1675/13bis, § 2 *Code judiciaire*

Ni l'article 110 de la Constitution ni le principe général relatif à la séparation des pouvoirs n'interdisent au juge du règlement collectif de dettes d'octroyer au médié, dans les conditions fixées par la loi, la remise de dette résultant de condamnations à des amendes pénales lorsque cette mesure est nécessaire pour permettre à l'intéressé et à sa famille de mener une vie conforme à la dignité humaine (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge

- Art. 1675/11, § 1er, et 1675/13bis, § 2 *Code judiciaire*

- Art. 1675/13, § 1er, al. 1er, premier tiret, § 3 et 4 *Code judiciaire*

- Art. 110 *Constitution 1994*

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 110 - Séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge

- Art. 1675/11, § 1er, et 1675/13bis, § 2 *Code judiciaire*

- Art. 1675/13, § 1er, al. 1er, premier tiret, § 3 et 4 *Code judiciaire*

- Art. 110 *Constitution 1994*

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS - Principe général du droit relatif à la séparation des pouvoirs - Règlement collectif de dettes - Amendes pénales - Remise - Tribunal du travail - Pouvoir du juge

- Art. 1675/11, § 1er, et 1675/13bis, § 2 *Code judiciaire*

- Art. 1675/13, § 1er, al. 1er, premier tiret, § 3 et 4 *Code judiciaire*

- Art. 110 *Constitution 1994*

S.12.0142.F

30 september 2013

AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat het aangevoerde belang van de werknemer het sluiten van twee opeenvolgende overeenkomsten van bepaalde duur niet rechtvaardigt omdat dat element laat vermoeden dat het bedrijf de wettelijke bepalingen wil omzeilen en het beginsel van de werkzekerheid dat de wet nastreeft in gevaar wil brengen, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de verschillende arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur aan te merken als een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen - Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur - Arbeidsovereenkomst

Justifie légalement sa décision de requalifier les différents contrats à durée déterminée en un contrat de travail à durée indéterminée le juge qui considère que l'intérêt allégué du travailleur n'explique pas la conclusion de deux contrats à durée déterminée successifs, cet élément faisant supposer une volonté de la société de contourner les dispositions légales et de mettre en péril le principe de stabilité d'emploi poursuivi par la loi.

CONTRAT DE TRAVAIL - Généralités - Contrats de travail successifs pour une durée déterminée - Contrat de travail pour une durée

van onbepaalde duur - Bewijs van het tegendeel
- Art. 10, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

indéterminée - Preuve contraire
- Art. 10, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Het arrest dat oordeelt dat het niet vernieuwen van de laatste overeenkomst van bepaalde duur op de vervaldatum een onregelmatige beëindiging vormt van de overeenkomst die aangemerkt is als arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de werkgever te veroordelen om aan de werknemer een opzeggingsvergoeding te betalen.

L'arrêt, qui considère que le non renouvellement à son terme du dernier contrat à durée déterminée constitue une rupture irrégulière du contrat requalifié en contrat de travail à durée indéterminée, justifie légalement sa décision de condamner l'employeur à payer au travailleur une indemnité de préavis.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen - Arbeidsovereenkomst van bepaalde duur - Geen vernieuwing bij vervaldatum
- Art. 39, § 1, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

CONTRAT DE TRAVAIL - Généralités - Contrat de travail à durée déterminée - Non renouvellement à son terme
- Art. 39, § 1er, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

De door het middel aangevoerde tegenstrijdigheid die de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die het arrest toepast, staat niet gelijk met het ontbreken van motieven en heeft geen betrekking op het vormvoorschrift van artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 13 okt. 2008, AR S.08.0017.F, AC 2008, nr. 543.

La contradiction dénoncée par le moyen qui suppose l'interprétation des dispositions légales dont l'arrêt fait application n'équivaut pas à une absence de motifs et est étranger à la règle de forme prescrite à l'article 149 de la Constitution (1). (1) Cass., 13 octobre 2008, RG S.08.0017.F, Pas., 2008, n° 543.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Aangevochten redenen - Tegenstrijdigheid - Artikel 149 van de Grondwet - Middel dat een uitlegging van de wet veronderstelt - Middel dat geen verband houdt met de aangevoerde regel - Gevolg - Ontvankelijkheid
- Art. 149 Grondwet 1994

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Motifs critiqués - Contradiction - Article 149 Constitution - Moyen qui suppose une interprétation de la loi - Moyen étranger à la règle alléguée - Conséquence - Recevabilité
- Art. 149 Constitution 1994

S.12.0148.F

10 juni 2013

AC nr. ...

Artikel 60, §§ 1 en 3, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie verleent het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet het recht om te oordelen over de opportuniteit van de maatschappelijke dienstverlening, over haar vorm of over de naleving van één van de toekenningsvoorwaarden; de arbeidsrechtbank die krachtens artikel 580, 8°, d, van het Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van de betwistingen omtrent de toekenning, de herziening of de weigering van de maatschappelijke dienstverlening, oefent met volle rechtsmacht een toezicht uit op de beslissing van het centrum; zij beoordeelt de feiten en doet uitspraak over de rechten van de sociaal verzekerde; zij is bevoegd om in de plaats van het centrum te treden (1). (1) Cass. 27 juni 2005, AR S.04.0187.F, AC 2005, nr. 376.

L'article 60, § 1er et 3, alinéas 1er, 2 et 3 de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale ne confère pas au centre public d'action sociale l'appréciation de l'opportunité de l'aide sociale, de sa forme ou du respect d'une des conditions d'octroi; le tribunal du travail, qui connaît en vertu de l'article 580, 8°, d du Code judiciaire des contestations relatives à l'octroi, à la révision et au refus de l'aide sociale, exerce un contrôle de pleine juridiction sur la décision du centre; il apprécie les faits et statue sur les droits de l'assuré social; il a le pouvoir de se substituer au centre (1). (1) Cass., 27 juin 2005, RG S.04.0187.N, Pas., 2005, n° 376.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJK (OPENBARE CENTRA VOOR) - Maatschappelijke dienstverlening - Beslissing - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Verplichting van de rechter - Bevoegdheid van de rechter - Volle rechtsmacht
- Art. 580, 8° Gerechtelijk Wetboek

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide sociale - Décision - Contestation - Tribunal du travail - Obligation du juge - Pouvoir du juge - Pleine juridiction
- Art. 580, 8° Code judiciaire

- Art. 60, § 1 en 3, eerste, tweede en derde lid Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn - Recht op maatschappelijke dienstverlening - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Verplichting van de rechter - Bevoegdheid van de rechter - Volle rechtsmacht
- Art. 580, 8° Gerechtelijk Wetboek
- Art. 60, § 1 en 3, eerste, tweede en derde lid Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

- Art. 60, § 1er et 3 al. 1, 2 et 3 L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Centres publics d'aide sociale - Droit à l'aide sociale - Contestation - Tribunal du travail - Obligation du juge - Pouvoir du juge - Pleine juridiction
- Art. 580, 8° Code judiciaire
- Art. 60, § 1er et 3 al. 1, 2 et 3 L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke beslissing, kan de weigering van maatschappelijke dienstverlening waartegen de sociaal verzekerde overeenkomstig artikel 71, eerste lid, bij de arbeidsrechtbank in beroep kan gaan, worden afgeleid uit andere omstandigheden dan welke beoogd in artikel 71, tweede lid; de sociaal verzekerde kan tegen dergelijke weigering beroep instellen zonder te wachten op het verstrijken van de door die bepaling ingestelde termijn en hij heeft daar een belang bij.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Beslissing - Weigering van maatschappelijke dienstverlening - Voorwaarden - Andere omstandigheden dan die welke beoogd in artikel 71, tweede lid van de wet van 8 juli 1976
- Art. 580, 8°, d Gerechtelijk Wetboek
- Art. 71, eerste en tweede lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Le refus de l'aide sociale, contre lequel l'accusé social peut former un recours auprès du tribunal du travail conformément à l'article 71, alinéa 1er, peut être déduit, en l'absence d'une décision expresse, de circonstances autres que celles qui sont visées à l'article 71, alinéa 2; l'assuré social peut former le recours contre un tel refus sans attendre l'expiration du délai prévu par cette disposition et il y a un intérêt.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Décision - Refus de l'aide sociale - Conditions - Circonstances autres que celles visées à l'article 71, alinéa 2 de la loi du 8 juillet 1976
- Art. 580, 8°, d Code judiciaire
- Art. 71, al. 1er et 2 Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

S.13.0056.F

16 december 2013

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Maatschappelijke dienstverlening - Materiële hulp - Fedasil - Beslissing tot weigering - Hoger beroep van de asielzoeker - Verjaring - Termijn - Handvest van de sociaal verzekerde - Toepassing
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Asielaanvrager - Opvangstructuren - Fedasil - Hulp - Aard - Materiële hulp
SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Handvest van de sociaal verzekerde - Maatschappelijke dienstverlening - Materiële hulp - Fedasil - Beslissing tot weigering - Hoger beroep van de asielzoeker - Verjaring

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide sociale - Aide matérielle - Fedasil - Décision de refus - Recours du demandeur d'asile - Prescription - Délai - Charte de l'assuré social - Application
AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Demandeur d'asile - Structure d'accueil - Fedasil - Aide - Nature - Aide matérielle
SECURITE SOCIALE - Généralités - Charte de l'assuré social - Aide sociale - Aide matérielle - Fedasil - Décision de refus - Recours du demandeur d'asile - Prescription

Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, is een instelling van sociale zekerheid die rechtstreeks of door partners, een vergoeding van sociale zekerheid verleent bestaande uit materiële hulp, namelijk één van de vormen van maatschappelijke dienstverlening bepaald bij artikel 1, eerste lid van de wet van 8 juli 1976; artikel 23, eerste lid, van de Wet Handvest Sociaal Verzekerde is derhalve toepasselijk op de termijnen waarbinnen de materiële hulpgerechtigde hoger beroep kan instellen tegen de beslissingen van het Fedasil Agentschap (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

L'Agence fédérale d'accueil des demandeurs d'asile, Fedasil, est une institution de sécurité sociale qui accorde, directement ou à l'intervention de partenaires, une prestation de sécurité sociale consistant en l'aide matérielle, c'est-à-dire l'une des formes de l'aide sociale prévue à l'article 1er, alinéa 1er de la loi du 8 juillet 1976; l'article 23, alinéa 1er, de la loi du 11 avril 1995 visant à instaurer la charte de l'assuré social s'applique, dès lors, aux délais de recours du bénéficiaire de l'aide matérielle contre les décisions de l'Agence Fedasil (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -
Maatschappelijke dienstverlening - Materiële hulp - Fedasil -
Beslissing tot weigering - Hoger beroep van de asielzoeker -
Verjaring - Termijn - Handvest van de sociaal verzekerde -
Toepassing

- Artt. 1, 2, 1°, e), en 2°, a) en 23, eerste lid Wet 11 april 1995 tot
invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Handvest van de sociaal
verzekerde - Maatschappelijke dienstverlening - Materiële hulp -
Fedasil - Beslissing tot weigering - Hoger beroep van de asielzoeker -
Verjaring

- Artt. 1, 2, 1°, e), en 2°, a) en 23, eerste lid Wet 11 april 1995 tot
invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide sociale - Aide matérielle -
Fedasil - Décision de refus - Recours du demandeur d'asile -
Prescription - Délai - Charte de l'assuré social - Application

- Art. 1er, 2, 1°, e), et 2°, a), et 23, al. 1er L. du 11 avril 1995 visant à
instituer "la charte" de l'assuré social

SECURITE SOCIALE - Généralités - Charte de l'assuré social - Aide
sociale - Aide matérielle - Fedasil - Décision de refus - Recours du
demandeur d'asile - Prescription

- Art. 1er, 2, 1°, e), et 2°, a), et 23, al. 1er L. du 11 avril 1995 visant à
instituer "la charte" de l'assuré social

De maatschappelijke dienstverlening, beoogd in artikel
57ter, tweede lid, van de OCMW-wet, die aan de
asielzoeker in een opvangstructuur gegarandeerd wordt
overeenkomstig de wet van 12 januari 2007, is de
materiële hulp die Fedasil, het Federaal Agentschap
voor de Opvang van Asielzoekers, rechtstreeks of door
één van zijn partners verleent (1). (1) Zie concl. O.M. in
Pas. 2013, nr.

L'aide sociale visée à l'article 57ter, alinéa 2, de la loi du
8 juillet 1976, qui est assurée au demandeur d'asile
dans une structure d'accueil conformément à la loi du
12 janvier 2007, est l'aide matérielle octroyée par
l'Agence fédérale d'accueil des demandeurs d'asile,
Fedasil, directement ou à l'intervention de partenaires
(1). (1) Voir les concl. du M.P.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -
Asielaanvrager - Opvangstructuren - Fedasil - Hulp - Aard -
Materiële hulp

- Artt. 2, 6° en 9°, 3, 9, 10, 11, §1, 56, §2, 1°, en 62, 1e lid Wet 12 jan.
2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde
andere categorieën van vreemdelingen

- Artt. 1, 57, § 1, en 57ter, tweede lid Organieke Wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Demandeur d'asile - Structure
d'accueil - Fedasil - Aide - Nature - Aide matérielle

- Art. 2, 6° et 9°, 3, 9, 10, 11, §1er, 56, §2, 1°, et 62, al.1er L. du 12
janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines
autres catégories d'étrangers

- Art. 1er, 57, § 1er, et 57ter, al. 2 Loi organique des centres publics
d'aide sociale (8 juillet 1976)